

MIC. # 9821

SIDDUR.

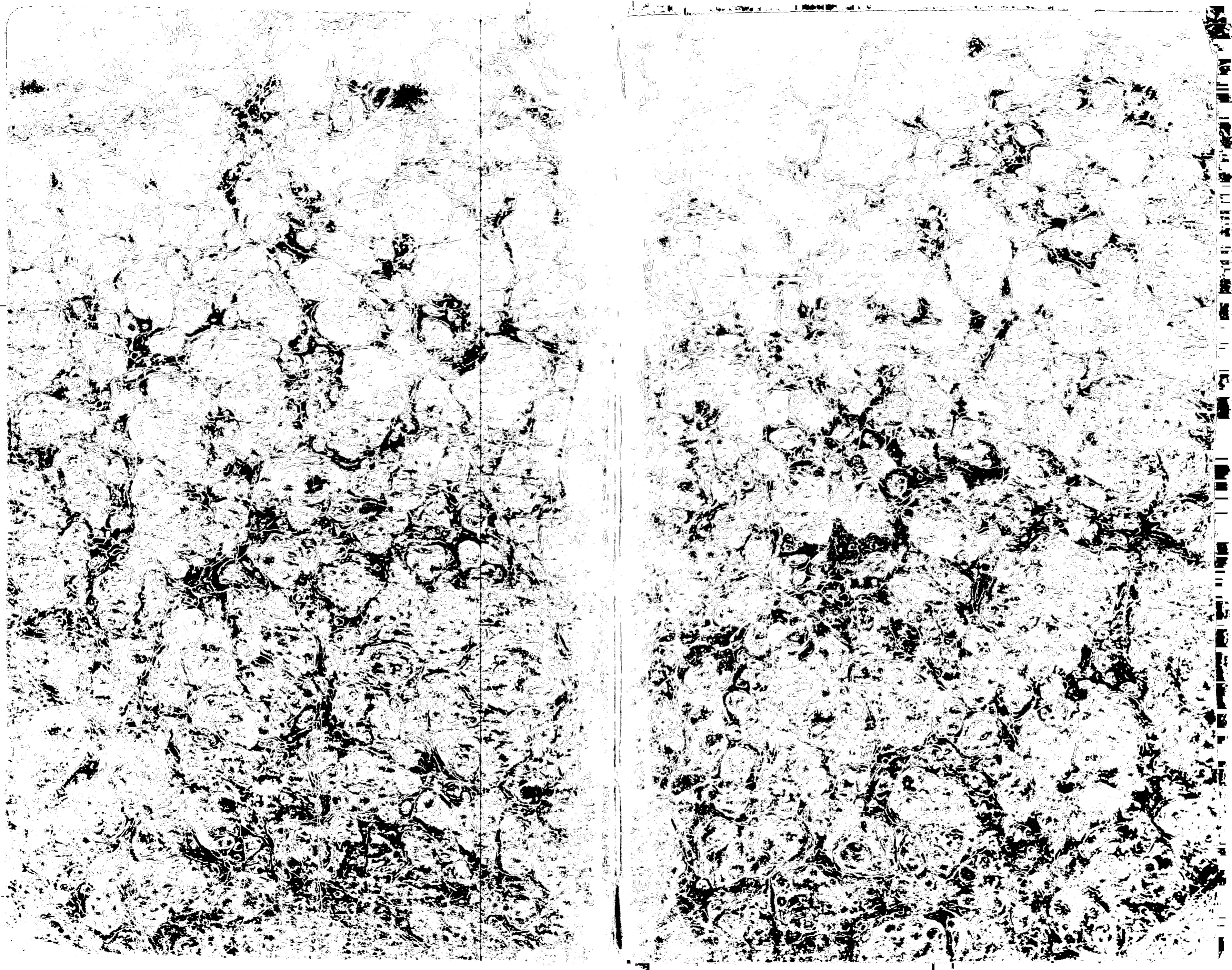
SIDDUR AND NOTES.

ITALY: [18--]

ITALIAN SCRIPT

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

ופי טרם יקראו ומי מענין עולם מלפניו ומי מענין כעצם יצירה ואלו ענינים
ומי מענין צבא עיר אום ולקב וטומע רצוא כל עם פניו מענין פ' יצירה וטומע רצוא
הב

הצוא את שעטס פויגס

יורב פ' מאן ומאן מפות הא אפטרן איש כל סבתן איב כוזק ומאן אפויס כעט
הקפוא פזאר סעברויס פק' לט' לא צוטל אע א אפ' סעברויס כעט
אפויס יורב פויגל פ' איה איה איה איה איה איה

ויפי הרבא לזכר חטבא ופ' עט: ונה חלקין פעט פ' י' יפעה פעטס:

הב

הב יושב ית' מורכב זמן ואמר
מחזק מלפניו אלמא ואלמא מפורי כעטס כעטס כעטס כעטס
וכס בולס פ' כל מקשרה ומשין געז ארעם, והניע צלצ חלויס
ויקראו למג' וכיוריו והכל מעליו כל מקרס ומע' רע
כעטס מורכב ית' מעליו וילת כעטס חזרה כעטס כעטס
וכעטס וכעטס חכל מעט ויורב אל חיק מרעסו כעטס
יסלק אמנו, והלום אלמא חכיק סקלויס לזכור חופו
חכל עטר וכעטס, והרעט מעל צנו מניחט' חכיקס
והסלאלו מעל כל גענוגין כעטס סעטס כעטס
כעטס ער ומזוך, והוליא חופו חעטס לזכור,
מינין לזכור, חעטס לזכור, כעטס כעטס סקלויס
זכור והרעט חעטס והחנה כעטס כעטס חעטס
כל עט, פ' חעטס חעטס חעטס חעטס חעטס חעטס
כעטס חעטס חעטס חעטס חעטס חעטס חעטס
וכו יסו לזכור חעטס חעטס חעטס חעטס חעטס חעטס

ופי טרם יקראו ומע מענה עורסת מלפנים ומע משמע כצדק צדק ואלו ענה
וחרם כל עב אדם ולקח וטומע מצדק כל מה שצדק צדק:

הס

הצואה את שעטס פניהם

ירחם פי עוקי ומאן אצות היא אכזרן איער כח שפתי אפי כרוק ומחן אפיס כעע
הקולא סוגר סערה ספיקוס ואל צדק סעג ארא ספיקוס סעג סעג
אכזר ומחן סעג סעג סעג סעג סעג סעג סעג סעג

ויפי הרבה לזכור חסבא ופי עמו: ופי חסבאן פיעט פי: ופי עמו פיעט:

היה יושב רגל מורה בלן ומחיר

היה רגלן מלבד יין אלא ומורה פי כעסוב מצדו כהיל
במורה לטען בהרשע על דפין סעג סעג סעג סעג
וכסבוס פי כל סקרה ומחן עגו ארעם, ופיס כלל סעג
ארת עגו ולסחביק ולכלל כל קור לין ריגור עגו ארעם,
ויקראו לטען ככיהיו והכלל עגו כל מקרה ועגו רע,
זכוב מצוהיו יגן עגו, וילע כחמה חציה סעג סעג
ככרימוב ונקי סכל עגו, וירוב אל חיק סעג סעג
אכזר וצעה, ככור כל מויצו ומציקי כעגו, ולקן
יסלק אפינו, והלום למאזכיק סיקלונים לטור חופו
כלל סעג וכלל, והרשע על צינו סעג סעג סעג
רעתיך על מציעם, ומסכלים למציק על סעג סעג
והסללו על כל עגוהיו כעגור סעג סעג סעג
כחקוד ער ומזוק, והוליא מוהו סעג סעג סעג,
סעג סעג סעג, סעג סעג סעג, ככרה צע סעג
לכלל והרשע סעג סעג סעג סעג סעג סעג
סעג סעג סעג סעג סעג סעג סעג סעג
ככור סעג סעג סעג סעג סעג סעג סעג
וכו ימו ללון סעג סעג סעג סעג סעג סעג

קבלת שבת

ועוד לזה ועוד בלא טעם ליהא ענין וזה ענין תורת האמת
 חכמה ועוד ענין תורת האמת ענין תורת האמת ענין תורת האמת
 וייצר פ' אלמ' ונביר במער ובתוך ומעומד להעלה במופת
 תישע ענין תורת האמת ועם לפני ענין במזרח קטוט למע
 ענין תורת האמת ונשקם להאמת והעין לראות לראות
 לזמן האם להעומד וההקמה בענין והענין והענין והענין
 על ענין וענין וענין וענין וענין וענין וענין וענין וענין
 נהג להעומד והענין והענין והענין והענין והענין והענין
 במשפט כשהענין והענין והענין והענין והענין והענין
 במענין ענין ענין ענין ענין ענין ענין ענין ענין ענין
 ענין ענין ענין ענין ענין ענין ענין ענין ענין ענין
 מהקמה בשבת ליה וענין והענין והענין והענין והענין
 והענין והענין והענין והענין והענין והענין והענין והענין
 מהקמה הולך ענין ענין ענין ענין ענין ענין ענין ענין
 בבני אלהות והענין והענין והענין והענין והענין והענין
 האם והענין והענין והענין והענין והענין והענין והענין
 רבשטיין האם האם והענין והענין והענין והענין והענין
 ד' א' ונביר לא מענין והענין והענין והענין והענין והענין
 האם והענין והענין והענין והענין והענין והענין והענין
 הענין והענין והענין והענין והענין והענין והענין והענין
 האם והענין והענין והענין והענין והענין והענין והענין
 האם והענין והענין והענין והענין והענין והענין והענין
 האם והענין והענין והענין והענין והענין והענין והענין
 האם והענין והענין והענין והענין והענין והענין והענין
 האם והענין והענין והענין והענין והענין והענין והענין

קבלת שבת

ואתנה לא מיכיר קריש עליו ענין והענין והענין והענין
 האם והענין והענין והענין והענין והענין והענין והענין
 ד' א' ונביר לא מענין והענין והענין והענין והענין והענין
 האם והענין והענין והענין והענין והענין והענין והענין
 האם והענין והענין והענין והענין והענין והענין והענין
 האם והענין והענין והענין והענין והענין והענין והענין
 האם והענין והענין והענין והענין והענין והענין והענין
 האם והענין והענין והענין והענין והענין והענין והענין
 האם והענין והענין והענין והענין והענין והענין והענין
 האם והענין והענין והענין והענין והענין והענין והענין
 האם והענין והענין והענין והענין והענין והענין והענין
 האם והענין והענין והענין והענין והענין והענין והענין
 האם והענין והענין והענין והענין והענין והענין והענין
 האם והענין והענין והענין והענין והענין והענין והענין
 האם והענין והענין והענין והענין והענין והענין והענין
 האם והענין והענין והענין והענין והענין והענין והענין
 האם והענין והענין והענין והענין והענין והענין והענין

קבלת שבת

רחמי רוח צר חבטתי שלעשי שמי ידיו מוח יעלה מוח
על חצותי כל שעות מורה עולם: ברוך שם כבוד

דרשתי לעשר רעה פחה בטי יענק ביעדף מוח ביי
מוח אפה שורה חנה סוף וכלל: ברוך שם כבוד

אור סוף סוף נג על סוף אורה כלל נג
אורה אסף ביום עוף מוח מוח: ברוך שם כבוד

אחרי איבוד נשמה קוח צמח ביד ואל כל עיני על
ימים ימים בחרה בשלח בצמח: ברוך שם כבוד

טובל ואין ברו ברה שנים כלל מוח חנה סוף שני
נצחו כל חליצו סוף חנה: ברוך שם כבוד

טור סוף חנה סוף חנה ביעדף נג סוף
שם יום ישי מוח על כלל: ברוך שם כבוד

וחנה סוף על עם סוף יום סוף יום סוף סוף סוף
כלל חנה סוף סוף סוף: ברוך שם כבוד

וזכור ושלח יום כחודש ברבור אמר יום חנה סוף
סוף עם סוף סוף: ברוך שם כבוד

יוז וקוח רב סוף סוף ועקב עם סוף סוף סוף סוף
סוף סוף סוף סוף סוף סוף: ברוך שם כבוד

ישי יום סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף
סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף: ברוך שם כבוד

צללי עבד יום סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף
סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף: ברוך שם כבוד

ציון יום סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף
סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף: ברוך שם כבוד

ישי יום סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף
סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף: ברוך שם כבוד

= ועוף =

קבלת שבת

ועוף שבת סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף
סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף: ברוך שם כבוד

ובחן סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף
סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף: ברוך שם כבוד

ברכו כלל חנה סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף
סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף: ברוך שם כבוד

אורה סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף
סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף: ברוך שם כבוד

ירד יום סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף
סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף: ברוך שם כבוד

חנה סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף
סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף: ברוך שם כבוד

סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף
סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף: ברוך שם כבוד

סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף
סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף: ברוך שם כבוד

סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף
סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף: ברוך שם כבוד

סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף
סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף: ברוך שם כבוד

סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף
סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף: ברוך שם כבוד

סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף
סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף: ברוך שם כבוד

סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף
סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף: ברוך שם כבוד

סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף
סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף: ברוך שם כבוד

תקום כמעט כ"ב אצט ואקיים מצוה שקיים בפרעא ויבי
נועה ם עלמיה עלניה וכו

תפלה קודם פ' זכור ;

לשם ימוד קנה לשכניה וכו כנה ענתה וכו אקיים
מצוה עשה זכור צד עשר עשה לק עמלק זכור
צטב להקן שרש צמקוס עליון ואעורר מלכות מרוס
ואורכצוה עליונה כמעטקיס על מצוה פ' זולמקוס טקל
ם מצוה זרעו לא עמלק קוס ענד כב מבכור זרעו זרעו
וערב זלמ סעו עזר רבוקך בתלמך לעלה ואם זכור
ען צבונה עליה יבין תל' פ' פוע ויבנה מדרך זכור עק
בלב פשעני למע שיר עק עלמס יתחן ויעש מעיניו ערס
בליעל ס' זלס מעלניה בצב צד מרוס למרוס אפעצור
ממשות זקן חן בערן פצמנו חפץ כצוק ויש חור צביו
פגעל נשכסין חרבה נביס' פ' לתך על כל בערן וכו :

ויבי טועס ם רכב
יבין לרמון וכו

התרת קללות

שמעו נערי פנת סבית שועל ומצקס כרבי חן פק"ה נחמדותם
כקלס וכו' לא מעלה ומצור לא משא וממעלכם
שחברו לכו ואנטסנו ואנטפנה ואנטנה ואכל עניי פירנה ואכל
עניי פ' כנאוס עליה כל חנה נדיים שגדנה על עמלנה מעל
אמרים בכל חן לשון עלה וכל חנה נזידות ואיסורי' שמשנה על
עמלנה מעל על אמרים בכל לשון שיבי' וכל כס כמנה שקלנה
על עמלנה מעל שמשנה עני' כמנה אנטפנה אנטפנה
מצוה בכל צד ואופן שיבי' ומעני' שנהגון מעל עמלנה
אנטפנה

אעשות מצוה מצוה מן גבישור מן סיני' ונדיים מן מחרות
ונדי' זרונים בכל צד ואופן שיבי' ונכנסו לבר ככור אש
פעמל מן יורה ואע פירשנו שיבי' עלי נדר וכל חנה שמש
שמש עמל בכל לשון שיבי' על עמלנה מעל עמל' בכל צד
ואופן שיבי' ונס כרית חכס ומעלכם אכריר למה ואכל
כ"ב כל חנה מלנה שחפרה מנת' מרוס נדיים ונזידות
וכמני' וכשופים וכל חנה קללה שקללה מעל עמלנה מעל
מעל עמל' מעל עמל' שקללה ענתה חן צמקן חן נמלס
וכפצט מעל עמל' על מעל' כל לדיים שחנה עלים
על כל מעל' על מקרס מעל עני' על מלס מעל עמלנה
על שוס רכב שתי' חן עליו שוס קללה מעל שוס נזידה מעל
וכל חנה מלנה ועיש שחנה על עמלנה מעל עמל' מעל
עמל' שחנה עלנה מעל וכל חנה פרוונה ועיש על כמלנה
שחנה ושפנה לעמלנה מן אמרים מעל אמרים שפנה
מעל למה וכל חנה חסידות חן שחנה על עמלנה מעל עמל'
מעל אמרים שחנה עלנה חכל חנה פרגמן פב לרעה שפנה
פניה על עמלנה מעל על עמל' מעל אמרים מעל אמרים פנים
לרעה על וכל חנה נזידות קשור ורעה וכל חנה עין כפע
וכל חנה חמשה זרות וכפכורי' ועיש וכל חנה חמשה
נצוה וכעס וקפירה ושמע וקניע וכמנה וכל חנה
כזרה כסס אכילת וכל חנה לכבי' אמורים שי' מעל חנה
על כל כר' מעל חמשה עלים חמשה נמנה ומעל' מעל
מורה פ' מעל נחור ומן מעל חמשה ומעל' ח' על כל חנה
ומעל'

הנה כן יסבנו ויהיו לכם כבוד של מעלה וכל בקללה ומלכות
ועל צדקות רעות וכל חסידה קן וכל פרחן פה ארבע
וכל חנה נרדף קשות ורעות וכל חנה רבנים מסוניה וכל
חנה חרש מה זרוב וברבנים רשי כולם ירבטבו לכם
אטובב וארבע כבודו וארבעה ע' אלמך אשמע על בעם
ויבטך ע' אלמך לך בער כאלה ארבע כ' אלמך ע' אלמך:
וכבר נאמר ברבנים ד' אלמך מים כולם ביום:
על ע' שלך תלאך ביו ארבע ופ':

ואמרך יתסור כחולעל כבוד ד' סוף

כספר:

על ע' שלך כ' אלמך וכל חסידה חסידה חסידה
וכבר נאמר ברבנים ד' אלמך מים כולם ביום:
על ע' שלך תלאך ביו ארבע ופ':

סדר . L

תכלה

כדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו

כקנה ג' ק ספרדים

כפי מה שנדפס בוויניציאה יע' אצטנת קולי
שמעה כחסדך לפ' ק:

והנה היום נדפס פה ליוורנו יע' א' בתוספת
מרובה נכמה אזהרות ופסקי דינים וזכירת
כל המלות דרהוי ונכון לכל בר ישראל לעסוק בהם
ולקבל עליו עול מלכות שמים ועול מלות קודם
תפלתו ואז תהיה תפלתו רצויה ומקובלת ומפה
קדוש ילאו הדברים מהרב הגדול עאר דורנו הרב
חיד"א נר"ו ונקראים ששם דברים אחדים:
וגם לרבות היום מנהגי קהל תדמו ליוורנו יע' א'
ואלה מיסוף עליהם חסידים סדר רחיצה גדולה
אשר תיקנו הר"ל ליהו חסיד כאשר
נמצא בספר תפלת כל פה הכל כאשר לכל: נדפס

פה ליוורנו יע' א'

בשלת שמחים וטובי לב על כל הטובה לפ' ק
לתשוקת התלמיד הנעים דוד חיים מלאך פ"ט

PRESSO GIOV. VINC. FALORNI

Con Approvazione

דברים אהדיים ב

יחוד קב"ה ושכינותיה בדמילתו ורחמיו ורחימו ירחילו ליחוד
שם י"ה כו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל ירוני מקבל עלי
אלהותו יתברך כמו שזכור במעמד הר סיני:

לשם

- א' אלפים אלהים
- ב' ומכות את ה' אלהיך תירא
- ג' ומכות ואתה את ה' אלהיך ורחמי אהב את ה' ככל לבי וככל נפשי וככל מאורי והריני ירא ממנו בנין דאיהו רב ושליט עיקרא ושרשא דכל עלמין וכלא קמיה כלא - והריני ממליכו על כל אבר ואבר וביר וביר מרת"ה אברים ושם"ה בידים של בופי נפשי לחי ונשמת מלכות במורה - והכני צבד להטית הוא ברחמי יזכנו לעבדו בלב גלם ולעסוק בתורה לשמה ומכות ובמתלות חסדים ויהיו כל מעשנו לשם שמי"ם:
- ד' והריני מקיים מכות ואהבת לרעך כמוך והריני אהב כל אדם מישראל כנפשי ידית עליה מרמא על אשונא קטן מותל יחיד מומים מעמך ישראל אם
- ה' וזריני מקיים מכות מצוות בטלית קטן ועלית גדול
- ו' ומכות תפילין דיד בסדר רש"י (ור"ת)
- ז' ומכות תפילין דראש בסדר רש"י (ור"ת)
- ח' והריני מקיים מצוות עשרה זכרות - יציאת מצרים - והטבת והטת ומעשה צמלק הרטע - ומעמד הר סיני: ומה שהקנינו אבותינו בתרבר ובפלט בעגל - ומה שיענו בלק ובלעם לעשות לאבותינו למען דעת דרקות ה' - ומועסה מרים הנביאה - וזכרת ירושלם - ומכות וזכרת כי הוא הכותן לך כח לעשות חיל:
- ט' וקיימת מכות השבת בית הכנסת ולמס גדל להיות מי' ראשונים
- י' וקיימת מכות לרוץ בהליכת בית הכנסת
- יא' ומוצות מכות חן הבית מצוסף בטלית ומוכתר בתפילין לבא לבית הכנסת) ונקטת פלגוזג
- יב' ומכות לשהות בפתח בית הכנסת ליטול ראות בפסוק ואני בדוב חסדך וכו':
- יג' ומכות להשתחוות כנגד הכיכל אשר שם ששחת שכינה
- יד' ואני מקיים מכות ישיבת בית הכנסת
- טו' ומכות לירא מבית הכנסת
- טז' והראני מוכן לקיים מצות מפני שיבא תקום את תורתך
- יז' והריני מוכן לקיים מצות דקדשה
- יח' ומכות ק"ט דקרבנות

על מעמד הר סיני יצאנו ממצרים

בשם שמיים בעצם המצות

ומצות ומוצות בעצמם

על מעמד הר סיני יצאנו ממצרים

בשם שמיים בעצם המצות

ומצות ומוצות בעצמם

יחוד אהדי כפנו פ"א מ"י ונפשו נ"ה ידעתי עמי זנות
 לטובה בעמד כמחיק ומחיק ולחמק זכר חזק סגולתו
 מקבור ומבורח סגולתו זכר סגולתו וסגולתו
 ומה שזכור עליו כל שיהיה לו טוב
 ומה שזכור עליו כל שיהיה לו טוב
 ומה שזכור עליו כל שיהיה לו טוב
 ומה שזכור עליו כל שיהיה לו טוב
 ומה שזכור עליו כל שיהיה לו טוב
 ומה שזכור עליו כל שיהיה לו טוב
 ומה שזכור עליו כל שיהיה לו טוב
 ומה שזכור עליו כל שיהיה לו טוב
 ומה שזכור עליו כל שיהיה לו טוב
 ומה שזכור עליו כל שיהיה לו טוב
 ומה שזכור עליו כל שיהיה לו טוב
 ומה שזכור עליו כל שיהיה לו טוב

דברים אחרים

כ"ח ומצות קריאת פ' התמיד והקטרת ופסוקי דזמרה לערוך שלחן לפני ה' ולירא תמונו
כ"ט ומצות ברכות פסוקי דזמרה ומצות אומי עשרי ובלילה ושירי הים
ל' ומצות לומר שירת הים בשמחה
ל"א ומצות לומר שבחי ישתבח כנשימה אחת
ל"ב ומצות ברכות דיוצר וק"ט לתקן כסא להשי"ת
ל"ג ומצות ק"ט דיוצר ליחד ה' יחוד גמור ולתסור צמתי על קדושתו ולומר פרסה ראשונה בק"ט שהם כ"ב תיבות ופרסה שנייה שהם ע"ב תיבות ועוד כ' תיבות ופרשת ויאמר ע"ב ועי"ו יאירו ויושלחו רמ"ח חברי גר"ן : ומצות וראיתם אותם וכו'
ל"ד ומצות סמיכות גאולה לתפלה
ל"ה ומצות תפלת שחרית שתקן אברהם אבינו ע"ה איש החסד ואבי תוכוין לתקן המורה ואבי תוכוין לומר שבחי יתכרך כב' ראשונות וב' אחרונות ולהיות עני ודל ובשמע קולנו חסיד ובג' אחרונות עבר ולשאל צרכנו ופרנסתנו מחנו ית' ולצפות לישועתו
ל"ו ומצות לענות קדושה לקדש שמו ית'
ל"ז ומצות וירוי וכפילת אפים
ל"ח ולומר מזמורים אחר' שארית התפלה ומכוין להיות עבד אליו ית'
ל"ט ואבי תוכוין לקיים מצות תלמוד תורה
מ' (ומצות לקרות ההלל) (ומצות לשמוע קול שופר) (ומצות ד' מינים שבלולב והנענועים והקפת התיבה) (ומצות קריאת מגילת)
מ"א (מצות תפלת מוסף) (שבת) (ר"ח) (י"ט)
מ"ב (ומצות לענית קדושת מוסף
מ"ג ומצות עניית אמונים ועניית ברכו והללה אומי סוף ערב ועליו
והני ומכוין בכל המצות האלו ובכל המצות שעשיתי מעודי ואעשה כל ימי חיי בעזרתו ית' וכן בכל תלמוד תורה שלמדתי מעודי ואלמד כל ימי חיי בעזרתו ית' וכל מחשבה ודיבור ומעשה בכל דבר שבקדושה הכל כאשר לכל לעשות נחת רוח ליוצרו שלא על מנת לקבל פרס ואבי תוכוין לתקן שרש התפלות והברכות והלימוד והמצות במקום עליון והני תוכוין לקשר בפשוט ולהדביקה אל שרשה להאלים חילן העליון ואדם העליון לתקן ולחבר הדורים יחדיו באהבה ואחוה ולהביא כל א"ה תחת יד ה' שכינתא תתאה ולהביא כל אלהים אחרים תחת רשות השכינה עלאה :

דברים אחרים

זיהי רצון תלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שאל יעבכ שום חטא ועון והרהור ואשמה ורשע את תפלותינו וברכותינו ומצותינו ולימודינו ויהיה הכל חשוב ומקובל ומרוצה לפניך להעלות על ידיהם כל ברורי וניצוטי הקדושה אשר נתפזרו על ידנו בין הקליפות חיל בלב וקיאנו מ' טנו יורישנו אל' ותצרפס עם שאר תפלות וברכות ומצו' ולימוד בכ"ד ה' רעים והמכוונים כל הכוונות הראויות לבוין ומעכשיו אנו מכוונים בכל לדעת רשכ"י ורבי אלעזר בנו ויותם בן עזיהו הקדושים והרי אנו סומכים עליהם בכל מכל כל :

והריני מקבל עלי כל תרי"ג מצות דאורייתא ומצות מדברי קבלה ומדברי סופרים הם וענפיהם ויהי רצון תלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שתזכנו שלא נעבור היום ובכל יום ויום על שום מצוה ומצות לא תעשה דאורייתא ושום לא תעשה וגדר ושייג מדברי קבלה ומד"ס ונתזכנו לקיים היום ובכל יום ויום כל מצות עשה שתזדמן לפנינו מרמ"ח מ"ע דאורייתא או מדברי קבלה או מד"ס ואלו לא נוכל לקיים תצדק מהשבתנו דרך כלל למעשה ותעלה עלינו כאלו קיימנו גם אותם במעשה ויהי כועס ה' וכו' :

א והנבא אברהם אבינו ובעם וכל ענין אב ואם תרחק מלבו וכל דבור אסור ומתא סתענני ואם תרחק מלבו מלך מע עמדת ולענפ

הנהגות הבוקר

חיי כשנשור חסרתו יטול ידיו ויסימם זה אל זה ויגביהם לחפלה ואומר:
שאו ידכם קדש וברכו את יי: ואשא כפי א מצותיך
אשר אהבתי:

וקורס בניגוב הקף אחר כנטילה יתחיל לברך:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו וצונו על נטילת ידים:

כל היום כשעוסק ברכיו בין גדולים בין קטנים יברך:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר יצר את
האדם בחכמה וברא בונקבים גקבים חלולים
הגדולים גלוי וידוע לפני כסא כבודך שאם יפתם
אחד מהם או אם יפתח אחד מהם אי אפשר להתקיים
אפילו שעה אחת (כי אם על ידי גפלאותיך ורפואתיך)
ברוך אתה יהוה רופא כל בשר ומפליא לעשות:
ברכת טלית קטן

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו וצונו על מצות ציצית:

ומנהג טוב לשלטים כתימים להסמיך לברכת אשר יצר בלי הפסק כלל
אלהי נשמה עד ואני אברכס והמטבים קודם הור היום אינו אומר
הנותן לשכוי כינה רק אחר שיאור היום כשיוצא מפתח ביתו יניח יד
ימין על המזוזה ויאמר

יי שמרי יי צלי על יד ימיני יי ישמר צאתי ובאי
לחיים ולשלום מעתה ועד עולם: שדי ישמרני מיצר
הרע ומכל צדה וצוקה אמן:

נאמר קריאת שמע זה ובשעריך: ליי הישועה על
עמך ברכתך סלה: ג"פ יי צבאות עמנו משגב לנו
אלהי

אלהי יעקב סלה: ג"פ יי צבאות אשרי אדם בטח
בך: ג"פ יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו: ג"פ אנא
יי הושיעה נא: אנא יי הצליחה נא: ג"פ בגדל עז
שם יי בו ירוץ צדיק ונשגב:

ונשבת לא יאמר כל זה הלא זכור את יום השבת לקדשו:
כשהולך לבית הכנסת יאמר:

הריני מוזמן הגלי להלך לעבודת דורתי לבית הכנסת של הברכה
אבינו סבא קדישא ליחדא שמים דקודשא בריך הוא ושכיניה
בשם כל ישראל ה' הוא האלהים בך הני בוטת שתלילני מכל פנעים
רעים המהרגשות לבה בעולם הזה אמן סלה: גדעה כרדפה לדעת
את ה':

ואח"ך יאמר טיד כשעלנה לדוד שחתה וגו':

קודם ליכנס לבית הכנסת לריך להזהר מאד להראות ענינו ירא נחרד
לכנס בהלכל מלכו של עולם ויטהר ויאמר בזוונה גדולה:

מה טבו אהליך יעקב מטכותיך ישראל: ואני ברכ חסדך אבא
סיתך בזכות אברהם שנקרא איש חסד: אשתחוס אל היכל
קדשך בזכות ינחק שנעקד על גבי המזבח במקום קדוש ביראתך
בזכות יעקב שאמר מה נאא המקום הזה ובזכותם אבא להתפלל
לפניך ותקבל תפלתי כרצון ואני תפלתי לך ה' עת רצון אלהים ברכ
חסדך עבני באמת ישעך: לכ שהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש כקרכי:
יהיו לרצון אמרי פי והביון לבי לפניך ה' צורי ובואלי:

רבנו של עולם בזכות שלש אבות אבא להתפלל לפניך ובזכותם
תקבל תפלתי ויעשה כתר לראשך על ידי מ"ט שר הפנים
כי מי אנכי שאזכה להתפלל לפני הקדוש ברוך הוא שהוא אל גדול
ונורא ואנכי איש חוטא והכעבתי שמו הגדול במעשי הרעים
ואנכי בשר ודם עפר ואפר ואיני כדאי וראוי להזכיר שמו הגדול כמות
פעמים בכל יום או לי אוך אשא עיני לעמוד לפני מלכי המלכים
הקדוש ברוך הוא עילת כל העילות וסיבת כל הסיבות אלא חפני
רחמי וחסדיו הגדולים שהוא מרחם על בריותיו ורצה בתפלות
ובתחנונים של עבדיו כמו שנאמר קדוש ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראו
באמת רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם שמוע מלשון
עדיך כל בשר יבואו:

פתיחת אליהו

כתב האה"י זכו"קל שטוב לאדם ללמוד פתיחת אליהו בכניסתו לבית הכנסת קודם כל תפלה והיא מסוגלת לעזור ולהועיל לפתוח הלב ביראת השם ולא יעבור מלאומרה וגם כן היא מסוגלת לכמה עניינים : וקודם יאמר :

יהי נעם יי אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו :

פתח

אליהו ואחד רבון עלמין דאנת הוא חד ולא בחושבין אנת הוא עלאה על כל עלאין סתימ' על כל סתימין לית מחשב' תפיסה כך כלל אנת הוא דאפיקת עשר תקונין : וקרנין לון עשר ספירן לאכהבא בהן עלמין סתימין דלא מתבליין ועלמין דאתבליין וכהן אתכסיאת מכני נשא ואנת הוא דקשיר לון ומיחד לון ובגין דאנת חלבאו כל האן דאפריש חד מן חכריה מאלין עשר אתחשיב ליה כאלו אפריש כך ואלין עשר ספירן איכון אזלין בסדרן חד אריך וחד קצר וחד בכוכי ואנת הוא דאנהיב לון ולית האן דאנהיב לך לא לעילא ולא לתתא ולא מכל סטרא לבושין תקינא לון דמשיהו פרחין נשמתין לכני נשא וכמה גופין תקינת לון דאתקריאו גופי לבבי לבושין דמכסיין עליהון ואתקריאו בתקונא דא מסד דרועא ימינא גבורה דרועא שמאלא תפארת גופא ננח והוב תרין סוקין ויסוד סיומא דגופא אות ברית קודש מלכות פה תורה שבכל פה קרינן ליה חכמה מוחא איהו מחשבה חלבנו כינה לבא ובה הלכ חבין ועל אלין תרין כתיב הנסתרות ליי אלהים כתר עליון איהו כתר מלכות ועליו אתמר מניד מראשית אחרית ואיהו קרקפתא דתפלי (כ"א קרקפתא דלא מנה תפלי) חלבאו איהו יו"ד ה"א וא"ו ה"א דאיהו אורח אכילות ואיהו שקיו דאילנא בדורעוי וענפוי כמיא דאסקיא לאילנא ואתרבי בההוא שקיו רבון עלמין אנת הוא עלת העלות סבת הסבות דאסקי לאילנא בההוא כביעו וההוא כביעו איהו כנשמתא לגופא דאיהו טיים לגופא וכך לית דמיון ולית דיוקנא מכל מה דלבו ולבר ובראת נתיא וארעא ואפיקת מנהון שמשא וסיהרה וכוכביא ומולי ובארעא אלגין ורשאין ונתתא דערן ועשכין וחיון ועופין וכוכי נשא לאסתמודעא בהון עלמין ואיך יתנהבון בהון תתאין ועלאין ואיך אסתמודעאן מעלאי ותתאי ולית דידע כך כלל ובר מינד לית יחידא (ס"א יחידא) כעלאי ותתאי ואנת אסתמודע מעילאי ותתאי ואנת אסתמודע אסת על כלא וכל ספירן כל חד אית ליה נשם ירוע ובהון אתקריאו חלאביא

ה

פתיחת אליהו

חלאביא ואנת לית לך נשם ירוע דאנת הוא ממלא כל שמהן ואנת הוא שלימו רכלהו וכד אנת תסתלק מנהון אסתארו כלשו שמהן כגופא בלא נשמתא אנת חכים ולא בחכמה ידיעא אנת הוא חבין ולא מכינה ידיעא לית לך אתר ידיעא אלא לאסתמודעא תוקפך וחילך לכני נשא ולאחזאה לון איך אתנהיב עלמא בדוכא וברחמי דאיכון דרק ומשפט כפום עוכדיוסון דכני נשא ודין איהו גבורה משפט עמדה דאמנעיתא דרק מלכותא קדישא מאזני דרק תרין סוכי קשוס הין דרק אות ברית כלא לאחזאה איך מתנהב עלמא אבל לאו דאית לך דרק ידיעא דאיהו דין ואלאו משפט ידיעא דאיהו רחמי ולאומכל אלין מרות כלל קום רכי שמעון ויתחדשון חלין על ירך דהא רשותא אית לך לגלאה דין סמירין על ירך דלא אתייהיב רשו לגלאה לשום בר נש עד כען :

ק

דכי שמעון פתח ואמר לך ה' הגדולה והגבורה וכו' עלאין שמעו איכון דמיכין דחברון ורעיא מהימנא אתערו משנתכון סקיכו ורננו טוככו עפר דא איכון דריקיא מסטרא דהסוא דאתמר בה אני ישנה ולכי עד ולא איכון מתים ובגין דא אתמר בהון סקיכו ורננו וכו' רעיא מהימנא אנת ואבהן הקיכו ורננו לאתפרותא דשכינתא דאיהי ישנה כבלותא דעד כען דריקיא בלהו דמיכין ושעתא בחוריהון מיד שכינתא יהיבת תלת קלין לגבי רעיא מהימנא וימא ליה קום רעיא מהימנא דהא עלך אתמר קול דודי דוסק לגבאי בארבע אתון דיליה וימא בהון שתחכי לי אחותי רעיתי יונתי תמתי דהא תם עונך בת ציון לא יוסיף להבלותך שראשי כמלא טל מאי כמלא טל אלא אמר קב"ה אנת חשיבת דמיומא דאתחרב כי מקדשא דעאלנא בביתא דילי ועאלנא ביטובא לאו הכי דלא עאלנא כל ומנא דאנת כבלותה הרי לך סימנא שראשי כמלא טל ה"א שכינתא כבלותא שלימו דילה וחיים דילה איהו טל ודא איהו יו"ד ה"א וא"ו וה"א איהי שכינתא דלא מחושבן ט"ל אלא יו"ד ה"א וא"ו ודסליקו אתון לחשבן ט"ל דאיהו מליא לשכינתא מכביעו דכל מקורין עלאין מיד יקוב רעיא מהימנא ואבהן עמיה בילא"ו

תפלה לאומרה קודם תפלה

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שתכניע כל האומות וכל הקליפות החיצוניים החשוטטים בעולם ומעכבי תפלתנו לעלות לפניך כי אתה יודע שרצוני לעשות רצונך אך שאור שכינתא חשבך אתי לכן געור בהם שאל יויקוני ואל יעכבו את תפלתך ישלחו בני לא בגופי ולא בנשמתי ואתה תפלתי מקובלת לפניך וכו' ב

בקשות

בקשה כלה ומחנה לאומרה קודם כל תפלה

אנא יהוה הושיעה נא : אנא יהוה הצליחה נא :
אנא יהוה עננו ביום קראנו : יהוה אלהי ישראל
שליט בעליונים ומושל בתחתונים מציר עני מחוק
מסנו ועני ואביון מגוולו שמע נא אל תפלת עבדך
ואל תחנוניו והאר פניך על עבדך השמם והושיעני
בחסדך והשילך אימה ופחד ומהומה וחלחלה ותרדמה
ושגעון ועררן מזיק או שר או רוח רע או כשוף או
דבר רע שיאתת עלי . וגעור ביה ביצרא דעברה
ישלא יעבירני על דעת קוני ויהיה שמך הגדול עמי
יבשו המה ולא אני יחתו המה ולא אני וינוסו מנגדי
תמיד פדכתיב קומה יהוה ויפצו איביך וינסו משנאיך
מפניך ובבקשה ממך אלהי צורי שיקדמוני מלאכיך
להיות אתי ותכנס תפלתי לפניך ולפני כסא כבודך
ותסלח ותמחול ותכפר על כל חטאתי ועונותי ופשעי
שחטאתי ושעויותי ושפשעתי לפניך בין בכונה בין
ישלא בכונה ותפתח נא לי שערי ופתחי החכמה
והבינה והתורה והמצוה שערי החן והחסד והרחמים
והשלוש והבריאות והעושר והשכלה והצלחה
והטהרה ופרישות ונקיות וריוח ורחבה והנחה ושלוח
ויהיו עסקי מבורכים ודרכי מוצלחים ודברי נשמעים
ואמצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם ויהיו הכל
מאמצים כחי ולא יהיו לי צרים . ויוסרו ממני כל
חמיעקים המעפבים ומטרודים אותי מעבודת יהוה
עניות וחולי פחד אגה וסכנה כל נגע כל מחלה אמנם
אני מתפלל בתחנה ובקשה שיותן לי ולזרעי חכמה
גבורה עושר וכבוד וחסדים כדי שנקיים עצמנו במעשים
טובים

בקשות

טובים אמין ועוד אני מתחנן לפני כסא כבודך למלאות
חפצי ולהצילני מיצר הרע ומעין הרע ומפגע רע ומעת
רע ומלשון הרע מדבר מחרב מחידר רעה ומרעב
וממיתה משונה וממיתה רעה ומעונשי גהינם ומבושה
וחרפה וכלימה . ויהיו פני צהובות בהלכות ומצהילות
בחכמות ואימתי מוטלת על הבריות ושם טוב יכנס
ויצא עמי ותורתי תהיה משתמרת בלבי ומתקיימת
בידי ושגורה בפני והבשירני בעולם הזה ותקניני לעולם
הבא . והכן פליותי כשתי מעינות הנזכרות דברי תורה
דפקה עין שכלי לראות פודות צפונות . וסייעני לסדר
תלמודי ולהפיק רצוני בתלמוד תורה והורגני את אשר
אעשה למען אמצא דרך החיים והצילני משגיות
וממכשול ומדבר שקר ותביא עלי די יושר אמת ונכונה
ותאריך ימי בטוב התורה ושנותי בנעימים לשמר
ולעשות מצות וחקיסנים בנים ילכו לאור חי העולמים
ומהיר קץ הגאולה למען כבוד שמך הגדול הגבור
והנורא אמין סלה ועד :

כינת חזן מכל הכרכות

יאהדונהי

כונת חזן מכל הקדישים

אידהנויה

מסוקים וסובלים לכונה לדריש על דרך פפר ככירות וטוב להיות וניל בהם
יונס יכזה ה' חסדו וכלילי סירה עמי תפלה להל חיי
ואני תפלתו לך ה' עת רכון אלהים ברב חסדך עמי באמת יספך
דרשתי את ה' וענני ופכל מגרותי הצילני
הטה אלי אונך מהרה הצילני הים לי לצור מעוז לבית מצודות גהינם
אלהים להצילני ה' לעזרתי חוס ה'
ואתה יהוה (אלהים) הדני עשה אתי למען שמוך כי טוב חסדך
אתה האל צושה פלא כודעת בעמים עוז
וישיעם למען שמו ל הודיע את גבורתו
הקם אל ידועתי אכטה ולא אפחד כי עזי וזמרת יהוה ויהי לי
אלהים אל תרחק ממני אלהי לעזרתי חוס ה'

בקשות

בקשות

בקשה נאה על דרך הסוד שנוהגים בה"י לאומרה בעת עלות עמוד הסחר והסם הגדול ב"ה בראשה

דיד נפש אב הרחמן
ירוצ עבדך כמו איל
כי יערב לו ידידותך
ה דור נאה זיו העולם
אנא א נארפא נא לה
אז תתחזק ותתרפא
ו תיק ירחמו רחמיק
כיוה כמה נכסוף נכסף
אנא אלי חמדה לבי
ה גלה נא ופרוש חביב
תאיר ארץ מכבודך
מהר אהוב כי בא מועד

משוך עבדך את רצונך
ישתהוה מול הדרך
מנופת צוף וכל טעם
נפשי חולת אהבתך
בהראות להנועם זיוך
והיתה לך שפחת עולם
וחוסה על עם אהובך
לראות בתפארת עוף
חושח נא ולא תתעלם
עלי את ספת שלומך
נגילה ונשמחה בך
וחננו בימי עולם

יהוה חננו לך קוינו היה זרועם לבקרים אף ישועתנו
בעת צרה: קומי אוריכי בא אורך וכבוד יהוה
עליך זרח: כי הנה החשך יכסה ארץ וערפל לאמים
ועליך יזרח יהוה וכבודו עליך יראה:

פתיחה

שעריך בדפיקי זה פתיחה ולדל שואל לפניך יה
סלחה: לך תבוא תפילתי ושוועי: מקום כביש
ועשרון ומנחה: סעריך מאור עיני רצה ושמור לשוני
ואם אשגה לפניך יה סלחה: סעריך הרימורתי לך לבי
ועיני: נטה אזנך גם יין פקחה: סעריך שמע קולי
ושועתי

בקשות

ושועתי הקשיבה ותפילתי מקום קרבן לקחה: סעריך
ענה קולי ושוועתי וניבי ועיניך על עם נבאה פקחה:
סעריך ראה כי נכנעה רוחי בקרבי ותשמתי טאד דלה
ושהה: סעריך רהום וחנן לפניך חטאנו: סלח לנו ושלח
לנו הרוחה: סעריך חוס ורחם על פליטת אריא והוציאם
מצרה לרוחה: סעריך מקום מקדש מבון סאו עלמים
ושם נעלה ונראה בישמחה: סעריך ישיבם ית על אדמתם
ומכונם והשכיבם בהשקט ובבטחה: סעריך מחה עון
ופשעונם חטאה וזדוננו ברחמיה סלחה: סעריך
לך עיני ותחנוני יהוה הוציאנו מצרה לרוחה: סעריך
אדון עולם לך תמיד אקוה ישועתך לעם עני שלחה:
סעריך בנה אולם ומלוך לעד לעולם ואורך על הר
ציון זרחה: סעריך ירננו שוכני ארץ וערץ ויאמרו
לך יהוה הממלכה: סעריך פתח שער לקבל התהננה
והשמיענו קול יששון ושמחה: סעריך

זה השער ליהוה פדיקים ינאו בו: אורך כי עניתיני ותסילי ליסועה: אכן
פלאסו הכונס היתה לרהש פנה: עתה יהוה היתה זאת היא נפלאה בעינינו
זה היום עשה יהוה נגילה ונשמחה בו:

כל ברואי מעלה ומטה יעידון גידון כלם כאחד
יהוה אחד ושמו אחד: יעידון שלשים ושתים
נתיבות שבילך וכל מבין סודם יספרו את גדלך והם
יבירו כי הפל שלך ואתה האל המלך המיוחד: יעידון
לבבות רחשכם עולם בנוי ימצאו כל יש בלתיך שנוי
במספר במשקל הכל מנוי כלם נתנו מרועה אחד:
יעידון מראש ועד סוף ישלך סימן צפון וים ומקדם
ותימן שחק ותבל לך עד נאמן מזה אחד ופזה אחד
יעידון הפל מטה גופד זבוד אתה תעמד והם יאבדו
אבוד לכן כל יצור יתן לך כבוד כי מראש ופנה

בקשות

הלא אב אחד יעידו

ובתורתך יהוה אלהינו כתוב לאמר שמע ישראל
יהוה אלהינו יהוה אחד : וידעת היום
זה שבת ללבבך כי יהוה הוא האלהים בשמים ממעל
ועל הארץ מתחת אין עוד :

שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי :
עזרי מעם יהוה עשה שמים וארץ : אל יתן למוט
רגלך אל ינום שמרך : הנה לא ינום ולא ישן שמר
ישראל : יהוה שמרך יהוה צלך על יד ימינך : יומם
השמש לא יכבה וירח בלילה : יהוה ישמרך מכל רע
ישמר את נפשך יהוה ישמר צאתך ובואך מעתה ועד
עולם :

אדון עולם אשר מלך בטרם כל יציר נברא : לעת
נעשה כחפצו כל אזי מלך שמו נקרא : ואחרי
בכלות הכל לבדו ימלוך נורא : והוא היה והוא הוה
והוא יהיה בתפארה : והוא אחד ואין שני : להמשילו
להחבירה : והוא ראשון והוא אחרון לכל חומר ולכל
צורה : בלי ראשית בלי תכלית : ולו העוז והמשרה :
בלי ערך בלי דמיון בלי שנוי והתמורה : בלי חבור בלי
פירוד : גדול כח והנבונה : והוא אלי והיגואלי : וצור
הבלי ביום צרה : והוא נסי ומנוסי : מנת כוסי ביום
אקרא : והוא רופא והוא מרפא : והוא צופה והוא
עורה : בידו אפקיד רוחי בעת אישן ואעירה : ועם
רוחי נותי אדני לי ולא אירא : במקדשו חגל נפשי
מעוזנו ישלח מהרה : ואז נשיר בבית קדשי אמן אמן
שם הנורא :

אשר בידו נפש כל הי ורוח כל בשר איש : בידך
אפקיד

בקשות

ה

אפקיד רוחי פדיתה אותי יהוה אל אמת : יהוה
לי לא אירא מה יעשה לי אדם : יהוה לי בעזרי ואני
אראה בשנאי : טוב לחסות ביהוה מבטוח באדם :
טוב לחסות ביהוה מבטוח בנדיבים : כל גוים סבבוני
בשם יהוה כי אמילם : סבבוני גם סבבוני בשם יהוה כי
אמילם : סבבוני כדברים דעבו כאשקוצים בשם יהוה
כי אמילם : רחה דחיתני לנפלי ויהוה עזרני : עזי וזמרת
יהוה יהי לי לישועה : קול רנה וישועה באהלי צדיקים
ימין יהוה עשה חיל : ימין יהוה רוממה ימין יהוה עשה
חיל : לא אמות כי אחיה ואספר מעשה יהוה :

אברך את שם יהוה הנעלם מכל נמצא : ואקוה
חסדו כל ימי : על כל טוב אשר עשה : נתן
את התורה : לזכותנו רצה : (כשכת יאמר נתן לנו את
השבת להתענג בו ולדיצה) (כל להתחיותנו רצה)
ימינך גבר עלינו : תצילנו מכל צרה : שמך יגדל
לעינינו על כל מלך רם ונשא : ומרוב פלחטאתינו
נהגנו למשיסה : משלו בנו איבינו : הן לריב הן
למצה : שברו כל עצמותינו : בקנה הרצועה : והאל
ברוב חסדיו : פניו לעמו נצא : ובטובו ישלח לנו
משיתנו במרוצה : עמו אליהו הנביא לקיים את
המשא :

אברך את יהוה אשר יעלני אף לילות יסרוני כליותי : שויתי ק' לגנדי
תמיד כי מומיני כל חמוס : לכן שמח לכיוונל כבודי אף שר
יסכן לבטח : כילא תעזוב נפשי לשחול לח התן חסידך לראות שחפ מדיעני
ארח חיים שבע שנחות את פניך נעימות כי מינך נלח : מי יתן חליון יסועב
ישראל בטוב יהוה שכות עמו יגל יעקב ישמח ישראל :

יגדל אהים חי וישתבח נמצא ואין עת אמצא את
אחד ואין יחיד כחודו : נעלם וגם אין סוף
לאחרותו

בקשות

לאחדותו: אין לו דמות בנוף ואינו נוף. לא נערוף
אליו קדושתו: קדמון לכל דבר אשר נברא. ראשון
נאין ראשית לראשיתו: הנו אדון עולם וכל נוצר.
יודה גדלתו ומלכותו: שמע נבואתו נתנו יא. אנשי
סגלתו ותפארתו: לא קם בישראל כמשה עוד נביא
ומביט את תמונתו: תורת אמת נתן לעמו אל. על
יד נביאו נאמן ביתו: לא יחליף האל ולא ימיר דתו
לעולמים לזולתו: צופה ויודע סתרינו. מביט לסוף
דבר בקדמותו: גומל לאיש חסיד כמפעלו. נותן
לרשע רע כרשעתו: ישלח לקץ ימין משיחנו לפדות
מחכי קץ ישועתו: מתים יחיה אל ברוב חסדו.
ברוך עדי עד שם תהלתו אלה שלש עשרה לעקרים.
הן הם יסוד דת אלוהותו:

ברוך יהוה כי שמע קול תחנוני: יהוה עני ומגיני בו
בטח לבי ונעזרתי ויעלו לבי ומשירי אהורנו:
יהוה עוז למו ומעוז ישועות משיחו הוא: הושיעה את
עמך וברך את גחלתך ורעם ונשאים עד העולם:

ואומרים למנצח בגנינות מומור סיר

סליחות

ווש חסידים ואנשי מעשה סבוכים ולומר קודם הכרכות אלו התחנונים
שבט יהודה בדוחק ובצער הישאג אריה ביער.
מקוים ישועתך אבות ובנים העניים והאביונים
עמוד בפרץ בל גהיה לשהוק למה יהוה תעמד
בדחוק: יונתך עד שערי מות הניעה. יושב הכרובים
וחפיעה: הבה לנו עזרת מצר. היר יהוה תקצר: חדש
אני בגלות ישן עורה למה תישן: זכור בניך בארץ
לאלהים. וזר לא יקרב אליהם: יקין הנחתם גלה לגלמודת
ישמח

סליחות

ט

ושמח הר ציון תגלנה בנות יהודה: שועתנו תעלה
לשמי מרומים אל מלך יושב על כסא רחמים:
אל מלך יושב על כסא רחמים מתנהג בחסידות
מוחל עונות עמו מעביר ראשון ראשון מרבה
מחילה להטאים וסליחה לפושעים: עשה צדקות
עם כל בשר ורוח. לא כרעתם להם גומל. אל
הורתנו לומר מדות שלש עשרה. זכור לנו היום
ברית שלש עשרה: כמו שהודעת לענו מקדם. וכן
פתוב בתורתך. וירד יהוה בענן ויתיצב עמו שם
ויקרא בשם יהוה ושם נאמר:

וכבוד סהסליח לבור הומר ויעבור כוהגיס לומר:

אל רחום סמך. אל חנון סמך. אל ארך אפים סמך. מלא רחמים סמך.
כנו נקרא סמך. בעבור סמך. נקראי ענני אלהי לדקי בלר הרחבת
לי חנני ושמע תפלתי: ואני תפילתי לך ה' עת רלון אלהים ברב חסדך ענני
באמת יספך: ענני צעת וכפונה הזאת:

ויעבר יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה. אל רחום
וחנון. ארך אפים ורב חסד ואמת. נצר
חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקמה: וסלחת
לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו:

יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה:
יהוה צבאות אשרי אדם בטח בך: יהוה
הושיעה המלך יעננו ביום קראנו: כי לא על צדקתינו
אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיה הרבים:
אדני שמעה אדני סלחה. אדני הקשיבה ועשת
אל תאחר למענה אלהי כי שמך נקדא על עירך
ועל עמך: השיבנו יהוה אליך ונשובה חדש ימינו
בקדם: ויעבור ה' וכו'

אלהינו ואלהי אבותינו. חרא להייד רחל חנון

בקשות

תתעלם מתחנתנו • שאין אנו עוי פנים וקשי ערף
לומר לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים
אנחנו ולא הטאנו • אבל חטאנו אנחנו ואבותינו •
אשמנו בגדנו גזלנו • דברנו דופי העוינו והרשענו •
זדנו • חמסנו • טפלנו שקר • יעצנו עצות רעות •
כזבנו • לצנו • מרדנו • נאצנו • נשבענו רשוא ולשקר •
סרדנו • עוינו • פשענו • צרדנו • קשינו ערף • רשענו •
שחתנו • תעבנו • תעינו ותעתענו • וסרנו ממצותיך
וממשפטיך הטובים ולא שוה לנו • ואתה צדיק על
כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו •
אל ארך אפים אתה ובעל הרחמים גדולת רחמיה
והסדיף הודעת לענו מקדם ופן כתוב בתורתך •
וירד יהוה בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה
ושם ואמר • ויעבור ה' וכו'

שומר ישראל שמור שארית ישראל • ואל יאבד
ישראל • האומרים בכל יום שמע ישראל •

שומר גוי אחד • שמור שארית גוי אחד • ואל יאבד
גוי אחד • האומרים בכל יום שמע ישראל יהוה
אלהינו יהוה אחד •

שומר גוי קדוש • שמור שארית גוי קדוש ואל יאבד
גוי קדוש • האומרים בכל יום קדוש קדוש
קדוש •

שומר גוי רבא • שמור שארית גוי רבא • ואל יאבד
גוי רבא • האומרים בכל יום אמן יהא שמייה
רבא • ואומר קדים תתקבל ואל"ך סיר המעלות ממעמקים

תפלה ובקשה לתענית ערב ראש חודש

שמע קולי אשר ישמע בקולות והא המקבל התפללות
והעושה

בקשות

והעושה בלי חקר גדולות • ונפלאות והנזרא עלילות •
והחכם והקים לעולם • והנבור עלי כל היכולות •
וחרחום והחנון והשוב • והחסיד והמרבה מחילות •
אשר ענה לאברהם ויצחק • וישראל למלאות כל
שאלות • והעונה בבית פלא ליוסף • ומבור העלהו
לגדולות • והעונה במצרים לעמו • והוציאם לחרות
מסבלות • והעונה ביסויעבירם • ומבע אויביהם תיך
מצולות • והעונה בהר סיני למשה • ובשרתו בטובך
בנאולות • והעונה לאהרן בקטורת • וגם פנחס עניתו
בפלילות • והעונה יהושע ועלי • וגם חנה בהתחננה
במלות • והעונה שמואל בתשועות • והעונה עלי
משבר לחלות • והעונה שלמה רב שלומות • וגם
דוד אשר שר לך במעלות • והעונה לאליהו בכרמל
ואיש ירדה ואכלה מאכלות • והעונה בישע לאלישע
וחזקיה עניתו בתעלות • והעונה בלב הים ליונה •
והוצאתו לאורות מאפלות • והעונה חנניה ועזריה •
ומישאל בהצלות להפללות • והעונה לדניאל ברחמיו
ומלאך חלצהו משחלות • והעונה למרדכי ואסתר •
והפכת יגונותם לגילות • והעונה כמו עזר לעזרא •
וחשמונים עניתם בחילות • והעונה בתוך מעגל
לחוני • בעת נשבע בשמך רב פעולות • והעונה לפל
צדיק וחסיד אשר היו בכל דור בקהלות • והעונה
אניות ים בסערות • והעונה למתענה במחלות •
והעונה להולכים בשימון • והעונה אסירים בפללות •
והעונה לכל צועק וקורא • וכל באים לפניך לחלות •
ענה עני שפל כל השפלים • ושא חטאו מקבל
התפללות • והארך נא ברחמיה שנותיו וצוה פל
שאלותיו

שאלותיו

שאלותיו למלאות : ותחשוב כל תפלותיו קטורת
לפניך בקרבנות ועולות : והאל המקבל התפלות
שמע קולי אשר ישמע בקולות :

סימן חני יצחק

אלי אלי אלי למה עזבתנו . שמתנו בשביה .
וביד אויב נטשתנו . חננו צור יהוה . אזעק לך
מבור תחתי : חננו צור יהוה . נפלאות עשית . לאבותינו
במצרים . אותם הבית עד מאד כפלי בפלים : חננו צור יהוה .
ים סוף בקעת . להעביר את בניך . ובירך חוקיך
טבעת את אויבך : חננו צור יהוה . יורדי הים ראו . את
גבורתיך . עתה נטשתנו . ביד מחריב ביתך : חננו
צור יהוה . צללו בעופרת . במים אדירים . ישראל עברו
דגלים דגלים : חננו צור יהוה . חמול על עמך . ועל עם
נחלתך . ופדה נאומיך . בעבור דוד עבדך : חננו צור יהוה .
קולי שמעה . ועל עמך הופיע . ושלח לנו משיח .
בעבור כבוד שמך : חננו צור יהוה .

סימן חני הכהס חוק :

אם פגע בך האי מנוול . חיש וזכור לו יום המות .
יום תשכון משכנות עול . ארץ השך וצלמות :
רוב מצות לך כנוס . אל יבטיחה בן אנוש שהשאל
רך בית מנוס : רוב נצב שטן לרגלים . חרב חדה
בידים . אדם יראה לעינים . חמת סלך מלאכי מות :
רוב יראה הבית אש אכלו . מאש מלבושיו ומעילו .
טלא עינים על פלו . ודו הכין פלי מות : רוב אז ירעד
רעד בראותו . כוס פניו באדרתו . רוצה לברוח מאתו .
ולסור מסוקשי מות : רוב בכל מקום אשר יברח .
השטן אצלו יארח . אז בקול מר צועק יצרח . אפמוני
חבלי

חב לי מות : רוב רוחו ימסור וגויתו . בראות פי אברה
תקותו . לא יועיל עוז וממשלתו . אין שלטון בינם
המות : רוב הודנין לו שבעה דינין חולפין עליו שבעה
עידנין . דין שאחר מית דינין . מוצא אני מר ממות : רוב
מכה יפה איש ליצרו . כל זה יזכור ביום גברו . יום
שיאכל בדי עורו . יאכל בדיו בכור מות . רוב חוק
בדת כי תוא סתרה . לא בהון כי אינו עזרה לא יועיל
הון ביום עברה . וצדקה תציל ממות : רוב

מה לך יצרי תמיד תרדפני . ולאויב לך כל יום
תחשבני : מה לך יום ליום תטמון חנם פח יקושים .
עד אשר תוך פח מוקשך תלכדני : מה לך צד ואויב לי
אתה מנעורי . תחרוק עלי שן ותשטמני : מה לך חשבה
נפשי לנטות אחריך . כי בצל ידך מצר תצרני : מה לך
קדמו עיני לבכות באשמורות כי בעב ספות ותרדפני :
מה לך אם אדמה כי תהיה לי לעזרה . זכיום צרה
אקרא ותענני : מה לך צוף דבש אמרי נועם חכה לי .

הן בחבה עד דכה תמשכני : מה לך

אלהי עזו תהדתי . רפאני וארפא .
ותן מרפא למחלתי . לבל אמות ואספה : אלהי
לך אודה בעודי חי . בתוך רעי וגם אחי .
וארפה מחדל שיחי . בקול ערב וניב יפה : אלהי
ישועתך תבואני . ועל רגלי תקימני .
בשיבי עוד אלי בני . לטובתך אני צופה : אלהי
קשוב פי רב כאב לפי . כאש בוער בתוך קהפי .
ולא נותרה נשמה בי . וכחי הוא מאד רפה : אלהי
יהי נא חסדך עלי . לסמכני במעגלי .
זכר ימי וגם לילי . אהלךך בנועם פה : אלהי

בקשות

מהה פשעי כמו ענין בצל יושב שדי יתלונן
ואראה ואתבונן מקור ספיר וגם ישפה : חלפי
חשתי ולא התמהמהתי בתנומות ולבית אל הנה
קמתי בזממות לפניו פי פציתי לו כי קוה
קויתי יהוה : יראה רעד ואימה יבא בי נפלה עלי
תדרמה בחובי אך כמו פי אתחנן לאל אדלי יחנן
יהוה : יה יודע מסתרי שמרני מאזין כל אמרי ענני
מהטאי טהרני לך אני רפאני יהוה : מה בצע פי
אתנפל נגדך אם אוסיף צור להלל אמריך העלה
מרפא לצירי זכרני ופקדני יהוה :

על משכבי בלילות אויתי במיטב רחשי להודות
בנועם קולות את שאהבה נפשי : על משכבי יושב
שחק ובורא כל האל העונה בצר ידעתי כי תוכל
כל וכי ידך לא תקצר ולהושיע אין מעצר האל
העושה גדולות ושומע תפלות אליך צמאה נפשי
על משכבי עיני תמיד אל יהוה כי הוא מרשית רגלי
יוציא ואשא את פני ירפא שברי ומחצי אמר
ליהוה מהסי ממתעולל עלילות אתה מאיר אפלות
הוציאה ממסגרי נפשי : על משכבי קשת נתת בענן
לאות ולזכור ברית פן תשים פרי רענן עמך שם
ושארית מגיד טראשית אחרית תתברך במקהלות
ושופע תפלות הצילה מחרב נפשי : על משכבי בנים
בשמך קראו במעמד הכקר אל נוה ביתך קמו
צאו יוצר אור בלי חקר חנון ורחום כל חוקר יום
יום ובלילות יהידתי במצולות אל אל קותרה
נפשי : על משכבי

שחר להודות לך קמתי ומרוב עוני נכלמתי הנה
שברי

בקשות

יב

שברי בק שמתי כי אחרי שובי נחמתי : אנה מרה
בצע פי תדינני על רוב עוני העונני חנני יהוה
חנני וסלה לכל אשר אשמתי : סנה שדי גלוי נגדך
את אשר העוה עבדך זכרתי רוב הסדיך על כן לשפה
קדמתי : סנה הן בק שמתי תקותי זכרתיך ברוב
הדותי צעקתי על מעוותי וכנהמת ים נהמתי : סנה
שמך יניס דאבוני ויאיר אפילת אשוני ויערבזכרך
על לשוני כמו נופת צופים טעמתי : סנה

כי אחרי שובי נחמתי ואחרי הודעי ספקתי על ירך
בושתי וגם נכלמתי כי נשאתי הרפת נעורי :
הבן יקיר לי אפרים אם ילד שעשועים כי מדי דברי
בו זכר אזכרנו עוד על כן המו מעי לו רחם ארחמנו
נאם יהוה :

שחר אבקשך צורי ומשונבי
אערך לפניך שחרי וגם ערבי : סחר
לפני גדולתך אעמד ואתבהל
כי עינך תראה כל מהשבות לבי : סחר
מה זה אשר יוכל הלב ותלשון
לעשות ומה כחי רוחי בתוך קרבי : סחר
הנה לך היטב זמרה אנוש על כן
אודך בעוד תהיה נשמת אלוה בי : סחר

הללויה אודה יהוה בכל לבב בסוד ישרים ועדה :
גדלים מעשי יהוה דרושים לכל חפציהם :
הוד והדר פעלו וצדקתו עמדת לעד :
ארץ הקדושה יקרה המודה לתורה ותעודה
הקרא דרושה : באמצע העולם הוסד יסודתך
משמים סולם ונצב יעוכתך : מורה בשלמותך
את

בקשות

אם הנבחרת פנה מיוקרת ואבן הראשה : לפה
 על גבולי תבל רב יקרך בפז לא יסלה ובספיר
 יקרך גם מהפנים אירך ומאירה עינים בת
 ירושלם בלבבות חרושה : הר המורה מעונה
 המקדש הנורא לכסא שכינה וארון התורה
 ועבודה טהרה ושתלחן הפנים לכפר עונים
 מזבח נחושה : מקום הנבואה ואורים ותומים והאיש
 הנורא באה מסרומים : בארצות העמים אין עורף
 הדרך ברוך שכחך לעמו ירושה : סנהדרי גדולה
 לבני ישראל : כחצי העגולה אצל ההראל : עין
 ראתה אל תוכך אשרי חלקה ארץ החשוקה
 מאבות שלשה : לבבות יכאבו עינים תבכנה
 דמעות יעאבו ידים תרדנה : יען פי נתונה חמדתה
 לחרם כספה בכרם כמלונה במקשה : את רבת
 ברפות בתוך עם סגולה כך יופי ומלכות תפארת
 ותהלה : מאזהם בגולה את רבת המהומה פאשה
 שומכה מכורה נטושה : מארבע הפאות ישרידי
 עדתך עיניהם תלויות אל אהבתך עד יקים
 חרבותיך אדון המתנשא ואותך יעשה בריאה
 חדשה : הומיה באבל עניה פוערה עוד תהי
 בתבל לעולם נבירה : לשם ולתפארת לאורך ילכו
 ובכן יתברכו יחד איש ואשה :

פיוט נאה

אודה לאל רבב הוקר ברן יהד כפבי בקר : אודס שימי
 לב על הנשמה לשם שבו ואחלמה ואורה
 כאור החמה : שבעתים כאור בקר : אודס מכסא
 קבוד הוצבה לגור בארץ ערבה להצילה מלדהבה

בקשות

ולתאירה לפנות בקר : אודס עורה נא כי בכל לילה
 נשמתכם עולה למעלה : לתת דין חשבון מפערה
 ליוצר ערב ובקר : אודס ימצאה מטונפת מעונות
 ובתוספת כמו שפחה נחרפת תמיד בבקר בבקר :
 אודס הנאמן בפקדונו : יחזרנה לו כרצונו : איש לא
 גוע בעונו : ויהי ערב ויהי בקר : אודס והחיו העניה
 יחידה תמה ונקיה ואשר נפשו לא חיה : אך יזכה
 לאור הבקר : אודס נועם יהוה לחזות נוכה ובגוים
 הזאת בשמחות תחת רגזות בקר תשמע קולי

בקר : אודס

יוצר גחממה רוחי בקרבי : אהי נשמה שנתת בי
 אתה האל עשה פלא ונסים : אשרי שבך
 חוסה מושיע חוסים כי בעכו תשים בינה ובלבי :
 אלפי רופא החולים פוקח עורים מגביה שפלים מתיר
 אסורים משפיל ומרים רפה נא כאבי : אלפי הרם על
 כל רמים זוקף כפופים מרביש ערומים מנעיל יחפים
 תן כח ליעפים ופדם משבי : אלפי מכסא כבודך אתה
 בראתה צורי לבדך : אתה יצרתה אתה נפחתה
 לקימה פי : אלפי קרב שנת פדות מן השמים הוציאני
 מעבדות רוקע ארץ על מים : יחינו מיומים ויביט
 עצבי : אלפי טהור עינים : אזור בגבורה : יושב שמים
 עוטה תפארה : המציא כפרה : וסלה נא חובי : אלפי
 נעים בכל נוי אדיר בקדושה לא עשני נוי ולא עשני
 אשה ימהר יחיתה ירוש לעלבי : אלפי זכר טוב
 זבדני מלכי : לא עשני עבד עשה כל צרכי יגיה
 חשבי ויאר נתיבי : אלפי זכור רחמיך : הנות בינה
 חן נא לאומיך מעביר שנת צורי עד אנא תקשיב

בקשות

את גיבי : אלפי קדוש ישראל • גומל חסדים • מביא
הגואל יגאל עבדים • רהס נדודים • צורי ואבי : אלפי
שובי נפשי למנוהיכי • כי יהוה גמל עליכי : סוני
יקרה מיקר יוצרך לקוחה • קומי כי לא זאת
המנוחה • האורח רב קחי ארוכה • עת לעשות הפץ
עושיכי : סוני אני תושב ככל אבותי • כצל עובר ימי
ושנותי • אם לא עכשו אמרי מתי • תפדה משחת
חייכי : סוני ואם תהיה יוצרך דורשת • ומטומאתך
מתקדשת • קרבי אל תיראי מגשת • ויקרבו מעשיכי :
סוני דורכת עוז עולמך • אל יבטיחוך שקרי עלומך •
קצר יוכך ורחוק מקומך • דעי מה תאמרי לאדוניכי :
סוני הלהות בנועם יהוה צמית • ולבקש פניו עולמית
שובי שובי השולמית אל בית אביך כגעוריכי : סוני

בקשה לשבת

קמתי להלל לשם האל הנכבד • שיצר כל וביום
השביעי שבת • ואומר לו בעוד בי הלו •
מזמור שיר ליום השבת : ואומר בראשית כל ברא את
השמים איש ואויר הארץ והמים • ואמר יהי אור ויהי
אור • בקר וצהרים : ואומר וגם ברא את שני המאורים
לאור עולם ולתועלתו הם מאירים ואמר להיות בהמות
וחיות • טמאים גם טהורים : ואומר דגים ועופות וכל רמש
האדמה וגם יצר אדם בצלם ובחכמה • והמשילו עלי
כלו • תולה ארץ על בלימה : ואומר ובשביעי שבת מכל
מלאכתו • אשר עשה להיות הכל ממשלתו • וברכו
והמליכו • מכל יום ויברך אותו : ואומר שבת ודינין
נתן לנו במרה • ובהר סיני הנחילנו התורה • ושבת
לשמור זכור ושמור אמר לאומה טהורה : ואומר וגם
אסור

יד

בקשות

אסור לעשות בו מלאכה • והעושה אין רואה בה
ברכה • והטלאכות המה ערוכות • כדת ובהלכה :
ואומר ארבעים מלאכות חסר אחת מספרם • כאשר
צוה ואמר נשא ורם • והמקל הוא יסקל • כי מיתתו
הוא גרם : ואומר לקראו עונג אמר הנביא ישעיה •
בלבוש נאה ובמאכל ושתיה • ועונג נפשות פירוש
זדרשות • ללמוד תירח נקיה : ואומר ובזכותה תנצרנו
בבבת • ואחר מות תצילנו מלבת • להתעדן בגן עדן •

עולם שכלו שבת : אחר לסבת זמועד

יום זה לישראל אורה ושמחה שבת מנוחה : צוית
פקודים במעמד סיני • שבת ומועדים • לשמור
בכל שני לערוך לפני משאת וארוחה שבת מנוחה :
יום זה חמדת הלבבות • לאומה שכורה • לנפשנות
נבאבות נשמה יתדה • לנפש מצרה • יסיר אנחה •
שבת מנוחה : יום זה קדשת ברכת • אותו מכל ימים •
בשישת כלית מלאכת עולמים • בו מצאו עגומים •
השקט ובטחה • שבת מנוחה : יום זה לאסור מלאכה •
צויתנו נורא • אזכה הוד מלוכה • אם שבת אשמורה
אקריב שני למורא • מנחה מרקחה • שבת מנוחה :
יום זה חדש מקדשנו • זכרה נחרבת • טובך מושיענו
תנה לנעצבת : בשבת יושבת • בזמיר ושבתה שבת

מנוחה : יום זה

אחר נאה לסבת

אז תפיל בנעימים חבלך • אם תשיב משבת רגלך :
ברוך תכרך שם נורא על כל רם בתורה ובמורא •
אז יבקע פשחור אורה • בזמירות תרים קורך : אצל
זכור את מצותי לגמור • אשר צויתך לאמר • חסר

ומשפט

ומשפט שמוג . וקוה אל אלהיך : או הפיל בחר סיני
קרבתנו . בתורתך למדתנו . אהבת עולם אהבתנו .
לזרע אברהם אהבך : או הפיל יום שבת ויום מנוחה :
יום תגל ששון ושמחה . בו נסו יגון ואנחה . תגל
לבי בישועתך : או הפיל את תורתך למדנו . ומטובך
שבענו . ואז נשיר את שירנו . בבנין בית אהלך :

או הפיל

יום השבת אין פמותו ברכו אלהים ויקדשהו מיום
ראשון . עד יום ששילקראת שבת נכספה נפשי
כי בשבת אצא הפשי . וכי יום מנוחה אקראהו :
ברכו אלהים נגיל ונשמח כי להודות . ולומר עליון . על
כל אורות . כי בשבת . לנו חמדות . איש בער לא
ידעהו : נרכו אלהים צריך לעשות . שבת כהלכה . אז
נני . מצוה ערוכה . גם היא לשומרה כתר מלוכה
ולכבוד והדר תעטרהו : נרכו אלהים ומאהביה . חיים
יארילו . וגם סועמיה . חיים זכו . ובנתיב ישר הם
ילכו . עדותיו בכל לב ידרשהו : נרכו אלהים רצה יהוה
ובחר בנו . ומכל לשון הבדילנו . וקדושת שבת
הנחילנו . כל זרע יעקב כבדהו : נרכו אלהים

יודוך רעיוני . רועי ביום שבת קדש יום השביעי .
יום אשר כלית בוכל מלאכתך אומר כי שרית
על כל זולתך . ומעשים עשית אין לבולתך . לי בן
אמתך חיש להרגיעי : יודוך

יביעי בחרת מכל המנינים ואותו קדשת בשבועות
ושנים חיש אשר נשאת לגוע אמונים . ופדם מאסונים
ארחי ורבעי : יודוך

רצה במנוחת יום זה מנוחה . וביום עבודתי המציא

לי הרוחה . והכן לשביתתי משאת וארוחה . וששון
ושמחה יהיה שעשועי : יודוך
אל עולם שכלו שבת תזכני . ונרך בהלו שים אור
בעדני . ואל משפן שילו תשוב תעלני . מהרה ענני
אורי וישעי : יודוך

שירות ותושבחות אתנה . ליהוה אלהים עליון .
השוכן ברום חביון : יהגלה שמך באורה .
ואז בננים יאמרו . ישועתך יבשרו . כי תעשה לך
שם נורא . ותתיר חותם התורה . ותבנה בית אפריון
השוכן ברום חביון : ובניך טבעו ביון ואת אויביהם
עבדו . וכזרון עליהם זרו . נקמתך בהם תתן . אל
חטאתינו אל תפן . יהוה שוב מחרון השוכן ברום
חביון : סביב רשעים הגבירו . אכלונו כבני ליש .
בעצמותנו עשו דיש . ואת עדינו הסירו . שמך
לא הפירו . והפל עשו בזרון . השוכן ברום חביון :
פי ולשוני יהללוהו סלה . לאל המעביר שנה וגפשי
הוא גאלה . נפלאותיו אמללה ובכל יום יום אהללה
ואשבחה לאדון . השוכן ברום חביון :

שמפתי זכמה חסידים סלומרים זה כומר תדיר . וסימנו ישראל

יה רבון עלם ועלמיה . אנת מלכא הוא מלך מלכיה
עופר נבורתך ותמהיה . שפר קדמי לההויא : יה
שבחין אסדר צפרא ורמשא לך אלהא קדישא ברא
כל נפשא . עירין קדישין ובני אנשא . חיות ברא
ועוף שמא :

רב רבין עוברך ותקיפין . סביך רמיה זקיף כפיסין .
לו יהי גבר שנין אלפין לא יעול נבורתך בחושבניה :

יה

אלהא דיליה יקר ורבותא • פרוק ית ענך מפום
 אריותא • ואפיק ית עמך מגו גלותא • עמך
 די בהרת מכל עממיא : יה
 למקדשך תוב ולקדש קודשין • אתר די ביה יחרון
 רוחין וגפשיין • יזמרון לך שירין ורחשיין •
 בירו שלם קרתא דשופריא : יה בקסה לסבת ור"ה
 שירו לאל נבונני • שירי רנני • שבת וראש חדש יום
 זה ליהוה : יקר שמו הודיעו • לכל והשמיעו •
 זמרו הריעו • לגני המלך יהוה : סירו לאל עוזר ליו
 במקדשו • תנו חושו לדרשו • התהללו בשם קדשו
 ישמח לב מבקשי יהוה : סירו לאל קדשים שמך יודו •
 וחסדך יגידו • אף יהללו ויודו • שמים פלאך יהוה :
 סירו לאל באתי וקדשתי שמך • ושירים שרתי • ואלה
 הגשתי בפורים ליהוה : סירו לאל

בקסה לראש חודש לרבי יהודה הלוי זל

יה חדשך לטוב תחדש ברוך גם הדוה וגיל • לעמך
 מרע תציל • הגר נטוש את אהלה • ועמון היא
 פורשה • ובנה סהר את אהלה • של ערתך וגנססה •
 ואויבתה לה דועשה • חיש נא תכרית ותפיל לעמך
 מרע תציל : יה מלמד וקיים כל חכמינו • תשמיענו
 בשורות טובות מכל קהלנו • ושלח לנו טל אורות •
 וגשמים יהיו סדורות • מטר בעתו תזיל • לעמך מרע
 מרע תציל ליה מלמד דבר ומגפה הסר ומשחיתים מעלינו
 ובחמה עוד אל תיסר אורתנו ותברכנו יפרו וירבו
 בנינו כדגי ים אותם תמשיל • לעמך מרע תציל : יה
 מלמד הראה כי דתך טהורה • ועמך קדוש ונבר •
 המבדיל בין השך לאורה • ברך נא תבן מבר • נא

עוד

עוד אל יהי נשבר • עמך וטובו תגדיל • לעמך מרע
 תציל : יה מלמד

שער הרהמים לעם בך בוסח • ביום ראש החדש
 יפתח : ביום ישעי לך אקרא • בימים ובלילות
 אל גדול ונורא • נורא עלילות • שלח נא גאולות •
 ולך נשבת • ונקריב קרבנות על נפי המזבח : סער
 הסר מעלינו צור ועם ועברה • היה נא בעדינו צנח
 ופוחרה • פשע ועבירה • היה נא פולח • שעה נא
 עתירה • בקרב המזבח : סער ועד אז עמך יהיו בין
 צרים • חשוף זרועך על רשעים אכזרים אדיר אדירים
 אל נא יהיו לבטח • גאולה לעברים • היה נא שולח :
 סער דרור תהיה קורא • לעם הנדבאים ואויב יורה •
 הצל נא חלפאים • עשה נא פלאים • ולך נשבת •
 ובקול שירים נאים נקטיר ונזבח : סער השב נא שפינת
 לבית הבחירה • והסר מגינה מעל שיה פזורה • עדה
 הסוברה • כבדם פלח ובשמתה וברינה • לבנו שמח :

סער

חדש ישועה חדש לי אורי צורי וגואלי • וקרא דרור
 אל קהלי : אל קורא הדורות מראש • וקרא
 חדש ששונים לי חדש ובנה ביתך גאולה קדש • וכמו
 מתבן אויבי הדש עליו תשימני לראש : וכמו
 הדש רננה בא יבא אלי צורי אחסה בו • ומקודצך
 ירטוש חרבו • גם משנאיה נשאוראש : ומקוד
 חדש ארוכה ותעלה לי תחדש אל נעלה ודלני מיתן
 מצולח • אל מתנשא לכל לראש : ודלני
 חדש להאיר חשכתי • חיש כי אתה אילותי • ודעה
 צורי כי אויבתי • אחריק הניעה ראש : וראש

חדש

בקשות

חדש ברכה לי המצא ותרבי צואה צר רחצה ושיח
רנתי רצה כמו דרור בשמים ראש : וטיח
חדש מנוחה לי תחון והט שלום פמי גיחון ואסיר
שם בך בטחון ישמח ועל פני ימים ראש : ואסיר
חדש שמחה והנחה המציא לעדה גונחה נפשה
מרה גם נאנחה כי היו צריה לראש : נפסה
חדש הוד והדר חושה נתכסה איבתי בוששה וירא
שונאי חדשה אבן מאסו היתה לראש : ויראו

פזמון

מלך רם ניב שפתינו שעה נורא עליה
צור לך נשאנו עינינו תחננו בחמלה
הנה בצפיתנו ראינו כל הגולה
טוב ונרה לאלהינו נעים נאווה תהלה :

הנהגות הבוקר

תפלה קודם עטיפת טלית גדול

לשם יחוד קב"ה וסכינתיה בדחילו ורחימו ליחדא סם
סלים בשם כל ישראל הנה אנכי בא להתעטף גופי בטלית של
ליצית כדי לקיים מצות בוראוי ככתוב בתורה ועשו להם ליצית על כנפי
אנדיהם לדורותם ונתנו על ליצית הכנף פתיל תכלת וכסם שאני מתעטף
גופי בליצית כך תתעטף נשמתו ורמ"ח אבריו וסם"ה גידו צאור הליצית
הצילה מדי"ג וכסם שאני מתכסה בטלית בע"הז כך אוכה לחלוקא דרבנן
דלילית נאה לפ"ה בנ"ע עליון וע"י מצות ליצית תכלת נפשו רוחי ונשמתו
זהכלתי מן החילונים והטלית יפרוש כנפיו עליהם ויילס כנשר יעיר
קמו על גוזליו ירמף ובין אני באתי להוסיף קדושה בפלוניס ולטהר
קמיות וכל הפגומות שעפיתי בעיני ובידי ובגופי בע"הז ובכן יהי רצון
מלפניך ה' אלהינו ושהי אבותינו שתהא חסובה מצות עטיפת הטלית לפני
קב"ה כאילו קיימתיה בכל פרטיה ודקדוקיה וכוונותיה ותרו"ג מצות
התלוים בה אמן סלה : ויהי נעם ה' אלהינו עלינו וכו' :

הנהגות הבוקר

ברכת טלית גדול

צטעת בדיקת הליצית קודם הכרעה יאמר :

ברכי נפשי את ה' אלהי גדלת מאד הוד והדר לבטת עוטה אור
בשלמה נוטה שמים כיריעה :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו וצונו להתעטף בציצית : ואח"כ יאמר

מה יקר חסדך אלהים ובני אדם בכל כנפיך יחסיון : ירויון מדטן ביתך
ונחל עדניך תטקס : כי עמך מקור חיים באורך נראה אור : מטוך חסדך
ליורעך ונדקתך ליטרי לב :

תפלה קודם הנחת תפילין

לשם יחוד קב"ה וסכינתיה בדחילו ורחימו ורחימו ורחימו ליחדא סם
י"ה ברו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל הרי אני מניח תפילין
כאשר לוני ה' אלהי להניח פרטיות קדש לי כל בכוריה ויהי כי יביאך שמע
והיה אם שמוע כנגד המוח והלב לידע ולהודות ולהלל בכל יום שהוא
אל הוא היוצר הוא הבורא והוליאנו ממלכים והרג בכוריהם
ואותנו הניל בבח שמותיו הקרוסים הויה אהיה אדני הרמוזים
בתפילין והוא אחד ומיוחד בתכלית האזדות ולו הכח והממשלה לעשות
בעולמות כרצונו והנני משעבד לו לבי ומוחי ורוחי ונשמתו והנה אני
מקבל עלי עול מלכותו ועול מצותיו לעיבדו בכל לבבי ובכל נפשי
ובכל מאודי :

ובכן יהי רצון מלפניך ה' אלהי שתהא חסובה מצות תפילין לפני הקב"ה
כאילו קיימתיה בכל פרטיה ודקדוקיה וכוונותיה ותרו"ג מצות
התלוים בה אמן סלה : ויהי נעם ה' אלהינו עלינו ומעשה ידיו כוננה
עלינו ומעשה ידיו כוננהו :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו וצונו להניח תפילין : ואח"כ יאמר

ומחמתך אל עליון תאזיל עלי ומכינתך הכינני ובחשך חשך
וכגבורתך תצמת אויבי וקמי ושמן הטוב והטהור תריק על שבעה קמ
מגודה להספיע טובך לכריותיך פותח את ידך ומטביע לכל חרובך

צטעת ספורך סלטה כריכות על אלבע יאמר :

וארשתין לי לעולם : וארשתין לי כנרק ובמטפט במד ובכ
וארשתין לי באמונס ודעת את ה' :

הנהגות הבוקר

ואם הפסיק בליבו בין תפילין של יד לתפילין של ראש יברך

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו וצונו על מצות תפילין :

מצוה לקרות בכל יום פעור התפילין עליו חרבע פרטיות של התפילין
וכבר שזיה לאמרוהו בק"ט לכו הדפסתי כאן קדש והיה כי
ביאך כרי טלח יחסר וכר כזה הספר

נירבר יהוה אל-משה לאמר: קדש-לי כל-בכור פטר
בל-רחם פני ישראל באדם ובבהמה לי הוא:
ויאמר משה אל-העם זכור את-היום הזה אשר יצאתם
במצרים מבית עבדים כי בחזק יד הוציא יהוה אתכם
מזה ולא יאכל חמץ : היום יצאתם יצאים בחדש
האביב והיה פי-ביאך יהוה אל-ארץ הפנעני והחתי
והאמרי והחוי והיבוסי אשר נשבע לאבתך לתת לך
ארץ זבת חלב ודבש ועברת את-העברת הזאת
בחדש הזה: שבעת ימים תאכל מצות וביום השביעי
חג ליהוה: מצות יאכל את שבעת הימים ולא יראה
לך חמץ ולא יראה לך שאר בכל-גבלך: והגדת
לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה יהוה לי
בצאתי ממצרים: והיה לך לאות על-ידך ולזכרון בין
עניך למען תחיה תורת יהוה בפיה כי ביד חזקה
הוציאך יהוה ממצרים: ושמרת את-החקה הזאת
למענה מימים ימימה :

יהוה פי-ביאך יהוה אל-ארץ הפנעני באשר נשבע
לאבתך ונתנה לך: והעברת כל-פטר-רהם
ביום וכל-פטר שגר בהמה אשר יהיה לך הזכרים
ביום: וכל-פטר המר תפדה בשה ואם-לא תפדה
אם-לא תפדה וכל בכור אדם בבניך תסדה: והיה כי-

הנהגות הבוקר

ישאלך בנך מחר לאמר מה-זאת ואמרת לו בחזק
יד הוציאנו יהוה ממצרים מבית עבדים: ויהי כי-
הקשה פרעה לשלחנו ויהרג יהוה כל-בכור בארץ
מצרים מצר אדם ועד-בכור בהמה על-כף אני
זבח ליהוה כל-פטר רחם הזכרים וכל-בכור בני אסדה:
והיה לאות על-ידך וזוטפת בין עיניך כי בחזק
יד הוציאנו יהוה ממצרים :

זכרתי שאין תכחין הפילין אחר לביטח טלית גדול יאמר מה יקר תכוד ל' פ
תפלה נאה לאומרה קודם התפלות והלימודים כל שאינו יודע לכונן בסודו
הטייבים ויחשב לו כאילו מכונן הדברים לטוב

דבוננו

של עולם אתה יודע כי כשר אנחנו ואין כנו ולא בשום בליט
כח להשיב ולכוין מעלתך וגדולתך כמו שנאמר גדול מעלתך
ורכבך ולגדולתו אין מספר גם אם היינו יודעים צירוף שמותיך וכוונת
זכוונת כל תפלה ותפלה לפי זמנה וכוונת כל ברכה וברכה לפי
תפלה ותפלה וכוונת כל לימוד ולימוד כפני עצמו וכוונת מעשה ומעשה
על כל מצוה ומצוה כפני עצמה וכלל היוונים ויחודי מרות הקדושות
העליונות הראוים לכא על ידיהם וכל שכן כי כשר אנחנו ולא כיצת אדם
בנו ואין לנו יודעים הכוונות האלה לכן יר"ת ה' שהינו ואהי אבותינו שהיא
חשוב ומקובל ומרובה לפניך תפלת (שחרית) (מוסף) (מנחה) (ערבית)
שאתפלל לפניך היום וכלל יום ויום: ובכל לימוד שאלמוד היום ובכל מצוה
שאעשה היום ויעלו לפניך להיות עטרה לראשך עם שאר התפלות ולימודי
ומעשים המצות של בניך היודעים והמבינים כל כונות שמותיך הקדושות
הראוים לכל תפלה ולכל לימוד ולכל מצוה המעלים יחוד וזיווג מות
העליונות וקדושה מעלה מעלה בכל העולמות אכיל ויהי נעשה וכו'
אזהרה גדולה

פטרם להתפלל חובה על כל מי שבסע ישראל יכונה להעלו על לשון
מי שהעופר ולמי שוא מברך כמו שחמר דוד שמלך ע"ה
את אלהי אביו ועבדו וכו' יכוין לקיים מצות מורא בית אבותיו
שהסביבה סביב סם וכפון ליוהר טלח לדבר בבית הכנסת כלל
בשפת תפלה: וכשיזכור ססה ב"ה יכוין בכל פעם אל סידור קדושה
באדנות שהוא ארון הכל: ואל בתוכו ב"ה ויהי א"ש-וה' ויהי
היה ויהי ובסם אלהים שהוא אמין כח על כל יכולות
לא גבר שיהי לדרוש האלהים באמת ובתמים כדי שיהי תפלתו נעשה
זרעו לפני מלך מלכי האלפים הקב"ה ויהי

פסוקי דזמרה

כסוקי דזמרה האלו נוהגים לאומרם אחרי גמר הכקסות קודם הכרכות ויהיה תפלה מכוננת ומסובחת עד מאלך

ותתפלל חנה ותאמר עלן לבי ביהודה רמה קרני
 ביהודה רחב פי על אויבי פי שמחתי
 בישועתך: אין קדוש ביהודה פי אין בלתך ואין צור
 באלהינו: אל תרבו תדברו גבהה גבהה יצא עתק
 מפיכם פי אל דעות יהוה ולו נתכנו עלילות: קשת
 נבורים חתים ונכשלים אזורו היל: שבעים בלחם
 נשפרו ורעבים חדרו עד עקרה ילדה שבעה ורבת
 בנים אמללה: יהוה ממית ומחיה מוריד שאול ויעלו
 יהוה מוריש ומעשיר משביל אף מרום: מקים מעפר
 דל מאשפת ירים אביון להושיב עם נדיבים וכסא
 כבוד ינחלם בי ליהוה מצקי ארץ וישת עליהם תבל:
 רגלי חסידיו ישמר ורשעים בחשך ידמו פי לא בכת
 יגבר איש: יהוה יחתו מריביו עליו בשמים ירעם
 יהוה ידון אפסי ארץ ויתן עז למלכו וירם קרן משיחו:
 אתוהי כמה רברבין ותמההי כמה תקיפין מלכותיה
 מלכות עלם ושלטניה עם דר ודר: ואנחנו עמך
 וצאן מעיריך נודרה לך לעולם לדור ודור נשמך
 תהלהך: ערב ובקר וצהרים אשיחך ואתמתה
 קולי: ברן יחד כוכבי בקר ויריעו כל בני ארץ
 לא אירא מרבבות עם אשר סביב ישחו עליך
 ביהוה אצפה אוחילה לאלהי ישעי ישמעני
 נצטת אין אומרים אל תשמחי איבתי לי פי נפלת
 פי אשב בחשך יהוה אור לי: פי לך יהוה יתן
 אתה תענה אדני אהי: רגלי עמדה במישור
 אברך יהוה:

וע לפני מי אתח עומד לפני מלך מלכי המלכים הקדש ברוך הוא שכל

יחיד הוא ויודע הכל

יהוה

שויתי

ישמהו השמים

אגלא

יחיה מהיח

לנגדי

ותגל הארץ

תמיד

יהוה אדני

אדני

הסס פס הניקוד עולה ע"כ נגד פס הקדוש של ע"כ במילוי
(יו"ד ה"י וי"ו ה"י)

כונת אמן מכל הכרכות

אידהנויה

יאהדונהי

ר"ת של פותח את ידך אותיות פא"י גימ' הוי"ה אדני
ואמן ג"פ כמנין כ' שמות הללווס"ת חת"ך שר של פרנסה
ע"ס הסת"ך חיים לכל חי וגימטריא ומסביע ע"ס הכתוב
ומסביע לכל חי רבין

לאהבת השם ולדבקה בו כי הוא חייך ואורך ימך וגומר

ופתח ישראל מה ה' אלהיך שואל מפניך כי אס לירא את ה'
אלהיך ללכת בכל דרכיו וגומר

תמים תהיה עם יהוה אלהיך

זכרון ר"ת של הסס ע"ה לתגלל ד"ס ויתקדש ד"נורא וכו'

לעבד כמחשבה ילרוף סילוב
עמו באותיות נשמה

נששלמטהה

שנלשמטהה

שער השמים: דע את אלהי אביך ועבדו

מה נהיה לך מן המלכים הנה אלהיך יצאך מן המלכות

זמירות

בשומר אלפי נשמה יכוין בשלוב אותיות נשמה עם אותיות שמו
דקיננו הם סוף שמו אברהם כחול יקדים אותיות שמו
לנשמה כה אנב שרמההם ובשבת יקדים אותיות נשמה לשמו
כה נא שבמרההם וכן כל השמות :

אלהי נשמה שנתת בי טהורה היא נשמה מאצילות אתה
בראתה נשמה מכריאה אתה יצרתה רוח מוצירה

אתה נפתחה בי נפש מעשיה ואתה משמרה בקרבי
ואתה עתיד לטלה ממני ולהחזירה בי לעתיד לבא
בל זמן שהנשמה בקרבי מודה אני לפניך יהוה אלהי
ואלהי אבותי שאתה הוא רבון כל המעשים ארון
כל הנשמות ומושל בכל הבריות ברוך אתה יהוה
המחזיר נשמות לפגרים מהים :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם הנותן לשבוי
בינה להבחין בין יום ובין לילה

- גא' אמ"ה פוקה עורים
- גא' אמ"ה מתיר אסורים
- גא' אמ"ה זוקף כפופים
- גא' אמ"ה מלביש ערומים
- גא' אמ"ה רוקע הארץ על המים
- גא' אמ"ה המכין מצעדי גבר
- גא' אמ"ה שעשה לי כל צרכי
- גא' אמ"ה אוזר ישראל בגבורה
- גא' אמ"ה הנותן ליעקב כה
- גא' אמ"ה עוטר ישראל בתפארה
- גא' אמ"ה שלא עשני גוי האסה לומר (גויה)
- גא' אמ"ה שלא עשני עבד האסה לומר (שפחה)
- גא' אמ"ה שלא עשני אישה האסה לומר (שעשני כרצונו)

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם המעביר שינו
עונינו

זמירות

מעיינינו ותנומה מעפעפנו :

ואחר כך יכוין להרחיק חילונים פנימיים :

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו
שתדנילנו בתורתך ותדביקנו במצותיך ואל
תביאנו לידי הטא ולא לידי עבירה ולא לידי נסיון
ולא לידי בזיון ותרחיקנו מיצר הרע ותדביקנו ביצר
הטוב ותגנו לאהבה לחן ורחסר ולרחמים פעיניך
ובעיני כל ראינו וגמלנו חסדים טובים ברוך אתה
יהוה גומר חסדים טובים לעמו ישראל :

ואחר כך יכוין להרחיק חילונים החיצוניים :

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו
שתצילנו היום ובכל יום ויום מעו פנים
ומצוות פנים מאדם רע מאשה רעה מיצר רע
מחבר רע משכן רע מפגע רע מעין הרע ומלשון
הרע מפלשינות מעדות שקר משנאת הבריות
מערילה ממיתה משונה מחולאים רעים ממקרים
רעים מדין קשה ומבעל דין קשה בין שהוא בן
ברית ובין שאינו בן ברית ומדינה של גהינם ברוך
אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו
וצונו על דברי תורה והערב (כ"ה הערב) נא יהוה
אלהינו את דברי תורתך בפנינו ובפיפיות עמך בית
ישראל ונהיה אנחנו וצאצאינו וצאצאי צאצאינו
כלנו יודעי שמך ולומדי תורתך לישמה ברוך אתה
יהוה המלמד תורה לעמו ישראל ברוך אתה יהוה
אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל העמים וברך
לנו את תורתו ברוך אתה יהוה נותן דברי תורה

שוב אתה ופשיב למדני הקול

וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל אהרן ואל בניו לאמר פה תברכו את בני ישראל אמור להם : יברכה יהוה וישמרך : יאר יהוה פניו אליך ויהנך : ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום : ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם :

פרוי מקבל עליו מלות עשה כל והכנת לרעד כמודך והריני אובד אל כל אחד מפני ישראל כנפסי ומאודי והריני מוזמן פה סגול להסתכל לפני בוראי מלך מלכי המלכים הקב"ה :

אלהינו ואלהי אבותינו זכרנו בזכרון טוב מלפניך ופקדנו בפקידת ישועה ורחמים משמי שמי קדם וזכר לנו יהוה אלהינו אהבת הקדמונים אברהם יצחק וישראל עבדיך את הכרית נאת ההסוד ואת השביעה שנשבעת לאברהם אבינו בהר המריה ואת העקידה שעקד את יצחק בנו על גבי המזבח פנתוב בתורתך :

ויהי אדר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני : ויאמר קח נא את בנה את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המריה והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך : וישכם אברהם בבקר ויחבש את המרו ויקח את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים : ביום השלישי וישא אברהם את עיניו וירא את המקום מרחק : ויאמר אברהם א געו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עי גפונש תחיה ונשובה אליכם ויקח אברהם את עצי העלה וישם על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המזבח וילכו שניהם יחדו : ויאמר יצחק אל אברהם

אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה לעלה : ויאמר אברהם אלהים יראה לו השה לעלה בני וילכו שניהם יחדו : ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם אברהם את המזבח ויערך את העצים ויעקד את

יצחק בנו ויכוין סכסס סהברהם אבינו עליו השלום בעל החסד עקר את יצחק בנו שהוא גבורה כך הקב"ה עקד ויעקד למעלה כל סוכאינו ואויבינו ונקטרנינו מעלינו ומעל כל עמך ישראל וכן יהי רצון וישם

אתו על המזבח ממעל לעצים : וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחוט את בנו : ויקרא אליו מלאך יהוה מן השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני : ויאמר אל תשלח ידך אל הנער וא תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא השכת את בנה את יחידך ממני : וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר נאחו בכבך בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו :

ויקרא אברהם שם המקום ההוא יהודר יראה אשר יאמר היום בהר יהוה יראה : ויקרא מלאך יהוה אל אברהם שנית מן השמים : ויאמר כי נשבעתי נאם יהוה כי יעז אשר עשית את הדבר הזה ולא תשכח את בנה את יחידך : כי ברך אברכה והרפת חובת את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת נחם זירש זרעך את שער אבינו : והתברכו בני ישראל גויי הארץ עקב אשר שמעת בקלי : וישב אברהם ונעריו ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע וישב אברהם בבאר שבע :

זמר פ' העקידה קודם רכש"ע יאמר

ושחט אתו עליך המזבח צפנה לפני יהוה וזרקו
בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב:

ויכון כפונה לפני ה' וזרקו לזרוף יהוה כפונה ניה עטמ"ב ויאמר
יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתתסלא רהגניסאלינו
והזכור לנו עקירתו של יצחק אבינו בן אברהם אבינו עלינו
השלום כאלו אפרו צבור ומנוח על גבי המזבח ותביט כאפרו לכטל מלפני
כל גזרות קשות ורעות ותזכנו להזור בתשובה שלימה ותצילנו מכל
הרע ומכל הטא ותאריך ימינו כמוב ושנותינו בנעימים וצמו שכבש
אברהם אבינו וכו'.

רבנו של עולם כמו שבבש אברהם אבינו את
רהמיו לעשות רצתך בלבב שלם פן יכבשו
רחמך את פעסך ויגולו רחמך על מדותיך
והתנהג עמנו יהוה אלהינו במדת החסד ובמדת
הרחמים ותכנס לנו לפני משורת הדין ובטובך
הגדול ישוב חרון אפך מעמך ומעירך ומארצך
וכתלתך וקיים לנו יהוה אלהינו את הדבר שהבטחתנו
בתורתך על ידי משה עבדך פאמור וזכרתי את
בריתי יעקב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי
אברהם אזכר והארץ אזכר: ונאמר ואף גם זאת
בהיותם בארץ אביהם לא מאסתם ולא געלתם
לכלהם להסר בריתי אתם כי אני יהוה אלהיהם:
ונאמר וזכרתי להם ברית ראשנים אשר הוצאתי אתם
מארץ מצרים לעיני הגוים להיות להם לאלהים אני
ידעתי: ונאמר ושב יהוה אלהיה את שבותך ורחמך
ועל יקבצך מכל העמים אשר הפיצה יהוה אלהיה
מארץ מצרים: אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך
אם אלהיה ומשם יקחך: והביאך יהוה אלהיה אל
ארץ אשר ירשו אבותיך וירשתה והטיבך והרביך
ונאמר על ידי נביאך יהוה הננו לך קיים

היה

היה זרעם לבקרים אף ישועתנו בעת צרה: ונאמר
בכל צרתם לו צר ומלאך פניו הושיעם באהבתו
ובחמלתו הוא גאלם וינטלם וינשאם כי ימי עולם:
וכיון ג' נמדות ונאמר מי אל כמוך אל נשא עון רחום
ועבד על פשע וחנן לשארית נחלתו חרד לא החזיק
לעוד אפן לפי חפץ חסד הוא: ורצ חסד ישוב
ירחמנו והמת יכבוש עונותינו נוצר חסד ותשליך
במצולות ים כל השאתם: לאליס תתן אמת ליעקב
נוסא עון חסד לאברהם וטע אשר נשבעת לאבתנו
והטאה מימי קדם: ונקס ונאמר והביאותים אל הר
קדשי ושמחתים בבית תפילתי עולתיהם וזכחיהם
לרצון על מובחי כי בתי בית תפלה יקרא לכל
העמים: אלו דברים שאין להם שיעור הפאה והכבורים
והראיון וגמילות חסדים ותלמוד תורה: אלו דברים
שאדם עושה אותם אוכל מפרותיהם בעולם הזה
והקרן קימת לו לעולם הבא ואלו הן כבוד אב ואם
וגמילות חסדים וביקור חולים והכנסת אורחים
והשכמת בית הכנסת והבאת שלום בין אדם לחברו
ובין איש לאשתו ותלמוד תורה כנגד כלם:

ים אומרים כאן מזמור ט"ו וכל ט"ו זו סמדות הללו בטוח הוא שיסבת
בטמחובנן ט"ו

מזמור לדוד ירוח מי יגוד באהלך מי ישכן בהר קדשך: הנה אלהים
ופעל צדק ודבר אמת בלבבו: לא רגל על לשונו לא עשה לרשע
רעה והרפה לא נשא על קרבו נבזה בעיניו נמאס ואת ירא אלהים
נשבע להרע ולא ימיר: בספול לא נתן כנשך ושחר על גקי לא יקח
אלה לא ימוט לעולם:

יעולם יהא אדם ירא שמים בפתר כבגלתי וטו
האמת ודובר אמת בלבבו וישכים
רפון העלמים ואדוני האדונים לא צר

אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לִפְנֵיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ רַבִּים:
אֲדֹנָי שְׁמַע אֲדֹנָי סִלְּהָה אֲדֹנָי הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֵל
תֵּאֵהָר לְמַעַן אֱלֹהֵי כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עֵרֶף אֶעֱלֶה
עִמָּךְ: (י"א אֵתָה נֹתֵן יָד לְפוֹשְׁעִים כִּי יִמְנָךְ פְּשֻׁטָה לִקְבֹּל מִיָּד מִה
אֲנוּ מָה הֵינּוּ מָה חֲסִדְנוּ מָה צְדָקָתֵנוּ מָה יִשְׁעֵנוּ
מָה כַּחֲנוּ מָה נְבוֹרָתֵנוּ מָה נֹאמֵר לִפְנֵיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְאֵלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הֲלֹא כָּל הַגְּבוּרִים כַּאֲיֵן לִפְנֵיךָ
וְאֲנָשֵׁי הַיָּם כֹּלָּא הֵיוּ וְחַכְמִים בְּבִלִי מַדַּע וְנְבוֹנִים
כְּבִלֵי הַשָּׂכֶל כִּי רֹב מַעֲשֵׂינֵנוּ תוֹהוּ וַיְמִי הֵינּוּ הַבֵּל
לִפְנֵיךָ וּמוֹתֵר הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה אֵינְךָ כִּי הַבֵּל הַבֵּל
לְבַד הַנְּשָׁמָה הַטְּהוֹרָה שֶׁהִיא עֵתִידָה לִתֵּן דִּין וְהַשְּׁבוֹן
לִפְנֵי כֹסֵא כְבוֹדְךָ וְכָל הַגּוֹיִם כַּאֲיֵן נִגְדָךְ שֶׁנֹּאמֵר
הֵן גּוֹיִם כְּמֵר מַדְלֵי וּכְשִׁחַק מֵאֻנִּים נַחֲשָׁבוּ הֵן אֵיִם
כַּדָּק יְטוֹר: אֲבֵל אֲנַחְנוּ עִמָּךְ בְּנֵי בְרִיתְךָ בְּנֵי אֲבֵרָהֵם
אוֹהֲבֶיךָ שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ לּוֹ בְּהַר הַמְּרִיָּה זֶרַע יִצְחָק עִקְדָךְ
שֶׁנֶּעְקַד עַל גְּבֵי הַמִּזְבֵּחַ עֲדַת יַעֲקֹב בְּנֵי כְבוֹדְךָ
שֶׁטֵּאֲהַבְתָּךְ שֶׁאֲהַבְתָּ אוֹתוֹ וּמִשְׁמַחְתָּךְ שֶׁשְׂמַחְתָּ בּוֹ
קִרְאתָ אוֹתוֹ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׂרוּן:

לִפְיֶיךָ אֲנַחְנוּ חַיִּבִים לְהוֹדוֹת לָךְ וּלְשַׁבַּחְךָ וּלְפַאֲרָךְ
וּלְרוֹמְמָךְ וּלְיִתֵן שִׁיר שְׁבַח וְהוֹדָאָה לְשִׁמְךָ
הַגָּדוֹל וְחַיִּבִים אֲנַחְנוּ לֹאמֵר לִפְנֵיךָ שִׁירָה בְּכָל יוֹם
יָמֶיךָ אֲשֶׁרנָנוּ מָה טוֹב חֲלַקְנוּ מָה נְעִים גּוֹרְלָנוּ מָה
טָמֵד יְרוּשָׁתֵנוּ אֲשֶׁרנָנוּ כִּשְׂאֲנוּ מִשְׁכִּימִין וּמַעֲרִיבִין
כְּנִסִּיּוֹת וּבְכֵתֵי כִדְרָשׁוֹת וּמִיַּחְדִּים שִׁמְךָ בְּכָל יוֹם
וְאוֹמְרִים פְּעָמִים בְּאֲהַבָּה: שִׁמְעֵ יִשְׂרָאֵל יְהוָה
יְהוָה אֶחָד: בְּלֶשׁן בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכוֹתוֹ
לְעוֹלָם וָעֶד:

אֲתָה הוּא אֶחָד קוֹדֵם שֶׁבְּרָאתָ הָעוֹלָם וְאֲתָה הוּא
אֶחָד לְאַחַר שֶׁבְּרָאתָ הָעוֹלָם אֲתָה הוּא אֵל
בְּעוֹלָם הַזֶּה וְאֲתָה הוּא אֵל בְּעוֹלָם הַבָּא וְאֲתָה הוּא
וְשִׁנּוּתְךָ לֹא יִתְמוּ קֹדֶשׁ שִׁמְךָ בְּעוֹלָמְךָ עַל עַם
כְּקֹדֶשׁ שִׁמְךָ וּבִישׁוּעָרְךָ מִלְּכַנּוּ תְרוּם וְתַגְבִּיָּה
קִדְשָׁנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ בְּקִרְוֹב לְמַעַן שִׁמְךָ בְּרוּךְ הַמְּקַדֵּשׁ
שִׁמּוֹ (י"א שִׁמְךָ) בְּרַבִּים:

ויבין אתה

אֲתָה הוּא יְהוָה הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ
מִתַּתָּה בְּשָׁמַיִם הָעֲלִיוֹנִים וְהַתַּתְּהוֹנִים
אֲתָה הוּא רֹאשׁוֹן וְאֲתָה הוּא אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵינְךָ
אֱלֹהִים קִבְּץ נְפוֹצוֹת קוּץ מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ
יִכִּירוּ וַיִּדְעוּ כָּל בְּאֵי עוֹלָם כִּי אֲתָה הוּא אֱלֹהִים לְבִדְךָ
עֲלִיוֹן לְכָל מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ אֲתָה עֹשֵׂת אֵת הַשָּׁמַיִם
וְאֵת הָאָרֶץ אֵת הַיָּם וְאֵת כָּל אֲשֶׁר בָּם וַיְמִי בְּכָל
מַעֲשֵׂי יָדֶיךָ בְּעֲלִיוֹנִים וּבַתְּהוֹנִים שִׁיאֲמַר לָךְ מִה
תַּעֲשֶׂה וּמָה תַּפְעִיל: אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים הֵי וְקִיִּם עֹשֶׂה
עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד בְּעִבּוֹר כְּבוֹד שִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר
וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא עֲלֵינוּ וְקִיִּים לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֵת
הַדָּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ עַל יְדֵי צְפִנְיָה חוּץ כְּאֲמוֹר
בָּעַת הַהִיא אָבִיא אֹתְכֶם וּבָעַת קִבְּצִי אֹתְכֶם כִּי אֲתָן
אֹתְכֶם לְשֵׁם וּלְתַהֲלָה בְּכָל עַמֵּי הָאָרֶץ בְּשׁוּבֵי אֶרֶץ
שְׁבוֹתֵיכֶם לְעֵינֵיכֶם אָמַר יְהוָה:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ
עֲלֵינוּ וְתַמְחוֹל לָנוּ אֵת כָּל הַטְּאֵתֵינוּ
לָנוּ אֵת כָּל עוֹנוֹתֵינוּ וְתַמְחוֹל וְתַסְלַח לְכָל
וְשִׁימָנָה בֵּית הַמְּקַדֵּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְנִקְרָא
בְּיָמֵינוּ וְהַתְּמִיד שִׁיבְרָנוּ בְּעֵדְנוּ כְּמוֹ שֶׁבְּתַבְּרָנוּ

בתורתך על ידי משה עבדך :

סדר העבודה

לתמיד של שחר שזכר יום בין בחול בין בשבת בין בר"ח נוטל יום ויום
 אהו מעומד קודם וידבר ה' ויהי מהרב לוכזאנוז"ל
מראש מקדמי ארץ אתה יהוה אחד ובעשה ימים כל העולמי
 והשלמת מחנות מלאכים לגדלתך בראת ומאורות
 בשמים קבעת נפש חיה ועוף ודגים ובהמה עשית ופירות ודשאים
 האדמה המחתיים וחסד עשית עם כל החיים וטרם עשית למבול
 ערכת מאחר לכל אדם כללם אלהים לעבדך יצרת ממסילה במעשה ידיך
 תחת רגליו כל שהה מלאכהיו בחרת באברהם ומבני עקדו את יעקב
 אהבת מתוך בני ישראל לשרתך לך הלויים לקחת אהרן וזרעו לכהן לך
 קדשתי מכל הארצות ליון למושב לך הויתם ובבית קדשך ותפארתך שמך
 שכנת משמור משמרתו כהנים ולויים יום ולילה לא יסבותו ושם יעשה לך
 זבח ומנחה כאשר אמרת ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואי אבותינו
 שתבנה בית המקדש במהרה בימינו ושם נעשה לפניך את קרבנו חובותינו
 ובכל יום נקריב קרבן תמיד שיכפר בעדנו כמו שכתבת עלינו בתורה
 על ידי משה עבדך כהמור :

כשאומר עולת תמיד יכוון להכניע הקליפה הנקראת תולע בני עולר
 כידוע ליודעי חן

ידבר יהוה אל משה לאמר : צו את בני ישראל ואמר
 אלהים את קרבני לחמי לאשי ריח ניחחי
 תשמרו להקריב לי במועדו : ואמרת להם זה האשה
 אשר תקריבו ליהוה כבשים בני שנה תמימים שנים
 ליום עליה תמיד : את הכבש אחד תעשה בבקר
 ואת הכבש השני תעשה בין הערבים : ועשירית
 האיפה סלת למנחה בלולה בשמן כתית רביעית
 יהיו : עלת תמיד העשיה בהר סיני לריח ניחח אשה
 קדש : וגם רביעית ההין לכבש האחד בקדש
 תמיד שחר ליהוה : ואת הכבש השני תעשה בין
 הערבים במנחת הבקר ובנסכו תעשה אשה ריח
 ניחח ליהוה :

וכן יוחה עבודת ה' ביום אלהינו לפני עלות השחר
 ויהי חול ירדו וטלו זעלו

ולבשו בגדי כהונה שמוך לעלות השחר : בא הממונה ודפק עליהם והם
 פתחו לו : אמר להם בואו והפיסו מי תורם את המזבח : הפיסו זכה מי
 שזכה קרא הכרוז עמדו כהנים לעבודה ולויים לדוכן וישראל למעמד :
 מי שזכה לתרום את המזבח קדש ידיו ורגליו : נוטל מחמת הכסף ועלה
 לראש המזבח פנה הגחלים הילך והילך והתה מן המאכלות הפנימיים וירד
 הגיע ברצפה הפך פניו לכפון הלך למזבח הכבש כעשר המות כזר הגחלי
 על הרצפה רחוק מן הכבש שלשה טפחים ראו אחיו שירד רצו מהרו זקדשו
 ידו ורגליו הם נוטלו המגרפו והלנורות ועלו לראש המזבח וכל האברי
 והעצמות שלא נתאכלו כל הלילה פונקים אותן לכידי המזבח החלו מעלין
 פסגה על גבי התפוח החלו מעלין גורין לסדר המערכה מי שתרם המזבח
 מסדר מערכה גדולה ובלידה מערכה שניה ושני גזירי עצים על מערכה
 גדולה ומחזירין האברים והפדרים שלא נתאכלו למערכה : הליתו שתי
 מערכות באש וירדו ובהו ללשכת הגזית :

אמר להם הממונה בואו והפיסו : מי שוחט מי זורק מי מדטן מזבח
 הפנימי מי מדטן המנורה מי מעלה אברים לכבש : הפיסו זכה מי
 שזכה : הגיע זמן השחיטה אמר להן לאו והביאי טלה מלשכת הטלחים :
 הביאוהו וכבנסו ללשכת הכלים הוויאו משם תשעו ושלשה כלי כסף וכלי
 זהב והסקו את התמיד מים ובקרוהו לאור האנוקות : מי שזכה בתמיד
 מושכו לבית המטבחים ומי שזכו באברים הולכים אחריו מי שזכו בדטון
 מזבח הפנימי ובדטון המנורה היו מקדימין וארבע כלים בידם הטניז הכוז
 ושני מפתחות : בא לו לפשפש הכפוני ופתחו וגכנס לבתא ומתא להיכל
 ומהלך בהיכל עד הסער הגדול ופתחו : מי שזכה בדטון מזבח הפנימי
 ככנס וטניז ידו : הגיע למזבח הכניחו לפניו והיה חופן מדטן המזבח ונתן
 לתוכו ובאחרונה כבד את השאר לתוכו והניחו ויגה : מי שזכה בדטון
 המנורה ככנס וכוז בידו בא ועמד על האבן שלפני המנורה טבה שלש
 מעלות אם מלא שתי נרות המזרחיות דולקות מניחן ומדטן את השאר
 ואם מלאן שכבו מדטן ומדליקן ואחר כך מדטן את השאר ומניח הכוז על
 מעלה שניה ויגה : עקדו את הטלה שחטו השוחט בצפון וקבל המקבל את
 דמו בכלי שרת בצפון ונא לו לקרן מזרחית לפוגית ונתן מזרחית לפוגיה
 ועוד נא לו לקרן מערבית דרומית ונתן מערבית דרומה : שירי הדם היה
 שופך על יסוד דרומי : הפסיטו התמיד ונתחוכו והעלה כל אחד מה שזכה
 בו לכבש ומלחוס וירדו ובהו ללשכת הגזית :

אמר להם הממונה ברכו ברכת אחת החלוקורין אהבת עולת וזאת
 הזבחות שמע והיה הם שמע ויאמר וברכוג ברכת אהבת עולת
 ועבודה וברכת כהנים אמר להם חדשים לקטורת בואו וזאת אהבת עולת
 מי שזכה : וזכה כהן אחר במחטה : אמר להם חדשים שמע ויאמר
 זה פיסו מי מעלה אברים מן הכבש למזבח : הפיסו זכה מי שזכה
 בקטורת נוטל צוך מלא וגדוש קטורת ואחד עשר סמנים יהיו
 הצרי והכפורן והחלבנה והלבונה משקל שבעים שבעים מנה :
 ושבולת כרד וכרכום משקל ששה עשר ששה עשר מנה : הקורט
 קלוגה שלשה קמחון תשעה בורית כרטינה תשעה קבין : ויהי
 חם וקבין תלתה והם לא מלא יין קפריסין מביא חמר חייה
 חרישית רגע מעלה עטן כל שהוירבי נתן הכבלי אומר :
 ויהו בתוך הכף ונטלו בידו : מי שזכה בלחמה

לראש המזבח וחתם מגחלי מערכה שניה ירד ועירן לתוך מזתה של זהב ונטלה והלכו להם הגיעו בין האולם ולמזבח נטל אחד את המגפה וזרקו בין האולם ולמזבח שמעו את קולה ורצו וכו' כהנים להסתחוות ולויים לדבר בשיר החלו עולים במעלות האולם ככנס מי שדסן מזבח הפנימי ונטל הסני והשתחוה וילא ככנס מדסן המזבח והטיב שהי כרות ונטל הכוז והשתחוה וילא ככנס מי שזכה במחתה לבר הגחלים על גבי המזבח ורדדן בשולי המחתה והשתחוה וילא מי שזכה בקטורת נטל הכוז ונתן הכף לאהבה הם נתפזר לתוכו והוכו נותנו לו בחפניו והשתחוה וילא אמר לו האמונה הקטר הקטור והשתחוה וילא ככנס כהן גדול השתחוה וילא ככנסו לחיו הכהנים השתחוה וילאו בלו ועמדו על מעלות האולם העלה מי שזכה האברים מן הכנס למזבח הם רכה כ"ג להקטור פלה ככנס הושיטו לו האברים וסמך עליהן וזרקן ואם רכה הוא סומך ואפרים וזרקין החלו אלו שעל מעלות האולם ומכרכין ברכת כהנים והומרים את השם ככתבו וידיהם כשואות על גבי ראשיהן וכהן גדול היו מגביה ידיו למעלה מן הכין הקטור עשרין סולת מנחה כלולה בשמן והקטור החביתין נתנו לו יין לכסך הסגן עומד על הקרן והכודרים בידו וסני הכנים עומדים על סולתן החלבים וסתי חלוקות בידם תקעו והריעו ותקעו בהוועמדו אלל המנונה על הכללל אחד מימינו ואחד משמאלו שחה לכסך הכין הסגן ככודרי הקיש בן אר זה כללל ותקעו אלו בחלוקות ונגנו אלו בכלים וכיכורות ודברו הגויים בשיר הגיעו לפרק תקעו והשתחוה העם על כל פרק תקיעה ועל תקיעה השתחוה אשרי העם שככה לו אשרי העם שה' אלהיו :

בשבת הומרים

וביום השבת שניי כבשים בניי שנה תמימים ושני עשרנים סלת מנחה כלולה בשמן ונספג : עלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונסכה : אתה הוא יהוה אלהינו שהקטירו אבותינו לפניך את קטרת הפמים בזמן שבית המקדש קיים באשר צוית אותם עליד משה נביאך בכתוב בתורתך : ואמר יהוה אל משה קח לך סמים נטף ושחלת ונתת פמים ולבנה זכה פד בבר יהיה : ועשית קטרת פמים וקח מעשה רקה ממלח טהור קדש : ממנה הדקונתתה ממנה לפני העדת באהל וישיר אונער לך שמה קדש קדשים תהיה לכם : והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בבקר בניי :

בהיטיבו את הנרת יקטירנה : ובהעלת אהרן את הנרת בין הערבים יקטירנה קטרת תמיד לפני יהוה לדרתיכם :

תנו רבנן פטום הקטרת כיצד שלש מאות וששים ושמונה מנים היו בה שלש מאות וששים

וחמשה כמנין ימית החמה מנה בכל יום מחציתו

בבקר ומחציתו בערב ושלושה מנים יתרים שמהם

מכנים בהן גדול ונטל מהם מלא הפניו ביום הבפורים

ומהזיקן למכתשת בערב יום הבפורים כדי לקיים

מצות דקה מן הדקה : ואחד עשר סמנים היו בה :

ואלו הן טוב ויטר למנות הסמנים האלו באלבע הצרי (א) והצפורן

(ב) והחלבנה (ג) והלבונה (ד) משקל שבעים שבעים

מנה מור (ה) וקציעה (ו) ושכולת נרד (ז) וכרפום (ח) משקל

ששה עשר ששה עשר מנה הקשט (ט) שנים עשר

קליפה (י) שלשה קנמון (יא) תשעה בורית

פרשינא תשעה קבין יין קפריסין סאין תלת וקבין

תלתא ואם לא מצא יין קפריסין מביא חמר חיוור

עתיק מלה סדומית רובע מעלה עשן כל שהוא

דפינתו הבבלי אומר אף נביפת הירדן כל שהוא

נתן בה דבש פסלה ואם הפר אחת מהם חייב מיתה :

רבן שמעון בן נמליאל אומר הצרי איש

הנוטף מעצי הקטף בורית ברשימה

באה כדי לשפות בה את הצפורן כדי

יין קפריסין למה הוא בא כדי לשרות פניו

כדי שתהא עזה והלא מי רגלים יפון

מכניסין מי רגלים במקדש מפי

תניא רבי נתן אומר כשהוא שוחק אומר הדיק היטב *
היטב הדיק מפני שהקול יפה לבשרים פטמה
לחצאין כשרה לשליש ולרביע לא שמענו אמר
רבי יהודה זה הכלל אם פמידתה כשרה לחצאין *
ואם חסר אחת מכל סממניה חייב מיתה :

תני בר קפרא אחת לששים או לשבעים שנה היתה
באה של שירים להצאין ועוד תני בר קפרא
אילו היה גותן בה קורטוב של דבש אין אדם יכול
לעמוד מפני ריחה ולמה אין מערבין בה דבש מפני
שהתורה אמרה כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו
כפנו אשה ליהוה : ליהוה הישועה על עמך ברכתך
סלה : יהוה צבאות עמנו משגב לנו יהי יעקב סלה :
יהוה צבאות אשרי אדם בטח בה יהוה הושיעה המלך
יצננו ביום קראנו וערכה ליהוה מנחת יהודה וירושלם
כימי עולם וכימים קדמניות :

אבי הוה מסדר סדר המערכה * משמא דגמרא
ואלבא דאבא שאול מערכה גדולה קודמת
למערכה שניה של קטרת * ומערכה שניה של קטרת
קודמת לסדור שני גזירי עצים * וסדור שני גזירי עצים
קודם לדשון מזבח הפנימי * ודשון מזבח הפנימי קודם
להטבת חמש נרות * והטבת חמש נרות קודמת לדם
התמיד * ודם התמיד קודם להטבת שתי נרות והטבת
שתי נרות קודמת לקטרת * וקטרת קודמת לאברים
והאבות * ומנחה לחביתין * וחביתין לגסכין *
וגסכין לגספין * וגספין לבזיכין * ובזיכין לתמיד של
לילה * שנאמר וערך עליה העלה והקטיר עליה
שאלים עליה השלם כל הקרבנות בלם :

ישומד ויכוין בטמות בקדש היוולדים וכו' ולא יזכירם כפס ויהן ריח חטט
בין סתי תיבות עד כלות *

- (א) אנא בכה גדולת מינה תתיר צרורה : (אבנ יתן)
 - (ב) קבל רנת עמך שנבנו טהרנו נורא : (קרע שטן)
 - (ג) נא נבור דורשי חודה כבבת שמרם : (נגד יבש)
 - (ד) ברכם טהרם רחמי צדקה תמיד גמלם : (בטר צתנ)
 - (ה) חסין קדוש ברוב טובך נהל עדתך : (חקב מנע)
 - (ו) יחיד נאה לעמך פנה זוכרי קדושתך : (יגל פוק)
 - (ז) שועתנו קבל ושמע צעקתנו יודע תעלומות : (שקו צית)
- ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד ! (בשכמלו)

יכוין (יהוה) רבון העולמים אתה צויתנו להקריב קרבן
התמיד במועדו * ולהקטיר לפניך בכל יום קטרת

הסמים ולהיות כהנים בעבודתם ולוים בדוכנם וישרא
במעמדם * ועתה בעונותינו הרב בית המקדש ובטל
התמיד * ואין אנו יכולין לעשות הובותינו לפניך ואין לנו לא כהן
בעבודתו * ולא לוי בדוכנו * ולא ישראל במעמדו *
ואתה אמרת ונשלמה פרים שפתינו :

לכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו
שיהא (זה) שיה שפתותינו השוב ומקבל ומקטיר
לפניך * כאדו הקרבנו קרבן התמיד במועדו
על מעמדו

הקטרנו קטרת הסמים ודברו חלום בשיר והרצנו ואמרת
כל הטאתינו ותכפר לנו את כל פשענות ומנע מנגח
ול תשים עלינו כל ננע וכל מהלה ותשלח רפואה שלימה לנו
תאמר די לצרותינו ותצילנו מכל מיני פורעניות האתרנשות לנו
ותמלא כל בשאלות לבנו לטובה למען שמך

ואמר ושחט אתו על ירך המזבח צפנה לצפון
וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו
ואמר זאת התורה לעלה לפניך

וְלֹא־שֵׁם • וְלִמְלוֹאִים • וּלְזִבַּח הַשְּׁלָמִים :

וסתדל להבין מה טעמו חומר כדי ללמד ידי חובת קריאת כלל יום חטפה והלמוד
אשר בעבור זאת נתקנה • וכן ברייתא דרבי ישמעאל דכסמוך •

אִיזְהוּ מְקוֹמָן שֶׁל זִבְחִים • קִדְשֵׁי קִדְשִׁים שֶׁחִיטָתָן
בְּצִפּוֹן • פֶּר וְשֹׁעִיר שֶׁל יוֹם הַכַּפּוּרִים שֶׁחִיטָתָן
בְּצִפּוֹן • וְקָבוּל דָּמָן בְּכָלִי שֶׁרַת בְּצִפּוֹן • וְדָמָן טָעוֹן הַזֵּיה
עַל בֵּין הַבָּדִים • וְעַל הַפְּרֻכָּת וְעַל מִזְבַּח הַזֶּהָב • מִתְּנָה
אַחַת מֵהֶן מֵעַכְבָּת • שִׁירֵי הַדָּם הֵיחָ שׁוֹפֵךְ עַל יְסוּד
מֵעֶרְבֵי שֶׁל מִזְבַּח הַחִיצוֹן • וְאִם לֹא נָתַן לֹא עָכָב •
פְּרִים הַנִּשְׂרָפִים וְשֹׁעִירֵיט הַנִּשְׂרָפִים שֶׁחִיטָתָן בְּצִפּוֹן •
וְקָבוּל דָּמָן בְּכָלִי שֶׁרַת בְּצִפּוֹן • וְדָמָן טָעוֹן הַזֵּיה
עַל הַפְּרֻכָּת • וְעַל מִזְבַּח הַזֶּהָב • מִתְּנָה אַחַת מֵהֶן
מֵעַכְבָּת • שִׁירֵי הַדָּם הֵיחָ שׁוֹפֵךְ עַל יְסוּד מֵעֶרְבֵי שֶׁל
מִזְבַּח הַחִיצוֹן • וְאִם לֹא נָתַן לֹא עָכָב • אֵלּוֹ וְאֵלּוֹ נִשְׂרָפִים
בְּבֵית הַדָּשָׁן :

חֲפָאָת הַצְּבוּר וְהַיְחִיד • אֵלּוֹ הֵן חֲטָאָת הַצְּבוּרֵי שֹׁעִירֵי
רֵאשֵׁי הַדָּשִׁים וְשֶׁל מוֹעֲדוֹת שֶׁחִיטָתָן בְּצִפּוֹן
וְקָבוּל דָּמָן בְּכָלִי שֶׁרַת בְּצִפּוֹן • וְדָמָן טָעוֹן אַרְבַּע מִתְּנוֹת
עַל אַרְבַּע קַרְנוֹת • כִּי צֵד עָלָה בַּכֶּבֶשׂ וּפְנָה לְסוּבָב
זָבָא לוֹ לִקְדָן דְּרוּמִית מִזְרְחִית • מִזְרְחִית צְפוֹנִית •
צְפוֹנִית מֵעֶרְבִית • מֵעֶרְבִית דְּרוּמִית • שִׁירֵי הַדָּם הֵיחָ

עַל יְסוּד הַדְּרוּמִי וְנֹאכְלִים לְפָנִים מִן הַקְּלָעִים
וְנִפְדָּוָה בְּכָל מֵאֲכָל • לְיוֹם וְלִילָה עַד חֲצוֹת •
קִדְשֵׁי קִדְשִׁים שֶׁחִיטָתָהּ בְּצִפּוֹן • וְקָבוּל דָּמָתָהּ
עַל יְסוּד שֶׁרַת בְּצִפּוֹן • וְדָמָהּ טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוֹת
עַל יְסוּד הַפֶּשֶׁט וְנִתּוּחַ • וְכִלִּיל • לֹא שִׁירֵי
עַל יְסוּד הַזֶּהָב • אֵלּוֹ הֵן אֲשֵׁמֹת •

נִזְרוֹת • אֲשֵׁם מְעִילוֹת • אֲשֵׁם שֶׁפָּחָה חֲרוּפָה • אֲשֵׁם
נִזִּיר • אֲשֵׁם מְצוֹרַע • אֲשֵׁם תְּלוּי • שֶׁחִיטָתָן בְּצִפּוֹן וְקָבוּל
דָּמָן בְּכָלִי שֶׁרַת בְּצִפּוֹן • וְדָמָן טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוֹת שֶׁהֵן
אַרְבַּע • וְנֹאכְלִין לְפָנִים מִן הַקְּלָעִים • לִזְכָּרֵי כַהֲנֵי
בְּכָל מֵאֲכָל • לְיוֹם וְלִילָה עַד חֲצוֹת • הַתּוֹרָה וְאֵיל נִזִּיר
קִדְשִׁים קָלִים שֶׁחִיטָתָן בְּכָל מְקוֹם בְּעֹזְרָה • וְדָמָן טָעוֹן
שְׁתֵּי מִתְּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע • וְנֹאכְלִין בְּכָל הָעִיר לְכָל אָדָם
בְּכָל מֵאֲכָל • לְיוֹם וְלִילָה עַד חֲצוֹת • הַמּוֹרָם מֵהֶם כִּיּוֹצֵא
בָהֶם • אֵלּא שֶׁהַמּוֹרָם נֹאכָל לְכַהֲנִים לְנִשְׁיָהֶם וּלְבָנֵיהֶם •
וְלְעַבְדֵיהֶם • שְׁלָמִים קִדְשִׁים קָלִים • שֶׁחִיטָתָן בְּכָל
מְקוֹם בְּעֹזְרָה • וְדָמָן טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע •
וְנֹאכְלִין בְּכָל הָעִיר לְכָל אָדָם בְּכָל מֵאֲכָל לְשָׁנֵי יָמִים
וְלִילָה אֶחָד • הַמּוֹרָם מֵהֶם כִּיּוֹצֵא בָהֶם • אֵלּא שֶׁהַמּוֹרָם
נֹאכָל לְכַהֲנִים לְנִשְׁיָהֶם וּלְבָנֵיהֶם וְלְעַבְדֵיהֶם • הַכְּבוֹר
וְהַמְעֻשָׂר • וְהַפֶּסַח • קִדְשִׁים קָלִים • שֶׁחִיטָתָן בְּכָל מְקוֹם
בְּעֹזְרָה • וְדָמָן טָעוֹן מִתְּנָה אַחַת וּבְלִבָּד שֶׁתָּן כַּנֶּגֶד
הַיְסוּד שֶׁנָּה בְּאִכְלֵתָן הַכְּבוֹר נֹאכָל לְכַהֲנִים וְהַמְעֻשָׂר
לְכָל אָדָם • וְנֹאכְלִין בְּכָל הָעִיר בְּכָל מֵאֲכָל • לְשָׁנֵי
יָמִים וְלִילָה אֶחָד • הַפֶּסַח אֵינוֹ נֹאכָל אֵלּא בְּיָמֵי חֲצוֹת
נֹאכָל אֵלּא עַד חֲצוֹת • וְאֵינוֹ נֹאכָל אֶתְּנֵי חֲצוֹת •
וְאֵינוֹ נֹאכָל אֵלּא צֵלִי :

רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אוֹמֵר • בְּשֵׁלֶשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת
נִדְרָשָׁת • אֶמְקַל וְחוֹמֵר • גִּמְגוּרָה שְׁוֹעֵר
בִּזְכוּת אֶחָד • מִבְּנֵי אֶב וְשָׁנֵי כַתּוּבִים
רַט • הַפֶּרֶט וְכִלִּיל • וְכִלִּיל וּפְרִט וְכִלִּיל
עַל יְסוּד הַפֶּרֶט • מִכִּלִּיל שֶׁהוּא צָרִיךְ לְשִׁירֵי
עַל יְסוּד לְכִלִּיל • וְכִלִּיל דָּבָר שֶׁהֵיחָ בְּכִלִּיל

הכלל ללמד לא ללמד ער עצמו יצא אלא ללמד
 על הכלל פלו יצא וכל דבר שהיה בכלל ויצא
 לטעון טעון אחר שהוא בענינו יצא להקל ולא
 להחמיר וכל דבר שהיה בכלל ויצא לטעון טעון
 אחר שלא בענינו יצא להקל ולהחמיר וכל דבר
 שהיה בכלל ויצא לדון בדבר הדש אי אתה יכול
 להחזירו לכללו עד שיחזרנו הכתוב לכללו בפירוש
 יי ודבר הלמד טענינו ודבר הלמד מסופו יי ושני
 כתובים המכתישין זה את זה עד שיבא הכתוב
 השלישי ויכריע ביניהם :

יהודה בן חיימא אומר הוי עו פגמר וקל פגשר ורץ
 פצבי וגבור פארי לעשות רצון אביה שבשמים
 הוא היה אומר עו פנים לנהינם ובושת פנים לגן עדן
 יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה
 בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך
 לעשות רצונך (בלבב שלם) : ואומר קדיש דרכנו
 הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו :
 שירו לו זמרו לו שיחו בכל נפלאותיו : התהללו
 בשם קדשו ישמח לב מבקשי יהוה : דרשו יהוה ועו
 בקשו פניו פמיד : זכרו נפלאותיו אשר עשה מפתי
 משפטי מיהו : זרע ישראל עבדו בני יעקב בחיריו :
 הוא יהוה אלהינו בכל הארץ משפטיו : זכרו לעולם
 ואלו דבר צוה לאדף דור : אשר ברת את אברהם
 ואת יצחק ויעמידה ליעקב לחק לישרא מל
 ויאמר קד אתן ארץ פגען חבל נחלתכם
 ואתי כספר המעט ונרים בה : ויתהללו
 ואלו דבר צוה לאדף דור : לא הגיף לאיש

ויזכח עליהם מלכים : אל תגעו במשיחי ובנביאי
 תרעו : שירו ליהוה כל הארץ בשרו מיום אל יום
 ישועתו : ספרו בגוים יריגים סא סלה יטע חז חס את כבודו
 בכל העמים נפלאותיו : כי כל אלהי העמים אלילים יפסיק
 הוא על כל אלהים : הוד והדר לפניו עז וחדוה
 בעס ויהוה שמים עשה : הוד והדר לפניו עז וחדוה
 במקומו : הבו ליהוה משפחות עמים הבו ליהוה כבוד
 ועז : הבו ליהוה כבוד שמו שאו מנחה ובאו לפניו
 השתחוו ליהוה בהדרת קדש : חילו מלפניו כל הארץ
 אף תבון תבל כל תמוט : ישמחו השמים ותגל הארץ
 ויאמרו בגוים יהוה מלך : ירעם הים ומלואו יעלץ
 השדה וכל אשר בו : אז ירגנו עצי היער מלפני יהוה
 כי בא לשפוט את הארץ : הודו ליהוה כי טוב כי
 לעולם חסדו : כ"פ סודו ואמרו הושיענו אלהי ישענו
 וקבצנו והצילנו מן הגוים להודות לשם קדשך להשתבח
 בתהלתך : ברוך יהוה אלהי ישראל מן העולם ועד
 העולם ויאמרו כל העם אמן והלל ליהוה : רוממו יהוה
 אלהינו והשתחוו להלם רגליו קדוש הוא : רוממו
 יהוה אלהינו והשתחוו להר קדשו כי קדוש הוא
 אלהינו : והוא רחום יכפר עון ולא ישחית פתח
 להשים אפו ולא יעיר כל חמתו : אתה יהוה אלהי ישראל
 רחמיה ממני חסדך ואמתך תמיד יצונני ואל תשחית
 יהוה וחסדך כי מעולם המה : תנו עז לאדף דור
 ישראל גאותו ועזו בשחקים : נורא אלהים
 אל ישראל הוא נתן עז ותעצמות לעם פרת
 יכוון לפשרה כרוגי מלכות סקב"ס ינקים
 אל נקמות יהוה אל נקמות הופיע :

הארץ השב גמול על גאים: ליהוה הישועה על עמך
ברכה סלה: יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי
יעקב סלה: יהוה צבאות אשרי אדם בטח בך: יהוה
הושיעה המלך יעננו ביום קראנו: הושיעה את עמך
וברך את גהלתך ורעם וגשאים עד העולם: נפישנו
כריך לזכר להטעים חן דחכתם כדי שלא יסתנה את טעמו: הכתה
ליהוה עזרנו ומגננו הוא: כי בו ישמח לבנו כי בשם
קדשו בטחנו: יהי חסדך יהוה עלינו כאשר יחלנו לך:
הראנו יהוה חסדך וישעך תתן לנו: קומה מלרע עזרתה
לנו ופדנו למען חסדך: אנכי יהוה אלהיך המעלה מארץ
מצרים הרחב פיך ואמלאהו: אשרי העם שככה לו
אשרי העם שיהוה אלהיו: ואני בחסדך בטחתי יגל
לבי בישועתך אשריה ליהוה כי גמר ערי:

(במנוחה הומרים מזמור שיר חנכת הבית לדוד:)

ארומפך כתר יהוה כי דליתני ולא שמחת איבי לי:
חכמה יהוה אלהי שועתי אליך ותרפאני:
צניס יהוה העלית מן שאול נפשי חיתני מירדי בור:
זמרו חסי ליהוה חסידיו והודו לזכר קדשו: כי רנע
באפו חיים ברצונו בערב ילין בכי ולבקר רנה: ואני
אמרתי בשלוי בל אמוט לעולם: גבורה יהוה ברצונך
ועמדה להדרי עו הסתרת פניך הייתי נבהל: אליך
יהוה יהוה אקרא ואל נלם יהוה אתחנן: מה בצע
לי צורדתי א שהת היודך עפר היגיד אמתך: שמע
בשמי ויחנני יסול יוהו והוהו היה עוזר לי: הפכת מספדי
ואתחת שקי ותאזרני שמחה: למען יזמרו
לך עם ידם מלכות יהוה אלהי לעולם אודהך

(במנוחה הומרים מזמור שיר חנכת הבית לדוד:)

לדוד ברכי נפשי את יהוה וכל קרבי את שם קדשו:
ברכי נפשי את יהוה ואל תשכחי כל גמוליו:
הפלה לכל עונכי הרופא לכל תחלואיכי: הגא משחת
חייכי המעטר כהסד ורחמים: הפישיביע בטוב עדוך
תתחדש בנשר נעורייכי: עשה צדקות יהוה ומשפטים
לכל עשוקים: יודיע דרכיו למשה לכני ישראל עלילותיו:
רחום וחנון יהוה אך אפיס ורב חסד: לא לנצח
יריב ולא לעולם יטור: לא כחטאינו עשה לנו ולא
כעונותינו גמל עלינו: כי כגבה שמים על הארץ גבר
חסדו על יריאיו: פרחק מורח ממערב הרחיק ממנו
את פשעינו: פרחס אב על בנים רחס יהוה על יריאיו:
כי הוא ידע יצרנו זכור כי עפר אנחנו: אנוש פחציר
ימיו כשיץ השדה כן יציץ: כי רוח עברה בו ואיננו
ולא יכרנו עוד מקומו: וחסד יהוה מעולם ועד עולם
על יריאיו וצדקתו לבני בנים: לשמרי בריתו ולזכרי
פקדיו לעשותם: יהוה בשמים הכין כסאו ומלכותו בכל
משלה: ברכו יהוה מלאכיו גברי כח עשי דברו לשמע
בקול דברו: ברכו יהוה כל צבאי משרתיו עשי רצונו:
ברכו יהוה כל מעשיו בכל מקומו ממערב עד מזרח
נפשי את יהוה:

צניס תשובה הומרים ה' הוא האלהים ב"פ ואח"ך הומרים ה' הוא האלהים
בכל השנה ומכאן האר"י ז"ל לעמוד על רגליו אף אם היה מלך
וכן מנהג

(יהוה הוא האלהים יהוה הוא האלהים)
יהוה מלך הוא יהוה מלך הים יהוה מלך הארץ יהוה מלך
והיה יהוה למלך על כל הארץ ביום ה'
אחד וישמו אחד: ע"כ מעומד האש
בזמנו מן הגוים להייד

זמירות

בתהלתך: ברוך יהוה אלהי ישראל מן העולם ועד
העולם ואמר כל העם אמן הללו יה: כל הנשמה
תהלל יה הללו יה:

ויש נוספים לאומרו כשכת כלכל

למנצח מזמור לדוד: הישמים מספרים כבוד ו ומעשה
ידיו מגיד הרקיע: יום ליום יביע אמרו ולילה
ללילה יהוה דעת: אין אמר ואין דברים בלי נשמע
קולם: ככל הארץ יצא קום ובקצה תבל מליהם לשמש
שם אהל בהם: והוא כחתן יצא מחפתו ישיש כגבור
לרוץ ארה: מקצה השמים מוצאו ותקופתו על קצותם
ואין נסתר מחמתו: תורת יהוה תמימה משיבת נפש
עדות יהוה נאמנה מחכימת פתו: פקודי יהוה ישרים
משמחי לב מצות יהוה ברה מאירת עינים: יראת
יהוה נהורה עמדת לעד משפטי יהוה אמת צדקו
יחדו: הנהמדים מזהב ומפזר רב ומתוקים מדבש ונפת
צופים: גם עבדך נזהר בהם בשמרם עקב רב:
שניאות מי יבין מנסתרות נקני: גם מזדים השוך
עבדך אל ימשלו בי אז איתם ונקיתי מפשע רב: יהו
לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגאלי:

ואח"ך אומרים לחננל כנגינות כלורת סמורה:

ים אותרים זה הפסוק קודם ברוך שאמר.

והיו טלכים אומניה ושרוהיהם מניקיתך אפים ארץ
ישתהוו לך ועפר רגליך ילחכו וידעת כי אני
יהוה אשר לא יבשו קוי:

כמורה כל יום וחזון כה מעלכ עליו הכתוב
ומובטח לו שהיא בן העולם הבא וכל האמר
לא יקרה לו שום חרס רע וכלל כחפס

כי עמד מקור חיים באורך נראה אור

אדון הכל

שויתי יאהדונהי לנגדי

תמיד

היה הוה יהיה

למיכאל ואלהים ויראו אורו
למארכנתנה יבלה יברכנו יאלהים אלהים ארץ
בני יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם:
למישחור וירנני לאמים כי משפט עמים מישור ולמים בארץ
תמיד עמים אלהים יודוך עמים אלהים ארץ
מורלעת בארץ דרך בכל אלהים אלהים ארץ
שאלהים יחננו ויברכנו יאלהים אלהים ארץ

לע לפני מי אחלה עומד

ס"ה
צום

נמטריא

קול ממון

תנחם פלה

המים תהיה עם יאלהים

לחי עולמים	הכינה והכרכה	לחי עולמים	הארדת והאמונה
לחי עולמים	הדעת והדבור	לחי עולמים	הגאון והגדולה
לחי עולמים	הועד והותיקות	לחי עולמים	הסוד והסדר
לחי עולמים	החיל והחוסן	לחי עולמים	הזיו והזוהר
לחי עולמים	היחוד והיראה	לחי עולמים	הטוב והטוהר
לחי עולמים	הלקח והלכות	לחי עולמים	הכתר והכבוד
לחי עולמים	הכוי והנח	לחי עולמים	המלכה והממטלה
לחי עולמים	העז והענוה	לחי עולמים	הסנוי והפנכ
לחי עולמים	הזכי והזרק	לחי עולמים	הפאר והפדות
לחי עולמים	הרחמים והרוממות	לחי עולמים	הקריאה והקדושה
לחי עולמים	התהלה והתפארת	לחי עולמים	השיר והשכח

וְסֵלָה לְאֵלֹהֵי צִיּוֹן כִּי לֹאֲחֻז בְּכֹחַ מִלְּכֵי כְּבוֹד וְכֹסֶף יִשְׁקָס וְלֹאֲמֵרִים בְּרוּךְ הָאֱלֹהִים עַל דֶּרֶךְ הַקְּבִלָה שֶׁרֹאֲפוּ תִיבּוֹת וְעוֹמֵד וְלֹאֲמֵר בְּכוֹלָה :

בְּרוּךְ שֶׁאָמַר וְהָיָה הָעוֹלָם בְּרוּךְ הוּא בְּרוּךְ אֹמֵר וְעוֹשֶׂה בְּרוּךְ גּוֹזֵר וּמְקַיֵּם בְּרוּךְ עוֹשֶׂה בְּרֵאשִׁית :

בְּרוּךְ מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ בְּרוּךְ מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת בְּרוּךְ מִשְׁלֵם שְׂכָר טוֹב לִירֵאָיו בְּרוּךְ חַי לְעַד וּקְיָיִם לְנֶצַח בְּרוּךְ פּוֹדֶה וּמְצִיל בְּרוּךְ שְׁמוֹ בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הָאֵל אֲבִי הַרְחֵמֵן הַמְהַלֵּל בְּפִי עַמּוֹ מְשַׁבַּח וּמְפֹאֵר בְּלִשׁוֹן חֲסִידָיו וְעַבְדָּיו :

בְּשִׁיר דָּוִד עַבְדְּךָ נִהְלַךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁבְחוֹת וּבְזִמְרוֹת וּנְגִילָה וּנְשִׁיבָה וּנְפָאֵרְךָ וּנְמַלִּיכְךָ וּנְזַכִּיר שִׁמְךָ מַלְכֵנוּ אֵל וַיְנוּ יְהוָה חַי הָעוֹלָמִים מֶלֶךְ מְשַׁבַּח וּמְפֹאֵר עַד שְׁמוֹ הַגָּדוֹל בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מֶלֶךְ הַלֵּל בְּתַשְׁבּוּחוֹת :

וַיְדַהֲרֵינוּ לַיהוָה כָּל הָאָרֶץ רַ"ת סִלְכָה עַבְדּוֹ חַי יְהוָה בְּשִׂמְחָה בְּאֵי לִפְנֵינוּ בְּרַנְנָה : דְּעוֹ כִּי לֹאֲמֵר הוּא עֵשְׂנוּ וְלוֹ אֲנַחְנוּ עַמּוֹ וְצִאֲנוּ מִדֵּי הַיָּם :

בְּהוֹדֶה חֲצוֹתָיו בְּתַהֲלָה הוֹדָה לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעוֹלָם חֲכָמוֹ וְעַד דָּד וְרַב אֲמֵנוּ :

וְעַד דָּד וְרַב אֲמֵנוּ :

וְעַד דָּד וְרַב אֲמֵנוּ :

וְעַד דָּד וְרַב אֲמֵנוּ :

וְעַד דָּד וְרַב אֲמֵנוּ :

בכל פסוק יכוין אות אחת מטעם לרופי שדי

שֵׁי כְבוֹד יְהוָה לְעוֹלָם יִשְׂמַח יְהוָה בְּמַעֲשָׂיו : רִי יְהוָה

שֵׁם יְהוָה מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם : מִמְּזֻרַת

שָׁמַשׁ עַד מְבֹאוֹ מְהַלֵּל שֵׁם יְהוָה : שֶׁרָם עַל כָּל גּוֹיִם

יְהוָה עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ : יְהוָה שִׂמְךָ לְעוֹלָם יְהוָה

זְכָרְךָ לְדָר וָדָר : יְהוָה בְּשָׁמַיִם הַכִּין כֶּסֶף וּמַלְכוּתוֹ

בְּכָל מַשְׁלָה : יְיָ יִשְׂמַחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ

בְּגוֹיִם יְהוָה מֶלֶךְ : יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה יִמְלֹךְ

לְעוֹלָם וָעֶד : שֵׁי יְהוָה מֶלֶךְ עוֹלָם וְעַד אֲבָדוֹ גּוֹיִם מֵאֲרָצוֹ :

יְהוָה הַפִּיר עֲצַת גּוֹיִם הִנְיָא מַחֲשָׁבוֹת עַמִּים : שֶׁרַבּוֹת

מַחֲשָׁבוֹת בְּלֵב אִישׁ וְעֲצַת יְהוָה הִיא תְקוּם : יְעֲצַת

יְהוָה לְעוֹלָם תִּעַמַּד מַחֲשָׁבוֹת לְבוֹ לְדָר וָדָר : כִּי

הוּא אָמַר וַיְהִי הוּא צוּה וַיַּעֲמַד : שֶׁכִּי בָחַר יְהוָה בְּצִיּוֹת

אֹדָה לְמוֹשָׁב רֵיוֹ : כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לֵוִי יֵה יִשְׂרָאֵל :

לְסַגְּלָתוֹ : כִּי לֹא יִטַּשׁ יְהוָה עַמּוֹ וְנִחַלְתּוֹ לֹא יַעֲזֹבוּ

וְהוּא רַחוּם יִכְפַּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהַרְבֵּה לְרַחֲמָיו

אִפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל חַמְתּוֹ : שֵׁי יְהוָה הוֹיִשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ עַמִּים

בַּיּוֹם קְרֵאֵנוּ :

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד וְהַלְלוּךָ סְלָה : אֲשֶׁמְרוּמֵנוּ

שִׁכְבָה לֹא אֲשֶׁרִי הָעַם שִׁיְהוָה יָמַר אֲלֵינוּ אֲלֵינוּ

תַּהֲלָה לְדָוִד אֲרוּמְמָה אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאַבְאוּהוּ : וְהַלְלוּ

לְעוֹלָם וָעֶד : בְּכָל יוֹם אֲבָרְכֶךָ וַיְיָ יְהוָה

לְעוֹלָם וָעֶד : גָּדוֹל יְהוָה חֲכָמָה וּמְהַלֵּל מִסֵּל לְעַד

אִין חֶקֶר דָּוִד לְדָוִד יִשְׁבַּח מַעֲשֵׂיךָ גִּבּוֹן הָאָרֶץ וְהַיָּם

וְהַיָּם כְּבוֹד הוֹדָה וְדַבְּרֵי נִמְלֵאֲרֵיהּ אֲשׁוּחַ סַעֲדָתָהּ

וְעַד דָּד וְרַב אֲמֵנוּ :

וְעַד דָּד וְרַב אֲמֵנוּ :

וְעַד דָּד וְרַב אֲמֵנוּ :

לחי עולמים	הכנינה והכרכה	לחי עולמים	שאלות והאמונה
לחי עולמים	הדעת והדבור	לחי עולמים	הגאון והגדולה
לחי עולמים	הועד והותיקות	לחי עולמים	הסוד והסדר
לחי עולמים	החיל והחוסן	לחי עולמים	הזיו והזוהר
לחי עולמים	היחוד והיראה	לחי עולמים	הסכס והטוהר
לחי עולמים	הלקח והלכות	לחי עולמים	הכתר והכבוד
לחי עולמים	הכני והנכח	לחי עולמים	המלוכה והממשלה
לחי עולמים	העז והענוה	לחי עולמים	הסנוי והפנב
לחי עולמים	הנכי והנרק	לחי עולמים	הפאר והפדות
לחי עולמים	הרחמים והרוממות	לחי עולמים	הקריאה והקדושה
לחי עולמים	התהלה והתפארת	לחי עולמים	השיר והשכח

נס לאחוז ב' זכיות שלפניו בידו הימנית ובסוף יבסקס ואלומרים ברוך
 מהמר על דרך הקבלה ס' ואל פז תיבות ועומד ולאומר בכוונה :

ברוך שאמר והיה העולם ברוך הוא ברוך אומר
 ועושה ברוך גוזר ומקיים ברוך עושה בראשית

ברוך מרחם על הארץ ברוך מרחם על הבריות
 ברוך משלם שכר טוב ליריאי ברוך חי לעד וקיים

לנצח ברוך פודה ומציל ברוך שמו ברוך אתה
 יהוה אלהינו מלך העולם האל אב הרחמן המהלל

בפני עמו משבח ומפואר בלשון חסידיו ועבדיו
 בשירי דוד עבדך נהללך יהוה אלהינו בשבחות

ובזמירות ונגדלך ונשבחך ונפאריך ונמליכך ונזכיר
 שם מלכנו אל וינו יהיד חי העולמים מלך משבח

בפואר עדי עד שמו הגדול ברוך אתה יהוה מלך
 מהלל בתשבות : נס זה אומר מעומד

תודה הריעו ליהוה כל הארץ ר"ת סלכס עבדו
 ת יהוה בשמחה באו לפניו ברננה : דעו כי

אין חסדנו עינינו ולו אנחנו עמו וצאנו עינינו
 בלחוד הצרותיו בתהלה הודו לו ב

בעולם חכו נעד רד ורג אמת

ככל פסוק יכוין אות אחת מטעם לרופי שרי

ש יהי כבוד יהוה לעולם ישמח יהוה במעשיו : ד יהי
 שם יהוה מבורך מעתה ועד עולם : ממזרח

שמש עד מבואו מהלל שם יהוה : ש רם על כל גוים
 יהוה על השמים כבודו : יהוה שמך לעולם יהוה

זכרך לדר ודר : ד יהוה בשמים הכין כסאו ומלכותו
 בכל משלה : ד ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו

בגוים יהוה מלך : יהוה מלך יהוה מלך יהוה ימלך
 לעולם ועד : ש יהוה מלך עולם ועד אבדו גוים מארצו :

ד יהוה הפיר עצת גוים הניא מחשבות עמים : ש רבות
 מחשבות בלב איש ועצת יהוה היא תקום : י עצת

יהוה לעולם תעמד מחשבות לבו לדר ודר : כי
 הוא אמר ויהי הוא צוה ויעמד : ש פי בחר יהוה בציו

אודה למושב ריו : ד פי יעקב בחר ליו יה ישראל
 לסגלתו : כי לא יטש יהוה עמו ונחלתו לא יעז

ד והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה לו
 אפו ולא יעיר כל חמתו : ש יהוה הו' יגיעה המלך

ביום קראנו :
 אשרי יושבי ביתך עוד והללוך סלה : א

שפכה לו אשרי העם שיהוה למר א
 תהלה לדוד ארוממך אלהי המלך וא

לעולם ועד : בכל יום אברכה ו
 לעולם ועד : גדול יהוה חכמה ומהלל

אין חקר דוד לדוד ישבח מעשיך ג
 הדר כבוד הודך ודברי נמלאריה א

ה

וגדל חסד : טוב יהוה חסד לכל ורחמיו על כל מעשיו :
 יודוך יהוה גבורה כל מעשיך וחסידיך בברוכה : כבוד
 מיכותך יאמרו וגבורתך ידברו : להודיע לבני האדם
 גבורתיו וכבוד הדר מלכותו : מלכותך מלכות כל
 עולמים וממשלתך בכל דור ודור : סומך יהוה הפלאת
 לכל הנפלים וזקף לכל הכפופים : עיני כל אליך
 ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו : פותח את
 ידך (יכוין מלך כפכוק זה כי זו עיקר הפרנסה ר"ת פאי גימטריא
 יאהדונהי פ"ת התך) ומשביע לכל הי רצון : צדיק
 יוהווהו יכוד בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו : קרוב
 יהוה מלכות לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת :
 רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם : שומר
 הוה נלם את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד :
 הלת יהוה סוד ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו
 ולם ועד : ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם
 הללויה :

ה הלרי נפשי את יהוה : אהללה יהוה בהי
 אזמרה לאלהי בעודי : א תבטחו בנדיבים
 ש אין לו תשועה : תצא רוחו ישב לאדמתו
 וא אבהו עשתנתיו : אשרי שאל יעקב בעזרו
 יהוה אלהיו : עשה שמים וארץ את היס
 ר בם השמר אמת לעולם : עשה משפט
 זן לחם לרעבים יהוה מתיר אסורים :
 יתיהוה זקף כפופים יהוה אהב צדיקים :
 גרם יתום ואלמנה יעודד ודרך רשעים
 יהודה לעולם אלהיך ציון דוד עז
 הללויה :

הללויה

הללויה פי טוב זמרה אלהינו כי נעים נאוה תהלה :
 פונה ירושלם יהוה נדהי ישראל יכנס :
 הרופא לשבורי לב ומהבש לעצבותם : מונה מספר
 לכוכביט לכלם שמות יקרא : גדול אדוננו ורב כח
 לתבונתו אין מספר : מעודד ענוים יהוה משפיל רשעים
 ערי ארץ : ענו ליהוה בתודה זמרו לאלהינו בכבוד :
 המכסר שמים בעבים המכין לארץ מטר המצמח
 הרים חציר : גותן לבהמה לחמה לבני ערב אשר
 יקראו : לא בגבורת הסוס יחפץ לא בשוקי האיש
 ירצה : הוצה יהוה את יראיו את המיחלים לחסדו :
 יסבהי ירושלם את יהוה הללי אלהיך ציון : כי חוק
 בריחי שערך ברך בריך בקרבך : השש גבורך שלום
 חלב חטים ישביעך : השלח אמרתו ארץ עד מהרה
 ירוץ דברו : הנתן שלג בצמר כפור כאפר יפור :
 משליך קרחו כפתים לפני קרתו מי יעמד : ישלח דברו
 וימסם ישב רוחו יזלו מים : מגיד דבריו ליעקב תקו
 ומשפטיו לישראל : לא עשה כן לכל גוי ומשפטיו
 כל ידעום הללויה :

הללויה הללו את יהוה מן השמים הללוהו במרום
 הללוהו כל מלאכיו הללוהו כל צבאות
 הללוהו שמש וירח הללוהו כל כוכבי אוהו ותה
 שמי השמים והמים אשר מעל השמים : יהוה
 שם יהוה פי הוא צוה ונבראו : ויעמידם לעד
 חק נתן ולא יעבור : הללו את יהוה מן הארץ
 וכל תהמות : אש וברד שלג וקיטור רוח סערה
 : ארזים וכל גבעות עין פרי וכל ארץ
 בהמה רמש וצפור בנף : מלכי ארץ

שרים וכל שפטי ארץ : בחורים וגם בתולות זקנים
עם נערים : יהללו את שם יהוה כי נשגב שמו לבדו
הודו על ארץ ושמים : וירם קרן לעמו תהלה לכל
הסידיו לבני ישראל עם קרבו הללויה :

הללויה שירו ליהוה שיר חדש תהלתו בקהל חסידיו
ישמח ישראל בעשיו בני ציון יגילו במלכם :
יהללו שמו במחול בתף וכנור יזמרו לו : כי רוצה
יהוה בעמו יפאר עננים בישועה : יעלו חסידים בכבוד
ירננו על משכבותם : רוממות אל בגרונם וחרב פיפיות
בידם : לעשות נקמה בנזים תוכחות בלאמים : לאסר
מלכיהם בזקים ונכבדיהם בכבלי ברזל : לעשות בהם
משפט כתוב הדר הוא לכל חסידיו הללויה :

הללויה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו הללוהו
בגבורתיו הללוהו פרב גדלו : הללוהו בתקע
שופר הללוהו בנבל וכנור : הללוהו בתוף ומחול הללוהו
במנים ועגב : הללוהו בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי
הרועה : כל הנשמה תהלל יה הללויה : כהת"ה
ברוך יהוה לעולם אמן ואמן : ברוך יהוה מציון שכן
ירושלם הללויה : ברוך יהוה אלהים אלהי ישראל
עשה נפלאות לבדו : וברוך שם כבודו לעולם ומלא
כבודו את כל הארץ אמן ואמן : כריך לעמוד בכונה

ברוך דויד את יהוה לעיני כל הקהל : ויאמר דויד
ברוך אתה יהוה אלהי ישראל אבינו מעולם ועד
עולם : לך יהוה הגדלה והגבורה והתפארת והנצח
הקדש כי כל בשמים ובארץ לך יהוה הממלכה
התנשא ליראש : והעשרו הכבוד לפניך

לכל : ועתה אלהינו מודים אנחנו לך ומהללים לשם
תפארתך : ויברכו שם כבודך ומדומם על כל ברכה
ותהלה : אתה הוא יהוה לבדך אתה עשית את
השמים שמי השמים וכל צבאם הארץ וכל אשר עליה
הימים וכל אשר בהם ואתה מתיח את כלם וצבא
צבאם לך משתחווים : אתה הוא יהוה האלהים ע"כ
משמח את חסידיו אשר בחרת באברהם והוצאתו מאור
כשדים ושמת שמו אברהם : ומצאת את לבנו נאמן
לפניך וברות עמו הברית לתת את ארץ הכנעני
החתי האמרי והפרזי והיבוסי והגרנזשי לתת לזרעו
ותקם את דברך כי צדיק אתה : ותרא את עני אבותינו
במצרים ואת זעקתם שמעת על ים סוף : ותתן אתה
ומפתים בפרעה ובכל עבדיו ובכל עם ארצו : כי ידעת
כי הזידו עליהם ותעש לך שם כהיום הזה : והיום
פקעת לפניהם ויעברו בתוך הים כי בשהו ואת רדפיהם
השלכת במצולת כמו אבן במים עזים :

ויזשע יהוה ביום ההוא את ישראל מיד מצרים וירא
ישראל את מצרים מת על שפת הים : וירא
ישראל את היד הגדלה אשר עשה יהוה במצרים ויידו
העם את יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה עמו
או ישיר משה ובני ישראל את יהוה

הזאת ליהוה ויאמרו לאמר
אשירה ליהוה כי גאה נאה סוס ורכבו גאה
בים : עזי וזמרת יה
ויהי לי לישועה זה אלי ואנוהו אלהי
וארמנהו : יהוה איש

ירה בים ומבחר שלי שיו

טבעו בים סוף : תהמת יכסימו ירדו

במצולת כמו אבן :

ימינה יהוה נאדרי פכה ימינה יהוה תרעץ אויב :

וברב גאונה תהרס קמיה

תשלח הרנה יאכלמו פקש : וברוח אפיה

נערמו מים נצבו כמו נד

נזלים קפאו תהמת בלב ים : אמר אויב

ארדה אשיג אחלק שלל

תמלאמו נפשי אריק חרבי תורישמו ידי :

נשפת ברוחה פסמו ים

צילו בעופרת במים אדירים : מי כמכה

באלם יהוה מי כמכה

נאדר פקדש נורא תהלת עשה פלא :

נטיה ימינה תבלעמו

ארץ : נחית בחסדך עסיו נאלת נהלת בענה

אל נוח קדשה : שמעו

עמים ירננו חיל אחו ישבי פלשת : אז נכהלו

אלופי אדום אילי מואב

אחוזו רע יגנו כל ישבי כנען : תפל

עליהם אימתה ופהד

בגדל זרו ידמו כאבן עד יעבר עמה יהוה

עד יעבר עסיו קנית :

תבטחו ותטעמו בהר נחלתך מכון

לשבתך פעלת יהוה

תבטחו אדני בוננו ירה : יהוה ימלך לעולם ועד

יהוה ימלך לעולם ועד :

מלכותיה קאים לעלם ולעלמי עלמיה :

כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים וישב יהוה

עליהם את מי הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים :

כי ליהוה המלוכה ומושל בנוים : ועלו מושיעים

בהר ציון לשפט את הר עשו והיתה ליהוה

שוכנה : יהוה יהוה למלך על כל הארץ ביום ההוא

יהיה יהוה אחד ושמו אחד :

ויסמוג העלית להוד לפני פתיכה : ויש להמחין חנין לומר יספכת אכל יחיד

יש לו להסתיר פיה אחד ליסתבם : יש מי כאחור סטלה המלך הכרו וסמו

בפתחה : ויש חומרים טחורו הכרסם אבינו וסמו בכופו :

ישתבח שמך לעד מרכנו היא המלך הגדול והקדוש

בשמים ובארץ : כי לך נאה יהוה אלהינו

ואלהי אבותינו לעולם ועד : כל בנכייתה א כד ומלכופ

שיר : ושבחה הלל : וזמרה : עז : וממשלה : נצחו

גדולה : וגבורה : תהלה ותפארת : קדושה : ומלכות :

ט"כ ברכות : והודאות לשמך הגדול והקדוש ומעולם

ועד עולם אתה א : ברוך אתה יהוה מלך גדול ומהלל

בתשבות : אל ההודאות : ארון הנפלאות : בורא

כל הנשמות : רבון כל המעשים : הבורא בשיר

זמרה מלך חי העולמים אמן :

וכריך לענות חמטה כפתים אמן .

יתגדל ויתקדש שמייה רבא (כאן יעלה אמן ייכ : אידוה

אמן א) בעלמא די ברא כרעות : ויקרב משיה

מלכותיה : ויצמח פורקניה : ויקרב משיה

ב' ויכוין כללשיל) בחייכון וביומיכון ובחיי דכל ב' ויכוין כלל

בעגלא ובזמן קריב ואמרו (אמן ג' ויכוין כלל

עד יתגדל בעלמא) אמן : יהא שמייה רבא מברא

ויעלמי עלמיה יתברך : וישתבח : ויתפאד :

וַיִּתְנַשְׂאוּ יְהוָה הַרְרִי וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלֵּל שְׁמִיהַ דְּקוֹדֶשׁ אֱלֹהֵינוּ
 בְּרִיךְ הוּא (אמן לויכוין כנ"ל) לְעֵילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא
 שִׁירְתָּא תוֹשְׁבַחְתָּא וְנַחֲמָתָא דְאִמְרֵי בְּעַמְּתָא
 וְאִמְרוּ (אמן לויכוין כנ"ל) אָמֵן :
 וְאִמְרֵי פִּינָא בְּרַכּוּ אֶת יְהוָה הַמְּבֹרָךְ : וְאִמְרוּ לְעַלְמֵי עוֹלָמֵי
 יִשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרַחֲמֵי יְהוָה
 רֵאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמְבַלְעֵרֵי אֵין אֱלֹהִים יְהִי שֵׁם הַמְּבֹרָךְ מִכָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ
 עוֹלָם : וְשִׁבְעוּ מִרוּמָם עַל כָּל בְּרַכָּה וְתַהֲלָה :
 וְעוֹנִין בְּקוֹל רֵס בְּרוּךְ יְהוָה הַמְּבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד :
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר יַפְסִיק
 אֹר וְבוֹרָא חֵשֶׁךְ עֹשֶׂה שְׁלוֹם וְבוֹרָא אֶת הַכֹּל
 הַמַּאֲוִיר לְאֶרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים וּבְטוֹבוֹ מַחְדָּשׁ
 בְּכָל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית מָה רַבּוֹ מַעֲשֵׂיךָ
 יְהוָה כָּלם בְּחִכְמָה עֲשִׂית מְלָאָה הָאָרֶץ קִנְיָנְךָ
 הַמֶּלֶךְ הַמְּרוֹמָם לְבָדוֹ מְאֹד הַמְּשַׁבַּח וְהַמְּפֹאֵר
 וְהַמְּתַנַּשֵּׂא מִימּוֹת עוֹלָם אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים
 רַחֵם עָלֵינוּ אֲדוֹן עֲזָנוּ צוּר מִשְׁגַּבְנוּ מִגֵּן יִשְׁעָנוּ
 מִשְׁגַּב בְּעַדְנוּ : יֵאמֶר א"ב זוּ בְּנִשְׁמָה א' אֵל בְּרוּךְ גְּדוֹל
 דַּעַת הַכִּין וְפַעַל זְהָרִי חֲמָה טוֹב יֵצֵר כְּבוֹד לְשִׁמּוֹ
 מְאֹרֹת נִתְּן סְבִיבוֹת עֵזוֹ פְּנוֹת צְבָאוֹת קְדוּשִׁים
 דְּזַמְּמֵי עֲדֵי תָּמִיד מְסַפְּרִים כְּבוֹד א"ת מְכַלֵּל וְקְדוּשָׁתוֹ
 תְּתַבְּרַךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת
 כָּל בַּל שְׁבַח מַעֲשֵׂי יְדִיךָ וְעַל מְאֹרֵי אֹר שִׁיעֲרֵךְ
 הַמְּאֹרֶת וְעַל מְאֹרֶת סֶלָה : תְּתַבְּרַךְ לְנִצְחָה צוּרְנוּ מְלַכְנוּ
 בּוֹרָא קְדוּשִׁים יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לְעַד מְלַכְנוּ
 וְעַל מְאֹרֵי עֵינֵינוּ מְסַפְּרֵי יִשְׁרָיִתִים וְאֲשֶׁר מְשַׁרְתָּן כָּלם

בְּרוּרִים כָּלם גְּבוּרִים ר"ת טס אב"ג כָּלם קְדוּשִׁים
 כָּלם עוֹשִׂים בְּאֵימָה וּבִירָאָה רְצוֹן קוֹנִיָּהֶם וְכָלם
 פִּיתוּיָאָת פִּיהֶם בְּקְדוּשָׁה וּבִטְהָרָה בְּשִׁירָה
 וּבְזִמְזוּמֵי מְבֹרָכִין מִשְׁבַּחֵינּוּ מִפְּאֲרֵינּוּ וּמִקְדִּישֵׁינוּ
 וּמִעֲבָדֵינוּ וּמִמְּלִיכֵינוּ אֶת שֵׁם הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגְּדוֹל
 הַגְּבוּר הַקְּדוֹשׁ קְדוּשׁ הוּא וְכָלם מְקַבְּלִים עָלֵיהֶם
 שְׁלֵל מִלְּכוֹת שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה וְנוֹתְנִים רְשׁוֹת זֶה לְזֶה
 לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצֵרָם בְּנַחֲת רוּחַ בְּשִׁפְהַ בְּרוּרָה וּבְנִעֻמָּה
 קְדוּשָׁה כָּלם כְּאַהֲדָר עוֹנִים בְּאֵימָה וְאֹמְרִים בִּירָאָה
 קְדוּשׁ קְדוּשׁ קְדוּשׁ יְהוָה צְבָאוֹת מְלֹא כָּל הָאָרֶץ
 כְּבוֹדוֹ וְהָאוֹפְנִים וְחַיּוֹת הַקְּדוֹשׁ בְּרַעֲשׁ גְּדוֹל מִתְנַשְּׂאִים
 (לְעוֹמֵת הַשָּׁרְפִים) לְעַמְּתָם מִשְׁבַּחֵיהֶם וְאֹמְרִים בְּרוּךְ
 כְּבוֹד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ :

לְאֵל בְּרוּךְ נְעִימוֹת יִתְנוּ לְמֶלֶךְ אֱלֹהֵינוּ וְקִיִּים זְמִירוֹת
 יֵאמְרוּ וְתִשְׁבַּחוּת יִשְׁמִיעוּנוּ כִּי הוּא לְבָדוֹ מְרוֹם
 וְקְדוּשׁ פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת עֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת בְּעַל מְלַחְמוֹת
 זוֹרַע צְדָקוֹת מְצַמֵּיחַ יְשׁוּעוֹת בּוֹרָא רַפּוּאוֹת נוֹרָא
 תְּהַלּוֹת אֲדוֹן הַנְּפִלְאוֹת הַמְּחַדָּשׁ טוֹבוֹ בְּכָל יוֹם
 תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית כְּאִמּוֹר לְעֹשֶׂה אֹרִים גְּדוּלוֹת
 כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ (הֵין לוֹמֵר וְסַתְקִין מְאֹרֹת וְהַחֲקִין מְאֹרֹת
 מִשְׁמַח עוֹלָמוֹ אֲשֶׁר בְּרָא בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
 הַמְּאֹרֹת :

אַהֲבַת עוֹלָם אֲהַבְתָּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ חֲמֵלָה
 וַיִּתְרַה חֲמֵלָת עָלֵינוּ אָבִינוּ מְלַכְנוּ
 מִתְּהַלְּלוֹת וּבְעֵבוֹר אֲבוֹתֵינוּ שְׁבַחְנוּךָ וְתִלְפְּנוּ
 לְעֹשׂוֹת (חֲקִי) רְצוֹנְךָ בְּלִבְּנוֹתֵינוּ
 וְנִחַמְנוּ הַמְּרַחֵם רַחֵם נָא עָלֵינוּ

בלבנו בינה להבין להשכיל לשמוע ללמוד וללמד
 לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד
 תורתך באהבה והאר עינינו בתורתך ודבק לבנו
 במצותיך ויחד לבנו לאהבה וליראה את שמך
 למען לא נבוש ולא נכלם ולא נבישל לעול ועד
 כי בשם קדשך הגדול הנבור והנורא בטחנו נגלה
 ונשמחה בישועתך ורחמיך יהוה אלהינו חסדך
 הרבים אל יעזבונו נצח סלה ועד מהר והבא עמנו
 ברכה ושלום כאן יאחז בד' לילות והיו מקובלים נידו הסמאלי
 על לבו עד שמגיע ודבריו חיים וכו' מהרה מארבע בנפות כל
 הארץ ושבור עול הגוים מעל צוארינו והחליכנו
 קוממיות לארצנו כי אל פועל ישועות אתה ובנו
 בחרת מכל עם ולשון וקרבתנו מלבנו (וכיון מ"ע לזכור
 מעמד הר סיני) לשמך הגדול (ויזכור למחות זכר עמלק שבעבורו
 אין הטם גדול וסלם) באהבה להודות לך (יגבור מעשה מרים שהפס
 נבראת להודות לטי' ולא לדבר לשון הרע) וליחדך וליראת
 ולאהבה את שמך פרוך אתה יהוה הבוחר בעמו
 ישראל באהבה :

מייב' אדם לקבל עליו מצות יחוד הטם בדין הוא באהבה עליהם ויזכר לקרותו
 ככונה גדולה ויחריך באחר וכדי להחליכו בשמים ובארץ ובד' רוחות העולם
 ויחפה נפשו ונשמתו על קדושתו ויזכיר כד' של ארץ שלא יחא נשמת
 כד' מ' ויר' של שמע "טחו" מרום עיניו ולהפיק עול ימלכות טמים ויחית
 על לבו יחס עבר חיות מי הדברות הרמוזות בו כמבואר למטה ויזכור
 ויקבל טחא למבור עוד ויכגור עיניו בירימתו זיכוון טס ע' בארון הכל
 היס' הווה ויביא :

יוד הי ויו הי

ישראל יהוה אלהינו הנכי' יהוה אלהינו
 יסיה לך חלכיס חחרים ואומרים בלח' ברו' ויחיה
 כמחיתו לעולם ועד :

לפול מצות ואהבת לה פפא את יהוה אלהיך בכל לבבך
 ובכל נפשך ובכל מאדך והיו הדברים האלה אשר
 אנכי מצוך היום על לבבך ושננתם לבניך ודברת
 גם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך
 לא יזרחם לאות על ידך והיו לטטפת בין עיניך לא
 יחטטו וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך :

ואמר אל' שמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה
 אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו
 בכל לבבכם ובכל נפשכם : ונתתי מטר ארצכם
 בעתו יורה ומלקוש לא תגנוב ואספת דגנה ותירשך
 ויצהרך ונתתי עיטב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת
 השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים
 אחרים והשתהויתם להם : וחרה יפסיק מעט אף יהוה
 בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא
 תתן את יבולה לא תרלס ואבדתם מהרה מעל הארץ
 הטבה אשר יהוה נתן לכם : ושמתם את דברי אלה
 על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על
 ידכם והיו לטוטפת בין עיניכם : ולמדתם אתם את
 בניכם לדבר גם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך
 ובשכבך ובקומך וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך
 כד' את הכי' למען ירבו ימיכם וימי בניכם על הארץ
 אשר נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם כימי השמים
 על הארץ : כאן יאחז גס ביד ימין

ויאמר יהוה אל' משה לאמר : חבר אל בני ישראל
 ואמרת אליהם ועשו להם ציצת על ידכם

מצות יהוה ועשיתם . אתם לא תגאפו ולא תתורו אחרי
 לבבכם ואחרי עיניכם ויסיס סליכות נגד פניו אשר אתם
 זנים אחריהם : זכור את יום השבת למען תזכרו ועשיתם
 אתי כל מצותי והייתם קדשים לאלהיכם : אני יהוה
 אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות
 לכם לאלהים לא תעבדו כרעך אני יהוה אלהיכם :

ויש בקריית שמע עם פסיק ברוך שס רמ"ח תיבות הסדר ג' וחזור עליו
 כבוד יהוה אלהיכם אמת ועליוס הרמ"ח תיבות כמנין אלפיו
 של אלס משפטים כלס לעבודת הכור יתברך
 סמו וישמעס פסיס"ל ויסתוק ויכוין ויהמר ט"ו ויון כששמה אמת :

אמת ויציב . ונכון . וקיים . וישר . ונאמן . ואהובי
 והביב . ונחמד . ונעים . ונורא . ואדיר .
 גבתוקן ומקבל טוב ויפה . הדבר הזה עלינו לעולם
 ועד : אמת אלהי עולם מלפנו צור יעקב מגן ישענו
 לדור ודור הוא קיים . ושמו קיים . וכסאו נכון ומלכותו
 נאמנתו לעד קיימת ודבריו חיים וקיימים ונאמנים
 ונחמדים . לעד ולעולמי עולמים . (כאן יסלס סליכות
 מינוס מידיו) על אבותינו . ערינו . ועל בנינו . ועל
 דורותינו ועל כל דורות זרע ישראל עבדיך . על
 הראשונים . ועל האחרונים דבר טוב וקיים באמת
 וכאמונה הק ולא יעבור . אמת שאתה הוא יהוה
 אלהינו ואלהי אבותינו . מלפנו מלך אבותינו גאלנו
 גאל אבותינו צורנו צור ישועתנו . פודנו ומצילנו
 מעולם הוא שמך ואין לנו עוד אלהים וולתך סלה :
 עזרת אבותינו אתה הוא מעולם מגן ומושיע להם
 ולבניהם אחריהם . בכל דור ודור ברומ עולם
 משבח . ומשפטיך וצדקתך עד אפסי ארץ ויהוה
 עזרנו איש שישמע למצותיך . ותוקמת גויה

על לבו : אמת שאתה הוא ארון לעמך . ומלך גבור
 לריב ריבם לאבות ובנים : אמת אתה הוא ראשון
 ואתה הוא אחרון . ומבלעדך אין לנו מלך גואל
 ומושיע . אמת ממזרים גאלתנו יהוה אלהינו מבית
 עברום פדיתנו כל בכוריהם הרגת . ובכורך ישרא
 גאלת . וים סוף להם בקעת . וודים טבעת וודידים
 עברו ים . ויכפו מים צריהם אחד מהם לא נותר .
 על זאת שבהו אהובים ורוממו לאל . ונהנו ודידים
 זמירות . שירות ותשבחות ברכות . והודאות למלך
 אל חי וקיים : רם ונשא גדול גבור ונורא . מנפיל
 גאים ערי ארץ : מגביה שפלים עד מרום . מוציא
 אסירים פודה ענוים . עוזר דלים . העונה לענו ישראל
 בעת שועס איו . תהלות לא עריון גאלס כרוך הוא
 ומבורך . משה ובני ישראל לך ענו שירה בשמחה
 רבה ואמרו כלם : מי כמכה באלים יהוה מי כמכה
 גאדר בקדש נורא תהלת עשה פלא : שירה חדשה
 שבחו גאולים לשמך הגדול על שפת הים יחד כלס
 הודו והמליכו ואמרו : יהוה ימלך לעלם ועד : ונאמר
 גואלנו יהוה צבאות שמוקדוש ישראל . כרוך אתה
 יהוה גאל ישראל :

כריך לסמוד גלו ה להפלה בלי הפסק כלל ויכסיע עלס פסיקות לפניו ויגיד
 רגליו זה הלל זה כהילו חינוס חלל רגל אחד להדמות עתל אכיס . וכחילו רגל
 חסודותי וכי ידיו זו על גב זו על לבו . ימין על שמאל . כהילו הכ קצות
 כעצד לפני רבו . בהכנעה בחימה ביראה ובפחד . ולחזר בתוך ככפר .
 בפניו כגודות . ויזהר סלס להפחית קילו בתפלתו ככתוב כזכר סלס
 ולא יסתווה בסוס כרכס חלל בתחילה וכסף בחבות וכסודיה . ובחזק
 יזהר סלס להפחית כלל חלל יסתוק ויסנה חיון כברכות ס"ל . וכחזק
 דלס הדבורות חותיות עשה עלתו בכל כנס סכוד כורס כלס

אשר הכל יאהדוניה . היה הוה ויהוה
 שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך

ברוך אתה יהוה . (יא) אלהינו ואלהי אבותינו .
 אלהי אברהם . אלהי יצחק . ואלהי יעקב .
 האל הגדול הגבור והנורא . אל עליון גומל חסדים
 טובים קונה הכל . וזוכר חסדי אבות . ומביא גואל .
 לבני בניהם למען שמו באהבה : כימי תשובה אומר
 זכרנו לחיים (אל) מלך הפץ בחיים . פתבנו בספר
 חיים . למען אלהים חיים (אל חי)
 מלך עוזר ומושיע ומגן ברוך אתה יהוה (הד) מן
 אברהם :

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע
 (כקא מוריד הפל) (וכסורף משיב הרוח ומוריד
 הגשם) . מכלכל חיים בחסד . מחיה מתים ברהמים
 רבים . סומך נופלים . ורופא חולים . ומתיר אסורים .
 ומקיים אמונתו לישיני עפר . מי כמוך בעל גבורות
 ומי דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיה ישועה .
 כימי תשובה אומר

מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו ברחמים להיים :
 ונאמן אתה להחיות מתים . ברוך אתה יהוה מחיה
 המתים :

ובחזרת שלח לבור אומר נקדישך ונוסאים עינינו למרום

וקדישך ונעריצך בנועם שיה סוד שרפי קדשה משלשים
 לה קדושה (בנינון אומר המקדישים שמה בקדש)
 וכן בתוב על יד נביאך וקרא זה א זה ואמר קדוש
 קדוש קדוש יהוה צבאות מלאכל הארץ כבודו :
 למתים משבחים ואומרים . ברוך כבוד יהוה ממקומנו
 ונאמן אתה ברוך אתה יהוה רופא חולי עמו ישראל
 ימין ברכנו יהוה אלהינו (אבינו) בכל מעשה ימין
 וברך שנתינו במללי רצון ברכה ונתת
 חנונו אחריתת חיים ושבע ושלוש כשנים ונתת
 אל מן טוב ומטיב אתה ומבן ימינו

אתה קדוש ושמך קדוש . וקדושים בכל יום והללוך
 סלה : (כי אל מלך גדול וקדוש אתה) ברוך
 אתה יהוה האל הקדוש : (כימי תשובה המלך הקדוש)
 אתה חונן לאדם דעת . ומרמד לאנוש בינה . וחננו
 מאתך דעה . וכינה . והשפל . ברוך אתה יהוה
 חונן הדעת :

השיבנו אבינו להורכה . וקרננו מלכנו לעבודתך .
 והחזירנו בתשובה שלימה לפניך .

יהי רצון מלכנו יהוה אלסינו ואלהי אבותינו שתתקור חתירה מתחת
 כסא כבודך להחזיר בתשובה שלימה לכל פושעי ישראל וכללם
 תחזירנו לי פ"ב כי ימנך יהוה פשוטה לקבל טבים :

ברוך אתה יהוה הרוצה בתשובה :

סלה לנו אבינו כי חטאנו . מחול לנו מלכנו כי
 פשענו . כי אל טוב וסלה אתה . ברוך אתה
 יהוה חנון המרבה לסלות :

ראה נא בענינו וריבה ריבנו ומהר לגאלנו גאלה
 שלימה למען שמך . כי אל גואל חזק אתה .
 ברוך אתה יהוה גאל ישראל :
 שלח לבור אומר כאן עגנו בחזרה וחוקם

ברוך אתה יהוה העונה לעמו ישראל בעת צרה :
 רפאנו יהוה ונרפא . הושיענו ונושעה כי תהלחנו
 אמה והעלה ארוכה ומרפא לכל תחלואינו
 ולכל מכאבנו . ולכל מכותינו . כי אל רופא רחמן
 ונאמן אתה ברוך אתה יהוה רופא חולי עמו ישראל
 ימין ברכנו יהוה אלהינו (אבינו) בכל מעשה ימין
 וברך שנתינו במללי רצון ברכה ונתת

חנונו אחריתת חיים ושבע ושלוש כשנים ונתת
 אל מן טוב ומטיב אתה ומבן ימינו

ברוך אתה יהוה מברך השנים : ע"כ

וכחורף ברך עלינו יהוה אלהינו את השנה הזאת
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל
ומטר לברכה על כל פני האדמה ורוח פני תבל
ושבע את העולם כלו מטובך ומלא ידנו מברכותיך
ומעשר מתנות ידך שמרה והצילה שנה זו מפל
דבר רע ומפל מיני משהית ומפל מיני פורענות
ועשה לה תקוה טובה יאחרית שלום חוס ורחם
עליה ועל כל תבואתה ופירותיה וברכה בגיטימי
רצון ברכה ונדבה ותהי אחריתה חיים ושבע ושלום
בשנים הטובות לברכה כי אל טוב ומטיב אתה
ומברך השנים ברוך אתה יהוה מברך השנים : ע"כ
תקע בשופר גדול לחרותנו ושא גם לקבץ גלותינו
וקבצנו יחד מארבע כנפות הארץ לארצנו

יהו ראון מלפניך יי הלהינו ואלהי אבותינו שכל טפה וטפה טיפה ממני
לצטלה בין באונם בין בברך בין בשונג בין ער בין יסן בין על ידובין על
ידי ההרים שלא במקום מליש פשה למען שמך הגדול הכולל מפסוק חיל
בלע ויקראנו חב"ו שתחזירם למקומם במקום הקודש ברוך אתה יהוה
הבו וה מקבץ נדחי עמו ישראל ואינו חוזר הברכה :

ברוך אתה יהוה מקבץ נדחי עמו ישראל :

השיבה שפטינו כבראשונה ויועצינו כבתחילה
והסר ממנו יגון ואנחה ומרוך עלינו מהרה
אתה יהוה לבדך ברחמים בצדק ובמשפט ברוך
אתה יהוה מלך אהב צדקה ומשפט :

ועתה ימי תשובה (המלך המשפט) ואם שבת אין מחזירין

לפנינו ולמינים אל תהי תקוה וכל הזדים כרתו
יאבדו וכל איביך וכל שנאיך כרתו
ועל עושי רשעה מהרה תשפוט

ותכלם ותכניעם במהרה בימינו ברוך אתה יהוה
שובר אויבים ומכניע זדים : (נ"ה מינים) :
על הצדיקים ועל החסידים ועל שארית עמך
ישראל (ועל זקניהם) ועל פליטת בית סופריהם
ועל גירי הצדק ועלינו יהמו גא רחמך יי אלהינו
ותן שבר טוב לכל הכושחים בשמך באמת ושנים
חלקנו עמהם ולעודם לא נבוש כי בק בטחנו ועל
חסדך הגדול באמת נשעננו ברוך אתה יהוה משען
ומבטח לצדיקים :

תשכון בתוך ירושלם עירך כאשר דברת וכסא
דוד מהרה בתוכה תכין ובנה אותה בנין
עולם במהרה בימינו ברוך אתה יהוה בונה ירושלם
את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח וקרנו תרום
בישועתך כי לישועתך קוינו כל היום ברוך
אתה יהוה מצמיח קרן ישועה :

שמע קולנו יהוה אלהינו אב הרחמן חוס ורחם
עלינו וקבל ברהמים וברצון את תפלתנו כי
אל שומע תפלות ותהגונים אתה ומלפניך מלכנו
ריקם אל תשיבנו :

כאן יתוד בקלור ושוש לרכיו וביום שאין בו תחנוני שתחיל יהי רצון בלבד
ה' חטאתי עייתי פשעתי לפניך והרע בעיניך עשיתי ואני בוס ונבל
ומתחרט על הכל ומבקש מלפניך מחילה וסליחה וכפרה :
מלפניך הלהי ואלהי אבותי שתזכני לעסוק בתורה ובצדקה
ויהיו כל מעשי לשם שמים ותפרנסני מרנסת טובה עם כל
ביתי ועם כל ישראל בנחת ולא בצער נהיתר ולא באיסור לחיי לטוב
ואל תכריבני לידוי מתנת צער ודם לא לידוי הנואתם חלא לידך הנואתם
וכפתוחה והפסירה והרחבה פותח את ידך ומסביע לכל חיר רצון כי אתה
שומע תפלה :

ועג ועגנו ושמע תפלתנו כי אתה שומע תפלות
ה' יהוה : ה' יהוה חומר כאן עגנו ואם שבת אינו

עֲנֵנו אֱבִינוּ עֲנֵנו בְּיוֹם צוֹם הַתְּעֵנִית הַזֶּה כִּי בָצַרְהָ
גְדוֹלָה אֲנַחְנוּ אֵל תִּפְּן לְרַשְׁעֵנו וְאֵל תַּתְּעַלֵּם
מִבִּקְשָׁתֵנו הִיָּה נָא קְרוֹב לְשׁוֹעַתֵנו טָרֵם נִקְרָא אֵיךְ
אֶתָּה תִּעֲנֶנָּה נִדְבַר וְאֶתָּה תִשְׁמַע כַּדְּבַר שְׁנֵאמַר וְהִיָּה
טָרֵם יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶנָּה עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וְאֲנִי אֶשְׁמַע
כִּי אֶתָּה יְהוָה פּוֹדֶה וּמְצִיל וְעוֹנֶה נִמְרָחִם בְּכָל עֵת
צָרָה וְצוּקָה

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה :

רְצֵה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְלִתְפִלָּתָם שְׁעָה
וְהֵשֶׁב הָעֲבוּדָה לְדַבִּיר בֵּיתְךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל
וְתִפְלָתָם בְּאַהֲבָה תִקְבַּל בְּרָצוֹן וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד
עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ : כְּרִאֵם חֲלֵם לְאוֹמְרִים

אֱלֹהֵינוּ וְיֵהִי אֲבוֹנֵינוּ יַעֲלֶה וְיֵבֵא יַנִּיעַ יִרְאֶה וְיִרְצֶה
יִשְׁמַע יִפְקֵד וְיִזְכֹּר זְכוֹרֵנוּ וְזָכְרוֹנוּ אֲבוֹתֵינוּ
וְזָכְרוֹנוּ יְרוּשָׁלַם עִירְךָ וְזָכְרוֹנוּ מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדְּךָ
וְזָכְרוֹנוּ כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לְפִלִיטָה לְטוֹבָה
לְהַן לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּיוֹם רֵאשִׁי הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְרַחֵם
בּוּ עַלֵינוּ וּלְהוֹשִׁיעֵנוּ זְכַרְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹרְטוֹבָה
וּפְקַדְנוּ בּוֹ לְבִרְכָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים בְּדַבַּר
יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים חוֹם וְהַנְנוּ וְחִמּוֹל וּרְחַם עֲרֵי
רוּחֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַי
אַתָּה :

בְּאַהֲבָה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תַּחֲפוֹץ בָּנוּ וְתִרְצֵנוּ

עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבֶךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים בְּרוּךְ הוּא
הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן :

סוּדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יְהוָה (וְ) אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּרֵנוּ וְעוֹלָנוּ

וּמִגֵּז יִשְׁעֵנו אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לָךְ וְנִסְפַר
תְּהִלָּתְךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ
הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסִּיךָ שֶׁבְכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל
נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְכָל עֵת עָרַב וּבִקְרַ וְצַהֲרִים
הַטוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ הַמְרַחֵם כִּי לֹא תָמוּ

חֲסָדֶיךָ כִּי מַעֲוִלִם קוִיֵנוּ לָךְ כַּחֲנוּכָה לְאוֹמְרִים

עַל הַנְּסִיִּם עַל הַפּוֹרְקָן עַל הַנְּבוֹרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת
וְעַל הַנִּפְלְאוֹת וְעַל הַנְּהַמּוֹת שְׁעִשִׂית לְאֲבוֹתֵינוּ
בְּיָמֵם הָהֵם וּבְזִמָּן הַזֶּה : בְּיָמֵי מַתְתִּיָּה בֶּן יוֹחָנָן כֹּהֵן
גְּדוֹל חֲשֵׁמוֹנָאִי וּבָנָיו כִּשְׁעַמְדָה עֲלֵיהֶם מַלְכוּת יוֹן
הָרַשְׁעָה עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְשַׁכַּחַם מִתּוֹרָתְךָ וּלְהַעֲבִירַם
מִחֻקֵּי רְצוֹנְךָ וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עָמַדְתָּ לְהַם
בְּעֵת צָרָתָם רַבַּת אֶת רִיבָנָם יָת אֶת דִּינָם נִקְמַת
אֶת נִקְמָתָם מִסֶּרֶת גְּבוּרִים בְּיַד חֲלָשִׁים וּרְבִים בְּיַד
מַעֲטִים וּרְשָׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים וְטַמְאִים בְּיַד טְהוֹרִים
וְזָדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תוֹרָתְךָ וְלָךְ עֲשִׂית שֶׁסְּגוֹל וּקְדוּשׁ
בְּעוֹלָמְךָ וְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל עֲשִׂית תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה וּפְרָקָן
כִּהְיוֹם הַזֶּה וְאַחַר כֵּךְ בָּאוּ בָנֶיךָ לְדַבֵּר בֵּיתְךָ וּפָנּוּ
אֶת הַיְכָלְךָ וְטָהְרוּ אֶת מִקְדָּשֶׁיךָ וְהִדְלִיקוּ נְרוֹת
חֲצִרֹת הַדְּשָׁן וּקְבַעוּ שְׁמוֹנֶה יָמִים אֱלֹהֵינוּ בְּהַלֵּל
וּבְהוֹדִיאָה וְעֲשִׂית עִמָּהֶם נְסִיִּם וּנְפִלְאוֹת וְנוֹדֶה לְשִׁמְךָ
הַגְּדוֹל סֵלָה : כַּפּוּרִים לְאוֹמְרִים

עַל הַנְּסִיִּם וְעַל הַפּוֹרְקָן עַל הַנְּבוֹרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת
וְעַל הַנִּפְלְאוֹת וְעַל הַנְּחֻמּוֹת שְׁעִשִׂית לְאֵד
בְּיָמֵם הָהֵם וּבְזִמָּן הַזֶּה בְּיָמֵי מְרַדְכֵי וְאַסְרְחֵי
וְכִלְבֵי כְּרִמְסֵי
וְהַלְלָה כִּשְׁעַמְדָה עֲלֵיהֶם הָמָן הָרַשָׁע בִּקְרַ
וְהַלְלָה כִּי לֹא אָבַד אֶת כָּל הַיְהוּדִים מִנְעַר וְלֹא

וְנָשִׂים בְּיוֹם אֶחָד בְּשֵׁלֶשֶׁה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ עֲנִים עֲשִׂיר
הוּא חֹדֶשׁ אֲדָר וְשָׁלֹם לְבוֹז וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
הִפַּרְתָּ אֶת עֲצָתוֹ וְקִלְקַלְתָּ אֶת מַחְשַׁבְתּוֹ וְהִשְׁבֹּרְתָּ
לוֹ גְּמוּלוֹ בְּרֹאשׁוֹ וְתָלוּ אוֹתוֹ וְאֵת בְּנָיו עַל הָעֵץ
וְעִשִׂיתָ עִמָּהֶם נֶס וּפְלֵא וְנִוְדָה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סְלָה :
וְעַל כָּל־מִן יִתְבָּרְכוּ וְיִתְרוֹמְמוּ וְיִתְנַשְּׂא תַמִּיד שִׁמְךָ מִלִּפְנֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סְלָה :

(נעשרת ימי תשובה) וכתוב להיים טובים כל בני בריתך :
ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם כי
טוב האל ישועתנו ועזרתנו סלה הא טוב
ברוך אתה יהוה (הי) הטוב שמך ולך גאה להודות :

סליח לביר אומר בחזרה

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשולשת
בתורה הכתובה על ידי משה עבדך האמורה
מפי אהרן ובניו מכהנים עם קדושיך באמור ברכך
יהוה וישמרך : יאר יהוה פניו אליך ויהנך : ישא יהוה
פניו אליך וישם לך שלום : ושמו את שמי על בני
ישראל ואני אברכם : ע"כ

שנים שלום טובה וברכה חיים חן וחסד ורחמים
עלינו ועל כל ישראל עמך וברכנו אבינו בלגה
אמר באור פניך כי באור פניך נתת לנו יהוה אלהינו
חיים וחיים אהבה וחסד צדקה ורחמים ברכה
באדם יצוב בעיניך לברכנו ולברך את עמך
ישראל וישראל ברוב עו ושלום : נעשרת ימי תשובה

שנים ברכה ושלום ופרנסה טובה וישועה
מודים אנחה וגזירות טובות נזכר ונכתב לפניך
ואי עמך ישראל לחיים טובים ושלום

ברוך אתה יהוה המברך את עמו ישראל בשלום אמר :
יהי רצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי
וגאלי : טוב לומר סיר למעלות אשא עיני אל הסרים

אלהי נצור לעוני מרע ושפתותי מדבר מרמה .
ולמקללי נפשי תדום ונפשי בעפר לכל
תהיה פתח לבי בתורהך ואחרי מצותיך תרדף
נפשי וכל הקמים עלי לרעה מהרה הפר עצתם
וקרקל מחשבותם יהיו כמץ לפני רוח ומלאך יהוה
דוחה : עשה למען שמך עשה למען ימינך עשה
למען תורהך עשה למען קדושתך למען יחרצון
ידידיך הושיעה ימינך וענני : יהי רצון אמרי פי
והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי :

פירע ופוכע ג' פסיפוס להחוריו וסוקר רגל סחאל תחילה וכעודו כרוט יאמר
פ"ס סלוב ויסתחור לכד סחאל : וכטיפסה שלום יסתחור לימין : ואמר כך
יסתחור לפניו וימחין סם עד טיגוע ס'ג לקדוטה ויש מי מחומר תפלה זו :
יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו סלה תפלה הנאת אחרי עלי
ולא קנאתי על החרים וסלה הכעוה סיום וסלא אכפיפך : וכנילני
מיצר הרע ותן כלבי הכנעה וענוה ויראת חטא מלכנו ואלהינו יחד סמך
בעולמך בנה ביתך סכלל סוכלך וקבץ גלית פדה לאנד וסמח כדקך
במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך אמן :

עושה שלום במרומינו הוא ברהמינו יעשה שלום
עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן :

מודים דרבנן

מודים אנחנו לך שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו אלחא כל
יוצרנו יוצר בראשית ברכות והודאות לשמך הגדול והנכבד
שהחיייתנו ויימתנו כן תחיינו והתננו ותאסוף גלותנו להצרות גלו
לשמור הקיף ולעשות רצונך בלבב שדם על שאנו מודים לך
ההודאות :

שפס"ל אומר ברכת כהנים טוב לומר תפלה זו ויכוין תפלה
בברכות בן עשרים ושהים אוביות ה יולא מפסוקים של ברכה
יולא מפיו השמות ס"ו :
ימך ה' אלהינו תוספת מלפניך
בכח : אמן

פסחך פר תוליהם ממאסר
פלה סופים פקח ס מים ישעך בנפס
דלה יוקסים וקבץ נפוליס סמוך יי מפלתנו
(ר"ת פספסים) (ר"ת דיוגסים)
ברוך סס סכוד מלכותו לעולם ועד :

הרואה חלום ונכסו עגומה יאמר נעת נשיאית כפוס:

רבנו של עולם אני שלך וחלומותי שלך חלום
חלמתי ואיני יודע מה הוא בין שהלמתי
אני לעצמי ובין שהלמו לי אחרים אם טובים הם
חזקם ואמצם כחלומותיו של יוכף הצדיק ואם צריכים
רפואה רפאם כמי מרה על ידי משה רבינו עליו
השלום ובמי יריחו על ידי אלישע וכנעמן כצור עתו
וכחזקיהו מחליו וכשם שהפכת קללת בלעם בן
בעור מרעה לטובה כן תהפוך לי כל חלומותי לטובה
ולברכה ותרצני ברחמיך הרבים : יהיו לרצון אמרי
פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי :

לפטר ימי הסוכה אומר אחר העמידה שחרית ומנחה קודם כפיל אפיס
ובשנה הסוכה אין אומרים חטאנו ולא מהול קרע מחוק משה ולא
כתבנו בספר מחילה וסליחה וכפרה :

אבינו מלכנו חטאנו לפניך
אבינו (יכיון יהוה) מלכנו (יכיון יהוה) אין לנו מלך אלא
אתה
אבינו מלכנו עשה עמנו למען שמך
אבינו מלכנו חדש עלינו שנה טובה
אבינו מלכנו בטל מעלינו כל גזירות קשות ורעות
אבינו מלכנו בטל מחשבות שונאנו
אבינו מלכנו השר עצת אויבנו
אבינו מלכנו פלה כל צד ומשטין מעלינו
אבינו מלכנו פלה דבר וחרב ורעה ורעב ושחיתות

ומשהיה ומגפה מבני בריחה
אבינו מלכנו שלח רפואה שלימה לחולי עמך
אבינו מלכנו מנע מגפה מנחלתך
אבינו מלכנו זכור (גא זכור) כי עפר אנחנו
אבינו מלכנו מהול וסלח לכל עונותינו
אבינו מלכנו קרע רוע גזר דיננו (ויכיון נסס קרע שטון)
אבינו מלכנו מרק ברחמיך הרבים כל שטרי חובתינו
אבינו מלכנו מחה והעבר פשענו מגדר עיניך
אבינו מלכנו כתבנו בספר היים טובים
אבינו מלכנו כתבנו בספר צדיקים
אבינו מלכנו כתבנו בספר ישרים ותמימים
אבינו מלכנו כתבנו בספר מחילה וסליחה וכפרה
אבינו מלכנו כתבנו בספר מזונות ופרנסה טובה
יהי רצון מלפניך יהוה אלפינו ואלהי אבותינו שתתן לי ולבני ביתי וכל
הסומכי על שולחני היים וככל יום מיומי ומזונותיכם בכבוד
בזכות שמך הגדול והקדוש (דיקרנוסא) הממונה על הפרנסה :

אבינו מלכנו כתבנו בספר גאולה וישועה
אבינו מלכנו זכרנו בזכרון טוב מלפניך
אבינו מלכנו הצמח לנו ישועה בקרוב
אבינו מלכנו הרם קרן ישראל עמך
אבינו מלכנו והרם קרן משיחה
אבינו מלכנו החזירנו בתשובה שלימה לפניך
אבינו מלכנו שמע קולנו חוס ורחם עלינו
אבינו מלכנו עשה למענך אם לא למעננו
אבינו מלכנו קבל ברחמים וברצון את תפלתנו
אבינו מלכנו אל תשיבנו ריקם מלפניך

אלו הן הימים שאין כופלים על פניהם בשחרית ואין אומרים תפלה
בשחרית אלא תפלה לדוד כשחל חילה וכן כל זמן שיש חפץ בכית
לפניו לאט הטנה מעורב כפיר עד סוף פטרי חזונה

שחרית

השנה לחילכות • ארבעה עשר וחמשה עשר טל אדר ראסון • פורים • כל חודש ניסן • ארבעה עשר באייר פסח ספי לג לטומר • חרש חדש כיון עד חמשה ימים אחר טלרפ • תטעה בלז • וחמשה עשר בלז :

לשני וחמישי

אל מלך יושב על כסא רחמים מתנהג בחסידות • מוחל עונות עמו • מעביר ראשון ראשון • מרבה פחילה לחטאים • וסליחה לפושעים • עשה צדקות עם כל בשר ורוח • לא כרעתם להם גומל • אל הורתנו לומר מדות שלישי עשרה • זכור לנו היום ברית שלש עשרה כמו שהודעת לענו מקדם • וכן כתוב בתורתך וירד יהוה בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה • ושם נאמר :

אין ליהוד לאומרים כשהוא ביחוד כי אף בנינו שצמים כקורא בזורה •

ויעבר יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה א • ב רחום וחנון • ארץ אפים ורב חסד ונאמת : הנצר חסד ט ראלפים • נשא עון יאופישע יב והטאה יב ונקח :

צטור שהטליח לבור אומר ויעבור כוכבים לומר •

אל רחום שמך • אל חנון שמך • אל ארץ אפים שמך • מלא רחמים שמך • בנו נקרא שמך • בעבור שמך • בקראי ענני אלהי צדקי בער חרחב לי חנני ושמע תפלתי • ואני תפלתי לך יהוה עת רצון אלהים ברב חסדך ענני כאמת ישעך • ענני בעת ובעונה הזאת :

ליום שני

אנשי אמונה אבדו • פאים בלח מעשיהם : גבורים לעמוד בפרץ • דוחים את הנזרות : היו לנו לחוסה • ולמחסה ביום זעם : זועכים אף בלחשם • חמה עצרו בשועם : טרם קראוה עניתם • יודעים לעתור ולרצות : כאב רחמת למענם • לא השיבות פניהם ריקם : מרוב עונינו אבדנום • נאסמו מנו

בחטאינו

שחרית

כה

בחטאינו : סעו המה למנוחות • עזבו אותנו לאנחות • פסו גודרי גדר צומתו משיבי חמה • קמים בפרץ אין • ראויים לרצותך אפסו : שוטטנו בארבע פנות • תרופה לא מצינו : שכנו איה בבושת פנינו • לשחרך אל בעת צרותינו :

ליום חמישי

תמהנו מדעות • תשש כהנו מצרות : שהנו עד למאד • שפלנו עד עפר : רחום כך היא מדהנו •

קשי עורך וממרים אנהנו : צעקנו בפניו חטאנו • פתלתול ועקש לבנו : עליון רחמיה מעולם סליחה עמך היא : נחם על הרעה • מטה כלפי חסד : לא תתעלם בעתות פאליכי בצרה גדולה אנהנו : יודע לעיני הכל • טובך וחסדך עמנו : התום פי שטן • ואל ישטין עלינו : זעום בו וידום • ויעמוד מליץ טוב לצדקנו : הוא יגיד ישרנו • דרכיה רחום וחנון : גלית לנאמן בית • בבקשו אז מלפניה • אמונתך הודעת לו : אל נדך

אלינו ואלהי אבותינו • א תעש עמנו כלה • תאחו ידך במשפט : בבוא תוכחה נגדך • שמנו מספרך אל תמה : נשתה לחקור מוסר • רחמיה יקדמו רגוה דלות מעשים בשורך קרב צדק מאליך : הורנו בזעקנו לך • צו ישועתנו במסגניע : ותשיב שבות אחלי חם • פתחיו ראה כי שממו : זכור נאמת עדות לא השכח מפני זרעו : חותם תעודה תתיר סודך שים בלמודיה : טבור אגן הסהר • נא א יחסר המונ : יה דע את אשר ידעוה • מנר את הגוי אשר לא ידע • וכי תשיב לב צרון לכודים אסירי החקן

אלחינו

אלהינו ואלהי אבותינו תבא לפניך תפלתנו ואל
 תתעלם מתחנונו שאין אנו עמי פנים וקשי
 עורף לומר לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו
 צדיקים אנהנו ולא חטאנו אבל חטאנו אנהנו
 ואבותינו : לך להכנס באגרוף על פניה והמסכיל יבין אשמונו
 בגדנו גזלנו דברנו דופי ולשון הרע העוינו
 והרשענו זדנו חמסנו טפלנו שקר יעצנו עצות
 רעות כזבנו לצנו לוצצנו מרדנו מרינו נאצנו
 נאפנו נשבענו לשוא ולשקר סררנו עוינו פישענו
 צררנו קשינו עורף רשענו שחתנו תעבנו
 תעינו ותעתענו וסרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים
 ולא שוה לנו : ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי
 אמת עשית ואנהנו הרשענו :

מה נאמר לפניך יושב מרום ומה נספר לפניך שכן
 ישהקים הלא הנסתרות והנגלות אתה יודע
 אתה יודע רני עולם ותעלומות סתרי כל חי אתה
 חופש כל הדרי בטן רואה כליות ולב אין כל דבר
 נעלם ממך ואין נסתר מנגד עיניך :

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו
 שתרחם עלינו ותמחול לנו את כל חטאתינו
 ותכפר לנו את כל עונותינו ותמחול ותסלה לכל
 פשענו וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו : סלה
 לנו אבינו כי חטאנו מחול לנו מלכנו כי פשענו : כי
 אתה יהוה טוב וסלה ורב חסד לכל קוראיך : למען
 שםך יהוה וסלחת לעוננו כי רב הוא : למען שםך
 יהוה תחינו בצדקתך תוציא מצרה נפשנו : יהוה
 צבאות עפנו משגב לנו אלהי יעקב סלה : יהוה

צבאות אשרי אדם בטח בך : יהוה הושיעה המלך
 יעננו ביום קראנוהו השיבנו יהוה אליך וגישובה חדש
 ימינו כקדם :

בטוח טהולית כבוד אומר ויעבור כוונתים לומר אל רחום סוף

ויעבר יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה אלהי
 רחום ורחמן לרחמי יורב חסד
 וואמת : ח נצד חסד ס לאלפים ינשא עון יאופשע
 יכוחטאה יונקה :

רחמי לעמוד בקירוב רגלים זה לזה כמו בי"ח בדוכות כוונת גדולה

והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב
 אפו ולא יעיר כל חמתו אתה יהוה לא תכלא
 רחמיך ממני חסדך ואמתך תמיד יצרוני : הושיענו
 יהוה אלהינו וקבצנו מן הגוים להודות לשם קדשך
 להשתבח בתהלתך : אם עונות תשמר יה אדני מי
 יעמד : כי עמך הסליחה למען תורא : לא כחטאינו
 עשה לנו ולא בעונותינו גמל עלינו : אם עוננו ענו
 בנו יהוה עשה למען שמך זכור רחמיך יהוה וחסדיך
 כי מעולם חמה : יענך יהוה ביום צרה ישגבך שם
 אלהי יעקב יהוה הושיעה המלך יעננו ביום קראנו :
 אבינו מלפנו חננו ועננו כי אין פנו מעשים עשה עמנו
 צדקה כרוב רחמיך והושיענו למען שמך : ועתה אדני
 אלהינו אשר הוצאת את עמך מארץ מצרים ביד
 חזקה ותעש לך שם פיוס הוה חטאנו רשענו : אדני
 ככל צדקתיך ישב נא אפך וחמתך מעידך ירושלם
 הר קדשך כי בחטאינו ובעונות אבותינו ירושלם
 ועמך להרפה לכל סביבתינו : ועתה שמע אלהינו
 אל תבלת עבדך ואל תהנוניו והאר פניך על מקדשך

הִשְׁמַם לִמְעַן אֲדַנִּי : הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזַנְךָ וּשְׁמַע פִּקְחַת
 עֵינֶיךָ וּרְאָה שְׂמֵתֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֶיךָ
 כִּי לֹא עַל צְדָקֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לִפְנֶיךָ
 כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים : אֲדַנִּי שְׁמַעַה אֲדַנִּי סִלְּחָה
 אֲדַנִּי הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֵל תֵּאָחֵר לִמְעַנְךָ אֱלֹהֵי כִּי
 שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמְּךָ : אֲבִינוּ אֲב הַרְחֲמֵנוּ
 הִרְאֵנוּ אוֹת לְטוֹבָה וְקִבֵּץ נִפְצָתֵינוּ מֵאַרְבַּע כְּנַפְרֹת
 כָּל הָאָרֶץ יִכִּירוּ וַיִּדְעוּ כָּל הַגּוֹיִם כִּי אַתָּה יְהוָה אֲבִינוּ
 אַתָּה אֲנַחְנוּ הַחֲמֵר וְאַתָּה יִצְרָנוּ וּמַעֲשֵׂה יָדְךָ פִלְנוּ :
 אֲבִינוּ מִלִּבְנוּ צוּרָנוּ וּגְוֹאֲלֵנוּ הוֹסֵה יְהוָה עַל עַמְּךָ
 וְאֵת תַּתֵּן נִחְלָתְךָ לְחַרְפָּה לְמִשְׁלַל בָּם גּוֹיִם לְמַה יֹּאמְרוּ
 בְּעַמִּים אֵיךְ אֱלֹהֵיהֶם : יִדְעֵנוּ יְהוָה כִּי הִטָּאֵנוּ וְאִין
 מִי יַעֲמֵד בְּעַדָּנוּ : אֵלֹא שִׁמְךָ הַגָּדוֹל יַעֲמֵד לָנוּ בְּעַת
 צָרָה וְכִרְחַם אֲב עַל בָּנִים רַחֵם עָלֵינוּ חֲמוּל עַל
 עַמְּךָ וְרַחֵם עַל נִחְלָתְךָ חוֹסֵה נֶאֱכָר רַחֲמֶיךָ הַגָּנוּ
 מִלִּבְנוּ וְעַנְנוּ לֵךְ יְהוָה הַצְּדָקָה עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת כָּכָל
 עַת וְעַת הַבֵּט נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא צֶאֱן מִרְעִיתְךָ אֵל
 יִמְשׁוּל בְּנוֹ קֶצֶף כִּי לֵךְ יְהוָה הִישׁוּעָה בְּךָ תוֹחַלְתָּנוּ
 אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת אָנָּה סִלַּח נָא כִּי אֵל טוֹב וְסִלַּח
 אַתָּה :

אָנָּה מֶלֶךְ רַחוּם וְהַנּוֹן זְכוֹר וְהַבֵּט לְבָרִית בֵּין
 הַבְּתָרִים וְהִרְאָה לִפְנֵיךָ עֲקִידַת יַחִיד וְלִמְעַן
 יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ אֵל תַּעֲזֹבֵנוּ אֲבִינוּ וְאֵל תִּשְׁשֵׁנוּ מִלִּבְנוּ
 וְאֵל תִּשְׁבַּחֵנוּ יוֹצְרָנוּ וְאֵל תַּעֲשֵׂ עִמָּנוּ פֶּלֶא בְּגִלוֹתֵנוּ
 כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה :

כִּי כְמוֹת חַנּוּן וְרַחוּם אֱלֹהֵינוּ אִין כְּמוֹךָ אֵל אֶרֶךְ
 אֲפִים וְרַב חֶסֶד וְאֵמֶת הוֹשִׁיעֵנוּ וְרַחֲמֵנוּ מִרְעַשׁ
 הַיָּמִים

וּמְרוּנוּ הַצִּילָנוּ זְכוֹר לַעֲבָדֶיךָ לְאַבְרָהָם לַיִצְחָק
 וְלַיַעֲקֹב אֵל תִּפְּן אֵל קָשִׁי הָעַם הַזֶּה וְאֵל רִשְׁעוֹ
 וְאֵל חַטָּאתוֹ שׁוּב מִחֲרוֹן אַפֶּיךָ וְהִנָּהם עַל הַרְעָה
 לַעֲמֶיךָ וְהִסֵּר מִפָּנֵינוּ מִכַּת הַמּוֹת כִּי רַחוּם אַתָּה כִּי בֵן
 דְּרָכֶיךָ לַעֲשׂוֹת חֶסֶד חַנּוּם בְּכָל דּוֹר וְדוֹר : אָנָּה יְהוָה
 הוֹשִׁיעָה נָא אָנָּה יְהוָה הַצִּלִּיחָה נָא : אָנָּה יְהוָה עֲנֵנוּ
 בְּיוֹט קְרָאֵנוּ : לֵךְ יְהוָה קוִיֵּנוּ לֵךְ יְהוָה חֲפִיֵנוּ לֵךְ
 יְהוָה נִיחַל אֵל תַּחֲשֵׂה וְתַעֲנֵנוּ כִּי נֶאֱמַו גּוֹיִם אֲבָדָה
 תִּקְוֹתֵם כֹּל בְּרַךְ לֵךְ תִּכְרַעוּ כָּל קוֹמָה לִפְנֵיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה :
 הַפּוֹתַח יָד בַּת שׁוֹכֵה לְקַבֵּל פּוֹשְׁעִים וְחַטָּאִים נִבְהַלָה
 נִפְשֵׁנוּ מְרֹב עֲצָבוֹנֵנוּ אֵל תִּשְׁבַּחֵנוּ נִצַּח :

קוֹמָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֵל תִּשְׁפּוֹךְ חַרוֹנְךָ עָלֵינוּ כִּי עַמְּךָ
 אֲנַחְנוּ בְּנֵי בְרִיתְךָ אֵל הַבִּיטָה דַּל כְּבוֹדָנוּ בְּנֵי
 וּשְׁקִצוֹנוּ כְּטוֹמְאֵת הַנְּדָה עַד מְתֵי עוֹף בְּשִׁבִי וְתַפְאֲרֹתְךָ
 בְּיַד צֵר הִמָּה יִרְאוּ וַיִּבְשׂוּ וַיִּחַתּוּ מִגְּבוּרַתְּם עוֹרְרָה
 גְּבוּרַתְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לִפְנֵי שִׁמְךָ אֵל יִמְעִטוּ לִפְנֵיךָ
 תִּלְאוֹתֵינוּ מֵהַר יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ בְּעַת צָרוֹתֵינוּ לֹא
 לִמְעַנְנוּ אֵלֹא לִמְעַנְךָ פְּעוּל וְאֵל תִּשְׁחַת אֶרֶץ זְכֹר
 שְׂאֲרֵיתָנוּ כִּי לֵךְ מִיַּחֲלוֹת עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ תַּנּוּן
 וְרַחוּם אַתָּה וּזְכוֹר לָנוּ עֲדוֹתֵנוּ בְּכָל יוֹם תָּמִיד אִזְמְרִים
 פְּעָמִים פֶּאֱהָבָה שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אַתָּה :

סדר נפילת אפים לכל יום

ויט סומרים שאין לומר ויאמר דוד

וַיֹּאמֶר דָּוִד אֵל גָּד צֵר לִי מְאֹד נִפְלָה נָא בְיַד יְהוָה
 כִּי רַבִּים רַחֲמָיו וּבְיַד אָדָם אֵל אֲפוּלָה :
 רַחוּם וְחַנּוּן תִּטָּאֵנוּ לִפְנֵיךָ רַחֵם עָלֵנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ :

לרוד אליך יהוה נפשי אשא : אלהי בך בטחתי
אל אבושה אל יעלצו אויבי לינים כל קויה
לא יבשו יבשו הבוגדים ריקם : דרכיך יהוה הודיעני
ארחותיך למדני : הדריכני באמתך ולמדני כי אתה
אלהי ישעי אותך קויתי כל היום : זכר רחמיך יהוה
והסדיך כי מעולם המה : חטאת נעורי ופשעי אל
הזכור כחסדיך זכר לי אתה למען טובך יהוה : טוב
וישר יהוה על בן יורה הטאים בדרך : ידרך ענוים
במשפט וילמד ענוים דרכו : כל ארחות יהוה חסד
ואמת לנצרי בריתו ועדתיו למען שכך יהוה וסלחת
לעוני כי רב הוא : מי זה האיש ירא יהוה יורנו
בדרך יבחר : נפישו בטוב תלין וזרעו יירש ארץ :
סוד יהוה ליראיו ובריתו להודיעם : עיני תמיד אל
יהוה כי הוא יוציא מרשת רגלי פנה אלי וחנני כי
יחיד ועני אני : צרורה לבבי הרחיבו מצוקותי
הוציאני : ראה עניי ועמלי ושא לכל חטאתי : ראה
אויבי כי רבו ושנאת חכם שנאוני : שמרה נפשי
והצילני אל אבוש כי חסיתי בך : תם וישר יצרוני
כי קויתך : פדה אלהים את ישראל מכל צרותיו :

והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו :
יהוה אלהי ישראל שוב מחרון אפך . והנחם על
הרעה לעמך : תחילה ליום טוב

קנה איה חסדיך הראשונים אשר ספרו לנו אבותינו
מלפנים אשר עשית עמנו : בזמן כבודך שכן
צוה ללשבתו מוכן : ושם ידבר עמנו : רחקת ממנו
השכינה . ועתה אנה פנה : אשר איננו פה עמנו
ושבונו לקדמותו ויגברו בניה ואז יאמרו הגדיל

יהוה לעשות עמנו : מהר לרפא נגענו . שובנו אלהי
ישענו . והפר כעסק עמנו : שוב

תחילה ליום טוב

יהוה שארית פליטת אריאל . השכה חנות א
קפץ באף רחמי : מאם דבירו וספו . ולא זכר
הדום רגליו ביום אפו . כמנהג רחמי : ואיה
נפלאותיו וחסדיו . אשר ספרו לנו עבדיו אשר
גמלם כרחמי : אומר ברבות יגוני . נפלה נא ביד
יהוה . כי רבים רחמי : לדברו יחלנו והתנהמנו
חסדי יהוה כי לא תמנו . כי לא כלו רחמי : שוב
שוב מחרון אפך . והנחם על הרעה לעמך : אל
תקצף יהוה עד מאד . ואל לעד תזכר עון
הן הבט נא עמך כלנו : אם עוננו ענו בנו יהוה
עשה למען שמך : כי רבו משובותינו לך חטאנו
אדון סלח לנו :

אבינו מלכנו אבינו אתה . אבינו מלכנו אין לנו
מלך אלא אתה . אבינו מלכנו רחם עלינו .
אבינו מלכנו חננו ועננו . כי אין בנו מעשים טובים .
עשה עמנו צדקה וחסד למען שמך הגדול והושיענו :
ואנהנו לא נדע מה נעשה כי עליך עינינו : זכר
רחמיך יהוה והסדיך כי מעולם המה : יהי חסדיך
יהוה עלינו כאשר יחלנו לך : אל תזכר לנו עונות
ראשנים מהר יקדמונו רחמיך כי דלונו מאד : עורר
בשם יהוה עשה שמים וארץ : חננו יהוה חננו
רב שבענו בון : ברוגו רחם תזכר . ברוגו אחמך
תזכור . ברוגו עקידה תזכר . ברוגו תמימות תזכור
יהוה הושיע המלך יעננו ביום קרא : כי תזכור

שחרית

יִדַע יִצְרָנוּ זְכוֹר כִּי עָפַר אֲנַחְנוּ : עֲזַרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ
עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ וְהִצִּילְנוּ וּכְפָר עַל חַטָּאתֵנוּ לְפָנֶיךָ
שְׁמֶךָ :

ואומר קדיש לעילא ובבבני ובחמישי קודם הולאה כפר תורה אומר

אֵל אֲרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְאֵמֶת * אֵל בְּאֶפְסָה תוֹכִיחֵנוּ
חוֹסֶה יְהוָה עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ * וְהוֹשִׁיעֵנוּ מִכָּל
רָע * חֲטָאנוּ לָךְ אֲדוֹן סִלַּח נָא בְּרוּב רַחֲמֶיךָ אֵל :
אֵל אֲרֶךְ אַפַּיִם וּמְלֵא רַחֲמִים * אֵל תַּסְתַּר פְּנֵיךָ מִמֶּנּוּ
חוֹסֶה יְהוָה עַל שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ וְהִצִּילְנוּ
מִכָּל רָע * חֲטָאנוּ לָךְ אֲדוֹן סִלַּח נָא בְּרוּב רַחֲמֶיךָ אֵל :

בימים שאין בהם חמיכה במקום אל ארך אפים אומר

יְהִי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ בְּאֲשֶׁר הָיָה עִמָּנוּ אֲבֹתֵינוּ אֵל
יַעֲזֹבֵנוּ וְאֵל יִשְׁיֵנוּ : הוֹשִׁיעָה אֶת עַמֶּךָ וּבִרְךָ אֶת
נַחֲלֶתְךָ וְרַעַם וְנִשְׂאֵם עַד הָעוֹלָם : בְּעִבּוֹר דָּוִד עַבְדְּךָ
אֵל תָּשָׁב פְּנֵי מִשִּׁיחָךָ :

הפלה נכונה לאומרה בעת הולאה כה קודם קריאת התורה

הריני מקבל קבלת התורה שנתנה בחר סיני על ידי משה רבינו עליו
השלום * והריני מקבלה מחדש קבלה נמירה ושלומה * וקבלה
זו היא בכל גבוי ומאודי * ורמתי איברי * ושמתי גידי * וקבלה זו היא
כלי טוס זכר אונס כלל ועיקר * אלא כשמחה ובטוב לבב * וקבלה זו
היא לדעת רבי שמעון בן יוחאי הקדוש ולדעת רבי הלעזר בנו הקדוש *
ולדעת יתם בן עוזיאל הקדוש ופי כפיסה * והודאתי כהודאתם * וקבלתי
כקבלתם יודעתי כדעתם * והריני סומך עליהם דרך כלל ופרט ובכלל כל
ישראל * וקבלה זו תהא עלי ועל כל זרעתי וזרע זרעתי עד פוף כל העולם
עד ועד בכלל אמר :

על רעם החמישי כפר תורה יאמר יג מרות בסעמי התורה ואח"כ הפלה זו
יַעֲבוֹר יְהוָה * עַל פְּנֵי וַיִּקְרָא יְהוָה אֵל אֲרַחוּם
בּוֹחֲנוּ וְנִאֲרָךְ אַפַּיִם הוֹרֵב חֶסֶד וְאֵמֶת : וְנִצַּר חֶסֶד
חֵלְאֵל פִּי שֵׁנָא עוֹן וּפִשְׁעֵי אֹהֶט אֵהִיבֹנְקֵהִי :

דבוננו של טולם מלא משאלותי לטובה והפק רלונותי מן סאלתי וזכרתי
כס כל בני ביתי לעשות בלונך כלככ שלם ולסמי מילר הרש
ומצעים

שחרית

בט

ופנעים רעים והן חלקי בתורתך וזכני ללאוד תורה וחכמה * ולפנות
מצטיים טובים לפניך * ללכת בדרכי יפריס ולחיי העולם הבא יתמרחי
מפגע דע * ומילר הרע * ומכל פעות רעות המתרגשות ובלות לעולם *
והבוטח בה חסד יסובבנו אען סלס :

וכסמוליאין ספר תורה הסליח לכוזר אומר

כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וּדְבַר יְהוָה מִירוּשָׁלַם :
בְּרוּךְ הַמָּקוֹם שֶׁנָּתַן תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּרוּךְ הוּא :
אֲשֶׁר־יְהִי הָעַם שֶׁכָּבָה לּוֹ אֲשֶׁר־יְהִי הָעַם שִׁיהוּה אֱלֹהֵינוּ גְדֻלוֹ
לִיהוּה אֲתִי וְנִרְוַמְמָה שְׁמוֹ יְחַדּוּ : וְהַקָּהֵל אֹמֵר

רוֹמְמוֹ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְהַדָּם רַגְלֵינוּ קְדוֹשׁ
הוּא : רוֹמְמוֹ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְהַר

קְדוֹשׁ כִּי קְדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ : אֵין קְדוֹשׁ כִּי הוּה כִּי
אֵין בְּלִתְךָ וְאֵין צוּר כְּאֱלֹהֵינוּ : כִּי מִי אֱלוֹהֵי מִבְּלַעֲדֵי

יְהוָה וּמִי צוּר זוֹלָתִי אֱלֹהֵינוּ : תוֹרָה צוּה לָנוּ מִשְׁתַּ
מוֹרְשָׁה קְהֵלֶת יַעֲקֹב : עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בֵּית

וְחַמְכִּיָּה מֵאֲשֶׁר : דְּרַכִּיָּה דְרַכִּי נָעַם וְכָל גְּתִיבֵתִיָּה
שְׁלוֹם : שְׁלוֹם רַב לְאוֹהֲבֵי תוֹרָתְךָ וְאֵין לָמוּ מִכְּשׁוֹל :

יְהוָה עוֹ לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה יְבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם : כִּי
שֵׁם יְהוָה אֶקְרָא הָבוּ גִדְל לְאֱלֹהֵינוּ : הַבֵּל תָּנוּ עוֹ
לְאֱלֹהִים וְתִנּוּ כְבוֹד לְתוֹרָה :

ומגביה ספר תורה ומראה הכתב לעם ואומרים

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׁם מֹשֶׁה לְפָנָי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : תּוֹרָה
צוּה לָנוּ מֹשֶׁה מוֹרְשָׁה קְהֵלֶת יַעֲקֹב :

ויט כוכבים לומר

תוֹרַת יְהוָה תְּמִימָה מְשִׁיבַת גִּפְשׁ עֲדוּת יְהוָה נִאֲמָרָה
מַחְכִּימַת פְּתִי : פְּקוּדֵי יְהוָה יִשְׂרָיִם מִשְׁפָּטֵי

לֵב מִצוֹת יְהוָה בְּרָה מֵאִרְתַּ עֵינַיִם : יְהוָה עוֹ לְעַמּוֹ
יִתֵּן יְהוָה יְבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם :

הָאֵל חָמִים דָּרְכוּ אִמְרַת יְהוָה צְרוּפָה מִגֵּן הוּא לְכָל
הַחֹסִים בּוֹ :

וקורא כהן ולוי ואמר מישראל בפרשת הכבוד - והפולה לכפר פורק יאמר :

יְהוָה עִמָּכֶם : וּכְמוֹן בּוֹנֵה יְבָרְכֶךָ יְהוָה :

ומזמר ואומר בעולה ברכו את יהוה המבורך :

ועונה כחזן ברוך יהוה המבורך לעולם ועד :

וכפולה חזן ואומר ברוך יהוה המבורך לעולם ועד :

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּהֵר בָּנוּ

מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרַתוֹ בָּרוּךְ אַתָּה

יְהוָה נוֹתֵן הַתּוֹרָה :

ואמר קריאת הפורק חומר

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ

(תורתו) תּוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם נִטַּע בְּתוֹכֵנוּ

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה נוֹתֵן הַתּוֹרָה :

ואומר כחזן קדיש לפילא וכזמן טגוללין ספר פורק חומר

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִהְיֶה סְלֵה : אֲשֶׁרִי הָעַם

שִׁבְכָה לוֹ אֲשֶׁרִי הָעַם שִׁיחָה כְּתֵר אֱלֹהֵינוּ :

תְּהִלָּה לְדוֹד אֲרוֹמְמָךְ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאֲבָרְכָה שִׁמְךָ

לְעוֹלָם וָעֶד : בְּכָל יוֹם אֲבָרְכֶךָ וְאֶהְדְּלָה שִׁמְךָ

לְעוֹלָם וָעֶד : גְּדוֹל יְהוָה חֲכָמָה וּמְהִל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ

אֵין חֶקֶר : דוֹר לְדוֹר יִשְׁבַח מַעֲשֵׂיךָ וּגְבוּרַתֶּךָ יְגִידוּ :

הַדָּר כְּבוֹד הוֹדֶךָ וּדְבָרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה : וְעוֹזוֹ

גִּזְרָאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ וּגְדוּלַתְךָ אֲסַפְרֶנָּה : זָכַר רַב טוֹבְךָ

יְבִיעוּ וְצַדִּיקְתֶּךָ יִרְנְנוּ : הַנּוֹן וְרַחוּם יְהוָה כִּינֵס אֶרֶךְ אַפִּים

וְגִדְל־חֶסֶד : טוֹב יְהוָה חֶסֶד לְכָל וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו :

וְדוֹךְ יְהוָה נִכּוּרָה כָּל מַעֲשֵׂיךָ וְחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה : כְּבוֹד

מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ וּגְבוּרַתְךָ יִדְבְּרוּ : לְבִירְעֵי לְבָנֵי הָאָדָמָה

גְּבוּרַתוֹ וְכְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתוֹ : מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל
עוֹלָמִים וּמַמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל דוֹר וָדוֹר : סוֹמֵךְ יְהוָה תַּפְאֵרַת

לְכָל הַנִּפְלָאִים וְזוֹקֶה לְכָל הַכְּפוּפִים : עֵינֵי כָל אֱלֹהֵיךָ

יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ : פּוֹתֵחַ אֶת

יָדְךָ (יכוין אלד בפסוק זה כי בו עיקר הפרנסה ר"ת פאי נימטריא

יאהדונהי ס"ת התך) וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רִצּוֹן : צַדִּיק

יִוְהוּוּהוּ יִכּוֹד בְּכָל דְּרָכָיו וְחָסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו : קְרוֹב

יְהוָה מַלְכוּת לְכָל קָרְאֵיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאֵמֶת :

רִצּוֹן יִרְאִיו יַעֲשֶׂה וְאֵת שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם : שׁוֹמֵר

יְהוָה נֶלְמַח אֶת כָּל אֲהַבָּיו וְאֵת כָּל הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד :

תְּהִלַּת יְהוָה כֹּד יִדְבַר פִּי וַיְבָרֶךְ כָּל בֶּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ

לְעוֹלָם וָעֶד : וְאַנְחָנוּ נְבָרֶךְ יְהוָה מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם

הַלְלוּיָהּ :

ביום טהיין בו פחינה חין חומרים זה

לְמַנְצָה מְזִמּוֹר לְדוֹד : יַעֲנֶה יְהוָה בְּיוֹם צָרָה יִשְׁגַּבְךָ

שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב : יִשְׁלַח עֲזָרְךָ מִקָּדֶשׁ וּמִצִּיּוֹן

יִסְעֶדְךָ : יִזְכֹּר כָּל מְנַהֲתֶיךָ וְעוֹלָתְךָ יִדְשֶׁנָּה סְלֵה : יִתֵּן

לְךָ כָּל־בְּבָרָה וְכָל עֲצָתְךָ יִמְלֵא : גְּרַנְנָה בִישׁוּעָתְךָ וּבִשְׁם

אֱלֹהֵינוּ נִדְגַל יִמְלֵא יְהוָה כָּל מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ : עֲתָה יִדְעֵתִי

כִּי הוֹשִׁיעַ יְהוָה מִשִּׁיחוֹ יַעֲנֵהוּ מִשְׁמֵי קָדְשׁוֹ בְּגְבוּרַת

יִשַׁע יְמִינוֹ : אֱלֹהֵי בָרְכֵב וְאֱלֹהֵי בַּסּוּסִים וְאַנְחָנוּ בְּשֵׁם

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נִזְכִּיר : הַמָּה פָּרְעוֹ וּנְפָלוֹ וְאַנְחָנוּ קָמְנוּ

וְנָתַעֲוֹדֶד : יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרוֹבָנוּ :

כניס האכל מדלגין פסוק ואני ואם בריתי עד מסכה ועד טולם

וּבֹא לְצִיּוֹן גֹּאֵל וּלְשִׁבְי פִּשְׁעֵי בִיעַקֵב נֹאֵם יְהוָה :

וְאֲנִי זָאת בְּרִיתִי אִתְּכֶם אֲמַר יְהוָה רוּחִי אֲשַׁח

עֲלֵיכֶם וְנִסְתַּחֲרֵי אֲשֶׁר שָׁמַתִּי בְּפִיךָ לֹא יִסּוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי

זרעה ומפי זרע זרעה אמר יהוה מעתה ועד עולם :
ואתה קדוש יושב תהלות ישראל : וקרא זה אל זה
ואמר קדוש קדוש קדוש . יהוה צבאות מלא
כל הארץ כבודו : ומקבלין דין מן דין ואמרין בלחש
קדיש בשמי מרומא עילאה בית שכנתיה . קדיש על
ארעא עובד גבורתיה . קדיש לעלם ולעלמי עלמיא
יהוה צבאות מליא כל ארעא זיו יקרית : נקול ותשאני
רוח ואשמע אחרי קול רעש גדול ברוך כבוד יי
ממקומו : ונמלתני רוחא . בלחש ושמעית בתראי קל
זיע שגיא דמשבחין ואמרין בריך יקרא דיהוה מאתר
בית שכנתיה יהוה ימלך לעלם ועד : יהוה מלכותיה
קאים לעלם ולעלמי עלמיא : יהוה אלהי אברהם
יצחק וישראל אבותינו שמרה זאת לעולם לייצר
מחשבות לבב עמך והכין לבבם אליך : והוא רחום
יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפן ולא יעיר
כל חמתו : פי אתה יהוה טוב וסלח ורב חסד לכל
קוראיך : צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת : תתן
אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו
מימי קדם ברוך אדני יום יום יעמס לנו האי ישועתנו
סלה : יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה :
יהוה צבאות אשרי אדם בטח בך : יהוה הושיעת
המלך יעננו ביום קראנו :

ברוך אלהינו שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים
ונתן לנו תורת אמת וחיי עולם נטע בתוכנו
ועזר לנו בתורתו וישים בלבנו אהבתו ויראתו
ועזר לנו ולעבדו בלבב שלם למען לא נגע
בדבר רע ונציל לבנה : יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו

ואהי אבותינו שנשמור חקיך ומצותיך בעולם הזה
ונזכה ונחיה ונירש טובה וברכה לחיי העולם הבא :
למען זמרך כבוד ולא ידם יהוה אלהי לעולם אודך
יהוה הפך למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר : ויבטחו
בך יודעו שמך פי לא עזבת דורשיך יהוה : יהוה
אדננומה אדיר שמך בכל הארץ : חזקו ויאמץ
לבבכם כל המיחלים ליהוה : ואומר כחזן

והנוריס ספר תורה למקומו ואומר סליח נכור

יתגדל ויתקדש שמייה רבא בעלמא די ברא כרעותיה
וימליך מלכותיה ויצמח פורקניה ויקרב
משיחיה בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל
בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן : יהא שמייה רבא
מברך לעלם ולעלמי עלמיא תברך וישתבח ויתפאר
ויתרומם ויתנשא ויתחדר ויתעלה ויתהלל
שמייה דקדשא בריך הוא לעילא מן כל ברכתא
שירתא תשבחתא ונחמתא דאמרון בעלמא ואמרו
אמן :

תתקבל צלותהון ובעותהון דכל בית ישראל קדם
אבוהון דבשמיא וארעא ואמרו אמן :
יהא שלמא רבא מן שמיא חיים ושבע וישועתא
ונחמה ושיזבא ודפואה ונאולה וסליחה וכוונתא
וריוח והצללה לנא ולכל ישראל ואמרו אמן :
עושה שלום במרומינו הוא ברחמינו עשה שלום עלינו
ועל כל ישראל ואמרו אמן :

יהללו את שם יהוה כי נשגב שמו לבדו הודו
ארץ ושמים וירם קרן לעמו תהלה לפניו
יהוה אלהינו ישראל עם קרובו הללו ויהוה
יהוה אלהינו

האלהים י יהוה הוא האלהים בשמים ממעל ועל
הארץ מתחת אין עוד : אין כבוד באלהים יהוה
ואין כמעשיהוה שיבנו יהוה איה ונשובה חדש ימינו
בקדם :

כיום שאין אומרים תהיה ליון אומרים זה וזכיום כל אחר כבוד אומרי מזמור
לית ה' ארץ

תפלה לדוד הטה יהוה אונק ענני כי עני ואביון
אני:שמרה נפשי כי הסיר אני הושע עבדך
אתה אלהי הבוטה איה : חנני יהוה כי איה אקרא
כל היום:שנח נפש עבדך כי איה אדני נפשי אשא:
כי אתה יהוה טוב וסלה ורב חסד לכל קראיך :
האזינה יהוה תפלתי והקשיבה בקול תחנונותי :
כיום צרתי אקראך כי תענני : אין כמיה באלהים
אדני ואין כמעשיך : כל גוים אשר עשית יבואו
ישתחוו לפניך אדני וכבדו לשמך : כי גדול אתה
ועשה נפלאות אתה אלהים לבדך : הורני יהוה
דרך אהלך באמתך יחד לבבי ליראה שמך : אודך
אדני אלהי בכל לבבי ואכבדה שמך לעולם : כי
חסדך גדול עלי והצלת נפשי משאול תחתי:אלהים
זדים קמו עלי ועדת עריצים בקשו נפשי ולא שמוך
ליגדם : ואתה אדני י רחום וחנון ארך אפים ורב
חסד ואמת:פנה אלי וחנני תנה עיך לעבדך והושיעה
עין אמתך:עשה עמי אות לטובה ויראו שנאי ויבשו
כי אתה יהוה עזרתני ונחמתני : עד כאן

יעקב לכו ונלכה באור יהוה : כי כל העמים
ילכו איש בשם אלהיו ואנחנו נלך בשם יהוה
אלהינו לעולם ועד : יהי יהוה אלהינו עמו עד
עולם ועד

היה עם אבותינו י עזבנו ויא יושנו : להטות לבבנו
איו לדכת בכל דרכיו ולשמר מצותיו והקיו ומשפטיו
אשר צוה את אבותינו : ויהיו דברי אלה אשר
התהננתי לפני יהוה קרבים אל יהוה אלהינו יומם
ולילה לעשות משפט עבדו ומשפט עמו ישראל דבר
יום ביומו : למען דעת כל עמי הארץ כי יהוה הוא
האלהים אין עוד :

שיר המעלות לדוד לולי יהוה שהיה לנו יאמר גא
ישראל:לולי יהוה שהיה לנו בקום עלינו אדם:
אזי היים בלעונו בחרות אפם בנו:אזי המים שטפוננו
נחלה עבר על נפשנו : אזי עבר על נפשנו המים
הזדונים:ברוך יהוה שלא נתננו טרף לשנייהם:נפשנו
כצפור נמלטה מפח יוקשים הפח נישבר ואנחנו
נמלטנו : עזרנו בשם יהוה עשה שמים וארץ:

סירטפיו הליים אומרים על הדוכן כיום ראסון לסכה

לדוד מזמור ליהוה הארץ ומלואה תבל ויושבי בה
כי הוא על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה :
מי יעלה בהר יהוה ומי יקום במקום קדשו : נקי
כפים ובר לבב אשר לא נשא לשוא נפשו ולא נשבע
למרמה: ישא ברכה מאת יהוה וצדקה בלאהי ישתחוה
זה דוד דירשיו מבקשי פניך יעקב סלה:שאו שמוע
ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד
זה מלך הכבוד יהוה עזו ונבור יהוה נבור מלחמת
שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך
הכבוד : מי הוא זה מלך הכבוד יהוה צבאו
מלך הכבוד סלה: סוטיטנו

סירטפיו הליים אומרים על הדוכן כיום ראסון לסכה

שיר מזמור לבני קרח: גדול יהוה ומהלל מאד בעיר
 אלהינו הר קדשו : יפה נוף משוש כל הארץ
 הר ציון ירבותי צקון קרית מלך רב: אלהים בארמנותיה
 גודע למשגב : כי הנה המלכים נועדו עברו יחדו :
 המה ראו פן תמהו גבהלו נחפזו: רעה אהותם שם
 חיל כולדה: ברוח קדים תשבר אניות תרשיש: כפאשר
 שמענו פן ראינו בעיר יהודה צבאות בעיר אלהינו
 אלהים יכוננה עד עולם סלה: דמינו אלהים חסדך
 בקרב היכלך : כשמך אלהים פן תהלתך על קצוי
 ארץ צדק מלאה מינה: ישמח הר ציון תגלגה בנות
 יהודה למען משפטך : סבו ציון והקיפוה ספרו
 מגדליה : שיתו לבכם לחילה פסגו ארמנותיה למען
 תספרו לדור אחרון : כי זה אלהים אלהינו עולם
 ועד הוא ינהגנו על מות : : כוסיענו

סיד טהיו כלים אחרים על הדוכן ביום שלישי לסכת

מזמור לאסף אלהים נצב בעדת אל בקרב אלהים
 ישפט : עד מתי תשפטו עול ופני רשעים
 חשאו סלה : שפטו דל ויתום עני ריש הצדיקו: פלטו
 דל ואביון מיד רשעים הצילו : לא ידעו ולא יבינו
 בחשכה יתהלכו ימושו כל מוסדי ארץ : אני אמרתי
 אלהים אתם ובני עליון כלכם : אכן כאדם תמותון
 כצאנח השרים תפלו : קומה אלהים שפטה הארץ
 כי אתה תנחל בכל הנזים : כוסיענו

סיד טהיו כלים אחרים על הדוכן ביום רביעי לסכת

אל נקמות יהוה אל נקמות הופיע : הנשא צדק
 הארץ השב גמול על גאים : עד מתי יתעב
 יהוה עד מתי רשעים יעלוני: יפיעו ידברו עלי

כל פעלי און : עמך יהוה ידכאו ונחלתך יענו: למנח
 וגר יהרגו ויתומים ירצחו : ויאמרו לא יראה יהולא
 יבין אלהי יעקב : בינו בערים בעם וכסילים מתי
 תשכילו : הנטע און הלא ישמע אם יוצר עין הלא
 יביט : היסר נזים הלא יוכיח המלמד אדם דעת :
 יהוה ידע מחשבות אדם כי המה הכל: אשרי הגבר
 אישר תיסרנו יה ומתורתך תלמדנו : להשקיט לו
 מימי רע עד יברה לרשע שחת : כי לא יטוש יהוה
 עמו ונחלתו לא יעזוב: כי עד צדק ישוב משפט ואחריו
 כל ישרי לב: מי יקום לי עם מרעים מי יתיצב לי עם
 פעלי און : לולי יהוה עזרתה לי כמעט שכנה דומה
 נפשי : אם אמרתי מטה רגלי חסדך יהוה יסעדני :
 ברב שרעמי בקרבי תנחומך ישע ישעו נפשי: יהי חברה
 כפא הוות יצר עמל עלי חק : יגדו על נפש צדיק
 ודם גקי ירשיעו : ויהי יהוה לי למשגב וארהי לצור
 מחסי : וישב עליהם ארת אונם וברעתם יצמיתם
 יצמיתם יהוה אלהינו : כוסיענו

סיד טהיו כלים אחרים על הדוכן ביום חמישי לסכת

למנצח על הגתית לאסף : הרנינו לאלהים עונונו
 הריעו לאלהי יעקב : שאו זמרת נתנו
 כנור נעים עם נבל : תקעו בחדש שופר בכסא ליום
 חגנו : כי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב :
 עדות ביהוסף שמו בצאתו על ארץ מצרים שפת לא
 ידעתי אשמע : הסירתי מסבל שבמו כפיו מלוד
 העברנה : בצרה קראת ואחלצך אענה בסתר רשע
 אבחנך על מי מריכה סלה: שמע עמי ואצילני
 צדא אלהי שמע לי : לא יהיה בך צדא ואלהי

לאַל נְכַר : אֲנִכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲלֶךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
הִרְחַב פִּיךָ וְאִמְלֵאֵהוּ : וְלֹא שָׁמַע עַמִּי לְקוֹלִי וַיִּשְׂרָא
לֹא אָבָה לִי : וְאֶשְׁלַחֵהוּ בְשָׂרִירוֹת לִבָּם יִלְכוּ
בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם : לוֹ עַמִּי שָׁמַע לִי יִשְׂרָאֵל בְּדַרְכֵי יְהִלְכוּ
כִּמְעַט אוֹיְבֵיהֶם אֲכַנִּיעַ וְעַל צָרֵיהֶם אֲשִׁיב יָדַי מִשָּׁנְאֵי
יְהוָה יִכְחָשׁוּ לוֹ וַיְהִי עֵתָם לְעוֹלָם : וַיֹּאכִלְהוּ מִחֶלֶב

חֹטֵה וּמִצּוֹר דָּבַשׁ אֲשֵׁבִיעֶךָ : כוטיטנו

טיר טכיו כלויס חומריס על פרוכז ביום טטי לטבת

יְהוָה מֶלֶךְ גָּאוֹת לְבִשְׁלֵבֵי יְהוָה עַז הַתְּאֹזְרָאף תְּכוּן
תָּבֵל בַּל תִּמּוֹט : נִכּוֹן כִּסֵּאָךָ מֵאִז מֵעוֹלָם אַתָּה :
נִשְׂאוּ נְהָרוֹת יְהוָה נִשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת
דְּכָיִם : מִקְלוֹת מַיִם רַבִּים אֲדִירִים מִשִּׁבְרֵי יָם אֲדִיר
בְּמָרוֹם יְהוָה : עֲדַתֶּךָ נֶאֱמָנוּ מֵאִד לְבֵיתֶךָ נֶאֱוָה קֹדֶשׁ
יְהוָה לְאַרְךָ יָמִים :

אמר חזקור טל יום חומריס

הוֹשִׁיעֵנו יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם
קֹדֶשׁךָ לְהַשְׁתַּבַּח בְּתַהֲלֻתֶךָ : בְּרוּךְ יְהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְאָמַר כָּל הָעַם
אֲמֵן הַלְלוּיָהּ : בְּרוּךְ יְהוָה מִצִּיּוֹן שֶׁכֵּן יְרוּשָׁלַם הַלְלוּיָהּ :
בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוּ :
וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ
אֲמֵן וְאֲמֵן :

ולומר קדיס יסא טלמח רבא

בְּיָהּ אֵל יְהוָה חֹזֵק וַיֵּאמֵן לַיָּד וְקוּה אֵל יְהוָה : אֵין
קְדוּשׁ כִּיְהוָה כִּי אֵין בְּלַתֶּךָ וְאֵין צוּר כַּאֲלֹהֵינוּ :

כִּי מִי אֱלֹהֵי מִבְּלַעֲדֵי יְהוָה וּמִי צוּר וּזְלַתִּי אֱלֹהֵינוּ
אֵין כַּאֲלֹהֵינוּ אֵין כַּאֲדוֹנֵנוּ אֵין כַּמְלִכֵנוּ אֵין כַּמּוֹשִׁיעֵנוּ

מִי כַּאֲהֵינוּ . מִי כַּאֲדוֹנֵנוּ . מִי כַּמְלִכֵנוּ . מִי כַּמּוֹשִׁיעֵנוּ :
נֹדֶה לְאֱלֹהֵינוּ . נֹדֶה לְאֲדוֹנֵנוּ . נֹדֶה לְמַלְכֵנוּ . נֹדֶה
לְמוֹשִׁיעֵנוּ : בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ . בְּרוּךְ אֲדוֹנֵנוּ . בְּרוּךְ מְלִכֵנוּ .
בְּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ : אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ . אַתָּה הוּא אֲדוֹנֵנוּ .
אַתָּה הוּא מְלִכֵנוּ . אַתָּה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ : אַתָּה תּוֹשִׁיעֵנוּ
אַתָּה תִּקּוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן כִּי עַתָּה לַחֲנֻנָה כִּי בֹא מוֹעֵד :
תִּנָּא דְבִי אֱיָהּ . כָּל הַשּׁוֹנֵה הַלְכוֹת כָּכָל יוֹם מוֹבְטָח
לוֹ שֶׁהוּא בֶן הָעוֹלָם הַבָּא . שְׁנֵאמַר הַלִּיכוֹת
עוֹלָם לוֹ . אֵל תִּקְרֵי הַלִּיכוֹת . אֵלֹא הַלְכוֹת . אָמַר רַבִּי
אֲרֵעוֹר . אָמַר רַבִּי חֲנִינָא . תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים מְרַבִּים
שְׁלוֹם בְּעוֹלָם שְׁנֵאמַר . יִכַּל בְּנִיךָ לְמוֹדֵי יְהוָה וְרַב
שְׁלוֹם בְּנִיךָ : אֵל תִּקְרֵי בְּנִיךָ אֵלֹא בּוֹנִיךָ : יְהִי שְׁלוֹם
בְּחֵילֶךָ שְׁלוֹה בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ : לְמַעַן אַחֵי וְרַעֵי אֲדַכְרֶה
נָא שְׁלוֹם בְּךָ : לְמַעַן בֵּית יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲבַקֶּשֶׁה טוֹב
לְךָ : וְרֵאָה בְּנִים לְבְנֵיךָ שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל : שְׁלוֹם רַב
לְאַהֲבֵי תוֹרַתֶךָ . וְאֵין לָמוּ מִכְשׁוֹל : יְהוָה עַז לְעַמּוֹ יִתֵּן
יְהוָה יְבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם :

ולומר קדיס לעילא ולמר כך חומר

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן וְעַל תְּלַמִּידֵיהוֹן . וְעַל כָּל תְּלַמִּידֵי
תְּלַמִּידֵיהוֹן דְּעַסְקִין בְּאוֹרֵיהֶתָּא קְדִישָׁתָּא דִּי בְּאַתְרֵיהֶן
הָדִין וְדִי כָכָל אַתְרֵיהֶן וְאֵתְרֵיהֶן לְנָא וְלֵהוֹן חֲנֵא וְחֲסִידֵיהֶן
וְרַחֲמֵי מִן קַדְמֵי מְרִיָּה שְׁמִיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אֲמֵן :
יְהִי שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמִיָּא . חַיִּים וְשִׁבְעֵי וַיִּשְׁוֹעוּ
וְנַחֲמָה וַיִּשְׁיַבְּא וְרַפּוּאָה וְנִגְוָלָה וְסִלְחָה וְנִכְסִיּוּת
וְדִיּוּה וְהַצְלָה . לְנָא וְלְכָל יִשְׂרָאֵל יִאמְרוּ אֲמֵן :
עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִדְוָמֵינוּ הוּא בְּרַחֲמֵינוּ עֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ
אֵעֵל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אֲמֵן :

שחרית

ואומר ברכו את יהוה המבורך : ואמ"כ

וטונים ברוך יהוה המבורך לעולם ועד :

עלינו לשבת לאדון הכל . לתת גדולה ליוצר
בראשית שלא עשנו פנוי הארצות . ולא
שמנו כמשפחות האדמה . שלא שם הלקנו בהם
וגורלנו ככל המונם : (שהם משתחווים להבל וריק .
ומתפללים אל אל לא יושיע .) ואנחנו משתחווים
לפני מלך מלכי המלכים . הקדוש ברוך הוא . שהוא
נוטה שמים . ויוסד ארץ . ומושב יקרו בשמים ממעל .
ושכינת עזו בגבהי מרומים . הוא אלהינו . ואין עוד
אחר . אמת מלכנו . ואפס זולתו . פפתוב בתורה
וידעת היום והשבת אל לבבך . פי יהוה הוא האלהים
בשמים . ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד :

על כן נקוה לך יהוה אלהינו לראות מהרה בתפארת
עזך . להעביר גלולים מן הארץ . והאלילים פרות
יברתון . לתקן עולם במלכות שדי . וכל בני בשר
יקראו בשמך . להפנות אליך כל רשעי ארץ . יכירו
ידעו כל יושבי תבל כי לך תכרע כל ברך תשבע
כל לשון לשון ללשון יהוה אלהינו יכרעו ויפולו ולכבוד
שכך יקר יתנו ויקבלו כלם את עול מלכותך ותמלוך
עליהם מהרה לעולם ועד . כי המלכות שלך היא
בראשית עד תמלוך בכבוד . פפתוב בתורתך יהוה
שם לעולם ועד : והיה יהוה למלך על כל הארץ
ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד :

מוצטט פסוקים אלו טונים לאריות יחיד וטונים

הוא היה ח"א למחזיקים בה ותומכיה מאושר : (ב) דרכיה דרכי נועם
ובג"ב בוליה שלום . (ג) מגדל עז שם ה' בו ירוץ צדיק ותשגב . (ד) כל בני
דוד יפיק ויסיפולך שנות חיים

שחרית

לה

כורגים חנטי מעטה לומר אחר הפלח מזמור כ"ז

לדוד יהוה אורי וישעי ממי אירא יהוה מעוז היי
ממי אפחד : בקרב עלי מרעים לאכול את
בשרי צרי ואיבי לי המה פשלו ונפלו : אם תחנה
עלי מחנה לא ירא לבי אם תקום עלי מלהמה בזאת
אני בוטח : אחת שאלתי מאת יהוה אותה אבקש
שבת בבית יהוה כל ימי חיי לחוות בנועם יהוה
ולבקר בהיכלו : כי יצפנני בסכה ביום רעה יסתירני
בסתר אהלו בצור ירוממני : ועתה ירום ראשי על
איבי סביבותי ואזבחה באהלו זבחי תרועה אשירה
ואזמרה ליהוה : שמע יהוה קולי אקרא וחנני וענני :
לך אמר לבי בקשו פני את פניך יהוה אבקש : אל
תסתר פניך ממני אל תט באף עבדך עזרת היית
אל תטשני ואל תעזבני אלהי ישעי : כי אבי ואמי
עזבוני ויהוה יאספני : הורני יהוה דרכך ונחני בארץ
מישור למען שוררי : אל תחנני בנפש צרי כי קמו בני
עדי שקר ויפח חמם : לולא האמנתי לראות בטוב
יהוה בארץ חיים : קוה איהוה חזק ויאמץ לבך וקוה
אל יהוה :

בזמן שמדח הדין מסומה בעיר חס ושלום נוכגים לומר כעוס המעשה
בטליחות כמו בפנחס * ואחר אין קרוט כה . ואחר כך חזורים

רבון העולמים . גלוי לפני כסא כבודך אשר מדח הדין מסומה
בעונותינו . ובאנו לחלות פניך שתעזיר המגפה מעלינו
מתן המסתית לבה אל בתינו . ורחם עלינו . ועל טפינו . ועל אבותינו
ועל כל ישראל עמך . וקבל תפלתנו כמו שקבלת קטרת הסמים
לפניך אהרן הכהן . כאשר החל הנגף בעם . שנאמר . ויעמד בין
וכין החיים והעזר המגפה . וכן פנחס שנאמר . ויעמוד פנחס ויפלו
המגפה . וכן דוד שנאמר . ויבן שם מזבח ליהוה ויעל עולת
ויצטר יסוה לארץ ותעזר שמנפס מעל ישראל . כי קתה לבינו
סייגנו . יבוסה ונרפא האשיענו ונוסעה כי תהל תנו אלהינו
בזמנך . וזה ממד כל חלי וכל מדוי פלחם רחמי

ישימם בך ונהנם בכל שונאיך : יהוה לבבות שמנו משגב לנו אלהי יעקב
סלה : יהוה לבבות אשרי אדם בטח בך : יהוה הושיעה המלך יעגנו ביום
קראנו : ואומר תנא דבי אליהו וכו'
קודם יניאנו מבית הכנסת יוכב מעט וישתחוה כגד ארון הקדש ואומר

אך צדיקים יודו לשמך ישבו ישראלים את פניך
אל תירא מפחד פתאום ומשואת רשעים באתבא כי יהוה יהיה בכסלך
ושמך רגלך מלכך עוצו עצה ותזכר דברו דבר ולא יקום כי עמנו
אל ועד זמנה אני הוא ועד שיבה אני אפבל אני עשיתי ואני אשא ואני
אפבל ואמלט יהיה אלהינו עמנו כאשר היה עם אבותינו אל יעזבנו ואל
ישנו :

יהוה גהני בצדקתך למען שוררי הישר לפני דרכך :
ויעקב הלך לדרך ויפגעו בו מלאכי אלהים :
ויאמר יעקב באשר ראם מחנה אלהים זה ויקרא שם
המקום ההוא מחנים :

הפלה קדושה לאומרה אחר הפלה ואם אפשר לאומרה שלשה פעמים בכל יום
יותר טוב

מבקש אני נכס מלאכי השדת מטטרו"ן שמריא"ל שר הפנים
עזריא"ל רפא"ל מיכאל גבריאל שתעמדו
כסבורי בבקשה ובתחנונים לפני שומע בקשה ותחנונים לשמוע תפילתי
ובקשתי ותחנתי ולתחול לי את כל עובותי וחטאתי ופשעי שחטאתי
ועצמותי וששעתי בין באונם בין ברצון בין בסוגג בין כחזיר וכן אני
משביע עליכם המלאכים הקדושים והטהורים שזכרתם שמותיכם עתה
בשם אכתריא"ל יושב תהלות ישראל המשרתים בנקיות וכטהרה
שקמו ברשות מלך המלכים הקדוש ברוך הוא וברוך שמו המפתחות של
שערי שמים ותפתחו לי שערי רחמים ושערי ברכה ושערי הרוחה ושערי
החיים ושערי הגלה המיתה משונה ומכל חולי ומכל מכאוב ושערי רפואה
ושערי חן וחסד ורחמים ושערי חסד ושערי חיים ושערי חן ושערי חן ושערי חן ושערי חן
הבריות שיראו מפני לעבודת השם :

אחר הפלה יאמר זה הסדר והיא הפלה מכובלת

פנים ה' עושה שמים וארץ : השלך על ה' יהבך והוא יכלכלך :
שער תם וראה ישר כי אחרית לאיש שלום : בטח בה' ועשה טוב
ועשה חסד : ורעה אמונה : הגה אל ישועתי אבטח ולא הפחד כי עזי וזמרת יי
ה' ויהי לי לישועה : ואחכ"ה

של עולם כרתי יקדשך כתוב לחמר הכותח כה' חסד יסופקו
ואתם חסיה את כלם - אתה ה' אלהים אמתת קל למה כרבת
כל מעט ידענו אכל עסקנו כרי שנוכל לפני

אנשי ביתינו כנח' ולא בצער בהיתר ולא באיסור בריוח ולא בצמזום משפע
ברכה והצלחה משפע ברכה עליונה מתחת ירך ולא מתחת ידי כשר ודם
ויקויים כנגמקרא שכתוב השלך על ה' יהבך והוא יכלכלך . פותח את ירך
ומשביע לכל חי רצון ה' ימלך לעולם ועד :

יהי רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי שתשלח ברכה והצלחה בכל
מעשה ידי כי בטחתי בך כרי שאוכל לפרנס את עצמי וכני ביתי
בנחת ולא בצער לחיים ולשלום אמן כן יהי רצון . ואחכ"ה

גד גדור יבדכו והוא יגוד עקב . עקב יגוד והוא יגודנו גדור גד
ג"פ והי דוד בכל דרכיו משכיל וה' עמו . ונח מצא חן בעיני ה' .
עשרה פעמים

ואחר כך יאמר מזמור אלהים יתנו ככהוב אחר ה' מלך כגורת המכירה : ואחכ"ה
מזמור לרוך ה' רועי לא חסר : ואחר כך פסוק זה :

ויאמר אם שמוע תשמע לקול ה' אלהיך ויהי עיניו תעשה והיה זנת
למלותיו ושמרת כל חקיו כל השלם אשר שמת במלרי לא אשי
עליך כי אני ה' רפאיך :
גיש כוהנים לומר תפלה זו אחר י"ח ברכות או אחר תפלה

אלהי לא נשאני לעמוד לפניך סכלי בפחיתות ערכי ומיעוט ידיעתי
בגדולתך ורוממותך כי אתה רם ונשא ואני נקלה ונבוה וקטן
משאלו ממך ומקרוא לך ושכח והלל וקדש שמך המקדש בקולו המלאכי
העליוני הקדושים . אבל הרשני על זה מה שרוממתני בצותך אותי לקרא
ליך והרשיתני לשכח את שמך העליון כפי הכרתי אותך ודיעתי בכבודך
עם הראותי עבודתי לך ושפילתי לפניך . ואתה יודע תקומתי ואופתי
הנהגתי ולא הודעתך כצרכי להעיר אותך עליהם . אלא שהרגש בגודל
חסרוני אליך ובטחוני בך . ואם אשאל ממך בסכלותי מה שאינו צריך
ואבקש ממך מה שאין בו תקנת . בחירתך העליונה טובה הכבודתי
וכבר הנחתי כל עיני אל גזרתך הקיימת והנהגתך העליונה . כחזקת
דוד יי לא גבה לביו ולא רמו עיני ולא הלכתי בגדולות ובגפלות
אם לא שויתי ורוממתני כפשי כגמול עלי אמו כגמול עלי כפשי :
הרי . אני מאמין באמונה שלמה בשלש עשרה עיקרים של התורה
שהקב"ה (א) מצוי ומשגיח (ב) והוא אחד (ג) ואין לו גוף וצורה
דמות בגוף (ד) והוא קדמון לכל קדומים (ה) ואין עבודה לזכרו
ויודע מחשבות בני אדם (ו) ונבואת משה רבינו עליו השלום אמת
ושהוא ארון לכל הנביאים (ט) ושהתורה נתונה מן השמים (י) ושם
בשם אמן חס ושלום (יא) ושהקב"ה מעניש לרשעים ומשלים לטובים
לדימים (יב) ושאם מלך המשיח (יג) ושהמתים עתידים לחיות ויהיה

מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שתכוף יצרנו לעבודתך כל ימי חיננו
תמיד אמן בן יהירצון

הפלה להתפלל בכל יום בכיפה והיא כלולה מ' זכירות
לשם יהוד קדשא בריך הוא וזכייתיה בדחילו ורחימו בשם כל ישראל
שרי אגני מוכן ומזומן לקיים מצות בוראי של עשיה זכירות: ואלו הם
עזרת מצרים • והשבת • והמן • ומעשה עמלק • ומעמד הר סיני •
ומה שהקציפו להקב"ה במדבר • וכפרט בעגל • ומה שיעצו בלק ובלע' •
לעשות לאבותינו למען דעת נדקות ה' • ומעשה מרים הנביאה • ומצות
זוכרת כי הוא הנותן לך כח לעשות חיל • וזכירת ירושלם תוב"כ •

ויש מי שחומר פסוקי האלו

(א) זכור את היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים למען תזכור
את יום זאתך מארץ מצרים כל ימי חייך •

(ב) זכור את יום השבת לקדשו • ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך
ויים השביעי שבת לה' אלהיך לא תעשה כל מלאכה •

(ג) וזכרת את כל הדרך אשר הוליכך יסוה אלהיך זה ארבעים שנה
במדבר למען ענותך לנסותך לדעת את אשר בלבבך התשמור
מצותיו אם לא • ויענך וירעיבך ויאכילך את המן אשר לא ידעת ולא ידעון
אבותך למען הודיעך כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא
פי ה' יחיה האדם •

(ד) זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך כזאת כס ממצרים • אשר קרך
בדרך ויזנב כך כל הנחשלים אחריו ואתה עיף ויגע ולא ירא לשים •
זהו כסניח ה' אלהיך לך מכל אויבך מסכיב בארץ אשר ה' אלהיך נותן
לך נחלה לרשתה תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח •

(ה) רק בסתר לך ושמור בפסך מאד ען תשכח את הדברים אשר ראו
פיכך ופן יסורו מלבבך כל ימי חייך • יום אשר עמדת לפני ה'
אלהיך בחורב באמור ה' אלי הקהל לי את העם ואשמיעם את דברי אשר
למבון ליראה אותי כל הימי אשר הם חיים על הארץ ואת בנימס ילמדון •

(ו) זכור אל תשכח את אשר הקצפת את ה' אלהיך במדבר למן היום
אשר יצאת מארץ מצרים עד בואכם אל המקום הזה ממרים היותם
עמי ה' • וכחורב הקצפתם את ה' וית אגף ה' בכם להשמיר אתכם •
וזהו כל מה יעץ בלק מלך מואב ומה ענה אותו בלעם בן בעור מן
העמים עד הנגבל למען דעת נדקות ה' •

זאת את אשר עשה ה' אלהיך למצרים •
וזהו כל מה יעץ בלק מלך מואב ומה ענה אותו בלעם בן בעור מן
העמים עד הנגבל למען דעת נדקות ה' •

(י) אם אשכחך ירושלים תשכח ימיני • תדבק לשוני לחכי אם לא או
אם לא אעלה את ירושלם על ראש שמחתי • תשוב תרחם ציון ותכב
חומות ירושלים • שיהיה במהרה בימינו אמן בן יהירצון •

וילמוד אחר התפלה כפי יכולתו יסבאחר לא יחוש ספר התורה הזה הפיך •
כי אז תלליה את דרכך ואז תטכיל • וילך לעסקיו ויבטח בה' •
ויזכור כי הוא נותן כח לעשות חיל • ולא יסבור שהלכתהו היא חכמת דעתו
ומריכותו • ואז הקב"ה ברוב חסדיו יעזרהו וילכיתו בעסקיו •

שבעים ושתיים פסוקים

אלו הם הפ"ב פסוקים כבוד הרמ"ע סמסר הרמב"ן ז"ל לחלמדין מיוסדות
לדעת רבי נחמיה ורבי שמעון חלקה בחיים • ויכין בכונן הלכ בשמות
היונאים מהם • ואין לאומרם בטעם חזרת ע"ל העמידה כי אם יתור כך בכל
ענין טירכה • וזהו שלא תוניה בשמות מהספה למן • רק במחשבה כי הוא עון
פלילי • ואלו הם הכתובים בספר שערי ציון •

ואתה יהוה מגן בעדי כבודי ומרים ראשי וכו' •
ואתה יהוה א תרחק אילותי לעזרתי חושה ילי •

אומר ליהוה מחסי ומצודתי אלהי אבטח בו מיט •
עיני יהוה אל צדיקים ואזניו א שועתם פלס •

יהוה אלהים צבאות השיבנוהאר פניך ונושעה מהס •
חנני יהוה כי אליך אקרא כל היום ללה •

אני שכבתי ואישנה הקיצותי פי יהוה יסמכני אכה •
ידעתי יהוה כי צדק משפטך ואמונה עניתני כהה •

למה יהוה תזנח נפשי תסתיר פניך ממני הוי •
יהוה אלהי ישועתי יום צעקתי בלילה נגדך חללה •

לולא האמנתי לראות בטוב יהוה בארץ חיים חללה •
שובה יהוה חלצה נפשי הושיעני למען חסדך חללה •

ישבעו עצי יהוה ארזי לבנון אשר נטע חללה •
ויהי יהוה משגב לך משגב לעתות בצרה חללה •

הנה כי כן יבורך גבר ירא יהוה חללה •
למה יהוה תעמד ברחק תעלים לעתות בצרה חללה •

ואזן ליהוה פראו בשמו הודיעו בעמים עלי חללה •
ואזן ליהוה פראו בשמו הודיעו בעמים עלי חללה •

אלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שתכונן יצרנו לעבודתך כל ימי חיינו
תמיד חתן בן יהירצון

הפלה להפלה בכל יום בכיפה והיא כלולה מ' זכירות

לשם יחוד קדשא בריך הוא וזכינותיה בדחילו ורחימו בשם כל ישראל
ברי אני מוכן ומזומן לקיים מצות בוראי של עשרה זכירות: ואלו הם

עזאת מצרים • והשבת • והמזן • ומעשה עמלק • ומעמד הר סיני •
ומה שהקנינו להקב"ה במדבר • ובפרט בעגל • ומה שיעצו בלק ובלע' •
לעשות לאבותינו למען דעת נדקות ה' • ומעשה מרים הנביאה • ומצות
זוכרת כי הוא סנותן לך כח לעשות חיל • וזכירת ירושלם תוב"ב •

ויש פי שחומר פסוקים האלו

(א) זכור את היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים למען תזכור
את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך •

(ב) זכור את יום השבת לקדשו • ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך
ויים השביעי שבת לה' אלהיך לא תעשה כל מלאכה •

(ג) וזכרת את כל הדרך אשר הוליכך יסוה אלהיך זה ארבעים שנה
במדבר למען ענותך לנסותך לדעת את אשר בלבבך התטמור
מצותיו אם לא • ויענך וירעיבך ויאכילך את המן אשר לא ידעת ולא ידעון
אבותך למען הודיעך בגלל על הלחם לברו ימים הארס כי על כל מוצא
פי ה' ימים הארס •

(ד) זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך כזאתכם ממצרים • אשר קרך
בדרך ויזנב כך כל הנחשלים אחריו ואתה עיף ויגע ולא ירא לים •
זהו בסניח ה' אלהיך לך מכל אויבך מסביב בארץ אשר ה' אלהיך כותן
לך נחלה לרשתה תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח •

(ה) רק הסתר לך ושחור בפסך מאר ען תשכח את הדברים אשר ראו
פיניך וסן יסורו מלבבך כל ימי חייך • יום אשר עמדת לפני ה'
אלהיך בחורב כאמור ה' אלי הקהל לי את העם ואשמיעם את דברי אשר
למבון לדעה אותי כל ימי אשר הם חיים על הארץ ואת בנימס למדון •

(ו) זכור אל תשכח את אשר הקצפת את ה' אלהיך במדבר למן היום
אשר יצאת מארץ מצרים עד בואכם אל המקום הזה ממצרים איתם
עם ה' • וכחורב הקצפתם את ה' ויתאיי ה' בכס להשמיר אתכם •

(ז) זכור את אשר עשה לך ה' אלהיך במדבר למען דעת נדקות ה' •
ומה שיעצו בלק ובלע' למען דעת נדקות ה' • ומעשה מרים הנביאה • ומצות
זוכרת כי הוא סנותן לך כח לעשות חיל למען הקים

לשם יחוד קדשא בריך הוא וזכינותיה בדחילו ורחימו בשם כל ישראל
ברי אני מוכן ומזומן לקיים מצות בוראי של עשרה זכירות: ואלו הם

עזאת מצרים • והשבת • והמזן • ומעשה עמלק • ומעמד הר סיני •
ומה שהקנינו להקב"ה במדבר • ובפרט בעגל • ומה שיעצו בלק ובלע' •
לעשות לאבותינו למען דעת נדקות ה' • ומעשה מרים הנביאה • ומצות
זוכרת כי הוא סנותן לך כח לעשות חיל • וזכירת ירושלם תוב"ב •

ויש פי שחומר פסוקים האלו

(י) אם אשכחך ירושלים תשכח ימיני • תדבק לשוני לחכי אם לא אזכרכי
אם לא אעלה את ירושלם על ראש שמחתי • תשוב תרחס ציון ותבכ'
חומות ירושלים • שיהיה במהרה בימינו חתן בן יהירצון •

וילמוד חתר ההפלה כפי יכולתו יסנאחר לא יחוש ספר התורה הזה הפיך •
כי אז תלית את דרכך ואז תסביל • וילך לעכקו ויבטח בה' •
ויזכור כי הוא נותן כח לעשות חיל • ולא יספור שהלכתהו היא חכמת דעתו
ומריבותו • ואז הקב"ה ברוב חסדיו יעזרהו וילתיחהו בעסקיו •

שבעים ושתיים פסוקים

אלו הם הפ"ב פסוקים כבוד הרמ"ע שחמר הרמב"ן ז"ל לחלמידיו מיוסדות
לדעת רבי נחמיה ודבי שמעון חלקם בחיים • ויכין ציון הלכ בשמות
היונאים מהם • ואין לאומרם בטעה הגרת על העמידה כי אם יחר כך בכל
עת טירלה • והזהר שלא תוניה הסמות מהספה לחון • רק במחשבה כי הוא עון
פלילי • ואלו הם הכתובים בספר שערי ציון •

ואתה יהוה מגן בעדי בבורי ומרים ראשי • והו •

ואתה יהוה • תרחק אילותי לעזרתי חושה ילי •

אומר לי יהוה מחסי ומצודתי אלהי אבטח בו • מיט •

עיני יהוה אל צדיקים ואזניו • שועתם • פלס •

יהוה • צבאות השׁיבנוהאר פניך ונושעה • מהס •

חנני יהוה כי אליך אקרא כל היום • ללה •

אני שכבתי ואישנה הקיצותי פי יהוה יסמכני • אכה •

ידעתי יהוה כי צדק משפטיך ואמונה עניתי • כסה •

למה יהוה תזנח נפשי תסתיר פניך ממני • הו •

יהוה אלהי ישועתי יום צעקתי בלילה נגדך • חלה •

לולא האמנתי לראות בטוב יהוה בארץ חיים • צלה •

שובה יהוה חלצה נפשי הושיעני למען חסדך • חלה •

ישבעו עצי יהוה ארזי לבנון אשר נטע • חלה •

ויהי יהוה משגב לך משגב לעתות בצרה • חלה •

הנה כי כן יבורך גבר ירא יהוה • חלה •

למה יהוה תעמד ברחק תעלים לעתות בצרה • חלה •

הודו ליהוה פראו בשמו הודיעו בעמים עלי • חלה •

שחרית

ברכו יהוה כל צבאיו משרתיו עשיר צונו
 קוה קויתי יהוה ויט איו ישמע שועתי
 גדבות פירצה גא יהוה ומשפטיה למדני
 על כן אודה בגוים יהוה ולשמך אומרה
 רוצה יהוה את ריאיו את המיחלים לחסדו
 זה היום עשה יהוה נגילה ונשמחה בו
 באו נשתחוה ונכרעה נברכה לפני יהוה עשנו
 דרשתי את יהוה וענני ומכל מגורותי הצילני
 יהוה מלך תגל הארץ ישמחו איום רבים
 חלצני יהוה מאדם רע מאיש המסים תנצלני
 שפטני בצדקה יהוה אלהי ואל ישמחולי
 זמרו ליי יושב ציון הגידו בעמים עלילותיו
 אודה יהוה בצדקו ואומרה שם יהוה עליון
 ואני עליה בטחתי יהוה אמרתי אלהי אתה
 ובשם יהוה אקרא אנא יהוה מלטה נפשי
 מה גדלו מעשיך יהוה מאד עמקו מחשבותיך
 הריעו ליהוה כל הארץ פצחו ורגנו וזמרו
 ואני איה יהוה שועתי ובבקר תפלת תקדמך
 יהוה אהבתי מעון ביתך ומקום משכן כבודך
 אם אמרתי מטח רגלי חסדך יהוה יסעדני
 כי אתה יהוה מחסי עליון שמת מעונך
 מיין יהוה רוממה ימין יהוה עשה חיל
 ראוי יהוה בטחו ביהוה עזר ומגינם הוא
 יהוה הצילה נפשי משפת שקר מלשון רמה
 יהוה ישמרך מכל רע ישמר את נפשך
 יהוה ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם
 כי יחיל גבורות יהוה ישמיע כל תהלתו

כלי :
 לוו :
 פסל :
 נלך :
 יי :
 מלה :
 חכו :
 נמה :
 סאל :
 ירה :
 פלה :
 ריו :
 אום :
 לכב :
 וטר :
 יחו :
 להס :
 כוק :
 מנד :
 אני :
 חמס :
 רפע :
 ייו :
 פסה :
 עיד :
 חל :
 ילב :

שחרית

לא

יהי חסדך יהוה ערינו כ אשר יחלנו לך
 אל תעזבני יהוה אלהי א תרחק ממני
 עבדו את יהוה בשמחה בואו לפני ברננה
 אודה יהוה מאד כפי וכתוף רבים אהלנו
 גדול יהוה ומהלל מאד ולגדלתו אין הקר
 אודה יהוה בכל לבי אספרה כל נפלאותיה
 יהי כבוד יהוה לעולם ישמח יהוה במעשיו
 זכר רחמיה יהוה וחסדיך כי מעולם המה
 הנה עין יהוה א ריאיו למיחלים לחסדו
 יהוה מנת חלקי וכוס אתה תומך גורלי
 יהוה בשמים הכין כסאו ומלכותו ככל משלה
 כי רוצה יהוה בעמו יפאר ענוים בישועה
 סומך יהוה לכל הנופלים חוקף לכל הכסופים
 יהי שם יהוה מבורך מעתה ועד עולם
 זיהי יהוה לי למשגב ואלהי לצור מחסי
 בני יהוה בעשי רע להכרית מארץ זכרם
 יהוה אדונינו מה אדיר שמך בכל הארץ
 ישא ברכה מאת יהוה וצדקה מאהי ישע
 והתענג על יהוה ויתן לך משאות לבך
 שמע יהוה והנני יהוה היה עוזר לי
 שובה יהוה עד מתי והנחם על עבדיך
 אוהב יהוה שערי ציון מכל משכנות יעקב
 חי יהוה וברוך צורי ורום אלהי ישעי
 כי בחד יהוה בציון אוה למושב לו
 קראתי בכל לב ענני יהוה חסיה אצורה
 צדיק יהוה בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו
 יהוה שמרך יהוה אלה על יד ימצה

סאל :
 ערי :
 פסל :
 מיה :
 זכו :
 דני :
 חמס :
 עמס :
 כנא :
 בית :
 חנה :
 עוי :
 כמס :
 חל :
 סרח :
 שגד :
 ומס :
 זיה :
 ענת :
 עמי :
 שגל :
 חסד :
 חל :
 חל :
 ילב :

שחרית

יהר ישראל אל יהוה מעשה ועד עולם

מוס :

שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד בשכמל"ו

למנצח בגינות מזמור לדוד: בקראי ענני יי אהי צדקי
בצר הרחבת לי: סנני ושמע תפלת: בני איש
עד מה כבודי לכלימה תאהבון ריק תבקשו כזב סלה:
ודעו כי הפלה יהוה חסיד לו יהוה ישמע בקראי יי:
רגזו ואל תחטאו אמדו בלבבכם על משכבכם ודוכו
טלה: זבהו זבחי צדק ובטחו יי יהוה: רבים אומרים נא
יראנו טוב נסה ערינו אור פניך יהוה: נתת שמה
בלבי מעת דגנם ותירושם רבו: בשלום יהדו אשכבה
ואישן כי אתה יהוה לבדר לבטח תושיבני:

תפלת מנחה

טרב עמוד להתפלל תפלה מנחה בערב שבת יאמר נוכח תפלה זו

רבוננו של עולם אתה יודע כי לא בינת הדס לנו ואין בנו כח להשיג
ולכוין ולהשכיל מעלתך ועטקי סודותיך ולירופי שמותיך
הקדושים: הראויים לכל תפלה ותפלה של שבת קדשך וסדר התכלל
העולמות עליונים למעלה מעת עלות המנחה בערב שבת וכל הייחודים
וזוה"ל מדות הקדישות אשר יהיו למאורות בכח סגולת קבלת שבת קדשך:
לכך יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתהיינה חסונות
ומרוצות תפלותינו הן תפלת מנחה והן תפלת סדר קבלת שבת
קדשך כשיר קדשך והן תפלת ערבית וברכותיה: כאלו נתכוון בכל לרופי
שמה הקדושים העולים מתוכם ובכל הייחודים וזווגי מדות הקדושים
הרהי"ות לבא על ידיהם: ותכרך מחסבותינו הטובה כלל למעשה פרטי
לכל סדר וסדר לבדו: ויעלו לפניך עם שאר תפלות של בניך היודעים
ועמבונים כל הכוונות הראויות לכוין בכל סדר וסדר שבתפלות אלו:
חללו לקבל תוספת נפש רוח ונשמה עמהם בסגולת תפלותינו אשר נתפלל
לפניך כמו חלב ידשן תשבע נפשי ושפתי רננות יהלל פי: לב טהור
לבי הנחיה ויח נבון חדש בקרבי: אודה יהוה בכל לבב בסוד ישראלים
אשר: כי כל עוד נשמת בי ורוח אלוה באפי: ויהי נעם יהוה אלהינו
פלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

הגבור מהפללים יתפלל עמהם ואת כ יאמר אשרי:

על הגהית לבני קרח מזמור: מה ידירות
משכנותיך יהוה צבאות: נכספה וגם כלתה

דוה ואשמע אחרי קול רעש גדול פרוק כבוד יי
 ממוקומו : ונטלתני רוחא . כלמס ושמעית בתראי קל
 זיע שניא דמשבחין ואמרין פריך יקרא דיהוה מאתר
 בית שכינתיה יהוה ימלך לעלם ועד : יהוה מלכותיה
 קאים לעלם ולעלמי ערמיא : יהוה אלהי אברהם
 יצחק וישראל אבותינו שמררה זאת לעולם ליצר
 מחשבות לבב עמך והכן לבבם אליך : והוא רחום
 יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר
 כל חמתו : כי אתה יהוה טוב וסלח ורכ חסד לכל
 קוראיך : צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת : חתן
 אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו
 מימי קדם ברוך אדני יום יום יעמס לנו הא ישועתנו
 סלה : יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה
 יהוה צבאות אשרי אדם בטח בקך : יהוה הושיעה
 המלך יעננו ביום קראנו :

ברוך אלהינו שבראנו לכבודו והכבדילנו מן התועים
 ונתן לנו תורת אמת וחיי עולם נטע בתוכנו
 הוא יפתח לבנו בתורתו וישים בלבנו אהבתו ויראתו
 לעשות רצונו ולעבדו בלבב שלם למען לא ננע
 לריק ולא גלד לבהלה : יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו
 ואלהי אבותינו שנשמור חקיך ומצותיך בעולם הזה
 ונזכה ונהיה ונירש טובה וברכה לחיי העולם הבא :
 למען ימרך כבוד ולא ידם יהוה אלהי לעולם אודך :
 יהוה חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר : ויבטחו
 בקך יודעי שמך כי לא עזבת דורשיך יהוה : יהוה
 אלהינו אדיר שמך בכל הארץ : חזקו ויאמרו
 לבבכם כל המיחלים ליהוה : זמור חמו

יְתַגְדַּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמֵי הַרְבָּא בְּעֶלְמָא דִּי בְרָא כְרֵעוּתֵיהּ
וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתֵיהּ וַיַּצְמַח פּוֹרְקָנֵיהּ וַיִּקְרַב
מִשִּׁיחֵיהּ בַּחַיִּיכּוֹן וּבִיּוֹמֵיכּוֹן וּבְהַ"י דְּבַל בֵּית יִשְׂרָאֵל
בְּעִגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן : יְהֵא שְׁמֵיהּ רַבָּא
מְבָרַךְ לְעַלְמָא וְלְעַלְמֵי עַלְמָיָא יְתַבְרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר
וַיִּתְרוּמַם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַדָּה וַיִּתְהַלַּל :
שְׁמֵיהּ דְּקֻדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְעֵילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא
שְׂרִיתָא . תְּשַׁבַּחְתָּא וְנִהְכַתָּא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ
אָמֵן :

וְאֲנִי הִפְלַתִּי לָךְ יְהוָה עַת רְצוֹן אֱלֹהִים בְּרַב חֶסֶדְךָ
עֲנֵנִי בְּאֵמַת יִשְׁעֶךָ : וְכּוֹפְלוּ פֶּטַח אֲחֵרָה

סדר תפלה ספיד רבי חזיר הלוי ז"ל לאומרה במנחה ט"ק בהולאת פ"ת

תפלה לך ה' עת רצון אלהים ברב חסדך ענני באמת ישעך פתחו
לי שערי צדק כלומה דרעוא קמי עהיקא קדושה סמימא לכל
סמימין יתנלו רעוא דע"ק ומסחא דרבותא דאתכלילו ביה אבא ואימא
פילאו ומן יובלא יזיק על דיקנא דהסרן כהנא ולויהו וישראל על הררי ציון
ודיקנא כהנא על יוסף ודוד ילכא ויקבלון ממלכותא ההוא ינוקא עבדין
וכל פרה בית ישראל וגשמתי דחיה התיבת להסתתרה בההוא מסחא
סדיק פלג ציוניה ותמן כי חבמהה ומנדעה וסוכלתנו בני חיי ומזוני יחיי
בסתרא לאעלא קמד ולוונגא למטרוניהה במה דאכטריך ומבסר לעבדך
דחיה ופלא חיי עלמ דאתי ובבשו מינד ובמטי מינד דלה אפרס מינד ולה
באפרס חיי בני בגין דלא ניוחב קמד ונחדי מסחא למטרוניהה עורי עורי
בבשי פון ורופה עורי כימי קדם דורות עולמים הלא את היא המלכות
וירב מהוללת קנין הלא את היא המלכות יס מי ההוס רבה הסמה
במתי יס דהך לעבור גאולים ופדויי ה' יסוכון וכלו כיון ברינה ושמחת
ועלם של רהשם שטון ושמחה וסיגוונסו יגון ואלקסה הכי"ר :

והנחיק ס"ה ולאחר החזן ברוך המקום וגדלו כנוי שכתוב בספרות וקורא ב
שם ונני אומר תיכנאל בפרשה הסבוע הנלכ עשרה פסוקים ונלא יהמר קריש
וגוללין ס"ה וחומר :

שיר ליום השבת : טוב להודות ליהוה ולגור
לשמך עליון : להגיד בבקר חסדך ואמונתך
לדוד : עלי עשור וערי נבל עלי הגיון בכבוד :

גַּמְשֵׁי לַחְצוֹת יְהוָה לְבִי וּבִשְׂרֵי יִרְנְנוּ אֵל אֵל חַי : גַּם
צִפּוֹר מִצְאָה בַּיִת וּדְרוֹר קָן לָהּ אִשֶׁר שָׁתָה אֶפְרַחֶיהָ
אֵת מִזְבְּחוֹתֶיךָ יְהוָה צְבָאוֹת מִלְכֵי וְאֵלֵי : אֲשֶׁר יוֹשְׁבֵי
בֵּיתְךָ עוֹד יִהְלִיךְ סִלְהוּ אֲשֶׁרִי אָדָם עוֹז לוֹ בְּךָ מַסְלוֹת
בְּלִבָּבָם : עֲבָרִי בְּעַמֶּק הַבְּכָא מַעֲיָן יִשִּׁיתוּהוּ גַם בְּרֻכּוֹת
יַעֲטָה מוֹדָה : יִלְכוּ מִחֵיל אֵל חֵיל יִרְאֶה אֵל אֱלֹהִים
בְּצִיּוֹן : יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת שָׁמְעָה תְּפִלַּתִּי הַאֲזִינָה
אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סִלְהוּ מְגִינָנוּ רְאֵה אֱלֹהִים וְהַבֵּט פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ
פִּי טוֹב יוֹם בַּחֲצִרֶיךָ מֵאֶף בַּחֲרָתִי הַסְתּוֹפֵף בְּבֵית אֵלֵי
מְדוּר בְּאֵהֲלֵי רִשְׁעוֹכֵי שָׁמַיִשׁ וּמִגֵּן יְהוָה אֱלֹהִים חָנוּךְ כּוֹד
יִתֵּן יְהוָה לֹא יִמְנַע טוֹב לַהּוֹלְכִים בְּתַמִּים : יְהוָה צְבָאוֹת
אֲשֶׁרִי אָדָם בְּטַח בְּךָ :

סדר העבודה

מראש מקדמי ארך אתה יהוה אחד ובששה ימים כל הסולני ההקלה
והשלמת מחנות מלאכים לגדלתך בראת ומחולות עשית
בשמים קצעת כפס חיה ועוף ודגים ובהמה עשית ופירוד ורשאים מן
האדמה הלמחתיים וחסד עשית עם כל החיים וטרם עשיתם למו סולחן
ערכת מאוחר לכל אדם כללם אלהים לעבדך יכרתת משילהו במעשה ידך
הקח רגליו כל שטה מאלהיו בחרת באברהם ומצני עקודו את יעקב
אהבת מהוך בני ישראל לשרתך הלויס לקחת אהרן ורעו לכסן לך
קדשת ימכל הארצות ציון למושב לך הויתם ובבית קדשך ותפארתך סגור
סגנת משמור משמרתו כהנים ולויס יוס ולילה לא יסבותו וסם יעש
זבח ומנחה כאשר אמרת ובכן יסיר רצון מלפניך יהוה להיכו ולהי
שתבנה בית המקדש במהרה בימינו וסם נעשה לפניך את קרבני
ובכל יוס מקריב קרבן התמיד סיכפר בעדינו כמו שכתבת פלג
על ידו משה עבדך כאמור :

וידבר יהוה אל משה לאמר : צו את בני ישראל
אלהם את קרבני לחמי לאשי דוד
שמרו להקריב לי במועדו : ואמרת להם
ר מקריבו ליהוה כבשים בני שנה תמימים
עלה תמיד : ואת הכבש אחד תעשה

עתיק. מלח סדומית רובע. מעלה עשן כל שהוא. רבי נתן הבבלי אומר אף מכיפת הירדן כל שהוא. אם נתן בה דבש פסלת. ואם חסר אחת מכל סממניה חייב מיתה:

רבן שמעון בן גמליאל אומר הצרי אינו אלא שרף הנוסף מעצי הקטף. בורית פרשינא למה היא באה כדי לשפות בה את הצפורן כדי שתהא נאה. יין קפריסין למה הוא בא כדי לשרות בו את הצפורן כדי שתהא עזה. והלא מי רגלים זפין לה אלא שאין מכניסין מי רגלים במקדש מפני הכבוד:

תניא רבי נתן אומר פשהוא שוחק אומר הדק היטב. היטב הדק מפני שהקול יפה לבשמים. פטמה לחצאין בשרה. לשליש ולרביע לא שמענו. אמר רבי יהודה זה הכלל אם כמידתה בשרה לחצאין. ואם חסר אחת מכל סממניה חייב מיתה:

תני בר קפרא אחת לששים או לשבעים שנה היתה באה של שירים להצאין ועוד תני בר קפרא אירו היה נותן בה קורטוב של דבש אין אדם יכול לעמוד מפני ריחה ולפה אין מערבין בה דבש מפני שהחמורה אמרה כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה ליהוה: ליהוה הישועה על עמך ברכתך. ויהי צבאות עמנו משגב לנו איהי יעקב סלה: צבאות אשרי אדם בטח בהן יהוה הושיעה המלך. אם קראנו וערבה ליהוה מנחת יהודה וירושלם כימי עולם וכשנים קדמניות:

אשרי הודי ביתך עוד יהללך סלה: אשרי הודי עמך לו אשרי העם שיהוה כי יתעלה ויגדלו שמו

תהלה לדוד ארוממך אלהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד: בכל יום אברכה ואהללה שמך לעולם ועד: גדול יהוה מכבודו ומחלתו מאד ולגדלתו אין חקר: דור לדור ישבה מעשיך וגבורתיך יגידו: הדר כבוד הודך ודברי נפלאתיך אשיחה: ועוז נוראותיך יאמרו וגדולתך אספרנה: זכר רב טובך יביעו וצדקתך ירגנו: הנון ורחום יהוה כינס ארך אפים וגדל חסד: טוב יהוה חסד לכל ורחמיו על כל מעשיו: יודוך יהוה נבורה כל מעשיך והסידך יברוכה: כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו: להודיע לבני האדם גבורתו וכבוד הדר מלכותו: מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך בכל דור ודור: סומך יהוה תפארת לכל הנפלים וזוקף לכל הכפופים: עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם און אכלם בעתו: פותח את ידך (יכוון מאלד בפסוק זה כי בו עיקר הפרנסה ר"ת פאי נישטריא יאהדונהי ס"ת התך) ומשביע לכל חי רצון: צדיק יוהווהו יסוד בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו: קרוב יהוה מלכות לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת: רצון יריאיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם: שומר יהוה נפש את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד: תהלת יהוה סוד ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד: ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה:

ואנחנו עמך וצאן מרעייתך נודה לך לעולם לדודי נספר תהלתך:

בקי עבד לפני רבו. בכוונה כמו בשמריה. ויכוון בלבד טס זה זכר וכו'. וזו מוסף מכתב עמנו בכל פעם טהור ברוך כאשר תהיה. II

אדון הכל • יאהדונהי • היה הוה ויהיה
 אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך •
 ברוך אתה יהוה • (יא) אלהינו ואלהי אבותינו •
 אלהי אברהם • אלהי יצחק • ואלהי יעקב •
 האל הגדול הגבור והנורא • אל עליון גומל חסדים
 טובים קונה הכל • וזוכר חסדי אבות • ומביא גואל •
 לבני בניהם למען שמו באהבה • כימי תשובה אומר
 זכרנו לחיים (אל) מלך הפץ בחיים • פתבנו בספ
 חיים • למען אלהים חיים (אל חי)
 מלך עוזר ומושיע ומגן ברוך אתה יהוה (הד) מגן
 אברהם •

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע
 (נקיז מוריד הסל) (וכחורף משיב הרוח ומוריד
 הגשם •) מכלכל חיים בחסד • מחיה מתים ברחמים
 רבים • סומך נופלים • ורופא חולים • ומתיר אסורים •
 ומקיים אמונתו לישיני עפר • מי כמוך בעל גבורות
 ומי דומה לך מלך ממת ומחיה ומצמיח ישועה •
 כימי תשובה אומר

מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו ברחמים לחיים •
 ונאמן אתה להחיות מתים • ברוך אתה יהוה טחיה
 המתים •

ובחזרת סליח לבור אומר נקדישך ונוסאים שיניהם למרום

בברכת עריצך בנועם שיח סוד שרפי קדש המשלשים
 לך קדושה (כנינון אומר המקדישים שמך בקדש)
 כתוב על יד נביאך וקרא זה א זה ואמר קו
 קדוש • יהוה צבאות מלאכל הארץ כבד
 שם משבחים ואומרים ברוך כבוד יהוה ממ

ובדברי

ובדברי קדשך כתוב לאמר • ימלך יהוה לעולם
 אלהיך ציון לדר ודר הללויה •
 אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך
 סלה • (פי אל מלך גדול וקדוש אתה •) ברוך
 אתה יהוה האל הקדוש • (כימי תשובה המלך הקדוש •)
 אתה חונן לאדם דעת • ומרמד לאנוש בינה • וחננו
 מאתך דעה • ובינה • והשכל • ברוך אתה יהוה
 חונן הדעת •

השיבנו אבינו להתרתך • וקרבנו מלבנו לעבודתך •
 והחזירנו בתשובה שלימה לפניך •

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתתקור חתיכה מתחת
 כסא כבודך להחזיר • בתשובה שלימה לכל פושעי ישראל ונכללם
 תחזירנו לי פ"ב כי ימינך יהוה פשוט לקבל שבים •

ברוך אתה יהוה הרוצה בתשובה •

סלח לנו אבינו כי הטאנו • מחול לנו מלבנו כי
 פשענו • כי אל טוב וסלה אתה • ברוך אתה
 יהוה חנון המרבה לסלוח •

ראה נא בענינו וריבה ריבנו ומהר לגאלנו גאלה
 שלימה למען שמך • כי אל גואל חזק אתה •
 ברוך אתה יהוה גאל ישראל •

סליח לבור אומר כהן עננו בחזרה וחותם

ברוך אתה יהוה העונה לעמו ישראל בעת צרה •
 רפאנו יהוה ונרפא • הושיענו ונושעה כי תהלתנו
 אתה והעלה ארוכה ומרפא לכל תהלותנו •

ולכל מכאבנו • ולכל מכותינו • כי אל רופא נאמן
 ונאמן אתה ברוך אתה יהוה רופא חולי עמו וצדיק
 ימין ברכנו יהוה אלהינו (אבינו) בכל טעיה
 וברך שנתנו בטללי רצון ברכה וחסד

ותה

מנחה

ותהי אחריתה היים ושבע ושלום פשנים הטובות
לברכה כי אל טוב ומטיב אתה ומברך השנים
ברוך אתה יהוה מברך השנים : ע"כ
ובסוף ברוך עלינו יהוה אלהינו את השנה הזאת
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל
ומטר לברכה על כל פני האדמה ורוח פני תבל
ושבע את העולם פלו משובך ומלא ידינו מברכותיך
ומעשר מתנות ידך שמרה והצילה שנה זו מכל
דבר רע ומכל מיני משחית ומכל מיני פורענות
ועשה לה תקוה טובה ואחרית שלום חוס ורחם
עליה ועל פל תבואתה ופירותיה וברכה בגשמי
רצון ברכה ונדבה ותהי אחריתה היים ושבע ושלום
פשנים הטובות לברכה כי אל טוב ומטיב אתה
ומברך השנים ברוך אתה יהוה מברך השנים : ע"כ
תקע בישופר גדול לחרותנו ושא גם לקבץ גליותינו
וקבצנו יחד מארבע כנפות הארץ לארצנו

זהו רצון מלפניך יי אלקינו ואלהי אבותינו שכל טפה וטפה שיפאנו מוננו
לבטלה בין באונס בין ברצון בין כסונג בין ער בין יסן בין על ידי בין על
ידי אחרים שלא במקום מליה עשה למען שמך הגדול הכולל הפסוק חיל
בלש ויקראנו הב"ו שתחזירם למקומם במקום הקודם ברוך אתה יי
הבו וה מקבץ נדחי עמו ישראל ואינו חוזר הברכה :

ברוך אתה יהוה מקבץ נדחי עמו ישראל :
השנה שפטינו כבראשונה ויועצינו כבתהילה
והסר ממנו יגון ואנחה ומרוך עלינו מהרה
יהוה יהוה לברך ברחמים בצדק ובמשפט ברוך
אתה יהוה מלך אהב צדקה ומשפט :
השנה שפטינו כבראשונה (המלך המשפט) ואם שנת אין מחזי
למלכותנו :

מנחה

מן

למלשינים ולמינים אל תהי תקוה וכל הזדים פרגע
יאבדו וכל איביך וכל שנאיך מהרה
יברתו וכל עושי רשעה מהרה תעקר ותשבר
ותבלם ותכניעם במהרה בימינו ברוך אתה יהוה
שובר אויבים ומכניע זדים : (ג"ה מינים) :
על הצדיקים ועל החסידים ועל שארית עמך
ישראל (ועל זקניהם) ועל פליטת בית סופריהם
ועל גירי הצדק ועלינו יהמו נא רחמיך יי אלהינו
ותן שכר טוב לכל הבוטחים בשמך באמת ושים
חלקנו עמדם ולעורם לא נבוש כי בך בטחנו ועל
חסדך הגדול באמת נשעננו ברוך אתה יהוה משען
ומבטח לצדיקים :

תשכון בתוך ירושלם עירך כאשר דברת וכפא
דוד מהרה בתוכה תכין ובנה אותה בנין
עולם במהרה בימינו ברוך אתה יהוה בונה ירושלם
את צמה דוד עבדך מהרה תצמיח וקרנו תרום
בישועתך כי לישועתך קוינו כל היום ברוך
אתה יהוה מצמיח קרן ישועה :

שמע קולנו יהוה אלהינו אב הרחמן חוס ורחם
עלינו וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו כי
אל שומע תפלות ותחנונים אתה ומלפניך מלפנו
ריקם אל תשיבנו :

כאן יתוד' מקור ושוט' לרכיו וביום שאין בו תחנוני מתחיל יהי רצון בלבו
מודים לנחנו לפניך ככסה פנים שחטאנו עוינו ופסענו לפניך ועברנו
כל מצות דהוריתא ודרבנן וזרע בעיניך עשינו ופרי
מתחרטים חרטה נמורה ואנחנו רוצים בלב שלם לשוב בתשובה שלמה
ויהי רצון מלפניך אלהינו ואלהי אבותינו שסוכנו לשוב בתשובה שלמה
ותמחול והסלח ותכפר לכל חטאתינו עינותינו ופסענו ופסענו
בשמות שפנונו בהם ותוליא לאור כל נכונות הקדושה אשר רבנו על
ודי ייסוב סכל להיותנו הראשון : כ"כ

מנחה

יהי רצון מלפניך לקיים כל מצותיך ולפסוק בתורה לשמה ותלילנו
מילך הרע ותפונסנו פרנסה טובה בהתר ונחת וריוח לעבודתיך
כזכות שפך הקדוש התמונה כל הפרנסה (ויכוין כלכל דיקרנוסא ר"ת
חתך עם ג' אותיות) פותח את ידיך ומסביע לכל חי
רצון

חננו ועננו ושמע תפלתנו כי אתה שומע תפלת כל
פה: היחיד אומר כלן עננו וחס שכח אינו חוזר

עננו אבינו עננו ביום צום התענית הזה כי בצרה
גדולה אנחנו אל תפן לרשענו ואל תתעלם
מבקשתנו היה נא קרוב לשועתנו טרם נקרא איך
אתה תענה נדבר ואתה תשמע כדבר שנאמר והיה
טרם יקראו ואני אענה עוד הם מדברים ואני אשמע
כי אתה יהיה פודה ומציל ועונה ומרחם בכל עת
צרה וצוקה

ברוך אתה יהוה שומע תפלה:

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה
והשב העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל
ותפלתם באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד
עבודת ישראל עמך: כראש חדש אומרים

אלהינו ואהי אבותינו יעלה ויבא יגיע יראה וירצה
ישמע יפקד ויזכר וזכרוננו וזכרון אבותינו
וזכרון ירושלם עירך וזכרון משיח בן דוד עבדך
וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה לטובה
לחן לחסד ולרחמים ביום ראש החדש הזה לרחם
בנו עלינו ולהושיענו זכרנו יהוה אלהינו בולטובה
ופקדנו בו לברכה והושיענו בו לחיים טובים בדבר
הוא ורחמים חוס והננו וחמול ורחם עלינו
והושיענו בי אליך עינינו כי אל מלך חנון ורחום
אתה:

מנחה

מנחה

מד

ואתה ברחמיך הרבים תהפוך בנו ותרצנו ותחוינה
עינינו בשובה לציון ברחמים ברוך אתה יהוה
המחזיר שכינתו לציון:

מודים אנחנו לך שאתה הוא יהוה (ונ) אלהינו
ואלהי אבותינו לעולם ועד צורנו צור חיינו
ומגן ישענו אתה הוא לדור ודור נודה לך ונספר
תהלתך על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו
הפקודות לך ועל נסיך שבכל יום עמנו ועל
נפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים
השוב כי לא בלו רחמיך המרחם כי לא תמו

חסדיך כי מעולם קוינו לך כמנוחה אומרים
על הנסים על הפורקן על הנבורות ועל התשועות
ועל הנפלאות ועל הנחמות שעשית לאבותינו

בימים ההם בזמן הזה: בימי מתתיה בן יוחנן כהן
גדול השמונאי ובניו כשעמדה עליהם מלכות יון
הרשעה על עמך ישראל לשבחם מתורתך ולהעבירם
מחקי רצונך ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם
בעת צרתם רבת את ריבם דנת את דינם נקמת
את נקמתם מסרת גבורים ביד הלשים ורבים ביד
מעטים ורשעים ביד צדיקים וטמאים ביד טהורים
וודים ביד עוסקי תורתך וקדש עשית שם גדול וקדוש
בעולמך לעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן
כהיום הזה ואחר כך באו בנגף לדביר ביתך ובגז
את היכלך וטהרו את מקדשיך והדליקו ורבו
בחרות קדשך וקבעו שמונה ימים אלו בלילה
ובהודאה ועשית עמהם נסים ונפלאות ונודת
הגדול סלה:

על הנפסים ועל הפורקן על הגבורות ועל התשועות
ועל הנפלאות ועל הנחמות שעשית לאבותינו
בימים ההם ובזמן הזה בימי מרדכי ואסתר בשושן
הבירה בשעמד עליהם המן הרשע בקש להשמיד
להרוג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טף
ונשים ביום אחד בשלשה עשר לחדש שנים עשר
הוא חדש אדר ושללם לבזו ואתה ברחמיך הרבים
הפרת את עצתו וקלקלת את מחשבתו והשבות
לו גמולו בראשו ותלו אותו ואת בניו על העץ
ועשית עמהם גם ופלא ונודה לשמך הגדול סלה :
ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמך מלכנו
לעולם ועד וכל החיים יודוך סלה :

(בעשרת ימי תשובה) וכתוב לחיים טובים כל בני בריהך :
ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם כי
טוב האל ישועתנו ועזרתנו סלה היא הטוב
ברוך אתה יהוה (הי) הטוב שמך ולך נאה להודות :
שם שלום טובה וברכה חיים חן וחסד ורחמים
עלינו ועל כל ישראל עמך וברכנו אבינו כלנו
יחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יהוה אלהינו
חורה והיים אהבה וחסד צדקה ורחמים ברכה
שלום וטוב בעיניך לברכנו ולברך את עמך
ישראל ברוב עזו ושלום : בעשרת ימי תשובה

היים ברכה ושלום ופרנסה טובה וישועה
נחמה ונזירות טובות נזכר ונכתב לפניך
עמך ישראל לחיים טובים ולשלום :
אתה יהוה המברך את עמו ישראל בשלום אמן
יהי

יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי :
אלהי נצור לשוני מרע ושפתותי מדבר מרמה .
ולמקללי נפשי תדום ונפשי כעפר לכל
תהיה פתח לבי בתורהך ואחרי מצותיך תרדף
נפשי וכל הקמים עלי לרעה מהרה הפר עצתם
וקלקל מחשבותם יהיו כמץ לפני רוח ומלאך יהוה
דוחה : עשה למען שמך עשה למען ימינך עשה
למען תורתך עשה למען קדושתך למען יהלצון
ידידיך הושיעה ימינך וענני : יהי לרצון אמרי פי
והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי :

כורע ופוכע ג' כסיכות לאחוריו ופוקר רגל שמאל החולה ובטורו כרוע יהמר
עוכה סלוב ויפתח לך שמאל : וכסיעסס שלום יסתחוק לימין : ואחר כך
יסתחוק לפניו וימתין עד שיגיע ש"ל לקדושה : ויש מי שחומר הפלה זו

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שלא תעלה קנאת אחריו עלי
ולא קנאתי על אחרים ושלא אכעוס היום ושלא אכעוסך ותלונני
עוור הרע ותן בלבי הכנעה וענוה ויראת הטא : מלכנו ואלהינו יחד
שמך בעולמך וצנה ביתך שכלל הכולך וקצן גליות פדה לאנך ושמך
עדתך בעהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך :

עושה שלום במרומי : הוא ברחמי עושה שלום
עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן :

מודים דרבנן

מודים אנחנו לך שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו אלהי כל בשר
יוצרנו ויוצר בראשית ברכות והודאות לשמך הגדול והכבוד על
שהחיייתנו וקיימתנו כן תחיינו ותהננו ותאכופ גליותנו להצרות כו שך
לשמור הקיך ולעשות רצונך בלבב שלם על שאנו מודים לך ברוך את
ההודאות :

בערב טבה קודם העמידה של מנחה חומרים

שאו סערים רחסיכם והסאלו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד : מי
מלך הכבוד יהוה עוזו ונצור יהוה גבור מלחמה : שור
רחסיכם וסאלו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד : מי הוא זה מלך הכבוד
כבדות הוא מלך הכבוד סלה :

ואחר חורה שמונה עשרה חומרים הודוי : והל ארך אפים ונו' ויענה
בעהרית דף כ"ה ב' : ואחר כך נפילת אפית : ובעשרה ימי תשובה
קורם נפילה חפים לבינו מלכנו :

אלו הן הימים שאין כנפלין על פניהם במנחה • פרב טבת • ערב ראש חודש *
פרב ראש חודש • ערב חנוכה ופורים • ערב תשעה באב •

נפילת אפים

ויט חומרים שאין לומר ויאמר דוד

ויאמר דוד אל גד צר לי מאד נפלה נא ביד יהוה
כי רבים רחמיו וביד אדם אל אפולה :
רחום וחנון חטאנו לפניך רחם עלינו והושיענו :
לדוד אליך יהוה נפשי אשא : אלהי בך בטחתי
אל אבושה אל יעלצו אויבי ליגם כל קוֹיך
לא יבשו יבשו הבוגדים ריקם : דרכיך יהוה הודיעני
ארחותיך למדני : הדריכני באמתך ולמדני כי אתה
אלהי ישעי אותך קויתי כל היום : זכר רחמיך יהוה
והסדיך כי מעולם המה : חטאת נעורי ופשעי אל
תזכור כהסדיך זכר לי אתה למען טובה יהוה : טוב
נישר יהוה על כן יורה חטאים בדרך : ידרך ענוים
במשפט וילמד ענוים דרכו : כל ארחות יהוה חסד
ואמת לנצרי בריתו ועדתיו : למען שמך יהוה וסלחת
לעוני כי רב הוא : מי זה האיש ירא יהוה יורנו
בדרך יבחר : נפשו בטוב תלין וזרעו יירש ארץ :
סוד יהוה ליריאי ובריתו להודיעם : עיני תמיד אל
יהוה כי הוא יוציא מרשת רגלי : פנה אלי וחנוני כי
יחיד ועני אני : צרות לבבי הרחיבו מצוקותי
הוציאני : ראה עניי ועמלי ושאל לכל חטאתי : ראה
אויבי כי רבו ושנאת חמס שנאוני : שמרה נפשי
והצילני אל אבוש כי חסיתי בך : תם וישר יצרוני
כי קויתך : פדה אלהים את ישראל מכל צרותיו :
והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו :

יהוה אלהי ישראל שוב מהרון אפק • והנחם על
הרעה לעמך :

אבינו מלכנו אבינו אתה • אבינו מלכנו אין לנו
מלך אלא אתה • אבינו מלכנו רחם עלינו •
אבינו מלכנו הננו ועננו • כי אין בנו מעשים טובים
עשה עמנו צדקה וחסד למען שמך הגדול והושיענו :
ואנחנו לא נדע מה נעשה פי עליך עינינו : זכר
רחמיך יהוה והסדיך כי מעולם המה : יהי הסדיך
יהוה עלינו כאשר יחלנו לך : אל תזכר לנו עונות
ראשנים מהר יקדמונו רחמיך כי דלוננו מאד : עזרנו
בשם יהוה עשה שמים וארץ : חננו יהוה הננו כי
רב שבענו בוו : ברוגו רחם תזכר • ברוגו אהבה
תזכור • ברוגו עקידה תזכר • ברוגו תמימות תזכור •
יהוה הושיעה המלך יעננו ביום קראנו : כי הוא
ידע יצרנו זכור כי עפר אנחנו : עזרנו אלהי ישענו
על דבר פבוד שמך והצילנו וכפר על חטאתנו למען
שמך :

ואומר הסלים נכיר קדיש תקבל

בטוב טבת חומרים ה' מלך גאות לבס וכו' וכו' ח' חומרים חוזר ח' למנחת
על הגיפית ה' חזוננו וכו' •

למנצח בנגינות מזמור שיר : אלהים יחננו ויברכנו יאר
פניו אתנו סלה : לדעת בארץ דרכך בכל
גוים ישועתך : יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם :
ישמחו וירננו לאמים בית שפוט עמים מישוה ולאמים
בארץ תנחם סלה : יודוך עמים אלהים יודוך עמים
כלם : ארץ נתנה יכולה יברכנו אלהים יחננו ויברכנו
אלהים ויראו אותו כל אפסי ארץ :

מנחה

ואומר קדים יחא סלמח רבא

ערינו לשבח לארון הכל לתת גדולה ליוצר
בראשית שלא עינינו כגוי הארצות ולא
שמנו כמשפחות האדמה שלא שם חלקנו בהם
וגדלנו בכל המונם: (שהם משתחווים להבל וריק
ומתפללים אל אל לא יושיע) ואנחנו משתחווים
לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא
נוטה שמים ויוסד ארץ ומושב יקרו בשמים ממעל
ושכינת עוז בגבהי מרומים הוא אליהנו ואין עוד
אחר אמת כלבנו ואפס זולתו ככתוב בתורה
וידעת היום והשבת אל לבבך פייהוה הוא האלהים
בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד:
(והיה יהוה למקד על פל הארץ ביום ההוא יהיה
יהוה אחד ושמו אחד):

ויט כוהנים לומר מזמורים חלו אחר מנחה

מזמור לדוד יהוה קראתיך חוסה לי שהזכיר קולי בקראי לך: תכון
תפנתי קטרתי לפניך נושאת כפי מנחת ערב: סיתה יהוה שמרה
לפי נלרה על דל שפתי: אל תט לפי לדבר רע להתעולל עלילות ברסע
את אישים פועלי הון וכל הלקה בחנעמיהם: יהלמני לדיק חסד ויוכיחני
שמן רחם אל יני רחמי כי עוד ותפלתו ברעיהיהם: נשטטו בידו סלע
שפטיהם ושמעו אמרי כי נעמו: כמו פולחן וקבע בארץ נפשו עלמינו לפי
סחול: כי הליך יהוה אלני עיני בכה חסיתי אל תער נפשי: שמרני מידו
פח יקשו לי ומקשות כעלי הון יפלו במכמרו רשעים יחד הלכתי עד לעבור:
נושכיר לדוד בהיותו במערה תפלה: קולי אל יהוה אזעק קולי אל
יהוה אתחן: אשפך לפני סיחי לרתי לפני גיד: בהתעטף
עלי רוחי ואתה ידעת נתיבתי בארח זו ההלך טמנו פח לי: הבט ימין וראה
ראי לי מכיר אבד מנוס ממני אין דורש לנפשי: זעקתי אליך יהוה אמרתי
אהב מחסי חלקי בארץ החיים: הקטיבה אל רנתי כי דלותי מאד הוללני
ברדפי כי אמרו ממני: הוליה ממסגר נפשי להודות את שמך בני יכתירו
לדיקים כי תגמל עלי:

ואומר אלה פוחה עד מפני הכבוד כמו במנחה

תפלת ערבית

מזמור של חופו ביום ובראש חרט ברכי נפשי ובהנחה ובהנחה
ובחול

מנחה

מו

ובחול המועד מזמור כשייך לחופו חופו ואחכ"ה

שיר המעלות הנה ברכו את יהוה כל עבדי יהוה
העמדים בבית יהוה בלילות: שאו ידיכם קדש
וברכו את יהוה ברכב יהוה מציון עשה שמים וארץ:
בטולחי נפת אחר לירוד ברוך ולחננה בנגינות מתחילין כאן וטוב גם בסוף
הלילות להתחיל מכלאן
יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה יהוה
צבאות אשרי אדם בטח בך: יהוה הושיעה
המלך יעננו ביום קראנו: בשלום יחדו אשכבה ואישן
כי אתה יהוה לבדד לבטח תושיבני: תודיעני ארח
חיים שובע שמהות את פניה נעימות בימיך נצח:
מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה שבות עמו
יגל יעקב ישמח ישראל: יומם יצוה יהוה חסדו ובלילה
ישירה עמי תפלה לאל חי: ותשועת צדיקים מיהוה
מעוונם בעת צרה: ויעזרם יהוה ויפלטם יפלטם
מרשעים יושיעם פי חסו בו: חזקו ויאמץ לבבכם כל
המיחלים ליהוה:

ויט כוהנים לומר

הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם וגפאס עד העולם: יס
לרכון אמרי פי יהגיון לבי לפניך יהוה לורי וגואלי: הטיבה
ברכונך הנה ליון חכמה חומות ירושלים: אז תחפוק וגמי לדק עלה וכליל
הז ועלו אל מזבח פרים: הך לדיקים יודו לשמך ושב ישראל את פתיך:
ואנחנו עמך ואלהן מרעיתך נודה לך לעולם לדור ודור נספר תהלתך:
ועומר שליח כבוד לפני הטיבה ואומר:

יתגדל ויתקדש שמייה רבא (כאן יענה אמן ויכוין איזהו
גי' אמן ה) בעלמא די ברא כרעותיה וימני
מלכותיה ויצמח פורקניה ויקרב משיחיה
ב' ויכוין כלפניו) בחייכון וביומיכון ובחיי דבל כן
בעגלא ובזמן קריב ואמרו (אמן) ויכוין כלפניו

עד לאמרו בעלמא) אמן • יהא שמייה רבא מברך לעלם
 ולעלמי עלמא יתברך • וישתבח • ויתפאר • ויתרומם •
 ויתנשא ויתהדר • ויתעלה • ויתהלל • שמייה דקודשא
 בריך הוא • ואמן ד' ויכוין כנ"ל) לעילא מן כל ברכתא •
 עירתא • תושבתתא • ונחמתא • דאמרו בעלמא •
 ואמרו (אמן ה' ויכוין כנ"ל) אמן :

והוא רהום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו
 ולא יעיר כל חמתו : יהוה הושיעה המלך יעננו
 ביום קראנו :

ואמר החזן ברכו את יהוה המבורך : ואומרים הקהל כלתם
 ישתבחה ויתפאר שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא • שהוא
 ראשון והוא אחרון • ומבלעדיו אין אלהים • יהי שם ה' מבורך מעתה ועד
 עולם • ושמו מרומם על כל ברכה ותהלה :

ועוים ברוך יהוה המבורך לעולם • עד :
 ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר בדברו
 מעריב ערבים בחכמה פוטה שערים ובתבונה
 משנה עתים ומהליף את הזמנים • ומסדר את
 הזוכים במשמרותיהם ברקיע פרצונו • בורא יומם
 ולילה גולל אור מפני השך והשך מפני אור • המעביר
 חם ומביא לילה • ומבדיל בין יום ובין לילה יהוה
 צבאות שמו • ברוך אתה יהוה המעריב ערבים :

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת • תורה ומצות
 חקים ומשפטים אותנו למדת • על כן יהוה
 מלך • ויבנו ובקומונו נשיח בחקיה ונשמח ונעלו
 ונעלה • תלמוד תורתך ומצותיה וחקותיה לעולם ועד •
 ויבנו ואורך ימינו ובהם נהנה יומם ולילה •
 וחסלתך לא תסור מפנינו לעולמים • ברוך
 אתה יהוה אוהב את עמו ישראל :

חייב אדם לקבל עליו מלות יחוד הטעם ברוך הוא בארבע שלישם ויזכר לקדושתו
 בכונה גדולה ויחריך צאחר כדי להמליכו בטחום ובארץ וכל דעות המולס
 ומוכר נפשו ונשמתו על קדושת שמו • ויתייחד של אחד שלא יהא בטמע
 כרי' ש' ח' ו' ז' של שמע "טאו" מרום "עיניכ' ולהפך יעול "מלכות" שמים וישיב
 על לבו חס עפר חיזה מי' הדברות הרמוזות בו • כמבואר למטה • ויתחרט
 ויקבל שלא לעבור עוד • ויסגור עיניו ביד ימין • ויכוון טעם ע' בארון הכל •
 ה"ה • פוה • ויחיה •

יוד • הי • ויו • הי

שמע ישראל יהוה אלהינו הנכי' יהוה • אחד : לא
 יהיה לך הליהם החרים • ואומרים כלתם ברוך שם כבוד

מלכותו לעולם ועד : ע"כ • כריך להפסיק בין מלכות שמים
 לעול מלות • ואהבת לא תסא את יהוה אלהיך בכל לבבך
 ובכל נפשך ובכל מאדך : והיו הדברים האלה אשר
 אנכי מצוך היום על לבבך : ושננתם לבניך ודברת
 בהם בשבתך בביתך ובילכתך בדרך ובשכבך ובקומך :
 וקשרתם לאות על ידך והיו לטטפת בין עיניך : לא
 תסמוד וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך :

והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה
 אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו
 בכל לבבכם ובכל נפשכם : ונתתי מטרי ארצכם
 בעתו יורה ומלקוש לא תגנוב ואספת דגנך ותירשך
 ויצהרך ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת :
 השמר ולכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים
 אחרים והשתחוויתם להם : וחרה יכסיק מעט אף יהוה
 בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא
 תתן את יבולה לא תלח ואבדתם • מהרה מעל הארץ
 הטבה אשר יהוה נתן לכם : ושמעתם את דברי אלהים
 על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות עיני
 ידכם והיו לטטפת בין עיניכם : ולמדתם אתם את

בניכם לדבר כב בשבתך בביתך ובלכתך בדרך
וביכבדך ובקונך וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך:
נכד את הכיך למען ידבו ימיכם וימי בניכם על האדמה
אשר נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם כימי השמים
על הארץ:

ויאמר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל
ואמרת אליהם ועשו להם ציצת על פני
בגדיהם לזכרתם ונתנו על ציצת הפנף פתיל תכלת:
והיה לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם את כל
מצות יהוה ועשיתם אתם לא תנאף ולא תתורו אהרי
לבבכם ואהרי עיניכם ויסיס הזלילות נגד פני אשר אים
זנים אחריהם: וזכור את יום השבת למען תזכרו ועשיתם
את כל מצותי והייתם קדושים לאלהיכם: אני יהוה
אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות
לכם לאלהים לא תענה ברעך אני יהוה אלהיכם:

בגד בקרית שמע פס פסיק ברוך עס רמ"ח תיבות חסר ג' וחזור סליח
לצור יהוה אלהיכם אמת ומעלים הרמ"ח תיבות כמנין הכריו
של אדם משועבדים כלם לעבדות הכור יתברך
שמו ויכמעס מפיו ט"כ ויסקוק

אמת ואמונה כל זאת וקיים עלינו כי הוא יהוה
אלהינו ואין זולתו ואנחנו ישרא עמו הפודנו
מיד מלכים הגאלנו מלכנו מבף כל עריצים האל
הנפרע לנו מצרינו המשלם גמול לכל אויבי נפשנו
השם נפשנו בהיים ולא נתן למוט רגלנו המדרוכנו
על גמות אויבנו וידם קרננו על כל שנאינו הא
עושה לנו נקמה בפרעה באיתות ובמופתים
במצות בני חם המכה ויעברתו כל בכורי מצרים
אאת עמו ישרא מתוכם להירות עולם חמעכיר

בניו בין גורי ים סוף: ואת רודפיהם ואת שנאיהם
בתהומות טבע: ראו בניס את גבורתו שכחו והודו
לשמו ומלכותו ברצון קבלו עליהם משה ובני
ישראל לך ענו שירה: בשמחה רבה ואמרו כלם
מי כמכה באלים יהוה מי כמכה נאדר בקדש נורא
תהלת עשה פלא: מלכותך יהוה אלהינו ראו בניך
על הים יחד כלם הודו והמליכו ואמרו יהוה ימלך
לעולם ועד: ונאמר כי פדה יהוה את יעקב וגאלו
מיד חזק ממנו: ברוך אתה יהוה גאל ישראל:

השבינו אבינו לשלום: והעמידנו מלכנו לחיים
טובים ולשלום: ופרוש עלינו סבת שלומך
ותקננו מלכנו בעצה טובה מלפניך: והושיענו מהרה
למען שמך: והגן בעדנו: והסר מעלינו מכת אויב:
דבר חרב צרה רעה רעב ויגון ומשחית ומנפה
שבור והסר שטן מלפנינו ומאחרינו: וכצל כנפיק
תסתירנו: ושמור צאתנו ובואנו לחיים ולשלום מעתה
ועד עולם: כי אל שומרינו ומצילנו אתה מפל דבר
רע ומפחד לילה: ברוך אתה יהוה שומר את עמו
ישראל לעד אמן: ויט נוכח לומר בלס

ברוך יהוה לעולם אמן ואמן: ברוך יהוה מציון שכן
ירושלם הללויה: ברוך יהוה אלהים אלהי
ישראל עשה נפלאות לבדו: וברוך שם כבודו לעולם
ומלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן: יהי כבוד
יהוה לעולם ישמח יהוה כמעשיו: כי לא ימא יהוה
את עמו בעבוד שמו הגדול כי הוא יחיה לעשות
אתכם ללעם: וירא כל העם ויפלו על פניהם ויאמרו
יהוה הוא האלהים יהוה הוא האלהים ויהוה הוא

למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד : יהי חסדך יהוה עלינו כאשר יהלנו לך: הושיענו יהוה אלהינו וקבצנו מן הגוים להודות לשם קדשך להשתבח בתהלתך: כל גוים אשר עשית יבאו וישתחוו לפניך אדני ויכבדו לשמך : כי גדול אתה ועשרה נפלאות אתה אלהים לבדך : ואנחנו עמך וצאן מרעיתך נודה לך לעולם לדר ודר נספר תהלתך : ברוך יהוה ביום ברוך יהוה בלילה ברוך יהוה בשכבנו ברוך יהוה בקומנו בידך נפשות החיים והמתים אשר בידו נפש כל חי ורוח כל בשר איש: בידך אפקיד רוחי פדית אותי יהוה אל אמת : אלהינו שבשמים יחיד חי וקיים תמיד ימך עלינו לעולם ועד :

ומהחילין בקול רם יראו סינינו • וכמונאי טבת אומר קודם יראו סינינו • מלך בראשית מאז נקראת ועל כל מעשיך אתה תמלוך: יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך מלכנו באמת באמור לציון מלך אלהיך • יהוה מלך יהוה מלך יהוה ימך • יהוה ימך • לעלם ועד כי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלוך בכבוד • כי אין לנו מלך אלא אתה ברוך אתה יהוה המולך בכבודו אל חי וקיים תמיד ימך עלינו לעולם ועד ועל כל מעשיו: ואומר קדיש לטיילא •

ועומד כענר לפני רבו • בכוונה כמו בשמריה • ויכוון בלבד טס זה בכל הכרכות • וב' אופיות מהטס ענמו בכל פעם טכוא כורע כאשר הרחם :

אדון הכל יאהדוניה • היה הוה ויהיה

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :

ברוך אתה יהוה • (יא) אלהינו ואלהי אבותינו •

אלהי אברהם • אלהי יצחק • יהי יעקב

האל

האל הגדול הגבור והנורא • אל עליון נזמל חסדים טובים קונה הכל וזוכר חסדי אבות ומביא גוא לבני בניהם למען שמו באהבה : כימי תשובה אומר זכרנו לחיים (אל) מלך הפץ בחיים • כתבנו בספר חיים • למעןך אלהים חיים (אל חי) מלך עוזר ומושיע ומגן ברוך אתה יהוה (הד) מגן אברהם :

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע (בקין מוריד הטל) (ובמורף משיב הרוח ומוריד הגשם •) מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים • סומך נופלים • זרופא חולים • ומתיר אסורים • זמקיים אמונתו לישני עפר • מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה •

כימי תשובה אומרים

מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו ברחמים לחיים : זנאמן אתה להחיות מתים • ברוך אתה יהוה מחיה המתים :

וזכרברי קדשך כתוב לאמר • ימך יהוה לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה :

אתה קדוש ושמך קדוש • וקדושים בכל יום יהללוך סלה : (כי אל מלך גדול וקדוש אתה) ברוך

אתה יהוה האל הקדוש : (כימי תשובה המלך הקדוש) אתה חונן לאדם דעת • ומלמד לאנוש בערה •

במולאי טבת ומולאי יום טוב אומרים

אתה הונתנו יהוה אלהינו מדע והשכל אתה אמרת להבדיל בין קדש לחול • ובין אור לחושך ובין

ישרא לעמים • ובין יום השביעי לששת ימי המעשה •

כשם

פֶּשַׁם שֶׁהַבְּרִלְתָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֵעַמֵּי הָאָרֶצוֹת
וּמִשְׁפָּחוֹת הָאָדָמָה כִּפְּךָ פָּדַנּוּ וְהִצִּילֵנוּ מִשְׁטָן רָע
וּמִפְּגַע רָע וּמִכָּל גְּזִירוֹת קָשׁוֹת וְרַעוֹת הַמְתַּרְגְּשׁוֹת
לְבֹא בְּעוֹלָם : ע"כ

וְחַנּוּנוֹ סָאֲתָךְ דַּעַת וּבִינָה וְהַשְּׁכַל בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
חוֹנֵן הַדַּעַת :

הַשִּׁיבֵנו אֲבִינוֹ לְהַתְּרֵךְ וְקַרְבָּנוּ מִלִּכְנוֹ לְעַבְדֵיךָ
וְהַחֲזִירֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלִימָה לְפָנֶיךָ :

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתחזור חתיכה מתחת
כסא כבודך להחזיר בתשובה שלימה לכל פיסעי ישראל ונכללם
תחזירנו לי פ"כ כי ימיך יהוה פסוטה לקבל טובים :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַרוֹצֵה בְּתִשׁוּבָה :
כִּלְחָ לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מַחֲוֹל לָנוּ מִלִּכְנוֹ כִּי
פָּשַׁעְנוּ כִּי אֵל טוֹב וְסִלַּח אַתָּה בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה חוֹנֵן הַמְּרַבֵּה לְסִלּוּחַ :

דַּאֲתָ גַּא בְּעֵינֵינוּ זְרִיבָה רִיבָנוּ וּמַהֲרָ לְגַאֲלָנוּ גַּאֲלָה
שְׁלִימָה לְמַעַן שִׁמְךָ כִּי אֵל גּוֹאֵל חֹזֵק אַתָּה
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה גַּאֵל יִשְׂרָאֵל :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַעוֹנֶה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּעַת צָרָה :
רַפְּאֵנוּ יְהוָה וּנְדַפֵּא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנוֹשְׁעָה כִּי תִהְלֵתָנוּ
אַתָּה וְהַעֲלֵה אֲרוּכָה וּמְרַפָּא לְכָל תַּחֲלוּאֵינוּ
וְזִכַּל מְכַאֲבָנוּ זִלְכַּל מִכּוֹתֵינוּ כִּי אֵל רֹפֵא רַחֲמָן
וְנִאֲמֵן אַתָּה בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה רֹפֵא תּוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :
יְקִי בְּרַכְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ (אֲבִינוּ) בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
זְבֹרֵךְ שְׁנֵתֵינוּ בְּטַלְלֵי רְצוֹן בְּרַכָּה וּנְדָבָה
אֲתָה יְהוָה חַיִּים וְשֶׁבַע וְשָׁלוֹם פְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת
לְעַמְּךָ כִּי אֵל טוֹב וּמְטִיב אַתָּה וּמְבָרֵךְ הַשָּׁנִים :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים : ע"כ
וּבְחִוּוֹךְ בְּרֵךְ עֲלֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֵת הַשָּׁנָה הַזֹּאת
וְאֵת כָּל מִינֵי תְבוּאָתָה לְטוֹבָה וְתֵן טַל

וּמָטָר לְבִרְכָה עַל כָּל פְּנֵי הָאָדָמָה וְרוּחַ פְּנֵי תֵבֵל
וְשֶׁבַע אֵת הָעוֹלָם כְּלוּ מִטּוֹבְךָ וּמְלֵא יְדֵינוּ מִבְּרֻכּוֹתֶיךָ
וּמַעֲשֵׂךָ מִתְּנוּת יְדֶיךָ שְׁמֵרָה וְהִצִּילָה שָׁנָה זוֹ מִכָּל
דְּבַר רָע וּמִכָּל מִינֵי מִשְׁחִית וּמִכָּל מִינֵי פּוֹרְעָנוֹת
וַעֲשֵׂה לָהּ תְּקוּהָ טוֹבָה וְאַחֲרִית שָׁלוֹם חוּס וְרַחֵם
עָלֶיךָ וְעַל כָּל תְּבוּאָתָה וּפִירוֹתֶיהָ וּבְרַכָּה בְּגִשְׁמֵי
רְצוֹן בְּרַכָּה וּנְדָבָה וְתִהְיֶה אַחֲרֶיהָ חַיִּים וְשֶׁבַע וְשָׁלוֹם
כְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת לְבִרְכָה כִּי אֵל טוֹב וּמְטִיב אַתָּה

וּמְבָרֵךְ הַשָּׁנִים בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים : ע"כ
תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גְּדוֹל לְחַרּוֹתָנוּ וְשֵׂא נֶס לְקַבֵּץ גְּלוּתֵינוּ
וְקַבְּצֵנוּ יַחַד מֵאַרְבַּע כַּנְּפוֹת הָאָרֶץ לְאַרְצֵנוּ

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שכל טפה וטפה שיצאה ממני
לירטלה בין ברוחם בין ברכין בין בשוגג בין ער בין יסון בין על ידי בין על
ידי אחרים שלא במקום מכוון עשה למען שמך הגדול היולא מפסוק חיל
בלע ויקראנו חב"ו שתחזירם למקומם במקום הקודש ברוך אתה יי
הבו וה מקבץ נדחי עמו ישראל ואינו חוזר הכרעה :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְקַבֵּץ נְדָחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :
הַשִּׁיבָה שְׁבֻטֵינוּ כְּבִדְאִישׁוּנָה וְיַעֲצִינוּ כְּבַתְּחִילָה
וְהַסֵּר מִמֶּנּוּ יְגוֹן וְאַנְחָה וּמְרוּךְ עֲלֵינוּ מִהֲרָה
אַתָּה יְהוָה לְבִדְךָ בְּרַחֲמִים בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפַּט בְּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה מֶלֶךְ אֱהָב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט :

כַּעֲבַרְתָּ יְיָ תְּסוּבָה (הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט) וְהֵסֵךְ חֵן מִחֲזִירֵינוּ
לְמַלְשִׁינִים וּלְפִינִים אֵל תִּהְיֶה תְּקוּהָ וְכָל הַיָּדִים בְּרִנָּה
יֵאבְדוּ וְכָל אֵיבִיךָ וְכָל שְׂנְאִיךָ מִתְּחִילָה
יִבְרָתוּ זְכַל עוֹשֵׂי רִשְׁעָה מִהֲרָה תַעֲקֹר וְתִשְׁכַּח

וְהִכְלַמְנוּ • וְהִכְנִיעֵם בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ • בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמַכְנִיעַ זָדִים : (כ"ה מִיָּנַיִם) :

אֶל הַצְּדִיקִים • וְעַל הַחֲסִידִים • וְעַל שְׂאֵרֵי עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל (וְעַל זְקֵנֵיהֶם) וְעַל פְּלִיטַת בַּיִת סוֹפְרֵיהֶם •
וְעַל גִּירֵי הַצְּדָק וְעַלֵינוּ • יְהוּ נָא רַחֲמֵךָ יי אֱלֹהֵינוּ
וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכָל הַבוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאֵמֶת • וְשִׁים
חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם • וְלַעֲוֹדָם לֹא נִבּוֹשׁ כִּי בָךְ בְּטַחְנוּ • וְעַל
חֲסִדְךָ הַגָּדוֹל בְּאֵמֶת נִשְׁעֲנֵנוּ • בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מִשְׁעַן
וּמִבִּטָּח לְצַדִּיקִים :

תְּשׁוּבֵן בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַם עִירְךָ בְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ • וּכְסֹא
דָּוִד מְהֵרָה בְּתוֹכָהּ תִּבְנֶן • וּבְנֵה אוֹתָהּ בְּנֵן
שָׁלֵם בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ • בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם:
אֵת צִמַּח דָּוִד עֲבָדְךָ מִחֲרָה תְּצַמִּיחַ • וְקִרְנוֹ תִּרְוֵם
בִּישׁוּעָתְךָ • כִּי לִישׁוּעָתְךָ קוִינֵנוּ כָּל הַיּוֹם בְּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה מִצְמִיחַ קֶרֶן יִשׁוּעָה :

שִׁמְעֵ קוֹלֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲב הַרְחֵמֵן • חוּם וְרַחֵם
עַלֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ כִּי
אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת וְתַחֲנוּנִים אַתָּה •

באן יתור בקצור ושוט כרפיו זכיום טחין בו תחנוני מתחיל יהי רצון בלבד
מודים אהנו לפניך בכשת פנים שחטחנו עוינו ופשיענו לפניך ועברנו
על מצות דאורייתא ודרבנן והרע בעיניך פשינו • זהרי לנו
מתחריטים מרטה גמורה זאנחנו רוכים בלב שלם לסוב בתשובה שלימה •
יהי רצון מלפניך אלהינו ואלהי אבותינו שסוכנו לסוב בתשובה שלימה
ותמחול ותסלח ותכפר לכל חטאתינו עינותינו ופסענו ותמלא פל
השמות שפגמנו בהם ותוליא לאור כל כוונות הקדושה אשר נתפזרו על
ידינו וישוב הכל לאיתנו הרהטון : ע"ב

יהי רצון מלפניך לקיים כל מצותיך • ולעסוק בתורה לשמה • ותגילנו
מיצר הרע ותפרנסנו פרנסה טובה בזהר ונחת וריוח לעבודתך •
שכח סוף הקדושה הממונה כל הפרנסה (ויכוין בלבד דיקרנוסא ר"ת
חתך פס ג' אותיות) פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון
ומלפניך מלפני דיקם אל תשיבנו חגנו ועננו ושמע
תפלתנו

תְּפִלָּתֵנוּ כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה • בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה :

רְצֵה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּלְתַפְלַתְּם שְׁעָה •
וְהַשֵּׁב הָעֲבוּדָה לְדַבִּיר בֵּיתְךָ • וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל
וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תִקְבַּל בְּרָצוֹן • וְתֵהִי לְרָצוֹן תָּמִיד
עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ : כראש חלם אומרים

אֱלֹהֵינוּ וַיֵּהִי אֲבוֹתֵינוּ יְעֹלָה וַיֵּבֵא יַגִּיעַ יִרְאֵה וַיִּרְצֵה
יִשְׁמַע יִפְקַד וַיִּזְכֵּר וַיִּזְכְּרוּנוּ וַיִּזְכְּרוּנוּ וַיִּזְכְּרוּנוּ וַיִּזְכְּרוּנוּ
וַיִּזְכְּרוּנוּ יְרוּשָׁלַם עִירְךָ • וַיִּזְכְּרוּנוּ מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבָדְךָ •
וַיִּזְכְּרוּנוּ כָּל עַמְּךָ בַּיִת יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לְפִלִיטָה לְטוֹבָה
לְחַן לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּיוֹם לֹאֵשׁ הַחֲדָשׁ הַזֶּה • לְרַחֵם
בּוֹ עַלֵינוּ וּלְהוֹשִׁיעֵנוּ • זְכַרְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה
וּפְקֻדָנוּ בּוֹ לְבִרְכָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים בְּדַבַּר
יִשׁוּעָה וְרַחֲמִים • חוּם וְחַנּוּן וְחַמּוּל וְרַחֵם עַלֵינוּ
וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם
אַתָּה :

וְאַתָּה בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים תַּחֲפוּץ בָּנוּ וְתִרְצָנוּ • וְתַחֲוִינָה
עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים • בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
הַמַּחֲזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן :

מוֹדִים אַנְחָנוּ לָךְ • שְׂאֵתָה הוּא יְהוָה (וַנ) אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּרְנוּ צוּר חַיֵּינוּ
וּמִגֵּן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדָה לָךְ וְנִסְפָּר
תְּהַלְתֵּךְ • עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ • וְעַל נַשְׁמוֹתֵינוּ
הַפְּקוּדוֹת לָךְ • וְעַל נַפְשֵׁךָ שֶׁבְכָל יוֹם עִמָּנוּ • וְעַל
נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְכָל עֵת עָרַב וּבִקֵּר וְצַהֲרִים •
חֵטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֵיךָ • הַמְּשִׁיחַ בִּי לֹא תִפּוּ
חֲסִדְךָ • כִּי מֵעוֹלָם קוִינֵנוּ לָךְ • אהמלתי אומרים

על הנסים על הפורקן על הנבירות ועל התשועות
ועל הנפלאות ועל הנחמות שעשית לאבותינו
בימים ההם בזמן הזה : בימי מתתיה בן יוחנן כהן
גדול חשמונאי ובניו . כשעמדה עליהם מלכות יון
הרשעה על עמך ישראל לשכחם מתורתך ולהעבירם
מחקי רצונך . ואתה ברחמיה הרבים עמדת להם
בעת צרתם . רבת את ריבם . דנת את דינם נקמת
את נקמתם . מסרת גבורים ביד חלשים ורבים ביד
מעטים ורשעים ביד צדיקים וטמאים ביד טהורים
וגדים ביד עוסקי תורתך ולך עשית שם גדול וקדוש
בעולמך ורעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן
בהיום הזה . ואחר כך באו בניה לדביר ביתך ופנו
את היכלך . וטהרו את סקדשיך . והדליקו נרות
בהצרות קדשך וקבעו שמונה ימים אלו בהלל
ובהודאה ועשית עמהם נסים ונפלאות ונודה לשמך
הגדול סלה :

כסוים חוזרים

על הנסים ועל הפורקן על הנבירות ועל התשועות
ועל הנפלאות ועל הנחמות שעשית לאבותינו
בימים ההם ובזמן הזה בימי מרדכי ואסתר בשושן
הבירה . כשעמד עליהם המן הרשע בקש להשמיד
להרוג ולאבד את כל היהודים . מנער ועד זקן טף
ונשים ביום אחד . בשלשה עשר לחדש ענים עיזר
בא חדש אדר . ושללם לבו . ואתה ברחמיה הרבים
בנתת את ענתו וקלקלת את מחשבתו והשבות
לפניו . ותלו אותו ואת בניו על העץ
ועשית עמהם נס ונפלא ונודה לשמך הגדול סלה :
ועל

ועל כלם יהצרך ויתרומם ויתנשא תמיד שמך מלכנו
לעולם ועד . וכל החיים יודוך סלה :
(בעשרת ימי חטויה) וכתוב לחיים טובים כל בני ברייתך :
ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם כי
טוב האל ישועתנו ועזרתנו סלה הא טוב
ברוך אתה יהוה (הי) הטוב שמך ולך גאה להודות :
שים שלום טובה וברכה . חיים חן וחסד . ורחמים
עלינו ועל כל ישראל עמך וברכנו אבינו כלנו
יחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יהוה אלהינו
תורה וחיים אהבה וחסד . צדקה ורחמים ברכה .
ושלום . וטוב בעיניך לברכנו ולברך את עמך
ישראל ברוב עוושלום : בעשרת ימי חטויה

ובספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה . וישועה
ונחמה . וגזירות טובות נזכר ונכתב לפניך
אנחנו ופר עמך ישראל לחיים טובים ולשלום :
ברוך אתה יהוה המברך את עמו ייגדא בשלום אמר
יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי :
שיב לומר סיר החטות אטא סיני אל כהרים

אלהי נצור לשוני מרע . ושפתותי מדבר מרמה .
ולמקללי נפשי תדום . ונפשי בעפר לכל
תהיה . פתח לבי בתורתך . ואחרי מצותיך תרדף
נפשי . וכל הקמים עלי לרעה . מהרה הפך עצתם
וקלקל מחשבותם יהיו כמץ לפני רוח ומלאך יהוה
דוהה : עשה למען שמך . עשה למען ימינך . עשה
למען תורתך . עשה למען קדושתך . למען חלצון
ודיך הושיעה ימינך וענני : יהיו לרצון אמרי פי
והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי :

כורפ ופוכפ ג' פסיטות לאחוריו וכוך רגל טהאל תחילה וכוך פרוט יחמר עוטה שלום ויטהחור לגד טהאל : ופטיטטה שלום יטהחור ליחין :

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שלא תעלה קנאת אחרי עלי ולא קנאתי על אחריים ושלא אכעוס היום ושלא אכעיסך ותלילני מילר הרע והן כלבי הכנעה וענוה ויראת הטא : מלכנו והלטינו ימד טמך בעולמך וכנה ביתך : טכלל סיכלך : וקבץ נליות : פדה לאך ושמת עדתך : במטה בונינו ותן חלקנו בתורתך :

עושה שלום במרומי : הוא ברחמי יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן :

ואומר בקול רם

יהי שם יהוה מברך מעתה ועד עולם : ממזרח שמש עד מבוא מהלל שם יהוה : יהוה אדננו מה אדיר שמה בכל הארץ :

במולאי טכה אומרים טוכה ה' עד כוף הערבית כמו טכהוב במקומו הראוי כפר מולאי טכה :

ויט כוכבים לומר הודוי : אומר כחון קריט תפקכל ואמר כך אומרים :

שיר למעלות אשא עיני א ההרים מאין יבא עזרי : עזרי מעם יהוה עשה שמים וארץ : א יתן למוט רגלך א ינום שמרך : הנה לא ינום ולא ישן שמר ישראל : יהוה שמרך יהוה צלך על יד ימינך : יומם השמש לא יפכה וירח בלילה : יהוה ישמרך מפל רע ישמר את נפשך : יהוה ישמרצאתך ובואך מעתה נעד עולם :

ואמר קריט יחל טלחא רבא ואמר כך :

אומר ברכו את יהוה המבורך :

וטונים ברוך יהוה המבורך לעולם ועד :

עלינו לשבח לאדון הכל : לתת גדולה ליוצר בראשית שלא עשנו כגוי הארצות : ולא עמנו כמטפות האדמה : שלא שם חלקנו פהם ונדלנו

וגדלנו ככל המונם : (שהם משתחיים להבל וריק : ומתפללים אל אל לא יושיע :) ואנחנו משתחיים לפני מלך מלכי המלכים : הקדוש ברוך הוא : שהוא נוטה שמים : ויוסד ארץ : ומושב יקרו בשמים ממעל ושכינת עזו בנבחי מרומים : הוא אלהינו : ואין עוד אחר : אמת מלבנו : ואפס זולתו : כפתוב בתורה ידעת היום והשבת אל לבבך : כי יהוה הוא האלהים בשמים : ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד :

(והיה יהוה למך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד :)

יט כוכבים לומר טלכן נקוה לך : יזכר להגוז בתורה בכל : ילכלקייט לא ימוט כפר התורה כוז מכיך וכגיה בז יומכ ולילה זכו :

סדר קריאת שמע על המטה

מקוקן ומקובל נואיט האלהים כורח אחד האר : זל :

רבנו של עולם הריני מוחל וסולח לכל מי שהכעיס והקניט אותי : או שחטא כנגדי : בין בגופי : בין בממוני : בין בכבודי : בין בכל אשר לי : בין באונסי : בין ברצון : בין בישונג : בין במזיד : בין בדבור : בין במעשה : בין בגרגול זה : בין בגלגול אחר לכל בר ישראל ולא יעניש שום אדם בסבתי : יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי שלא אהטא עוד ומה שחטאתי לפניך מרוק ברחמיך הרבים לא על ידי יסורין : וחולאים רעים : יהיו לרצון אמרי פי והגין לבי לפניך יהוה צורי וגואלי :

השכיבנו אבינו לשלום : והעמידנו מלכנו לחיים טובים ולשלום : ופרוש עלינו סבת שלום ואתקנו מלכנו בעצה טובה מלפניך : זהו שיענו כמנהג

קרית שמע

למען שמך והגן בעדנו והסר מעלינו מבת אויב
דבר חרב צרה רעה רעב זיגון ומשחית ומגפה
שבור והסר שטן מלפנינו ומאחרינו ובצל כנפיה
תסתירנו ויטור צאתנו ובואנו לחיים ולשלום מעתה
ועד עולם כי אל שומרינו ומצילנו אתה מכל דבר
רע ומפחד לילה ברוך (יט נוכחים לברך בלי הזכרת הסם אתה
יהוה שומר את עמו ישראל לעד אמן:

ו"א הנרכה כלקון יסוד בלי הזכרת הסם ובכלל הולך אחר המנהג

ברוך (אתה יהוה אלהינו מלך העולם) המפיל חבלי
שינה על עינינו ותנומה על עפעפינו ומאיר
לאישון בת עין: יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי
אבותינו שתשכיבנו לשלום ותעמידנו לחיים טובים
ולשלום ותן חלקנו בתורתך ותרגילנו לדבר מצוה
ואל תרגילנו לדבר עברה ואל תביאנו לידי חטא
ואל לידי בועה וישלוט בנו יצר הטוב ואל ישלוט
בנו יצר הרע ותצילנו מיצר רע ומחולאים רעים
ואל יבהילנו חלומות רעים והרהורים רעים ותהא
משתינו שלמה לפניך והאר עינינו פן אישן המות
ברוך (כ"ל אתה יהוה) המאיר לעולם ברו בכבודו
אל מלך נאמן שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד
בשכמל"ו:

ויקרא קריאת שמע כולו שהוא ברוך פ"ד פ"א ואחר כך יאמר

יעיזו חסידים בכבוד ירגנו על משכבותם: רוממות
אל בגרוגם וחרב פיפיות בידם: הגה משתו
על שמים ששים גבורים סביב לה מגבורי ישראל:
כלם אהיו חרב מלמדי מלחמה איש חרבו על ירכו
מפחד בלילות: יזדכק יהוה וישמרך: ג"פ יאר יחזק

פניו

קרית שמע

נה

פניו אליך ויהנך: ג"פ ישא יהוה פניו אליך וישם
לך שלום: נ"פ

ישב בסתר עליין בצל שדי יתרוני: אמר ליהוה מחסי
ומצודתי אלהי אבטח בו: פי הוא יצירך מפח
יקוץ מדבר הוות: באברתו יסך לך ותחרת כנפיו
תחסה: צנה וסתרה אמתו: לא תירא מפחד לילה מחץ
יעוף יומם: מדבר באופל יהלוק מקטב ישוד צהריסו
יפול מצדך אלה ורבבח מימינה אליך לא יגש: רק
בעיניך תביט ושלמת רשעים תראה: פי אתה יהוה
מחסי:

עד מחסי הוא הנכין כידוע ויש חסלימין המוטור עד כיסופתי

ראוי לכל אדם לבב וירא חסא להפולית בכל לילה של עונותיו בכלל גדול
חסדו וכלול לכמה מיני עבירות אך חייב זכ פן להפלות צפרים
מפורס בכל לשון שהוא טומע אי זה עון שרפי חסד נכסל בו והנכין יסר הוא
לחשוב בחפס חיתון מל כל מה נפסע בחותו היום חפה קוחו עד יכנו והם
יזכור אי זה דבר שגור שלא כ"גן וקודם עליו בלב גביר ודמע וידעה ענמו
כאילו עומד בדין הזורח לפני סופס כל הארץ כי יקבל עליו ארבע חיות כ"ד
כאילו עמד עליו ואלו ככה הוא עושה חסדיו ואשרי חלקו כי נכלל בכלל
החסידים הקדמונים אשר נקראו ככפר הזוהר כנס מחריד לחוססנא וכל היודע
יאמר מעומד ואלו ירל לענות כל הסדר מעומד הוא טוב מאד והיודע
כללי רבה הוא דרך כ"ה פ"ב

בתחילה יאמר בכל לילה כל אנה בכח שדי סופי ואחר כך כלילה יאמר כורה
א ג' פעמים וכלילה הב' יחזור הריה הב' פעמים וכלילה הב' יחזור ג' וכן
כל הטעם תמיד כסדר זה ויכון הסם ולא יבטח בטפתיו פ"ו:

- (א) אנא בכה גדולת ימינה תתיר צרורה: (אבג יתן)
- (ב) קבל רצת עמך שנבנו טהרנו נורא: (קרע שמו)
- (ג) נא גבור דורשי יהודה כבבת שמרם: (נגד יכש)
- (ד) פרבם טהרם רחמי צדקתך תמיד גמלם: (כטר עבג)
- (ה) חסין קדוש ברוב טובך נהל עדתך: (חסב טלע)
- (ו) יחיד נאה לעמך פנה זוכרי קדושתך: (יגל פמ)
- (ז) שועתנו קברו שמע צעקתנו יודע תעלומות: (שפי צית)
- ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד: (גאמל)

למנצח

למנצח מזמור לדוד : בבוא אליו נתן הנביא כאשר
באל בת שבע : חנני אלהים פהסדך כרב
לחמיק מחה פשעי : הרב בבסני מעוני ומחטאתי
טהרני : כי פשעי אני ארע וחטאתי נגדי תמיד : לך
לבדך חטאתי והרע בעיניך עשיתי למען תצדק בדברך
תזכה בשפטך : הן בעיון חוללתי ובחטא חמתני
אמי : הן אמת הפצת בטחנות ובסתם חכמה תודיעני :
תחטאני באזוב ואטהר תכבסני ומשלג אל בין :
תשמיעני ששון ושמחה תגלגלנה עצמות דכיה : הסתר
פניך מחטאי וכל עונתי מחה : לב טהור בדא לי
אלהים ורוח נכון חדש בקרבי : א תשליכני מלפניך
ורוח קדשך אל תקח ממני : השיבה לי ששון ישעך
ורוח נדיבה תסמכני : אמדה פשעים דרכיך וחטאים
אליך ישובו : הצילני מדמים אלהים אלהי תשועתי
תרגן לשוני צדקתך : אדני שפתי תפתח ופי יגיד
תהלתי : כי לא תהפוך זכח ואתנה עולה לא תרצה :
זכחי אלהים רוח נשברה לב נשבר ונדכה אלהים
לא תבוז : הטיבה ברצונך את ציון תבנה חומות
ירושלם : אז תחפץ זכחי צדק עולה וכליל אז יעלו
על מזבחך פרים : ואומר טהר המזלות אטא עיני בדף כ"ג ע"ב
גד גדוד יגודנו והוא יגד עקב ואם תשכב לאתפקד
ושכבת וערבה שנתך : בשוב אלן ואקיץ
ברחמים : לישועתך קויתי יהוה : לישועתך יהוה קויתי
קויתי יהוה לישועתך : קויתי לישועתך יהוה : יהוה
לישועתך קויתי : יהוה קויתי לישועתך : אתה סתר
לי סערת צרני רני פלט מפוכבני פלה : סלה תסובבני
פלט רני מצרני מצור לי סתר אמת : תודיעני ארת
ת"ם

היום שבע שמחות את פניך נעימות בימיך נצח :
אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא מועד :
בידך אפקיד רוחי פדית אתי יהוה אמת : תורה
צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב :

ויקוור הפסוק עד ט"פן מהוד דברי טוב

הטבת הלום

החולם כולך לפני פלטה בדיוטות חלוצבני ואומר

חלמא טבא הואי חלמא טבא הואי חלמא טבא
חואי : ופס טונין חלמא טבא חזיתא חלמא
טבא חזיתא חלמא טבא חזיתא חלמא דידך טבא
הוא וטבא להוי : רחמנא לשויה לטב : שבע ומנין
יגזרון עליה מן שמיא די יהוי טבא טבא הוא וטבא
להוי : וכך אומר פלטה פטחים

ואמר כך יאמר החולם שלט הפונות פטס פחת לכד

הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזרני שמהח:
וטונין אות שמה בתולה במחול ובחורים ווקנים
יחדו והפכתי אבלם לששון ונהמתים ושמהחיים
מינוגם : ולא אבה יהוה אלהיך לשמוע אל בלעם
ויחפוך יהוה אלהיך לך את הקללה לברכה פי
אהבך יהוה אלהיך : פלטה פרוייה פטס חתה
פדה בשלום נפשי מקרב לי כי ברבים היו עמדי :
וטונין ופדויי יהוה ישובון ובאו ציון ברנה
ושמחת עולם על ראשם ששון ושמחה ישיגו ונסו
יגון ואנחה : ויאמר העם אל שאול היונתן ימות אשר
עשה הישועה הגדולה הזאת בישראל חלילה
יהוה אם יפל משערת ראשו ארצח כי עם אלוהים
עשה היום הזה ויפדו העם את ענתן ולא מתו

צורא נב שפתים שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר
 יהוה ורפאתיו : ועיני ורוח לבשה את עמשי
 ראש השלישים לה דוד ועמך בן ישי שלום : שלום
 לה ושלום לעזריה פי עזרה אלהיה ויקבלם דוד ויתנם
 בראשי הגדוד : ואמרתם כה לחי ואתה שלום וכיתה
 שלום וכל אשר לה שלום : ברוך הגבר אשר יבטח
 ביהוה והיה יהוה מבטחו : יהוה עז לעמו יהוה
 יברך את עמו בשלום : ואמר החולק שלטה פעמים יהוה
 שמעתי שמעה יראתי וענוהים יהוה פערה בקרב שנים
 חיהו בקרב שנים תודיע ברוגז רחם תזכור :

ואמר עוד החולק שלטה פעמים

שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי:
 עזרי מעם יהוה עשה שמים וארץ : וענוהים אל
 יתן למוט בגלגל אל ינום שמרה : ואמר החולק הנה לא
 לא ינום ולא יישן שמר ישראל : וענוהים יהוה שמרה
 יהוה צלה על יד ימינה : יוטם השמש לא יכבה וירח
 בלילה יהוה ישמרה ככל רע ישמר את נפשך : יהוה
 ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם : לה אכול
 בשמחה לחמך ושתה בלב טוב יינה פי כבר רצה
 האלהים את מעשיך :

וטוב לו טידור ליהן לחם למניים כפי יכלתו

סדר קבלת שבת

קודם קבלה טבה נכון לומר סדר הטובים כלו כי היא קדש קדשים פידופי
 ולהטות לרנן יאמר הפלה זו כנוונה ונדעוהא דלכא : ואמר חלקו
 צדקה פתח פתח להרצה כפפים פגורים למי טיט נו פוח בקדקדו ומי טלא
 יגול לאומרו כלו קנף קבלה טבה יאמר חופו בין הפרקים כסדר טנדפס
 ודי טבה טלכן טטב ליון במקום כפרק בלמד פיש הקורא פתויה פוטריס :

לשם

תפלה לאומרה קודם שיר השירים

לשם יחוד קודשה צ"ש ושכינתיה בדחילו ורחימו ורחימו ודחילו ליחדא
 סס י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל הנם אלהנו נאים
 לשורר בקול נעים סיר הסירים קדש קדשים לעורר חכללת הסרון לזיר
 בקול נעים גילה ורנן כבוד הלכנון ולהצר השת נעורים עם דודס באהבה
 ואחיה ורעוהא וחדוהא דלכא שסון ושחיה ימלא בה תודה וקול זמרה
 ויעלה לפניך קריאת סיר הסירים כאלו אמרו שלמה בעלמו וכאלו הסגנו
 כל הסודות הסתומים בו ויהי כועס ה' וכו יהיו לרנן אמרי פיוטו :

שיר השירים אשר לשלמה : ישקני מנשיקות פיהו
 כי טובים דדיך מיין : לריח שמניך טובים שמן
 תורק שמך על פן עלמות אהבוך : משבני אחריך
 גרועה הביאני המלך חדריו נגידה ונשמחה בך
 נזכירה דדיך מיין מישרים אהבוך : שחורה אני
 ונאווה בנות ירושלם פאהלי קדר כיריעות שלמה :
 אל תראני שאני שהרחרת ששופתני השמש בני אמי
 נחרו בי שמני נטרה את הכרמים כרמי עלי לא
 נטרתני : הגידה לי שאהבה נפשי איכה תרעה איכה
 תרביץ פצהרים שלמה אהיה כעטיה על עדרי
 חבריך : אם לא תרעי לך היפה בנשים צאי לך
 בעקבי הצאן ורעי את גדיותיך על משכנות הרעים :
 לססתי ברכבי פרעה דמיתך רעיתי : גאוו לחייך
 בתורים צוארך בחרוזים : תורי זהב נעשה לך עם
 נקדות הכסף : עד שהמלך במסבו נרדי נתן ריחו :
 צרור המר דודי לי בין שדי ילין : אשכול הכפר דודי
 לי בכרמי עין גדי : הנך יפה רעיתי הנך יפה עיניך
 יונים : הנך יפה דודי אף נעים אף ערשנו רעננה :
 קרות בתינו ארזים רהיטנו ברתים : (פיקא) אני הביאת
 השרון שושנת היונקים : פשושנה בין החוחים פן
 רעיתי בין הקנות : בתפוח בעצי היעד פן דודי בין

דג

א

ט

קבלת שבת

הרביה בצלו המדתי וישבתי ופריו מתוק לחביהביאני
אל בירתי היין ודגלו עלי אהבה : (פירק 3) ספכוני
באשישות רפדוני בתפוחים כי חולת אהבה אני :
שמאלו תהת לראשי וימינו תחבקני : השבעתי אתכם
בנות ירושלם בצבאות או באילות השדה אם תעירו
ואם תעוררו את האהבה עד שתהפץ : קול דודי
הנה זה בא מדלג על ההרים מקפץ על הגבעות :
(פירק 4) דומה דודי לצבי או לעפר האילים הנה זה
עומד אחר כהדנו משגיח מן ההלנת מצייץ מן
ההרבים : ענה דודי ואמר לי קומי לך רעיתי יפתי
ורכי לך : כי הנה הסתיו עבר הגשם חלף הלך לו
הנצנים נראו בארץ עת הזמר הגיע וקול התור
גשמע בארצנו : (פירק 7) התאנה הנטה פניה והנפנים
סמדר נתנו ריח קומי לך רעיתי יפתי ורכי לך : יונתי
כהגוי הסלע בסתר המדרגה הראיני את מראיך
השמיעני את קולך כי קולך ערב ומראך נאוה : אחוז
לנו שעלים שעלים קטנים מחבלים פרמים וכרמנו
סמדר : דודי לי ואני לו הרעה בשושנים : (פירק 8)
עד שיפוח היום וגסו הצללים סבדמה לך דודי לצבי
או לעפר האילים על הרי בתר : על משכבי בלילות
בקשתי את שאהבה ופשי בקשתי ולא מצאתי :
אקומהנא ואסובבה בעיר בשוקים וברחבת אבקשה
את שאהבה נפשי בקשתי ולא מצאתי : מצאוני
השמרים הסכבים בעיר את שאהבה נפשי ראיכם :
(פירק 10) כמעט שעברתי מהם עד שמצאתי את שאהבה
נפשי אחותי ולא ארפנו עד שהבאתי אל בית אמי
ואל הדר הורתי : השבעתי אתכם בנות ירושלם

צבאות

קבלת שבת

נח

בצבאות או באילות השדה אם תעירו ואם תעוררו
את האהבה עד שתהפץ : מי זאת עלה מן המדבר
בתימרות עשן מקטרות מר ולבונה מכל אבקת
רוכל : הנה מפתו שלשלמה ששים גבורים סביב לה
מגברי ישראל : (פירק 1) כלם אחזי הרב מלמדי מלחמה
איש הרבו על ירכו מפחד בלילות : אפריון עשה לו
דמלך שלמה מעצי הלבנון : עמודיו עשה כסף
רפידתו זהב מרכבו ארגמן תוכו רצוף אהבה מבנות
ירושלם : צאנה וראנה בנות ציון במלך שלמה
בעטרה שעטרה לו אמו ביום חתנתו וביום שמתת
לבו : (פירק 2) הנך יפה רעיתי הנך יפה עיניך יונים
מבעד לצמתך שערך כעדר העוים שנלשו מרור
גלעד : שניך כעדר הקצובות שעלו מן הרחצה שכלם
נתאימות ושכלה אין בהם : כהוט השני שפתותיך
ומדברך נאוה כפלה הרמון רקתך מבעד לצמתך :
כמגדל דוד צוארך בנוי לתלפיות אלף המגן תלוי
עליו כל שלטי הגבורים : (לשמרת פירק 5) שני שדיך כשני
עפרים תאומי צביה הרעים בשושנים : עד שיפוח
היום וגסו הצללים אלך לי אל הר המור ואל גבעת
הלבונה : כלך יפה רעיתי ומום אין בך : אתי מלבנון
כלה אתי מלבנון תבואי תשורי מראש אמנה מראש
שניר וחרמון מפענות אריות מהררי נמרים : (פירק 6)
לבבתני אחתי כלה לבבתני באחד מעיניך בצחד
ענק מצורניך : מה יפו דדיך אחתי כלה מרה טבו
דדיך מיין וריח שמניך מכל בשמים : נפת תטפנת
שפתותיך כלה דבש וחלב תהת לשונך וריח שלמך
כריח לבנון : געול אחתי כלה נל געול מעין הדרים

שדהך

(פיקוי) שלחך פרדם רמונים עם פרי מגדים כפרים
עם גרדים : גרד וכרפם קנה וקנמון עם כל עצי
לבנה מר ואהלות עם כל ראשי בשמים : מעין גנים
באר מים חיים ונזלים מן לבנון : עורי צפון ובוא
תימן הפיחי גני יזרו בשמי יבא דודי לגנו ויאכל
פרי מגדיו : (פיקוי) באתי לגני אחתי כלה ארירתי
מורי עם בשמי אכלתי יערי עם דבשי שתירתי ייני
עם חלבי אכלו רעים שתו ושכרו דודים : אני ישנה
ולבי ער קול דודי דופק פתחי לי אחותי רעיתי יונתי
המתי שראשי נמלא טר קוצתי רסיסי לילה פשטתי
את כתנתי איכבה אלבשנה רחצתי את רגלי איכבה
אפנפם : דודי שלח ידו מן החור ומעי המו עליו :
(פיקוי) קמתי אני לפתח לדודי וידי נטפו מור ואצבעתי
מור עבר על פפות המנעול : פתחתי אני לדודי
ודודי חמק עבר נפשי יצאה בדברו בקשתיהו ולא
מצאתיהו קראתיו ולא ענני מצאני השמרים הסבבים
בעיר הפוני פצעוני נשאו את רידי מעלי שמרי
החמות : השבעתי אתכם בנות ירושלם אם תמצאו
את דודי מה תגידו לו שחולת אהבה אני : (פיקוי)
מה דודך מדוד היפה בנשים מה דודך מדוד שככה
השבעתנו : דודי צח ואדום דגול מרבבה : ראשו
כהם פו קוצותיו תלתלים שחרות פערב : עיניו
כיונים על אפיקי מים רחצית בחלב ישבות על מלאת:
(פיקוי) לחיינו כערונת הבשם מגדלות מרקחים שפתותיו
שושנים נטפות מור עבר : ידיו גלילי זהב ממלאים
שוקיו מעו עשת שן מעלפת ספירים : שוקיו
כסודים על אדני פו מראהו בלבנון כחמ
כארום

פארוים : חכו ממתקים וכלו מהמרים זה דודי וזרע
רעי בנות ירושלם : (פיקוי) אנה הלך דודך היפה
בנשים אנה פנה דודך ונבקשנו עמך : דודי ירד
לגנו לערונת הבשם לרעות בננים וללקט שושנים
אני לדודי ודודי לי הרעה בשושנים : יפה את רעיתי
כתרצה נאזה כירושלם אימה כנדגלות : (למנחה כר' יו)
הספי עיניך מנגדי שהם הרהיבוני שערך כעדר העזים
שגלשו מן הגלעד : שניך כעדר הרחלים שעלו מן
הרחצה שכלם מתאימות ושכלה אין בהם : כפלה
הרמון הקתך מבעד לצמתך : ששים המה מלכות
ושמנים פילגשים ועלמות אין מספר : (פיקוי) אחת
היא יונתי תמתי אחת היא לאמה ברה היא לילדה
ראוה בנות ויאשרוה מלכות ופילגשים ויהללוה :
מי זאת הנשקפה כמו שחר יפה כלבנה ברה כהמה
אימה כנדגלות : אל גנת אגוז ירדתי לראות באבי
הנחל לראות הפרחה הגפן הנצו הרבניכ לא ידעתי
נפשי שמתני מרכבות עמי נדיב : (פיקוי) שובי שובי
השולמיה שובי שובי ונחזה בך מה תחוו בשולמית
כמהלת הפתנים : מה יפו פעמך בנעלים בת נדיב
חמוקי ירכיך כמו חלאים מעשה ידי אמן : שררד
אנן הסחר אל יחסר המוג בטנך ערמת חטים
בשושנים : שני עדיך פשני עפרים תאמי צביו
(פיקוי) צוארך כמגדל השן עיניך ברכות בהשבו
שער בת רבים אפך כמגדל הלבנון צופה פני דם
ראשך עליך כפרמל ודלת ראשך כארגמן כרך
ברחמים : מה יפית ומה נעמת אהבה בתענוג
זאת יזכתך דמתה לתמר ושדיך לאשבלות : (פיקוי)

אמרתי אעלה בתמר אחזה בסנסיניו ויהיו נא שדיך
כאשבלות הנפן וריח אפך כתפוחים ויהפך פיין הטוב
הולך לדודי למישרים דובב שפתי ישנים אני לדודי
ועלי תשוקתו ולכה דודי נצא השדה נלינה בכפרים
(פרק כג) נשכימה לפרמים נראהם פרחה הנפן פתח
הכמדר הנצו הרמונים שם אתן את דודי קד:הרודאים
נתנו ריה ועל פתחינו כל מגדים חדשים גם ישנים
דודי צפנתי לך : מי יתנה באה לי יונק שדי אמי
אמצאך בחוץ אשקך גם לא יבוז לי : אנהגך אביאך
אל בית אמי תלמדני אשקך מיין הרקח מעסי רמוני
(פרק כג) שמאלו תחת ראשי וימינו תחבקני:השבועתי
אתכם בנות ירושלם מה תעירו ומה תעוררו את
האהבה עד שתחפץ : מי זאת עלה מן המדבר
מתרפקת על דודה תחת התפוח עוררתך שמה
חבלתך אפך שמה חבלה ילדתך : שימני כחותם
על לבך כחותם על זרועך כי עזה כמות אהבה קשה
כשאול קנאה רשפיה רשפי אש שלהבתיה: (פרק כד)
מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה ונהרות לא
ישטפוה אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה בון
יבוז לו: אחות לנו קטנה ושדים אין לה מה נעשה
לאחותינו ביום שידבר בה : אם חומה היא נבנה
עליה טירת פסף ואם דלת היא נצור עליה לוח
ארו : אני חומה ושדי כפגדלות אז הייתי בעיניו
במוצאת שלום : פרם היה לשלמה בבעל המון נתן
את הפרם לנטרים איש יבא בפריו אלה בסף:פרמי
שלי לפני האלה לך שלמה ומאתים לנטרים את
פריו : הישבת בננים חברים מקשיבים לקולך
השמיעני

השמיעני: ברה דודי ודמה לך לצבי או לעפר האילים
על הרי בשמים :

לאחר שיר השירים יאמר

רבון כל העולמים יהי רצון מלפניך ה' הלהי והלהי אבותי שבזכות
שיר השירים אשר קריתיו ולמדתי מהוא קדש קדשי וזכות פסוקיו
וזכות תפלותיו וזכות הותיותיו וזכות גידולותיו וזכות שמותיו
ולירופיו ורמזיו וסודותיו הקדושים והטהורים הנוראים היוצאים ממנו
שהיה שעה זו שעת רחמים שעת הקסבה שעת האונה ונקראך ותענו
נעתירה לך ותעתי לנו שיהיה עולה לפניך קריאת ולעמוד שיר השירים
כאלו הסגנו כל הסודות הנפלאים והנוראים אשר הם חתומים וסתומים
בו בכל תנאיו וזכותו כמקום שהנפשות ורוחות ונשמות נחלבות מהם כל
עשיו כל מה שמיפל עליו להסיג בין בגלגול זה בין בגלגול אחר ולהיות
מן העולים והזוכים לעולם הבא עם שאר לדיקים וחסידיים ומלא כל
כל מושאלות לבנו לטובה ותהיה עם לבנו ואמרי פינו בעת מתשבותינו
ועם ידינו בעת מפגדינו ותשלח ברכה והלכה והרוחה בכל מעשה ידנו
ומעפר ענינו תקימנו ומאשפות לכותינו תרוממנו ותשיב שכנתך לעיר
קדשך במהרה בימינו אמן :

מי שנאכל ולא קרא שיר השירים יאמר פכוקים אלו הו"יה אדני י
ידיו גליליזקב ממלאים בתרשים מעיו עשת טן מכלפת ספירים :
הנך יפה דודי אך נעים אף ערשנו רעננה :
וחכך כיון הטוב הולך לדודי למשרים דובב שפתי ישנים :
הביאני אל בית הויין ודגלו עלי אהבה :
אחת היא יופתי המהי אחת היא לאמה ברה היא ליוולדתה רחיה בנות
ויהארוה מלכות ופלגשים והללוה :
דודו לי ואני לו הרופה בשוטנים :
גפת הטפנה שפתותיך כלה דבש וחלב תחת לשונך וריח שלמותיך כריח
לבנון :
יונתי בחנוי הסלע בסתר המדרגה הראיתי את מרהיך השמיעני את קולך
כי קולך ערב ומרהיך כחיה :

ערב

שבת מתפללין מנחה כמו בחול ואין נופלין על פניהם • ואחר מנחה
הזריזים טביטראל הפידיק ואנכי מטטה נוהגים ללבוש בגדים נאים
כל אחד כפי יכולתו והולכים לקראת שבת בשמחה ובטוב לבב יש מהם שהולכים
לבהי כנסיות ויש מהם שהולכים מחוץ לעיר כל אחד כפי הכנת מקומו כאנשים
ההולכים לקראת כלה מלכתא • ונוהגים לומר זה הסדר •
וקודם קבלת שבת יכנס בכי טוב לומר נוכח הפלה זו •

ליחרא

שמה דקודשא בריך הוא ושכינתיה וכו' הנני בא לומר לך
קבלת שבת מלכתא לקדיר ולהעלו' עולמות השלי יוכי לפסל
ויהי

קבלת שבת

נשי רצון מלפניך ה' הו' אפתח ברחמים אל קריאת מזמורים שאקרא
לזמר ערוצים ולהכרית הקליפות ששלטו וגברו בעשים יצירה וריאה הזרם
ורוח תשאים וטערה תפיץ הוהם ואל יהרסו להעלות והכלל העליית
שעולמות וכל החוחים והקוליים הסובבים את השושנה הפליונה תתקר
ותשבר ותכלם ותשמידם לחצר את האהל להיות אחד חסת נעורים עם
דודה והיה המשכן אחד וכך פרשו עלינו מויו שפעתם להאיר בנפשנו
תוספת רוח ונשמה כמו חלב ודבש השבע נפשי וספתי רכנות יהלל פי לב
סהור ברה לי אלהים ורוח ככון חדש בקרבי אודה ה' בכל לבב בסוד ישרים
ועד ה' כי כל צוד נשמתני כי ורוח אלום באפי ויהי נועם ה' אליהנו עלינו
יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' כורי ונחלי :

יש כוהנים לקרא מזמורים אלו :

- כ"ד לדוד מזמור לל' הארץ ומלאה תבל ויושבי בה :
- קמ"ח הללויה הללו את ה' מן השמים הבלוהו במרומים :
- מ"ה למנצח על שושנים לכני קרח משכיל סיר ידידות :
- ט"ח סיר מזמור לכני קרח גדול ה' ומהלל מאד :
- פ"ז לכני קרח מזמור סיר יסודהו בזהררי קדש :
- קל"ג סיר המעלות הנה מה טוב ומה נעים שבת אהים נס יחד :
- קכ"ב סיר המעלות לדוד שמחתי באומרים לי בית ה' כלך :

ומתהילין אלו הססה מזמורים וכל מזמור וזמור כנגד יום אחד מימי
כחול ויכוון כי בכל מזמור דבר יום ביומו הוא כורת ומחלק
הקליפ' ששלטו וגברו בלוחו היים כפוד שית שפתופינו כאמור ואלו הן :

מזמור כנגד יום א'

לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו : נקדמה פניו
בתודה בזמירות נריע לו : כי אל גדול יהוה
ומלך גדול על כל אלהים : אשר בידו מחקרי ארץ
יתועפות הרים לו : אשר לו הים והוא עשהו ויבשת
ידיו יצרו : באו נשתחוה ונברעה נברכה לפני יהוה
עושינו : כי הוא אלהינו ואנהנו עם מרעיתו וצאן
ידו היום אם בקולו תשמעו : אל תקשו לבבכם
במריבה כיום מסה במדבר : אשר נסוני אבותיכם
בתנני גם ראו פעלי : ארבעים שנה אקוט בדור
ואמר עם תעי לבב הם והם לא ידעו דרכי : אשר
נשבעתי באפי אם יבאון אל מנוחתי :

שיר

קבלת שבת

מזמור כנגד יום ב

סא

שירי ליהוה שיר חדש שירו ליהוה כל הארץ: שירו
ליהוה ברכו שמו בשרו מיום א יום ישועתו:
ספרו בגוים כבודו בכל העמים נפלאותיו : כי גדול
יהוה ומהלל מאד ונורא הוא על כל אלהים: כי כל
אלהי העמים אלילים ויהוה שמים עשה: יהוד והדר
לפניו עו ותפארת במקדשו : הבו ליהוה משפחות
עמים הבו ליהוה כבוד ועוז: הבו ליהוה כבוד שמו
ישאו מנחה ובאו להצרתיו : השתחוו ליהוה בהדרת
קדש חילו מפניו כל הארץ: אמרו בגוים יהוה מלך
אף תבון תבל כל תמוט ידן עמים במישרים: ישמחו
השמים ותגל הארץ ירעם הים ומלואו : יעלץ שדי
וכל אשר בו אז ירננו כל עצי יער : לפני יהוה כי
בא בי בא לשפט הארץ ישפט תבל בצדק ועמים
באמונתו : מזמור כנגד יום שלישי

הוה מלך תגל הארץ ישמחו אים רבים: ענו וערפל
סביבו צדק ומשפט מכון בסאו : אש לפניו
תלך ותלהט סביב צריו : האירו ברקיו תבל ראתה
ותחל הארץ : הרים פדונג נמפו מלפני יהוה מלפני
ארון כל הארץ: הגידו השמים צדקו וראו כל העמים
כבודו : יבשו כל עבדי פסל המתהללים באלילים
השתחוו לו כל אלהים: שמעה ותשמח ציון ותגלנה
בנות יהודה למען משפטיך יהוה : כי אתה יהות
עליון ער בר הארץ מאד נעלית על כל אלהים :
אהבי יהוה שנאורע שמרנפשות הסידיו מיד רעעים
יצילים : אור זרוע לצדיק ורישרי לב שמחה : שמחו
צדיקים ביהוה ותודו לזכר קדשו :

מזמור

קבלת שבת

תזמור כנגד יוס 7

מזמור שירו ליהוה שיר חדש פי נפלאות עשה
הושיעה לו ימינו וזרוע קדשו : הודיע יהוה
ישועתו לעיני הגוים גלה צדקה וזכר חסדו ואמונתו
לבית ישראל ראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו:
הריעו ליהוה כל הארץ פצחו ורגנו וזמרו : זמרו
ליהוה בכנור בכנור וקול זמרה : בחצצרות וקול
שופר הריעו לפני המלך יהוה : ירעם היב ומלאו
תבל ויושבי בה : נהרות ימתאוכף יחד הרים ירגנו:
לפני יהוה פי בא לשפט הארץ ישפט תבל בצדק
ועמים במישרים :

תזמור כנגד יוס מתיטי

יהוה מלך ירגו עמים ישב כרובים תנוט הארץ :
יהוה בציון גדול ורם הוא על כל העמים :
זרו שמך גדול ונורא קדוש הוא : ועז מלך משפט
אהב אתה כוננת מישרים משפט וצדקה ביעקב
אתה עשית : רוממו יהוה אלהינו והשתחוו להדם
רגיו קדוש הוא : משה ואהרן בכהניו ושמואל
בקראי שמו קראים אל יהוה והוא יענם : בעמוד
ענן ידבר אליהם שמרו עדתיו וחק נתן למו : יהוה
אלהינו אתה עניתם אל נשא היית להם ונקם על
עלילותם : רוממו יהוה אלהינו והשתחוו להד קדשו
כי קדוש יהוה אלהינו :

תזמור כנגד יוס טטי

מזמור לתודה הריעו ליהוה כל הארץ : עבדו את
יהוה בשמחה באו לפניו ברננה : דעו כי
יהוה הוא אלהים הוא עשנו ולו אנחנו עמו וצאן
פרעיתו

קבלת שבת

סב

פרעיתו : באו שערו בתודה הצרותיו בתהלה הודו
לו ברכו שמו : כי טוב יהוה לעולם חסדו ועד דב
ודר אמונתו :

ואחר כך יתחיל זה המזמור טיט נו טבעה קולות סאמר דוד המלך פ"ב כנגד
טבעה ימי בראשית

מזמור לדוד הבו ליהוה בני אים הבו ליהוה כבוד
ועז : הבו ליהוה כבוד שמו השתחוו ליהוה
בהדרת קדש : קול (כנגד יוס א) יהוה על המים אל
הכבוד הרעים יהוה על מים רבים : קול (כנגד יוס ב)
יהוה בפה קול (כנגד יוס ג) יהוה בהדר : קול (כנגד יוס ד)
יהוה שבר ארזים וישבר יהוה את ארזי הלכנו :
ירקידם כמו עגל לבנון ושריון כמו בן ראמים : קול
(כנגד יוס ה) יהוה חצב להבות אש : קול (כנגד יוס ו)
יהוה יחיל מדבר יחיל יהוה מדבר קדש : קול
יהוה (כנגד יוס ז) יחולל אילות ויחשף יערות ובהיכלו
בלו אומר כבוד : יהוה למבול ישב וישב יהוה מלך
לעולם : יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את עמו
בשלום :

ואחר תפלת ר' גמניאל בן הקנה בכונת גדולה

- (א) אנא בכח גדולת ימינה תתיר צרותה : (אבנ יתן)
 - (ב) קבל רנת עמך שנבנו טהרנו נורא : (קרע שכן)
 - (ג) נא גבור וזרשי יחודה כבבת שמרם : (נגד יבש)
 - (ד) ברבם טהרם רתמי צדקתך תמיד גטלים : (בטר צתנ)
 - (ה) חסין קדוש ברוב טובך נהל עדתך : (חקב פנע)
 - (ו) יחיד נאה לעמך פנה זוכרי קדושתך : (אל אה)
 - (ז) שועתנו קבל ושמע צעקתנו וודעת עלומו : (אקו צתנ)
- ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד : (בשכמלו)

קבלת שבת

במה מדליקין • ובמה אין מדליקין • אין מדליקין
לא בלכש ולא בחוסין ולא בכלך ולא בפתיחת
האידן ולא בפתיחת המדבר ולא בירוקה שעל פני
המים • לא בזפת • ולא בשעוה • ולא בשמן קיק ולא
בשמן שרפה • ולא באליה • ולא בהלב • נחום הפדי
אומר מדליקין בחלב מבושל וחכמים אומרים אהד
מבושל • ואחד שאינו מבושל אין מדליקין בו • אין
מדליקין בשמן שרפה ביום טוב • רבי ישמעאל אומר
אין מדליקין בעטרן מפני כבוד השבת • וחכמים
מתירין בכל השמנים בשמן שמשימין • בשמן אגוזים
בשמן צנונות • בשמן דגים • בשמן פקועות • בעטרן
ובנפט • רבי טרפון אומר אין מדליקין אלא בשמן
זית בלבד • כל היוצא מן העץ אין מדליקין בו אלא
פשתן • וכל היוצא מן העץ אינו מטמא טומאת
אהלים אלא פשתן • פתיחת הבגד שקפלה ורא
הבהבה רבי איעזר אומר טמאה היא ואין מדליקין
בה • רבי עקיבא אומר טהורה היא • ומדליקין בה •
לא יקוב אדם שפופרת של ביצה • וימלאנה שמן •
ויתננה על פי הנר • בשביל שתהא מנשפת ואמירו
חיה של חרס • ורבי יהודה מתיר • אבל אם חברה
היוצר מתחלה מותר • מפני שהוא כלי אחד • לא
ימלא אדם קערה שמן ויתננה בגד הנר • ויתן ראש
ופתיקה בתיכה • בשביל שתהא שואבת • ור' יהודה
מתיר • הפכה את הנר • מפני שהוא מתירא מפני
הנר • מפני לסמים • מפני רוח רעה • ואם בשביל
הנר שישו כטור כחם על הנר • כחם על השמן
חם על הפתיקה חייב • רבי יופי פוטר בכלן • אין

קבלת שבת

מזו הפתיקה מפני שהוא עושה פחם על שלש עבירות
ים מתות בשעת לדתן • על שאינן זהירות בנדה
הלה • ובהדלקת הנר • שלשה דברים צריך אדם
זר בתוך ביתו ערב שבת עם השיבה • עשרתן •
עירבתן • הדליקו את הנר • ספק השיבה • ספק אינח
השיבה • אין מעשרין את הודאי • ואין מטבילין את
הכלים • ואין מדליקין את הנרות אבל מעשרין את
הדמאי ומערבין • וטומנין את החמין :

אומר רבי אעזר אומר רבי חנינא תלמידי חכמים מתירין
ע ולום בעולם שנאמר • יכל בניה למודי יהוה ו
ע לום בניה : אל תקרי בניה אלא בניה : יהי של
ב חילך עלוה בארמנותיך : למען אחי ורעי אדבר
נא שלום כך : למען בית יהוה אלהינו אבקשה מ
לך : וראה בנים לבניה שלום על ישראל : שלום
לא הבי תורתך • ואין למו מבשול : יהוה עו לעמו
יהוה יברך את עמו בשלום :

ואומר קדיש דרננו ולחר כך אומרים •

כאך ומשובח כרוב התסבחה חסר חסר וכיור הדב הכולל כל
כחמ"ר שלמה הלוי אקבץ ז"ל • טהיה צעיר ולא כסוף
ארץ נבי לכל הארנות טוב"כ חסן וטמו סתוס כרמון •

כה דודי לקראת פלה פני שבת נקבלה :
שמוח וזכור בדבור אחד השמיענו • המיוחד
אחד ושמו אחד לשם ולתפארת ולתהלה
לקראת שבת לנו ונלכה • פי היא מקור הב
מקדם נסוכה סוף מעשה במחשבה תת
לך עיר מלובה קומי צאי מחוך הד
שבת בעמק הבקא • והוא ית
: לא ולא קמל

קבלת שבת

התנערי מעפר קומי לבשי בגדי תפארתך עמי : עפ
יד בן ישי בית הלחמי קרבה א נפשי נאלה : לכה
תתעוררי התעוררי כי בא אורך קומי אורי עור
עורי שיר דברי כבוד יהוה עליך נגלה : לכה
לא תבושי ולא תכלמי מה תשתוחחי ומה תהמי
בך יחפו עניי עמי ונבנתה עיר על תלה : לכה
חזיו למשיסה שוסיק ורחקו כל מבלעיק ישיש עריק
אלהיק כמשיש חתן על פלה : לכה

הסאל תפרוצי ואת יהוה תעריצי עליד איש
בן פרצי וגשמחה ונגילה : לכה

כשחומר כחוי בטלום חכהג בכין לקוס כנגולה יתירה
בשילום עטרת בעלה נם בשמחה ברנה ובצהלת
סיד אמני עם סגולה בואי פלה בואי פלה :

השל חק שחוני פגע חמרת וחמר כך חומר (טבת חנוכה) טבת חלכת
בבד סהקבל חומר חזחור סיד ליום הטבת חומר :

א סמיה דקידטא בריך הוא וסכינתיה כדחילו ורחימו ליחדא
יה כו"ה כיסודא שלים בטס כל ישראל הרינו מתפלל ת עלת
ית פל טבת שתוקן ועקב חכינו סנא קדוטה לתקן את שורטה בני יקוס
תפאיר חורים גדולים בעילמות עליונים למעלה ובאורך כרהויה חור
טבת ככז כפנית ברכו והוספת הנספה באמור ופרוט עלינו וסוכת
שם וטלום ואתה בטובך תשובתחטב לתפלות הנדחות עם ק דוסט
לכו להנות פסרה לראשך ויהיננו עם ה' אלהינו עלינו ומפטה ידנו
מה פלינו ומפטה ידנו כוננהו : טועתנו קבל ושמע לעקתנו יודע
תפלומות : ויכוין (סקופית)

שיר ליום השבת : טוב להודות ליהוה ולומר
לשמך עליון : להגיד בבקר חסדך ואמונתך
: עלי עשור ועלי גבל עלי הגיון בכבוד כי
יהוה בפעליך במעשי ידך ארצו : לכה
יהוה סאד עמקו מחשבתין : איש
לא יגין אתה זאת : בפרתו שעים

קבלת שבת פר

ויציו כל פעלי און להשמדם עלי עד : ואתה מרום
לעלם יהוה כי הנה איביך יהוה כי הנה איביך יאברו
יתפרדו כל פעלי און : ותרים פראם קרני בלתי בשפן
רענן : ותבט עיני בשורי בקמים עלי מרעים תשמענה
אזני : צדיק בתמר יפרח כארו בלבנון ישנה : שתולים
בבית יהוה בחצרות אלהינו יפריחו : עוד ינוכזו
בשיבה דשנים ורעננים יהיו : להגיד כי ישר יהוה צורי
ולא עולתה בו :

יהוה מלך גאות לבשלב שיהוה עז התאזראף תכון
תבל כל תמוט : נכון כסאך מאז מעולם אתחו
נשאו נהרות יהוה נשאו נהרות קולם ישאו נהרות
דכים : מקלות מים רבים אדירים משברי ים אדיד
בפרום יהוה : עדתיה נאמנו מאד לביתך נאמה קדש
יהוה לארך ימים :

ערבית של שבת

בטבת לריך לה תפלל בעינים פתוחות ונתוך הספר וליפר קויס פ"ס :
יתגדל ויתקדש שמייה רבא (כאן יענה אמן ויכוין אידהנוני
ני אמן א) בעלמא די ברא כרעותיה וימליך
מלכותיה ויצמח פורקניה ויקרב משיהיה : (אמן
ב ויכוין כדלעיל) בתיכון וביזמיכון ובתי דכל בית ישראל
בעגרא ובזמן קריב ואמרו (אמן ג ויכוין כדלעיל ויהמל
עד דאמרו בעלמא) אמן יהא שמייה רבא סברך לעלם
ולעלמי עלמא יתברך וישתבח ויתפאר ויתרום
ויגדל ויתגדל ויתעלה ויתהלל שמייה דקדושא
דני בויכוין ככ"ל) לעילא מן כל ברכות
ותמלא ונתמלא האמין לעלם
אמרו

ערבית

ואמרו (אמן ה' ויכוין כנ"ל) אמן :

ואומר סחון ברכו את יהוה המבורך : ואומרים הקהל כלם
ישתבחו ויתפארו שמו של מלך מלכי המלכים ה' דוש ברוך הוא : שהוא
ראשון והוא אחרון והבלעריז אין אלהים : יהי שם ה' מבורך מעתה ועד
עולם : ושמו מרומם על כל ברכה ותהלה :
וכבוד טהמון מחרין בניגון ברכו חומר הקהל חלו שני פכוקים כנגד פני כבוד
יהוה :

לכ טכור ברה לי אלהים ורוח נכון חדם כקרבני : פשיכה לי שסון ישעך ורוח
נדיבה תסמכני :

וכריך לענוה בטמאה רפה ויכוין

ברוך נפש יהוה רוח המבורך נשמה לעולם חיה ועד : יחידה

והאר"י ז"ל חיה מרים קולו מעט בזכרות של קריאת שמע בשבת :
ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר בדברו
מעריב ערבים בהכמה פותח שערים ובתכונה
אשנה עתים ומחליף את הזמנים : ומסדר את
זכבים במשמרותיהם ברקיע כרצונו : בורא יומם
ה' גולל אור מפני חשך וחשך מפני אור : המעביר
מביא לילה : ומבדיל בין יום ובין לילה יהוה
אות שמו : ברוך אתה יהוה המעריב ערבים :

את עלם בית ישראל עמך אהבת : תורה ומצוות
חקים ומשפטים אותנו למדת : על כן יהוה
נו בשכבנו ובקומנו נשיח בחקיה ונשמח ונעלוז
י הלמוד תורתך ומצותיה וחקותיה לעולם ועד
ח חיינו ואורך ימינו ובהם נהנה יומם ולילה :
תך וחמלתך לא תסור מפנינו לעולמים : ברוך
אתה יהוה אוהב את עמו ישראל :

לקבל עליו חנות ימוד הטס ברוך הוא בזהב טליתם ויזכר לקרוב
הויזריך בחמד כדי להמליכו בטמים ובחרץ ונד רוחיה העולם
כחזון הכל : יודי הי' ויוי הי' : היב' הווי' ויהיב'
שראל יהוה אלהינו הנכי"ה יהוה : וחד : לא
יהלך רגלם החיים : ואיטרים יושע וך שום כבוד
כזה

ערבית

סה

מלכותו לעולם ועד : ע"כ : כריך להפסיק בין מלכות שמים
לעול מלות : ואהבת לא תטה את יהוה אהיה ככל לבבך
ובכל נפשך ובכל מאדך : והיו הדברים האלה אשר
אנכי מצוך היום על לבבך : ושננתם לבניה ודברת
בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך :
וקשרתם לאות על ידך והיו לטטפת בין עיניך : לא
תחמוד וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך :

והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה
אתכם היום לאהבה את יהוה אהיכם ולעבדו
בכל לבבכם ובכל נפשכם : ונתתי מטר ארצכם
בעתו יורה ומלקוש לא תגנוב ואספת דגנך ותירשך
ויצהרך ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת :
השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים
אחרים והשתחיתם להם : וחרה יפסיק מעט אף יהוה
בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא
תתן את יבולה לא תרלח ואבדתם : מהרה מעל הארץ
הטבה אשר יהוה נתן לכם : ושמתם את דברי אלה
על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על
ידכם והיו לטוטפת בין עיניכם : ולמדתם אתם את
בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך
ובשכבך ובקומך וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך :
כד את חכיד למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה
אשר נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם כימי השמים
על הארץ :

ויאמר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל
ואמרת אליהם : ועשו להם ציצת ללבוש
באל תנו דרתם ונר והנז ציצת הכסף שתל תכרת
יהוה

וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־
מַצּוֹת יְהוָה וְעִשִׂיתֶם אֹתָם לֹא תִנְחָף וּלְאֵתְהוֹרוּ אַחֲרַי
לְבַבְכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם וַיִּסֵּים הַלְוִיִּים כַּגִּד פִּינוּי אֲשֶׁר־אַתֶּם
זָנִים אַחֲרֵיהֶם : זְכוֹר אֵת יוֹם הַשַּׁבָּת לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וְעִשִׂיתֶם
אֶת־כָּל־מַצּוֹתַי וְהֵייתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם : אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵהָיוֹת
לָכֶם לֵאלֹהִים לֹא תַעֲנֶה כֹרַע אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :

ויס בקרית שמע עם פסוק ברוך שם רמ"ח תיבות חסר ג' וחוזר סליח
לכור יהוה אלהיכם אמת ומפלים הרמ"ח תיבות כמנין אכריו
של אדם משועבדים כלם לעבודת הכור יתברך
שמו וישמעם מפי ש"ל וישתוק

אֵמֶת וְאִמוּנָה כָּל זֹאת וְקִיִּים עָלֵינוּ כִּי הוּא יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְאִין זולתו וְאַנְחֵנוּ יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ הַפּוֹדֵנוּ
מִיַּד מַלְכִים הַנְּאִלְנוּ מִלְכֵנוּ מִכָּף כָּל עֲרִיצִים הָאֵל
הַנִּסְרַע לָנוּ מִצְרַיִם הַמְּשַׁלֵּם גְּמוּל לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ
הַשֵּׁם נַפְשֵׁנוּ בַחַיִּים וְלֹא נָתַן לָמוֹט רַגְלֵנוּ הַמְּדַרְיֵנוּ
עַד בָּמוֹת אוֹיְבֵנוּ וַיִּרַם קִרְנֵנוּ עַל כָּל שְׂנְאֵינוּ הָאֵל
הַעוֹשֶׂה לָנוּ נִקְמָה בַּפְּרַעֲהַ בְּאֵת הַיָּם וּבַמּוֹפְתִים
בְּאֶדְמַת בְּנֵי חָם הַמִּכָּה וְעֵבְרָתוֹ כָּל בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם
וַיּוֹצֵא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְהִירוֹת עוֹלָם הַמַּעֲבִיר
בְּנֵי בֵין גְּזֵרֵי יַם סוּף וְאֵת רוֹדְפֵיהֶם וְאֵת שְׂנְאֵיהֶם
בְּתוֹמוֹת טַבַּע רָאוּ בְנֵים אֵת גְּבוּרָתוֹ שֶׁבָחוּ וְהוֹדוּ
לְשֵׁמוֹ וּמִלְכוּרָהוּ בְּרָצוֹן קָבְלוּ עֲלֵיהֶם מֹשֶׁה וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כָּלֶם
מִ כְּמִכָּה בְּאֵלִים יְהוָה מִי כְּמִכָּה נֶאֱדָר בְּקִדְשׁ נוֹרָא
תְּהִלָּת עֲשֶׂה פִלְא : מַלְכוּתְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ רָאוּ בְנֵיךָ
עַל הַיָּם יַחַד כָּלֶם הוֹדִים לָךְ וְאָמְרוּ יְהוָה יִמְלֹךְ
לְעוֹלָם וָעַד : וְנֶאֱמַר עַל־יְהוָה אֵת יְעִי שִׁיב כְּבוֹדוֹ

מִיַּד חֹזֶק מִמֶּנּוּ בְרוּךְ אַתָּה יְהוָה גָּאֵל יִשְׂרָאֵל :
הַשְּׂכִיבֵנוּ אֲבִינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מִלִּפְנֵי לַחַיִּים
טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם וּפְרוּשׁ עָלֵינוּ סִכַּת שְׁלוֹמְךָ
וְתִקַּנְנוּ מִלִּפְנֵי בְעֵצָה טוֹבָה מִלִּפְנֵיךָ וְהוֹשִׁיעֵנו מִהַרְהָה
לְמַעַן שִׂמְךָ וְהִגֵּן בְּעַדְנוּ וּפְרוּשׁ עָלֵינוּ סִכַּת רַחֲמִים
וְשָׁלוֹם בְרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַפּוֹרֵשׁ סִכַּת שְׁלוֹם עָלֵינוּ
וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלַם אָמֵן :

וְשִׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֵת הַשַּׁבָּת
לְדַרְתָּם בְּרִית עוֹלָם : בְּנֵי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אוֹת הוּא לְעוֹלָם כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֵת הַשָּׁמַיִם
וְאֵת הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנְפֹּשׁ : וְאוֹמֵר חֲמוֹן
יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵיהּ רַבָּא בְּעַלְמָא דִּי בְרָא בְרַעוּתֵיהּ
וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתֵיהּ וַיַּצְמַח פּוֹרְקָנֵיהּ וַיִּקְרַב
מִשִּׁיחֵיהּ בְּחַיִּיכוֹן וּבַיּוֹמֵיכוֹן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל
בְּעַגְלָא וּבְזוֹפֵן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן : יְהֵא שְׁמֵיהּ רַבָּא
מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעַלְמֵי עַלְמַיָּא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר
וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלַּל
שְׁמֵיהּ דְּקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְעֵילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא
שִׁירְתָּא תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחְמְתָא דְאַמִּירָן בְּעַלְמָא וְאָמְרוּ
אָמֵן :

ועומד כעבד לפני דביו בכי' זכה כחו בספרות ויכוון כלבד טס זה בכל הכבודים
וב' אלהיות מהטס עלמו בכל פעם שהוא כורע כאשר תדאק :

אֲדוֹן הַכֹּל יֵאֱהָדוֹנָהּי הִיָּה הוּא וְהִיָּה

אֲדוֹן עִפְתֵי תַפְתָּה וּפִי יַעֲד תְּהַלְתָּךְ :

בְרוּךְ אַתָּה יְהוָה (יֵא) אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ

אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב

וְעַל הַגְּבוּרָה הַנְּבוֹרָא וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן חַסְדִים

לְיָמֵינוּ

טובים קונה הפל וזוכר חסדי אבות . ומביא גויל
לבני בניהם למען שמו באהבה : בימי תשובה אומר
זכרנו לחיים (אל) מלך הפיץ בחיים . כתבנו בספר
חיים . למען אלהים חיים (אל חי)
מלך עוזר ומושיע ומגן ברוך אתה יהוה (הד) מגן
אברהם :

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע
(נקיז מוריד הטל) (וכחורף משיב הרוח ומוריד
הגשם) מכלכל חיים בחסד . מחיה מתים ברחמים
רבים . סומך נופלים . ורופא חולים . ומתיר אסורים .
ומקיים אמונתו לישיני עפר מי כמוך בעל גבורות
ומי דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה .

בימי תשובה אומרים

כי כמוך אב הרהמן זוכר יצוריו ברחמים לחיים :
ונאמן אתה להחיות מתים . ברוך אתה יהוה מחיה
המתים :

אתה קדוש ושמך קדוש . וקדושים בכל יום יהללוך
סלה . (כי אל מלך גדול וקדוש אתה) ברוך
אתה יהוה האל הקדוש : (בימי תשובה המלך הקדוש)
אתה קדשת את יום השביעי לשמך . יפסיק תכלית
מעשה שמים וארץ וברכתו מכל הימים .
וקדשתו מכל הזמנים . וכן כתוב בתורתך :
יכלו השמים והארץ וכל צבאם : ויכל אלהים ביום
השביעי מלאכתו אשר עשה : וישבות ביום
השביעי מכל מלאכתו אשר עשה : ויברך אלהים את
יום השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכו
אשר ברא אלהים לעשות :

שמחו

שמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי ענג עס מקדשי
שביעי כלם ישבעו ויתענגו מטובך ובשביעי רצית בו
וקדשת חמדת ימים אותו קראת זכר למעשה בראשית :
אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא במנוחתנו קדשנו
במצותיך . שים חלקנו בתורתך . שבענו
מטובך . שמח נפשנו בישועתך . וטהר לבנו לעבדך
באמת . והנחילנו יהוה אלהינו באהבה וברצון שבת
קדשך . וינוחו בה כל ישראל מקדשי שמך ברוך אתה
יהוה מקדש השבת :

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעת
והשב העבודה לדביר ביתך . ואשי ישראל
ותפלתם באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד
עבודת ישראל עמך : בראש מרס אומרים

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא יגיע יראה וירצה
ישמע יפקד ויזכר וזכרוננו וזכרון אבותינו .
וזכרון ירושלם עירך . וזכרון משיח בן דוד עבדך .
וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה לטובה
לחן לחסד ולרחמים ביום ראש החדש הזה לרחם
בו עלינו ולהושיענו . זכרנו יהוה אלהינו בור טובה
ופקדנו מז לברכה והושיענו בו לחיים טובים בדבר
ישועה ורחמים . חוס וחננו וחמול ורחם עלינו
והושיענו כי אליך עינינו כי אל מלך חנון ונ
אתה :

ואתה ברחמך הרבים תחפוץ בנו ותרצנו . ותד
עינינו בשובך לציון ברחמים . ברוך אתה
המחזיר שכינתו לציון :

אנחנו לך . שאתה הוא יהוה (ונ) זאו

שמחו

ערבית

ואלהי אבותינו לעולם ועד צורנו צור היינו
ומגן ישענו אתה הוא לדור ודור נודה לך ונספר
תהלתך על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו
הפקודות לך ועל נסיה שבכל יום עמנו ועל
נפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים
הטוב כי לא כלו רחמיך המרחם כי לא תמו
חסדיך כי מעולם קוינו לך כמנוחה אומרים

על הנסים על הפורקן על הנבירות ועל התשועות
ועל הנפלאות ועל הנחמות שעשית לאבותינו
בימים ההם בזמן הזה: בימי מתתיה בן יחנן כהן
גדול חשמונאי ובניו כשעמדה עליהם מלכות יון
הרשעה על עמך ישראל לשכחם מתורתך ולהעבירם
מחקי רצונך ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם
בעת צרתם רבת את ריבם דנת את דינם נקמת
את נקמתם מסרת גבורים ביד חלשים ורבים ביד
מעטים ורשעים ביד צדיקים וטמאים ביד טהורים
וזדים ביד עוסקי תורתך ורך עשית שם גדול וקדוש
בעולמך ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן
כהיום הזה ואחר כך באו בניך לדביר ביתך ופנו
את היכלך וטהרו את מקדשך והדליקו נרות
ריחנות קדשך וקבעו שמונה ימים אלו בהלל
ידאה ועשית עמהם נסים ונפלאות ונודה לשמך
הגדול סלה:

כלם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמך מלכנו
הישב לעולם ועד וכל הסיים יודוך סלה:
והייתי הסוכה וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך:
ויברכו את שמך הגדול באמת לעולמי עולם

ערבית

סד

טוב האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב ברוך
אתה יהוה (הי) הטוב שמך ולך נאה להודות:
שים שלום טובה וברכה חיים חן וחסד ורחמים
עלינו ועל כל ישראל עמך וברכנו אבינו כלנו
יחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יהוה אלהינו
תורה וחיים אהבה וחסד צדקה ורחמים ברכה
ושלום וטוב בעיניך לברכנו ולברך את עמך ישראל
ברוב עז ושלום: בעטרה ימי הסוכה

ובספר חיים בדבה ושלום ופרנסה טובה וישועה
ונהמה וגזירות טובות נזכר ונכתב לפניך
אנחנו וכל עמך ישראל לחיים טובים ולשלום:

ברוך אתה יהוה המברך את עמו ישראל בשלום אמן:
יהיו לרצון אברי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי:
טוב לומר שיר להפלות אשח כיני הל סהרים

אלהי נצור לשוני מרע ושפתותי מדבר מרמה
ולמקללי נפשי תדום ונפשי כעפר לכל
תהיה פתח לבי בתורתך ואחרי מצותיך תרד
נפשי וכל הקמים עלי לרעה מהרה הפך עצ
וקלקל מהשבותם יהיו כמץ לפני רוח ומלאך
דוחה: עשה למען שמך עשה למען ימינך
למען תורתך עשה למען קדושתך למען
ידיריך הושיערה ימינך וענני: יהיו לרצון
והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי:

כרע ופוסע ג' פכיעות לאחוריו וטוקף רגל סחאל תחילה ונצודו נ
עוטה שלום ויטהחם לנר סחאל וכטיעטה שלום יטהחם לי
יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואהי אבותינו שלא תעלה קנאת
ולא קנאתי על אחרים ושלא תכעוס היום ושלא תכעיס
יעיזר הרע ותן בלבי הכנעה וענוה ויראת הטא מלכנו ולא
תעז בפולמך ובנה ביתך: שכלל היכלך וקבץ גליות: בדה לו
טו

ערבית

עדהך • במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך אמן :

עושה שלום במרומי הוא ברחמי עשה שלום עלינו
ועל כל ישראל ואמרו אמן :

ואומר הסליח לנו עם הקהל בקול רם

ויכלו השמים והארץ וכל צבאם : ויכל אלהים
ביום השביעי (ויכין א מסד לאכרס) כלאפתו אשר
עשה : וישבת ביום השביעי (ויכין אלהים פחד ילקק)

בכל מלאכתו אשר עשה : ויברך אלהים ארץ יום
דשביעי (ויכין יהוה ת"ת ישראל) ויקדש אותו כי בו
שבת בכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות : ס תאמת

ואחר כך אומר הסליח לנו

ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו אלהי
אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב הא גדול
דגבור והנורא אל עליון קונה ברחמי שמים וארץ:
והיחיד מתחיל מלאך כגן אבות בדברו מחיה מתים
במאכרו : האל (כסב טסוכס המלך) הקדוש שאין כמותו
המניח לעמו בשבת קדשו כי גם רצה להניח להם
לפניו נעבוד ביראה ופחד ונודה לשמו בכל יום
תמיד מעין הברכות ורוב ההודאות לאדון השלום
מקדש השבת וכברך השביעי ומניח בקדושה לעם
מדשני ענג • זכר למעשה בראשית :

אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא במנוחתנו קדשנו
במצותך • שים חלקנו בתורתך • שבענו
מטובך שמת נפשנו בישועתך • וטהר לבנו לעבדך
באמת • והנה לנו יהוה אלהינו באהבה וברצון שבת
קדשך • ויגוהו בה כל ישראל מקדשי שמך ברוך אתה
יְדוּה בְקַדְשׁ הַשַּׁבָּת :

יתגדל

ערבית

פט

יתגדל ויתקדש שמייה רבא בעלמא די ברא כרעותיה
וימליך מלכותיה • ויצמח פורקניה • ויקרב
משיחיה בחייכון וביומיכון ובהיי דכל בית ישראל
בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן : יהא שמייה רבא
מברך לעלם ולעלמי עלמיא יתברך וישתבח ויתפאר
ויתרומם • ויתנישא • ויתהדר • ויתעלה • ויתהלל •
שמייה דקדשא • בריך הוא לעילא מן כל פרקתא
שירתא • תשבתהא ונחמתהא דאמירן בעלמא ואמרו
אמן :

תתקבל עלותהון ובעותהון דכל בית ישראל קדם
אבוהון דבשמיא וארעא ואמרו אמן :

יהא שלמא רבא מן שמיא • היים ושבע וישועה
ונחמא ושיובא ורפואה וגאולה וסליחה וכפרה
וריוח והצלה • לנא ולכל עמו ישראל ואמרו אמן :
עושה שלום במרומי הוא ברחמי עשה שלום עלינו
ועל כל ישראל ואמרו אמן :

ואחר כך אומרים •

מזמור לדוד יהוה רעי לא אחסר : בנאורה דשא
ירביצני עלמי מנוחות ינהלני : נפשי ישוב
ינחני במענלי צדק רמען שמו : גם כי אלק בניא
צלמות לא אירא רע כי אתה עמדי שבטך ומשענתך
המה ינחמני : תערך לפני שלחן נגד צררי דשנת
בשמן ראשי כוסי רוייה : אך טוב וחסד ירדפוני כל
ימי חיי וישבתי בבית יהוה לאורך ימים :

ואחכ א כחון קדים יכא טלמא רבא

ואומר חסון ברכו את יהוה המבורך : ואומרים הקהל בלל
ישתבח ויתפאר שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא
ראשון והוא אחרון ומבלעדיו אין אלהים • יהי שם ה' סגור מעתה ועד
עולם

דאי

ערבית

עולם ושמנו ברוקים יל כל ברכה ותהלה :
 פי טטכ לקבל הוכפת הרוח בעניה זוכו לחטון העות יוכל להקון בעניה ברפו
 חחרון
 ברוך נפסי הוזה רוח המבורך נשמה לעולם חיה ועד : יחידה
 עלינו לשבח לאדון הכל לתת גדולה ליוצר
 בראשית שלא עשנו פגויי הארצות ולא
 עשמו כמשפחות האדמה שלא שם הרקנו בהם
 וגורלנו ככל המונם : (שהם משתחיים להבל וריק
 ומתפללים אל אל לא יושיע) ואנחנו משתחיים
 לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא
 נוטה שמים ויוסד ארץ ומושב יקרו בשמים ממעל
 ושכינת עזו בגבהי מרומים הוא אלינו ואין עוד
 אחר אמת מלפנו ואפס זולתו כפתוב בתורה
 וידעת תיום והשבת אל לבבך ביהוה הוא האלהים
 בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד :
 (והיה יהוה למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה
 יהוה אחד ושמו אחד) ויט אומרים על כן נקיה לך
 יגדל אלהים חי וישתבח נמצא ואין עתא מציאותו :
 אחד ואין יחיד פיהודו נעלם וגם אין סוף
 לאחדותו : אין לו דמות הגוף ואינו גוף לא נערוך
 אליו קדושתו : קדמון לכל דבר אשר נברא ראשון
 ואין ראשית לראשיתו : הנו אדון עולם וכל נוצר
 יודה גדלתו ומלכותו : שפע נבואתו נתנו אל
 אנשי סגלתו ותפארתו : לא קם בישראל פמשה עוד
 נביא ומביט את תמונתו : תורת אמת נתן לעמו
 אל על יד נביאו נאמן ביתו : לא יחליף האל ולא
 יסיה דתו לעולמים לזולתו : צופה ויודע סתרינו
 נביים לסוף דבר בקדמותו : נזמל לאיש חסיד כמפעלו

עונה

ערבית

נזחן לרשע רע ברשעתו : ישלח לקץ ימין משיחנו .
 לפדות מחבי קץ ישועתו : מתים יחיה אל ברוב
 חסדו ברוך עדי עד שם תהלתו אלה שלש עשרה
 לעקרים : הן הם יסוד דת אל ותורתו :

תורת משה אמת ונבואתו ברוך עדי עד סס תהלתו :

וכשילא מנית הכנסת הומר

יהוה נחני בצדקתך למען שוררי הישר לפני דרכך :
 ויעקב הלך לדרכו ויפגעו בו מלאכי אלהים :
 ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלהים זה ויקרא
 שם המקום ההוא מחנים :

סומון

כאה הא"י מסדרים בכל ערב טבת וטבת בכור קבלת טבת על
 קברו של רבי שמעון בן יוחאי ז"ל וזוהי יגן בעדינו זכור כל ישראל
 כי לו נאה לאזוהי בהלל וטבת לפני מי טאחר נעשה חרב בעבורו טובה ויכה
 את הרבים וטחעתי חכמים גדולים חבטי השם טבלו מארץ הקדושה כל מי
 טצדק ה' רוקו טגיו חף בחוכה לחרן והוא מארי קבלה יגן פומון זה : זוכו
 כנגלה נפלאה להארה הכטמה וחזיתות חכמות וכוה מיוסר ומסודר דרך
 האפלות כולם מוכב חרלה וראשו מגיע הסמים חלמטך למעלה עד לראש כל
 הכתרים

בר יוחאי

כחטחת הטרק : שמן טסון מהכריך :

מלכות

בר יוחאי שמן מטחת קדש : נחטחת ממדת הקדש : נטחת לין
 כזר הקדש : חבוט על ראשך פארך : בר יוחאי

יסוד

בר יוחאי מושב טוב ישבת : יום נסת יום אשר ברכת :
 במערת לורים שעמדת טס קימת הודך והדרך : בר יוחאי

הוד נצח

בר יוחאי עליו טטים עומדים : למודי ה' הם לומדים :
 חור מופלא חור היקוד הם יוקדים : הלה שמש יורוך
 מורך : בר יוחאי

תפארת

בר יוחאי בלת לסדה תפוחים : ועלית ללקוט בו
 מרקחים : סוד תורה כללים ופרחים : נעשה חלם כחמר
 בעבורך : בר יוחאי

גבורה

בר יוחאי נאזרת בגבורה : זכמלחמת חס דת השערה :
 וחרב הולאת מתערה : טלפת נגד כורריך : בר יוחאי

חסד

בר יוחאי למקום חבני טים : הגעת לפני חריה לזם : נס
 גלת כזרת על עיט : תטורי ומי יסורך : בר יוחאי

בינה

בר יוחאי בקדש הקדשים קו ירוק מחדש חלשים טבע : כתות
 סוד חמשים קשרת קטרי ט"ן קטריך : בר יוחאי

חכמה

בר יוחאי יול חכמה קדומה : השקפת לבבות פריטה
 טלטים וטטים נתיבות דחטית פרומה ילת כרוכ ממסתין
 חורך : בר יוחאי

ע

כתר

בר יוחאי חור מופלא רוס מעלה יראה מלהביט כי רב לה
העלומה והין קורה לה כמת עין לא תסורד : בר יוחאי
בר יוחאי אשרי יולדתך אשרי העם הס לומדיך ואשרי העומדים
על סודך לבושי חסן תומיך ואוריך :
בר יוחאי נמשחת אשריך : ששן ששין מחבריד :

וימי שלא היה לו פנאי לומר שיר הסידים אומר פכוקים אלו כפי חנם יעקב
יסקני מנשיקות פיהו כי טובים לדיך מנין :

עורי כפון ובוהי תימן הפיחי גני יזלו בשמיו יבא דודי לגנו ויאכל כרי
מנדיו :

קול דודי הנה זה בא מלג על ההרים מקפץ על הגבעות :

באתי לגני אחתי כלה אריתי מורי עם בשמי אכלתי יערי עם דבשי
סתיתי ייני עם חלבי אכלו רעים שתו ושכרו דודים :

ויש נוהגים לומר יי רבון עלם ועלמיה וכהנה הוא בבקשות :

ואחר התפלה לא יעכב הרבה בבית הכנסת מפני שמנה להקדים לקדש
היום וכל הזרין שרי זה מטיבם וסודו מבוחר לחטה קודם שיבא
משלה החאל וכוכב תלדים בזמילת ליל שבת כידוע :

ותכף בכניסתו בבית יאמר כנגד השולחן שהעריכו והמכורה שהדליקו
לכבוד שבת מלכתא תפלה זו המהוללת הנזכרת למטה בכוננה
וכרעותה ללבא בשמחה ובחלוקה וכתוב בזוהר ו"ל כשאלם בא מצ"ב
באים עמו המלאכים עכד זה ומלך זה ושכינה על כלם כהם על בנים
באיהם טעה יפול מלך הלף ונו רק בעיניך תביט ונו כי אתה ה' מחסי
ונו לא תהונס הניך רעה וכל זה כשאלם בא לביתו ומקבל אושפיזא בשמחה
והשכינה והמלאכים רואים גר דלוק שלחן ערוך איש והשתו בשמחה השכינה
אוצרת זה שלי הוא ישראל אשר כך התפאר והם לאו השכינה הילכת
והמלאכים עמה וי"ה"ה זה וחילו עמו ומתחברים עמו ואומר שלי היה מן
דילי הוא מיד רוח הטומאה שויה עליו ומסתלק יו"ד מן איש וה"ה מהשה
וכשאר הם הם ומאכלו נקרה טמא ועל זה נאמר אל תתאו למטעמותיו של
דש עין ושלחנו מלא קיה לואה על כן יזכרו מהד שלה יהיה ח"ו מחלוקת
בין איש לחשדו וזו התפלה שיאמרו כל איש ואשה :

שלום עליכם מלאכי השרת מלאכי עריון ממלך מלכי
המלכים הקדוש ברוך הוא : ג"פ

בואכם לשלום מלאכי השלום מלאכי עריון ממלך מלכי
המלכים הקדוש ברוך הוא : ג"פ

ברכונני לשלום מלאכי השלום מלאכי עריון ממלך מלכי
המלכים הקדוש ברוך הוא : ג"פ

בצאתכם לשלום מלאכי השלום מלאכי עריון ממלך
מלכי

עא

מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא : ג"פ

ויאמר בכמה וככוננה כנגד נפטו ורוחו ונשמתו פכוקים אלו :

כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך יהיה ישמר
צאתך ובואך מעתה ועד עולם :

רבון כל העולמים אדון כל הנשמות אדון השלום

מלך אביר מלך ברוך מלך גדול מלך דובר

שלום מלך הדור מלך ותיק מלך זך מלך חי

העולמים מלך טוב ומטיב מלך יחיד ומיוחד מלך

כביר מלך לביש רחמים מלך מלכי המלכים מלך

נשגב מלך סומך נופלים מלך עשה מעשה בראשית

מלך פודה ומציל מלך צה ואדום מלך קדוש מלך

דם ונשא מלך שמע תפלה מלך תמים דרכו

מודה אני לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי על כל

החסד אשר עשית עמדי ואשר אתה עתיד לעשות

עמי ועם בר בני ביתי ועם כל בריותי בני בריתי

וברוכים הם מלאכיך הקדושים והטהורים שעושים

רצונך אדון השלום מלך שהשלום שלו ברכני

בשלום ותפקד אותי ואת כל בני ביתי וכל עמך בית

ישראל לחיים טובים ולשלום מלך עליון על כל צבא

מרום יוצרנו יוצר כל מעשה בראשית אהלה פניך

המאירים שתזכה אותי ואת כל בני ביתי למצא חן

ושכל טוב בעיניך ובעיני כל בני אדם והוה ובעיני

כל ראינו לעבודתך וסלח ומחל לנו ולזרענו על

כל פשעינו והטאתנו ועונתינו וזכנו לקבל שבתות

מתוך רוב שמחה ומתוך עושר וכבוד ומתוך מיעוט

עונות והסר ממני ומכל בני ביתי ומכל עמך בית
ישראל כל מיני חולי וכל מיני מדות וכל מיני דלות
ועניות

ועניות ואביונות ותן בנו יצר טוב לעבדך באמת
 וביראה ובאהבה: ונהיה מכבדים בעיניך ובעיני כל
 ראינו כי אתה הוא מלך המלכים הקדוש ברוך הוא
 יאה: אנא מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא
 צוה למלאכך מלאכי השדת משרתי עליון שישקדוני
 ברחמים ויברכוני בבואם לביתי ביום קדשנו: כי
 הדלקתי גדותי והצעתי משרתי והחלפתי שמלותי
 לכבוד יום השבת: ובאתי לביתך להפיל תחנותי
 לפניך שתעביד אנהתי ואעיד אשר בראת בששה
 ימים כל היצור: ואשנה ואשמש עוד להעיד על
 כופי בתוך שמחתי לזכרו ולהתענג ביהרנשמתי אשר
 נתת בי: בו אשבות כאשר צויתני לשרתך וכן אניד
 גדולתך ברנה ושויתי יהוה לקראתי שתרחמי עוד
 בגלותי לגאלני לעורר לבי לאהבתך: ואז אשמר
 לפקודיך ותקיה בלי עצב: ואתפלל בדת וכראוי
 וכנבון: מלאכי השלום בואכם לשלום ברכוני לשלום:
 ואמרו ברוך לשולחני הערוך וצאתכם לשלום מעתה
 ועד עולם אמן סלה:

ואחר כך כלי הפסק יאמר פרט אשת חיל מראה לפופה כנגד השכינה
 כדומה על דרך הקבלה על השכינה כדוע לוודעי חן ויש בה כ"ב
 פסוקים כנגד כ"ב נגודות של מפלה נצטת הזה הם פתוחים וחריקים טעם
 זכרה מהבריכה העליונה מראה כל המהרים וזו היא

אשת חיל מי ימצא ורחק מפניגים פברה: בטח בת
 לב בעלה ושלל לא יחטר: גמלתהו טוב ולא
 רע כל ימי חייה: דרשה צמר ופשתים ותעשבחפין
 פפיה: היתה פאניה סוהר מפרהק תביא להמה:
 ותקם בעיד לילה ותתן טרף לביתה והק לגערתייה
 ומטה שדה ותקחהו מפרי כפיה נטעה ברם: חגרה
 בעת

בעוז כחניה ותאמין זרעותיה: טעמה כי טוב סהרה
 לא יבבה בדילה נרה: ידיה שלהה בכישור וכפיה
 תמכו פלך: פפה פרשה לעני וידיה שלהה לאביון:
 לא תירא לביתה משלג כי כל ביתה לבש שנים:
 מרבדים עשתה לה שש וארגמן לבושה: נודע
 בשערים בעלה בשבתו עם זקני ארץ: סדין עשתה
 ותמפר וחגור נתנה לפנעני: עוז והדר לבושה ותשחק
 ליום אחרון: פיה פתחה בחכמה ותורת הסוד על
 לשונה: צופיה הליכות ביתה ולהם עצרות לא האבלו
 קמו בגיה ויאשרוה בערה ויהללה: רבות בנות עשו
 חיל ואת ערית על כלנה: שקר יחן והבל היופי
 אשה יראת יהוה היא תתהלל: תנו לה מפרי ידית
 ויהללה בשערים מעשיה:

מצאתי כתוב שכתבו חסידים ואנשי מעשה ללמוד קודם סעודותיהם
 מאמר אחד בזוהר דבר יום ביומו ובפרט בשלשה סעודות של
 שבת ע"כ כדי לזכור את הרבי' הלגתי לכל כל הסעודות מאמר אחר המדבר
 מכבוד אותה סעודה פנו שמלאתי סיון כוהגין וכל אדם אצ"פ סיונו
 מבין הלסון של הזוהר יאמר אותו: כי הלסון של הזוהר מסוגל לנטותו
 כמו שכתבו המקובלים: וזה המאמר שייך לליל שבת:

זכור את יום השבת לקדשו: ר' יצחק פתח ואמר כתיב ויכרך אהים את
 יום השביעי וכתיב כחן ששת ימים תלקטוהו וביום השביעי שבת
 לא יהיה בו ביון: דלא משתכחי ביה מזוני מה כרכתא אשתכח ביה: אלא סבו
 תאבא כל כרבאן דלעיל ותתא כיוה' שביעא' תליין ותכא אמאי לא אשתכח
 חנא ביומא שביעאה משום דהוא יומא מתברכאן מניה כל שתא יומין
 פלאין: וכל חר וסרה יתיב מזוניה לתתא כל חרן כיומיה מההיא כרכה
 דמתברכאן ביומא שביעאה: ובג"כ מאן דאיהו ברבא דמקיימתא כפי
 גסדרא פתוריה ולאתקנא סעודתא כליליא דשכתא כבין דיתברך פתוריה
 כל איכון שיתא יומין דהא כהקוא זמנא אודמן ברכאן לאתברכא כל
 שיתא יומין דשכתא: וכרכתא לא אשתכח בפתורא ריקניא ועל כך בעי
 גסדרא פתוריה כליליא דשכתא כנהמא ומזוני: רבי יצחק אמר אפילו
 כיומא דשכתא כמני' יהודה אחר בעי לאתענגא בהא יומא ולמיכל תלת

סעודתי בשבת בנין דישתכח אכעא וענוגא כהאי יומא בעלמא ר' אבא
 אמר לאזדמנא ברכתא באינון יומין דלעילא דמתברכאן מהאי יומא והאי
 יומא מליא רישיה דועיר אנפין מטללא דנחית מעתיקא קדישא סתימא
 דכלא ואטיל להקלא דתפוחין קדישין חלת זמני מוכד עייל שבתא ין בנין
 דיתברכון כולהו כחדא ועל דא כעי בר נש לאתענגא תלת זמנין חלין
 דהא כהא תליא מהימנות דלעילא כעתיקא קדישא ובוזיר אנפין וכחקל
 דתפוחין וכעי בר נש לאתענגא בהו ולמחדי בהו . ומאן דגדע סעודתא
 מינייהו אחוי פגימותא לעילא ועונסיה דהסוא כר נש סגי . בניני כך
 בעי לסדרא פתוריה תלת זמני מוכד עייל שבתא ולא ישחכח פתוריה
 דיקניא ותשרי ברכתא עליה כל שאר יומי דשבתא . ובהאי תלה אחוי ותלי
 פסימנותא לעילא . ר' שמעון אמר האי מאן דאשלים הלל סעודתי בשבת
 קלא גפיק ומכרו עליה או תתענג על ה' דא סעודת' חרד לקבל עתיקא
 קדישא דכל קדישין . והרכבתיך על כמתי ארץ דא סעודתא תנינא לקבל
 חקלא דתפוחין קדישין . והאכלתיך נחלת יעקב אביך דא הוא שלימו
 דאשתלים כועיר אנפין ולקבלייהו בעי לאשלא סעודתיה וכעי לאתענג
 ככולהו סעודתיה ולמחדי בכל חד וחד מינייהו . משום דאיהו מהימנותא
 שלימתא . ובנין כך שבתא אתייקר מכל שאר זמנין וחנין משום דכלא ביה
 אשתכח ולא אשתכח הכי ככלהו זמני וחגי . א"ר חייא בנין כך משום
 דישתכח כלא ביה אידכר תלת זמנין . דכתיב ויכל אלהים ביום השביעי .
 וישבות ביום השביעי . ויכרך אלהים את יום השביעי . רבי אבא (נ"א רב
 המנונא סבא) כד הוה יתיב בסעודתא דשבת' הוה חדי בכל חד וחד והוה
 אמר דא היא סעודתא קדישא דעתיקא קדישא סתימא דכלא . בסעודתא
 אחרא הוה אמר דא היא סעודתא דקב"ה וכן ככלהו סעודתיה והוה חדי
 בכל חד וחד . כד הוה אשלים סעודתי אמר אי שלימו סעודתי דמהימנות'
 רכי שמעון כד הוה אתי לסעודתא הוה אמר הכי אתקינו סעודתא
 דמהימנותא עילאה . אתקינו סעודתא דמלכא . והוה יתיב וחדי . כד
 אשלים סעודתא תליתאה הוה מכרו עליה או תתענג על ה' והרכבתיך
 על כמתי ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אביך . אמר רבי אלעזר לאבוי חלין
 סעודתיה היך מתתקנן אמר ליה ליליא דשבת' כתיב והרכבתיך על כמתי
 ארץ ביה כליליא מתברכא מטרוניתא וכלהו חקל תפוחין ומתברכ' פתוריה
 דבר נש וכשמתא אתוספת וההוא ליליא חרוא דמטרוניתא הוי . וכעי בר נש
 למחדי בחרונתא ולגמיכל סעודתא דמטרוניתא : ביללאו

וישורר בנימנות קול לו קול שיו אחד כל ואחד לכבוד את ה' מהונו אל
 חקרי מהונו אלא מגרונו כי לפת מליא הוא בשבתות וביומים
 פזיז וראש מדע בהגלות האורות השמים להאיר על הארץ שסימנס שיר
 וגהס

קידוש של שבת

עג

ולקם בהם נאה להודות ולומר וזוה יזכו סיהיה חלקם בחיים וחיי העולם
 הכפון עין לא ראתה בעלמא דאתי לעולם שכלו ארוך על שלחן ערוך
 וזוה הסיר ושמנו של ר' יצחק ל ריה ז"ל בקרבן :

אתקינו סעודתא דמהימנותא ישראליתא חדיתא
 דמלכא קדישא אתקינו סעודתא דמלכא
 דא היא סעודתא דחקל תפוחין קדישין וזעיר אנפין
 ועתיקא קדישא אתיין לסעדא בהדה :

אהללה שם אלהים בשיר ואגדרנו בתורה : יהוה
 עזי ומגיני בו בטח לבי ונעזרתי ויעלוז לבי
 ומישרי אהודנו :

א	זמר בשבחין	למי על גו פתחין
ב	זמין לה השתא	דבחקל תפוחין דאינון קדישין
ג	ובמנרתא טבתא	בפתורא חדתא
ד	מינא ושמאלא	דנהרא על רישין
ה	בקישוטין אזיא	ובינייהו כלה
ו	חזק לה בעלה	ומאנין ולבושין
ז	דעביד ניהא לה	וביסודא דילה
ח	וחין אף עקתי	יהא פתיש פתישין
ט	ברם אנפין חדתי	בטלין ושביתי
י	דו סגי יתי	ורוחין עם נפשי
יא	נהורא לה ימטי	ועל חרא חרתי
יב	ריבו שושבינין	וברכאן דנפישין
יג	לאפשא זינין	עבידו תקונין
יד	מעבד נשמתין	וגונין עם רחשין
טו	בתרתן ובתלתין	ורוחין חדתי
טז	עטורין שבעין לה	ובתלתא שבשין
יז	דיתעטר כלא	ומלכא דלעילא
יח		בקדיש קדישין

קידוש של שבת

ר שִׁמִּינ וּסְתִימִין
 בְּרַם עֲתִיק יוֹמִין
 א הָא רַעִיא קָמִיה
 דִּיתַעֲנַג לְשָׁמִיה
 ב סֵדֶר לְדִרּוּמָא
 וְשִׁלְחָן עִם נְהֻמָּא
 ג חֲמֵרָא גּוּ בְּכָא
 לְאַרוּם וְאַרוּסָה
 ד עֵבֶד לְהוּן פְּתִירִין
 כְּשִׁבְעִין עֲשׂוּרִין
 ז כִּינְתָא תַתְּעֻטֵּר
 בּוּיִן תַּתְּקֻטֵּר
 ח בֵּיתִין וְשִׁבְיָקִין
 חֲבִילִין דְּמַעֲיָקִין
 וְיְהִי רַעִיא מִן קַדָּם עֲתִיקָא קַדִּישָׁא דְכָל קַדִּישִׁין
 טְמִירָא דְכָל טְמִירִין סְתִימָא דְכָלָּא דִּיתְמַשְׁךְ
 טַלָּא עֵילְאָה מִיְנִיה לְכַדִּיא רִישִׁיה דְזַעִיר אֲנַפִּין
 וְלַחֲטִיל לְחַקֵּל תְּפוּחִין קַדִּישִׁין בְּנִהִירוּ דְאַנְפִּין בְּרַעִיא
 וּבְחֲדוּתָא דְכָלָּא וְיִתְמַשְׁךְ מִן קַדָּם עֲתִיקָא קַדִּישָׁא
 דְכָל קַדִּישִׁין טְמִירָא דְכָל טְמִירִין סְתִימָא דְכָלָּא
 רַעִיתָא וְרַחֲמֵי חֲנָא וְחֲסֵדָא בְּנִהִירוּ עֵילְאָה בְּרַעִיתָא
 וְחֲדוּהָ עָלַי וְעַל כָּל בְּנֵי בֵּיתִי וְעַל כָּל הַגְּלוּיִם אֵלַי
 וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמִּיה • וַיִּפְרֻקֵּנָא מִכָּל עֲקֻתֵין בִּישִׁין
 דִּיִּיתוּן לַעֲלֻמָּא וַיּוֹמִין וַיְתִיב לְנָא מְזוּנָא וּפְרַגְסָתָא
 טְבִיחָא בְּלִי צַדִּיקָא וְעֲקֻתָא מִמּוּלָּא דְכָל מְזוּנֵי בֵּיה תְּלִין
 וַיִּשְׁבִּינָא מַעֲיָנָא בִּישָׁא וּמְחַרְבָּא דְמִלְאָךְ הַצִּוֹת וּמְדִינָה
 יִשְׁלַן גַּהֲנָם • וַיְתִי לְנָא וּלְכָל גַּפְשָׁתָנָא הֲנָא וְחֲסֵדָא
 וְחַיִּי

קידוש של שבת

עד

וְחַיִּי אֲרִיכִי וּמְזוּנֵי רוּחִי וְרַחֲמֵי מִן קַדְמִיָּה • אָמֵן בְּן
 יְהִי רַצוֹן אָמֵן וְאָמֵן •

מנהג חכמים להרוח קדש הקידוש לכוון הזוהר פ' ויקהל דף ר"ז ע"ב
יוכא דא מתעטר' בטבעין עטרין ושמוא עלאה קדישא אשתלי' בכל
 סטרין ואתנהירו כלהי דרבין וכלא כפרוס דכרכאן וכקריסה
 על קדושה ותוספת קדישה • קדושה דמעלי שבתא דא חוסי קדושה
 דשבת כראשית • דהא אתקדשת מתלתין ותרין שביילין ותלת דרבין
 דתפוחין קדישין • ובעינן לאדחכר' על האי קדושה כללא דעובר דכראשי'
 ונייחא כרוז דתלתין ותרין שביילין ותלת דרבין דאחכנילן ככו רזא
 דסהדות' דעוברא דכראשית דהיינו • ויכלו השמים והארץ וכל נבאש ויכל
 אלהים כיום השביעי ואית כסהרותא דא ל"ה תיכין ל"ב שביילין • ותלת
 דרבין דתפוחין קדישין • תלת דרבין אינון • שביעי שביעי שביעי • ואית
 ביה רזא דעלמא עלאה ורזא דעלמא תתאה ורזא דכל מהימנותא • תלת
 זמנין אלהים • חד עלמא תתאה • וחד פחד יצחק • וחד עלמא עלאה
 קדישא קדש קודשין • כעי כר נט למסדר סהדותא דא כפרוס ברעותא
 דלכא לאסדרא קמיה מאריה דמהימנותא • וכל מאן דיסהדר דא וישוי לבי'
 ורעותיה לדא מכפר על כל חוביו • בא"י את"ה אק"ב ורעה ככו וכו' • האי
 קדושה אישו כחד מתקלא לקבל סהדותא דמהימנותא אינון תלתין וחפט
 תיכין אחרנין כמה דאית כויכלו • כלא סלקין לשבעין תיכין לאתעטרא
 ככו שבת דמעלי שבתא • זכאה חולקיה דכרנש דיכוין ברעותיה למלין
 אלין ליקרא דמאריה • כיל"או

לשם יחוד קדשה ברוך ה' אלהינו ורחמינו פרחינו ודחילו ליחד סס
 סס י"ה צו"ה ביחודא סלים בשם כל ישראל זכור זמור כדיבור
 אחד נאמר הרוי מקיים מצות קידוש על הין • כמו שפירשו רז"ל זכר
 את יום השבת לקדשו וזכרו בדברים הנאמרים על הין לתקן את שורשה
 בתה ס עליון וברב רחמיך תעלה עלינו כאלו כיוונו ככל הראוי לכיון
 ויפלא לפיך קידוש זה עט קידוש ס בניך היודעים ומכווני כסוגן ויומסך
 ספע זכר כהיבס מכל הפולמות ומסס ייספע על צר"ן לטובדך באמת
 ולשמור כל שבתות קדשך כל ימי חיינו במחשבה דיבור ומעשה צורה
 זאהבה ומעשה יזיהו כיעס ה' אלהינו עלינו ומעשה ידנו כוכנה עלינו •
 יהו לרכון אמרו פיננו וסגיון לבנו לפיך ה' כורינו וגואלנו •

ויקה הכיב בר שחאל ויתן חותמו ביד ימין ויפן אל הנרות • ויתן בכוס עיניו
 וחומר פטחה ורעה וקודם לכרך כריך ליתן מים למזוג הין ורעה ככו

יום הששי ויכלו ה' השמים והארץ • וכל דצבאם : ה
 ויכלו אלהים ביום השביעי ט כלאכתו אישרה

עשה

קידוש של שבת

עֲשֵׂה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּיוֹם יְדֵי הַשְּׁבִיעִי טוֹ מְכֹל טוֹ מְלֹאכְתּוֹ יוֹ
אֲשֶׁר יִשְׁעֶה יִשְׁוֹ בְּרַךְ כִּי אֵת כִּי יוֹסֵג הַשְּׁבִיעִי כִּי
וַיִּקְדַּשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּיוֹם שַׁבָּת כִּי מְכֹל מְלֹאכְתּוֹ לֹא
אֲשֶׁר יִבְרָא לֵג אֱלֹהִים לֵלַע שְׂוֹת לֵלַע : סְבָרִי מִרְנָן :
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרִי הַגֶּפֶן :
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְרָצָה בְּנוֹיָהּ וּשְׁבַתֵּי קִדְּשׁוֹ
בְּאַהֲבָה יְדֵי וּבְרָצוֹן טוֹ הַנְּחִילָנוּ טוֹ זְכָרוֹן יְיָ לְמַעֲשֵׂה יְיָ
בְרֵאשִׁיתֵי תַחֲלֵה־לְמַקְרָאֵי כֹל קִדְּשָׁנוּ זְכָרְנוּ לְיִצְיָא תַכְל
מְצָרִים כִּי וּשְׁבַת כִּי קִדְּשָׁנוּ בְּאַהֲבָה כִּי וּבְרָצוֹן כִּי
הַנְּחִילָנוּ לְבְרוּךְ לֹא אַתָּה לֵב יְהוָה לֵב מְקִדְּשׁוֹ לֵלַע שְׁבַת לֵלַע
בְּיָד יְיָ אֲשֶׁר נָתַן מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּיוֹם שַׁבָּת קִדְּשׁוֹ :

ואחר כך נוטל ידיו ומברך על נטילת ידים ולא קודם הקדוש להיו הפסק
אנפי שהקדוש הוא תלמי המעולה אפינו הכי היו הפסק כמבואר
בפסיקים יכל בני יטלו ידיהם קודם הקידוש לכל בני ביתו לא חזב
קידוש הפסק וקודם שיבטע יאמר תזמור לדוד ה' רוצי ואלו שמרוות
במדברים בכור המוליד ומה טוב ומה נעים טיבה אומר על לחם מסכה
טיקת בירו ויאמר

לְמַבְצֵעַ עַל רַפְתָּא • בּוֹיָתָא וּפְכַעְתָּא • תְּרִין יוֹדִין
נְקֻטָּא • סְתִימִין וּפְרִישִׁין : מִשָּׁח זֵיתָא דְכִיָּא •
דְּמַחֲנִין רִיחֵיָא • וּנְגִדִין נַחֲיָא • בְּגוּה בְּלַחֲשִׁין : הֵלֵא
נִימָא רִזִין וּמִלִין דְּגִנְזִין דְּלִיתְהוֹן מִתְחִזִין • טְמִירִין
זַבְבִּישִׁין : אַתְעָטְרָת כְּלֵה • בְּרִזִין דְּלַעֲיָא • בְּגוּ הָאֵי
הֵלֵלָא דְעִירִין קְרִישִׁין :

ויבטע על טהי בכרות ויברך קודם שיבטע

בָּאֵי אַמֵּה הַמוֹצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ :

קידם לאכול יאמר הפלה זו

ליהרא שמה לקודם בריך הוא זככינתיה בלחלו ורחימו זכו לומר
סס י"ח ב"ה כיחולא שלים בשם כל ישראל הנה יכני בא
לקיים מצות סעודה של שבת לתקן את שרפה במקום עליון והיא כנגד
מחוק

פרקי שבת

עה

ולחך הפה קדושה ורזכותה כינוי מחבלי של נשוח ויקיים בנו מקרא
שכתוב והרצבתך על צמת ארץ יהי נועם ה' אלהינו עלינו ומעשה ידיו
כוננה עינינו ומעשה ידיו כוננהו יהיו לרבן אמרי פי וכו' :

ונכון לומר על שנתנו שמה פרקים ראשונים ומחבת טבה או חזיב
לפניהם חס עסק בתורה על שנתנו חבילי באחד דיו ואף בלא
כלום יכול להפטר כהפסק ביום וכחומרם כבר וחס לא אחר שיר הכידיים
במקומו הרחוק בהכלל כפי יכלו עוד להקן המעוות והף כי אמרנו שאם לא
חירו קדם הדין שיאמר חרבו פמוקים טסימלם יעקב מכל יקום יתיר
טוב טיקלו שיר הדין בין פרקי שבת כזו אנדפס בספר מקון טבה ולכן
טמני סימני הפ' וקום ברחש הפ' יקום ויפיר הדין סוף הפרק כאלו סיני
הקורה וחזינה מיטריה כדי טא יחסר דבר בספר הקדוש והנחמד הזה :

סיר הדין על רהיטנו ברומים :

פרק א יציאות השבת • שתיים שהן ארבע בפנים •
ושתיים שהן ארבע בחוץ • כיצד •
העני עימד בחוץ ובעל הבית בפנים • פשט העני
את ידו לפנים • ונתן לתוך ידו של בעל הבית • או
שנטל מתוכה והוציא העני חייב • ובעל הבית פטור •
פשט בעל הבית את ידו לחוץ • ונתן לתוך ידו של
עני • או שנטל מתוכה והכניס בעל הבית חייב •
והעני פטור • פשט העני את ידו לפנים ונטל בעל
הבית מתוכה או שנתן לתוכה והוציא שניהם פטורים •
פשט בעל הבית את ידו לחוץ ונטל העני מתוכה •
או שנתן לתוכה והכניס שניהם פטורים : ב לא ישב
אדם לפני הספר סמוך למנחה • עד שיתפרל • לא
יבנס אדם למרחץ ולא לבורסקי • ולא לאכול • ולא
לדון • ואם התחילו אין מפסיקין מפסיקין לקריאת
שמע ואין מפסיקין להפלה : ב לא יצא החיט במהטו
סבין יחשכה יימא ייבא ויצא ולא הלברד בקולנוסו
ולא יפלה את כליו • ולא יקרא לאור הנר באמת
אמרנו • הרון רואה היכן תינוקות קוראים אבל הוא
לא יקרא • כיצד בו • לא יאכל הזב עם הזבה מפני

הרגל

הדגל עבירה : ר ואלו מן ההלכות שאמרו בעלית
חנניה בן גוריון בשעלו לבקרו נמנו ורכו בית שמאי
על בית הלל : ושמונה עשר דברים נזרו בו ביום :
הבית שמאי אומרים אין שורין דיו וסממנים ובר שינים
אלא כדי שישורו מבעוד יום . ובית הלל מתירין : ו
בית שמאי אומרים : אין נותנין אונין של פשתן לתוך
התנור . אלא כדי שיהבילו מבעוד יום . ולא את
הצמר ליורה . אלא כדי שיקלוט העין . ובית הלל
מתירין בית שמאי אומרים אין פורשין מצודות היה
ועופות ודגים . אלא כדי שיצודו מבעוד יום . ובית
הלל מתירין : ו בית שמאי אומרים אין מוכרין לנכרי
ואין טוענין עמו ואין מגביהין עליו . אלא כדי שיגיע
למקום קרוב . ובית הלל מתירין : בית שמאי אומרים
אין נותנין עורות לעכרין . ולא כלים לכובס נכרי .
אלא כדי שיעשו מבעוד יום ובכולן בית הלל מתירין
עם השמש : אמר רבן שמעון בן גמליאל נוהגין היו
בית אבא שהיו נותנין כלי לבן לכובס נכרי שלשה
ימים קודם לשבת . ושון אלו ואלו שטוענים קורות
בית הבד ועגולי הגת : אין צולין בשר בצל וביצה
אלא כדי שיצולו מבעוד יום . אין נותנין פת לתנור
עם חשכה . ולא חררה על גבי גחלים . אלא כדי
שיקרמו פניה מבעוד יום . רבי אריעור בן יעקב אומר
כדי שיקרום התחתון שלה : יש משלשלין את הפסת
פתנור עם חשכה ומאחיזין את האור במדורת בית
המוקד . ובגבולין כדי שתאחוז האור בדובן . רבי
יהודה אומר : בפהמין כל שהוא :

פני חכמת עז עלי אהבה

פ"ג במה מדליקין יובמה אין מדליקין . אין מדליקין
לא בלכש ולא בחוסין ולא בכלך ולא בפתילת
האידן ולא בפתילת המדבר ולא בירוקה שעל פני
המים . לא בזפת . ולא בשעוה . ולא בשמן קיק ולא
בשמן שרפה . ולא באליה . ולא בחלב . נחום המדי
אימר מדליקין בחלב מבושל והכמים אומרים אחד
מבושל . ואחד שאינו מבושל אין מדליקין בו : ואין
מדליקין בשמן שרפה ביום טוב . רבי ישמעאל אומר
אין מדליקין בעטרן מפני כבוד השבת . והכמים
מתירין בכל השמנים . בשמן שמשמין . בשמן אגוזים .
בשמן צנונות . בשמן דגים . בשמן פקועות . בעטרן
ובנפט . רבי טרפון אומר אין מדליקין אלא בשמן
זית בלבד : וכל היוצא מן העץ אין מדליקין בו אלא
פשתן . וכל היוצא מן העץ אינו מטמא טומאת
אהלים אלא פשתן . פתילת הבגד שקפלה ורא
הבהבה רבי איעור אומר טמאה היא ואין מדליקין
בה . רבי עקיבא אומר טהורה היא . ומדליקין בה :
ולא יקוב אדם שפופרת של ביצה . וימלאנה שמן .
ויתננה על פי הנר בשביל שתהא מנטפת ואפילו
היא של חרס . ורבי יהודה מתיר . אבל אם חפרה
היוצר מתחלה מותר . מפני שהוא פלי אהר . לא
ימלא אדם קערה שמן ויתננה בצד הנר . ויתן ראש
הפתילה בתוכה . בשביל שתהא שואבת . ורבי יהודה
מתיר : והפכה את הנר . מפני שהוא מתירא מפני
נזים . מפני לסטים . מפני רוח רעה . ואם בשביל
החולה שישן פטור בהם על הנר . כחם על השמן
כחם על הפתילה חייב . רבי יוסי פוטר בכלן . חוץ

פרקי שבת

מן הפתילה מפני שהוא עושה פחכוני על שלש עבירות
נשים מתות בשעת לדתן על שאינן זהירות בנדה
ובחלה ובהולקת הנר: ושלשה דברים צריך אדם
לומר כתוך ביתו ערב שבת עם השיכה עשרתו.
עירבתו הדליקו את הנר ספק השיכה ספק אינה
השיכה אין מעשרין את הנר ואין מטבילין את
הכלום ואין מדליקין את הנרות אבל מעשרין את
הדמאי ומערבין וטומנין את החמין:

סמכוני באיסות עד על הנבעות

פרק ג פירה שהסיקוה בקש ובגבבא נותנין עליה
תבשיל בגפת ובעצים לא יתן עד שיגרוף
או עד שיתן את האפר בית שמאי אומרים חמין
אבל לא תבשיל ובית הלל אומרים חמין ותבשיל
בית שמאי אומרים נוטלין אבל לא מהזירין ובית הלל
אומרים אף מהזירין בתנור שהסקוהו בקש ובגבבא
לא יתן בין מתוכו בין מעל גביו כופח שהסיקוהו
בקש ובגבבא הרי הוא כפירים בגפת ובעצים הרי
הוא כתנור: אין נותנין ביצה בצד המיחט בשביל
שתנלגל ולא יפקיענה בסודרין ורבי יוסי מתיר
ולא יטמיננה בחול ובאבק דרכים בשביל שתצלה:
מעשה שעשו אנשי טבריא והביאו סלון של צונן
לתוך אפה של חמין אמרו להן חכמים אם בשבת
בחמין שהוחמו בשבת אסורין ברהיצה ובשתיה
ואם ביום טוב בחמין שהוחמו ביום טוב אסורים
ברחיצה ומתירין בשתיה מוליאר הנרוף שותין הימנו
בשבת אנטיכי אף על פי שגדופה אין שותין ממנה:
המחט שפנהו לא יתן לתוכו צונן בשביל שיחמו:

אבל

פרקי שבת

עז

אבל נותן הוא לתוכו או לתוך הפוס כדי להפשיקו
האילפס והקדרה שהעבירו מרותחין לא יתן לתוכן
תבלין אבל נותן הוא לתוך התמחוי רבי יהודה
אומר לפי הוא נותן חוץ מדבר שיש בו חומץ וציר:
אין נותנין כלי תחת הנר לקבל בו את השמן ואם
נתנו מבעוד יום מותר ואין נאותין ממנו לפי שאינו
מן המוכן מטלטלין נר חדש אבל לא ישן רבי
שמעון אומר כל הנרות מטלטלין חוץ מן הנר הדולק
בשבת נותנין כלי תחת הנר לקבל נצוצות ולא יתן
לתוכו מים מפני שהוא מכבה:

דומה דודי עד נשמע בארלנו

פרק ד במה טומנין ובמה אין טומנין אין טומנין
לא בגפת ולא בזבל ולא במלח ולא
בסיד ולא בחול בין לחים בין יבשים לא בתבן
ולא בזגים ולא במוכים ולא בעשבים בזמן שהן
לחים אבל טומנין בהן כשהן יבשין טומנין
בכסות ובפירות ובכנפי יונה ובנסורת של חרשים
ובנעורת של פשתן דקה רבי יהודה אוסר בדקת
ומתיר בגסה: טומנין בשלחין ומטלטלין אותן בגזי
צמר ואין מטלטלין איתן כיצד הוא עושה נוטל
את הכסוי והן נוטלות רבי אלעזר בן עזריה אומר
קופה מטה על צדה ונוטל שמא יטול ואינו יכול
להחזיר וחכמים אומרים נוטל ומחזיר לא כסהו
מבעוד יום לא יכסנו משתחשך כסחו ונתגלה
מותר לכסותו ממלא את הקיתון ונותן לתחת הכר
או תחת הכסת:

כתאנה חנטה עד הרועה בשוטנים

פרקי שבת

פרק ה במה בהמה יוצאה ובמה אינה יוצאה יוצא הנמל באפסר ונאקה בחטם ולובדקים בפרומביא וסוס בשיר וכל בעלי השיר יוצאים בשיר ונמשכים בשיר ומזין עליהן וטובלין במקומן ב חמור יוצא במרדעת בזמן שהיא קשורה לזיכרים יוצאין לבובין רחלות יוצאות שחוזות כבולות וכבונות העזים יוצאות צרורות רבי יוסי אוסר בכלן הוץ מן הרחלים הכבונות ורבי יהודה אומר עזים יוצאות צרורות ליבש אבל לא לחלב : ובמה אינה יוצאה לא יצא גמל במטוטלת לא עקוד ולא רגול וכן שאר כל הבהמות לא יקשור גמלים זה בזה וימשיך אבל מכנים חבלים לתוך ידו ומשוקובלבר שלא יברוף ו אין חמור יוצא במרדעת בזמן שאינה קשורה לו ולא בזוג אף על פי שהוא פקוק ולא בסולם שבצוארו ולא ברצועה שברגלו ואין התרנגולין יוצאין בחוטין ולא ברצועות שברגליהם ואין הזכרים יוצאין בעגלה שתחת האליה שלהן ואין הרחלים יוצאות חנונות ואין העגל יוצא בנימון ולא פרה בעור הקופר ולא ברצועה שבין קרניה פרתו של ר' אעזר בן עזריה היתה יוצאה ברצועה שבין קרניה שלא ברצון חכמים :

עד טיפוח עד נפסי רחיתס

פרק ז במה אשה יוצאה ובמה אינה יוצאה לא תצא אשה לא בחוטי צמר ולא בחוטי פשתן ולא ברצועות שוראשה ולא הטבול בהן עד שתרפס ולא בטוטפת ולא בסובוטין בזמן שאינן תפורין ולא בכבול לרשות הרבים ולא בעיר

של

פרקי שבת

עח

של זהב ולא בקטלא ולא בנומים ולא בטבעת שאין עליה חותם ולא במחט שאינה נקובה ואם יצאה אינה חייבת הטאת : פלא יצא האיש בסנדל המסומר ולא ביהודי בזמן שאין ברגלו מכה ולא בתפילין ולא בקמיע בזמן שאינו מן המומחה לא בשריון ולא בקסדא ולא במגפים ואם יצא אינו חייב הטאת : לא תצא אשה במחט הנקובה ולא בטבעת שיש עליה חותם ולא בכוליאור ולא בכובלת ולא בצלוחית של פלייטון ואם יצאה חייבת הטאת דברי רבי מאיר וחכמים פוטרין בכובלת ובצלוחית של פלייטון : לא יצא האיש לא בסיף ולא בקשת ולא בתריס ולא באלה ולא ברומח ואם יצא חייב הטאת רבי אליעזר אומר תכשיטין הם לו וחכמים אומרים אינן אלא לנגאי שנאמר וכתרוו הרבותם לאתים וחניתותיהם למזמרות לא ישא גוי אל גוי הרב ולא ילמדו עוד מלחמה בירית טהורה יוצאין בה בשבת ככלין טמאין ואין יוצאים בהן בשבת : ה יוצאה אשה בחוטי שער בין משלה בין משל חברתה בין משל בהמה בטוטפת ובסובוטין בזמן שהן תפורין בכבול ובפאה נכרית לחצר בטוך שבאונה ובמוך שבסנדלה ובמוך שהתקינה לנדתה כפלפל ובגרניר מלח וככל דבר שתתן לתוך פיה ובלבד שלא תתן לכתחילה בשבת ואם נפל לא תחזיר שן תותבת ושן של זהב רבי מתיר וחכמים אוסרים : יוצאין בסלע שעל הצינית הפנות קטנות יוצאות בחוטין ואפילו בקסמין שבאזניהן ערביות יוצאות דעולות ומדינות פרופות וכל אדם

אלא

אלא שדברו חכמים בהווה: ופורפת על האבן ועל האגוז ועל המטבע ובלבד שלא תפרוף לכתחלה בשבת: הקטע יוצא בקב שלו דברי רבי מאיר ורבי יוסי אוסר ואם יש לו בית קבול כתותים טמאי סמוכות שלו טמאין מדרם ויוצאין בהן בשבת ונכנסין בהן בעזרה כפא וסמוכות שלו טמאין מדרם ואין יוצאין בהן בשבת ואין נכנסין בהן בעזרה אנקטמין טהורין ואין יוצאין בהן: הבנים יוצאים בקשרים ובני מלכים בזוגין וכל אדם אלא שדברו חכמים בהווה: יוצאין בביצת החרגול ובשן שועלי ובמסמר מן הצלוב משום רפואה דברי רבי מאיר וחכמים אומרים (נ"א דברי רבי יוסי ורבי מאיר אומר) אף בחול אסור משום דרכי האמורי:

כמעט טעברתי עד מגזורי ישראל

פרק ז כלל גדול אמרו בשבת כל השוכח עקר שבת ועשה מלאכות הרבה בשבתות הרבה אינו חייב אלא חטאת אחת היודע עקר שבת ועשה מלאכות הרבה בשבתות הרבה חייב על כל לכת וישבת היודע שהוא שבת ועשה מלאכות הרבה בשבתות הרבה חייב על כל מלאכה ומלאכה העושה מלאכות הרבה מעין מלאכה אחת אינו חייב אלא חטאת אחת: אבות מלאכות ארבעים חסר אחת הזורע והחורש והקוצר והמעמר הדש והזורה הכורר הטוחן והמרקד והלש והאיפה הגוזז את הצמר המלבנו והמנפצו והציבעו והטווה והמיסך והעושה עתיבתו נירין והאורג שני חוטין הקושר והמתיר והתופר שתי

המלכה

תפירות הקורע על מנת לתפור שתי תפירות הצד צבי השוחטו והמפשיטו המולחו והמעבד את עורו והפוחקו והמתכו והכותב שתי אותיות והמוחק על מנת לכתוב שתי אותיות הבונה והסותר המכבה והמבעיר המכה בפטיש המוציא מרשות לרשות הרי אלו אבות מלאכות ארבעים חסראחת: ועוד כלל אחר אמרו כל הפשר להצניע ומצניעין פמוהו והוציאו בשבת חייב עליו חטאת וכל שאינו פשר להצניע ואין מצניעין פמוהו והוציאו בשבת אינו חייב אלא הפצניעו והמוציא תבן כמלא פי פרה עצה כמלא פי גמל עמיר כמלא פי טלה עשבים כמלא פי גדי ערי שום ועלי בצלים לחים פגרוגרת יבשים כמלא פי גדי ואין מצטרפין זה עם זה מפני שלא שוו בשיעוריהן המוציא אוכלים כגרוגרת חייב ומצטרפין זה עם זה מפני ששוו בשיעוריהן חוץ מקלפיהן וגרעיניהן ועוקציהן וסוכן ומורסגן רבי יהודה אומר חוץ מקריפי עדשים שמתבשלול עמהן:

כלם לחווי חרב עד סממת לבו

פיק ח המוציא יין כדי כזיגת הכוס הלב כדי גמיעה דבש כדי ליתן על הבתיה שמן כדי לסוך אבר קטן מים כדי לטוף בהם את הקילור ושאר כל הפישקין ברביעית וכל השופכין ברביעית רבי שנעון אומר כלן ברביעית ולא אמרו כלל השיעורין הללו אלא למצניעהן: המוציא חבל כדי לעשות או לקופה גמי כדי לעשות תלאי לנפה ולכברה וודה אומר כדי לטול ממנו מדת

מנעל

מנעל לקטן . נ"ר כדי לכתוב עליו קשר מוכסין
והמוציא קשר מוכסין חייב . נ"ר מחוק כדי לכוון
על פי צלוהית קטנה של פליטון : ג עור כדי לעשות
המיע קלף כדי לכתוב עליו פרשה קטנה שבת פילין
שהיא שמע ישראל . דוכסוסטוס כדי לכתוב מזוזה .
ד"ו כדי לכתוב שתי אותיות . פהול כדי לכהול עין
אחת : ד רבק כדי ליתן בראש השב שבת . זפת
וגפרית . כדי לעשות נקב . שעה כדי ליתן על פי
נקב קטן הרסית כדי לעשות פי כור של צורפי זהב
רבי יהודה אומר . כדי לעשות פטפוט . סובין
כדי ליתן על פי כור של צורפי זהב . סיד כדי לסוד
אצבע קטנה שבבנות רבי יהודה אומר כדי לעשות
כדבול . רבי נהמ"א אומר כדי לסוד (נ"א לעשות)
אנדיפי : ה יאדמה כחותם המרצופין דברי ר' עקיבא .
חכמים אומרים כחותם האגרות . זבל וחול הדק
כדי לזבל קלה של פרוב . דברי רבי עקיבא וחכמים
אומרים כדי לזבל כרישא . חול הגם כדי ליתן על
מלא כף סיד . קנה כדי לעשות קולמוס . ואם היה
עב או פרוסס כדי לבשל בו ביצה קלה שבבצים .
טרופה ונתונה באילפס : ו עצם כדי לעשות תרוד
רבי יהודה אומר כדי לעשות ממנו חף . זכוכית כדי
לגרור בו ראש הכרכר . צרור או אבן . כדי לזרוק
בעוף רבי אליעזר בן יעקב אומר כדי לזרוק בבהמה
ו חרס כדי ליתן בין פצים לחבירו . דברי ר' יהודה .
רבי מאיר אומר כדי להות בו את האור . ר' יוסי
אומר כדי לקבל בו רביעית . אומר רבי מאיר יתן
על פי שאין ראיה לדבר זכר לדבר . שנאמר לא

ימצא

ימצא במפתחו חרס לחתות איש מיקוד . אמר לו רבי
יוסי משם ראיה . ולהשוף מים מגבא :

הכדיפה . עד שלטי הגבורים

אחר שיאכל כזית של המזוגיא יאחר תכלה זו .

ליחדא . שמה דקב"ה ושכינתיה בדחילו ורחימו ליחד סס י"ה נו"ה
ביחודא שלים בשס כל ישראל הנה אנכי בא לקיים מצות סעודה
ראשונה של שבת לתקן את שורטה במקום עליון והיא נגזר ונחק אבס
קדושא בזכותו כיול מחבלו של נטיח ויקיים בנו מקרה שבתוב והרכבתך
על צמותי ארן ויהי נעם ה' אליהו עלינו ומעסה ידנו כוננה עלינו
ומעסה ידנו כוננהו יהיו לרצון וכו' :

ואחר האבילה מזמרון חלו הפומוגיה לכבוד שבת קדש .

בזמן סימן אני אברהם חזק

ארוס בהרהס . כה"א בראס . בלי עמל אל המזיהס . הדון
עולם לור נשיאס . שבת ביום השבת : ארץ
כפיס וטזור . מאור הנאור . בלתי חומר קודם שאור . ברהסית
הכל ברה אור . ביום אחד בשבת : ברהסית
בלי שנים . עשה שמים . בלתי עזר וידים . המבדיל בין מים
למים . ביום שני בשבת : המבדיל
יוצר עולמים ביה . המליח הויה . שתוליה מארץ פריה . גזר
אומר וכו' הויה . בשלישי בשבת : גזר
הון בלי גבורות יצר האורות : להאר ולהלמיח פירות . גזר
וגתלו מאורות . ברביעי בשבת : גזר
בח הלי אנוהו . ארוחמנהו . כל נפש תיה המליהו . פל עוף כקף
למינהו . בחמישי בשבת : גזר
חי נמלך בתומו . בנפשות עמו . וברא אדם בכלמו . השליטו
על כל עולמו . ביום ששי בשבת : השליטו
השלים כל מלאכתו . ביום שבתו . ויקדש ויברך אותו . על כן
ישמר ידתו . ישראל את השבת : על
הוא ונורא עליון . נעלם מרעיון . מהר ובנה הר ציון . וינחל
עם כל והציון . עולם שכולו שבת : וינחל

סימן אני אברהם חזק

מי הקסה ויטלס . ארץ ושמים כולם בשבת . בו נזכרים
שמי כולם . לכן יוכו לעולם שכולו שבת :
וגותנים בהלכות . תשע ושלשים מלאכות בשבת . משלימים
מאה זרכות . לכן יוכו :
שיעור גבוליהם . אלפים חמה רגליהם בשבת . חוץ מהרבע
חמות שלהם . לכן יוכו :
רשויות ספ רות . הן הן במשנה סדורות בשבת . ודין
ערובי חלרות . לכן יוכו :
בששים

ארץ

נקי

זחירי

אל

בלי

רב

האל

מלכי

חזק

אליו

נושאים

יוצאים

ארבע

פזמונים

בוצעים

על שתי בכרות • במפות המפוארות בשבת • ובסם כל מיני פירות
לכל העינים • בשר פתן עופות ודגים בשבת • שיחים
מלויקין המגורה • פשמן זיה זך וכרס בשבת • זוכים ביהם להורה
לכן יזכו :
כל מיני פחור • אף דבר הסורה בשבת • וגם כל מחסנה זרה
אל גדול ועורא • מוריד כשמה יתירה בשבת • לבני זנו הגבירה
לכן יזכו :

רצים

הם

מרחיקים

חוק

פזמון אחר קדום

צור

הזן

משלו אכלנו ברכו אמוני • שבענו וכוהרנו • כדבר ה' :
את עולמו • רענו אבינו • אכלנו מלחמו • ומיינו שתינו •
על כן כודה לשמו • וגם ללו בפיו • אמרנו וענינו • איך קדוש כה' :
וקול תודה • נברך להלסינו • על ארץ חמדה • שפנוול לאבותינו • מזון וקודה הסכים לנפשו • חסדו גבר עלינו • והלל ה' :
בחסדך • על צדך לורינו • על כיון משכן כבודך זבול בית תפארתנו • ובן דוד עבדך • יבא זיגאלנו • רוח הפינו • משיח ה' :
המקדם • עיר כיון תמלא • ושם נשיר סיר חדש • וברננה שם נעלה • הרמנו סנקדם • יתברך ויתעלה • על כום יין מלא • בברכת ה' :
והמסכיל כסדר הכונה כיון קודם ברכת המזון שם הוי"ה יו"ד ה"י וי"ו ה"י העולים ל'מב' כוללים ק ברכות וכן קודם יאמר חלה מ"ק ברת טלחה השמות הנז' :

בשיר

רחם

יבנה

יוגתי בחגוי הסלע בספר המדרגה הראיני את מראיך השמיעיני את קולך כי קולך ערב ומראיך נאה :
הנכמים נראו בארץ עת פזמיה הגיע וקול התור כשמע בהרנו :
וחכך כיון הטוב הולך לדודי למישרים דובב שפתי ישנים :
הביאני אל בית ה' ודגלו עלי אהבה :

שם ע"ב

ישקני מנסיקות פיהו כי טובים דודיך מיון :
וחכך כיון הטוב הולך לדודי למישרים דובב שפתי ישנים :
דודי פחואדום דגול מרצבה :
הנך יפה רעיתי הנך יפה עיניך יונים •
ידיו גלילי זהב ממלאים בתרשים מעיו עשת סן מעלפת ספירים :
וחכך כיון הטוב הולך לדודי למישרים דובב שפתי ישנים :
יכה את רעיתי כתרצה נאה כירושלם אימה כנדגלות :
וחכך כיון הטוב הולך לדודי למישרים דובב שפתי ישנים :

כך

פזמונים

פ"א

הנך יפה רעיתי הנך יפה עיניך יונים מבעד ללחתך סערך כעדר העוים
סגלשו מהלך נלעד :
זהי שם ה' מברך מפהה ועד עולם :

אחיד יאמר הזמור כ"ז

לבני קרה מזמור סיר יסודתו בהררי קדם : אהב ה' שערי ציון מכל
משכנות יעקב : נכבדות מדבר בך עיר האלפים סלה : אזכיר
רשב וצבל ליודעי הנה פלסת ולור עם כום זה יולד שם : ולציון יאמר איש
ואיש ילד בה וזאת יכוננה עליון : ה' יספר בכתב עמים זה ילד שם סלה :
וערים כחללים כל מטיני בך :

קודם ברכת המזון טל כל פעודה יטול ידיו למים אחרונים ויאמר נוסח זה :
יְדֵי אֲסָחִי אֲנִי • דִגְבֵי הַד מְנָא • לְסִטְרָא חוֹרִינָא •
דְרִית בְּהַ מְמִשָּׂא :
אֲזִמֵּן בְּתִלְתָּא • בְּכַסְתָּ בְרִכְתָּא • לְעֵלְתָּ עֲלֵתָא •
עֲתִיקָא קְדִישָׂא :

וקודם ברכת המזון ילמוד על הלחנו הנ"ך ומסנה ובמרא ופסקא מכוונה
הקדום דבר יום ביומו כאשר נדפס בספר תיקון סעודה :

סדר ברכת המזון

אחרים מזמור סיר ליום השבת שהוא צ"ג ע"ב ט"ב

למנצח בנגינות מזמור שיר : אלהים יחננו ויברכנו יאר
פניו אתנו סלה : לדעת בארץ דרכך בכל
גוים ישועתך : יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם :
ישמחו וירננו לאפים בית שפוט עמים מישור ולאפים
בארץ תנהם סלה : יודוך עמים אלהים יודוך עמים
כלם : ארץ נתנה יכולה יברכנו אלהים אלהינו : יברכנו
אלהים ויראו אותו כל אפסי ארץ :

תהלת ה' ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד : ואנחנו
נברך ייה מעתה ועד עולם הללויה : אברכה את ה' בכל עת
תמיד תהלתו בפני : סוף דבר הכל נשמע את האלפים ירא ואת מכותיו
שמור כיוזם כל האדם : וידבר אלי זה הסלחן חסר לפני ה' :
וקודם ברכת המזון יאמר הפלה זו

לשם

יחוד קב"ה ושכינתיה בדחילו ורחימו ליחד שם י"ה כו"ה ביחודה
סלים על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כלישראל • הנני מוכן
בא

21

ומזמון

ברכת המזון

ומזון לקיים מצוות עשה של ברכת המזון שגאמר ואכלת ושבעת וב רבת
את ה' אלהיך ויהי כופש ה' וכו' :

ואם המסובין שלשה יאמר המברך

נברך שאכלנו משלך : ועונין המסובין ברוך שאכלנו משלך
ובטובו הגדול חיינו : וחוזר המברך ברוך שאכלנו משלך
ובטובו הגדול חיינו :

ואם הם עשרה או יותר יאמר המברך

נברך אלהינו שאכלנו משלך : ועונין המסובין ברוך אלהינו
שאכלנו משלך ובטובו הגדול חיינו : והמברך חוזר ברוך
אלהינו שאכלנו משלך ובטובו הגדול חיינו :
ברוך הוא וברוך שמו וברוך זכרו לעולמי עד :

הימור מתחילת הכאן

קודם כה"מ יכין בד' ברכותיה ד' פולחות שהם אילנות בריחה יורה עשה
כנגד טס הו"ה להוריד הספק מלמעלה למטה : (ובברכה ראשונה יכין
אצילות י יוד הי ויו הי)

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם הזננו ולא
ממעשינו המפרנסנו ולא מצדקותינו הפעדיך
טובו עלינו : הן אותנו ואת העולם כלו בטובו בהן
בחסד בריוה וברחמיש : נותן לחם לכל בשר פי
לעולם חסדו : וטובו הגדול תמיד לא הסר לנו ואל
יחסר לנו מזון תמיד לעולם ועד : פי הוא זן ומפרנס
לכל : ושלחנו ערוך לכל והתקין מתיה ומזון לכל
בריותיו אשר ברא ברחמינו וברוב חסדיו באמור פותה
את ידך ומשביע לכל חי רצון : ברוך אתה יהוה הן
את הכל :

על ארצנו ועל נחלת אבותינו נודה לך יהוה אלהינו
על שחנחלת לאבותינו ארץ חמדה טובה ורחבה
בריה ותורה היום ומזון : על שהוצאתנו מארץ מצרים
ופדיחנו מבית עבדים : הנסים אין אומרות : ועל בדידתך
שחתמת

ברכת המזון

שדתה בכת בבשרנו : ועל תורתך שלמדתנו : ועל הקי
רצונך שהודעתנו : ועל חיים ומזון שאתה זן ומפרנס

אותנו : כמנוכה אומרים

על הנסים על הפורקן על הנבורות : ועל התשועות
ועל הנפלאות : ועל הנחמות שעשית לאבותינו

בימים ההם בזמן הזה : בימי מתתיה בן יחנן כהן
גדול חשמונאי ובניו : כשעמדה עליהם לרכות יון
הרי עה על עמך ישראל לשכחם מתורתך ולהעבירם
מחקי רצונך : ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם
בעת צרתם : רבת את ריבם : דנת את דינם נקמת
את נקמתם : מסרת גבורים ביד הלשים : ורבים ביד
מעטים : ורשעים ביד צדיקים : וטמאים ביד טהורים
וידים ביד עוסקי תורתך ודך עשית שם גדול ומדוש
בעולמך ובעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן
כהיום הזה : ואחר כך באו בנך לדביר ביתך ופנו
את היכלך : וטהרו את מקדשך : והדליקו נרות
בהצרות קדשך וקבעו שמונה ימים אלו בהלל
ובהודאה ועשית עמהם נסים ונפלאות ונודה לשמך
הגדול סלה : כמנוכה אומרים

על הנסים ועל הפורקן על הנבורות ועל התשועות
ועל הנפלאות ועל הנחמות שעשית לאבותינו :
בימים ההם ובזמן הזה : בימי מרדכי ואסתר בשומן
הבירה : כשעמד עליהם המן הרשע : כקשלה שמיד
להרוג ולאבד את כל היהודים : מנער ועד זקן כף
ותשים ביזם אחד : בשלשה עשר להודש שנים עשר
הוא חדש אדר ושללם לבו : ואתה כרחמיך הרבים
הפרת את עצתו וקלקלת את מחשבתו זה שבות לו
גמולו

ברכת המזון

צְמוּלוֹ בְּרֵאשׁוֹ • וְתָרוּ אוֹתוֹ וְאֵת בְּנֵי עַל הָעֵץ וְעִשְׂתֶּם
עִמָּהֶם נִם וּפְרִיא וְנוֹדָה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סְלָה :

ואם לא אמר על הניסים ונזכר אחר סמיים ברכת על הארץ ועל המזון
ואמר אותו כהרחמן אלא סנהטיל • הרהמן הוא יעשה לנו נשים ונבלאות
כמו שיעשה לאבותינו בימים ההם ובזמן הזה וגומר • ואם שכת אין מחזירין
אותו :

וְעַל חֶפְלֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אָנוּ מוֹדִים לָךְ • וּמְבָרְכִים
אֶת שִׁמְךָ כְּאֹמֹר וְאֶכְלֶתָ וְשִׁבַּעְתָּ וּבֵרַכְתָּ אֶת
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה וּמוֹנִין אֵת הַכּוֹס כַּסְאוֹמְרִים
כֹּל הַחֶרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נָתַן לָךְ בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה כִּי אַתָּה הַ
יּוֹד הֵי וְהוֹ כִּי עַל הָאָרֶץ וְעַל הַמְּזוּן :

רַחֵם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וְעַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ • וְעַל יְרוּשָׁלַם
עִירְךָ • וְעַל חַד צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ וְעַל הַיְכָלְךָ •
וְעַל מְעוֹנֶךָ • וְעַל דְּבִירְךָ • וְעַל חֵבֶית הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ
שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו • אֲבִינוּ רַעֲנוּ • זּוֹנְנוּ פְּרַנְסָנוּ •
כִּלְכַּלְנוּ • הִרְוִיחֵנוּ • הַרוּחַ לְנוֹמְהָרָה מִכָּל צָרוֹתֵינוּ וְאֵל
תִּצְרִיכֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְיָדֵי מַתְנוֹת בֶּשֶׁר וְדָם • וְלֹא
לְיָדֵי הַלּוֹאֲתָם שִׁמְתַּנְתָּם מְעוֹטָה וְחִרְפָּתָם מִרְבָּה •
אֵלֹא לְיָדְךָ הַמְּלָאָה וְהַרְחֵבָה • הַעֲשִׂירָה וְהַפְּתוּחָה •
שֶׁלֹא נָבוֹשׁ בְּעוֹלָם הַזֶּה • וְלֹא נִכְלָם לְעוֹלָם הַבָּא •
צְמַלְכוֹת בֵּית דָּוִד מִשִּׁיחָךְ תַּחֲזִירֵנָה לְמִקוֹמָהּ בְּמַהְרָה
בְּיָמֵינוּ • כַּסְּתָה הַיּוֹמֵרִים

רָצָה וְהַחֲלִיצֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּמִצוֹתֶיךָ וּבְמִצְוֹת יוֹם
הַשַּׁבָּעִי הַשְּׁבֵת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ הַזֶּה • כִּי יוֹם
זֶה גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ הוּא מִלְּפָנֶיךָ נִשְׁבּוֹת בּוֹ • וְנִנּוּחַ בּוֹ
בְּמִצְוֹת הַקֵּי רְצוֹנְךָ • וְאֵת תְּהִי צָרָה וַיְגוֹן בְּיוֹם מְנוּחָתֵנוּ
וְהִרְאָנוּ בְּנַחֲמוֹת צִיּוֹן בְּמַהְרָה בְּיָמֵינוּ • כִּי אַתָּה הוּא
עַל הַנְּחֻמוֹת • וְאֵף עַל פִּי שֶׁאֲכַלְנוּ וְשִׁתִּינוּ חֶרְבָן בְּיָתְךָ
הַגָּדוֹל

ברכת המזון פנ

הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ לֹא שָׂכַחְנוּ • אֵל תִּשְׁכַּחְנוּ לְנִצְחָה וְאֵל
תִּזְנַחְנוּ לְעַד כִּי אֵל מֶדֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה • וְתִבְנֶה
יְרוּשָׁלַם עִירְךָ בְּמַהְרָה בְּיָמֵינוּ :

בראש חדש וביוב טוב אומרים

אֱלֹהֵינוּ וְיֵהִי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וַיֵּבֵא יָגִיעַ יִרְאֶה וַיִּרְצֶה
יִשְׁמַע יִפְקֹד וַיִּזְכֹּר וַיִּזְכְּרֵנוּ וַיִּזְכְּרוּ אֲבוֹתֵינוּ •
וַיִּזְכְּרוּ יְרוּשָׁלַם עִירְךָ • וַיִּזְכְּרוּ מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדְּךָ •
וַיִּזְכְּרוּ כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לְפִלִּיטָה לְטוֹבָתָה
לְחַן לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּיוֹם רֵאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה • לְרַחֵם
בּוֹ עָלֵינוּ וּלְהוֹשִׁיעֵנוּ • זְכַרְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה
וּפְקֻדָנוּ בּוֹ לְבִרְכָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים בְּדַבַּר
יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים • חוֹס וְהַנָּנוּ וְחַמּוֹל וְרַחֵם עָלֵינוּ
וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם
אַתָּה :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְיָיִרֵה וַיִּלְהֵא וְהוֹי הֵא בּוֹנֵה בְּרַחֲמֵי בְּנֵי
יְרוּשָׁלַם אָמֵן :

ואם שכח להזכיר שבת או יום טוב אם נזכר קודם סתתחיל ברכת הטוב
והנטיב יאמר בא"י אמ"ה שנתן שבתות למנוחה לעמו
ישראל באהבה לאות ולברית בא"י מקדש השבת :
ובי"ט אומר בא"י אמ"ה שנתן ימים טובים לישראל לששון
ורשמחה את יום הנוה הזה בא"י מקדש ישראל והזמנים
ואם הוא שבת ויום טוב או ראש חודש כולל שניהם בברכה אחת • ואם
סתתחיל ברכת הטוב והמטיב וכ"ס אם סיים ב"המ יחזור לראש ובר"ח אם
שכח לימר הלהינו ולא סתתחיל ברכת הטוב והמטיביאמר ברוך שנתן
ראשי חדשים לעמו ישראל לזכרון : כלא הזכרת סס ומלכות
ואם סתתחיל ברכת הטוב והמטיב אין מחזירין אותו אלא כוללו בהרחמן
כמו על הניסים :

בְּחַיֵּינוּ וּבְחַיֵּי כָּל קָהָל בֵּית יִשְׂרָאֵל תִּבְנֶה עִיר צִיּוֹן
בְּרָגָה וְתִכּוֹן עֲבֹדַת הַקָּדוֹשׁ בְּיְרוּשָׁלַם • וְאֲדַמּוּ
עַל

וברכת המזון

על משפטו ישב בקרוב כבראשונה:

צרוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם לעד האל

אבינו מלכנו אדידנו בוראנו גואלנו

קדושנו קדוש יעקב רוענו רועה ישראל המלך

הטוב והמטיב לכל שבכל יום ויום הוא מטיב לנו הוא

הטיב לנו הוא יטיב לנו הוא גומלנו הוא גמלנו הוא

יגמלנו לעד חן וחסד ורחמים ודין והצלה וכל טוב:

הרחמן הוא ישתבח על כבודו :

הרחמן הוא ישתבח בשמים ובארץ :

הרחמן הוא ישתבח בנו לדור דורים :

הרחמן הוא קרן לעמו ירים :

הרחמן הוא יהפאד בנו לנצח נצחים :

הרחמן הוא יפרנסנו בכבוד ולא בכזי : בהתד ולא

באכזר בנחת ולא בצער :

הרחמן הוא יתן שלום בינינו :

הרחמן הוא ישלח ברכה רוחה והצלחה בכל מעשה

ידינו :

הרחמן הוא יצליח את דרכנו :

הרחמן הוא ישבור עול גלות מהרה מעל צוארנו :

הרחמן הוא יוליכנו קוממיות לארצנו :

הרחמן הוא ירפאנו רפואה שלמה רפואת הנפש

ורפואת הגוף :

הרחמן הוא יפתח לנו את הרחבה :

הרחמן הוא יברך כל אחד ואחד ממנו בשמו הגדול

כמו שנתברכו אבותינו אברהם יצחק ויעקב

בכל מכל כל בן יברך אותנו יחד ברכה

שלמה וכו' יהי רצון ונאמר אמן:

הרחמן

ברכת המזון

הרחמן הוא יפרוש עלינו סבת שלומנו : בראש סדס יאמר

הרחמן הוא יחדש עלינו ארת החדש הזה לטובה

ולברכה : בסוכות יאמר

הרחמן הוא יזכנו לישב בסכה של לויתן הרחמן

הוא ישפיע עלינו שבע קדושה וטהרה

משבעה אושפיון עלאין זכותם תהא פגן

וצנה עלינו: ט"כ

הרחמן הוא יטע תורתו ואהבתו בלבנו וזה היה יראתו

על פנינו לבלתי נחטא :

ברכת אורח

(הרחמן הוא יברך ארת השלחן הזה שאכלנו עלי

ויסדר בו כל מעדני עולם ויהיה כשלחנו של

אברהם אבינו כל רעב ממנו יאכל וכל צמא ממנו

ישתה: הרחמן הוא יברך בעל הבית הזה ובעל הסעודה

הזאת הוא ובניו ואשתו וכל אשר לו בבנים שלא ימותו

ובנכסים שלא יתמו לא יבוש בעולם הזה ולא יכלם

לעולם הבא ויהיו נכסיו מצלחים וקרובים לעיר ולא

ישלוט שטן במעשה ידיו ואל יודקק לצניו שום דבר

חטא והרהור עון מעתה ועד עולם: ט"כ

הרחמן הוא יחיינו ויזכנו ויקרבנו לימורת המשיח

ולבנין בית המקדש ולהיי העולם הבא :

(כסבה ובראש סדס סוכות) מגדיל ישועות מלכו ועשה

חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם: כפירים רשא

ורעבו ודרשי יהוה לא יחסרו כל טוב: נער הייתי

גם זקנתי ולא ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש לחם

כל היום חונן ומלוה וזרעו לברכה: מה שאכלנו

יהיה לישבעה ומה ששתינו יהיה לרפואה ומה

שהותרנו

ברכת המזון

שהותרנו יהיה לברכה כדכתיב ויתן לפניהם ויאפרו ויתירו כדבר יהוה : פרוכים אתם ליהוה עשה שמים וארץ :

הרחמן הוא ינחילנו עולם שכלו שבת מנוחה להי העולמים :

ברוך הנבר אשר יבטה ביהוה ותיה יהוה מבטחו : יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום : עושה שלום במרומי וברחמי רבים הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרן אמן :

כוס ישועות אשא ובשם יי אקרא

סברי מרנן

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן : ברכה אחרונה על פיין

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם על הגפן ועל פרי הגפן ועל הנובת השדה ועל ארץ המדה טובה ורחבה שרצית והנחלת לאבותינו לאכול מפריה ולשבוע מטובה רחסיי אלהינו עלינו ועל ישראל עמך ועל ירושלים עירך ועל הר ציון משכן כבודך ועל מזבחך ועל היכלך ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו והעלנו לתוכה ושמחנו בבנינה (כסכת חומר ונחמנו ביום השבת הזה) כי אתה טוב ומטיב לכל : ברוך אתה יהוה על הארץ ועל פרי הגפן :

כתב הארץ זיל כליל טבה יניח אחר ברכת המזון על הסלקן הכוס של ברכת המזון עם מעשיין וקלת פתחן הלחם חבל לא לחם טלם והוא להוטיך טפט מטבע ברכות הטבה לכל הסבוע

מצות עונה בטבת כתיב ושחרו בני ישראל את הסכה עכאן רחז עונתן של ה"ח כליל טבה כי ב"ני ישראל את ה"טבת ר"פ בואה ומי טיבול לנהוג כזה חטרי לו וכו' וכו' וכו' כן יהיו לו בנים הגונים ויזכה לטמו' בקורות כמו טבתו המקובלים בזה ואין להאריך כאן

ביום

ליום השבת

א

ביום השבת אל יעמוד צדק כמו בחול כי קרבן התמיד של חול נאפר צדק ובתמיד של שבת לא נאמר צדק אלא וביום השבת כתיב זכור את יום השבת לקדשו ר"ל לעולם זמור את יום השבת לפיכך מי שפוגע את חצירו בשבת לא יאמר כפרא טבא כמו טוהנין בחול רק יאמר טבת טבא

כמיטור משנתן יטול ידיו להעביר רוח הטומאה ויברך על נטילת ידים ואחר כך יאמר חלה מקראי קדש לעורר הנפש יתרה לטרות עליו

רוח ה אלהים עלי יען משחה אותי לבשר ענוים שלהני להבשלנשכרי לפ לכרא לשבויים דרור ולאפורים פמח קוח : על אשר יהיה שם דרור ללכת ילכו שמה הרוח ללכת והאופנים ינשאו לעומתם כי רוח החית באופנים : כלכהם ילכו ובעמדם יעבדו ובהנשואם מעל הארץ ינשאו האופנים לעמתם כי רוח החיה באופנים :

שחרית של שבת

אומרים הזמירות כמו בחול עד זורי וניאלי ואחר כך אומרים

רננו צדיקים ביהוה לישרים נאווה תהלה:הודו ליהוה בכבוד בנבל עשור זמרו לו: שירו לו שיר חדש הטיבו נגן בתרועה: פי ישר דבר יהוה ופל מעשהו באמונה: אהב צדקה ומשפט חסד יהוה מלאה הארץ: בדבר יהוה שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם: בנס בנד מי הים נתן באוצרות תהומות: יראו מיהוה פל הארץ מבניו יגורו כל ישבי תבל:כי הוא אמר ויהי הוא צוה ויעמד: יהוה הפיר עצת נזים הניא מחשבות עמים: עצת יהוה לעולם תעמד מחשבות לבו לדר ודר: אשרי הנזי אשר יהוה אלהיו העם בחר לנחלה לו: משמים הביט יהוה ראה את כל בני האדם: ממכון שבתו השניח אל כל ישבי הארץ: היצר יחד לבם המבין אל כל מעשיהם: אין המלך נושע ברב חיל:מט לא ינצל ברב כח: שקר הסוס לתשוש וברגלו לא ימלט: הנה עין יהוה א יריאיו למיחלים להסדו להציל ממות נפשם ולחיותם ברע: גם יצאו

חַכְתָּה לַיהוָה עֲזָרְנוּ וּמִגִּנְנוּ הוּא : כִּי בּוֹ יִשְׁמַח לִבְנוֹ
כִּי בְשֵׁם קָדְשׁוֹ בִּשְׁחַנְנוּ : יְהִי חֶסֶדְךָ יְהוָה עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר
יַחֲלֵנוּ לָךְ :

לְדוֹד בְּשָׁנוֹתוֹ אֶת טַעְמוֹ לִפְנֵי אֲבִי מֶלֶךְ וַיִּגְדַּשְׁהוּ וַיִּלְךְ :
אֲבָרְכָה אֶת יְהוָה בְּכֹל עֵת תָּמִיד תִּהְיֶה לְבָבִי :
בִּיהוָה תִּתְהַלֵּל נַפְשִׁי יִשְׁמְעוּ עַנּוּיִם וַיִּשְׁמָחוּ : גִּדְלוּ
לַיהוָה אֶתִּי וּגְרוֹמָמָה שְׁמוֹ יַחֲדוּ : דַּרְשֵׁתִי אֶת יְהוָה
וְעֵינַי וּמְכַל מִגּוֹרֹתַי הִצִּילְנִי הִבִּיטוּ אֵלָיו וּנְהַרְוּ וּפְנִיָּהֶם
אֵי יִהְיוּ וְזֶה עָנִי קָרָא וַיהוָה שָׁמַע וּמְכַל צְרוּתִי הוֹשִׁיעוּ :
הִנֵּה מִלֵּאךְ יְהוָה סָבִיב לִירֵאָיו וַיַּחֲלֹצֵם : טַעְמוֹ אוֹ
כִּי טוֹב יְהוָה אֲשֶׁרֵי הַגִּבּוֹר יַחֲסֶה בּוֹ : יִרְאוּ אֶת יְהוָה
קָדְשׁוֹ כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירֵאָיו : כַּפִּירִים רָשׁוּ וְרַעְבוּ
וְדַרְשֵׁי יְהוָה לֹא יַחֲסְרוּ כֹל טוֹב : לָכוּ בָנִים שָׁמְעוּ לִי
יִרְאוּ אֶת יְהוָה אֲלֹמֹדְכֶם : מִי הָאִישׁ הַחֹפֵץ הַיִּם אֲהַב
יָמִים לִרְאוֹת טוֹב : גִּצַּר לְשׁוֹנֵךְ מָרַע וּשְׁפַתְךָ מִדְּבַר
מִרְמָה : סוֹר מָרַע וַעֲשֵׂה טוֹב בִּקְשׁ שְׁלוֹם וְרַדְפָּהוּ :
עֵינַי יְהוָה אֵל צַדִּיקִים וְאוֹנִיו אֵל שׁוֹעֲתִים : פְּנֵי יְהוָה
בַּעֲשֵׂי רַע לְהַכְרִית מֵאֶרֶץ זָכָרָם : צַעְקוּ וַיהוָה שָׁמַע
וּמְכַל צְרוּתָם הִצִּילָם : קָרוֹב יְהוָה לְנֹשְׁבְרֵי לֵב וְאֵת
דַּבְּאֵי רוּחַ יוֹשִׁיעַ : רַבּוֹת רַעוֹת צַדִּיק וּמְכַלֵּם יִצִּילְנוּ
יְהוָה : שֹׁמֵר כָּל עֲצַמּוֹתָיו אֶחָת מֵהֵנָּה לֹא נִשְׁבְּרָה :
תְּמוֹתַת רִשָׁע רַעַה וַיִּשְׁנֵאֵי צַדִּיק יֵאֱשָׁמוּ : פִּדְהָ יְהוָה
נַפְשׁ עַבְדּוֹ וְלֹא יֵאֱשָׁמוּ כָּל הַחוֹסִים בּוֹ :

תַּפְלָה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲדַגֵּי מַעֲוֵן אֶתְּהָ הָיִית
לְנוּ בְדֹר וָדֹר : כְּטָרַם הָרִים יִלְדוּ וְהַרְגִּיל אֶל אֶרֶץ
זֹתָבֵל וּמַעֲוֹלָם עַד עוֹלָם אֶתְּהָ אֵל : תִּשְׁבֵּי גֹשׁ עַד
דַּבְּאֵי וְתֹאמַר שׁוֹבוּ בְנֵי אָדָם : כִּי אֵיךְ יִשְׁבֵּי בְעֵינַי

כִּיֹּס אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר וַאֲשִׁמּוֹרָה בְּלִילָה : זִרְמַתָּם שָׁנָה
יְהִיו בְּבִקְרָה כַּחֲצִיר יַחֲלֹף : בְּבִקְרָה יִצִּיץ וְחֲלֹף לְעֵרֵב
יִמּוֹלֵל וַיִּבְשׂ : כִּי כָלֵנוּ בְּאִפְךָ וּבְחַמְתְּךָ גִבְהַרְנוּ : שְׁתָּה
עֹנֵתֵינוּ לַגִּבּוֹרָה עֲלֵמָנוּ לְמֵאוֹר פְּנִיָּךְ : כִּי כָל יָמֵינוּ פָּנוּ
בְּעִבְרַתְךָ כָּלֵנוּ שְׁנִינוּ כִּמוֹ הַגֵּה : יָמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם
שִׁבְעִים שָׁנָה וְאִם בְּגִבּוֹרָה שְׁמָנִים שָׁנָה וְרַהֲבָם עָמַל
וְאוֹן כִּי גֹו חֵישׁ וְנַעֲפָה : מִי יוֹדַע עַו אִפְךָ וּכִירְאָתְךָ
עִבְרַתְךָ : לְמִנּוֹת יָמֵינוּ בֶן הוֹדַע וְנָבִיא לִבְבִי חֲכָמָה :
שׁוֹבָה יְהוָה עַד מָתִי וְהִנְחָם עַל עַבְדֶּיךָ : שִׁבְעֵנוּ בְּבִקְרָה
חֶסֶדְךָ וְנִרְנְנָה וְנִשְׁמַחָה בְּכֹל יָמֵינוּ : שִׁמְחָנוּ כִּיֹּסוֹת
עֵינֵינוּ שְׁנוֹת רֵאֵינוּ רַעַה יִירְאָה אֵל עַבְדֶּיךָ פִּעֲלֶךָ וְהִדְרֶךָ
עַל בְּנֵיהֶם : וַיְהִי נַעַם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
כִּוְנָנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כִּוְנָנָהוּ :

יֵשֵׁב בְּסִתְרֵי עֲלִיּוֹן בְּצֵל שְׁרֵי יִתְלוֹנֵן וְאָמַר לַיהוָה מַחְסִי
וּמִצּוֹדֹתַי אֱלֹהֵי אֲבֹטָח בּוֹ : כִּי הוּא יִצִּילֶךָ מִפַּחַח
יִקוּשׁ מִדְּבַר הַוּוֹת : בְּאֲבָרְתוֹ יִסֹּךְ לָךְ וְתַחַת כַּנְּפִיו
תִּהְיֶה צִנְהָ וְסִהַרְהָ אִמְתּוֹ : לֹא תִירָא מִפַּחַח לִילָת
מֵהֵץ יַעֲוֹךְ יוֹמָם מִדְּבַר בְּאִפְלֵי יְהֲלֹךְ מִקְטָב יִשׁוֹד צְהָרִים :
יִפֹּל מִצִּדְךָ אֶרֶץ וּרְבִבָה מִיִּמִּינֶךָ אֵלֶיךָ לֹא יִגֹּשׁ : רַק
בְּעֵינֶיךָ תִּבְטֵחַ וּשְׁלֵמַת רִשְׁעִים תִּרְאָה : כִּי אַתָּה יְהוָה
מַחְסִי עֲלִיּוֹן שְׁמַת מַעֲוֹנֶךָ : לֹא תֵאֱנָה אֵלֶיךָ רַעַה וְגַנֵּעַ
לֹא יִקְרַב בְּאַהֲרָךְ : כִּי מִלֵּאכֵיו יִצוּהָ לָךְ לִישְׁמֹרְךָ בְּכֹל
דַּרְכֶיךָ : עַל כַּפִּים יִשְׁאוּנֶךָ פֶּן תִּגּוֹף בְּאֵבֶן רִגְרֶךָ : עַל
שֵׁהֲלֵךְ וּפְתוֹ תִדְרֹךְ תִּרְמָם כַּפִּיר וְחַנּוּן : כִּי בִי תִשְׁעַק
וְאִפְלֹטָהוּ אִשְׁנִיבְהוּ כִּי יִדַּע שְׁמִי : יִקְרָאנִי וְאֵל עֲבָדָיו עֲמוּ
אֲנִי בְּצָרָה אֲחַלְצֶהוּ וְאֲבַכְדֶּהוּ : אֶרֶץ יָמִים אֲשַׁבְּצֶהוּ
וְאִירְאָהוּ בִישׁוֹעַתִּי :

מזמור שירו ליהוה שיר חדש כי נפלאות עשה הושיע
לו ימינו וזרוע קדשו : הודיע יהוה ישועתו
לעיני הגוים גלה צדקתו : זכר חסדו ואמונתו לבית
ישראל ראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו : הריעו
ליהוה כל הארץ פצחו ורגנו וזמרו : זמרו ליהוה בכנור
בכנור וקול זמרה : בהצרות וקול שופר הריעו לפני
המלך יהוה : ירעם הים ומלאו תבל וישבי בה : נהרות
ימחאו כף יחד הרים ירגנו : לפני יהוה כי בא לשפט
הארץ ישפט תבל בצדק ועמים במישרים :

שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי :
עזרי מעם יהוה עשה שמים וארץ : איתן למוט
נגלה אל ינום שמרך : הגה לא ינום ולא יישן שמר
ישראל : יהוה שמרך יהוה צלך על יד ימינך : יומם
השמש לא יכבה וירח בלילה : יהוה ישמרך מכל רע
ישמר את נפשך : יהוה ישמר צאתך ובואך מעתה
ועד עולם :

שיר המעלות לדוד שמחתי באמרים לי בית יהוה
גרך : עמדות היו רגלינו בשערך ירושלים :
ירושלים הבנויה כעיר שחברה לה יהוה : ששם עלו
שבטים שבטי יה עדות לישראל להודות לשם יהוה :
כי שמה ישבו כסאות למשפט כסאות לבית דוד :
שאלו שלום ירושלים ישליו אהביך : יהי שלום בחילך
שלום בארמנותיך : למען אחי ורעי אדברה נא שלום
כך : למען בית יהוה אלהינו אבקשה טוב לך :

שיר המעלות אליך נשאתי את עיני הישבי בשמים :
הגוה בעיני עבדים אל יד אדוניהם בעיני שמחה
אל יד גבורתה כן עינינו אל יהוה אלהינו עד שיועיל

חננו יהוה חננו כי רב שבענו ברוח רבת שבעה לה
נפשנו הרעג ושאננים ובוו לגאי יונים :

שיר הנערות לדוד רולי יהוה שהיה לנו יאמר נא
ישראל : רולי יהוה שהיה לנו פקום עלינו אדם :
אזי היים ברעונו בחרות אפכ בנו : אזי המיב שטפוננו
נחלה עבר על נפשנו : אזי עבר על נפשנו המים
הזרונים : ברוך יהוה שלא נתננו טרף לשניהם : נפשנו
בצפור נמלטה מפח יוקשים הפח נשבר ואנחנו נמלטנו :
עזרנו בשם יהוה עשה שמים וארץ :

הללויה הללו את שם יהוה הללו עבדי יהוה : שעמדים
בבית יהוה בחרות בית אלהינו : הללויה

כי טוב יהוה זמרו לשמו כי נעים : כי יעקב בחר לו
יה ישראל לכנלתו : כי אני ידעתי כי גדול יהוה ואדננו
מכל אלהים : כל אשר הפץ יהוה עשה בשמים ובארץ
בימים וכל תהמות מעלה נשיאים מקצה הארץ ברקים
לפטר עשה מוצא רוח מאיצרותיו : שהכה בכורי
מצרים מאדם עד בהמה : שלח אתות ומפתים בתוככי
מצרים בפרעה ובכל עבדיו : שהכה גוים רבים והרג
מלכים עצומים : לסיחון מלך האמורי ולעוג מלך הבשן
ולכל ממלכות בנעו : ונתן ארצם נהלה נחלה לישראל
עמו : יהוה שגך לעורם יהוה זכרה לדרודר : כי ידן
יהוה עמו ועל עבדיו יתנחם : עצבי הגוים כסף וזהב
מעשה ידו אדם : פה להם ולא ידברו עינים להם ולא
יראו : אזנים להם ולא יאזינו אף אין יש רוח בפיהם :
כמותם יהיו עשיהם כל אשר בטח בהם : בירת
ישראל ברכו את יהוה בית אהרן ברכו את יהוה בית
בנעמי ברכו את יהוה יראי יהוה ברכו את יהוה : ברכו

זמירות

יהוה מציון שכן ירושלם הללויה :

הכלל הגדול שאומרי מלאכי השרת אשר הוציא צפ' הרוקח וחלילה מלהזכיר צפה שם שם מלאך רק במחשבה

לדיראל הודו ליהוה בי טוב כִּי לְעוֹלָם חִסְדּוֹ :

ברכאל הודו לאלהי האלהים בְּלִ"ח :

נוביאל הודו לאדוני האדונים בְּלִ"ח :

דורסאל לעשה נפלאות גדולות לבדו בְּלִ"ח :

הדריאל לעשה השמים בתבונה בְּלִ"ח :

וועדיאל לרוקע הארץ על המים בְּלִ"ח :

זכריאל לעשה אורים גדלים בְּלִ"ח :

חניאל את השמש לממשלת ביום בְּלִ"ח :

טהוריאל את הירח וכוכבים לממשלות בלילה בְּלִ"ח :

ידיאל למכה מצרים בבכוריהם (יוד דע"ב) בְּלִ"ח :

כרוביאל ויוצא ישראל מתוכם בְּלִ"ח :

לחטיאל ביד חזקה ובזרוע נטויה בְּלִ"ח :

מהנביאל לגזר ים סוף לגזרים בְּלִ"ח :

נוריאל והעביר ישראל בתוכו בְּלִ"ח :

נוכליאל ונער פרעה וחילו בים סוף (הי דע"ב) בְּלִ"ח :

נוריאל לטולק עמו במדבר בְּלִ"ח :

סרעאל למכה מלכים גדלים בְּלִ"ח :

פסאל ויהרג מרכים אדירים בְּלִ"ח :

סקדיאל לסיחון מלך האמרי בְּלִ"ח :

כרופיאל ולעוג מלך הבישן בְּלִ"ח :

קדוסיאל ונתן ארצם לנחלה בְּלִ"ח :

רומיאל ונהלה לישראל עבדו בְּלִ"ח :

שומריאל שבשפלנו זכר לנו בְּלִ"ח :

שחריאל ויפרקנו מצרינו בְּלִ"ח :

זמירות

תומכאל נתן לחם לכל בשר

תספיאל הודו לאל השמים (הי דע"ב)

וטוב לומר גם כן השבח הנחמד הזה!

האררת והאמונה לחי עולמים • הכינה והכרחה לחי עולמים •

הנחמה והגדולה לחי עולמים • הדעת והדבור לחי עולמים •

הסוד והסדר לחי עולמים • הועד והותיקות לחי עולמים •

היוז והזוהר לחי עולמים • החיל והחוסן לחי עולמים •

הטכס והטיהר לחי עולמים • היחוד והיראה לחי עולמים •

הכפר והכבוד לחי עולמים • הלקח והלכות לחי עולמים •

המלוכה והממשלה לחי עולמים • הכני והנחח לחי עולמים •

הפנוי והסניב לחי עולמים • העז והענוה לחי עולמים •

שפזר והפרות לחי עולמים • הכני והסדר לחי עולמים •

הקריאה והקדושה לחי עולמים • הרחמים והרחמות לחי עולמים •

השיר והשבח לחי עולמים • סתהלה והתפארת לחי עולמים •

יש לאחוז ב' טיפיות שלכניו בידו הימנית ובסוף ינטקס • ואומרים ברוך שאמר על ירך הקבלה שהוא פז היכות • ועומד ואומר ככוונה :

ברוך שאמר והיה העולם | ברוך הוא • ברוך אוטר וכושה •

ברוך הווא • ברוך גזור ומקיים • ברוך עושה בראשית • ברוך מררם על הארץ • ברוך מררם על כריות ברוך משלם שכר טוב ליריאיו • ברוך חי לעד ונניס לנצח ברוך פורה ומציל • ברוך שמו • ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם • האל אב הרחמן • המהלל בפ' עמו משוכח ומפואר בלשון חסידיו ונעבדיו ובשירי דוד עבדך • נהללך יהוה אלהינו • בשכרות ובזמירות ונגדלך ונשבירך • נפאריך ונמליכך ונזכיר שמך מלכנו אלהינו יחיד חי העולמים • מלך משבח ומפואר עדי עד שמו חנינל ברוך אתה יהוה מלך מהלל כתשכחות :

לאין לפניו עולה • ולא לשכחה • ולא משא פנים • ולא מקח שחד • צדיק הוא בכל דרכיו • וחסיד בכל מעשיו • ברוך פודה צדיק • ברוך המנחיל מנוחה לעמו ישראל • צווח

שבת קדש • ברוך הוא וברוך שמו • וברוך זכרו
לעולמי עד ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם
המלך הגדול • הקדוש אב הרחמן מהלל בפה עמו
משבח • ומפואר • בלשון כל חסידיו ועבדיו • ובשירי
דוד עבדך • נהלךך יהוה אלהינו בשבחית ובזמירות
נהודך נגדלך • נישבחך • נפאריך • נרוססך • ונמליכך •
ונקדישך • ונעריצך • ונזכיר שמך מלבנו אלהינו יחיד
חי העולמים • משבח • ומפואר שמו עדי עד •
ברוך אתה יהוה מלך מהלל בתשבחות :

מומר שיר ליום השבת : טוב להודות ליהוה ולומר
לשמך עליון : להגיד בבקר חסדך ואמונתך
בלילות : עלי עשור ועלי גבל עלי הגיון בכבוד : כי
שמחתני יהוה בפעליך במעשי יריך ארצו : מה גדלו
מעשיך יהוה מאד עמקו מחשבתך : איש בער לא
ידע וכסיל לא יבין את זאת : בפרח רשעים כמו עשב
ניצו כל פעלי און להשמדם עדי עד : ואתה מרום
לעלם יהוה : כי הנה איביך יהוה כי הנה איביך יאבדו
יתפרדו כל פעלי און : ותראם קרני בלתי בשמן
רענן : ותבט עיני בשורי בקמים עלי מרעים תשמענה
אזני : צדיק פתור יפרח כארו בלבנון ישנה : שהולים
בבית יהוה בחצרות אלהינו יפריחו : עוד ינוכחון
בשיבה רשנים ורעננים יהיו : להגיד כי ישראל יהוה צורי
ולא עולתה בו :

יהוה מלך גאות לבשלב שיהוה עז התאזראת תפ
תכל כל תמוט : נכו בסאך מאז מעולם אתה
נשאנהרות יהוה נשאו נהרות קולם ושאו נהרות
דבם : מקלות מים רבים אדירים משפרי ים אבי

בפרום יהוה : עדתיך נאמנו מאד לביתך נאווה קו
יהוה לארך ימים :

ככל פסוק יכוין אות החת מטסה לרופי שדי

ש יהי כבוד יהוה לעולם ישמח יהוה במעשיו : ד יהי
שם יהוה מברך מעתה ועד עולם : ממזרח
שמש עד מבואו מהלל שם יהוה : ש רם על כל גוים
יהוה על השמים כבודו : יהוה שמך לעולם יהוה
זכרה לדר ודר : ד יהוה בשמים הכין כסאו ומלכותו
בכל משלה : ד ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו
בגוים יהוה מלך : יהוה מלך יהוה מלך יהוה ימלך
לעולם ועד : ש יהוה מלך עולם ועד אבדו גוים מארצו :
ד יהוה הפיר עצת גוים הניא מחשבות עמים : רבות
מחשבות בלב איש ועצת יהוה היא תקום : י עצת
יהוה לעולם תעמד מחשבות לבו לדר ודר : כי
הוא אמר ויהי הוא צוה ויעמד : ש כי בחר יהוה בציון
אודה למושב ריו : ד כי יעקב בחר ליו יה ישראל
לסגלתו : כי לא יטש יהוה עמו ונהלתו לא יעזב :
ד והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב
אפו ולא יעיר כל חמתו : ש יהוה הושיעה המלך יעגנו
ביום קראנו :

אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה : אשרי העם
שכבה לו אשרי העם שיהוה כתר אלהיו :
תהלה ליהוד ארוממך אלהי המלך ואברכה שמך
לעולם ועד : בכל יום אברכה ואהללה שמה
לעלם ועד : גדול יהוה סממט ומהלל מאד ולגדל
כחוקר : דור לדור ישבה מעשיך וגבורתיך יתקדש
בבוד הודך ודברי נפלאתיך אשיחרה : ועל

נוראותיך יאמרו וגדולתך אספרנה : זכר רב טובך
 יביעו וצדקתך ירננו : חנון ורחום יהוה כנגד ארץ אפים
 וגדל חסד : טוב יהוה חסד לכל ורחמיו על כל מעשיו :
 יודוך יהוה נבירה כל מעשיך ותסידך יברכוכה : כבוד
 מלכותך יאמרו ונבורתך ידברו : להודיע לבני האדם
 גבורתיו וכבוד דרך מלכותו : מלכותך מלכות כל
 עולמים וממשלתך בכל דור ודור : סומך יהוה תכארת
 לכל הנפלים וזוקף לכל הכפופים : עיני כל אליך
 ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו : פותח את
 ידך (יכוין מאל בפסוק זה כי בו עיקר הפרנסה ר"ת פאי נישפריה
 יאהדונהי פ"ת התך) ומשביע לכל חירצון : צדיק
 יוהווהו יסוד בכל דרכיו ותסיד בכל מעשיו : קרוב
 יהוה מלכות לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת :
 רצון יריאיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם : שומר
 יהוה נפש את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד :
 תהלת יהוה סוד ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו
 לעולם ועד : ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם
 הללויה :

הללויה הללי נפשי את יהוה : אהללה יהוה בחיי
 אזמרה לאלהי בעודי : א תבטחו בנדיבים
 בן אדם שאין לו תשועה : תצא רוחו ישב לאדמתו
 ביום ההוא אברו עשתנתיו : אשרי שאל יעקב בעזרו
 שברו על יהוה אלהיו : עשה שמים וארץ את היב
 ת כל אשר בס השמר אמת לעולם : עשה משפט
 שוקים נתן לחם לרעבים יהוה מתיר אסוריהם :
 ה פקח עורים יהוה זקף כפופים יהוה אהב צדיקים :
 וה שמר את גרים ותום ואלמנה יעודד ודרך רשעים

יעות : ימלך יהוה לעולם אלהיך ציון דרך ודר הללויה :
 הללויה פי טוב זמרה אלהינו כי נעים נאווה תהלה :
 בונה ירושלם יהוה נדחי ישראל יכנס :
 הרופא לשבורי לב ומחבש לעצבותם : מונה מספר
 לכוכבים לכלם שמות יקרא : גדול אדוננו ורב כח
 לתבונתו אין מספר : מעודד ענוים יהוה משפיל רשעים
 עדי ארץ : ענו ליהוה בתודה זמרו לאלהינו בכנור :
 המבכה שמים בעבים הפכין לארץ מטר המצמיח
 הרים הציד : נותן לבהמה לחמה לבני ערב אשר
 יקראו : לא בגבורת הסוס יהפץ לא בשוקי האיש
 ירצה : רוצה יהוה את יראיו את המיחלים לחסדו :
 שבחי ירושלם את יהוה הללי אלהיך ציון : פי חזק
 בריחי שערך ברך בנך בקרבך : השם בורך שלום
 חלב חטים ישיבעך : השלח אמרתו ארץ עד מהרה
 ירוץ דברו : הנתן שלג כצמר כפור כאפר יפור :
 משליך קרחו כפתים לפני קרתו מי יעמד : ישרח דברו
 וימסם ישב רוחו יזלו מים : מגיד דבריו ליעקב חקיו
 ומשפטיו לישראל : לא עשה כן לכל גוי ומשפטים
 כל ידעום הללויה :

הללויה הללו את יהוה פן השמים הללוהו במרומים :
 הללוהו כל מלאכיו הללוהו כל צבאיו :
 הללוהו שמש וירח הללוהו כל כוכבי אור : הללוהו
 שמי השמים והמים אשר מעל השמים : הללו את
 שם יהוה כי הוא צוה ונבראו : ויעמידם לעד לעולם
 חקנתו ולא יעבור : הללו את יהוה מן הארץ תנינין
 וכל תהמות : אש וברד שלג וקיטור רוח סערה ענני
 וכל חקיים וכל נבעות עץ פרי וכל ארזים : הללויה

וְכָל בְּהֵמָה רֹמֵשׁ וְצִפּוֹר כָּנָף : מַלְכֵי אֶרֶץ וְכָל לְאֻמִּים
שָׂרִים וְכָל שֹׁפֵטֵי אֶרֶץ : בַּחֹרִים וְגַם בַּתּוֹרוֹת זְקֵנִים
עִם נְעָרִים : יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה כִּי נִשְׁגַּב שְׁמוֹ לְבָדוֹ
הוֹדוּ עַל אֶרֶץ וּשְׁמַיִם : וְיִרְם קֶרֶן לַעֲמֹו תְהַלֵּה לְכָל
חֲסִידָיו לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קִרְבּוֹ הַלְלוּ יְהוָה :

הַלְלוּ יְהוָה שִׁיר לַיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ תְּהַלְתוּ בְקַהֲל חֲסִידִים :
יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל בַּעֲשׂוֹי בְנֵי צִיּוֹן יְגִילוּ בְמַלְכָם :
יְהַלְלוּ שְׁמוֹ בְּמַחֹל בַּתָּף וּכְנֹר יִזְמְרוּ לוֹ : כִּי רוֹצֵה
יְהוָה בַּעֲמֹו יַפְאֵר עַנּוּיִם בִּישׁוּעָה : יַעֲלוּ חֲסִידִים בְּכַבּוֹד
יִרְנְנוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם : רוֹמְמוֹת אֵל בְּגִרוֹנָם וַחֲרַב פִּיפְיוֹת
בְּיָדָם : לַעֲשׂוֹת נִקְמָה בְּגוֹיִם תּוֹכְחוֹת בְּלְאֻמִּים : לְאִסֹּר
מַלְכֵיהֶם בּוֹקִים וּנְכַבְדֵיהֶם כַּכְּבִּלֵי בְרוֹזַל : לַעֲשׂוֹת בָּהֶם
מִשְׁפָּט כְּתוֹב הַדָּר הוּא לְכָל חֲסִידָיו הַלְלוּ יְהוָה :

הַלְלוּ יְהוָה הַלְלוּ אֵל בְּקִדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בְּרַקִּיעַ עֻזוֹ הַלְלוּהוּ
בְּגִבּוֹרָתוֹ הַלְלוּהוּ בְּרַב גְּדֻלוֹ הַלְלוּהוּ בַתְּקַע
שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנֶבֶל וּכְנֹר : הַלְלוּהוּ בַתָּף וּמַחֹל הַלְלוּהוּ
בְּמִנִּים וְעִנָּב : הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שִׁמְעַ הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי
תְרוּעָה : כָּל הַנְּשָׂמָה תְהַלֵּל יְהוָה הַלְלוּ יְהוָה : כְּהַתִּיחַ
בְּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן : בְּרוּךְ יְהוָה מִצִּיּוֹן שְׁכֵן
דּוֹשֵׁן הַלְלוּ יְהוָה : בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ : וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וָיְמֵלָא
כְּבוֹדוֹ אֵת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן : כְּרִיךְ לַעֲמֹו כְּכֹנֵס

וַיְבַדֵּךְ דָּוִד אֶת יְהוָה לְעֵינָי כָּל הַקָּהָל : וַיֹּאמֶר דָּוִד
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ מֵעוֹלָם וָעַד
עוֹלָם : לָךְ יְהוָה הַגְּדֵלָה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנְּצַח
וְהַקְּדוּשָׁה כִּי כָּל בְּשָׁמַיִם וּבְאֶרֶץ לָךְ יְהוָה הַמְּסַלְכֵת
הַמְּתַנַּשֵׁא לְכָל לְרֹאשׁוֹ : וְהַעֲשׂוֹת כְּכַבּוֹד מִיָּמֵינוּ

מִיִּשְׂרָאֵל בְּכָל וּבִידֶךָ כַּח וּגְבוּרָה וּבִידֶךָ לְגִדְלֵךְ וּלְחֹזֶק
לְכָל : וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ וּמְהַלְלִים לְשֵׁם
תְּפָאֶרְתְּךָ : וַיְבָרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדֶךָ וּמְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה
וְתַהֲלֵלָה : אַתָּה הוּא יְהוָה לְבָדֶךָ אַתָּה עֲשִׂיתָ אֶת
הַשְּׁמַיִם שְׁמֵי הַשְּׁמַיִם וְכָל צְבָאָם הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ
הַיָּמִים וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם וְאַתָּה מַחִיָּה אֶת כָּל־וְצֵבָא
הַשְּׁמַיִם לָךְ מִשְׁתַּחֲוִים : אַתָּה הוּא יְהוָה הָאֱלֹהִים כִּי
מֵעוֹלָם רָ"ת לְהִיבֵי אֲשֶׁר בַּחֲרַת בְּאִבְרָם וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר
כַּשְׂדִּים וּשְׁמַת שְׁמוֹ אֲבִרָהֶם : וּמִצָּאתָ אֶת לְבָבוֹ נֶאֱמַן
לְפָנֶיךָ וּכְרוֹת עַמּוֹ הַבְּרִית לְתַת אֶת אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי
הַחֲתִי הָאֱמֹרִי וּבְפָרְזֵי וְהַיְכּוֹסִי וְהַגְּרִזִּי לְתַת לִזְרַעוֹ
וְתַקַּם אֶת דְּבָרֶיךָ כִּי צִדִּיק אַתָּה : וַתֵּרָא אֶת עַנִּי אֲבִתֵינוּ
בְּמִצְרַיִם וְאַתָּה זַעַקְתָּם שָׁמַעְתָּ עַל יַם סוּף : וַתִּתֵּן אֶת
זַמְבַּתִּים כְּפָרְעָה וּבְכָל עַבְדָיו וּבְכָל עַם אֶרֶץ מִצְרַיִם כִּי יָדַעְתָּ
כִּי הוֹדוּ עֲלֵיהֶם וַתַּעַשׂ לָךְ שֵׁם כְּהַיּוֹם הַזֶּה : וְהַיּוֹם
בְּקַעַת לְפָנֵיהֶם וַיַּעֲבְרוּ בַתּוֹךְ הַיָּם בִּיבִישָׁהוּ וְאַתָּה רִדְפִיהֶם
הַשְׁלַכְתָּ בַּמַּצּוֹלֹת כְּמוֹ אֶבֶן בְּמַיִם עֲזוּיִם :

וַיִּשְׁעַ יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם וַיֵּרָא
יִשְׂרָאֵל אֶת מִצְרַיִם מֵת עַל שִׁפְתַי הַיָּם : וַיֵּרָא
יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עֲשָׂה יְהוָה בְּמִצְרַיִם וַיֵּרָא
הָעַם אֶת יְהוָה וַיֹּאמְרוּ בִּיהוָה וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ :

אֲזַי יִשִּׁיר מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה
הַזֹּאת לַיהוָה וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר

אֲשִׁירָה לַיהוָה כִּי נִגְאָה נִגְאָה סוּס וּדְרָכָיו נִטְּהוּ
בַיָּם : עֲזֵי וְחִמְרַת יְהוָה

לִי לִישׁוּעָה זֶה אֱלֹהֵי וְאֲנוּהוּ אֱלֹהֵי אֲבוֹתַי
וְאֲרַמְּנָהוּ : יְהוָה אֱלֹהֵי

מלחמה יהוה שמו : מרכבת פרעה וחילו
 ירה בים ומבחר שלישי
 טבעו בים סוף : תהמת יכסימו ירדו
 במצולת כמו אבן :
 מינה יהוה נאדרי פכה ימינה יהוה תרעץ אויב :
 וברב גאונה תהרס קמיה
 תשלח תרנג יאכלמו פקש : וברוח אפיה
 נערמו מים נצבו כמו נד
 גזלים קפאו תהמת בלבבים : אמר אויב
 ארדף אשיג אחלק שלל
 תמלאמו נפשי אריק חרבי תורישמו ידי :
 נשפת ברוחך פסמו ים
 צללו בעופרת במים אדירים : מי כמכה
 באלם יהוה מי כמכה
 נאדר בקדש נורא תהלת עשה פלא :
 נטית ימינה תבלעמו
 ארץ : נחית בהסדך עסונו גאלת נהלת בעונה
 אלנוה קרשך : שמעו
 עמים ירננו חיל אחו ישבי פלשת : אז נבהלו
 אלופי אדום אילי מואב
 יאחזמו רעד נמנו כל ישבי כנען : תפל
 עליהם אימתה ופחד
 בגדל זרועה ידמו כאבן עדיעבר עמך יהוה
 עדיעבר עסונו קניית :
 תביאמו ותטעמו בהר נחלתך מכון
 לשבתך פעלת יהוה
 מקדש אדני בוננו ירה : יהוה ימלך לעלמי עולם

יהוה ימך לעולם ועד :
 " מלכותיה קאים לעלם ולעלמי עלמיא :
 כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים וישב יהודה
 עליהם אתמי הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים :
 עד פלן ככל סכת . וכסכת כשמת נוכבים לומר עד רפאך :
 ותקה מרים הנביאה אחות אהרן את התף בידה
 ותצאן כל הנשים אחריה בתפים וכמהלת : ותען
 להם מרים שירו ליהוה כי גאה גאה סוס ורכבו רמה
 בים : ם ויסע משה את ישראל מים
 סוף ויצאו אל מדבר שור וילכו שששת ימים במדבר
 ולא מצאו מים : ויבאו מרתה ולא יכלו לשתת מים
 ממרה כי מרים הם על בן קרא שמה מרה : וילנו
 העם על משה לאמר מה נשתה : ויצעק אל יהוה
 ויורהו יהוה עץ וישלך אל המים וימתקו המים שם
 שם לו חק ומשפט ושם נסהו : ויאמר אם שמוע
 תשמע לקולי יהודה אלהיך והישר בעיניו תעשה
 והאונת למצותיו ושמרת כל חקיו כל המחלה אשר
 שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני יהוה רפאך :
 כי ליהוה המלוכה ומושל בגוים : ועלו מושיעים
 בהר ציון לשפט את הר עשו והיתת ליהוה
 המלוכה : והיה יהוה למלך על כל הארץ ביום ההוא
 יהיה יהוה אחד ושמו אחד :

ובומר שליח נכור לפני החיבה ואומר כשמת . ואם יש חינו שחמה יאמר רסופ
 לנשמת כפי החנה . או חאלו הנחמדים מזהב חיוה טירלה

היו שבת בננים צופיה הזמיה סונה היא בשושנים
 מזהב נקיה וזיו הוד על פניה וצבי בין צדו
 מהללה שאלתי לה מה בלה סתלח : ישיח

תודות אל וניחוחי תהלות נשמת כל חי : שמך יהוה
 אלהינו תתברך תמיד מלכנו ורוח כל בשר
 חי תהלות נשמת כל חי : אל תפן לחטאתי אל
 תזכור עונותי ואשיר שיר שבהי תהלות נשמת כל
 חי : תרומם ותחנשא מלך רם ישב על כסא לך
 אתן כל שבחי תהלות נשמת כל חי :

(כטיס טורח טל תפן חומרים בשמחת חתן וכלה)
 (כטיס טורח טל מילח חומרים במצות ברית מילה)
 צונו צור נעלה היא בקרבן ניהוחי תהלות נשמת
 כל חי : ט"כ

נשמת כל חי תברך את שמך יהוה אלהינו ורוח כל
 בשר תפאר ותרומם זכרך מלכנו תמיד : מן
 העולם ועד העולם אתה אל ומבלעדך אין לנו מלך
 גואל ומושיע : פודה ומציל ועונה ומרחם בכל
 עת צרה וצוקה אין לנו מלך עוזר וסומך אלא אתה :
 אלהי הראשונים והאחרונים אלוהי כל בריות ארון
 כל תולדות המהלל בכל התשבחות המנהג עולמו
 בחסד ובריותיו ברחמים ויהוה ער לא ינום ולא
 יישן המעורר ישנים והמקיץ נרדמים : מחיה מתים
 ורופא חולים פוקח עורים וזוקף כפופים המשיח
 אלמים והמפענה נעלמים ולך לבדך אנחנו מודים :
 ואנו פינו מלא שירה בים ולשוננו רנה כהמון גליו
 ושפתותינו שבה כמרחבי רקיע ועינינו מאירות
 בשמש וכירח וירינו פרושות בנשרי שמים ורגלנו
 תלוצ כאלות אין אנו מספיקין להודות לך יהוה
 אלהינו ולברך את שמה מלכנו על אחת מא
 מלכותי

אלפי אלפים ורוב רבי רבבות פעמים הטובות
 נסים ונפלאות שעשית עמנו ועם אבותינו מלפנים
 ממצרים גאלתנו יהוה אלהינו מבית עבדים פדיתנו
 ברעב זנתנו ובשבע כלכלתנו מחרב הצלתנו
 מדבר מלשתנו ומחלאים רעים ורבים דליתנו עד
 הנה עזרונו רחמיה ולא עזבונו חסדיה על כן אברים
 שפלגת בנו ורוח ונשמה שנפחת באפינו ולשון
 אשר שמת בפינו הן הם יודו ויברכו וישבחו
 ויפארו וישוררו את שמך מלכנו תמיד כי כל פת
 לך יודה וכל לשון לך תשבח וכל עין לך תצפה
 וכל ברך לך תכרע וכל קומה לפניך תשתחווה
 והלבבות יראוה וכל קרב וכליות יזמרו לשמך
 בדבר שנאמר כל עצמותי תאמרנה יהוה מי כמוך
 בטסה קודם פורים יט כוכבים לומר כאלו מי כמוך

מציל עני מחזק ממנו ועני ואביון מגולו :
 שועת עניים אתה תשמע צעקת הדל תקשיב
 ותושיע וכתוב רננו צדיקים ביהוה לישרים
 נאווה תהלה :

בפי	י	שרים	תת	ר	ומם :
ובשפתי	צ	דיקים	תת	ק	רק :
ובלשון	ח	סידים	תת	ק	דש :
ובקרב	ק	דושים	תת	ה	לל :

במקהלות רבבות עמך בית ישראל שכן חובת
 כל היצורים לפניך יהוה אלהינו ואלהי
 בותינו להדות להלל לשבח לפאר לרפם
 צדק ולנצח על כל דברי שירות ותשבחות דוד
 בן ישי עבדך משיחה : ובכן

יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מְלַכְנוּ הַיּ הַמְּלֶכֶת הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ
 בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ כִּי לָךְ נָאָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד ל"ל בְּנִסְיָמֶיךָ עַד וּמַלְכוּת
 שִׁיר וְשִׁבְחָה הַלֵּל וְזִמְרָה עֵז וּמְשִׁיבָה נִצְחֹת
 וּגְבוּרָה גְדוּלָה תְהִלָּה וְתַפְאֶרֶת קְדוּשָׁה וּמַלְכוּת
 ב"כ בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ וּמַעֲוֹלָם
 וְעַד עוֹלָם אַתָּה יְיָ בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מֶלֶךְ גָּדוֹל וּמְהִלָּל
 בַּתְּשֻׁבּוֹת אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת בּוֹרֵא
 כָּל הַנְּשָׁמוֹת רַבּוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים הַבוֹהֵר בְּשִׁירֵי
 זִמְרָה מֶלֶךְ חַי הָעוֹלָמִים אָמֵן

רסוק לקדיש יוגר נאה ומפואר להחכך ר' אברהם זן עזרא ז"ל
 אגדלך אלהי כל נשמה ואורך ברוך פחד ואימה כעמדי תוך קהלך
 עור לרומם לך אכרע ואכוף ראש וקופת רקיעי רום הלו
 נטה בסבטא והארץ יסדה על בלימת היוכל איש חקור אל כור יוצרו
 ומי הוא זה בכל קדמה וימה מרומם הוא עלי כל פה ולשון אשר הפליא
 ועשה כל בחכמה ויתגדל בגוי קדוש ועליון ויתקדש שסיה רבא בעלמא
 וגריך לענות ממטה כפתים אמן

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמִיָּה רַבָּא (כאן יעניס אמן ויכוין אידהנויד
 ג' אמן א) בְּעֵלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתִיָּה וַיְמַלִּיךְ
 מַלְכוּתִיָּה וַיַּצְמַח פּוֹרְקָנִיָּה וַיִּקְרַב מְשִׁיחִיָּה: (אמן
 ב' ויכוין כללעיל) בְּתֵיכּוֹן וּבִיּוֹמֵיכּוֹן וּבְהַיְיָ דְּבַל בֵּית יִשְׂרָאֵל
 בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ (אמן ג' ויכוין כללעיל ויאמר
 עד לאמיון בעלמא) אָמֵן יְיָ אֱלֹהֵינוּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעוֹלָם
 וְלְעוֹלָמֵי עֲלְמֵיָא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמַם
 וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל שְׁמִיָּה דְּקוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא (אמן ד' ויכוין כ"ל) לְעֵילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא
 שִׁיבְתָא תוֹשְׁבַחְתָּא וְנַחְמָתָא דְאִמְרֵינּוּ בְּעַלְמֵי
 וְאָמְרוּ (אמן ה' ויכוין כ"ג) אָמֵן

ואומר פהון ברכו את יהוה המבורך: ואומרים הקהל כלמח
 ושתבח ויתפאר שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא: שהוא
 ראשון והוא אהרון ומבלעריו אין אלהים יהו שם ה מברך מעתה ועד
 עולם ושמו מרומם על כל ברכה ותהלה:
 ועונו בקול רם ברוך נפש יהוה רוח המבורך כשמה לעולם
 חיה ועד: יחידה

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר
 וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ עוֹשֶׂה שָׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת הַכֹּל
 הַכֹּל יוֹדוּךָ וְהַכֹּל יִשְׁבַּחוּךָ וְהַכֹּל יֹאמְרוּ אֵין קְדוֹשׁ
 כִּי הוּא הַכֹּל יְרוֹמְמוּךָ סְלָה יוֹצֵר תְּכַל הָאֵל הַפּוֹתֵחַ
 בְּכָל יוֹם דְּלִתּוֹת שַׁעֲרֵי מִזְרַח וּבוֹקֵעַ חֲלוֹנֵי רְקִיעַ
 מוֹצִיא חַמָּה מִמְּקוֹמָהּ וּלְבָנָה מִמְּכוֹן שְׁבִתָּהּ וּמְאִיר
 לְעוֹלָם כָּלוּ וְלִיּוֹשְׁבֵי שְׁפָרָא בְּמִדַּת רַחֲמִים הַמְאִיר
 לְאָרֶץ וְלְדָרִים עֲלִיָּה בְּרַחֲמִים וְטוֹבוֹ מְחַדֵּשׁ
 בְּכָל יוֹם תְּמִיד מַעֲשֶׂה בְּרֵאשִׁית מֵה רַבּוֹ מַעֲשֶׂה
 יְהוָה כָּלֵם בַּחֲכָמָה עֲשִׂית מְלָאָה הָאָרֶץ קִנְיָנָה
 הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמֵם לְבָדוֹ מְאֹד הַמְשַׁבַּח וְהַמְפָּאֵר
 וְהַמְתַּנְשֵׂא מִיּוֹמֵת עוֹלָם אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים
 רַחֵם עָלֵינוּ אֲדוֹן עֲזָנוּ צוּר מְשַׁנְּבֵנוּ מִגֵּן יִשְׁעָנוּ
 מְשַׁנֵּב בְּעַדְנוּ אֵין עֲרוּךְ לָךְ וְאֵין זוֹלָתְךָ אָפֶס
 בְּלָתְךָ וּמִי דוֹמָה לָךְ אֵין עֲרוּךְ לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 בְּעוֹלָם הַזֶּה וְאֵין זוֹלָתְךָ מְלַכְנוּ לַחַיִּי הָעוֹלָם הַבָּא
 אָפֶס בְּלָתְךָ גְּאֻלָּנוּ לִימּוֹת הַמְּשִׁיחַ וּמִי דוֹמָה לָךְ
 מוֹיִצִיעָנוּ לַתְּחִיַּת הַמֵּתִים: (סדר א"ב)

אל אדון על כל המעשים ברוך ומבורך פני כל
 הנשמה: גדלו וטובו מלא עולם דעת ותכונת
 גובבים הדרו: המתנאה על חיות הקדש ונחמד
 וקבוד על המרפכה: זכות ומישור למיגסאן המר
 ויהמים

ורחמים מלא כבודו: טובים מאורות שבראם אלהינו
יצרם בדעה בבניה ובהשכל כח וגבורה נתן בהם
להיות מושלים בקרב תבל מלאים זיו ומפיקים נוגה
גאה זיום בכל העולם: שמחים בצאתם ששים בפואם
עושים באימה רצון קונם: פאר וכבוד נותנים לשמו
צהלה ודנה לזכר מלכותו: קרא לשמש ויזרח אודי
ראה והתקין צורת הלבנה: שבה יתנו לו כל צבא
מרום. תפארת וגדולה שרפים ואופנים וחיות (כ"א)
ואופני הקדש:

לאל אשר שבת מכל הפעשים וביום השביעי
נהעלה וישב על פסא כבודו. תפארת עטה
ליום הפינוחה ענג קרא ליום השבת זה שיר שבה
של יום השביעי שבו שבת אל מכל מלאכתו ויום
השביעי משבח ואומר מזמור שיר ליום השבת:
לפיכך יפארו לאל כל יצוריו שבה ויקר וגדולה
וכבוד יתנו למלך יוצר כל המנחיל מנוחה לעמו
ישראל ביום שבת קדש:

שמך יהוה אלהינו יתקדש וחכך יתפאד מלכנו
בשמים ממעל ועל הארץ מתחת על
כל שבה מעשרה ידך ועל מאורי אור שיצרת
המה יפארוך סלה: תתברך לנצח צורנו מלכנו
וגואלנו בורא קדושים ישתבח שמך לעד מלכנו
יוצר ר"ת מו"ס מספ ע"כ משרתים ואשר משרתיו כלם
עומדים ברום עולם ומשמיעים ביראה יחד בקול
רברי אלהים חיים ומלך עולם כלם אהובים כלם
ברורים כלם גבורים ר"ת סס אב"ג כלם קדושים
כלם עושים באימה וביראה וצון קוניהם וכלם

פוחים את פיהם בקדושה ובטהרה בשירה
ובזמרה מברכין משבחיין מפאריין ומקדישיין
ומעריציין וממליכין את שם האל המלך הגדול
הגבור והנורא קדוש הוא וכלם מקבלים עליהם
של מלכות שמים זה מזה ונותנים רשות זה לזה
להקדיש ליוצרם בנחת רוח בשפה ברורה ובנעימה
קדושה כלם באחד עונים באימה ואומרים ביראה
קדוש קדוש קדוש יהוה צבאות מלא כל הארץ
כבודו: והאופנים וחיות הקדש ברעש גדול מתנשאים
(כ"א לעומת השרפים) לעמתם משבחים ואומרים ברוך
כבוד יהוה ממקומו:

לאל ברוך נעימות יתנו למלך חי וקיים זמירות
יאמרו ותשבחות ישמיעו כי הוא לבדו מרום
וקדוש פועל גבורות עשה חדשות בעל מלחמות
זורע צדקות מצמיח ישועות בורא רפואות נורא
תהלות אדון הנפלאות המחדש טובו בכל יום
תמיד מעשה בראשית באמור לעשה אורים גדולים
כי לעולם חסדו (הין לומר והתקין מאורות והתקין מאורות
משמח עולמו אשר ברא) ברוך אתה יהוה יוצר
המאורות:

אהבת עולם אהבתנו יהוה אלהינו חמלה גדולה
ויתרה חמלת עלינו אבינו מלכנו בעבור
שמך הגדול ובעבור אבותינו שבסחו בך ותלמדמו
הקיי חיים לעשות (הקי) רצונך בלבב שלם כן תחננו
אבינו אב הרחמן המרחם רחם נא עלינו ותן
ברכנו בינה להבין להשכיל לשמוע ללמוד וללמד
לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תורתך

תורתך באהבה. והאר עינינו בתורתך. ודבק לבנו
 במצותיך. ויחד לבבנו לאהבה וליראה את שמך.
 למען לא נבוש ולא נפלם. ולא נפשל לעולם ועד.
 כי בשם קדשך הגדול הגבור והנורא בטחנו נגידה
 וגשמחה בישועתך. ורחמיך יהוה אלהינו ותסדיף
 הרבים אל יעזבונו נצח סלה ועד מהר והבא עלינו
 ברכה ושלוש. כאן יאחזו בד' לילות ויהיו מקובלים בידו השמאלית
 על לבו עד שמגיע לודבריו חיים וכו' מהרה מארבע בנפות פר
 הארץ. ושבזר עול הגוים מעל צווארינו. והוליכנו
 קוממיות לארצנו כי אל פוער ישועות אתה ובנו
 בחרת מכל עם ולשון וקרבתנו מלבנו (יכוין ח"ע לזכור
 מעמד הר סיני) לשמך הגדול (ויזכור למחות זכר עמלק שבכורו
 אין הסס גדול ועלם) באהבה להודות לך (ויזכור מעשה מרים שהפס
 נכרחת לסודות לסי'ת ולא לדבר לשון הרע.) וליחדך. וליראה
 ולאהבה את שמך. קרוך אתה יהוה הבוחר בעמו
 ישראל באהבה:

חייב אדם לקבל עליו חלות יחוד הסס ברוך הוא באהבה שלימה ויזכר לקרותו
 בכונה גדולה ויחריך בחסד וכדי להמליכו בשמים ופארן וכד' רוחות העולם
 וחוסר נפטו וכנסתו על קדושת שמו. ויתנו בד' של אחד שלא יהא נסתע
 כד' ש' ויר' של שמע"ט ש' מרום עיניו ולהפך יעול ממלכות שמים ויטית
 על לבו חס עבר חיות מי הדברות הרחוקות בו כחבואר לחטה. ויתחרט
 ויקבל שלא לעבור עוד. ויכגור עיניו ביד ימין. ויכוון טס ע' בארון הכל.
 קיה כוזה ויביה.

יוד. הי. ויו. הי

שמע ישראל יהוה אלהינו הנכי' יהוה אחד: לא
 יהיה לך אלהים אחרים. ואומרים בלחש ברוך שם כבוד
 מלכותו לעולם ועד: ע"כ. לריך להפסיק בין מלכות שמים
 למלכות ארץ. ואהבת לא תסא את יהוה באהבה בכל לבבך
 ובכל נפשך ובכל מאדך: והיו הדברים האלה אשר

אנכי מצוה היום על לבבך: ושננתם לבניך ודברת
 בם בשבתך בביתך ובדרך ובשכבך ובקומך:
 וקשרתם לאות על ירך והיו לטטפת בין עיניך: לא
 תמטוד ומתבתם על מזוזת ביתך ובשעריך:
 זכיה אם שמעו תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה
 אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו
 בכל לבבכם ובכל נפשכם: ונתתי מטר ארצכם
 בעתו יורה ומלקוש לא תנגוכ ואספת דגנך ותירשך
 ויצהרך ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת:
 השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים
 אחרים והשתחיתם להם: וחרה יפסיק מעט אף יהוה
 בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא
 תתן את יבולה לא תרלח ואבדתם: מהרה מעל הארץ
 השכה אשר יהוה נתן לכם: ושמתם את דברי אלה
 על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על
 ידכם והיו לטטפת בין עיניכם: ולמדתם אתם את
 בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובדרך
 ובשכבך ובקומך: וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך:
 כדלית הכיד למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה
 אשר נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם כימי השמים
 על הארץ: כאן יאחזו הלילות גם ביד ימין

ויאמר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל
 ואמרת אליהם ועשו להם ציצת על פני
 בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצת הפנף פתיל חבלת:
 והיה לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם את דברי
 מצות יהוה ועשיתם אתם לא תנאף ולא תתעו:
 ובבכם ואחרי עיניכם ויסיס הלילות נגד שמי

זנים אחריהם : זכור את יום הסבת למען תזכרו ועשייתם את כל מצותי והייתם קדשים לאלהיכם : אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים לא תענה בועז אני יהוה אלהיכם :

ויש בקרית סמטעס פפיק ברוך סס רמ"ח תיבית ססר ג' וחזור סלית זכור יהוה אלהיכם אמת ומסלים סרמ"ח תיבות כמנין זכרון סל אלס משועבדים כלס לעבודת ספור יתברך סמו ויסמטס פפי ס"ל ויסתוק ויכוין ויאמר ס"ו ויין כנסיתה אחת :

אמת ויציב ונכון וקיים וישר ונאמן ואהובי וחביב ונהמד ונעים ונורא ואדיר ומתוקן ומקבל וטוב ויפה הדבר הזה עלינו לעולם ועד : אמת אלהי עולם מלפני צור יעקב מגן ישענו לדוד ודוד הוא קים וישמו קים וכסאו נכון ומלכותו ואמונתו לעד קיימת ודבריו חיים וקיימים ונאמנים ונחמדים לעד ולעולמי עולמים (כאן ישלסל סליליות ויניחס מיליו) על אבותינו עלינו ועל בנינו ועל דורותינו ועל כל דורות זרע ישראל עבדיך על הראשונים ועל האחרונים דבר טוב וקים באמת ובאמונה הק ולא יעבור אמת שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו מלפני מלך אבותינו גאל אבותינו צורנו צור ישועתנו פודנו ומצילנו מעולם הוא שמך ואין לנו עוד אלהים וולתך סלה : עזרת אבותינו אתה הוא מעולם מגן ומושיע להם ולבניהם אחריהם בכל דור ודור פרום עולם מושבך ומשפטיך וצדקתך עד אפסי ארץ : אמת אשרי איש שישמע למצותיך ותורתך ודברך ישם על לבו : אמת שאתה הוא אדון לעמך ומלך גבוה לריב ריבך לאבות ובנים : אמת אתה הוא רא

אתה הוא אהרון ומפלעדיך אין לנו מלך גואל ומושיע אמת ממצרים גאלתנו יהוה אלהינו מבית עבדים פדיתנו כל בכוריהם הרגש ובכורך ישראל גאלת ויב סוף להם בקעת וודים טבעת וידידים עברו ים ויבסו מים צריהם אחד מהם לא נותר על זאת שבהו אהובים ורוממו לאל ונתנו ידידים זמירות שירות ותשבחות ברכות והודאות למלך אל חי וקיים : רם ונישא גדול גבור ונורא משפיל גאים עדי ארץ : מגביה שפלים עד מרום מוציא אסירים פודה ענוים עוזר דלים העונה לעמו ישראל בעת שועם אין תהלות לא עליון גאלם ברוך הוא ומבורך משה ובני ישראל לך ענו שירה בשמחה רבה ואמרו כלם : מי כמכה באלים יהוה מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה פלא : שירה חדשה שבהו גאולים לשמך הגדול על שפת הים יחד כלם הודו והמליכו ואמרו : יהוה ימלך לעלם ועד : ונאמר גואלנו יהוה צבאות שמוקדוש ישראל ברוך אתה יהוה גאל ישראל :

טריך לכחוד גהו ס להפלה בני ספק כלל ויפסיע שלס פסיעות לפניו ויכוין רגליו זה חכל זה כחיו אינס חלל רגל סחד להדמות לחלכים וכחילו רגליו סחורות וכן ידו על כל זר על לבו יתן על סחאל כחילו סס קטורים סעבר לפני רבו סהכנעה סחיות צדקה וספמד וסחוד סתוך סספר סנו ספויים סגורות ויזכר סלח סהסמיס קילו סתפלתו ססנו סזוכר ספ ויגס וכן יסתחיה ססום סרבה סלח סתפילה וסוף סחכיה וססויהס וסחוד סתמידה ויזכר סלח סהסית כלל סלח יספוק ויענה סתן סברכות ס"ל ויכוין כלכד סס זה סכל סברכות סחיות וססס סלמו סכל ספס סחוק סורע גסטר סרלה :

אדון הכל יאהדוניהי היה הוה ויהיה

אדני עפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :

ברוך אתה יהוה (יא) אלהינו ואלהי אבותינו

אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב

האל הגדול הנכבד והנורא . אל עליון גומל חסדים טובים קינה הכל וזכר חסדי אבות . ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה : כימי תשובה אומר זכרנו לחיים (אל) מלך חפץ בחיים . כתבנו בספר חיים . למען אלהים חיים (אל חי) מלך עוזר וכושיע ומגן ברוך אתה יהוה (הר) מגן אברהם :

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע (פקיז מוריד הטל) (ובחורף משיב הרוח ומוריד הגשם) . מכלכל חיים בחסד . מחיה מתים ברחמים רבים . סומך נופלים . ורופא חולים . ומתיר אסורים . ומקיים אמונתו לישיני עפר . מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה .

כימי תשובה אומר

מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו ברחמים לחיים : ונאמן אתה להחיות מתים . ברוך אתה יהוה מחיה המתים :

ובחזרת סליח לבור אומר נקדישך ונוטלים ביניהם למרום

נקדישך ונעריצך בנועם שיח סוד שרפי קדש המשלשים לך קדושה (כניגון אומר המקדישים שמך בקדש) וכן פתוב על יד נביאך וקרא זה א זה ואמר קדוש קדוש קדוש . יהוה צבאות מלא כל הארץ כבודו : לעפתם משבחים ואומרים . ברוך כבוד יהוה ממקומו : וגדברי קדשך פתוב לאמר . ימלך יהוה לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה :

אתה קדוש ושמך קדוש . וקדושים בכל יום יהללוך סלה : (כי אל מלך גדול וקדוש אתה) ברוך את ח

אתה יהוה האל הקדוש : (כימי תשובה המלך הקדוש) ישמח משה במתנת חלקו . כי עבד נאמן קראת לו . כליל תפארת בראשו נתת בעמדו לפניך על הר סיני . ושני לחת אבנים הוריד בידו ובתוב בהן שמירת שבת . וכן פתוב בתורתך : ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם ברית עולם : בני ובין בני ישראל אות היא לעולם כי ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש : ולא נתתו אלהינו לגויי הארצות ולא הנחלתו מלכנו לעובדי אלילים . גם במנוחתו לא ישכנו ערלים . כי לעמך ישראל נתת באהבה לזרע יעקב אשר כם בחרת :

ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי ענג עם מקדשי שביעי . כלם ישבעו ויתענגו מטובך ובשביעי

רצית בו וקדשתו חמדת ימים אותו קראת : אלהינו ואלהי אבותינו ויה נא במנוחתנו קדשנו במצותיך . שים חלקנו בתורתך . שבענו מטובך . שמח נפשנו בישועתך . וטהר לבנו לעבדך באמת . והנחילנו יהוה אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך . ויגותו בופל ישראל מקדשי שמך ברוך אתה יהוה מקדש השבת :

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה והשב העבודה לדביר ביתך . ואשי ישראל ותפלתם באהבה תקבל ברצון . ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך : בראש חדש אומרים

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא יגיע יראה ויראה ישמע יפקד ויזכר ויכרתנו חכרון אבותינו

וזכרון ירושלם עירך • וזכרון משיח בן דוד עבדך •
וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה לטובה
לחן לחסד ולרחמים ביום ראש החדש הזה • לרחם
בו עלינו ולהושיענו • זכרנו יהוה אלהינו בולטובה
ופקרנו בו לברכה והושיענו בו לחיים טובים בדבר
ישועה ורחמים • חוס וחננו וחמול ורחם עלינו
והושיענו כי אליך ענינו כי אל מלך חנון ורחום
אתה :

ואתה ברחמיך הרבים תחפוץ בנו ותרצנו • ותחוינה
ענינו בשובך לציון ברחמים • ברוך אתה יהוה
המהוויר שכינתו לציון :

מודים אנחנו לך • שאתה הוא יהוה (ונ) אלהינו
ואלהי אבותינו לעולם ועד צורנו צור חיינו
ומנן ישענו אתה הוא לדור ודור גודה לך ונספר
תהלתך • על חיינו הפסורים בידך • ועל נשמותינו
הפקודות לך • ועל נסִיך שבכל יום עמנו • ועל
גפלאתיך וטובותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים •
הטוב כי לא בלו רחמיך • המרחם כי לא תמו
חסדיך • כי מעולם קוינו לך • במנוחה לומר

על הנסים על הפורקן על הנבורות • ועל התשועות
ועל הנפלאות • ועל הנחמות שעשית לאבותינו
בימים ההם בזמן הזה • בימי מתתיה בן יוחנן כהן
גדול תשמונאי ובניו • כשעמדה עליהם מלכות יון
הרשעה על עמך ישראל לשבחם מתורתך ולהעבירם
מחקי רצונך • ואתה ברחמיך הרבים עמדת להבי
בעת צרתם • רבת את ריבם • דגת את דינם ונקמות
את נקמתם • מכרת גבורים ביד הלשים • ורבים כי
מעטים

מעטים • ורשעים ביד צדיקים • וטמאים ביד טהורים
וזדים ביד עוסקי תורתך ולך עשית שם גדול וקדוש
בעולמך ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן
בהיום הזה • ואחר כך באו בניך לדביר ביתך ופנו
את היכלך • וטהרו את מקדשיך • והדליקו נרות
בחצרות קדשך וקבעו שמונה ימים אלו בהלל
ובהודאה ועשית עמהם נסים ונפלאות ונודה לשמך
הגדול סלה :

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמך מלכנו
לעולם ועד • וכל החיים יודוך סלה :

(כפסרת ימי תשובה) וכתוב להיום טובים כל בני ברייתך :
ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם כי
טוב האל ישועתנו ועזרתנו סלה הא טוב
ברוך אתה יהוה (הי) הטוב שמך ולך נאה להודות :
סליח לבור אומר בחזרה

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנן בברכה המשולשת
בתורה הכתובה על ידי משה עבדך האמורה
כפי אהרן ובניו הכהנים עם קדושיך באמור ברכך
יהוה וישמרה : יאר יהוה פניו אליך ויחנך : ישא יהוה
פניו אליך וישם לך שלום : ושמו את שמי על בני
ישראל ואני אברכם : פ"כ

שים שלום טובה וברכה • חיים הן וחסד • ורחמים
עלינו ועל כל ישראל עמך וברכנו אבינו כלנו
יחד באור פניך • כי באור פניך נגהת לנו יהוה אלהינו
תורה חיים • אהבה • וחסד • צדקה • ורחמים ברכה
ושלום • וטוב בעיניך לברכנו • ולברך את עמך
ישראל ברוב עושלום : נעשרת ימי תשובה

שחרית

ובספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה וישועה ונחמה ונגזרות טובות נזכר ונפתח לפניך אנהנו וכל עמך ישראל לחיים טובים ולשלום :
 ברוך אתה יהוה המברך את עמו ישראל בשלום אמן
 יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי : טוב לומר סיר למעלות אשא עיני אל הסרים
 אלהי נצור לשוני מרע ושפתותי מדבר ברמה .
 ולמקללי נפשי תדום ונפשי פעפר לכל תהיה . פתח לבי בתורתך ואחרי מצותיך תרדף נפשי . וכל הקמים עלי לרעה מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבותם יהיו כמץ לפני רוח ומלאך יהוה דוהה : עשה למען שמך . עשה למען ימעך . עשה למען תורתך . עשה למען קדושתך . למען יהלצון ידיך הושיעה מינה וענני : יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי :

כורע ופוכע ג' ככיטוב לאחוריו ופוקר רגל שמאל תחילה ובטורו כרוע יאמר פוטס טלוב ויסתמוה לגד טחאל : וכטיטסה טלום יסתמוה לימין : ואמר כד יסתמוה לפניו :

עושה שלום במרומי . הוא ברחמי יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן :

מודים דרבנן

מורים אנהנו לך שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו אלהי כל בשר יוצרנו יוצר בראשית ברכות והוראות לשמך הגדול והקדוש יעל שהחיינתנו וקיימתנו כן תהיינו ותחננו ותאכופ גליותנו להצרות קדשך . לשמור הקיד ולעשות רצונך בלבב שלם על שאנו מורים לך ברוך אל ההוראות :

בסעה טהש"ל אומר ברכה כהנים טוב לומר תפלה זו ויכוין השם הגדול והקדוש בן עשרים ושתים אותיות היולא מפסוקים של ברכת כהנים ולא יוליא מכיו השמות ק"ו :

אל נא קרב תשועת מלפניך

(ר"ת אנכי) במדי

שחרית

פחדך סר תוליאם במהסר
 פדה סועים פקח ס מים יסעך מלפניס
 דלה יוקסים וקבץ נפוליס סמוך יי מפלתנו
 ברוך סס כבוד מלכותי לעולם ועד :
 אחר תורת העמידה שליח לפור אורז

יתגדל ויתקדש שמייה רבא בעלמא די ברא כרעותיה וימליך מלכותיה ויצמח פורקניה ויקרב משיחיה בהיכון וביומיכון ובהי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן : יהא שמייה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא יתברך וישתבה ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל . שמייה דקדשא בריך הוא לעילא מן כל ברכתא שירתא תשבתא ונחמתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן :

תתקבל צלותהון ובעותהון דכל בית ישראל קדם אבוהון דבשמיא וארעא ואמרו אמן :
 יהא שלמא רבא מן שמיא חיים ושבע וישועה ונחמה ושיזבא ורפואה וגאולה וסליחה וכפרה וריוה והצללה לנא ולכל ישראל ואמרו אמן :
 עושה שלום במרומי הוא ברחמי יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן :

וקירם טיוליא ספר תורה חס יט אינו שחפה בקהל קומר כמון חאלו הפיוטים הנחיים חיוה טירנה

מהר חסכנו תהיר . אין כמוד מורה . מהר חסכנו תהיר . אין כמוד מורס : סס נורא יתקדש . מהר ונגדיל . תוליאנו מן האומות ותכדיל . הפלטה חסר הסחיר אין כמוד מורה . מהר רנתנו תקבל במבעת . כיוס חסר הראית לדעת . חסר להרץ מהיר . אין כמוד מנחם : מהר חסכנו תהיר

פיוט אחר כזה לויכי בנכוס הארון

לך חלי קראס יב לך חלי קראס לור . יונה מוך פה יקושה . לך כועקת בחילה . ממך שאלת הושה . מהר לה לור לנאלי . לך חלי קרהס

א

שחרית

קראה יח : טובך שדי כאזגלה . למה השיבה לבשרו . ובשירים פיה תמלא . ויהי בנסוע הארון . פיוט אחר נחה לויחי . בנסוע הארון .

פיוט אחר נחה לויחי בנסוע הארון . וזכחה עמך שיר מזמור ירון . כהני עמד לבצו רקמה . יאמרו חסידוך שירה בנעימה גוי ועל כל חומה שבה ויתרון : ובכחה הורים ותומים ככרהשונה קטורה סעים . שחלת וחלכנה . והיה לו למכה . לזרע הארון : ובכחה בעבור עבדך . דוד בן ישי . ישלח משיחך . ולך יובלושי . והקריב אשי . מנחת זכרון : ובכחה .

פיוט אחר נחה לויחי בנסוע הארון .

אפתח נח ספתי ואענה ברון . לאל חי אשר בנסוע הארון . מהלל אקרא אל . ישעכו ואל . ובה לציון גואל . נקרה אז בנרון . לאל חי תפתח ארץ יסע . לתפלת דך תיסע . וישראל נוסע . ולשון אלף תרון : לאל חי תשוב שבחינו . אל חי גואלנו . ונטלם כדרינו . וכפר הארון : לאל חי יפוצו אל איביך . ירונו תאיביך . יוש תריב את ריבך . ישוכו וכלרון : לאל חי הן כעבור גאולים . ולכו אל אלים . מעו וחיליה יגבר ויתרון : לאל חי חוקי נהאל תהי . וגם יגון זהו . בשיר כנאס ויהי בנסוע הארון . לאל חי .

פיוט אחר נחה בהגהת כפר תורה לאומרו בפתח הכיכל .

פרשו עלי מזיו שכינתך . לורי שדי אבוא אל היכל ביתך : פרשו : יושכ מרום . אל חי לור עולמים . ידך תרום . על ראש רשעים קמים . יולגים רע תמיד על עדך . להדיחם מדרך תורתך : פרשו . סונך נופלים . ומתיר הסורים . עיזרדלים ומאשפות מרים . מאכזובים . עדת סגילאד . תגאל גואל . שכת נחלתך : פרשו פנת יקרת . לאשר כך כוסחים . הבנה עזרת . לקצן נדחים . בגלותם . כלס ביראתך . מסתחיים . מול בית תפארתך : פרשו חזקנו ואמלנו אל . ושלח לנו במלחך הגאל . נח יבה בימינו אליהו נביאך . עם משיח בן דוד עבדך : פרשו .

קודם שמוניאין ספר תורה אומרים .

אתה הראת לדעת פי יהוה הוא האלהים אין עוד מלבדו : אין פמוך באלים יהוה ואין כמעשיך יהי יהוה אלהינו עמנו כאשר היה עם אבותינו . יעזבנו ואל יטשנו : הושיעה ארץ עמך וברך את גאלתך ורעם ונשאם עד העולם : ויהי בנסוע הארון ויאמר משה קומה יהוה ויפצו איביך ויגסו משנאיך ספניך : קומה יהוה למנוחתך אתה וארון עונך בהניך ילבשו צדק והסידיה ירגנו : בעבור דוד עבדך אל

השם

י

שחרית

תשב פני משיחך :

תפלה נכונה לאומרה בעת הולאת כ"ה קודם קריאת התורה .

הריני הקבל קבלת התורה שנתנה בחר סיני על ידי משה רבינו עליו הסלום . והריני מקבלה מחדש קבלה גמורה ושלימה . וקבלה זו היא בכל לבי ומאודי . ורמתי חיברי . ושם"ה גידי . וקבלה זו היא ביי סוס זכר הונם כלל ועיקר . אלא בשמחה ובטוב לבב . וקבלה זו היא לדעת רבי שמעון בן יוחאי הקדוש . ולדעת רבי אלעזר בנו הקדוש . ולדעת יתם בן עזריהו הקדוש . ופי כפיפה והודאתי כהודאתם . וקבלתי כקבלתם יודעתו כדעתם . והריני סומך עליהם דרך כלל ופרטיו בכלל כל ישראל . וקבלה זו תהא עלי ועל כל זרעי . וזרע זרעי עד סוף כל העולם עד ועד בכלל האמן :

רבי שמעון פתח כד חפקין כ"ה בנכורא למקרי ציה מהפתחין תרעי דרמתי ומעוררין את הארבה לעילא ומצעי ליה לבר כס למימר הכי .

ברוך שמייה דמארי עלמא בריך בתריך ואתריך יהא רעותך עם ישראל עמך לעלם . ופורקן ימינך אחזי לעמך בבית מקדשך ולא מטויי לגא מטוב נהורך .

ולקבלא צלותנא ברחמייהי רעוא קדמך דתוריק לזחין בטיבו ולהוי אנא עבדך פקידא בנו צדיקיא למרחם עלי . ולמנטר יתי וית פל דילי . ודי לעמך ישראל .

אנת הוא זן לכלא ומפרנס לכלא . אנת הוא שליט על פלא . אנת הוא דשליט על מלכיא ומלכותא דילך .

היא אנא עבדא דקדשא בריך הוא דסגדנא קמיה מן קמי דיקר אוריתיה בכל עידן ועידן לא על איגש רחיצנא . ולא על בר אלהין סמיכנא . אלא באהא דשמיא דהוא אלהא דקשוט ואוריתיה קשוט ונביאוהי קשוט . ומסגי למעבד מבון וקשוט . ביה אנא רחיץ ולשמייה יקרא קדישא אנא אימר תשבחו . יהא רעוא קדמך דתפתח לבי באוריתך וית שלים משאלין דלבאי .

ולבא דכל עמך ישראל לטב ולחיין ולשלם . אמן :

ולבא דכל עמך ישראל לטב ולחיין ולשלם . אמן :

ולבא דכל עמך ישראל לטב ולחיין ולשלם . אמן :

ולבא דכל עמך ישראל לטב ולחיין ולשלם . אמן :

ואמר כך יש אומרים פכיק זה

לאינה וראינה בנות ליון במלך שלמה בעטרה שעטרה לו אמת ביום חלוצתו . וביום שמחת לבו :

שחרית

כפותח טערי היכל אומר

מה כורח הצקוס הזה אין זה כי אם בית אלהים וזה פער השמים : זה השער לה' לדיקים יבאו בו : אובב ה' טערי ליון מכל משכנות יעקב : יפה נוף משוש כל הארץ הר ליון ירכתי לפון קרית מלך רב : מי יתן מליון יסועת ישראל בשוכה' שכות עמו יגל יעקב ישמח ישראל : ופלדויי ה' יסובין ובלו ליון צרנה ושמחת עולם על ראשם שסון ושמחה ישיגו וקסו יגון והנחה :

ויולאו כפר פורה ואומר השליח לבור

כי מציון תצא תורה ודבר יהוה מירושלם :

ברוך המקום שנתן תורה לעמו ישראל ברוך הוא : אשרי העם שככה לו אשרי העם שיהוה אלהיו : גדלו ליהוה אתי וגרוממה שמו יחדו : והקבל אומר

רוממו יהוה אלהינו והשתהוו להלם רגליו קדוש הוא : רוממו יהוה אלהינו והשתהוו להר

קדשו כי קדוש יהוה אלהינו : אין קדוש כיהוה כי אין בלתך ואין צור כאלהינו : כי מי אלוה מבלעדי יהוה ומי צור זולתי אלהינו : תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב : עץ חיים היא למחזיקים בה ותמכיה מאשר : דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום : שלום רב לאוהבי תורתך ואין כמו מכשול : יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום :

ומטפה טפותמים הארון כריכין כל הנידור לעמוד ויביטו בו עד צואו אל התיבה ועיקר גדול לחבקו ולנטקו ויאמר :

שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני : מייתך כאלח לי יונק פדי המי המלאך בחון אשקך גם לה יבזו לי :

המביא כפר הורה אל התיבה יאמר

מגדל עז שם ה' בו ירוץ לדיק וגשגש :

כי שם יהוה אקרא הבו גדל לאלהינו : הפל תנו עז לאלהים ותנו כבוד לתורה :

ומגביה כפר הורה ומראה הכתב לעם ואומרים

זאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל : תורה

שהרית

חי

צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב :

ויט כוהנים לומר

תורה יהוה תמימה משיבת נפש עדות יהוה נאמנה מחבימת פתי : פקודי יהוה ישרים משמחי לב מצות יהוה ברה מאירת עינים : יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום :

האל תמים דרכו אמרת יהוה צרופה מגן הוא לכל החוסים בו :

וקורא כהן ולוי וחמטה וישראל בפרשת הכבוש : והעולה לפטר פורה יאמר ארבו על ידי מפכה בטפי ידיו ואומר :

וראו גויים לדקך וכל מלכים כבודך וקורא לך שם חדש אשר פי ה' יקבנו : יהוה עמכם : וכחזון טובה יברכה יהוה :

ומזמר ואומר העולה ברכו את יהוה המבורך :

ויסוב כחזון ברוך יהוה המבורך לעולם ועד :

וכעולה חוזר ואומר ברוך יהוה המבורך לעולם ועד :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו ברוך אתה יהוה נותן התורה :

ואמר קריאת הפורה אומר

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר נתן לנו (תורתו) תורה אמת וחיי עולם נטע בתוכנו ברוך אתה יהוה נותן התורה :

ואמר קריאת הפורה אומר חזון קדיש לעילא

וקודם חזרה ס'ת למקומו אומר שליח לבור

הנותן תשועה למלכים וממשלה לנסיכים ומלכותו מלכות כל עולמים הפוצה את דוד עבדו

מחרב רי"ה הנותן בים דרך נבמים עוים נתיבת הוא

שחרית

הוא יברך וישמור • וינצור • ויעזור • וירומם ויגדל •
וינשא למערה למעלה • לאדוננו המלך (הדוכוס)
(ורכל אנשי השררה) מלך מלכי המלכים ברחמי
(ישמרהו) ישמרם (ויחייהו) ויהיים • ומכל צרה ונזק
(יצילהו) יצילם • מלך מלכי המלכים ברחמי ירום
ויגביה כוכב (מערכתו) מערכתם • (ויאריך) ויאריך
ימים על (ממלכתו) ממשתם • מלך מלכי המלכים
ברחמי • יהן (בלבו) בלבם ולב כל (יועציו) יועציהם
(ושריו) ושריהם • רחמנות לעשות טובה עמנו • ועם
כל ישראל אחינו • (בימיו) בימיהם ובימינו תושע יהודה
וישראל ישפן לבטח • ובא לציון גוא • וכן יהי רצון
ונאמר אמן :

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב ומשה
ואהרן ודוד ושלמה • וכל הקהלות הקדושות
והטהורות • הוא יברך את כל הקהל הקדוש הזה •
גדולים וקטנים • הם ובניהם ונשיהם ותלמידיהם •
וכל אשר להם • מלפא דעלמא הוא יברך יתכון •
ויזכה יתכון וישמע בקל צלותכון תתפרקו ושתזבון
מכל צרה ועקתא • ויהא מימרא דיהוה בסעדכם •
ויגו בעדכם • ויפרוש ספת שרוננו עליכם • וימע
ביניכם אהבה • ואחוה • שלום • וריעות • ויסק שגאת
חנם מביניכם • וישבר עול הגוים מעל צואריכם
ויקיים בכם מקרא שפתוב • יהוה אלהי אבותיכם
יסף עליכם פכם אלה פעמים ויברך אתכם • פאשר
דפר לכם • (כטבת כטובה חומרים ויכתבכם בספר חיים
טובים) • וכן יהי רצון ונאמר אמן :

כטבת שלפני ראש חדש זכרון חסון אהרן סגן הקהל ואומר יהי רצון ובראש

שחרית

יט

כדס תפרי אין חכדיון איהו כלל

יהי רצון מלפני אלהי השמים לכונן את בית חיינו •
ולתשיב שכינתו לתוכו • במהרה בימינו ואמרו
אמן :

יהי רצון מלפני אלהי השמים • לרחם על פלטתנו
ולעזור המנפה והמשחית • והחרב והרעב •
והשב ויהבזה • מעלינו ומעל עמו ישראל
ואמרו אמן :

יהי רצון מלפני אלהי השמים לקיים לנו את כל חכמי
ישראל הם ובניהם ונשיהם ותלמידיהם בכל
מקומות מושבותיהם • ואמרו אמן :

יהי רצון מלפני אלהי השמים • שנשמע ונתבשר
בשורות טובות • בשורות ישועות ונחמות •
מארבע כנפות הארץ ואמרו אמן :

מי שעשה נסים לאבותינו • ומצדים גאלם • הוא
יגאל אותנו וישיב בנים לגבוקם • בסימן טוב

יהא לנו ראש חדש פלוני יום פלוני ופלוני יחדשהו הקדוש
ברוך הוא עלינו ועל עמו ישראל בכל מקום שיהם •
לטובה • ולברכה • ליששון ולשמחה • לישועה •
ולנחמה • לפרנסה ולכלכלה • לשמועות טובות •
ולבשורות טובות • ולגשמים בעתם ולרפואה שלימה •
ולגאולה קרובה • ואמרו אמן :

כטבת שלפני ראש חדש חב במקום יבירטן חומרים

מחדש חדשים • יקבץ קדושים •
אנשים ונשים • לעיר הבנויה •
זוה החדש • לטובה יחדש •
ורצון יצו אל • רב העלילה •

ואמר כך אומר מי טעפה נכיס לאבותינו הנ"ל

בסכת קודם לניב מכריז החזן יום התפנית חזן מפטפה בלב ונוס כפור ופורים

וכימניך אב"ה עליו פיכוי ואומר

אחינו בית ישראל שמעו צום

הרביעי

העשירי

יהיה יום (פלוגי) יהפוך אותו הקדוש ברוך הוא לששון ולשמחה בדכתיב כה אמר יהוה צבאות צום הרביעי וצום החמישי וצום השביעי וצום העשירי יהיו לבית יהודה לששון ולשמחה ולמערדים טובים והאמת והשלום אהבו :

יהי חסדך יהוה עלינו כאשר יחלנו לך :

אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה : אשרי העם שכבה לו אשרי העם שיהוה כתר אהיו :

תהלה לדוד ארוממה אלהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד : בכל יום אברכך ואהללה שמך לעולם ועד : גדול יהוה חכמה ומהלל מאד ולגדלתו אין הקר : דור לדור ישבח מעשיך וגבורתיך יגידו :

הדר כבוד הודך ודברי נפלאתיך אשיחה : ועוזו נראותיך יאמרו וגדולתך אספרנה : זכר רב טובך יבישו וצדקתך ירננו : חנון ורחום יהוה כינה ארך אפים ונדל חסד : טוב יהוה חסד לכל ורחמיו על כל מעשיו :

ודרך יהוה גנוס כל מעשיך וחסידיך יברכוה : כבוד סבבותיך יאמרו וגבורתך ידברו : להודיע לבני האדם

עצמותך וזכרונך : מלכותך מלכות כל

במשלתך בכל דור ודור : סומך יהוה תפלת

עמך וזקף לכל הפלומים : עיני כל אליך

ישברך

ישברו זאתה נותן להם את אכלם בעתו : פותח את ידך (יכוין מאלד בפסוק זה כי בו עיקר הפרנסה ר"ת פאי ניםטריה

יאהדונהי ס"ת התך) ומשביע לכל הי רצון : צדיק יוהווהו יסוד בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו : קרוב

יהוה מלכות לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת : רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם : שומר

יהוה נכח את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד : תהלת יהוה הוד ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד : ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם

הללויה :

ברוך יהוה אשר נתן מנוחה לעמו ישראל בכל איני דבר לא נפל דבר אחד מכל דברו הטוב אשר

דבר ביד משה עבדו : יהי יהוה אלהינו עמנו כאשר היה עם אבותינו א יעזבנו וא יטשנו : להטות לבבנו

אליו ללכת בכל דרכיו ולשמר מצותיו וחקיו ומשפטיו אשר צוה את אבותינו ויהיו דברי אלה אשר התחננתי לפני יהוה קרבים א יהוה אלהינו יומם ולילה לעשות משפט עבדו ומשפט עמו ישראל דבר יום ביומו :

למען דעת כל עמי הארץ כי יהוה הוא האלהים אין עוד : לא ימוש ספר התורה הזה מפיהך והגית בו יומם ולילה למען תשמר לעשות ככל הכתוב בו כי אז תצליח את דרכיך ואז תשכיל : הלא צויתך חזק ואמץ אל תערץ וא תחת פי עמך יהוה אלהיך בכל

אשר תלך : ואומר כחזן בקול רב סני פסמים

ימלך יהוה לעולם אלהיך ציון דוד ודר הללויה

ומחזירין ספר פורק למקומו ואומרים

כזמור לדוד הנו ליהוה פני אלים הנו ליהוה

ישברך

ועו : הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ הַשְׁתַּחֲוּוּ לַיהוָה בְּהַדְרַת
 קֹדֶשׁ : קוֹל יְהוָה עַל הַמַּיִם אֵל הַכְּבוֹד הַרְעִים יְהוָה
 עַל מַיִם רַבִּים : קוֹל יְהוָה בַּכַּף קוֹל יְהוָה בְּהַדְרַת : קוֹל
 יְהוָה שָׁבַר אַרְזִים וַיִּשְׁבַּר יְהוָה אֶת אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן :
 וַיִּרְקִידֵם כְּמוֹ עֵגֶל לְבָנוֹן וַיִּשְׁרִיזֵם כְּמוֹ בֶן רְאֵמִים : קוֹל
 יְהוָה חִצְבַּת לְהַבּוֹת אִישׁ : קוֹל יְהוָה יְהִיל מְדַבֵּר יְהִיל
 יְהוָה מְדַבֵּר קֹדֶשׁ : קוֹל יְהוָה יְהוֹלֵל אֵילוֹת וַיַּחֲשֹׁף
 יַעֲרוֹת וּבְהִיכְלוֹ כָּלוּ אֲמָר כְּבוֹד : יְהוָה לַמַּבּוֹל יֵשֵׁב
 וַיֵּשֶׁב יְהוָה מֶלֶךְ רְעוּלִים : יְהוָה עוֹ לַעֲמוֹ יִתֵּן יְהוָה
 יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם :

מי שהכניס ספר תורה בהיכל האומר :

שאו שערס ראשיכם והנשאלו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד : מי זה
 מלך הכבוד ה' עוזו וגבורה גבור מלחמה: שאלו שערס ראשיכם
 ושאלו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד : מי הוא זה מלך הכבוד ה' לבהות
 הוא מלך הכבוד סלה : וידעת כו' ה' אליהו הוא האלהים האל הנאמן שמר
 בברית והחסד לאהביו ולשמרי מצותיו לאלף דור : כי אל רחום ה' אליהו
 לא ירפך ולא יסחיתך ולא ישכח את ברית אבותיך אשר נשבע להם כי כה
 אמר ה' רנו ליעקב שמחה וכלהו בראש הגוים השמיעו הללו והמרו הושע
 ה' את עמך את שחרית ישראל :

יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה כִּי נִשְׁגַּב שְׁמוֹ לְבָדוֹ הוֹדוּ עַל
 אֶרֶץ וּשְׁמַיִם * וַיֵּרָם קָרוֹן לַעֲמוֹ תַהֲלֵה לְכָר
 חֲסִידָיו רַבְנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קְרוֹבוֹ הַלְלוּ יְהוָה : יְהוָה הוּא
 הָאֱלֹהִים * יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִמַּעַר וְעַל
 הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵינן עוֹד : אֵינן כְּמוֹךָ בָּאֱלֹהִים יְהוָה
 וְאֵינן כְּמַעֲשֵׂיךָ : ואומר החזן

שובה לַמַּעֲוֹנָךְ וּשְׁכֹן בַּבַּיִת מְאוּיָךְ * כִּי כָּל פֶּה וְכָל
 לִשׁוֹן יִתְּנוּ הוֹד וְהַדָּר לְמַלְכוּתְךָ : וּבְנַחֲהָ יֹאמַר
 שׁוּבָה יְהוָה רַבּוֹת אֶלְפֵי יִשְׂרָאֵל : הַשִּׁיבֵנוּ יְהוָה אֵיךְ
 וְנִשׁוּבָה הַדָּשׁ יְמֵינוּ בְּקָדֶם :

ואומר חזן קריש לפילה ושהכללין הפלה מוכף

כּוֹסֵף שֶׁל שַׁבָּת כּא

קודם תפלה מוכף יאמר פדר העבודה למחרס לונגאני

וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני עשורונים סולת מנחה
 בלילה בשמן וגססו עלת שבת בשבתו ע' פולת התמיד ינסכה:
ובכן וכך היתה עבדת מוסף שבת בבית אלהינו כשש שעות ביום
 הביאו שני כבשים בני שנה תמימים * הסקוס ובקרוס ועקרוס
 שחטס השוחט בלפון וקבל המקבל את דמס בכלי טרה בלפון * יבא לו
 לקרן מזרחית לפנות * ונותן מזרחס לפונה * ועוד בך לו לקרן מע' בית
 דרומית * ונותן מערבה דרומה * שיירי הדס היה שופך על יסוד דרומי *
 הפשיטוס ונתקוס והעלה כל אחד מה סוכה בו לכבש ומלחוס יירדו *
 נכנס כהן גדול השתחוה ויבא * נכנסו אחיו הכהנים השתחוו ויבאו ברו
 ועמדו על מעלות האולם העלה מי סוכה האיברים מן הכבש למזבח *
 אס רצה כהן גדול להקטיר עלה בכבש הושיטו לו האברים וסמך עליהן
 וירקן ואס רצה הוא סומך ואחרים זורקין החלו להשעל מעלו האולם
 ומברכין ברכת כהנים הקטיר שני עשורנים סית מנחה בלולה בשמן *
 בשבע שעות ביום ניתנים לחס פנים לפני ה' על שלחן הזה שבהיכל *
 ומוליחין את של שבוט שעברה * כיצד נכנסו ארבעה כהנים * ב' בידס * ב'
 מערכות של לחס מזה שס חלות של ב' עשורונים סולת המערכת * וב'
 בידס * ב' בזוכיס ובהס ב' קומצי לבונה זכה * וד' מקדימין לפניהס * ב'
 ליטל * ב' מערכות * וב' ליטול * ב' בזוכין * הגיעו לשלחן מסכו אלו והניחו
 אלו וטפחו של זה בתוך טפחו של זה ויבאו * נתנו הלחס על שלחן הזה
 שבאולם נתנו מלח על שני בזוכי הלבונה והקטירוס * נתנו לויין לנסך *
 הסגן עומד על הקרן והסודרים צידו ושני כהני פומדים על שלחן החלבי *
 ושתי חלוצרות בידס הקעו והריעו ותקעו בלו ועמדו אלל הממיה על
 הכללל אחד מימינו יאחד חשמאלו * שחה לנסך הניף הסגן בס דרי' הקיש
 זה בכללל ותקעו אלי בחלוצרות ונגנו אלו בכללים וכנו יות ודברו הלו *
 בשיר הגיעו לפרק תקעו והשתחוו העס * על כל פרק תקיעה ועל כל
 תקיעה השתחווי * חלקו ממרות הכהנים שבירוסלים את הלחס בזוכיס *
 נטל כהן גדול מחצית החלות * שנאוהיתה לאהרן ולבניו והכלוהו במקוס
 קדוש כי קדש קדשים הוא לו מאשי ה' חק עולם ונו * אשרי העס שכהס
 לו אשרי העס שה' הלהו :

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש
 לנו טובה עלינו בהמון רחמיך בגלל הצות שעשו רבונך *
 בנה ביהך בבחילה כונן בית מוקדשך על מכונן הראנו בבנינו שמהנו
 נתקנו והשב שבינהך לתוכו והשב כהני לעבודתס ולוים נשירס ולזמורס
 והשב ישראל נגויהס * יוסס בעלה ונראה ונשמחוס לפניך וסס נפשה
 לפניך את קרבנות חובתינו תמידין כסדרן מוספין בהלכהן *
 ואמר כך יאמר הפלה זו קודם להתפלל *

לשם יחוד קב ה' ושכינתיה בדחילו ורחימו ליחד פס י"ה צו"ס ביהמיה
 שליס בשס כל ישראל הנה אנכי בא להתפלל תפלת מוסף על
 שבת לשלמה פ"ים שפתינו ולהוסיף על המאורות העל יינים * ממלח *
 אתה תברך לדיק ה' כלנה רצון העטרהו * ותשב באיתן * ויבאו *
 ידיו מידי חביר יפקה משס רופה חבן ישראל : חבן מלטה סלויס *
 לראס

אראש פניה : נפשו יסובב ינחני במעגלי לך למען שמו : ויהי נועם ה' להיכנו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו : יהי לרצון אמרי פי וגו' :

ויפסיע פלס סכינות לפניו ויכוון רגליו זה חלל זה כאילו אינך חלל רגל אחד להדמות למלאכים • וכאילו רגליו חכורות • וכן ידיו זו על גב זו על לבו • ימין על שמאל • כאילו הכ קטורים כעבד לפני רבו • בהכניעה בלימה ביראה ובפחד • ואומר בתוך הכפר • ויזהר שלא להסמיך קילו בהפלתו ככתוב בזוהר בפ' ויגש • ולא יסתחור בטום ברכה חלל בהחילה וסוף בחבוב ובהיראה • ובחזרת הפתירה יזהר שלא להסית כלל חלל יסתוק ויענה חזן בברכות ש"ג • ויכוון בלבד שם זה בכל הברכות • ובי אזהרות מהספ עלמו בכל פעם שהוא כורע כאשר תראה :

אדון הכל • יאהדוניה • היה הוה ויהיה

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :

ברוך אתה יהוה • (יא) אלהינו ואלהי אבותינו • אלהי אברהם • אלהי יצחק • ואלהי יעקב • האל הגדול הגבור והנורא • אל עליון גומל הסדים טובים קונה הכל • וזוכר חסדי אבות • ומביא גוא • לבני בניהם למען שמו באהבה : בימי תשובה הומר זכרנו לחיים (אל) מלך חפץ בחיים • כתבנו בספר חיים • למען אלהים חיים (אל חי) מלך עוזר ומושיע ומגן ברוך אתה יהוה (הד) מגן אברהם :

אתה גבור לעולם אדני מהיה מתים אתה רב להושיע (קין מוריד הטל) (וכחורף משיב הרוח ומוריד הגשם) • מכלכל חיים בחסד • מהיה מתים ברחמים רבים • סומך גופלים • ורופא חולים • ומתיר אסורים ומקיים אמונתו לישני עפר • מי כמוך בעל גבורות זמי דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה •

בימי תשובה הומר

מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו ברחמים לתיים :

שנאמן

ונאמן אתה להחיות מתים • ברוך אתה יהוה מחיה המתים :

בהזרה ט"ל העמידה חושרים

כתר יתנו לך יהוה אלהינו מלאכים המוני מעלה עם עמך ישראל קבוצי משה • יחד כלם קדושה לך ישלשו • בדבר האמור על יד נביאך • וקרא זה • זה ואמר • קדוש • קדוש • קדוש יהוה צבאות מלא כל הארץ כבודו : כבודו מלא עולם ומשרתיו שואלים איה מקום כבודו להעריצו : לעפיתם משבחים ואומרים ברוך כבוד יהוה ממקומו : ממקומו הוא יפן ברחמי לעמו • המיחדים את שמו • ערב ובקר בכל יום תמיד אומרים פעמים באהבה : שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד : הוא אלהינו • הוא אבינו • הוא מלכנו • הוא מושיענו • הוא ישיענו • ויגאלנו שנית • וישמיענו ברחמי לעיני כל הילאמר • הן גאלתי אתכם אחרית בראשית • להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם : ובדברי קדשך כתוב לאמר ימלך יהוה לעולם אהיך ציון לדר ודר הללויה :

אתה קדוש ושמה קדוש • וקדושים בכל יום יהללוך סלה : (פי אל מלך גדול וקדוש אתה) ברוך אתה יהוה האל הקדוש : (בימי תשובה המלך הקדוש) :

יש חושרים פקנה טבת ואחר כך יכי רגון

למשה צוית על הר תקנת שבת רצית קרבנותי הבהלל סיני • מצות פרושיה עם סדורי גלשמה שבת זכור ושמור • מענגיה לעולם כבוד ינח וכו צויתנו יהודה טועמיה חיים זכו • וגם המלכנו אלהינו להקריב בה דבריה גדולה בחרו קרבי

נצטוו צו פעליה בראוי ותצונו קרבן מוסף שבת
יהוה אלוהינו להקריב בזה קרבן בראוי:
מוסף בראוי:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתעלנו
בשמחה לארצנו ותטענו בגבולנו ושם נעשה
לפניך את קרבנות חובותינו תמידין כסדרן ומוספין
בהלכתן את מוסף יום השבת הזה נעשה ונקריב
לפניך באהבה במצות רצונך כמו שכתבת עלינו
בתורתך על ידי משה עבדך באמור:
וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני
עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו: עלת
שבת בשבתו על עלת התמיד ונסכה:

ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי ענג עם מקדשי
שביעי כלם ישבעו ויתענגו מטובך ובשביעי
רצית כו וקדשתו חמדת ימים אותו קראת:
אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא במנוחתנו קדשנו
במצותיך שים חלקנו בתורתך שבענו
מטובך שמח נפשנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך
באמת והנהילנו יהוה אלהינו באהבה וברצון שבת
קדשך ויגוחו בול ישראל מקדשי שמך ברוך אתה
יהוה מקדש השבת:

יצא יהוה אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה
רבים והשב העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל
ומקיתם באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד
ומי עבודת ישראל עמך:

ברחמיך הרבים תחפוץ בנו ותרצנו ותחוינו
כי כמטובך לציון ברחמים ברוך אתה יהוה
המחזיר

המחזיר שכינתו לציון:

מורים אנהנו לך שאתה הוא יהוה () אלהינו
ואלהי אבותינו לעולם ועד צורנו צור חיינו
ומגן ישענו אתה הוא לדור ודור נודה לך ונספר
תהלתך על חיינו המסירים בידך ועל נשמותינו
הפקודות לך ועל נסִיך שבכל יום עמנו ועל
נפלאותיך יטובותיך שבכל עת ערב ובקר וצהריים
הטוב כי לא ברו רחמיך המרחם כי לא תמו

חסדיך כי מעורם קוינו לך כמנוכה אוישים
על הנסים על הפורקן ע הגבורות ועל התשועות
ועל הנפלאות ועל הנהמות שעשית לאבותינו
בימים ההם בזמן הזה בימי מתתיה בן יוחנן כהן
גדול חמונאי ובניו כישעמדה עליהם מלכות יון
הרשעה על עמך ישראל לשכחם מתורתך ולהעבירם
מחקי רצונך ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם
בעת צרתם רבת את ריבם דנת את דינסִינקמת
את נקמתם מסרת גבורים ביד חלשים ורבים ביד
מעטים ורשעים ביד צדיקים וטמאים ביד טהורים
וזדים ביד עוסקי תורתך ודך עשית שם גדול ומדוש
בעולמך ועמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן
כהיום הזה ואחר כך באו פניך לדביר ביהך ופנו
את היכלך וטהרו את מקדשך והדליקו נרות
בחצרות קדשך וקבעו שמונה ימים אלו בהלל
ובהודאה ועשית עמהם נסים ונפלאות ונודה לשמך
הגדול סלה:

נצל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמך מלכנו
לעולם ועד וכל הימים יודוך סלה:

(כעשרת ימי תשובה) וכתוב להיים טובים כל בני בריהך :
ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם כי
טוב האל ישועתנו ועזרתנו סלה הא הטוב
ברוך אתה יהוה (הי) הטוב שמך ולך גאה להודות :

סליח לביר היפר בחורס

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשולשת
בתורה הפתובה עלי ידי משה עבדך האמורה
כפי אהרן ובניו הפהנים עם קדושך באמור בברכה
יהוה וישמך : יאר יהוה פניו אליך ויחנך : ישא יהוה
פניו אליך וישם לך שלום : ושמו את שמי על בני
ישראל ואני אברכם : ע"כ

שים שלום טובה וברכה חיים הן וחסד ורחמים
עלינו ועל כל ישראל עמך וברכנו אבינו כלנו
יחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יהוה אלהינו
חורה והיים אהבה וחסד צדקה ורחמים ברכה
ושלום וטוב בעיניך לברכנו ולברך את עמך
ישראל ברוב עז ושלום : כעשרת ימי תשובה

ובספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה וישועה
ונחמה וגזירות טובות נזכר ונפתה לפניך
אנחנו וכל עמך ישראל לחיים טובים ולשלום :

ברוך אתה יהוה המברך את עמו ישראל בשלום אמך
יהוה לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי :

טוב לומר סיר המפלות אשא עיני אל ההרים

גזור לשוני מרע ושפתותי מדבר מרמה
ולמקללי גפשי הדום ונפשי כעפר לכל
פתח לבי בתורתך ואחרי מצותך תרדף
גפתי וגל הקמים עלי לרעה מהרה הפר עצתם

ברכה

וקלקל מה שיבותם יהיו כמץ לפני רוח ומראך יהוה
דוהה : עשה למען שמך עשה למען מינך עשה
למען תורתך עשה למען קדושתך למען ירצון
ידידיך הישעיה מינך וענני : יהוה לרצון אמרי פי
והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי :

כירע ופוכס ג פכיוספ ללחוריו ועוקר רגל סהלל סחילה וכטודו כרוע יאמר
עניה סלוח ויסתחור לגד סחאל : וכטיפסה סלוח יסתחור לימין :

עשה שלום במרומינו הוא ברהמינו עשה שלום
עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן :

מודים דרבנן

מודים אנהנו לך שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו אלחי כל בשר
יוצרנו יוצר בראשית ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש יצל
שההייתנו ויימתנו כן תהיינו ותהננו ותאכוף גליותנו להצרות קדשך
לשמור חקך ולעשות רצונך בלבב שלם על שאנו מודים לך ברוך אל
ההודאות :

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שלא תעלה קנאת אחרי עלינו
ולא קנאתי על אחרים ושלא הכעוס היום ושלא הכעיסך ותכילני
עוצר הרע והן בלבי הכנעה וענוה ויראת חשא מלכנו ואלהינו יחד
שמך בעולמך וכנה ביתך סכלל היכלך וקבץ גליות פדה לארך ושמח
עדתך במסרה בימינו והן חלקנו בתורתך :

כסעה סהס"ל אומר ברכה כהנים טוב לומר תפלה זו ויכוון השם הגדול
והקדוש בן עשרים ושתים אותיות היואל מפסוקים של ברכת כהנים ולא
יוליה מפיו השמות ח"ו :

אל גא קרב תשובת מלפיד (ר"ת אנקתם)
פחדך סר תוליהס ממאסר (ר"ת פסתם)
פדה סועיס פקח ס מים ישעך מלפיש (ר"ת פספסים)
דלה יוקסים אקבץ לפוליס סמוך יי מפלתנו (ר"ת דיונסים)

ברוך סס כבוד סלכותו לעולם ועד :

אמר חזרת הצמידה סליח כבוד אורח

יתגדל ויתקדש שמייה רבא בעלמא די ברא כרעותא
ויליק מלכותיה ויצמח פורקניה ויכתיב
פשיחיה בחייכון וביומיכון ובחיי דמל כתיב
בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן :

מברך

מְבָרַךְ לְעַלְמֵי וּלְעַלְמֵי עַלְמֵי יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר
וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַדָּה וְיִתְהַלָּל
שְׁמִיהַ דְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְעֵילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא
שִׁירְתָּא תִּשְׁבַּחְתָּא וְנַחְמְתָא דְאִמְרֵן בְּעַלְמָא וְאִמְרוּ
אָמֵן

תְּתַקַּבַּל צְלוֹתְהוֹן וּבְעוֹתְהוֹן דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל קְדָם
אֲבוּהוֹן דְבִשְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן :

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא חַיִּים וְשִׁבְעַ וְיִשׁוּעָה
וְנַחְמָה וְשִׁיזְבָּא וּרְפוּאָה וּגְאוּלָּה וְסְלִיחָה וְכַפְרָה
וְרִיחַ וְהַצְלָה לְנָא וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן :
עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחְמֵי עוֹשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ
וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן :

אֵין בְּאֱלֹהֵינוּ אֵין כְּאֲדוֹנֵנוּ אֵין כְּמַלְכֵנוּ אֵין כְּמוֹשִׁיעֵנוּ
מִי כְּאֱהֵינוּ מִי כְּאֲדוֹנֵנוּ מִי כְּמַלְכֵנוּ מִי כְּמוֹשִׁיעֵנוּ
גּוֹדֵה לְאֱלֹהֵינוּ גּוֹדֵה לְאֲדוֹנֵנוּ גּוֹדֵה לְמַלְכֵנוּ גּוֹדֵה
לְמוֹשִׁיעֵנוּ בְּרוּךְ אֱהֵינוּ בְּרוּךְ אֲדוֹנֵנוּ בְּרוּךְ מַלְכֵנוּ
בְּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ אַתָּה הוּא אֱהֵינוּ אַתָּה הוּא אֲדוֹנֵנוּ
אַתָּה הוּא מַלְכֵנוּ אַתָּה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ אַתָּה תוֹשִׁיעֵנוּ
אַתָּה תְּקוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן כִּי עַתָּה לַחֲנֹנָה כִּי בָּא מוֹעֵד
רַבִּי חֲנִינְיָא בֶן עֲקִישָׁי אָמַר רַצָּה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
לְזַכּוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל לְפִיכֶךָ הַרְבֵּה לְהַסְתוֹרָה וּמִצּוֹת
שֶׁנֶּאֱמַר יְהוָה חֲפִץ לְמַעַן צַדִּיק יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיִאֲדִיר :

ויט כוהנים לומר

חֲנִינְיָא רַבִּי אֵיהוּ כָּל הַשּׁוֹנֵה הַלְכוֹת בְּכָל יוֹם מוֹכֵטָה
לוֹ שֶׁהוּא בֶן הָעוֹלָם הַבָּא שֶׁנֶּאֱמַר הַלִּיכוֹת
שׁוֹלֵם לוֹ אֵל תִּקְרִי הַלִּיכוֹת אֵלָּא הַלְכוֹת אָמַר רַבִּי
אֶלְעָזָר אָמַר רַבִּי חֲנִינְיָא תַלְמִידֵי חֲכָמִים מְרַבִּים

שְׁלוֹם בְּעוֹלָם שֶׁנֶּאֱמַר וְכָל בְּנֵיךְ לְמוֹדֵי יְהוָה וְרַב
שְׁלוֹם בְּנֵיךְ : אֵל תִּקְרִי בְּנֵיךְ אֵלָּא בּוֹנֵיךְ : יְהוֹ שְׁלוֹם
בְּחֵילְךָ שְׁלוֹה בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ : לְמַעַן אַחֵי וְרַעֵי אֲדַבְרָה
גַּא שְׁלוֹם בְּךָ : לְמַעַן בֵּית יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲבַקֶּשֶׁה כּוֹב
לְךָ : וְרֵאה בְּנִים לְבְנֵיךְ שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל : שְׁלוֹם רַב
לְאַהֲבֵי תוֹרָתְךָ וְאֵין לָמוּ מִכְּשׁוֹל : יְהוָה עוֹ לְעַמּוֹ יִתֵּן
יְהוָה יְבָרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם :

ולומר כך לומר כחזון

יְתַגְדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמִיהַ רַבָּא בְּעַלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוֹתֵיהּ
וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתֵיהּ וְיִצְמַח פּוֹרְקָנִיהּ וְיִקְרַב
מְשִׁיחֵיהּ בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל
בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן : יְהֵא שְׁמִיהַ רַבָּא
מְבָרַךְ לְעַלְמֵי וּלְעַלְמֵי עַלְמֵי יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר
וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַדָּה וְיִתְהַלָּל
שְׁמִיהַ דְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְעֵילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא
שִׁירְתָּא תִּשְׁבַּחְתָּא וְנַחְמְתָא דְאִמְרֵן בְּעַלְמָא וְאִמְרוּ
אָמֵן :

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי
תַּלְמִידֵיהוֹן דְּעַסְקִין בְּאוֹרֵיתָא קְדִישָׁתָא דִּי בְּאַתְרָא
הַדִּין וְדִי בְּכָל אַתְרָא וְאַתְרֵיהּ לְנָא וְלַהוֹן הֵנָּא וְחֲסִידָא
וְרַחְמֵי מִן קְדָם מְרִיחַ שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן :
יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא חַיִּים וְשִׁבְעַ וְיִשׁוּעָה
וְנַחְמָה וְשִׁיזְבָּא וּרְפוּאָה וּגְאוּלָּה וְסְלִיחָה וְכַפְרָה
וְרִיחַ וְהַצְלָה לְנָא וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן :
עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחְמֵי עוֹשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ
וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן :

בְּרַבְּנָן אֶת יְהוָה הַמְּבָרַךְ : וּמוֹכֵן בְּקוֹל רַם

ברוך

2

א

ברוך נפש יהוה רוח המבורך נטמא לעולם חסד ועד : יחידה
 עלינו לשבה לאדון הכל * לתת גדולה ליוצר
 בראשית * שלא עשנו כגוי הארצות * ולא
 שמנו כמשפחות האדמה * שלא שם חלקנו בהם
 וגורלנו ככל המינם : (שהם משתחווים להבל וריק *
 ומתפללים אל אל לא יושיע *) ואנהנו משתחווים
 לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא * שהוא
 נוטה שמים * ויוסד ארץ * ומושב יקרו בשמים ממעל
 ושכינת עזו בגבהי מרומים * הוא אלהינו ואין עוד
 אחר * אמת מלפנו * ואפס זולתו * כפתוב בתורה
 וידעת תיום והשבת אל לבבך * כיהוה הוא האלהים
 בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד :

והוא מרמז על כן נקרא לך ואחכ"א

אדון עולם אשר מלך * בטרם כל יציר נברא : לעת
 נעשה כחפצו כל * אזי מלך שמו נקרא : ואחרי
 פכלות הכל * לבדו ימלוך נורא : והוא היה והוא הוה *
 והוא יהיה בתפארה : והוא אחד ואין שני להטשילו
 להחבירה : והוא ראשון והוא אחרון * לכל הזמר
 ולכל צורה : בלי ראשית בלי תכלית ולו העוז והמשרה :
 בלי ערך בלי דמיון * בלי שנוי ותמורה : בלי חבור
 בלי פרוד * גדול כח וגבורה : והוא אלי וחי גואלי *
 וצור חבלי ביום צרה : והוא נסי ומנוסי * מנת פוסי
 ביום אקרא : והוא רופא * והוא מרפא * והוא ציפה
 והוא עורה : בידו אפקיד רוחי * בעת אישן ואערה :
 ועם רוחי נויתי אדני לי ולא אירא :

ובפיונה מבי : בנסת אומר ה' נתי כמוו בפרבים וכולכים לבסיכה לטלוב *

קורב סעודת שחרית כהיא לפתיקא קריטח יאמר חלי מ' פריקים *

פרק ט' אמר רבי עקיבא * מנין לעבודה זרה שמטמאה
 במשא בנדה * שנאמר תזרם כמו דוה *
 צא תאמר לו * מה נדה מטמאה במשא אף עבודה
 זרה מטמאה במשא : מנין לספינה שהיא טהורה *
 שנאמר דרך אניה בלב ים * מנין לערוגה שהיא
 ישרה על ששה טפחים שזורעין בתוכה חמשה זרעונים
 ארבע בארבע רוחות הערוגה ואחד באמצע * שנאמר
 כי כארץ תוציא צמחה וכגנה זרועיה תצמיח * זרעה
 לא נאמר אלא זרועיה : מנין לפולטת שכבת זרע
 ביום השלישי שהיא טמאה * שנאמר היו נכונים
 לשלשת ימים * מנין שמרחיצין את המילה ביום
 השלישי שחל להיות בשבת שנאמר ויהי ביום השלישי
 בהיותם פאבים * מנין שקושרין לשון של זהודית
 בראש שעיר המשתלח * שנאמר אם יהיו חטאיכם
 בשנים כישלג ילבינו : מנין לסיכה שהיא בשתייה
 ביום הפורים אף על פי שאין ראיה לדבר זכר
 לדבר שנאמר ותבא במים בקרבנו וכשמן בעצמותיו :
 המוציא עצים כדי לבשל ביצה קלה * תבלין כדי
 לתבל ביצה קלה ומצטרפין זה עמוה קליפי אגוזים
 קליפי רמונים * אסטים ופזאה כדי לצבוע בהן בגד
 קטן בסבכה * מי רגלים נתר וברית קמוליא ואשלג
 כדי לכבס בהן בגד קטן בסבכה * רבי יהודה אומר
 כדי להעביר על הפתם : פלפלת כל שהוא ועטוף
 כל שהוא * מיני בשמים ומיני מתכות כל שהן מאבני
 המזבח ומעפר המזבה מקק ספרים ומקק מטמאותיהם

כל שהוא שמצניעים אותו לגונן רבי יהודה אומר
אף המוציא ממשמשי עבוס כל שהוא שנאמר ולא
ידבק בידך מאומה מן החרם: והמוציא קופת הרוכלים
אף על פי שיש בה מינין הרבה אינו חייב אלא
הפאת אחת זרעוני גנה פחות מכגורגרת רבי
יהודה בן בתירה אומר חמשה זרע קשואין שנים
זרע דלועין שנים זרע פול המצרי שנים חגב חי
טהור כל שהוא מת כגורגרת צפורת פרמים בין
חיה בין מתה כל יהיא שמצניעין אותה לרפואה
רבי יהודה אומר אף המוציא חגב חי טמא כל שהוא
שמצניעין אותו לקטן לשחוק בו:

סני סדיך עד מהררי נמרים

פרק י' המצניע לזרע ולדוגמא ולרפואה והוציא
כישבת חייב בכל שהוא וכל אדם
אין חייב עליו אלא כשיעורו חזר והכניסו אינו חייב
אלא כשיעורו: המוציא אוכלין ונתנן על האסקופה
בין שחזר והוציאן בין שהוציאן אחר פטור מפני שלא
עשה מלאכתו בבת אחת קופה שהיא מליאה פירות
נתנה על האסקופה ההיצונה אף על פי שרוב
הפירות מבהוץ פטור עד שיוציא את כל הקופה:
המוציא בין בימינו בין בשמאלו בתוך חיקו או על
בתיפו חייב שבן משא בני קהת לאחר ידו ברגלו
בפיו ובמדפקו באזנו ובשערו ובפונדתו ופיה למטה
בין פונדתו לחלוקי ובשפת חלוקו כמנעלו ובסנדלו
פטור שלא הוציא בדרך המוציאין: המתכוין
להוציא לפניו ובא לו לאחוריו פטור לאחוריו ובא
לו לפניו חייב באמת אמרו האשה החוגרת בסניג

אין

בין מלפניה ובין מלאחריה חייבת שכן ראוי להיות
חוזר רבי יהודה אומר אף מקבלי פתקין: החמוציא
כפר לרשות הרבים חייב הוציא והו שנים פטורים
לא יכול אחד להוציא והוציא והו שנים חייבין ורבי
שמעון פיטר המוציא אוכלין פחות מכשיעור בפלי
פטור אף על הפלי שהפלי טפלה לויאת החי במטת
פטור אף על המטה שהמטה טפלה לו את המט
במטה חייב וכן כזית מן המט וכזית מן הנבלת
זכעדשה מן השרץ חייב ורבי שמעון פוטר: הנוטל
צפורניו זו בזו או בשניו וכן שערו וכן שפמו וכן
זקנו וכן הגודלת וכן הפוחלת וכן הפוקסת רבי
אליעזר מחייב וחכמים אוסרין משום שבות החולש
מעציץ נקוב חייב ושאינו נקוב פטור ורבי שמעון

פיטר בזה ובזה: לכפתיני לחותי עד מעין חתום

פרק י"ה הזורק מרשות היחיד לרשות הרבים מרשות
הרבים לרשות היחיד חייב מרשות
היחיד לרשות היחיד ורשות הרבים באמצע רבי
נקיטא מחייב וחכמים פוטרין: כיצד שתי גזוזטראות
זו כנגד זו ברשות הרבים המושיט והזרק מזו לזו
פטור היו שתיהן בדיוטא אחת המושיט חייב והזרק
פטור שבין היתה עבודת הלויים שתי עגלות זו אחר
זו ברשות הרבים מושיטין הקרשים מזו לזו אבל לא
זורקין חולית הבור והפלע שהן גבוהים עשרה
ורחבן ארבעה הנוטל מהן והנותן על גבן חייב
פחות מכן פטור: הזורק ארבע אמורת בכותר
למעלה מעשרה טפחים כזורק באויר למטה מעשרה
טפחים כזורק בארץ הזורק בארץ ארבע אמות חייב

זרק

זרק לתוך ארבע אמות ונתגלגל חוץ לארבע אמות
פטור חוץ לארבע אמות ונתגלגל לתוך ארבע אמות
חייב: ו הזורק בים ארבע אמות פטור אם היה
רקק מים ורשית הרבים מהלכת בו הזורק לתוכו
ארבע אמות חייב וכמה הוא רקק מים פחות מעשרה
טפחים רקק מים ורשות הרבים מהלכת בו הזורק
בתוכו ארבע אמות חייב: ה הזורק מן הים ליבשה
ומן היבשה לים ומן הים לפינה ומן הפינה לים
ומן הפינה לחברתה פטור ספינות קשורות זו בזו
מטלטלין מזו לזו אם אינן קשורות אף על פי
שמוקפות אין מטלטלין מזו לזו: ו הזורק ונוזר לאחר
שיצתה מידו קלטה אחר קלטה פלב או שנשרפה
פטור זרק לעשות חבורה בין באדם ובין בבהמה
ונוזר עד שלא נעשית חבורה פטור זה הכלל כל
היבי הטאות אינן חייבין עד שתהא תחלתן וסופן
שגגה תחלתן שגגה וסופן זדון תחלתן זדון וסופן
שגגה פטורין עד שתהא תחלתן וסופן שגגה:

סליח פרדס עד פרי מגדיו

פרק י"ג הבונה פמה יבנה ויהא חייב הבונה כל
שהוא והמסתת והמכה בפטיש ובמעצר
זהקודח כל שהוא חייב זה הכלל כל העושה מלאכה
ומלאכתו מתקימת בשבת חייב רבן שמעון בן גמליא
אומר אף המכה בקורנס על הסדן בשעת מלאכה
חייב מפני שהוא כמתקן מלאכה: כ החרש כל
שהוא המנפש והמקרס והמזרד כל שהוא חייב
המלקט עצים אם לתקן כל שהן אם להסיק כדי
לבשל ביצה קלה המלקט עשבים אם לתקן כל

ש"י

שהוא אם לכהמה כמלא פי גדי: הכותב שתי אותיות
בין בימינו בין בשמא בין משם אחד בין משתי שמות
בין כשתי סממניות בכל לשון חייב אמר רבי יוסי
לא חייבו שתי אותיות אלא משום רושם שפך היו
בוהבין על קרשי המשכן לידע איזו בן זוגו אמר
רבי (יהודה) מצינו שם קטן משם גדול שם משמעון
ומשמואל נח מנחור דן מדניאל גר מגדיא: הכותב
שתי אותיות בהעלם אחד חייב כתב בדיו בסם
בכקרא בקומוס ובקנקנתום ובכל דבר שהוא רושם
על שני כותלי זוית ועל שני לוחי פנקס והן נהגין
זה עם זה חייב הכותב על בשרו חייב המסרס
על בשרו רבי אליעזר מחייב הטאת ורבי יהושע
פוטא: ה כתב במשקין במי פירות באבק דרכים
באבק הסיפרים ובכל דבר שאינו מתקיים פטור
לאחר ידו כרגלו בפיו ומרפקו כתב אות אחת סמוך
לכתב וכתב על נבי כתב נתבון לכתוב חית וכתב
שני זינין אחת בארץ ואחת בקורה כתב על שתי
כותלי הבית על שני דפי פנקס ואין נהגין זה עם זה
פטור כתב אות אחת נוטריקון רבי יהושע בן בתירא
מחייב והבמים פוטרים: ו הכותב שתי אותיות בשתי
העלמות אחת שחרית ואחת בין הערבים רבן גמליא
מחייב והכמים פוטרין:

כחתי לגני עד ומעי כמו עליו

פרק י"ד רבי אליעזר אומר האורג שלשה חוטין בתחלה
ואחת על האריגה חייב והכמים אומרים
בין בתחלה בין בסוף שיעורו שני חוטין: כ העושה
שתי פתי גירין בגירין בקירוס בגפה בכברה ובסדל

חייב

חייב וְהתופר שתי הפירות והקורע על מנת לתפור
שתי הפירות: הקורע בהמתו ועל מתו וכל הפקרין
פטורין והמקלקל על מנת לתקן שיעורו כמתקן:
שיעור המלבן והמנפץ והצובע והטווה כמלא רוחב
הסיט כפול והאורג שני חוטין שיעורו כמלא הסיט:
א רבי יהודה אומר הצד צפור למגדל וצבי לבית
חייב והכמים אומרים צפור למגדל וצבי לבית ולהצר
ולביברין רבן שמעון בן גמליא אומר לא כל הביברין
שוין זה הכלל כל המחוסר צידה פטור ושאינו
מחוסר צידה חייב: וצבי שנכנס לבית ונעל אהה
בפניו חייב נעלו שנים פטורין לא יכול אחד לנעול
ונעלו שנים חייבין ורבי שמעון פוטר: וישב האחד
על הפתח ולא מלאהו ישב השני ומלאהו השני חייב
ישב הראשון על הפתח ומלאהו ובא השני וישב
בצדו אף על פי שעמד הראשון והלך לו הראשון
חייב והשני פטור. הא למה זה דומה לנועל את ביתו
לשמרו ונמצא צבי שמור בתוכו:

קמח' חני • עד להכה חני

פרק י"ז שמנה שרצים האמורים בתורה הצדן והחובל
בהן חייב ושאר שרצים ורמשים
חובל בהן פטור הצדן לצורך חייב ושלא לצורך
זור חיה ועוף שברשותו הצדן פטור והחובל בהן
יב: ב אין עושין הילמי בשבת אבל עושה הוא
ז מי המלח וסובל בהן פתו ונותן לתוף התבשיל
ד רבי יוסי והלא הוא הילמי בין מרבה ובין מועט
ו' הן מי מלח המותרין נותן שמן בתחלה לתוף
פ' או לתוף המלח: אין אוכלין איזוב יום בשבת

עלפי

לפי שאינו מאכל בריאים אבל אוכל הוא את יעורו
וישיתה אבוב רועה כל האוכלין אוכל אדם לרפואה
וכל המישקין שותה חוץ ממי דקלים וכוס עקרין
מפני שהן לירוקה אבל שותה הוא מי דקלים לצמאו
וסף שמן עקרין שלא לרפואה: ד החושש בשניו
לא יגמע בהן את החומץ אבל מטבל הוא בדרכו
ואם נתרפא נתרפא החושש במתניו לא יסוך
יו וחומץ אבל סך הוא את השמן ורא שמן
ורד בני מלכים סכין שמן ורד על מכותיהן שכן
דרבם לסוך בהול רבי שמעון אומר כל ישראל בני
מלכים הם:

מס 1777 • פד טל מלאת

פרק ט"ו אלו קשרים שהיבין עליהן קשר הנמלין
וקשר הספנין וכשים שהוא חייב על
קשורו כך הוא חייב על התרן רבי מאיר אומר כל
קשר שהוא יכול להתירו באחרת מידיו אין היבין
עליו: נ יש לה קשרים שאין חייבין עליהן בקשר
הנמלין ובקשר הספנין קושרת אשה מפתח חלוקה
וחוטי סבכה ושל פסיקיא ורצועות מנעל וסנדל
ונודות יין ושמן וקדרה של בשר רבי אליעזר בן
יעקב אומר קושרין לפני הבהמה בשביל שלא תצא
קושרין דלי בפסיקיא אבל לא בחבל רבי יהודה
מתיר כלל אמר רבי יהודה כל קשר שאינו של
קיימא אין חייבין עליו: נ מקפלין את הכלים אפילו
ארבעה וחמשה פעמים ומציעין את הפטורה מל לי
שבת לשבת אבל לא שבת למוצאי שבת רבי
שמעון אומר מקפלין את הכלים ומציעין את המשות

מיום

פרקי שבת

מיום הכפורים לשבת וחלבי שבת קרבין ביום
הכפורים (כ"ה אבל לא של יום הכפורים בשבת) רבי
עקיבא אומר לא של שבת קרבין ביום הכפורים ולא
של יום הכפורים בשבת :

לחיי כערוגת עד צנות ירוסלים

פוקט"ו כל פתבי הקדש מצילין אותן מפני הדליקה
בין שקורין בהן ובין שאין קורין בהן
ואף על פי שפתובים בכל לשון טעונים גניזה ומפני
מה אין קורין בהם מפני בטול בית המדרש מצילין
תיק הספר עם הספר ותיק התפילין עם התפילין
ואף על פי שיש בתוכן מעות ולהיכן מצילין אותן
למבוי שאינו מפלש בן בתירא אומר אף למפולש:
ב מצילין מזון שלש סעודות הראוי לאדם לאדם
הראוי לבהמה לבהמה פיצד נפלה דלקה בליי
שבת מצילין מזון שלש סעודות בשחרית מצילין מזון
שתי סעודות במנחה מזון סעודה אהת רבי יוסי אומר
לעולם מצילין מזון שלש סעודות: ב מצילין סל מלא
בפרות ואף על פי שיש בו מאה סעודות ועגול של
דבלה וחבית של יין ואומר לאחרים בואו והצילו
לכם ואם היו פקחין עושין עמו חשבון אחר השבת
להיכן מצילין אותן לחצר המעורבת בן בתירא אומר
אף לשאינה מעורבת: ו ולשם מוציא כל כלי תשמישו
ולובש כל מה שיכול ללבוש ועושה כל מה שיכול
לעטוף רבי יוסי אומר שמונדה עשר פלים וחוזר
ולובש ומוציא ואומר לאחרים בואו והצילו עמי
ח רבי שכעון בן גנס אומר פורסין עור של גדי על
גבי שידה תיבה ומגדל שאחו בהן את האור מפני

פרקי שבת

שהוא מחוק ועושין מהיצה בכל הכלים בין מלאים
בין ריקנים בשביל שלא תעבור הדלקה רבי יוסי
אוסר בכלי חרש חדשים מלאים מים לפי שאין
יכולין לקבל את האור והן מתבקעין ומכבין את
הדליקה: ו נכרי שבא לכבות אין אומרים לו כבה וא
תכבה מפני שאין שב התו עליהן אבל קטן שבא
לכבות אין שומעים לו מפני ששבתתו עליהן: כופין
קערה על גבי הנד בשביל שלא תאחו בקירה ועל
צואה של קטן ועל עקרב שלא תשיך אומר רבי
יהודה מעשה בא לפני רבן יוחנן בן זכאי בערב
ואמר הוששני לומחטאת: ה נכרי שהדליק את הנר
משתמש לאורו ישראל ואם בשביל ישראל אסור
מלא מים להשקות בהמתו משקה אחריו ישרא ואם
בשביל ישראל אסור עשה גוי כבש לירד בו יורד
אחריו ישראל ואם בשביל ישראל אסור מעשה
ברבן גמליא וזקנים שהיו באין בספינה ועשה גוי
כבש לירד בו וירדו בו רבן גמליאל וזקנים:

אכה הלך עד אימה כנדגלות

מצאתי כהן צהר גדולים טלומרים ציפה הסבת קידם המקדשין קידוטה
רבא פרק ז' מתכנת סבת כי בו יורדו לכל יכסלו בטוס חלצה
חס וטלוס חף כי אחרותו כלילה חוזרים אותה ציפס וזהו כלל גדול וגם
פ"ק דהפכה כלים במטעם פתחלפ עטר קדוטה עד בטעה הקטרה כוף הפרק
והמטנה הדאטוכה הפרק הטני מטוס אל העמוד על הפרק כי בזה יתקשר
קשר חמין תורה וארץ ישראל וירושלים וציה המקדש וסבת ובי בראש וכל
המרכה לעטופ כטוב והיטר ילכה לטוב הנפון לידהיו וזו היא:

עשר קדושות הן ארץ ישראל מקודשת מכל הארצות
ומה היא קדושתה שמביאים ממנה עומר
זהכפורים ושתי הלחם מה שאין מביאין בן מכל
הארצות: עירות המקפות הזמה מקודשות ממנות
שמשלחין

שמישלחין מתוכן את המצורעים ומסבין לתוכן מת
עד שירצו יצא אין מחזירין אותו: לפנים מן החומה
מקודש מהם שאוכלים שם קדשים קלים ומעשר שני:
הר הבית מקודש ממנו שאין זביחו וזבות נדות וילדות
נכנסים לשם החיל מקודש ממנו שאין גוים וטמאי
מתים נכנסים לשם: עזרת נשים מקודשת ממנו שאין
טבול יום נכנס לשם ואין חייבין עליה השאת עזרת
ישראל מקודשת ממנה שאין מחוסר פפורים נכנס
לשם והייבין עליה השאת עזרת הבהנים מקודשת
ממנה שאין ישראלים נכנסין לשם אלא בשעת צרכיהם
לסמיכה לשחיטה ולתנופה בין האולם ולמזבח
מקודש ממנה שאין בעלי מומין ופרועי ראש נכנסים
לשם: ההיכל מקודש ממנו שאין נכנס לשם אלא
רחוץ ידים ורגלים: קדש הקדשים מקודש מהן שאין
נכנס לשם אלא כהן הגדול ביום חכפורים בשעת
העבודה אמר רבי יוסי בחמישה דברים בין האולם
ולמזבח שוה להיכל שאין בעלי מומין ופרועי ראש
ושחוי יין ושלא רחוץ ידים ורגלים נכנסים לשם
ופורשין מבין האולם ולמזבח בשעת הקטרה:

חטבה א' חפרק טני חטוב אל תעמוד על הפרק

פרק כ' פלי עין וכלי עיר וכלי עצם וכלי זכוכית
פשוטיהן טהורים ומקבליהן טמאין נשברו
טהרו חזר ועשה מהם כלים מקבלים טומאה מפאן
ולחבא כלי חרס וכלי נתר טומאתן שוה מטמאין
ומטמאין באויר ומטמאין מאחוריהן ואינן מטמאין
מגביהן ושבירתן היא טהרתן:

ועוד כעורה ב' יאמר זה החומר מחומר קטנה מכבוד הכעורה

ביומא

דשבתא כסעודתא תניינא כתיב או תתענג על יי על
יי ודאי דההיא שעתא אתגליא עתיקא קדישא וכלהו
עלמין כחדותא ושליוו וחרוות דעתיקא עבדין וכעודתא דיליה היא
ודאי כסעודתא חליתא דשבתא כתיב והאכלתיך נחלת יעקב חביב
דא היא סעודתא דזעיר אנפין דהוי בטלימותא וכלהו שיתא יומין מההוא
שליוו מחביבא ורעי בר נש למחדרי כסעודתיה ולא שלמא חלין סעודתי
דאינון סעודתי מהימנותא שלימותא דזרעא קדישא דישראל די מהימנותא
עלאה דהא דיליהן היא ולא דעמין עעו וכביניכך אחר ביניוכין בני
ישראל ח"ח כסעודתי חלין חסתמודעון ישראל דאינון בני מלכא דאינון
מהיכלא דמלכא דאינון בני מהימנותא ומאן דפנים אור סעודתא תניינא
אחוי פנימיותא לעילא ואחוי גרמיה דלאו מבני מלכא עלאה הוא דלאו
מבני היכלא דמלכא הוא דלאו מזרעא קדישא דישראל הוא ויהבין עליה
חמרא דחלה מילין דינא דבהינס וכו' ותא חוי בבלהו שאר זמנין וחנין
בעי בר נש למחדרי ומחדרי להסכני ואי הוא חדן בלמודו ולא יהיב
למסכני עונשיה סבי דהא בלמודו די ולא יהיב חרו לאהרא עליה כתיב
זריתי פרס על פניכם פרס חניכם ואי איהו בשבתא חרי אף על גב דלא
יהיב לאהרא לא יהבין עליה עונשא כשאר זמנין וחנין דכתיב פרס
חניכם פרס חניכם קאמר ולא פרס שבתים כס' וכתוב חרשים ומועריכם
שנאה נפשי ואלו שבת לא קאמר ובניי כך כתיב ביני וכו' בני ישראל:
זמנוס דכל מהימנותא אשהכח בשבתא יהבין ליה לכר נש נשמתא אחרא
כשמתא עלאה נשמתא דכל שליוו בה כדנמח דעלמא דאתי ובניי
כך חקרי שבת מוהי שבת שמתא דקב"ה שמתא דאיהו שלים מכל סטרוי
אמר רבי יוסי ודאי כך היא ווי ליה לכר נש דלא אשליס חדותא דמלכא
קדישא ומאן חדותא דיליה חלין תלת סעודתי מהימנותא סעודתי
דאברהם יצחק ויעקב כלילן בהו וכלהו חרו על חדו מהימנותא שלימותא
מכל סטרוי תאנא בהדין יומא מתעטרין אבהו וכל בנין ינקין מס דלאו
הבי בכל שאר חנין וחמין בהדין יומא חייביא דבהינס נייחין בהדין
יומא כל דינון אחכפין ולא מתערין בעלמא בהדין יומא אורייתא
נותעטרא בעטרין שלמין בהדין יומא חדותא ותפוקא אשתמע בתלתן
וחמין עלמין בללאו

אתקינו בעודתא דמהמנותא שלימתא חדותא
דמרבא קדישא: אתקינו סעודתא דמלכא
דא היא סעודתא דעתיקא קדישא דחקל תפוחין
העיר

קידוש שבת

וועיר אנפין אתין לסערא בהדיה :

א סדר לסעודתא •
 ב ואזמין בה השתא •
 ג הזריה ישרי בה •
 ד ובחמרא טבא •
 ה שדר לן שופריה •
 ו ויחזי לן סתריה •
 ז גלה לן טעמי •
 ח דאינון את בשמיה •
 ט דורא דלעילא •
 י ויתרפי הילא •
 יא דו חצדי הקלא •
 יב ומלילו מלא •
 יג דם רבון עלמין •
 יד תגלון פתגמין •
 יו עטר פתורא •
 יז עמיקא וטמירא •
 יח אלין מליא •
 יט ותמן מאן שריא •
 כו בנו יתיר יסני •
 כז ויפב בת זוגיה •
 כח חי יהוה וברוך צורי • ביהוה התהלל נפשי • כי יהוה
 יאיר גרי בהלו גרו עלי ראשי : יהוה רעי לא
 אחר • על מי מנוחת ינהלני • נותן לחם לך בשר •
 לחם הקי הטריפני : יהי רצון מלפניך • אתה אלהי
 קדושי • תערוך לפני שלחנך • תדשן בשמן ראשי : מי
 יתן מנוחתו לפני אדון השלום • והיתה שלמה מטתי •
 ה'היים

קידוש שבת

לב

ההיים והשלום : ישלח מלאכו לפני • ללוותי לוייה •
 בכום ישועות אשא פני מנת כוסי רוייה : צמאה נפשי
 אל יהוה ימלא שבע אסמי אל ההרים אשא עיני
 בהלל ולא כשמאי : חדות ימים ושנות עולמים עורה
 כבודי עורה ועל ראשי יהיו תמים • גר מצוה ואור
 תורה • קומה יהוה למנוחתתי אתה וארון עזך • קח
 נא את ברכתי • והחזק מגו חוזך :

מזמור לדוד יהוה רעי לא אחר : בנאות דשא
 ירביצני על מי מנוחת ינהלני : נפשי ישוב
 ינחני במעגלי צדק למען שמו : גם בי אלק בניא
 צלמות לא אירא רע כי אתה עמדי שבטך ומשענתך
 דמה ינחמני : תערך לפני שלחן נגד צוררי דשנת
 בשמן ראשי כוסי רוייה : אך טוב וחסד ירדפוני כל
 ימי חיי ושבתתי בבית יהוה לארך ימים :

קודם טיחזו הכוכב בטפידיו יאמר

אל נערץ כסוד קדושים רבם ונורא על כל סביביו : עזי וחמרת ים ויהי
 לי ליטועה : כל הנשמה תהלל ים הללויה :

קודם קדושה רבא גסון לומר לשון כזוהר פרשה ויקהלי

קידושא

דיומא סא אוקמוס כורא פרי הנפץ גלא יתירי דהא יומא
 קאים לקדשא ליה • מה דלית הכי כליליא דאנן כריכין
 לקדשא ליה בהני מילין כתם דאוקימנא • ולא אתקדש האי ליליא אלא
 בעמא קדישא לתתא כד שריא עלייהו ההוא רוחא עלאה ואנן בעינן
 לקדשא ליה כרעותא רבא ולכוונא דעתא להאי • וימא איהו קא מקדשא
 ליה • וישראל מתקדשי בכלותין וכעותין ומתקדשין כקדושתיה כהאי
 יומא וזכאין ישראל עמא קדישא דאחסיכו יומא דא אחסנת עותא לעלמין •
 בילאין •

לשם יחוד קב"ה ושכינתיה בדחילו ורחימו ליחד טס י"ה כו"ה דיחוד
 טלים בשם כל ישראל הנבא הנבי דא לקיים מצות עשה לקדש על
 פיין קדושה רבא • כאשר בקדש הלולים ומעשה ידינו כוננה עלינו י"ה
 המתעלה באור הקדוהן טורס כל הענפים במצבט האורים במים וכיין
 גישוב פוד אל סבא ר לשאוב וממנה תסתלשל בכל העומות ולכר"ן לאור
 באור

קידוש שבת

וועיר אנפין אתין לסערא בהדיה :
 סדר לסעודתא • בצפרא די שבתא
 ואזמין בה השתא • עתיקא קדישא
 הזריה ישרי בה • בקדושא רבא
 ובחמרא טבא • דביה תהדי נפשא
 שדר לן שופריה • ונחוי ביקריה
 ויחוי לן סתריה • דאתאמר בלתישא
 גלה לן טעמי • דבתריסר נהמי
 דאינון את בשמיה • כפילא וקלישא
 דורא דלעילא • דביה חיי פלא
 ויתרפי הילא • זתיסק עד רישא
 דו חצדי הקלא • בדבור ובקלא
 ומלילו מלא • כמתיקא וכדובשא
 דם רבון עלמין • במילין סתימין
 תגלון פתגמין • זתימרון הדושיא
 עטר פתורא • ברוא יקירא
 עמיקא וטמירא • דלאו מרתא אושא
 אלין מליא • יהון ברקיעיא
 ותמן מאן שריא • דלא ההוא שמישא
 בו יתיר יסני • לעיבא מן דרגיה
 ויפב בת זוגיה • דהות פרישא
 חי יהוה וברוך צורי • ביהוה תתהלל נפשי • כי יהוה
 יאיר גרי בהלו גרו עלי ראשי : יהוה רעי לא
 אחר • על מי מנוחת ינהלני • נוהן רחם לכו בשר •
 לחם הקי הטריפני : יהי רצון מלפניך • אתה אלהי
 קדושי • תערוך לפני שלחנך • תדשן בשמן ראשי : מי
 יתן מנוחת לפני ארון השלום • והיתה שלמה מטתי •
 דהחיים

קידוש שבת

לב

חיים והשלום : ישלח מלאכו לפני • ללוותי ליה •
 בכוס ישועות אשא פני מנת כוסי רוייה : צמאה נפשי
 אל יהוה • ימלא שבע אסמי אל ההרים אשא עיני
 בהלל ולא כשמאי : חרות ימים ושנות עורמיס עורה
 כבודי עורה • ועל ראשי יהיו תמים • גר מצוה ואור
 תורה • קומה יהוה למנוחתי אתה וארון עזך • קח
 נא את ברכתי • והחזק מגו חוזך :
 מזמור לדוד יהוה רעי לא אחר : בנאות דשא
 ירביצני על מי מנוחת ינהלני : נפשי ישוב
 ינחני במעגלי צדק למען שמו : גם בי ארך בניה
 צלמות לא איראדע כי אתה עמדי שבטך ומשענתך
 דמה ינחמני : תערוך לפני שלחן נגד צורכי השנת
 בשמן ראשי כוסי רוייה : אך טוב וחסד ירדפוני בל
 ימי חיי ושבת בביית יהוה לארך ימים :

קודם טיחון הכוס בטפידיו יאמר

אל נערץ בסוד קדושים רבה ונורא על כל סביביו : עזי וזמרת יה ויהוה
 לי ליטופה : כל הכסמה תהלל יה הללויה :

קודם קדושה רבא בסון לומר לשון הזוהר פרשה ויקהלי

קידושא

דיומא סא אוקנווה כורא פרי הנסן גלא יתיר דקא יומא
 קאים לקדשא ליה • מה דלית הכי כליליא דאכן כריכין
 לקדשא ליה בהני מילין כמא דאוקימנא • ולא אתקדש האי ליליא אלא
 בעמא קדישא לתתא כד טריא עלייהו סהוא דוחא עלאה ואכן בעינן
 לקדשא ליה כרעותא דלכא ולכווכא דעתא להאי • ויומא איסו קא מקדשא
 ליה • וישראל מתקדשי בכלותין וכעותין ומתקדשין בקדושתיה כהאי
 יומא זכאין ישראל עתא קדישא דאחסינו יומא דא אחסנת ירותא לעלמין •
 כילאין •

לשם יחוד קב"ה ושכינתיה בדחילו ורחימו ליתד סס ז"ה בוי"ה ביחוד
 סלים בשם כל ישראל הכה הנכי דא לקיים מצות עשה לקדש על
 היין קדושה רבא • נאדר בקדש הלולים ומעשה ידינו כוננה עלינו י"ה
 המתעלה באור הקדיון טורט כל הענפים במעט האורים במים וכיין
 גיטוב קוד הל סבא ר לשאוב וממנה תסתלשל בכל העוגמיה ולכר"ן לאור
 באור

באור החיים עולם שכלו שבת מנוחה לחיי העולמים והיי נפש ה' הלהיגו עלינו ומעסה ידינו כוננה עלינו ומעסה ידינו כוננהו :

אם תשיב משבת לגרף עשות הפציה ביום קדשי וקראת לשבת ענג ולקדושי יהיה מכבד וכבדתו מעשות דרכיה ממצוא הפצה ודבר דבר : אז תתענג על יהוה והרפתיה על במתי ארץ והאכלתיה גחלת יעקב אביה כי פי יהוה דבר :

ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם ברית עולם : ביני ובין בני ישראל אות הוא לעלם כי ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפיש : ויש כי תביט לומר (זכור את יום השבת לקדשו) ששתי ימים תעבד ועשיית כל מלאכתך : ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך עבדך ואמתך ובחמך וגרף אשר בשעריך : כי ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ את הים ואת כל אשר בם וינח ביום השביעי) על כן ברך יהוה את יום השבת ויקדשהו :

ומנוה להדר אחריו לקידוש ואין בו חיוב גמור כמו טיט חיוב בליה ויכרך בקול רם

סברי מרגן

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא פרי הנפץ : ושוחה כדי רביעית ויפן לכל החיובין ויטול ידיו ומכרך על נטילת ידי וקידש סידע על טהי כפרוה יחמד למבצע על רפתא הכהוב לעיל בליט טבה ואחר כך יבטע ויכרך ברכת המוליק חמד טאכל כזיה המליה חמד הפלחזו :

ליחרא שחא דקב"ה ושטנתיה בדחילו ורחימו ליחד פסי"ה נו"ה ביחודא שלים בשם כ ישראל הנה אנכי בא לקיים מלות סעודת שנית על שבת קדש המיוחסת לאברהם חסידא לתקן את שרטה במקום עליון וכזכותה ביכול מדינה על נהיגס ויקיים בנו מקרא טבתוב אז תתענג על ק' וכו' ויהי נועם ק' וכו' :

כתבו הכובקיא שחייב אדם לבדך בכל יום מאה ברכות ובסעודה ויחייב טיובים טחין בהם כל כך ברכות מהלומים אותן בחיי פירות וטובה חמן לקוראים בהורה ולמפטיר ומכוון לבו אז טיטלו להטלים ומפני טעם זה כריבואו לו פירות בטבת בהוד הכעודה יאמר לאכול חוהם עד אחר הסעודה כדי שיסתכר בזה ברכה אחרונה חבל לא יעשה כן מטוב ברכה טחינה לרובה ואחר הפעודה ילמוד על הטלמן ויזמר זמירות ומנחה כהוב כוכבין לומר זמירות כי אינך קלל יומן ואמר חרור יוצו ולא יחא ננכה בו טמ בטבת טטיוט מנחך כדכתיב על כן ברך ה' אלהי יום הטבת ויקדטכו לריך לרגן :

לרבי ישראל

יום זה מכבד מכל ימים כי בו שבת צור עולמים : יום זה ששת ימים תעשה מלאכתך יום השביעי לאלהיך שבת לא תעשה בו כל מלאכה : כי כל עשה ששת ימים : יום זה ראשון הוא למקדאי קדש יום שבתון יום שבת קדש על כן כל איש על ינו יקדש על שתי להם יבצעו חמימים : יום זה אכול משמנים שתה ממתקים בי אל יתן לכל בוד דנקים בגד לבוש לתם חקים בשר ודגים זבל מסעמלס : יום זה לא תחסר כל בו ואכלת ושבעת ומנכת את יהוה אלהיך אשר אהבת כי ברכת מכל העמים : יום זה השמים מספרים כבודו וגם הארץ מלאה חסדו ראו כי כל אלה עשתה ידו כי הוא הצור בעל תמים :

יום זה

יום שבתון אין לשכוח זכרו כרית הניחח וצח מצאה בו מנוח ולם ינוחו יגיעי כח : יום זה יום נכסד לפני אמונים זהירים לשמרו אבות ובנים חתוק בשני לחות אבנים מרוב אונים ואפיץ בה : ויחא פתח בלם בברית יחד נעשה ונשמע אמרו באחה ופתחו וענו יהוה אהר ברוך הנותן ליעף בתו ויחא פתח אשר נע פצאן טעת יזכר למקדו בדיח ושבלעיה

לבל יעבר בם מקרה רעה באשר נשבעת על פי
נה: יונה

פי אשמרה שבת אר ישמרני אות היא לעולמי
עד בינו וביני: אסור מצא חפץ עשות דרכים
גם מלדבר בו דברי צרכים דברי סחורה אף דברי
מלכים אהנה בתורת ו ותחכמני: אות היא בו אמצא
תמיד גופש לנפשי הנה לדור ראשון נתן קדושי
מופת בתת לחם משנה בששי פכה בכל ששי יבפיל
מזוני: אות היא רשם בדת האל חקא פגניו בו לערוך
לחם פנים לפניו על בן להתענות בו על פי נפניו
אסור לבד מיום כפור עוני: אות היא הוא יום מכובד
הוא יום העונות לחם ויין טוב בשר ודגים המתאבלים
בו אהור נסונים פי יום שמחות הוא ותשמחני:
אות היא סתל מלאכה בו מופו להכרית על בן אכבס
בו לצי בבגדית אתפללה אל אל ערבית ושחרית
ספוף וגם מנחה הוא יענני: אות היא

שמרה שכמותי למען תינקו ושבעתם מזיו ברכותי
אל חסנוחה בי באתם ולוו עלי בני ועדנו
פסני: שבת היום ליהוה: לעמל קראו דרור
ונתתי אם ברבתי אשה אל אחותה לצרור לגילות
על יום שמחתי בגדי שיש עם שני והתבוננו מוקני
שבת וחס ליהוה: ולוו מהרו את המנה לעשות את
דעת אסורי וחשבו עם הקונה לשלם אכול והותר
כמה כי אמני ושתויין משמני שבת היום ליהוה:
לוו חנה יום גאולה יום שבת אם תשמרו והייתם לי
סגולתי לנו באחר תעבורו ואז תהיו לפני ותמלאו
צפוני שבת היום ליהוה: ולוו חובק קריתי א אלהים

עליא

עליזן והשב את נותי בשמחה ובהניון ישודרו שם
רנני לוי וכהני ואז תהענג על יהוה: ולוו
דרור יקרא לבן עם בת וינצרכם כמו בבת נעים
שמכם ולא יושבת שובו ונוחו ביום שבת
דרוש נוי ואולמי ואת ישע עשה עמי נטע שורק
בתוך פרמי ישע שועת בני עמי: דרוך פורה
בתוך בצרה וגם בכל אשר גברה נהוץ צרי באף
ועברה עמע קולי ביום אקרא אלהים תן במדבר
הר הדם שטה בראש תדהר ולמה הירולנוהר שלומים
תן כמי נהר: הרוך קמי אל קנא כמוג לבב וגמגינה
ונרדאב פה ונמלאנה לשוננו לק רנה: דעה חכמת
לנפשה והיא פתר לראשך נצור מצות קדושיך שמור
ישבת קדשך:

ואחר במד ככעורה יטול ידיו למים אחרונים ואחר

ידי אסחי אנא לגבי חד מנא לסטרא הורינא
דלית בה ממשא:
אזמן בתלתא בנסא דברכתא לעלת עלתא
עתיקא קדישא:

וקודם ברכה יאמר פסוק זכ

אז תתענג על יהוה והרכבתיה עלי במחתי ארץ
והאכלתיך נחלת יעקב אביך כי פי יהוה דברה:

ואחר כך יאמר מזמוריכ חלו

מזמור קכ"ח ש"ל אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי
מזמור מ"פ למנצח על ששנים לבני קרח משביל שיר
ידידת: רחש לבני זכו

מזמור כ"ד לזכר מזמור ליהוה הארץ ומלואה

ואחר כך יאמר מקראי קודם כמו זלילה זכרתי כפאז

אחד

אחר כבוד שחרית קובעים מדרש לקרא בתורה ובנביאים וזכרונם
ולדרוש בדברי הגדה ובני חכם שאינם עוסקים בתורה כל ימי השבוע
יהעקרו יתר בתורה בדין ונת' העוסקים בתורה כל ימי השבוע ומחוייב
כל חכם ללמוד בפוסקים ראשונים ואחרונים כל דיני שבת כי רבים הם עד
חמד ויא' לאו בר הכי הוא שיכול ללמוד בפגמו החוייב לילך לת"ח טילמד אותו
והמלמד מחוייב ללמוד דיני שבת כדי שידע לומר לשאור ולעטוף ולקיים כי
יש כמה דברים המוקלים שחכמים לטלטל וטאר דברים שאיני יודע להזכר
חזק

וגם כן אחר האכילה ייסן חבט כי שבת ר"ת סיני' בשבת העכו"ג וקודם ליסן
יאמר ויהי כועס וכו' וכן כטיסן בימי החול יאמר ויהי כועס

תפלת מנחה לשבת

קודם תפלת מנחה יאמר זה בנוכח

ליחרא סמיה דקודשא בריך הוא ושכינתו בדלילו ורחימו ליחרא עם
י"ה ברו"ה ביחודה שלום בשם כל ישראל הגה הנבי ברא
לפתלל הפלת מנחת שבת שתיקן יחזק עקידה ליחדה שכינתה דקודשה
ברוך הוא בורפא שמאלא ובכח מלך רבון העליון יריע אף יכריח במלח
המלך הקדיש ויהי על עממו המיד לרצון להסבית אויב ומתקם ויך אף
הפלסתי על מלכו והכרעה זרחה במלכו וברכוכך תרום קרנני כי
מתך מקור חיים בהורך נראה הור : כשמן הטוב על הראש ירד על הזקן
זקן אהרן סירד על פי מדותיו : ויהי נועם ה' אלינו עלינו ומעשה ידינו
פתח עלינו ומעשה ידינו כוננהו : יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך
ה' לורי וגואלי :

למנצח על חגתית לבני קרה מזמור : מה ירירות
משכנותיך יהוה צבאות : נכספה וגם כלתה
צפשי לחצרות יהוה לבי ובשרי ירננו אל אל ה' : גם
צפור מצאה בית ודרור קן לה אשר שתה אפרהיה
את מצבותיך יהוה צבאות מלכי ואהי : אשרי יושבי
ביתך עוד יהללוק סלה : אשרי יושבי
בלבבם : עברי בעמק הבכא מעין ישיתוהו גם ברכות
יעשה מצדה : ירכו מהיל אל חיר יראה אל אלהים
בציון : יהוה אלהים צבאות שמעה תפלת האזינה
איהי יעקב סלה : מגנינו ראה אלהים והבט פני משיחך :
פי שוב יום שחצריך מאך בהרתי הסתופף בבית אהי
מדר

מדרש באהלי רייעיבי ימש ומגן יהוה אלהים חנוכבוד
יתן יהוה לא ימנע טוב להולכים בתמים : יהוה צבאות
אשרי אדם בטח בך :

ויש אומרים סדר העבודה כמו במנחה של חול

וידבר יהוה אל משה לאמר : צו את בני ישראל ואמרת
אלהם את קרבני לחמי לאשי ריח ניחחי
תישמרו להקריב לי במועדו : ואמרת להם זה האשה
אשר הקריבו ליהוה כבשים בני שנה חמימים שנים
ליום עלה תמיד : את הכבש אחד תעשה בבקר
ואת הכבש השני תעשה בין הערבים : ועשירית
האיפה סלת למנחה בלולה בשמן כתיב רביעית
ההין : ערת תמיד העשיה בהר סיני לריח ניחח אשה
ליהוה : ונסכו רביעית ההין לכבש האחד בקדש
הסך נסך שבר ליהוה : ואת הכבש השני תעשה בין
הערבים ממנחת הבקר ונסכו תעשה אשה ריח
ניחח ליהוה :

ויש אומרים פטוס הקטורת וסדר העבודה

וערבה ליהוה מנחת יהודה וירושלם בימי עזר
ובשנים קדמניות :
אשרי יושבי ביתך עוד יהללוק סלה : אשרי העם
שפכה לו אשרי העם שיהוה כהן אהי :
תהלה לרוד ארוממך אלהי המלך ואברכה שמך
לעולם ועד : בכל יום אברכה ואהללה שמך
לעולם ועד : גדול יהוה חכמה ומהלל מאד וגדולתו
אין חקר : דור לדור ישבח מעשיך וגברתיך וגדלת
הדר כבוד הודך ודברי נפלאתיך אשיחור וגדולת
גוראותיך יאמרו וגדולתך אספתה : וברוך שמיך
יביעו

יביעו וצדקתך ירננו: חנון ורחום יהוה כינח ארך אפים
 וגדל חסד: טוב יהוה חסד לכל ורחמיו על כל מעשיו:
 יודוך יהוה גבורה כל מעשיך וחסדיך יברוכה: כבוד
 מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו: להודיע לבני האדם
 גבורתו וכבוד הדר מלכותו: מלכותך מלכות כל
 עולמים וממשלתך בכל דור ודור: סומך יהוה תפלת
 לכל הנפלים וזקף לכל הכפופים: עיני כל אליך
 ישברו ואתה נוהן להם את אכלם בעתו: פותח את
 ידך (יכוין מאל כפסוק זה כי בו עיקר הפרנסה ר"ת פאי גימטריא
 יאהדונהי ס"ת התך) ומשביע לכל חי רצון: צדיק
 ינהווהו יסוד בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו: קרוב
 יחזה מלכות לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת:
 רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם: שומר
 יהוה נח את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד:
 תקלה יהוה סוד ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו
 לעולם ועד: ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם
 הללויה:

ובא לציון גאל ולשבי פשע ביעקב נאם יהוה:
 ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר
 יצא ודברי אשר שמתו בפיה לא ימוש מפיה ומפי
 זרע ומפי זרע זרעך אמר יהוה מעתה ועד עולם:
 ואתה קדוש יושב תהלות ישראל: וקרא זה אל זה
 ואמר קדוש קדוש קדוש: יהוה צבאות מלא
 כל הארץ כבודו: ומקבלין רין מודין ואמרין כל
 קדוש בשמי מרומא עילאה בית שבנתיה קדיש על
 עובד גבורתיה קדיש לעלם ודעלמי עלמאי
 צבאות מליא כל ארעא זין קדיה: צבאות שאני

שמחתני יהוה בפעליך במעשי ידיך ארנן: מה גדלו
 מעשיך יהוה מאד עמקו מהשבתיה: איש בער לא
 ידע וכסיל לא יבין את זאת: בפרח רשעים כמו עשב
 ויציצו כל פעלי און להשמדם עדי עד: ואתה מרום
 לעלם יהוה: כי הנה איביך יהוה כי הנה איביך יאבדו
 יתפרדו כל פעלי און: ותדם כראם קרני בלתי בשמן
 רענן: ותבט עיני בשורי בקמים עלי מדעים תשמענה
 אזני: צדיק כתמר יפרח כארו בלבנון ישנה: שתולים
 בבית יהוה בחצרות אלהינו יפריחו: עוד ינוכחו
 בשיבה דשנים ורעננים יהיו: להניד כי ישר יהוה צורי
 ולא עולתה בו:

וחזרין ס"ת למקומו וחומר יהללו וחמר טמכים ס"ת להיכל פומד סחון
 פי לקח טוב נתתי לכם תורתי אל תעזבו: תפוח
 תפלת קטרת לפניך משאת כפי מנחת ערב
 וחומר סחון חני קדיש וחמר כך חומרים תפלה מנחה
 וחומר כעבד לפני רבו יציונה כמו בטמריה וכוון בלבד טס זה בכל הכרונות
 וכ' חזניות מהטס טמון בכל כפס טפוח כורע כחצר הרחל:

אדון הכל יאהדונהי היה חוה ויהיה
 אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:
 ברוך אתה יהוה (יא) אלהינו ואלהי אבותינו
 אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב
 האל הגדול הגבור והנורא אל עליון נוסל חסדים
 מוזבים קונה הכל יוזכר חסדי אבות ומביא גיל
 לבני בניהם למען שמו באהבה: בימי הסוכה חזמר
 וברנו לחיים (אל) מלך חפץ בחיים כתחנו ביום
 חיים למען אלהים חיים (אל חי)
 מלך עוזר ומושיע ומגן ברוך אתה יהוה חיים

אברהם :

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע
(בקיז מוריד הטל) (ובחורף משיב חרות ומוריד
הגשם) כבלכל היים בהסד מחיה מתים ברחמים
רבים סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים
ומקיים אמונתו לישיני עפר מי כמוך בעל גבורות
ומי דומה לך מלך ממת ומחיה ומצמיח ישועה
בעני תשובה אומרים

מי כמוך אב הרחמן וזכר יצוריו ברחמים לחיים :
ונאמן אתה להחיות מתים ברוך אתה יהוה מחיה
המתים :

ובחזרת שלח לכונו אומר נקדישך ונושאים עיניהם למרום

נקדישך ונעריצך בנועם שיח סוד שרפי קדש המשלשים
לך קדושה (בנינו אומר המקדישים שמך בקדש)
וכן כתוב על יד נביאך וקרא זה א זה ואמר קדוש
קדוש קדוש יהוה צבאות מלא כל הארץ כבודו :
לעמיתם משבחים ואומרים ברוך כבוד יהוה ממקומו :
ובדברי קדשך כתוב לאמר ימלך יהוה לעולם
אלהיך ציון לדר ודר הללויה :

אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך
סלה (כי אל מלך גדול וקדוש אתה) ברוך
אתה יהוה האל הקדוש : (בימי תשובה המלך הקדוש)
אתה אחד ושמך אחד ומי כעמך ישראל גוי אחד
בארץ תפארת גדולה ועטרת ישועה יום
מנוחה וקדושה לעמך נתת אברהם יגל יצחק ירנן
יעקב ובניו ינוחו בו מנוחת אהבה ונדבה מנוחת
אמת ואמונה מנוחת שלום השקט ומטח מנוחה
שלמה

שלמה ישאתה רוצה בה יפירו בניך וידעו כי מאתך
היא מנוחתם ועל מנוחתם יקדישו את שמך :
אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא במנוחתנו קדשנו
במצותיך שים חלקנו בתורתך שבענו
מטובך שמח נפשנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך
באמת והנחילנו יהוה אלהינו באהבה וברצון שבת
קדשך וינוחו בסכל ישראל מקדשי שמך ברוך אתה
יהוה מקדש השבת :

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה
והשב העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל
ותפלתם באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד
עבודת ישראל עמך : בראש חודש אומרים

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא יגיע יראה וירצה
ישמע יפקד ויזכר וזכרונו וזכרון אבותינו
וזכרון ירושלם עירך וזכרון משיח בן דוד עבדך
וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה לטובה
לחן לחסד ולרחמים ביזם ראש החדש הזה לרחם
בו עלינו ולהושיענו זכרנו יהוה אלהינו בולטובא
ופקדנו בו לברכה והושיענו בו לחיים טובים בדבר
ישועה ורחמים חוס והננו וחמול ורחם עלינו
והושיענו כי אליך עינינו כי אל מלך חנון ורחום
אתה :

ואתה ברחמיך הרבים תהפוך פנו ותרצנו ותחזינה
עינינו בשוכך לציון ברחמים ברוך אתה יהוה
המחזיר שכנינו לציון :

מודים אנחנו לך ישאתה הוא יהוה (וג) אלהינו
ואלהי אבותינו לעולם ועד צמח צדק חיים

ומגן ישענו אתה הוא לדור ודור גודה לך ונספר
תהלתך על היינו המסורים בידך ועל נשמותינו
הפקודות לך ועל נסיה שבכל יום עמנו ועל
גפלאתיך וטובותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים
הטוב כי לא כלו רחמיך המרחם כי לא תמו
הסדיף כי מעולם קוינו לך כחוכה לומרים

על הנסים על הפורקן על הגבורות ועל התשועות
ועל הנפלאות ועל הנחמות שעשית לאבותינו
בימים ההם בזמן הזה בימי מתתיה בן יוחנן כהן
גדול חשמונאי ובניו כשעמדה עליהם מלכות יון
קרשעה על עמך ישראל לשבחה מתורתך ולהעבירם
מחקי רצונך ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם
בעת צרתם רבת את ריבם דנת את דינם נקמת
את נקמתם מסרת גבורים ביד חלשים ורבים ביד
מעטים ורשעים ביד צדיקים וטמאים ביד טהורים
וזרים ביד עוסקי תורתך ורך עשית שם גדול וקדוש
בעולמך ורעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן
כהיום הזה ואחר כך באו בניך לדביר ביתך ופנו
את היכלך וטהרו את מקדשך והדליקו נרות
בהצרות קדשך וקבעו שמונה ימים אלו בהלל
ובהודאה ועשית עמהם נסים ונפלאות וגודה לשמך
הגדול סלה :

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמך מלפנו
לעולם ועד וכל המים ירוך סלה :

(בשלה ימי השוכה) ובתוב לחיים טובים כל בני בדיהך
ועלנו וברכו את שמך הגדול באמת לעולם כי
טוב האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב ברוך
אתה

אתה יהוה (הי) הטוב שמך ולך גאה להודות :
עיים ירום טובה וברכה חיים חן וחסד ורחמים
עלינו ועל כל ישראל עמך וברכנו אבינו כלנו
יהד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יהוה אלהינו
תורה וחיים אהבה וחסד צדקה ורחמים ברכה
ושלום וטוב בעיניך לברכנו ולברך את עמך ישראל
ברוב עז ושלום :

בעשרה ימי השוכה

ובספר היים ברכה ושלום ופרנסה טובה וישועה
ונחמה וגזירות טובות נזכר ונכתב לפניך
אנחנו וכל עמך ישראל לחיים טובים ולשלום :

ברוך אתה יהוה דמברך את עמו ישראל בשלום אמן :
יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי :
טוב נומר סיר לחפלות אשא טיני אל הכהים

אלהי נצור לשוני מרע ושפתותי מדבר מרמה
וקמקללי נפשי תרום ונפשי כעמר לכל
תהיה פתח לבי בתורתך ואחרי מצותיך תרדף
נפשי וכל הקמים עלי לרעה מהרה הפר עצתם
וקרקל מהשבורים יהיו כמץ לפני רוח ומלאך יהוה
דוחה : עשה למען שמך עשה למען ימינך עשה
למען תורתך עשה למען קדושתך למען יתלצון
ידיך הושיעה ימינך וענני : יהיו לרצון אמרי פי
והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי :

וכזרע וכופים נ' פכיעות לאחוריו וטוקר דגל סחאל המלה ונפולו כדוש יאמר
טוטה טלום ויטפחה לכל סחאל וכטיטטה עלים ובהמה בימין :

עושה שלום במרומי הוא ברחמינו יעשה שלום עלינו
ועל כל ישראל ואמר אמן :

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו וטובי אבותינו שלא תעלה קנאת אחרי עלי
ולא קנאתי על אחריים ואלא הכעוס היום ואלא הכעוסך ותלילוני
מילך הרע ותן בלבי הלצה ופניו ויראת חטא מלכנו ואלהינו יחד
שמך בפולמך ובנה ביתך יכלל היכלך וקבץ גליות כדה לאנך וסמך
עדתך במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך אמן :

מודים דרבנן

מודים אנחנו לך שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו אלחי כל בשר
יוצרנו יוצר בראשית ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש יעל
שהחיינתנו והייבמתנו כן תחיינו ותחננו ותאכופ גלותנו להצרות קדשך
לשמור חקיך ולעשות רצונך בלבב שלם על שאנו מודים לך ברוך אל
ההודאות :

סכת שמל בו יום סאלו היה מול לא היו אומרים בו כמנחה כפילת אפים איך
תומרים לדקתך מוז מסכה שמל בו ראש השנה ויום הכפורים שאומרים ויהי

צדקתך בהררי מ' משפטיך תהום רבה אדם ובהמה
תושיע יהוה : וצדקתך אלהים עד מרום
אשר עשית גדולות אלהים מי כמוך : צדקתך צדק
לעולם ותורתך אמת :

יתגדל ויתקדש שמייה רבא בעלמא די ברא ברעותיה
וימליך מלכותיה ויצמח פורקניה ויקרב
משיחיה בחייבון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל
בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן : יהא שמייה רבא
סברך לעלם ולעלמי עלמיא יתברך וישתבח ויתפאר
ויתרום ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל
שמייה דקדשא בריה הוא לעילא מן כל ברכתא
שירתא תשבתהא ונחמתהא דאמירן בעלמא ואמרו
אמן :

תתקבל צלותהון ובעותהון דכל בית ישראל קדם
אבוהון דבשמיא וארעא ואמרו אמן :

יהא שלמא רבא מן שמיא חיים ושבע וישועה
והנחמה וישועה ורפואה וגאולה וסליחה וכפרה
והצלה ויהא רבא מן שמיא ואמרו אמן :

עשה

עשה שלום במרומינו הוא ברחמינו יעשה שלום עלינו
ועל כל ישראל ואמרו אמן :

כשנת פטופס אומרים מזמור לא ובחצות קודם הרגל יאמר מזמור כטייך
לחובו הרגל ובסוף טבתות הסנה אומרים :

הללויה אודה יהוה בכל לבב ישראל ועדה :
גדלים מעשי יהוה דרושים לכל חפציהם :
הוד והדר פעלו וצדקתו עמדת לעד : זכר עשרת
לנפלאותיו חנון ורחום יהוה : טרף נתן ליראיו זכר
לעולם בריתו : פח מעשיו הגיד לעמו לחת להם
נחלת גוים : מעשי ידיו אמת ומשפט נאמנים כל
פקודיו : סמוכים לעד לעולם עשויים באמת וישר :
פדות שלח לעמו צוה לעולם בריתו קדוש ונורא
שמו : ראשית חכמה יראת יהוה שכל טוב לכל
עשיהם תהלתו עמדת לעד :

ואומה כחזן קדיש יבא טלמא רבא ופלינו לטבח ואמר כך יש אומרים ארבעה
מזמורים אלו :

למנצח בנגינות מזמור שיר אלהים יחננו ומזמור יתח
מלך גאות לבש ומזמור שיר המעלות לדוד הנתמת
טוב ומזמור מזמור לדוד יהוה רועי זכו :

לסעודה שלישיתו

ואמר חכמה לבעודה שלישיית לזעיר אגבין ואמר טענה פרקים טל

פרק י"ו כל הפלים נטלין בשבת והללותיהן עשה
אף על פי שנתפרקו בשבת שאינן דומין
לדלתות הבית לפי שאינן מן המוכן : כ נוסל אלו
קורנם לפצע בו את האנשים וקורדום להתוך בו
את הדבילה מנה לנרור בה את הנביאים

לגרוף

פרקי שבת

לגרוף בה את הגרוגרות . את הרחת ואת המולג לתת עליו פת לקטן את הכוש ואת הכרכר לתחוב בו מהט של יד ליטול בו את הקיץ . ושל סקאים לפתוח בו את הדלת : כנה של זתים אם יש קשר בראשו מקבל טימאה . ואם לאו אינו מקבל טומאה בין כך ובין כך נטל בשבת : רבי יהודה אומר כל הכלים נטלין . חוץ מן המסר הגדול ויתר של מחרישה . כל הכלים נטלין לצורך ושל לא לצורך רבי נחמיה אומר אין נטלין אלא לצורך : ה כל הכלים הנטלין בשבת . שבריהן נטלין עמהן ובלבד שיהיו עושין מעין מלאכתן שברי עריבה לכסות בהן את פי החבית . שברי זכוכית לכסות בהן את פי הפך . רבי יהודה אומר ובלבד שיהיו עושין מעין מלאכתן שברי עריבה לצוק לתוכן מקפה ושברי זכוכית לצוק לתוכן שמן : והאבן שבקרויה אם ממלאין בה ואינה נופלת . ממלאין בה . ואם לאו אין ממלאין בה . ומודה שהיא קשורה בשפית ממלאין בה בשבת : פגק החלון . רבי אליעזר אומר בזמן שהוא קשור ותלוי פוקקין בו . ואם לאו אין פוקקין בו . וחכמים אומרים בין כך ובין כך פוקקין בזה כל פסוויי הכלים שיש להם בית אחיזה . נטלין עמהן בשבת . אמר רבי יוסי במה דברים אמורים בכסוויי הקרקעות אבל בכסוויי הכלים בין כך ובין כך נטלין בשבת :

הספיעיניך עד אין מספר

פרק י"ח מפנין אפילו ארבע וחמש קופות של תבן ושל תבואה מפני האורחים ומפני בטול בית המדרש . אבל לא את האוצר . מפני תרומת טהורה

פרקי שבת מא

טהורה ודמאי . ומעשר ראשון שנטלה תרומתו . ומעשר שני והקדש שנפדו . והתורמים היבש מפני שהוא מאכל לעניים . אבל לא את הטבל ולא את מעשר ראשון שלא נטלה תרומתו . ולא את מעשר שני והקדש שלא נפדו . ולא את הלוף . ולא את החרדל . רבן שמעון בן גמליאל מתיר בלוף מפני שהוא מאכל עורבין : כ חבילי קש וחבילי עצים . וחבילי זרדים . אם התקינן למאכל בהמה . מטלטלין אותן . ואם לאו אין מטלטלין אותן . כופין את הפל לפני האפרוחים . כדי שיעלו וירדו תרנגולת שברחה דוחין אותה עד שתבנס מדדין עגלין וסיחין ברשות הרבים . אשה מדדה את בנה . אמר רבי יהודה אימתי . בזמן שהוא נוטל אחד ומניח אחד . אבל אם היה גורר אסור : אין מילדין את הבהמה ביום טוב . אבל מסעדין ומילדין את האשה בשבת . וקורין לה חכמה מפקום למקום . ומחללין עליה את השבת וקושרין את הטבור רבי יוסי אוכר אף הותכין וכל צרכי מילה עושין בשבת :

לחת היא יונתי עד מרכבות עמי נדע

פרק י"ט רבי אליעזר אומר אם לא הביא פלי מערב שבת . מביאו בשבת מגולה . ובספנה מכסהו על פי עדים ועוד אמר רבי אליעזר . כורתים עצים לעשות פחמין לעשות כלי ברזל כלל אמר רבי עקיבא כל מלאכה שאפשר לעשותה מערב שבת אינה דוחה את השבת ושאי אפשר לעשותה מערב שבת . דוחה את השבת : כ עושין כל צרכי מילה בשבת מוהלין ופורעין . ומוצצין . ונותנין עליה

אספלגית יא טהורה

אספלגית וכמון * אם לא שהק מערב שבת * לועם בשניו ונותן אם לא טרף יין ושמן מערב שבת ינתן זה בעצמו * וזה בעצמו ואין עושין לה חלוק לכתחלה אבל כורך עליה סמרטוט * אם לא התקין מערב שבת * כורך על אצבעו ומביא ואפילו מחצד אחרת * מרחיצין את הקטן * בין לפני המילה * ובין לאחר המילה ומזלפין עליו ביד * אבל לא בכלי * רבי אלעזר בן עזריה אומר * מרחיצין את הקטן ביום השלישי * שחל להיות בשבת * שנאמר ויהי ביום השלישי בהיותם כואבים * ספק ואנדרוגינוס אין מחללין עליו את השבת * ורבי יהודה מתיר באנדרוגינוס * ויהי שהיו לו שתי תינוקות * אחד למול אחר השבת ואחד למול בשבת * ושכח ומל את של אחר השבת בשבת חייב * אחד למול בערב שבת ואחד למול בשבת * ושכח ומל את של ערב שבת בשבת * רבי אליעזר מחייב חטאת ורבי יהושע פוטר * הקטן נמול לשמנה * ולתשעה * ולעשרה * ולאחד עשר * ולשנים עשר * לא פחות ולא יותר * הא כיצד * כדרך לשמונה נולד לבין השמשות נמול לתשעה * בין השמשות של ערב שבת נמול לעשרה יום טוב לאחר השבת נמול לאחד עשר * שני ימים טובים של ראש השנה נמול לשנים עשר * קטן החולה * אין מזהליו אחרו עד שיבריא * ואלו הן ציצין המעכבין את המילה * פשר החופה את רוב העטרה ואינו אוכל בתרומה * ואם היה בעל בשר מתקנו מפני מראית העין * מל ולא פרע את המילה * כאילו לא מל :

טובי טובי * עד תלמידי נביא

פירק כ' רבי אליעזר אומר תולין את המשמרת ביום טוב * ונותנין לתלויה בשבת * וחכמים אומרים אין תולין את המשמרת ביום טוב * ואין נותנין לתלויה בשבת * אבל נותנין לתלויה ביום טוב : ב נותנין מים על גבי שמרים בשביל שיצלו * ומסננין את היין בסודרין * ובכפיפה מצרית * ונותנין ביצדה במסננת של חרדל ועושין אנומלין בשבת רבי יהודה אומר בשבת בכוס * ביום טוב בלגין * ובמועד בחבית רבי צדוק אומר הכל לפי האורחין : אין שורין את החלתית בפזרין * אבל נותן לתוך החומץ * ואין שורין את הפרשינין ולא שפין אותן אבל נותן לתוך הפכרה או לתוך הפלפלה * אין פוברין את התבן בכברה * ולא יתנונו על גבי מקום גבוה בשביל שירד המוץ * אבל נוטל הוא בפכרה ונותן לתוך האכוס : ונודפין מלפני הפטם ומסלקין לצדדין מפני הרעי דברי רבי דוסא * וחכמים אוסרים * נוטלין מלפני בהמה זו * ונותנין לפני בהמה זו בשבת : ההקש שעל גבי המטה לא ינענענו בידו * אבל מנענעו בגופו * ואם היה מאכל בהמה * או שהיה עליו פר או סדין * מנענעו בידו מכביש של בעלי בתים מתירין אבל לא כובשין * ושל כובסים * לא ינעו בו * רבי יהודה אומר אם היה מותר מערב שבת מתיר את כלו ושומטו :

כוארך כמנדל * עד וטדיק לאשכלות

פרק כ"א נוטל אדם את בנו והאבן בידו וכלפדה והאבן בתוכה * ומטלטלין תחמדה טמאה עם הטהודה ועם החולין * רבי יהודה אומר אך מעלין את המדמע באחד ומאה * ב האבן שעל

כי החבית * מטה על צדה * והיא נופלת * היתה בין
החביות * מגביהה ומטה על צדה * והיא נופלת *
מעות שעל הכר * נוער את הכרוהן נופלות היתה
עליו לשלישת * מקנהו בסמרטוט * היתה של עור
נותנין עליה מים עד שתכלה: * בית שמאי אומרים
מגביהין מן השלחן עצמות וקליפין ובית הלל אומרים
נוטלין את הטבלה כלה ומנערה * מעבירין מעל
השלחן פירורין פחות מבזית * ושער של אפוגין *
ושער עדשים * מפני שהוא מאכל בהמה * ספוג אם
יש לו עור בית אחיזה * מקנחין בו * ואם לאו אין
מקנחין בו * וחכמים אומרים בין כך ובין כך ניטל
בשבת * ואינו מקבל טומאה:

החתי העלה * עד גלינה בכפרים

פרק כ"ג חבית שנשברה * מצילין הימנה מזון שלש
סעודות * ואומר לאחרים בואו והצילו
לכם ובלבד שלא יספוג * אין סוחטין את הפרורת
להוציא מהן משקין * ואם יצאו מעצמן אסורים רבי
יהודה אומר אם לאוכלים * היוצא מהן מותר * ואם
למשקין היוצא מהן אסור * חלות דבש שרסקן מערב
שבת ויצאו מעצמן אסורים * ורבי אליעזר מתיר *
כ כל שבא בחמין מערב שבת * שורין אותו בחמין
בשבת וכל שלא בא בחמין מערב שבת מדיחין אותו
בחמין בשבת חוץ מן המליח הישן (נ"א ודגים מלוחים
קטנים) וקורים האספנין שהדהתן זו היא גמר מלאכתן *
ו שובר אדם את החבית * לאכול הימנה גרוגרות *
ובלבד שלא יתכוין לעשות כלי ואין נוקבים מגופה
על חבית * דברי רבי יהודה * וחכמים מתירין * (נ"א

רבי יוסי מתיר) ולא יקבנה מצדה ואפ היתה נקובה *
לא ית עליה שענה * מפני שהוא ממרח * אמר רבי
יהודה * מעשה בא לפני רבן יוחנן בן זכאי בערב *
ואמר חוששני לו מהטאת: * ונותנין חכשיל לתוך
הבור * בשביל שיהא שמור ואת המים הימים פרעים
בשביל שיצנו ואת הצונן בחמה בשביל שיהמו * מי
שנשירו כליו בדרך במים * מהלך בהן ואינו חושש *
הגיע לחצר החיצונה * שוטחן בהמה * אבל לא כנגד
העם: * ה הרוחץ במי מערה ובמי טבריא ונסתפג
אפילו בעשר אלונטיאות * לא יביאם בידו * אבל
עשרה בני אדם * ססתפגין באלונטית אחת פניהם
ידיהם ורגליהם * ומביאין אותן בידן * סכין וממשמשין
בבני מעים * אבל לא מתעמלין * ולא מתגרדין * אין
יורדין לקורדימה * ואין עושין אפקטוזין * ואין מעצבין
את הקטן * ואין מחזירין את השבר * מי שנפרקה
ידו או רגלו לא יטרפם בצונן אבל רוחץ הוא כדרך
ואם נתרפא נתרפא:

כסכמה לכרמים עד מעסים רפני

פרק כ"ג שואל אדם מחבירו כדי יין וכדי שמן ובלבד
שלא יאמר לו הלויני * וכן האשה
מחברתה בכרות * ואם אינו מאמינו * מניח טליתו
אצלו ועושה עמו חשבון לאחר שבת * וכן ערב פסח
בירושלם * שחל להיות בשבת * מניח טליתו אצלו *
ונוטל את פסחו ועושה עמו חשבון לאחר יום טוב *
כ מונה אדם את אורחיו ואת פרפרותיו מפיו * אבל
לא מן הכתב * ומפיים עם בניו * ועם בני ביתו * על
השלחן * ובלבד שלא יתכוין לעשות ומנה גדולה

פרקי שבת

כנגד קטנה משום קוביא ומטילין חלשים על הקדשים
ביום טוב אבל לא על המנות : לא ישכור אדם
פועלים בשבת ולא יאמר אדם לחבירו לשכור לו
פועלים אין מחשיבין על התהום לשכור פועלים
ולתבוא פירות אבל מחשיבין על התהום לשכור פועלים
פירות בידו כלל אמר אבא שאול כל שאני זכאי
באמירתו רשאי אני להחשיב עליו : מחשיבין על
התהום לפקח על עסקי בלה ועל עסקי המרת
להביא לו ארון ותכריכין גוי שהביא חלילין בשבת
לא יספור בהן ישראל אלא אם כן באו ממקום
קרוב עשו לו ארון והפרו לו קבר יקבר בו ישראל
ואם בשביל ישראל לא יקבר בו עולמית : עושין
כל צרכי המת סכין ומדיחין אותו וברבד שלא
יזו בו אבר שומטין את הכר מתחתיו ומטילין אותו
על החול בשביל שימתין קושרין את הלחי לא
שיעלה אלא שלא יוסיף וכן קורה שגשברה
סומכין אותה בספסל או בארובות המטה לא
שתעלה אלא שלא תוסיף אין מעמצין את המת
בשבת ולא בחול עם יציאת הנפש והמעמין עם
יציאת הנפש הרי זה שופך דמים :

שמאלו תחת לראשו עד שלהבת יד

פרק כ"ד מי שהחשיך לו בדרך נותן פיסו לנכרי ואם
אין עמו נכרי מניחו על החמור הגיע
לחצר החיצונה נוטל את הכלים הנטלין בשבת
ושאינן נטלין בשבת מתיר את החבלים והשקים
נוטלין מאדיהם : מתירין פקיעי עמיר לפני בהמה
ומספסין את הביבין אבל לא את הזרין אין
מרסקין

פרקי שבת

מד

מרסקין לא את הישהת ולא את החרובין לפני בהמה
בין דקה ובין גסה רבי יהודה מתיר בחרובין לדקה
: אין אובסין את הנמל ולא דורסין אבל מלעיטין
ואין כמרים את העגלים אבל מלעיטין ומהלקטין
לתרנגולים ונותנין מים למורסן אבל לא גובלים
ואין נותנין מים לפני דבורים ולפני יונים שבשובך
אבל נותנין לפני אווזין ותרנגולים ולפני יוני הרדיסיות
מחתכין את הדלועין לפני הפהמה ואת הנבלה
לפני הכלבים רבי יהודה אומר אם לא היתה נבלה
מערב שבת אסורה לפי שאינה מן המוכן : מפירין
נדרים בשבת ונשאלין לנדרים שהן לצורך השבת
פוקקין את המאור ומודדין את הפטלת ואת המקוה
ומעשה בימי אביו של רבי צדוק ובימי אבא שאול
בן בטנית שפקקו את המאור בטפיה וקשרו את
המקדה בגמין לידע אם יש בגיגית פותח טפה אם לאו
ומדבריהם למדנו שפוקקין ומודדין וקושרין בשבת :

מים רבים עד הרי בשמים

ואמר כך יאמר זה המחמר מזהר המכונל לנטחה המדבר מכבוד בטודה זו :

הא

חזי בכל שיתא יומי דשבתא כד מטא טעתא דכלותא דפנחס
דינא תקיפא שלטא וכל דינין מתערין הכל ביומא דשבתא
כד מטא עידן דכלות דמנחה רעוא דרעון אשתכח ועתיקא קדישא גליא
רצון דיליה וכל דינין מתכפיין ואשתכח רעותא וחרו בכלא וכתאי
רצון אסתלק משה נביאה מהימנא קדישא מעלמא כגין למנדע דלך בדיכ
אסתלק ושהיא טעתא ברצון רעתיקא קדישא כפק נשמתיה ואתטמר
ביה כגין כך ולא ידע איש את קבורתו כתיב מה עתיקא קדישא
טמירא מכל טמירין ולא ידעין עלאין ותתאין אוף הכא האי נשמתא
דאתטמר כהאי רצון דאתגלייא בטעתא דכלות דמנחה דשבתא כתיב ולא
ידע איש את קבורתו ושוא טמיר מכל טמירין דעלמא ודינא לא שלטא
ביה וכלא חולקיה דמשה תאנא כהאי יומא דאורייתא מתעטרא ביה

מהפטרט

לסעודה שלישית

סתעטרא בכלא בכל אינון פקודין בכל אינון גורין ועוכסין בסבעין
ענפין דנהורא דזהרין מכל סטרא וסטרא. מאן חמי ענפין דנפקין מכל
ענפא וענפא חמסה קיימין בנו אילנא כלהו ענפין כהו אחידן. מאן
חמי אינון תרעין דמתפתחין בכל סטר וסטרא כלהו מודהרין ינהרין כהסוא
כהורא דנפיק ולא פסיק קל כרווא נפיק אתערו קרישי עלינון חתערו
עמא קרישא דאתבחר לעילא ותתא אתערו סרוותא לקדמות מאריכוון
אתערו כחדותא שלימת' אודמכו בתלת חרוון דתלת אבהן אודמכו לקדמו'
מדימכותא דחרווס דכל חרוותא. זכאס חולקכוון יטראל קרישין בעלמא
דין ובעלמא דאתי. דא הוא ירותא לכון מכל עמין עע"ז ועל דא כתיב
כיני וכין בני ישראל. אמר רבי יהודה הכי הוא ודאי ועל דא כתיב זכור
את יום השבת לקדשו. וכתיב קדושים תהיו כי קדוש אני יי' וכתיב וקראת
לשבת ענג ולקדוש יי' מכוכר. תאנא בהאי יומא כל נשמתהון דזריקייא
מחפדין בתפמוקי עתיק קרישא סתימא דכל סתימין ורוחא סדא מעכונ'
דהוא עתיקא מתפסטא(כ"א ההוא מתפסט) בכלהו עלמין וסלקא ונחת'
ופתפסטא לכלהו בני קרישין לכלהו נטורי אורייתא וניחין בנייחא שלים
ומתנשי מכלהו כל רובין כל דינין וכל פולחנין קשין. דרא הוא דכתיב והיה
כיום סמיח ה' לך מעכבך ומרגוך ומן העבודה הקשה כבין כך שקול שבתא
לקבלי אורייתא. וכל דנטיר שבתא כהילנו נטיר אורייתא כלא. וכתיב
אשרי אנוש יעשה זאת וכן אדם יחזיק בה שומר שבת מחללי ושומר ירו
מעשות כל רע. אשתמע דמאן דנטיר שבת כמאן דנטיר אורייתא כלאי
ברוך יי' לעולם אמן ואמן:

אתקינו סעודתא דמהמנותא שלימתא חדותא
דמלכא קדישא: אתקינו סעודתא דמלכא
קדישא דא היא סעודתא דזעיר אנפין ועתיקא קדישא
וזעיר אנפין אתין לסערא בהדיה:

בני היכלא דכסיפין למחזי זיו זעיר אנפין: יהון
הכא בהאי חכא דביה מלכא בגלופין: צבו
לחדא בהאי וערא בגו עירין וכל גדפין: הרו
השתא בהאי שעתא דביה רעוא ולית זעפין: קריבו
לי' הון חילי דלית דינין דתקיפין: לבר נטלין ורא
עארין הגי פלבין דחציפין: והא אומין עתיק יומין
למנחה

לסעודה שלישית

מה

למנחה עדן יהון הלפין: רעו דיליה דגלי ליה לבטלה
בכל קליפין: ישוילון בנוקביהון ויטמרון בנו בפין:
ארי השתא במנהתא בהדותא דזעיר אנפין:

ואומר מזמור לדוד ה רומי וכו' ואמכ"א

ויאמר משה אכלהו היום פי שבת היום ליהוה היום
לא תמצאהו בשדה: ראו פי יהוה נתן לכם
השבת על בן הוא נתן לכם ביום הששי לחם יומים
שבו איש תחתיו לא יצא איש ממקומו ביום השביעי:
וישבתו העם ביום השביעי: על בן ברך יהוה ארת
יום השבת ויקדשהו: סברי מרגן:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן:
וקודם לאכול יאמר

ליחדא שמא דקודשא בריך הוא ושכינתיה בדמילו ורמימו ליחד שם
יי' ברוך ביחודה שלים בשם כל ישראל הנה הנכי בה לקיים
מצות סעודה שליטת של שבת והיא כנגד יעקב ה' של סבעי נפש וזוכיתו
נכול ממלחמת גוג ומגוג ויקויים בנו מקרא שכתוב והאכלתיך לחם יעקב
אביך נחלת בלי מקרים ובכן בכח פגולת שלם סעודות חלה יתוקן פגמינו
בסעודות הרטוח ומאכלות חסורות ויהינו עם ה' חלה נו עלינו ומעשה
ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו

ויטלים סעודתו כיד ה' הטובה עלינו ויטול ידיו מיכ אחרונים ויאמר:

ידי אסחי אנא לגבי חד מגא לבטרא חורנא:
דלית בה מפשא:
אזמן בתלתא בכפא דברכתא לעלת עלתא:
עתיקא קדישא:

וקודם בדכה המזון יאמר מקראי קדש כמו בלילה ואמכ"א
מן המלך קראתי יי' ענני במרחבים: יהוה לי לא אורה מה יעשה לי
חדם: יהוה כי בעזרי ואני אראה בשנאי: טוב לחסות ביהוה מבטיח
באדם: טוב לחסות ביהוה מבטוח בכליבים: כל גוים סננוני בשם יהוה
כי אמילס: סוכני נס סבדיני בשם יהוה כי אמילס: סבוי כדבורים דעכו
כאש קוליס בשם יהוה כי אמילס: דחא דחיתני לנפל ויהוה עזרני: עזי
ומרת איה ויהי לי ליטועה: קול רנה ויטועה באהלי לדיקים ימין יהוה
עושה חיל: ימין יהוה רוממה ימין יהוה עשה חיל:
שיד המעלות לדוד הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים נס יחד: כשמין
הטוב על הראש יורד על. הוקן זקן אחרן טורד על ופי מדותיו:
כטל

למעורה שלישיית

בטל חרמון סיורד על הררי זיון כי סס זוה יהוה את הנרכה מיוס עד העולם :

ויברך ברכה המזון וחר הסעודה יאמר :

אשלימו סעודתא דא דמהימנותא שלימתא דזרעא קדישא דישראל :

ובמוך לטקיפה החמה ימפר כל אחר ללכת לבית הכנסה לומר המניין חפי

אלפא ביתא

צה לכו גרננה ליהוה נריעה לצור ישענו : נקדמה פניו בתודה בזמירות נריע לו : פי א גדול יהוה ומלך גדול על כל אלהים : אשר כידו מחקרי ארץ ותועפות הרים לו : אשר לו הים והוא עשהו ויבשת ידיו יצרו : באונשתחווה ונכרעה נברכה לפני יהוה עשנו : כי הוא אלהינו ואנחנו עם מרעיתו וצאן ידו היום אם בקלות שמעו : אל תקשו לבבכם כמריבה ביום מטה במדבר : אשר נסוני אבותיכם בחנוני גם ראו פעלי : ארבעים שנה יאקוט בדור ואמר עם תעי לבב הם והם לא ידעו דרכי : אשר נשבעתי באפי אם יבאון אל מנוהתי :

אנא יהוה הושיעה נא אנא יהוה הצליחה נא : ברוך ה'א בשם יהוה פרכנוכם סבית יהוה : אלו יהוה ויאר לנו אסרו חג בעבתים עד קרנות המזבח : אלי אתה ואורך אלהי ארוממך : הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו :

אשרי תמימי דרך ההלכים בתורת יהוה : אשרי נצרי ערותיו בכל לב ידרשוהו : אף לא פעלו עולדה כדרכיו הלכו : אתה צויתדה פקדיך לשמר מאד : אחלי יפנו דרכי לשמר חקיקה : או לא אבוש בהביטי

אלפא ביתא

מו

בהביטי אל פר מצותיך : אודך בישר לבב בלמדי משפטי צדקה : את חקיקה אשמר אל תעזבני עד מאד :

במה יזה נער את ארחו לשמר כדברך : בכל לבי דרשתיה אל תשגני ממצותיך : בלבי צפנתי אמרתך למען לא אחטא לך : ברוך אתה יהוה למדני חקיקה : בשפתי ספרתי כל משפטי פיך : בדרך עדותיך שפתי כעל כל הון : בפקודיך אשיחה ואביטה ארחתיך : בהקתיך אשתעשע לא אשכח דברך :

גמל על עבדך אחיה ואשמרה דברך : גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך : גר אנכי בארץ אל תסתר מפני מצותיך : גרסה נפשי לתאבה אל משפטיך בכל עת : גערת זדים ארורים השגים ממצותיך : גל מעלי חרפה ובוז כי עדתיך נצרתני : גם ישבו שרים בי נדברו עבדך ישיח בחקיקה : גם עדותיך שעשעי אנשי עצתי :

דבקה לעבר נפשי חייני כדברך : דרכי ספרתי ותענני למדני חקיקה : דרך פקודיך הבינני ואשיחה בנפלאותיך : דלפה נפשי מתוודה קיימני כדברך : דרך שקר הסר מפני ותורתך חנני : דרך אמונה בחרתי משפטיך שויתי : דבקתי בעדותיך יהוה אל תבישני : דרך מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי :

הורני יהוה דרך חקיקה ואצרנה עקב : הבינני ואצרה תורתך ואשמרנה בכל לב : הדריכני בנתיב מצותיך כי בו חפצתי : הטלבי אל עדותיך ואל א בצע : העבר עיני מראות שוא בדרכיך חייני : הקם לעבדך אמרתך אשר ליראתך : העבר חרפתי אשר יצרת

זכרתי כי משפטיך טובים : הנדה תאבתי לפקודיך
בצדקתך הייני :

ויבאני חסדיך יהוה תשועתך פאמרתך : ואענה
חרפי דבר כי בטחתי בדברך : ואלתצל
מפי דבר אמת עד מאד כי למשפטיך יחלתי ואשמרה
תורתך תמיד לעולם ועד : ואתהלכה ברחבה כי
פקדיך דרשתי : ואדברה בעדותיך נגד מלכיסולא
אבוש : ואשתעשע במצותיך אשר אהבתי : ואשא
כפי מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בחקיך :

זכר דבר לעבדך על אשר יחלתי : ואת נחמתי בעני
כי אמרתך חיתני זדים הליצני עד מאד מתורתך
לא נטיתי : זכרתי משפטיך מעולם יהוה ואתנחם :
זלעפה אחזתני מרשעים עובי תורתך : זמירות היו
לי חקיך בבית מגורי : זכרתי כלילה שמך יהוה
ואשמרה תורתך : זאת היתה לי כי פקדיך נצרתני :
חלקי יהוה אמרתי לשמר דבריך חליתי פניה בכל
לב חנני כאמרתך : חשבת דרכי ואשיבה
דניי על דתיך חשתי ולא התמהמהתי לשמר מצותיך :
דברי רשעים עורני תורתך לא שכחתי חצות לילה
אקום להודות לך על משפטי צדקך : חכר אני לכל
אשר יראוה ולשמרי פקודיך חסדך יהוה מלאה הארץ
חקיך למדני :

טוב עשית עם עבדך יהוה כדברך טוב טעם ודעת
למדני כי במצותיך האמנתי : טרם אענה אני
שגג ועתה אמרתך שמרתני טוב אתה ומטיב למדני
חקיך טפלו עלי שקר זדים אני בכל לב אצר פקודיך
טפלי כחלב לבם אני תורתך שעשעתי : טוב לי כי
ענית

עציתי למען אלמד חקיך : טוב לי תורת פיך משפטי
דרכי וכסף :

ידך עשוני ויכונני בניני ואלמדו מצותיך יראיך
יראוני וישמחו כי דברך יחלתי : ידעתי יהוה
כי צדק משפטיך ואמונה עניתני : יהי נא חסדך
לנחמני כאמרתך לעבדך : יבאוני רחמיך ואחיה כי
תורתך שעשעי : יבשו זדים כי שקר עיתני אני אשית
בפקדיך ישובו לי יראיך ויודעי עלתיך יהי לבי תמים
בחקיך למען לא אבוש :

כלתה לתשועתך נפשי לדברך יחלתי : פלו עיני
לאמרתך לאמר מתי תנחמני כי הייתי כנאד
בקיטור חקיך לא שכחתי כמה ימי עבדך מתי תעשה
ברדפי משפט כרובי זדים שיחות אשר לא כתורתך
פר מצותך אמונה שקר רדפוני עורני כמעט כלוני
בארץ ואני לא עובתי פקדיך כחסדך הייני ואשמרת
עדות פיך :

לעולם יהוה דברך נצב בשמים : לדר ודר אמונתך
כוננת ארץ ותעמד : למשפטך עמדו היופ
כי הכל עבדיך לולי תורתך שעשעי אז אבדתי בעיני
לעולם לא אשכח פקדיך פי כס חיתני : לקח אני
הושיעני כי פקדיך דרשתי : לי קנו רשעים לאבדני
עדותיך אתבונן : לכל חכלה דאיתי קץ רחבה מצותך
מאד :

מה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי : מאיבי
תחכמני מצותיך כי לעולם היא לי : מכל
מלמדי השכלתי כי עדותיך שיחה לי מוקנים אתבונן
כי פקדיך נצרתני : מכל ארח רע פלאתי רגלי למען

אשמר דברך: ממשפטיך לא סרתי כי אתה הורתני
מה נמלצו לחכי אמרתך מדבש לפי: מפקודיך אתבונן
על כן שנאתי כל ארח שקר:

גר לרגלי דברך ואור לנתיבותי: נשבעתי ואקימה
לשמר משפטי צדקה: נענית עד מאד יהוה
חיני כדברך: נדבות פי רצה נא יהוה ומשפטיך
למדני: נפשי בכפי תמיד ותורתך לא שכחתי: נתנו
דשעים פח לי ומפקודיך לא תעיתי: נחלתי עדותיך
לעולם כי ששון לבי המה: נטיתי לבי לעשות חקיך
לעולם עקב:

סעפים שנאתי ותורתך אהבתי: סתרי ומגני אתה
לדברך יחלתי: סורו מפני מרעים ואצרה
מצות אלהי: סמכני כאמרתך ואחיה ואל תבישני
משברי: סעדני ואושעה ואשעה בחקיך תמיד: סלית
כל שוגים מחקיך כי שקר תרמיתם: סגים השבת כל
דשעי ארץ לכן אהבתי ערתיך: סמר מפחדך בשרי
וממשפטיך יראתי:

עשיתי משפט וצדק בלתי חניני לעשקי: ערב עבדך
לשוב אל יעשקני זדים: עיני פלו לישועתך
ולאמר צדקה: עשה עם עבדך כחסדך וחקיך
למדני: עבדך אני הבינני ואדעה עדותיך: עת
יעשות ליהוה הפרו תורתך: על כן אהבתי מצותיך
מזהב ומפז: על כן כל פקודי כל ישראל כל ארח
שקר שנאתי:

פלאות עדותיך על כן: הם נפשי: פתח דברך
יחד מבין סתים: פי פערתי ואשאפה כי
מצותיך יאבתי: פגרה אלי וחנני כמשפט לאהבי
שמך

שמך: פעמי הכן באמרתך ואל תשלט בי כל און:
פדני מעשק אדם ואשמרה פקודיך: פניך האר
בעבדך ולמדני את חקיך: פלני מים ירדו עיני על
לא שמרו תורתך:

צדיק אתה יהוה וישר משפטך: צוית צדק עדותיך
ואמונה מאד: צמתתני קנאתי כי שכחו דברך
צרי: צרופה אמרתך מאד ועבדך אהבה: צעיר אנכי
ונבוזה פקודיך לא שכחתי: צדקתך צדק לעולם
ותורתך אמת: צר ומצוק מצאוני מצותיך שעשעי:
צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה:

קראתי בכל לב ענני יהוה חקיך אצרה: קראתיך
הושיעני ואשמרה עדותיך: קדמתי בנשף
ואשועה לדברך יחלתי: קדמו עיני אשמרות לשיח
באמרתך: קולי שמעה כחסדך יהוה כמשפטיך חיני:
קרבו רדפי זמה מתורתך רחקו: קרוב אתה יהוה
וכל מצותיך אמת: קדם ידעתי מעדותיך כי לעולם
יסדתם:

ראה עניי וחלצני כי תורתך לא שכחתי: ריבה ריבי
וגאלני לאמרתך חיני: רחוק מרשעים ישועה
כי חקיך לא דרשו: רחמיה רבים יהוה כמשפטיך
חיני: רבים רדפי וצרי מעדותיך לא נטיתי: ראיתי
בגדים ואתקוטטה אשר אמרתך לא שמרו: ראה כי
פקודיך אהבתי יהוה כחסדך חיני: ראש דברך אמת
ולעולם כל משפט צדקה:

שרים רדפוני חנם ומהיך פחד לבי: שש אנכי
עד אמרתך כמוצא שלל רב: שקר שנאתי
ואתעבה תורתך אהבתי: שבע ביום הללתיך על
משפטי

משפטי צדקה : שלום רב לאהבי תורתך ואין למו
מכשול : שברתי לישועתך יהוה ומצותיך עשיתי :
שמרה גפשי עדתיך ואהבם מאד : שמרתי פקודיך
ועדתיך פי כל דרכי נגדך :

תקרב רנתי לפניך יהוה בדברך הבינני : תבוא
תחנתי לפניך כאמרתך הצילני תבענה שפתי
תהלה פי תלמדני חקיך : תען לשוני אמרתך פי כל
מצותיך צדק : תהי ידך לעזרני פי פקודיך בחרתי :
תאבתי לישועתך יהוה ותורתך שעשעתי תחיי גפשי
ותהללך ומשפטיך יעזרני : תעיתי פשה אבד בקיש
עבדך פי מצותיך לא שכחתי :

קב שיר המעלות איהוה בצרתה לי קראתי ויענני :
יהוה הצילה גפשי משפת שקר משון רמיה :
מה יתן לך ומה יוסיף לך לשון רמיה חצי גבור שנונים
עם גחלי רתמים : אויה לי פי גרתי משך שכנתי עם
אהלי קדר : רבת שכנה לה גפשי עם שונא שלום :
אני שלום וכי אדבר המה למלחמה :

קבא שיר לפעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבוא
עזרי : עזרי מעם יהוה עשה שמיס וארץ :
איתן למוט רגלך איונים שמרך : הנה לא ינום ולא
ישן שמר ישראל : יהוה שמרך יהוה צלך על יד
ימינך : יומם השמש לא יכבה וירח כלילה : יהוה
ישמרך מקררע ישמר את נפשך : יהוה ישמר צאתך
ובואך מעתה ועד עולם :

קכב שיר המעלות לדוד שמחתי באמרים לי בית
יהוה נקב : עמדות היו רגלינו בשערך
ירושלם : ירושלם הבנויה בעיר שחברה לה יחדו :
ששם

יששם ערו שבטים שבטייה עדות לישראל להודות
לשם יהוה : פי שמה ו ישבו פסאות למשפט פסאות
לבית דוד : שארו שרם ירושלם ישליו אהביך : יהי
שלום בחיך שרם בארכנותיך : למען אתי ורעי
אדבנה נא שלום כן למען בית יהוה אהינו אבקשה
טוב לך :

קכג שיר המעלות אליך נשאתי ארתי עיני דהי שבי
בשמים : הנה כעני עבדים איד אדוני הם
בעיני עפה אל יד גברתה כן עינינו איהוה אהינו
עד שיחננו : חננו יהוה חננו פי רב שבענו בזה רבת
שבעה לה נפשנו הלעג השאננים הבוז לגאיונים :
קכד שיר המעלות לדוד לולי יהוה שהיה לנו יאמר
נא ישראל : לולי יהוה שהיה לנו בקום
עלינו אדם : אזי חיים פלענו בחרות אפס בנו אז
המים שטפנו נחלה עבר על נפשנו : אזי עבר על
נפשנו המים הזדונים : ברוך יהוה שלא נתנו טרף
לשניהם : נפשנו כצפור נמלטה מפח יוקשים הפח
נשבר ואנחנו נפלטנו : עזרנו בשם יהוה עשה שמים
וארץ :

קכה שיר המעלות הבטחים ביהוה בהר ציון לא
ימוט לעולם ישב : ירושלם הרים סביב
לה ויהוה סביב לעמו מעתה ועד עולם : פי לא ינוח
שבט הרשע על גורל הצדיקים למען לא יישלחו
הצדיקים בעולתה יריהם : הטיבה יהוה לטובים
ולישרים בלבותם : והפטיים עקלקלותם יוליכם יהוה
את פעלי האון שלום עלי ישראל :

קכו שיר המעלות בשוב יהוה את שיבת ציון הינו
בחלמים

בהלמים : אז יפלא שהוק פיננו ולישוננו רגדה אז
יאמרו בנוים הגדיל יהוה לעשות עם אלה : הגדיל
יהוה לעשות עמנו היינו שמחים : שובה יהוה אתי
שביחנו כאפיקים בנגב הזרעים בדמעה פרנה יקצרו
הרוך ילך ובכה נשא משך הזרע באיבא פרנס נשא
אלפתיו :

קכו שיר המעלות לשלמה אסי יהוה לא יבנה בית
שוא עמלו בוניו בו אם יהוה ולא ישמר
עיר שוא שקד שומר שוא לבם משכימי קום מאחרי
שבת אכלי לחם העצבים כן יתן לידידו שנא : הנה
נחלת יהוה פנים שבר פרי הבטן : כהצים ביד גבור
כן בני הנעורים : אשרי הגבר אשר מלא את אשפתו
מהם לא יבשו כי ידברו את איבים בשער :

קכח שיר המעלות אשרי פל ירא יהוה החלך בדרכיו
יגיע בפיה כי תאכל אשריך וטוב לך :
אשתך וכנפן פריה בירכתי ביתך בניה כשתילי זיתים
סביב לשרחנך : הנה פי כן יברך גבר ירא יהוה :
יברכה יהוה מציון וראה בטוב ירושלם כל מי חייך :
וראה בנים לבניה שלום על ישראל :

קכט שיר המעלות רבת צררוני מנעורי יאמר נא
ישראל : רבה צררוני מנעורי גם לא יכלו
לי : עלי גבי חרשו חרשים האדיכו למעניתם : יהוה
צדיק קצץ עבות רשעים : יבשו ויפגו אחור כל שנאי
ציון : יהיו כהציר ננות שקדמת שלך יבש : שלא
מלא כפו קוצר וחצנו מעמר : ולא אמרו העבדים
ברכת יהוה אליכם ברכנו אתכם בשם יהוה :
קל שיר המעלות ממעמקים קראתיך יהוה : אדני
שמעה

שמעה בקלי תהינה אונך קשבות לקול תחנוני :
אם עונות תשמר יה אדני מי יעמד : פי עמך
הסליחה למען תורא : קנתי יהוה קותה נפשי ולדברו
הוחלתי : נפשי לאדני משמרים לבקר שמרים לבקר :
יחל ישראל איהוה פי עסי יהוה החסד והרבה עמו
פדות : והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו :

קלא שיר המעלות לדוד יהוה לא גבה לבי ולא
רמו עיני ולא הלכתי בגדלות ובנפלאות
ממני : אם לא שויתי ודוממתי נפשי כגמל עלי אמו
כגמל עלי נפשי : יחל ישראל אל יהוה מעתה ועד
עולם :

קלב שיר המעלות זכור יהוה לדוד את כל עונותיו :
אשר נשבע ליהוה נדר לאביר יעקב : אם
אבא באהל ביתי אם אעלה על ערש יצועי אם אתן
שנת לעיני לעפעפי תנומה : עד אמצא מקום ליהוה
משכנות לאביר יעקב הנה שמענוה באפרתה מצאנוה
בשדי יער : נבואה למשפנותיו נשתהוה להדם דגלז :
קומה יהוה למנוחתך אתה וארון עזך : כהניך ילבושו
צדק וחסידיך ירגנו : בעבור דוד עבדך אשתב פני
משיחך : נשבע יהוה לדוד אמת לא ישוב ממנה מפרי
בטנך אשית לכסא לך : אם ישמרו בניה בריתי ועדתי
זו למדם גם בניהם עדי עד ישבו לכסא לך : כי בחד
יהוה בציון אוה למושב לו : וזאת מנוחתי עדי עד פה
אשב כי אית יהוה : צידה ברך אברך אביוניה אשביע לחם
וכהנייה לביש ישע וחסידיה רנו רגנו : שמו אצמיח קרן
לדוד ערכתי נר למשיחי : אויביו אלביש נשת ועל
יציון נדרו :

קלנ שיר המעלות לדוד הנה מה טוב ומה נעים
שבת אחים גם יחד: כשמן הטוב על הראש
ירד על הזקן וקוֹ אהרן שירד על פי מדותיו : כטל
חרסון שירד על הררי ציון כי שם יצתה יהוה את
הברכה חיים עד העולם :

קדש שיר המעלות הנה ברכו את יהוה כל עבדי
יהוה העמדים בבית יהוה בלילות : שאו
ידכם קדש וברכו את יהוה: ברכו יהוה מציון עשה
שמים וארץ :

מכתם לדוד שמרני אל כי חסיתי בק: אמרת ליהוה
אדני אתה טובתי כל עליך : לקדשים אשר
בארץ המה ואדירי כל חפצי בם : ירבו עצבותם
אחר מהרו כל אסיף נספיהם מדם ובל אשה את
שמותם על שפתי: יהוה מנת חלקי וכוסי אתה תומך
גורלי : חבלים נפלו לי בנעימים אף נחלת שפרדה
עלי : אברך את יהוה אשר יעצני אף לילות יסרוני
כליותי : שויתי יהוה לנגדי תמיד כיומימיני כל אמוט:
לכן שמח לבי ויגל כבודי אף בשרי ישכן לבטח :
כי לא תעזב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות
שחת : תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך
נעימות בימינה נצח :

למנצח אל תשחת סומור לאסף שיר : הודינו לך
אלהים הודינו וקרוב שמך ספרו נפלאותיך:
אקח מועד אני מישרים אשפוט : נמגים ארץ וכל
ישביה אנכי תפנתי עמודיה סלה : אמרתי להוללים
אל תהרו ולרשעים אל תרימו קרן: א תרימו למרום
עלצם תדברו בצואר עתק: כי לא ממוצא וממערב

ולא ממדבר הרים : כי אלהים שפט זה ישפיל וזה
ירים : כי כוס כיד יהוה ויין חמר מלא מסך ויגור מזה
אך שמריה ימצו ישתו כל רשעי ארץ : ואני אגיד
לעולם אזמרה לאלהי יעקב: וכל קרני רשעים אנדע
תרוטנה קרנות צדיקי:

שירו ליהוה שיר חדש שירו ליהוה כל הארץ: שירו
ליהוה ברכו שמו בשרו מיום א יום ישועתו:
ספרו בנזים כבודו בכל העמים נפלאותיו : כי גדול
יהוה ומהלל מאד ונורא הוא על כל אלהים: כי כל
אלהי העמים אלילים ויהוה שמים עשה: הוד והוד
לפניו עז ותפארת במקדשו : הבו ליהוה משפחות
עמים הבו ליהוה כבוד ועוז : הבו ליהוה כבוד שמו
ישאו מנחה ובאו לחצרתיו : השתחוו ליהוה בהדרת
קדש הירו מפניו כל הארץ: אמרו בנזים יהוה סלף
אף תבון תבל כל תמוט ידן עמים במישרים: ישמחו
השמים ותגל הארץ ירעם הים וטלואו : יעלו שדי
וכל אשר בו אז ירננו כל עצי יער : לפני יהוה כי
בא כי בא לשפט הארץ ישפט תבל בצדק ועמים
באכונתו :

לדוד ברוך יהוה צורי המלמד ידי לקרב אצבעתי
למלחמה: חסדי ומצודתי משגבי ומפלטי לי
מגני ובו חסיתי הרדד עמי תחתי : יהוה מה אדם
ותדעהו בן אנוש ותחשבהו: אדם להכל דמה ימיו
כצל עובר: יהוה הט שמיך ותרד גע בהרים ויעשנו:
ברוק ברוך ותפיצם שלח חציך ותהפם : שלח ידיך
ממרום פצני והצילני ממים רבים מיד בני נכר: אשר
פיהם דבר שוא וימינם ימין שקר: אלהים שיר חדש

אשירה לך בנבל עשור אומרה לך: הנותן תשועה
למלכים הפוצה את דוד עבדו מהרב רעה: פצני
והצילני מיד בני נכר אשר פיהם דבר שוא וימינם
יסין שקר: אשר בנינו כנטיעים מגדלים בנעוריהם
בנותינו כזוית מחטבות תבנית היכל: מזונו מלאים
מפיקים מזן און צאננו מאליפות מרובבות בחוצותינו:
אלופנו מסבלים אין פרץ ואין יוצאת ואין צוחר
ברחבתנו: אשרי העם שככה לו אשרי העם שיהיה
אלהיו:

למנצח בנגינות מזמור שיר: אלהים יחננו ויברכנו יאר
פניו אתנו סלה: לדעת בארץ דרכך בכל
צוים ישועתך: יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם:
ישמחו וירננו לאמים בית שפוט עמים מישור ולאמים
בארץ תנחם סלה: יודוך עמים אלהים יודוך עמים
כלם: ארץ נתנה יבולה יברכנו אלהים אלהינו: יברכנו
אלהים ויראו אותו כל אפסי ארץ:

אחר כך יאמר חלו הפסוקים קודם ערבית

חסדי ה' אזכור תהלות ה' כפל כל אשר נמלנו ה' ורצ' טוב לבית
ישראל אשר נמלם כרחמי וכרחב חסדיו: ויאמר לך עמי המה
לא יסקרו ויהי להם למושיע: בכל צרתם לא צר ומלאך פניו הושיעם
באהבתו ובחמלתו הוא גאלם וינטלם וינשאים כל ימי עולם:
ליטע עמך ליטע את משיחך מחלת ראש מבית רשע ערות יסוד
עד כואר סלה: נקבת במטיו ראש פרזיו יסערו להפילני עליונותם
כמו לאכול עמי במסתר: דרכת צים סוסיך חמר מים רבים: שמצתי
והרגו צמני לקול כללו שפתי יבא רקב בעצמי ותחתי ארגו אשר אנוח ליום
צרה לעלות לעם יגודנו: כי תאנה לא הפרח ואין יכול בגפניס כחש מעשה
זית וסדמות לא עשה אכל גזר ממכלה לאין ואין בקר ברפתים: ואני בשר
אצלוחם אגילה באלפי יספי: יהיה לפני חילי וישם רגלי כאילות ועל
במותי ידריכני למלכה בנגינות:

שאלם חרט חומרים ברכי כפי יי: ובחוכמה חומרים מזמור טיר חכמה הבית
ובח ה' מזמור הסיך לאותו חג

יהוה

יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה:
יהוה צבאות אשרי אדם בטח בך: יהוה
רושיעה המרד יעננו ביום קראנו: בשלום יחדו
אשכבה ואישן כי אתה יהוה לבדד לבטח תושיבני:
תודיעני ארה חיים שבע שמחות את פניך נעימות
בימיך נצח: מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה
שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל: יומם יצוה יהוה
חסדו ובלילה שירה עמי תפלה לאל חיי: ותשועת
צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה: ויעזרם יהוה ויפלטם
יפלטם מרשעים וישיעם כי חסו בו: חזקו ויאמץ
לבבכם כל המיחלים ליהוה:

ועמוד שליח לבקר לפני הפינה: ואומר חלי קדיש: ואחר כך אומר וכוף רחום
וערבית כשאר ימי החול עד אחר העמידה: כמו שהוא מכוול עם אהת מוננתו
ואחר כך אומר:

יהי שם יהוה מברך מעתה ועד עולם: ממזרח שמש
עד מבוא מהלל שם יהוה: יהוה אדנינו מה אדיר
שמוך בכל הארץ: ואומר קדיש לעילא ואמר כך טובה

ואם חל יופ טוב בלמנו הסביע מתחילין מארך ימים: ובסעודה פנמים חין
חומרים אהוי: פכחוסתי שבתות: שבועות אהת: ראש הבנה אהת: יום
הכפודים אהת: פוכות רפים: כיתון לך טלא תמנח אהת: בויכה נוכס:

שובה יהוה עד מתי והנהם על עבדיך: שבענו
בבקר חסדך וגרננה ונשמחה בכל ימינו:
שמחנו בימות עניתנו שנות ראינו רעה: יראה אל
עבדך פעלך והדרך על בניהם: ויהי נעם יהוה
אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו
כוננהו:

ישב בסתר עליון בעל שדי יתלונן: אמר ליהוה מהסי
ומצודתי אלהי אבטח בו: כי הוא יצילך מפח
יקוש מדבר הוות: באכרתו יסך לך ותחרת בנפשו
תחסה

תחסה צנה וסחרה אמתו : לא תירא מפחד לילך
מהץ יעוף יומם : מדבר באפר יהלך מקטב ישוד
צהרים : יפול מצדך אלף ורבבה מימינך אליך לא
יגש : רק בעיניך תביט ושלמת רשעים תראה : כי
אתה יהוה מחסי עליון שמת מעונך : לא תאנה אליך
רעה וננע לא יקרב באהלך : כי מלאכיו יצודה לך
לשמרך בכל דרכיך : על כפים ישאונך פן תגוף באבן
רגלך : על שחל ופתן תדרך תרמס כפיר ותנין : כי
בי חשק ואפלטתו אשנבהו פי ידע שמי יקראני ואענהו
עמו אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו : ארך ימים
אשביעהו ואראהו בישועתי :

ואתה קדוש יושב תהלות ישראל : וקרא זה אל זה
ואמר קדוש קדוש קדוש : יהוה צבאות מלא
כל הארץ כבודו : ומקבלין דין מודין ואמרין כלמס
קדיש בשמי מרומא עילאה בית שכנתיה קדיש על
ארעא עובד נבורתיה קדיש לעלם ולעלמי עלמיא
יהוה צבאות מליא כל ארעא זיו יקרית : בקול ותשאני
רוח ואשמע אחרי קול רעש גדול ברוך כבוד יי
ממקומו : ונמלתני רוחא : כלמס וישמעית בתראי קל
זיע שניא דמשבהין ואמרין בריך יקרא דיהוה מאתה
בית שכנתיה יהוה ימלך לעלם ועד : יהוה מלכותיה
קאים לעלם ולעלמי עלמיא : יהוה אלהי אברהם
יצחק וישראל אבותינו שמרה זאת לעולם ליצר
מחשבות לבב עמך והכן לבבם אליך : והוא רחום
יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר
כל חמתו : כי אתה יהוה טוב וסלח ורב חסד לכל
קדאיך : צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת : תתן
אמת

אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו
מימי קדם ברוך אדני יום יום יעמס לנו היא ישועתנו
סלה : יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה :
יהוה צבאות אשרי אדם בטח בקך : יהוה הושיעה
המלך יעננו ביום קראנו :

ברוך אלהינו שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים
ונתן לנו תורת אמת והיי עולם נטע בתוכנו
הוא יפתח לבנו בתורתו וישים בלבנו אהבתו ויראתו
לעשות רצונו ולעבדו בלבב שלם למען לא ננע
לריק ולא נלד לבהלה : יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו
ואלהי אבותינו שנשמור חקיך ומצותיך בעולם הזה
ונזכה ונחיה ונירש טובה וברכה לחיי העולם הבא :
למען יזמרך כבוד ולא ידם יהוה אלהי לעולם אודך :
יהוה חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר : ויבטחו
בקך יודעי שמך כי לא עזבת דורשיך יהוה : יהוה
אדננומה אדיר שמך בכל הארץ : חזקו ויאמץ
לבבכם כל המיחלים ליהוה :

אומר בסוף קדיש פתקבל ואמר כך יבדיל - וגם בבית יבדיל מטומא טלית מרת
דרך ארץ ללוית את המלך מיוטב

אליהו הנביא איהו הנביא : איהו הנביא במהרה
יבא אלינו עם משיח בן דוד : איש אשר קנא
לשם האל : איש בושר שלום על יד יקותיאל איש
גש ויכפר על בני ישראל : אליסו איש דורות שנים
עשר ראו עיניו : איש הנקרא בעל שער בסימניו
איש ואזור עור אזור במתניו : אליסו איש זעף על
עובדי המנים : איש הש ונשבע מהיות גשמי מעונים :
איש טל ומטר עצר שלש שנים : אליסו איש יצא

למצא לנפשו נחת • איש כלכלוהו העורבים ולא
 מת לשחת • איש למענו נתברכו בד וצפחת : אליהו
 איש מוסריו הקשיבו כמהים • איש נענה באש משמי
 גבוהים • איש שחו אחריו יהוה הוא האלהים : אליהו
 איש עתיד להשתלח משמי ערבות • איש פקיד על
 כל בשורות טובות • איש ציר נאמן להשיב לב בנים
 על אבות : אליהו איש קרא קנא קנאתי ליהוה בתפארה
 איש רכב על סוסי אש בסערה • איש שלא טעם
 טעם מיתה וקבורה : אליהו תצילנו מפי אריות •
 תבשרנו בשורות טובות במוצאי שבתות • תשמחנו
 בנים על אבות : אליהו איש תשבי על שמו נקרא •
 תצליחנו על ידו בתורה תשמיענו מפיו בשורה טובה
 במהרה • תוציאנו מאפלה לאורה : אליהו אשרי מי
 שראה פניו בחלום • אשרי מי שנתן לו שלום והחזיר
 לו שלום יהוה יברך את עמו בשלום : אליהו כפתוב
 הנה אנכי שלה לכם את אליה הנביא לפני באיום
 יהוה הגדול והנורא : והשיב לב אבות על בנים ולב
 בנים על אבותם :

אלהינו ואלהי אבותינו בסימן טוב החל עלינו את
 ששת ימי המעשה הבאים לקראתנו לשלום •
 חשוכים מכל הטא ופשע • ומנוקים מכל עון ואשמה
 ורשע • ומדבקים בתלמוד תורה • ומעשים טובים
 וחנונים דעה ובינה והשכל מאתך • ותשמיענו בהם
 ששון ושמחה • ולא תעלה קנאתנו על לב אדם ולא
 קנאת אדם תעלה על לבנו • מלכנו ואלהינו שים
 ברכה רוחה והצלחה בכל מעשה ידיו • וכל היעץ
 עלינו ועל עמך ישראל עצה טובה ומחשבה טובה •

אמצו

אמצו • ברכו • גדלו • קיימו • קיים עצתו • כדבר
 שנאמר יתן לך כלבבך וכל עצתך ימלא : ונאמר ותגזר
 אמר ויקם לך ועל דרכיך נגה אור : וכל היעץ עלינו
 ועל עמך ישראל עצה שאינה טובה ומחשבה שאינה
 טובה • אברו • פטלו • גדעו • תופר עצתו • כדבר
 שנאמר יהוה הפיר עצת גוים הניא מחשבות עמים •
 ונאמר עצו עצה ותופר דברו דבר ולא יקום כי עמנו
 אל : ופתח לנו יהוה לאהינו בזה השבוע ובכל שבוע
 ושבוע • שערי אורה • שערי ברכה • שערי גילה •
 שערי דיצה • שערי הזר • שערי ועד טוב • שערי
 זמרה • שערי חדוה • שערי חמלה • שערי היים טובים •
 שערי טובה • שערי ישועה • שערי כפרה • שערי כלכלה •
 שערי למוד • שערי מוזן • שערי מחילה • שערי נחמה •
 שערי סליחה • שערי עזרה • שערי פדות • שערי פרנסה
 טובה • שערי צדקה • שערי צהלה • שערי קוממיות • שערי
 רפואה • שלימה • שערי שלום • שערי שלוה • שערי תורה •
 שערי תפלה • שערי תשובה • שערי תשועה • כפתוב
 ותשועת צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה : ויעזרם
 יהוה ויפלטם יפלטם מרשעים ויושיעם כי הסו בו :
 ונאמר חשף יהוה את זרוע קדשו לעיני כל הנזים
 וראו כל אפסי ארץ את שועת אלהינו : ונאמר
 קול צופיך נשאו קול יחדו ירננו כי עין בעין יראו
 בשוב יהוה ציון : וקיים לנו יהוה לאהינו מקרא שכתוב
 מה נאוו על ההרים רגלי מבשר משמיע שלום מבשר
 טוב משמיע ישועה אומר לציון מלך אלהיך :

טיב לאדם טיבה לו נבית נר טל טמיה מיוחדת להכללה וכסודליקגה יחמר
 חלו הפכוקים •

כי

למוצאי שבת

כי עתך מקור חיים באורך כראש היר: הן אדני יהוה יעור לי מן הול
ירשיעני הן כלם כבגד בלו עם האכלם: ה' רמה ידך כל יחזיון יחוו
ויכשו קנאת עם אף אש כריך האכלם:

וכתבגורי החר'י טכזון להחזיק כח הזכירה לומר קודם הבדלה על הכוס

השב עתי פליך פורה שר של סכחה סתסיר לב טפש ממנו ותסליך
יתיה על טורה רמיה בשם (ארמית"ס רמית"ס מית"ס ימ"ס)
מ"ס) ונת מלא הן בעיני ה': פורה דרכתי לבדי ומעמיס אין איס אתי
ואדרכס בהפי והרמסס בחמתיו ויו נלחס על בגדי וכל אלכוסו אגא לתי:

ראשון לציון הנה הגם ולירושלים מבשר אתן: ליהודים

היתה אורה ושמחה וששון ויקר: אנא יהוה

חושיעה נא: כי אנא יהוה הצליחה נא: כי

ויקת אש הכים בידו ויאמר סברי מרגן

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא (עצי) (עשבי)

מיני בשמים:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא מארי האש:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם המבדיל בין

קדש לחול ובין אור לחשך ובין ישראל לעמים.

ובין יום השביעי לששת ימי המעשה ברוך אתה יהוה

המבדיל בין קדש לחול:

אח' יתה הכוס כולו אורובו: ויברך ברכה אחרונה ככתוב בברכת המזון

וחמ"כ יאמר פסוקים אלו:

ויזרע יחמק בארץ ההיה וימלא בשכ' א' מאה סערים ויברכהו ה'

(ג"ס אח"כ יאמר) ויאזר אש' ישראל אביהם אש' כן איפה

זאת פשו קמו מזמרת הארץ בכליכם וסורידו לאיש מנחה מטט כרו ומעט

דבש נכאית ולוט בטנים ושקדים: (אח"כ יאמר ג"פ) פנחס בן אלעזר

בן אהרן הכהן השיב את חזתי מעל בני ישראל בקנאו את קנאתי בתוכם

ולא בליתי את בני ישראל בקנאתי: לכן אמור הנני נותן לו את בריתי

שלום:

ואומר קדים יבא שלמה רבא' ואמר כך חומרים:

שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי:

עזרי עם יהוה עשה שמים וארץ: אל יתן למוש

רגלך

למוצאי שבת

נה

רגלך אל ינום שומרה: הנה לא ינום ולא יישן שומר

ישראל: יהוה שמרה יהוה צדק על יד ימינה: יומם השמש

לא יכבה ורח כלילה: יהוה ישמרה מכל רע ישמר את

נפשך: יהוה ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם:

ואומר קדים יבא שלמה רבא' וברכו וטלינו לטבת

פזמונים למוצאי שבת

יש נוכגים לומר בכל חוגלי טבת צבית פיוטים הרבה קודם הבדלה על כן

סדרנו אלו הסידים נאים ונפוארים כדי שינמר הקודם חיוו טירבה

במוצאי יום מנוחה המציא לעמך רוחה שלח תשבי

לנאנחה ונסו יגון ואנחה: יאתה לך צורי

לקפיץ עם מפוזרי מיד גוי אכזרי אשר כרו לי שוחה:

עת דודים תעורר אל למלט עם אשר שואל ראות

טובה בבוא גואל לשה פוזרה נדהה: קרא ישע לעם

נדבה אל דגול מרבבה יהי השבוע הבא לישועה

ולרוחה: בת ציון השכולה אשר היא היום געולה

מהרה ה בעולה אם הבנים שמחה: מעינות אוי

יזובון וג' עם עוד ישובון ומי ישע ישאבון והצרה

נשכחה: נחה עמך כאב רחמן יצפצפו עם לא אמן

דבר יהוה אשר נאמן בהקימך הבטחה: וידידים

פליטי חרץ ננינתם יפצחו במרץ בלי ציחה ובלי

פרץ אין יצאת ואין צוחה: יהי ההדש הזה כנבואת

אבי חוזה וישמע בבית זה קול ששון וקול שמחה:

חזק ימלא משאלותינו אמיץ יעשה בקשותינו והוא

ישלח בכל מעשה ידיו ברכה והצלחה: במוצאי יום

גילה ישי רא עלירה שלח תשבי לעם סגלה

רוח ששון הנה ונהול צהלה ורנה שפתינו אזתרננה

אנא יהוה הו' נא אנא יהוה הצליחה נא:

חדש

חדש יששכר • אל נא והביא • את אליהו הנביא •
אמן וחזק רפיון ידי בך מלאכתי וכל מעבדי •
גואלי זכור עניי ומרודי • דברך הטוב הקם לעודדי •
הרין ושלח ושמח לבבי • את אליהו הנביא • ועד
והכן די ספוקי • זמן מוזני לחם חקי • חלב וכל טוב
חיש להניקי • טובה תשבע עוללי ויונקי • יבא משיחי
לעיר מושבי • את אליהו הנביא • כונן לעם זו צורי
צור לחבוש • לחם לאכול ובגד ללבוש • מקנאי יחזה
יראה ויבוש • נוה הר ציון בקרוב תכבוש • ששני
יגדל בראות סביבי • את אליהו הנביא • עמון ומואב
אותם תכלה פדותך לעמך בקרוב תגלה ציון תמלא
מעם אלה • קרית מלך רב אז נעלה • שכן תשבן
בתוך עם צבי • את אליהו הנביא •

אגיל ואשמח בלבבי בראותי כי כלביא תריב ריבי
ולציון גואר תמציא • איש צמח תצמיח • אליהו
אליהו אליהו הנביא ומלך המשיח • לכן בלי פחד
תפול אימה ופחד • כל לב יפחד • בעת יעלה גוי
אחד • ואורחיו יצליח • אליהו עוד ממזרח למערב •
יעור לעשות צדק רב • עמים יערב • לערוך מלחמה
וקרב • על אויביו יצריח • אליהו

משביח שאון ימים • נטה עלינו שלומים • וברכות
מפרומים כל שבעת הימים יהי שלום בחילינו
ושלום על גבולינו • והצרים קהלינו • ישאף חילם
צמים • ויערוב חין ערכנו • לה יהוה מלכנו וגם בך
תברכינו • כזקן בא בימים • אקדמך בשיר רחשי
במוצאי יום קדשי • בשני ובשלישי אומרך בלאמים •
בה היא תוחלתנו • ישנה עזרתנו בגאית את אבותינו
גאלנו

גאלנו מעמיכה שיבנו כמראשון נצרתנו כבת אישון
חיש ביאת ניין נחשון • ומהר קץ הימים יקרא נא שנת
רצון • נוהג יוסף בצאן ולצים חמדו לצון יהיו משטח
חרמים • סירתה הנשמה • תכונן כמיום יהוה שמה •
יהוה איש מלחמה • יהוה צור עולמים • נחה עם זו
סגולתך • בהר ציון נחלתך • אלהים אין זולתך •
מלכות כל עולמים חזקנו בתורתך ולשמור כל מצותיך •
וכל היום ביראתך יהי לבנו תמים צור רב העלילה •
השוכן שמי עליה שלח לנו אליה כי ארכו הימים •
תעלם אונך • לשועת מאמיניך • בזה חננים לפניך •
משביח שאון ימים •

שיר אענה • כי הנה • מבשר טוב חיש יסעד יאיהו
התשבי מתושבי גלעד • אל חילי • בך גילי •

בששת ימי המעשה • יום ראשון • כבת אישון • בצל
כנפיך נחסה • בכל קנין • בכל ענין וכן בשני מעשה •
ובשלישי את ראשי בכל אשר אפנה אנסה בירביעי •
את ישעי • ולא אגור משוסה • ובחמישי • ובששי •

במי גיל יגון תמסה • והכונן בטוב רנן • ודת זכור
תעשה וזה בשר • כל יחסר ולחם לבב אנוש יסעד • אליהו
בכל חדש גיל חדש ותשרי יבא בשמחה ממרחשון
ועד סיון • אהי בהשקט ובבטחה • כי בכסלו

אהי שלו • טבת ושבת במצוחה • וחדש אדר הנהדר •
גבורות אל אשיחה • וניסן בא • בנס אהבה • ונסו יגון
ואנחה • ואיר הוא כמותו • וכל תמוז ברוחה • ולא
אדאב • בחדש אב • וגם באלול אין צוחה • וכל שני

ביהוה • בטחתי ולא אמעד • אליהו
ראה מלכי לעולם כי בך שם עמך בסלו • שנת תהלה

וּגְאוּלָּהּ - כְּדַבְרָה קְרָא לוֹ : וְקָם רְאוּבוֹן הוּא הַבֵּן
הָרֵאשׁוֹן לְגוֹרְלוֹ : בְּהַתְאַסֵּף - בֵּית יוֹסֵף - וַיִּשֶׁם שְׁמַעוֹן
לְגַבּוּלוֹ : וַיְהוּדָה - בְּקוֹל תּוֹדָה וְלוֹי יִשָּׂא קוֹלוֹ וַיִּגְדֵּ וְאִשֶּׁר
וּדָן בְּיִשְׂרָאֵל - וַנִּפְתְּלוּ בְּהִיבְלוֹ : יִשְׁשַׁכָּר וּזְבוּלוֹן
לְזַבּוּלוֹ : וּבְנֵימִין לְקִין יִמִּין - בְּבִקְרַי אֶכְלָ עַד - אֵלֵיהֶוּ
הַתְּשׁוּבִי - מִתּוֹשְׁבֵי גִלְעָד : מִלֶּךְ עַל עַם אֲשֶׁר נִזְעַם -
מִגּוֹי מִתְּקוּמֵיךְ : יְהִי עִמּוֹ וְצוֹ שְׁלוֹמוֹ מִכּוֹכְבֵי מְרוֹמֵיךְ :
וְהוֹד טָלָה - אֵל יִכְלָה - וְהַדָּר יִשׁוּר תְּמִימֵיךְ : וְהַתְּאוּמִּים
הַתְּמִימִים - יִהְיוּ נֹא רַחֲמֵיךְ : וְאִין שֶׁטֶן - בְּעַד סֶרְטָן -
אֶבֶל יְהִי שְׁלוֹמְךָ : וּמֵאֲרִיָּה בִּנְיָה חֵיה וְשִׁים כְּלָבוֹ אִימֵיךְ :
וְהַבְּתוּלָה - תְּהִי בְּעוֹלָה בְּהוֹזִינִיךָ וְנֵאֻמֵיךְ : לְמֵאוֹנִים
פִּי שְׁנַיִם - תָּן מִטּוֹב נְעִימָךְ : וְהוֹד עֵקֶרְךָ - נְגִיד הוֹן רַב -
לְמֵלֵאוֹת אֶת אֶסְמֵיךְ : וְחִין קִשְׁתְּךָ - בְּאֶף תִּשֶׁת כְּלָב אוֹיְבִים
קִמֵיךְ : גְּדִי וְדָלִי - עֲדִי וְחָלִי - יִהְיוּ עַל רַחֲמֵיךְ : כִּמוֹ דָּגִים -
בְּכָל פְּלָגִים - יִדְגוּ לְרֹזֵב וְלַעֲד : אֵלֵיהֶוּ הַתְּשׁוּבִי מִתּוֹשְׁבֵי
גִלְעָד :

אֵלֵי אֵלֵיהֶוּ הַנִּפְיָא הַכָּא נָא : בּוֹ יִרְתּוּם רַכְבוֹ נַע בְּשׁוֹבֵי
פִי בּוֹ לֹא שָׁכַב לְבוֹ - גַּם לֹא רָאָה שְׁנָה : אֵלֵי רַב
כִּהְלִי כִרְאוֹת - כַּחֲשִׁי וּמִשְׁנָאוֹת - יְפוֹת וּבְרִיאוֹת
בְּשָׂר וְתִרְעִינָה - אֵלֵי הַשְּׁקָדָה צוּר מִי רֵאשׁ - צֶרַח
עֵינָיו יִלְטוּשׁ - יוֹם עֵינָיו לְקָדוֹשׁ - יִשְׂרָאֵל תִּשְׁעִינָה : אֵלֵי
מִתִּי תִרְאֶה אוֹת - יִשַׁע אֵל קוֹרְאוֹת לָךְ וְלָךְ נוֹשְׂאוֹת -
קוֹלֹן וְתִבְבִּינָה : אֵלֵי מֵלֶאךְ הַנּוֹאֵל לְפָנַי דָּל שׁוֹאֵל - אֲנֵא
הָאֵל אֵל - אֲבִרְחָם הַקְּרָא נָא : אֵלֵי

כְּבִיז חֲבִדִיל כַּחן תְּעוֹמְדוּיֵאחַר חֲלִיכוֹ הַכְּבִיז וְכוּ' וְאִמַר הַכְּדִלֵס חֲנוּמַר

וַיִּתֵּן לָךְ הָאֱלֹהִים מִטַּל הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁטַן הָאָרֶץ וְרַב דָּגָן
וְתִירֵשׁ : יַעֲבֹדְךָ עַמִּים וַיִּשְׁתַּחֲוּ לָךְ לְאֻמִּים
הוּא

הוּא גְבִיר לְאֶחִיךָ וַיִּשְׁתַּחֲוּ לָךְ בְּנֵי אִמְךָ אֲרִרְיָה אֲרוּר
וּמְבִרְכִיךָ בְּרוּךְ : וְאֵל שְׁדֵי יְבָרַךְ אֶתְךָ וַיִּפְרֹךְ וַיִּדְבֹּךְ
וְהִיִּית לְקַהֵל עַמִּים : וַיִּתֵּן לָךְ אֶת בְּרַבְת אֲבִרְהָם לָךְ
וְלִזְרַעְךָ אֶתְךָ לְרִשְׁתָּךְ אֶת אֲרֶץ מְגִרְיָה אֲשֶׁר נָתַן אֱלֹהִים
לְאֲבִרְהָם : מֵאֵל אֲבִיךָ וַיַּעֲזֹרְךָ וְאֶת שְׁדֵי וַיְבָרַכְךָ בְּרַבְת
שָׁמַיִם מֵעַל בְּרַכְת תְּהוֹם רַבְצַת תַּחַת בְּרַכְת שְׁדִים
וְרַחֵם : בְּרַכְת אֲבִיךָ גְּבִירוֹ עַל בְּרַכְת הוֹרֵי עַד תְּאוֹת
גְּבַעַת עוֹלָם תְּהִינָה לְרֵאשׁ יוֹסֵף וּלְקַדְקַד נְזִיר אֲחִיו :
וְאֶהְבְּךָ וּבִרְכְּךָ וְהִרְבֵּךְ וּבִרְכָּךְ פְּרִי בִטְנְךָ וּפְרִי אֲדָמְתְךָ
דְּגָנְךָ וְתִירִשְׁךָ וַיַּצְהַרְךָ שְׁנַר אֲלֵפִיךָ וַעֲשִׂתְרוֹת צֵאנְךָ
עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאֲבֹתֶיךָ לְתַת לָךְ : בְּרוּךְ תְּהִיָּה
מִכָּל הָעַמִּים לֹא יִהְיֶה בְּךָ עֵקֶר וְעֵקֶרְךָ וּבְבַהֲמֹתֶיךָ :
וְהַסִּיר יְהוָה מִמֶּךָ כָּל חֲלִי וְכָל מְדוּי מְצָרִים הָרַעִים אֲשֶׁר
יִדְעַת לֹא יִשְׁמַם בְּךָ וְנִתְנָם בְּכָל שְׁנָאֵיךָ : בְּרוּךְ אֶתְךָ
בְּעִיר וּבְרוּךְ אֶתְךָ בְּשָׂדֶה : בְּרוּךְ אֶתְךָ בְּבֹאֶךָ - וּבְרוּךְ
אֶתְךָ בְּצֵאתְךָ : בְּרוּךְ שְׁנָאֶךָ וּמִשְׁאֲרֹתֶיךָ : יִצּוֹ יְהוָה אֶתְךָ
אֶת הַבְּרַכָּה בְּאֶסְמֵיךָ וּבְכָל מִשְׁלַח יָדְךָ וּבִרְכָּךָ בְּאֲרֶץ
אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ : יִפְתַּח יְהוָה לָךְ אֶת אוֹצְרוֹ
הַטּוֹב אֶת הַשָּׁמַיִם לְתַת סֶטֶר אֲרֶצְךָ בְּעֵתוֹ וּלְבָרַךְ אֶת
כָּל מַעֲשֵׂה יָדְךָ וְהַלּוּיִת גּוֹיִם רַבִּים וְאֶתְךָ לֹא תִלוּה :
אֲשֶׁרֶיךָ יִשְׂרָאֵל מִי כִמוֹךָ עִם נוֹשֵׁע בִּיהוָה מִגֵּן עֲזֹרְךָ
וְאֲשֶׁר חָרַב גְּאוֹתְךָ וַיִּכְחַשׁוּ אֵיבֵיךָ לָךְ וְאֶתְךָ עַל בְּמוֹתֵימוֹ
תִּדְרֹךְ : יִשְׂרָאֵל נוֹשֵׁע בִּיהוָה תִּשׁוּעַת עוֹלָמִים לֹא תִבְשׁוּ
וְלֹא תִפְלְמוּ עַד עוֹלָמֵי עַד : וְאֶכְלֹתֶם אֶכּוֹל וַיִּשְׁבּוּעַ
וְהִלַּלְתֶּם אֶת שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּכֶם
וְהַפְּלִיא וְלֹא יִבְשׁוּ עַמִּי לְעוֹלָם : וַיִּדְעַתֶּם כִּי בְּקִרְב
יִשְׂרָאֵל אֲנִי וְאֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְאִין עוֹד וְלֹא יִבְשׁוּ עַמִּי

לעולם: ופרווי יהוה ישכון ובאו ציון ברנה ושמחרת
עולם על ראשם ששון ושמחה ישגו ונסו יגון ואנחה:
כי בשמחה תצאו ובשלום תוכלון ההרים והגבעות
יפצחו לפניכם רנה וכל עצי השדה ימחאו כף: הנה א
ישועתי אבטח ולא אפחד כי עזי וזמרת יה יהוה ויהי
לי לישועה: ושאתם מים בששון ממעיני הישועה:
ואמרתם ביום ההוא הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו
בעמים עלילותיו הזכירו כי נשגב שמו: זמרו יהוה
כי גאות עשה מורעת זאת בכל הארץ: וצהלי ורני
ישבת ציון כי גדול בקרבך קדוש ישראל: ואמר ביום
ההוא הנה אלהינו קוינו לו וישיענו זה יהוה קוינו
לו נגיקה ונשמחה בישועתו: בורא ניב שפתים שלום
שלום לרחוק ולקרוב אמר יהוה ורפאתיו: ורות
לבשה את עמשי ראש השלישים דך דוד ועמך בן
ישי שלום: שלום לך ושלום לעזרך כי עזרך אלהיך
ויקבלם דוד ויתנם בראשי הגדוד: ואמרתם כה לחי
ואתה שלום וביתך שלום וכל אשר לך שלום: ברוך
הגבר אשר יבטח ביהוה והיה יהוה מבטחו: יהוה עז
לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום:

המבדיל בין קדש לחול חטאתינו ימחול: זרענו
וכספנו ירבה כחול: ככוכבים בלילה:
המבדיל יום פנה כצל תומר: אקרא לאל עלי גומר יום
אשר אמר שומר אתא בקר וגם לילה: המבדיל צדקתך
כהר תבור: עלי פשעי עבור תעבור: כיום אתמול
כי יעבור ואשמורה בלילה: המבדיל חלפה עונת מנחת
מי יתן מנחתתי: יגעתי באנחתתי: אישחה בכל לילה:
המבדיל קולי שמעה כל יונטל: פתח לי שער המנומל
שראשי

שראשי נמלא טל יקוצותי רסיסי לילה: המבדיל העתר
נורא ואיום: אשוע תנה פדיום: בנשף בערב יום
יום באישון לילה: המבדיל קראתיך יה הושיעני ארת
חיים תודיעני: מדלות תבצעני: מיום ועד לילה:
המבדיל טהר טנוף מעשי: פן יאמרו מכעים איה אזה
עשי: הנתן זמירות בלילה: המבדיל נחנך בידך פחומתי
סלה נא על קל וחומר: יום ליום יביע אומר וולילה
ללילה: המבדיל אל פודה מכל צר: קראנוך מן המצר:
ידך לא תקצר: לא יום ולא לילה: המבדיל מיכאל שר
ישראל: אליהו וגבריאל: באו נא עם הגואל: קומו
בחי הלילה: המבדיל מימינו מיכאל ומשמאנו גבריאל:
ועל ראשנו שכנת א: בכל יום ובכל לילה: המבדיל
יתן לנו שבוע טוב: רענן כגן רטוב: ומיהוה יבא
הטוב כל היום וכל הלילה: המבדיל תבורך הבית הזה
מפי נביא וגם חוזה כי בן יצוה אלהינו זה: לשומרה
יום ולילה: המבדיל המבדיל בין מים למים יחינו מיומים
לשנה הבאה בירושלם כל היום וכל הלילה:

כסוף הספר הנולד הכהנת ערב ליל חרס

ליל ראש חדש

נכנסון בבית הכנסת ומתחיל הסליח נכור מוזנת זה

ברכי גפשי את יהוה אלהי גדלת מאד הוד
והדר לבשת: עטה אור בשלמה נוסת שמים
ביריעה: המקרה במים עליו חיו השם עבים רכובו
המהלך על פני רוח: עשה מסאכיו רוחות משרתיו
איש להט: יסד ארץ על מכונתיה כל תמוט עולם ועד:
תהום בלבוש כסיתו על הרים יעמדו מים: ונערתך
נוסון מן קול רעמך יחפזון: יעלו הרים ירדו בקעות

אל מקום זה יסדת להם: גבול שמת כל יעברון כל
ישבון לבבות הארץ: המשלח מעינים בנחלים בין
הרים יהלכון: ישקו כל חיתו שדי ישברו פראים
צמאם: עליהם עוף השמים ישכון סבין עפאים יתנו
קול: משקה הרים מעליותיו מפרי מעשיך השבע
ארץ: מצמיח הציר לבהמה ועשב לעבדת האדם
להוציא לחם מן הארץ ויין ישמח לבב אנוש להצהיל
פנים משמן ולחם לבב אנוש יסעד: ישבעו עצי יהוה
ארזי לבנון אשר נטע: אשר שם צפרים יקננו חסידה
ברושים ביתה: הרים הפלהים ליעלים סלעים מהסה
לשפנים: עשה ירח למועדים שמש ידע מבואות השת
חשך ויהי לילה בו תרמש כל חיתו יער: הכפירים
ישאגים לטרף ולבקש מאל אכלם: תזרח השמש יאספון
ואר מעונתם ירבעון: יצא אדם לפעלו ולעבדתו עדי
ערב: מה רבו מעשיך יהוה כלם בחכמה עשית מלאה
הארץ קנינה: זה היס גדול ורחב ידיים שם רמש ואין
מספר חיות קטנות עם גדלות: שם אניות יהלכון לזיתן
זה יצרת לשחק בו: כלם אליך ישברון לתת אכלם
בעתות: תתן להם ילקטון תפתח ידך ישבעון טוב: תסתיר
פניך יבהלון אוסף רוחם יגועון ואל עפרם ישובון:
תשלח רוחך יבראון ותחדש פני אדמה: יהי כבוד יהוה
לעולם ישמח יהוה במעשיו: המביט לארץ ותראעד
יגע בהרים ועשנו: אשירה ליהוה פחיי אומרה לאהי
בעודי: יערב עליו שחי אנכי אשמח ביהוה: יתמו
חסאים מן הארץ ורשעים עוד אינם ברכי נפשי את
יהוה הללו יה:

ואמר ערבית כפאר כימים ומזכירין כפכודה אלהינו ואם לא הזכירו אין
מחזירין

מחזירין אותנו מה שאין כן כיום: שאם לא סיים חזור לעבודה: ואם סיים
חזור לראש:

תפלה לאומרה ארבע פעמים בכל ראש חדש וכפרט בזמן המנפה הרחמן
יזילנו עם כל אחינו: ואחר פעם ראשונה יאמר אלה בכה וכו' כאשר תראה
ויכוין הסם ולא יוליאם ח' ובשפתיו בראשון אב"ג ית"ץ קר"ע סט"ן כסניה
נג"ד יכ"ס כשלישית בט"ר לת"ג חק"כ טכ"ע בדביעית יג"ל פו"ק סקו"לית

עלינו לשבח לאדון הכל: לתת גדולה ליוצר
בראשית: שלא עשנו כגויי הארצות: ולא
שמנו כמשפחות האדמה: שלא שם חלקנו בהם
וגורלנו ככל המונם: (שהם משתחווים להכל וריק
ומתפללים אל אל לא יושיע) ואנחנו משתחווים
לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא: שהוא
נוטה שמים: ויוסד ארץ: ומושב יקרו בשמים ממעל
ושכינת עזו בגבהי מרומים: הוא אלהינו ואין עוד
אחר:

אחר עוד ואין אלהינו הוא מרומים בגבהי עזו ושכינת
ממעל בשמים יקרו: ומושב ארץ ויוסד שמים
נוטה: שהוא הוא ברוך הקדוש המלכים בלכי מלך
לפני משתחווים: ואנחנו יושיע לא א א ומתפללים
וריק להכל משתחווים שהם המונם ככל וגורלנו בהם
חלקנו שם שלא האדמה כמשפחות שמנו ולא
הארצות כגויי עשנו שלא בראשית ליוצר גדולה
לתת הכל לאדון לשבח עלינו: עד כאן מחזירין ד' פעמים

וא"כ אומרים

אמת מלבנו ואפס זולתו ככתוב בתורה וידעת היום
והשבת אל לבבך: פי יהוה הוא האלהים
בשמים ממעל: ועל הארץ מתחת אין עוד:
על כן נקוה לך יהוה אלהינו לראות מהרה בהפארת
עוד: (ס"ת תכ"ה) להעביר גלולים מן הארץ
והאלילים

והאלילים ברות יפרתון לתקן עולם במלכות שדי
וכל בני פשר יקראו בשמה להפנות אליה כל רשעי
ארץ יבירו וידעו כל יושבי תבל כי לך תכרע כל
ברך תשבע כל לשון לפניך יהוה אלהינו יכרעו
ויפלו ולכבוד שמה יקר יתנו ויקבלו פלם את עול
מלכותך ותמלוך עליהם מהרה לעולם ועד כי
המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלוך בכבוד כפתוב
בתורתך יהוה ימלוך לעולם ועד והיה יהוה
למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו
אחד :

ביום ראש חדש תתפללי כסדר היום עד גאל ישראל ומזכיר אלהינו במבוא
ופתח הלל בדלוג והיחיד אינו מברך בתחילה ולא בסוף והטלית נכבד מקדמי
הימים טקסותיים הכלל כי בבטח ב' ימים ראשונים של פסח ב' של שבוע
ט' של סוכה ח' של חנוכה כ"א יום כ"י אך נדיקים יודו לסמך

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו וצונו לקרוא את ההלל :
(בסוכה אומר לגמור את ההלל :)

חללו יהוה הללו עבדי יהוה הללו את שם יהוה יהי
שם יהוה מברך מעתה ועד עולם ממזרח
שמש עד מבוא מהלל שם יהוה : רם על כל גוים
יהוה על השמים כבודו מי פיהו אלהינו המגביהי
לעבת : המשפילי לראות בשמים ובארץ : מקימי
מעפר דל מאשפת ירים אביון : להושיבי עם נדיבים
עם נדיבי עמו : מושיבי עקרת הבית אם הבנים
שמחה הללויה :

בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לעז : היתה
יהודה לקדשו ישראל משלותיו : הים ראה
זנס הירדן יסב לאחור : ההרים רקדו כאילים נבעות
בני :

בבני צאן : מה לך הים כי תנוס הירדן תסב לאחור
ההרים תרקדו כאילים נבעות בבני צאן : מלפני אדון
חולי ארץ מלפני אלוה יעקב : ההפכי הצור אגם
ומים הלמיש למעינו מים :

בחנוכה מוסף

לא לנו יהוה לא לנו כי לשמך תן כבוד על חסדך
ועל אמתך : למה יאמרו הגוים איה נא אלהים
ואלהינו בשמים כל אשר חפץ עשה : עצביהם כסף
וזהב מעשה ידי אדם : פה להם ולא ידברו עינים
להם ולא יראו : אזנים להם ולא ישמעו אף להם ולא
יריחו : ידיהם ולא ימישון רגליהם ולא יהלכו לא
יהנו בגוונם : פמוהם יהיו עשיהם כל אשר בטח
בהם : ישראל בטח ביהוה עזרם ומגנם הוא : בית
אהרן בטחו ביהוה עזרם ומגנם הוא : יראי יהוה
בטחו ביהוה עזרם ומגנם הוא : ע"כ

יהוה זכרנו יברך יברך את בית ישראל יברך את
בית אהרן יברך יראי יהוה הקטנים עם הגדלים :
יסף יהוה עליכם עליכם ועל בניכם : ברוכים אתם
ליהוה עשה שמים וארץ השמים שמים ליהוה והארץ
נתן לבני אדם : לא המתים הללו יה ולא כד יורדי
דומה : ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה :

בחנוכה מוסף

אהבתי כי ישמע יהוה את קולי תחנוני כי הטה אזנו
לי ובימי אקרא : אפפוני חבלי מות ומצרי
שאול מצאוני צרה ויגון אמצא : ובשם יהוה אקרא
אנא יהוה מלטה נפשי : חנון יהוה וצדיק ואלהינו
מרחם : שמר פתאים יהוה דלתי ולי הושיע : שובי

נפשי למנוחתי כי יהוה נמל עליכי : כי הלצת נפשי
ממות את עיני מן דמעה את רגלי מדחי : אתהלך
לפני יהוה בארצות החיים : האמנתי כי אדבר אני
עניתי מאד : אני אמרתי בחפזי כל האדם כזב : ט"כ
מה אשיב ליהוה כל תגמולותי עלי : כוס ישועות
אשא ובשם יהוה אקרא : נדרי ליהוה אשלם
נגדהנא לכל עמו : יקר בעיני יהוה המותה לחסידיו:
אנא יהוה כי אני עבדך אני עבדך בן אמתך פתחת
למוסרי : לך אופח זבח תודה ובשם יהוה אקרא :
נדרי ליהוה אשלם נגדה נא לכל עמו : בהצרות בית
יהוה בתוככי ירושלם הללויה :

הללו את יהוה כל גוים שבחוהו כל האמים : כי גבר
עלינו חסדו ואמת יהוה לעולם חללו יה :

הודו ליהוה בי טוב	כי לעולם חסדו:
יאמר נא ישראל	כי לעולם חסדו:
יאמרו נא בית אהרן	כי לעולם חסדו:
יאמרו נא יראי יהוה	כי לעולם חסדו:

מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה : יהוה לי לא
אירא מה יעשה לי אדם: יהוה לי בעזרי ואני אראה
בשנאי : טוב לחסות ביהוה מבטח באדם : טוב לחסות
ביהוה מבטח בנדיבים : כל גוים סבבוני בשם יהוה כי
אמילם : סבוני גם סבבוני בשם יהוה כי אמילם : סבוני
בדברים דעכו פאש קוצים בשם יהוה כי אמילם : דחה
דחיתני לנפל ויהוה עזרני: עזי ומרת יה ויהי לי ישועה:
קול רנח וישועה באהלי צדיקים ימין יהוה עשה חיל :
ימין יהוה דוממה ימין יהוה עשה חיל: לא אמות כי אחיה
ואספר מעשי יה : יסר יסרגי יה ולמות לא נתנני: פתחו

לישערי צדק אבא בס אודה יה : זה השער ליהוה
צדיקים יבאו בו : אודך כי עניתני ותהי לי לישועה :
אידך אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה : אבן מאר
יהוה היתה זאת היא נפלאת בעינינו : מהל זה היום עשה
יהוה נגילה ונשמחה בו : זה אנא יהוה הושיעהנא :

אנא יהוה הצליחהנא : ט"ח

ברוך ה' אבא בשם יהוה ברכנוכם מבית יהוה : ברוך
יהוה ויאר לנו אסרו חג בעלתים עד קרנות
המזבח : אל אלי אתה ואודך אלהי ארוממך : חגי הודו
ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו : ט"ו

יהללוך יהוה אלהינו כל מעשיך והסיריך ועדיקים
עושי רצונך ועמך בית ישראל כלם ברגה

יודו ויברכו וישבחו ויפארו את שם כבודך : כי לך
טוב להודות ולשמך נעים לומר ומעולם ועד עולם
אתה אל

בימי הדילוג ופינה חזן ברוך אתה יהוה מלך מהלל
בתשבחות : אמן: וטוב לוטר פסוק זה אשר הכלל ג' פ

ואכרסם זקן כל בימים ופי כרך את הכרסם בכל : (ויכין זכדיה) יסמרו
ויחיינו. כן יהו רלון מלפניך אלהים חיים ומלך עולם אשר בידו נפס כל
חי אמן כן יהי רלון : ואומר החזן

יתגדל ויתקדש שמייה רבא בעלמא די ברא פרעותיה
וימליך מלכותיה : ויצמח פורקניה : ויקרב
משיחיה : בחייכון. וביומיפון ובחיי דכל בית ישראל
בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן : יהא שמייה רבא
מברך לעלם ולעלמי עלמיא יתברך וישתבח ויתפאר
ויתרומם. ויתנשא. ויתהדר. ויתעבה ויתהלל.
שמייה דקדשא ברך הוא לעילא מן כל ברבתא

לראש חדש

שירתא . תשבתא . ונחבתא דאמירן בעלמא ואמרו
אמן :

תתקבל צלותהון ובעותהון דכל בית ישראל קדם
אבוהון דבשמיא וארעא ואמרו אמן :

יהא שלמא רבא מן שמיא . היום ושבע וישועה
ונחמא ושיזבא ורפואה ונאולה וסליחה וכפרה

וריוח והצלח . לנא ולכל עמו ישראל ואמרו אמן :

עושה שלום במרומו הוא ברחמי יעשה שלום עלינו
ועל כל ישראל ואמרו אמן :

וקודם שיוציא ס"ת שלום נכור הומר פסוקים אלו

יהי יהוה אלהינו עמנו כאשר היה עם אבותינו אל
יעזבנו ואל ישישנו : הושיעה את עמך וברך את

גהלתך ורעם וגשמים עד העולם : (הושיע יהוה את
עמך את שארית ישראל .) בעבור דוד עבדך אל

תשב פני משיחך : ומוציאין ס"ת

ונפת הולאת ספר תורה בראש חדש הומר

יהי רצון מלפניך ה' אלהי אברהם יצחק ויעקב אלהי השמים
ואלהי הארץ שתהא שעה זו שעת רחמי לקבל תפלותינו לפניך ברחון
להיות מנין נוקצין לעורר אהבת דודים לנוע" אישיחד פני רעהו ויתרבה
השפע בכל העולמות ובכה סגולה תפלתנו היום האורה פניו במשפט
האורים והיו למאורות על כסא דוד ועל ממלכתו הכין אותה ולסעדה
במשפט ולדקה ששון ושמחה ימלא בה עד ילא כונה לדקה בארץ ותולוא
למחה וכונה זרועיה תלמיח . ותרומ ותנשא עד היום לוית חן לראש שני
מלאכים בכחר אחד ומזיו השפע שהוא יושפע עלינו לנו בני מלכים בני
רחל אמנו שפע ישופה ירחמים על כר"ן לכובן הת לבכנו לאהבה ולירא'את
שמך יראת תרימות ולעבדך באמת הנחנו וזרענו וזרע זרענו והיה נא
לנו מ-וז לשני מלאכים הקדשים סריהחסד והנצורים מליכי יוסר על עם
במורך כהיום הזה לעמוד נגד ס"ת הרשע המשטין עלינו ולמא' למוס
ננובים ולדס נקיים וברכ נאוגך תהרס קמך : תורס ורומהשם וירלו
נה לפניך שית שפת תינו בתפלתנו היום דוגמת קרבן השעיר להפיץ עזה
הזקטרנ מעלנו ויהי החדש הזה סוף וקץ לכל צרותינו תחל' וראש לפדיון
נפשו אהבת עו-ס תביא לעמך עדת סגולתך וברית אבות לבנים תזכור
והיה מדי חדש בחדשו מדי שנת בשנתו יבא כל בשר נהשתחוות מול הדלת
כבודך בירוסלים ואל' למח דוד עבדך מהרה תלמיה וקרנו תרוס ביסועתך
יראו

לראש חדש

סב

יראו עינינו ויגל כבודנו ועלו מוסיעים בהר ציון לספט את הר עשו והיתה
לה' המלוכה והיה ה' לתלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד
עשה למען שמך . עשה למען ימויך . עשה למען תורהך . עשה למען
קדושתך . ולמען קדושת י"ב לרופי שמות הויה . וי"ב לרופי שמות אהיה
המאיר ס"ב . ר' ראשי חדשים יהיו לרחון אמרי פי והניון לבי לפניך יהוה
צורי וגואלי . ויהי נועם ה' אלפיו עיני ומעשה ידיו כוננה עלינו
ומעשה ידיו כוננהו . ואני תפילתי לך ה' עת רצן אלהים ברוב חסדך ענני
באמת יסטך .

ואומר החון ברוך המקום וגילו וזאת התורה כמו פחול . וקורין בו ד'
נכרי בפרסה זאת . זכהן עד עלת תמיד . לוי חזר פסוק ואמרת להם על
רביעית ההין . שלישי עד ונסכה . רביעי עד ונסכו :

קריאת של ראש חדש

וידבר יהוה א' משה לאמר : צו את בני ישראל ואמרת
איהם את קרבני לחמי לאשי ריח ניחח

תשמרו להקריב לי במועדו : ואמרת להם זה האשה
אשר תקריבו ליהוה כבשים בני שנה תמימים שנים

ליום עלה תמיד : את הכבש אחד תעשה בכקר
ואת הכבש השני תעשה בין הערבים : ועשירית

האיפה סלת למנחה בלולה בשמן כתיית רביעית
ההין : עלת תמיד העשיה בחר סיני לריח ניחח אשה

ליהוה : ונסכו רביעית ההין לכבש האחד בקדש
הסך נסך שכר ליהוה : ואת הכבש השני תעשה בין

הערבים כמנחת הבקר ונסכו תעשה אשה ריח
ניחח ליהוה :

וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני
עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו עלת שבת

בשבתו על עולת התמיד ונסכה :
ובראשי חדשים תקריבו עליה ליהוה פרים בני בקר

שנים זאיל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים :
ושלשה עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לפד האחד

ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן זאיל האחד
ועשרון

ועשרון עשרון סלת מנחה כלולה בשמן לכבש האחר
עלה ריח ניחח אשה ליהוה ונספיהם חצי ההין יהיה
לפר וישלישית חמין לאיל ורביעת ההין לכבש יין
זאת עלת חדש בחדשו לחדשי השנה : ושעיר עזים
אחד לחטאת ליהוה על עולת התמיד יעשה ונסכו :

והומר סחון חלי קדים וגוללים ס"מ

אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה : אשרי העם
שככה לו אשרי העם שיהוה כתר אלהיו :

וזהלה לרוד ארוממך אלהי המלך ואברכה שמך
לעולם ועד : בכל יום אברכה ואהללה שמך
לעולם ועד : גדול יהוה חממה ומהלל מאד ולגדלתו
אין הקר : דור לדור ישבח מעשיך וגבורתיך יגידו :
הדר כבוד הודך ודברי נפלאתיך אישיחה : ועזו
נוראותיך יאמרו וגדולתך אספרנה : זכר רב טובך
יביעו וצדקתך ירגנו : חנון ורחום יהוה כינה ארך אפים
וגדל חסד : טוב יהוה מסל לכל ורחמיו על כל מעשיו :
יודוך יהוה גבורה כל מעשיך וחסידיך יברכוכה : כבוד
מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו : להודיע לבני האדם
גבורתיו וכבוד הדר מלכותו : מלכותך מלכות כל
עולמים וממשלתך בכל דור ודור : סומך יהוה תפארת
לכל הנפלים וזוקף לכל הכפופים : עיני כל אליך
ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו : פותח את
ידך (יכוין מאלד בפסוק זה כי בו עיקר הפרנסה ר"מ פאי ניימטריא
יאהדונהי ס"מ חתך) ומשביע לכל חי רצון : צדיק
יוהוזהו יסוד בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו : קרוב
יהוה מלכות לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת :
דני יראיו יעשה זאת שועתם ישמע וישיעם : שומר
יהוה

יהוה נלח את כל אלהיו ואת כל הרשעים ישמיד :
תהלת יהוה סוד ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו
לעולם ועד : ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם
הללויה :

ובא לציון גאל ולשבי פשע ביעקב נאם יהוה :
ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר

עליך ודברי אשר שטתי בפיה לא ימוש מפיה ומפי
זרעך ומפי זרע זרעך אמר יהוה מעתה ועד עולם :
ואתה קדוש יושב תהלות ישראל : וקרא זה אל זה
ואמר קדוש קדוש קדוש : יהוה צבאות מלא
כל הארץ כבודו : ומקבלין דין מזדין ואמרין נלמס
קדיש בשמי מרומא עילאה בית שכנתיה קדיש על
ארעא עובד גבורתיה קדיש לעלם ולעלמי עלמיא
יהוה צבאות מליא כל ארעא זיו יקריה : נחיל ותשאני
רוח ואשמע אחרי קול רעש גדול ברוך כבוד יי
ממקומו : ונמלתני רוחא נלמס ושמעית בתראי קל
זיע שגיא דמשבחין ואמרין בריך יקרא דיהוה מאתר
בית שכנתיה יהוה ימלך לעלם ועד : יהוה מלכותיה
קאים לעלם ולעלמי עלמיא : יהוה אלהי אברהם
יצחק וישראל אבותינו שמרה זאת לעולם לייצר
מחשבות לבב עמך והכין לבבם אליך : והוא רחום
יכפר עון לא ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר
כל חמתו : פי אתה יהוה טוב וסלח ורב חסד לכל
קוראיך : צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת : תהן
אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו
מימי קדם ברוך אדני יום יום יעמס לנו היא ישועהנו
סלה : יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה :

יהוה צבאות אשרי אדם בטח בך : יהוה הושיעה
 המלך יעננו ביום קראנו :
 ברוך אלהינו שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים
 ונתן לנו תורת אמת וחי עולם נטע בתוכנו
 הוא יפתח לבנו בתורתו וישים בלבנו אהבתו ויראתו
 לעשות רצונו ולעבדו בלבב שלם למען לא נגע
 לריק ולא נלד לבהלה : יהי רצון מפניך יהוה אלהינו
 זאתי אבותינו שנשמור הקף ומצותיך בעולם הזה
 ונזכה ונחיה ונירש טובה וברכה להי העולם הבא :
 למען יזמרה כבוד ולא ידם יהוה אלהי לעולם אודך :
 יהוה חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר : ויבטחו
 בך יודעי שמך כי לא עזבת דורשיך יהוה : יהוה
 אדננומה אדיר שמך בכל הארץ : חזקו ויאמץ
 לבבכם כל המיחלים ליהוה :

ומהזירין כ"ה למקומו ואומרים יהללו וכו' וחולטין התפילין אח"ך אומר
 חגי קדיש וזוהפלליס מורף

מוסף לראש חדש

יבין רגליו זה הלל זה כחילו איכין חלא גל אחר להדמות לחלאכיס וכאילו
 רגליו חסודים וכן ידיו זו על גב זו על לבו ימין על שמאל כחלו
 הפ קטורים כעבד לפני רבו בהכנעה באימה ביראה ובפחד ואומר בהון
 הכפר ולא יסתחזה בטוב ברכה חלא בהחילה ופוף באבות ובהודאה ובחזרה
 הסמיד יזהר חלא להטיח כלל חלא יסתוק ויעכה חזן בצרכות שליח לכור
 ייכון כלבד טס זה בכל הכרכות וכי אופיות מהטס עלמו בכל פעם טהוא כורט
 כאטר הראה :

אדון הכל יאהדונהי היה הוה ויהיה
 אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :
 ברוך אתה יהוה (יא) אלהינו ואלהי אבותינו
 אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב
 האל הגדול הנבור והנורא אל עליון גומל הסדים
 טובים

טובים קונה הכל וזוכר חסדי אבות ומביא גוי
 לבני בניהם למען שמו באהבה :
 מלך עוזר ומושיע ומגן ברוך אתה יהוה (הד) מגן
 אברהם :

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע
 (קק"ז מוריד הטל) (וכחורף משיב הרוח ומוריד
 הגשם) מכלכל חיים בהסד מחיה מתים ברחמים
 רבים סימך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים
 ומקיים אמונתו לישני עפר מי פמוך בעל גבורות
 ומי דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה
 ונאמן אתה להחיות מתים ברוך אתה יהוה מחיה
 המתים :

ובחזרת שליח לכור אומר

בחר יתנו לך יהוה אלהינו מלאכים המוני מעלה עם
 עמך ישראל קבוצי כטה יחד פלם קדושה
 לך ישלעו כדבר האמור על יד נביאך וקרא זה א
 זה ואמר קדוש קדוש קדוש יהוה צבאות מלא כל
 הארץ כבודו לעמתם משבחים ואומרים ברוך כבוד
 יהוה ממקומו : ובדברי קדשך פתוב לאמר ימלך
 יהוה לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה :

אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך
 סלה (כי אל מלך גדול וקדוש אתה) ברוך
 אתה יהוה האל הקדוש :

ראשי חדשים לעמך נתת זמן כפרה לכל תולדותם
 בהיותם מקריבים לפניך זבחי רצון שעני
 חטאת לכפר בעדם זכרון לכולם יהיה תשועת נפשם
 מיד שונא מובה חדש בציון תכין ועולת ראש חדש

לראש חדש

געלה עליו * ושעירי עזים נעשה ברצון ובעבודת
בית המקדש נשמח כלנו * ושירי דוד עבדך נשמע
בעירך האמורים לפני מופתך * אהבת עולם תביא
להם וברית אבות לבנים תזכור *

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתעלנו
בשמחה לארצנו ותטענו בגבולנו * ושם נעשה
לפניך את קרבנות חובותינו תמידין בסדרן ומוספין
כהלכתן * את מוסף יום ראש החדש הזה * נעשה
ונקריב לפניך באהבה כמצות רצונך כמו שכתבת
עלינו בתורתך על ידי משה עבדך מפי כבודך באמור:
ובראשי חדשיכם תקריבו עליה ליהוה פרים בני
בקר שנים ואיל אחד כבשים בני שנה
שבעה תמימים * ומנחתם ונספיהם כמדבר * שלשה
עשרנים לפר ושני עשרנים לאיל ועשרון כבש ויין
כנסכו ושעיר לכפר ושני תמידין כהלכתן :

אלהינו ואלהי אבותינו חדש עלינו את החדש הזה
לטובה ולברכה לששון ולשמחה לישועה
ולנהמה לפרנסה ולכלכלה * למחילת חטא ולסליחת
עון ויהי החדש הזה סוף וקץ לכל צרותינו תחלה וראש
לפדיון נפשנו * כי בעמך ישראל מפל האמות בחרת *
וחקי ראשי חדשים להם קבעת ברוך אתה יהוה מקדש
ישראל וראשי חדשים :

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה *
והשב העבודה לדביר ביתך * ואשי ישראל
ותפלתם באהבה תקבל ברצון * ותהי לרצון תמיד
עבודת ישראל עמך :

ואתה ברחמיך הרבים תחפוץ בנו ותרצנו * והחזינה
עינינו

מוסף לראש חדש

עינינו בשובך לציון ברחמים * ברוך אתה יהוה
המחזיר שכינתו לציון :

מורים אנהנו לך * שאתה הוא יהוה (וג) אלהינו
ואלהי אבותינו לעולם ועד צורנו צור היינו
ומגן ישענו אתה הוא לדור ודור נודה לך ונספר
תהלתך * על חיינו המסורים בידך * ועל נשמותינו
הפקודות לך * ועל נסיך שבכל יום עמנו * ועל
נפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים *
הטוב כי לא כלו רחמיך * המרחם כי לא תמו
חסדיך * כי מעולם קוינו לך * כמנוסח אומרים

על הנסים על הפורקן על הנבורות ועל התשועות
ועל הנפלאות ועל הנחמות שעשית לאבותינו
בימים ההם בזמן הזה : בימי מתתיה בן יוחנן כהן
גדול תשמונאי ובניו * כשעמדה עליהם מלכות יון
הרשעה על עמך ישראל לשכהם מתורתך ולהעבירם
מחקי רצונך * ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם
בעת צרתם * רבת את ריבם * דנת את דינם ונקמת
את נקמתם * מסרת גבורים ביד חלשים * ורבים ביד
מעטים * ורשעים ביד צדיקים * וטמאים ביד טהורים
וידים ביד עוסקי תורתך ורך עשית שם גדול וקדוש
בעולמך ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן
כהיום הזה * ואחר כך באו בניה לדביר ביתך ופנו
את היכלך * וטהרו את מקדשך * והדליקו זרות
בחצרות קדשך וקבעו שמונה ימים אלו בהלל
ובהודאה ועשית עמהם נסים ונפלאות וגודה לשמה

הגדול סלה :

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמך מלבנו

לעולם

מוסף לראש חדש

לעולם ועד וכל הימים יודוך סלה :

ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם פי טוב האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב ברוך אתה יהוה (הי) הטוב שמך ולך נאה להודות :

סליח לצור הומר בחזרה

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשולשת בתורה הכתובה על ידי משה עבדך האמורה מפי אהרן ובניו הכהנים עם קדושה באמור בברכה יהוה וישמרך : יאר יהוה פניו אליך ויהנך : ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום : ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם : ע"כ

שם שלום טובה וברכה חיים חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך וברכנו אבינו כלנו יחד באור פניך פי באור פניך נתת לנו יהוה אלהינו תורה ותיים אהבה וחסד צדקה ורחמים ברכתי ושלום וטוב בעיניך לברכנו ולברך את עמך ישראל ברוב עו ושלום :

ברוך אתה יהוה המברך את עמו ישראל בשלום אמן : יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי : אלהי נצור לשוני מרע ושפתותי מדבר מרמה ולמקללי נפשי תדום ונפשי בעפר לכר תהיה פתח לבי בתורתך ואחרי מצותיך תרדף נפשי וכל הקמים עלי לרעה מהרה הפך עצתם וקדקל מחשבותם יהיו כמץ לפני רוח ומלאך יהוה דתה : עשה למען שמך עשה למען ימינך עשה למען תורתך עשה למען קדושתך למען יחלצני ידיך הושיעה ימינך וענני : יהיו לרצון אמרי פי והגיון

מוסף לראש חדש

והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי :

עושה שלום במרומו הוא ברחמי עושה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן :

מודים דרבנן

מודים אנחנו לך שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו אלחי כל בשר יוצרנו יוצר בראשית ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש על שהחיייתנו וקיימתנו בן תחינו ותהננו ותאכילנו גליותנו לחצרות קדש לשמור חקך ולעשות רצונך בלבב שלם על שאנו מודים לך ברוך אל ההודאות :

בשעה שה"ל אומר ברכת כהנים טוב לומר תפלה זו וכוון שם הגדול והקדוש בן עשרים ופתיים אותיות היו"ל מפסוקים של ברכת כהנים ולא יוציא מפיו השמות ה"ו :

אל נה קרב תסועת מלפין
בחדק סר תוליהס ממאסר
פדה סועים בקח סומים יסעך מלפוס
דלה יוקסים וקבץ נפוליס סמוך יי מלפתנו
ברוך סס כבוד מלכותו לעולם ועד :

(ר"ת אנקתס)
(ר"ת פסתס)
(ר"ת פספסס)
(ר"ת דיונסס)

סדר העבודה לר"ח ולראש השנה ולמועדים

ובכן וכך היתה עבודת מוסף של ראש חדש בבית הללנו . הביאו את המוספין פרים שנים ואיל אחד בני שתי שנים . ושבעה כבשים בני שנה תמימים וכולם עולות . ושעיר עזים בן שנתו לחטאת תורה אחת לראשי חדשים כולם ולז' ימי הפסח ולעזרת ולעם טוב האחרון של חג . אלא שבאותו היום לא היה שם אלא פר אחד בלבד . ועוד שבראש חדש וראש השנה מי שזכה בפייס שחרית זכה למוספין : וברגלים אמר להם הממונה לכהנים כל משמרות הרגלים לעבוד בהן והפיסו מי שחט מי זורק מי מעלה הכרי המוספין לכבש . הפלוס לכבש חזרו והפיסו מי מעלה אותם מן הכבש למוזבח . ועוד שבראש חדש וראש השנה היו האיברי כהנים על כרכוב המזבח מלמעלה בין קרנות המזבח וכל שבתות השנה והרגלים היו כהנים מחלי כבש ולמטה אלו ואלו כלפי מזרח . השקו את המוספים ובקרום ועקרום שחטם השוחט בלפון וקבל המקבל את דמם אחד אחד בכלי שרת בלפון נטל דם החטאת בלה כבש ופנה לסוכה ובה לו לקרן דרומית מזרחית וטובל אלכבו הימנית בדם וסומך באמה מכהן ובגדל מכהן ומחטא ויורד על חודה של קרן ומקלת אלכבו בשפת המזרק וכן להרבע קרנות . סיורי הדם היה שופך על יסוד דרומי . נטל דם העולות אחת אחת ומזרח שתי מהנות שהן הרבע מחלי המזבח ולמטה . והסיורים שופכן על יסוד דרומי . הפשיטו את העולות ונתחום כמטפט ומפדום למי שזכה בהם לאלים ולכבשים . הכשר בשמשה . שראשון בראש וברגל . השני בשתי הידים . השלישי בעוקץ וברגל . הרביעי

הרביעי בחזה ובגירה • החמישי בשתי הדפנות • הקרבים והסולת והיון
לכבשים אחד אחד • ולאלים שנים שנים • והפרים קרבים בעשרים
וארבעה • הראש באחד והרגל בשנים • העוקץ בשנים והרגל בשנים •
החזה באחד והגרה בשלשה • סתי הידים בשנים • ושתי הדפנות בשנים •
הקרבים והסולת והיון בשלשה • שלשה עמדו בשורה והעלם כל אחד מה
טובה בו מכל אחד מהן לכבש או על כרכוב המזבח ומלחום וירדו • קרע
את החטאת והוליא את האמורין נתנם במגס והעלה אלל אברי העולות
ומלחם וירד • עלו מי טזבו והעלו אברי העולות תחלה ואחר כך העורי
החטאת על גבי המערכה נתנו מלח על גבי המזבח וכללוס שלשה עשרוני
סלת בחלי ההין שמן לפר ושני עשרונים בשלישית ההין לחיל ועשרון
ברביעית ההין לכבש והקטירום • מוסף ראש השנה ומנחת הסומר
ופולתו ביום ב' של פסח ושתי הלחם וקרבותיו בעלרת מקדויון הותם
ומנחתן לנסכי היון • הביאויון לכסך כמדת השמן אם היו שם מוספים
הרצה תדיר קודם • של שנת לשל ר"ח ושל ר"ח לשל ראש השנה וכן לכל
שאר המועדות תקעו והריעו והקעו ודברו הלויים בשיר כמשפטן •
וכשבת נותנים אח"ך לחם פנים לפני ה' והקטירו הבזויים לחטאת ראש
חדש ושל ראש השנה כהני בית אבזכו בהם ואין חולקים לעולם קרבן
כנגד קרבן אלא כל הפושט ידו ליטול נוטל מכל אחד ואחד • ושל רגלים
יד כל המשמרות שוש בו • תורה אחד לשיירי מנחת הסומר בזמנו ולשהי
הלחם בזמנו ולחטאת ולשלמים הבאים בטבילם אלא שכהן גדול נוטל חלק
ה' מן הלחם והם רצה נוטל מהכל חלק בראש ונאכלים לפני מן הקלפים
לזכרי כהונה ליום ולילה עד חלות • אשריהעם שככה לו אשרי העם שה'
אלהיו • אחר כך יאמר אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו וכו'
ככתוב לעיל במוסף

ואומר החון

יהגדל ויתקדש שמייה רבא בעלמא די ברא כרעותיה
וימליך מלכותיה • ויצמח פורקניה • ויקרב
משיחיה • בחייכון • וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל
בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן • יהא שמייה רבא
מברך לעלם ולעלמי עלמיא יתברך וישתבח ויתפאר
ויתרומם • ויתנשא • ויתהדר • ויתעלה • ויתהלל •
שמייה דקדשא • בריך הוא • לעילא מן כל ברכתא
שירתא • תשבחתא • ונהנתא דאמירן בעלמא ואמרו

אמן

תתקבל צלותהון ובעותהון דכל בית ישראל קדם
אבוהון דבשמיא וארעא ואמרו אמן •

יהא

יהא שלמא רבא מן שמיא • היום ושבע וישוערה
ונחמא ושיזבא ורפואה וגאולה וסליחה וכפרה
וריוח והצללה • לנא ולכל עמו ישראל ואמרו אמן •
עושה שלום במרומו הוא ברחמי עשה שלום עלינו
ועל כל ישראל ואמרו אמן •

ברכי נפשי את יהוה יהוה אלהי גדלת מאד הוד
והדר לבשת • עטה אור כישלמה נוטה שמים
פיריעה • המקרה במים עליותיו השם עבים רכובו
המהרץ על פנני רוח • עשה מלאכיו רוחות משרתיו
איש להוט • יסד ארץ על מזוניה בל תמוט עולם ועד •
תהום פלבוש כפיתו על הרים יעמדו מים מן גערתך
ינוסון מן קול רעמך יחפזון • יערו הרים ירדו בקעות
אל מקום זה יסדת להם • גבול שמת בל יעברון בל
ישבון לכסות הארץ • המשלח מעינים בנהלים בין
הרים יהלכון • ישקו כל חיתו שדי ישברו פראים
צמאם • עליהם עוף השמים ישכון מפין עפאים יתנו
קול • משקה הרים מעליותיו מפרי מעשיך תשבע
הארץ • מצמיח חציר לבהמה ועשב לעבדת האדם
להוציא לחם מן הארץ וינין ישמח לבב אנוש להצהיל
פנים משמן ולחם לבב אנוש יסעד • ישבעו עצי יהוה
ארזי לבנון אשר נטע • אשר שם צפרים יקננו חסידה
ברושים ביתה • הרים הגבהים ליעלים סלעים מחסה
לשפנים • עשה ירח למועדים שמש ידע טבואו תשת
חשך ויהי לילה בו תרמיש כל חיתו יער • הכפירים
ישאגים לטרף ולבקש מאל אכלם • תזורה השמש יאספון
ואל מעונתם ירבעון • יצא אדם לפעלו ולעבדתו עדי
ערב • מה רבו מעשיך יהוה בלם כחכמה עשית מלאה

הארץ

הָאָרֶץ קִנְיֶנְךָ : זֶה הֵימָּנְדוּל וְרַחֲב יָדַיִם שֶׁם רָמַשׁ וְאִין
מִסְפָּר חַיִּית קַמְנוֹת עִם גְּדֻלוֹת : שֶׁם אֲנִיּוֹת יְהִלְכִין לְוִיתָן
זֶה יִצְרָת לְשִׁחָק בּוֹ : כָּלֵם אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּן לְתַת אֲכָלֵם
בְּעַתּוֹתֵתָן לָהֶם יִלְקָטוּן תַּפְתַּח יִדְךָ יִשְׁכַּעִין טוֹב תַּסְתִּיר
פָּנֶיךָ יִבְהַלּוּן תּוֹסֵף רוּחַם יִגְוַעוּן וְאֵל עִפְרָם יִשׁוּבוּן :
תִּשְׁלַח רוּחְךָ יִבְרָאוּן וְתַחֲדַשׁ פָּנֶי אֲדַמָּה יִהְיֶה כְבוֹד יְהוָה
לְעוֹלָם יִשְׂמַח יְהוָה בְּמַעֲשָׂיו : הַמְבִיט לָאָרֶץ וְתַרְעַד
יִנַּע בְּהָרִים וַיַּעֲשֶׂנוּ : אֲשִׁירָה לִיהוָה בְּחַיִּי אֲזַמְרָה לֵאלֹהֵי
בְּעוֹדֵי : יַעֲרַב עָלָיו שִׁחֵי אֲנָכִי אֲשַׁמַּח בִּיהוָה : יִתְמוּ
חַטָּאִים מִן הָאָרֶץ וְרִשְׁעִים עוֹד אֵינָם בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֶת
יְהוָה הִלְלוּ יְהוָה :

בחנוכה אומר מזמור סיר חנוכה הבית וכו' .

ואומר קדים יחס שלמה רבא . ואמר כך אומרים .

קוּה אֵל יְהוָה חֲזַק וַיֵּאמֶץ לִבָּךְ וּקוּה אֵל יְהוָה : אִין
קְדוּשׁ בִּיהוָה כִּי אִין בְּלַתְךָ וְאִין צוּר בְּאֵהֵינוּ :
כִּי מִי אֱלוֹהַּ מִבְּלַעֲדֵי יְהוָה וּמִי צוּר זוּלָתִי אֱלֹהֵינוּ :
אִין בְּאֱלֹהֵינוּ . אִין בְּאֲדוֹנָנוּ . אִין כְּמַלְכָּנוּ . אִין כְּמוֹשִׁיעֵנוּ :
מִי בְּאֵהֵינוּ . מִי בְּאֲדוֹנָנוּ . מִי כְּמַלְכָּנוּ . מִי כְּמוֹשִׁיעֵנוּ :
גוֹדֵה לְאֱלֹהֵינוּ . גוֹדֵה לְאֲדוֹנָנוּ . גוֹדֵה לְמַלְכָּנוּ . גוֹדֵה
לְמוֹשִׁיעֵנוּ : בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ . בְּרוּךְ אֲדוֹנָנוּ . בְּרוּךְ מַלְכָּנוּ .
בְּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ : אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ . אַתָּה הוּא אֲדוֹנָנוּ .
אַתָּה הוּא מַלְכָּנוּ . אַתָּה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ : אַתָּה תוֹשִׁיעֵנוּ .
אַתָּה תְּקוּם תִּרְחַם צִיּוֹן כִּי עַתָּה לְחַנְּנָה כִּי בָא מוֹעֵד :
תִּגָּא דְבִי אֵי הוּ . כָּל הַשּׁוֹנֶה הִלְכוֹת בְּכָל יוֹם מוֹבְטָה
לוֹ שֶׁהוּא בֵּן הָעוֹלָם הַבָּא . שְׁנֵאמַר הִלְיֹכוֹת
עוֹלָם לוֹ . אֵל תִּקְרֵי הִלְיֹכוֹת . אֵלָּא הִלְכוֹת אִמַר רַבִּי
אֶלְעָזָר . אִמַר רַבִּי חֲנִינָא . תַּלְמִידֵי חַכְמִים מְרַבִּים
שְׁלוֹם

שְׁלוֹם בְּעוֹלָם שְׁנֵאמַר . יְכַל בְּנִיךָ לְמוֹדֵי יְהוָה וְרַב
שְׁלוֹם בְּנִיךָ : אֵל תִּקְרֵי בְּנִיךָ אֵלָּא בּוֹנֵיךָ : יְהִי שְׁלוֹם
בְּחִילְךָ שְׁלוֹהַּ בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ : לְמַעַן אַחֵי וְרַעֵי אֲדַבְרָה
נָא שְׁלוֹם בְּךָ : לְמַעַן בֵּית יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲבַקֶּשֶׁה טוֹב
לְךָ : וְרֵאֵה בְּנִים לְבְנֵיךָ שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל : שְׁלוֹם רַב
לְאַהֲבֵי תוֹרָתְךָ . וְאִין לְמוֹ מַכְשׁוֹל : יְהוָה עוֹ לַעֲמוֹ יִתֵּן
יְהוָה יְבָרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם :

ואומר קדים דרבנן וברכו .

עֲלֵינוּ לְשַׁבַּח לְאֲדוֹן הַכֹּל . לְתַת גְּדוּלָתָהּ לְיוֹצֵר
בְּרֵאשִׁית . שְׁלֵא עָשָׂנוּ בְּנוֹיֵי הָאָרֶזֶת . וְלֹא
שְׁמַנּוּ בְּמִשְׁפָּהוֹת הָאֲדָמָה . שְׁלֵא שָׁם חִלְקָנוּ כְּהֵם
וְגוֹרְלָנוּ כְּכֹל הַמוֹנֵם : (שְׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִים לְהַבֵּל וְרִיק .
וּמִתְפַּדְלִים אֵל אֵל לֹא יוֹשִׁיעַ .) וְאַנְחָנוּ מִשְׁתַּחֲוִים
לְפָנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים . הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא . שֶׁהוּא
נוֹטֵה שָׁמַיִם . וְיוֹסֵד אֶרֶץ . וּמֹאֲשֵׁב יְקָרוֹ בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל .
וְשֹׁכֵנֵת עִזּוֹ בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים . הוּא אֱלֹהֵינוּ . וְאִין עוֹד
אַחַר . אִמַת מַלְכָּנוּ . וְאַפְּס זוּלָתוֹ . כְּפִתוּב בְּתוֹרָתָהּ
וְיָדַעַת הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֵל לְבַבְךָ . כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים
בְּשָׁמַיִם . מִמַּעַל . וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת אִין עוֹד :

ראש חדש ושבת

בשחל ראש חדש בשבת מהפללים כמו בשבת . ומזכירין יטלה ויבא
בחדא וקוראים הכלל . וקדים הפקבל . ואומר אתה כדחה וכו'
ומזכירין שני ספרים . בלח קורין טבעה בפרסת הטבע . וקדים פד לסילא
בשני חפטיד קורא וביום השבת ובראשי חרטיכ עד ונככו . וקדים לפילא
ומפטידין ביטעיה ס"ו (חזן מראש חדש אלול טחל להיות בשבת שחפטידין
טניה כוטרס) . ואמר כך מברך למלך ולקהל ואומרים אשרי . וברוך ה' אסר
בתן מנוחה . חכי ה' אלהינו עמנו . ומזכירין הכפרים למקומן ואומר חזון
חכי קדים ומהפללין :

מוסף שבת וראש חדרש

ויכון כלבד טס זה בכל הכרכות וכו' אזהרות מהסס עלמו בכל פעם שהוא נורע
כאשר תראה :

אדון הכל • יאהרונהי • היה הוה ויהיה
אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך •
ברוך אתה יהוה • (יא) אלהינו ואלהי אבותינו •
אלהי אברהם • אלהי יצחק • ואלהי יעקב •
האל הגדול הגבור והנורא • אל עליון גומל חסדים
טובים קונה הכל • וזכר חסדי אבות • ומביא גוא •
לבני בניהם למען שמו באהבה •
מלך עוזר ומושיע ומגן ברוך אתה יהוה (הד) מגן
אברהם •

אתה גבור לעולם אדני מהיה מתים אתה רב להושיע
(כקין מוריד הטל) (ובחורף משיב הרוח ופוריד
הגשם •) מכלכל חיים בחסד • מחיה מתים פרחמים
רבים • סומך נופלים • ורופא חולים • ומתיר אסורים •
ומקיים אמונתו רישיני עפר • מי כמוך בעל גבורות
ומי דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה •
ונאמן אתה להתיות מתים ברוך אתה יהוה (ונ) מחיה
המתים •

ובחזרת סליח לזכור אומר

כתר יתנו לך יהוה אלהינו מלאכים המוני מעלה עם
עמך ישראל קבוצי מטה • יחד כלם קדושה
לך ישלשו • בדבר האמור על יד נביאך וקרא זה א
זה ואמר • קדוש • קדוש • קדוש יהוה צבאות מלא כל
הארץ כבודו • כבודו מלא עולם ומשרתיו שואלים
איה מקום כבודו להעריצו • לעמתם משבחים ואומרים
ברוך כבוד יהוה ממקומו • ממקומו הוא יפן ברחמי
לעמו

לשבת וראש חדרש

טט

לעמו • המיחדים את שמו • ערב ובקר בכל יום תמיד
אומרים פעמים באהבה • שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה
אהד • הוא אלהינו • הוא אבינו • הוא מלכנו הוא
מושיענו • הוא יושיענו • ויגאלנו שנית • וישמיענו
ברחמי לעיני פרי חילאמר • הן גאלתי אתכם אחרית
בראשית • להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם •
ובדברי קדשך כתוב לאמר ימלך יהוה לעולם אהיך
ציון לדר ודר הללוה •

אתה קדוש ושמך קדוש • וקדושים בכל יום יהללוך
סלה • (כי אל מלך גדול וקדוש אתה •) ברוך
אתה יהוה האל הקדוש •

אתה יצרת עולמך מקדם פלית מלאכתך ביום
השביעי בחרת בנו מכל האמות ורצית בנו
מכל הלשונות וקדשתנו פמצותך • וקרבתנו מלכנו
לעבודתך ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת ותתן
לנו יהוה אלהינו באהבה שבתות למנוחה וראשי
חדשים לפירה • ולפי שחטאנו לפניך יהוה אלהינו
ואלהי אבותינו • חרבה עירנו ושם מקדשנו ונלה
יקרנו ונטל כבוד מבית חיינו ואין אנו יכולין להקריב
לפניך קרבן • ולא כהן שיכפר בעדנו •

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתעלנו
בשמחה לארצנו ותטענו בגבולנו • ושם נעשה
לפניך את קרבנות חובותינו תמידין פסדרן ומוספין
בהלכתן את מוספי יום השבת הזה ויום ראש החדש
הזה • נעשה ונקריב לפניך באהבה פמצות רצונך
כמו שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך כפי
כבודך באמור •

לשבת וראש חדש

וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ונספוק עלת שבת בשבתו על עולת התמיד ונספה :

ובראשי חדשיכם תקריבו עלה ליהוה פרים בני בקר שנים ואיל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים : ומנחתם ונספיהם כמדבר שלשה עשרנים לפר ושני עשרנים לאיל ועשרון לפבש ויין בנסכו ושעיר לכפר ושני תמידין כהלכתן :

אלהינו ואלהי אבותינו חדש עלינו את החדש הזה לטובה ולברכה לששון ולשמחה לישועה ולנחמה לפרנסה ולכלכלה למחילת הטאולסליחת עון ויהי החדש הזה סוף וקץ לכל צרותינו תחלה וראש לפדיון נפשנו כי בעמך ישראל מכל האמות בחרת וחקי ראשי חדשים להם קבעת :

ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי ענג עם מקדשי שביעי כלם ישבעו ויתענגו מטובך ובשביעי רצית בו וקדשתו חמדת ימים אותו קראת זכר למעשה בראשית אלהינו ואלהי אבותינו רצה גא במנוחתנו קדשנו במצותיך שים הלקנו בתורתך שבענו מטובך שמח נפשנו בישועתך וטהר לבנו לעבודך באמת והנחילנו יהוה אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך וינוחו בו כל ישראל מקדשי שמך ברוך אתה יהוה מקדש השבת וישראל וראשי חדשים :

ואומר רמב"ם וכו' כמו בראש חודש ח' ח' תהקבל וכל ישראל יסלחו חלק וקדוש דרבנן וברכו ועלינו להנח ועל כן נקרא לך

ברכת הלבנה

נוהגים בכל גלילות ישראל לברך על הירח בליל מונחי טבת כשהוא מבוסס ובגדיו נאים ותולה פניו ומיישר רגליו וסכרד וסין מברכין עליו

ברכת הלבנה

ע

עד שיצטוו ימיב עליה עד ט"ו מיום המולד ומראש חודש אב עד מונחי ט"ו ומראש חודש סדרי עד מונחי י"ב כפור אין מקדיטין הלבנה טאין מקבלין פני טבינה אלא פתוך טמחה :

קודם שיתחיל ברכת הלבנה יאמר תפלה זו

ליחיא שמיא דקב"ה וטכינתיה בדחילו ורחימו ליחיד סס י"ה כו"ה ביחשר שלום בשם כל ישראל הנה אנכי בא לקדם את החדש ירח כוננתה לתקן את שרטה במקו' עליין להאיר פני סוכת דוד אהוב ולהחזיר העטרה ליושנה ולגרום שפע בכל העולמות ולהכרית פונס כח הקליפות שמלוטפות בהם ולהשליכם על ראש זרי ומשפיוי עדת בני ישראל הפול עליהם אימתה זפחד בגדול זרועך ידמו כאבן כי עמך מקור חיים באורך נראה אור ויהי נפש ה' אלינו ומעש' דינו כוננה פלינו ומעשה דינו כוננה :

כתב הרב ח"י ז"ל שטוב לומר חזמור קמ"ח עד חק נתן ולא יעבור קודם ברכת הלבנה וז"ל :

הללויה הללו את יי' מן השמים הללויה במרומים הללויה כל מלאכיו הללויה כל לבאיו : הללויה שמש וירח הללויה כל כוכבי אור הללויה שמי השמים והמים אשר מעל השמים : יהללו את סס ה' כי הוא לוח ונבראו : ויעמידם לעד לעולם חק נתן ולא יעבור : כי ארחם פתוך מעשה אלבעותיך ירח וכוכבים אשר כוננת :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר במאמרו ברא שחקים וברוח פיו כל צבאם חק ויסן נתן להם שלא ישנו את תפקידם ששים ושמחים לעשות רצון קונם : פועל אמת שפעולתו אמת וללבנה אמר שתתחדש עטרת תפארת לעמוסי בטן שאף הם עתידין להתחדש כמותה ולפאר ליוצרים על שם כבוד מלכותו ברוך אתה יהוה מחדש חדשים :

סימן טוב תהא לנו ולכל ישראל : סימן טוב תהא לנו ולכל ישראל : סימן טוב תהא לנו ולכל ישראל : ברוך יוצריך ברוך עושיך ברוך קוניך ברוך בוראיק :

והרב ח"י כתב וז"ל ברוך עושיך (עטיה) ברוך יוצריך (יטרה) ברוך בוראיק (בריה) ברוך קוניך (מיליה) כמו שכתב החכ"ה חסיד ה"ר משה עזריה ז"ל וכך הפכה מוכרת להעלו העולמות חמטה למעלה והנא מעין ה' דלוגים טגס הם חמטה למעלה ליכוד וכו' :

ברכת הלבנה

ויוד ונכת וכן רוח הנכין יאכן לא נאחרו כל הטיעורים הללו לה לאנשי עיר
לא לחיות ביד האומר פגרת הפורים כיהן יעקב שרבים תגדולי ימחל קיינו
נכ הגרסה היא :

ומרקדים כנגד הלבנה ואומרים

בשם שאנו מרקדים פנגדיך ואין אנו יכולין ליגע
ביך כה אם ירקדו אחרים פנגדנו להזיקנו לא יוכלו
ליגע בנו תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך
ידמו פאבן : פאבן ידמו זרועך בגדל ופחד אימתה
עליהם תפל :

סימן טוב תהא לנו ולכל ישראל : סימן טוב תהא
לנו ולכל ישראל : סימן טוב תהא לנו ולכל
ישראל : ברוך יוצריך : ברוך עושיך : ברוך קוניך :
ברוך בוראיך :

ומרקדים כנגד הלבנה ואומרים

בשם שאנו מרקדים פנגדיך ואין אנו יכולין ליגע
ביך כה אם ירקדו אחרים פנגדנו להזיקנו לא יוכלו
ליגע בנו תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך
ידמו פאבן : פאבן ידמו זרועך בגדל ופחד אימתה
עליהם תפל :

סימן טוב תהא לנו ולכל ישראל : סימן טוב תהא
לנו ולכל ישראל : סימן טוב תהא לנו ולכל
ישראל : ברוך יוצריך : ברוך עושיך : ברוך קוניך :
ברוך בוראיך :

ומרקדים כנגד הלבנה ואומרים

בשם שאנו מרקדים פנגדיך ואין אנו יכולין ליגע
ביך כה אם ירקדו אחרים פנגדנו להזיקנו לא יוכלו
ליגע בנו תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך
ידמו פאבן : פאבן ידמו זרועך בגדל ופחד אימתה
עליהם

ברכת הלבנה

עא

עליהם תפל :

דוד מרד ישראל חי וקיים : דוד מלך ישראל חי וקיים :
דוד מרד ישראל חי וקיים : אמן אמן אמן : סלה
סלה סלה : לב טהור ברא לי אלהים ורוח גכון חדיש
בקרבי :

שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבוא עזרי :
עזרי מעם יהוה עשה שמים ודך : אל יתן
למוט רגלך אל ינום שמרך : הנה לא ינום ולא ישן
שמר ישראל : יהוה שמרך יהוה צלך על יד ימינה :
יומם השמש לא יכבה וירח כלילה : יהוה ישמרך
מכל רע ישמר את נפשיך : יהוה ישמר צאתך ובואך
מעתה ועד עולם :

הללויה הללו בפקדו הללוהו ברקיע עזו הללוהו
רגבורתיו הללוהו כרב גדלו הללוהו בתקע
שופר הללוהו בגבל ובנור : הללוהו בהף ומחול
הללוהו במינים וענב : הללוהו בצלצלי שמע הללוהו
בצלצלי תרועה : כל הנשמה תהלל יה הללויה :
תנא דבי רבי ישמעאל אלמלא לא זכו בני ישראל
אלא להקביל פני אביהם שבשמים פעם אחת
בחדש ימים אמר אבי הרכך מעומד :

ואומר קדים דרכנו ואומרים זה לזה שלום עליכם עליכם שלום נ"ע

והמנהג לומר אחר כך שולי בגדיהם להכריז המנונים אשר נהגו מקטרוג
אלבנה זמורי ולכתב לומר שולי כנפי הגניבה כי הוא צדד התלכות כבוד
(ו) יומר :

כדנא תאמרין לבון אלמלא די שמיא וארקא לא עבדו ואבדו מן ארעא
ומן תחות שמיא אלה : הן עם 777 יסכון ובנוים לא יתחשב :
ואתה אל תירא עבדי יעקב ואל תתז ישראל כי סגני מושיע מרחוק ואת
זרעך מארץ סבויס וטב יעקב וטקט וסאנן ואין אחריו : אתה אל תירא
עבדי יעקב נאסה כי אתך אני כי אעשה כלם מכל הגוים אשר הדחיקך
סמה ואומך לא אעשה כלה ויסרתוך למספט ונקס לא אנקך : סאל תמים
אמרת

למוצאי שבת

דרכו אמרת ה' צרופה מנן הוא לכל החוסים בו :

חט בפסוק זה האחרון י"ח תיבנה לאכפויא י"ח קליפין ובכך מה שביה דתל מאר"ת תהיה מאר"ה ומגן לכל החוסים בה

תקון חנוכה

ליל כ"ה כסליו נכנסים לבית הכנסה ומתללים תפלה ערבית כמו בחול ואחר העמידה אומר שליח עבור קדיש התקבל ומדליקין נר חנוכה בבית הכנסה כדי לל... הגם... ובטרם נבט מדליקין אותה קודם שבה... ונא"ה מדליקין אותה אחר ההבדלה.

תפלה לאומרה קודם הדלקת נר חנוכה

לשם יחוד קנ"ה ושכינותיה בדחילו ורחימו ליחד עם י"ה בן"ה ביחודה שלום בשם כל ישראל הנה אנכי צה לקיים מצות הדלקת נר חנוכה לתקן את שרטה במקום עליון : ויהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואהי אבותינו סיהא עתה פת רצון לפניך להיות פולה מנות הדלקת נר חנוכה כאלו השגתי כל הסודות הנפלאות והנוראים אשר הם חתומים בה ותעלה לפניך עם כוונת מעשה המלכה הזאת הנעשית ע"י בני ילדיך היודעים כל כוחות סמותיך הקדושים הראויים לבה בהדלקה זו המעליים זרע ייחודי וזווגי מדות הקדושות העליונות ולסאיר בשכינת עוון המאורו הגדולים אשר בס תמלא היונה מנחה לכך רגל"ה ולא תכבה בלילה נר"ה והיה אור הלכנה כלאור החמה תנח"ל בדרך ישתה על כן יריש ראש ומשם יושפע לי אני עבדך לאור באור שחיים כי אתה תאיר כרי ה' אלהי יגיה חשכי טלח אודך ואמתך חמה ינחוני ליראה ולא תכבה את שמך : ובכח סגולת הדלקת מאורות נר חנוכה תחכמו באור תורתך אנחנו וזרענו זרע זרענו כדבר האמור מפי כבודך לא ימושו מפיד ומפי זרעך ומפי זרע זרעך אמר ה' וכו' ובזכות מתתיה כהן גדול זכניו בגלגל סודך הראנו נפלאות ובאורך נראה אור והאר פניך על מקדשך השמש והיה לפת ערב יהיה אור ותחזינה עינינו בהשלותך את הנרות אל מול פני המנורה והב כולה וגולה על ראשה ושבעה נרותיה עליה שבעה ושבעה מולקות לנרות אשר על ראשה ומלך ביופיו תחזינה עינינו אכי"ר : ויהי נעם ה' אלהינו עלינו וכו' :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר של הנפה :
ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שעשה נסים לאבותינו בימים ההם ובזמן הזה :

ב"ל ראשון אומר גם ברכה זו

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו ורגישנו

והגיענו לזמן הזה :

הנרות הללו אנו מדליקין על הנסים ועל הפורקן ועל הגבורות ועל התשועות ועל הנפלאות ועל הנחמות שעשית לאבותינו בימים ההם ובזמן הזה : על ידי כהניך הקדושים וכל שמונת ימי הנפדה הנרות הללו קדש הן ואין לנו רשות להשתמש בהן אלא לראותן בלבד כדי להודות לשמך על נסיה ועל ישועותיה ועל נפלאותיה :

אח"כ יאמר חלה מקראי קדש ר"ת ואהדוניה

נבואות עמנו מסב לנו אלהי יעקב סלה : אלהים נבואות טוב נא סבט משמים וראה ופקד גפן זאת : הודינו לך אלהים הודינו וקרוב שפך ספרו נפלאותיך : דמינו אלהים מסדך בקרב היכלך : ואתה ה' אלהים נבואות אלהי ישראל הקיפה לפקד כל הגוים אל תמן כל בנדי און סלה : נהר פלגיו ישמחו עיר אלהים קדוש משכני עליון : הוסיפנו אלהינו וקבצנו מן הגוים להודות עם קדשך להסתכח בתהלתך / יושאים נבואות הסיבנו האר פניך ונוסעה : ישיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' כורי וגו' :

מזמור שיר חנפת הבית לדוד : ארוממך יהוה פי דליתני ולא שמחת איבי לי : יהוה אלהי ישועתי אליך ותרפאני : יהוה העלית מן שאול נפשי חיייתני מירדי בור : זמרו ליהוה חסידיו והודו לזכר קדשו : כי רגע באפו חיים ברצונו בערב ילין בכי ולבקר רנה : ואני אמרתי בשלוי בל אמוט לעולם : יהוה ברצונך העמדת להרדי עז הסתרת פניך הייתי נבהל : אליך יהוה אקרא ואל יהוה אתחנן : מה בצע בדמי ברדתי א שחת היודך עפר היגיד אמתך : שמע יהוה וחנני יהוה היה עזר לי : הפכת ספודי למחור לי פתחת שקי ותאזני שמחה : למען יסרף כבוד ולא ידום יהוה אלהי לעולם אודך :

ואומר קדיש והא טלחא רבא . וברכו ועלינו לטבת ומל כן נחמה לך והולכלי לבתיכם

לחנוכה

בבית הכנסת וכו'

שמירת חסדיהן הזמירות ומתפללים כשאר הימים רק שבעמורה חומר על הכניס וגומרים הכלל וחומר קדיש לעילת וחומר סליח כבוד יהי כי חלוינו עמנו וגומר וחומיחין ספר תורה וחומר כרוך המקום ונללו עד חז טמו בטום וקורין גברי כפרטק נטא וזו היא הקריאה .

וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו את בני ישראל אמור להם : ס יברכה יהוה וישמרך : ס יאר יהוה פניו אריך ויחנך : ס ישא יהוה פניו אליך וישם לך שרוע : ס ושמו את ימי על בני ישראל ואני אברכס : ס ויהי ביום כלות משה להקים את המשכן וימשח אתו ויקדש אתו ואת כל כליו ואת המזבח ואת כל כליו וימשהם ויקדש אתם : ויקריבו נשיאי ישראל ראשי בית אבתם הם נשיאי המטה הם העמדים על הפקדים : ויביאו את קרבנם לפני יהוה שש עגלת צב וזני עשר בקר עגלה על שני הנשאים ושור לאחד ויקריבו אותם לפני המשכן ויאמר יהוה אל משה לאמר : קח מאתם והיו לעבד את עבדת אהל כועד ונתתה אותם אל הלויים איש כפי עבדתו : ויקח משה את העגלות ואת הבקר ויתן אותם אל הלויים : את שתי העגלות ואת ארבעת הבקר נתן לבני גרשון כפי עבדתם : ואת ארבע העגלות ואת שמונת הבקר נתן לבני מררי כפי עבדתם ביד איתמח בן אהרן הכהן : ולבני קהת לא נתן כי עבדת הקדש עליהם בכהן ישאו : ויקריבו הנשאים את חנפת חצו ח ביום המשח אתו ויקריבו הנשאים את קרבנם לפני המזבח : ויאמר יהוה אל משה נשיא אחד ליום נשיא אחד ליום יקריבו את קרבנם לחנפת המזבח : ויהי

לחנוכה

עב

ס ויהי הפקדים ביום הראשון את קרבנו נחשון בן עמינדב למטה יהודה : וקרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת כלולה בשמן למנחה : כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת : פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה : שעיר עזים אחד להטאת ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן נחשון בן עמינדב :

ואומר בסוף חני קדיש . ואסרו . ובא לליון . וקדיש תהקבל . וחזורים ספר תורה למקומו . וחומר הכללו . וחומר סיד חנוכה הכית . ואין כאלוינו : וקדיש דרבנן עכ ברכו ועלינו לטמא .

יום של חנוכה מתפללים כמו שתמול וגומרין הכלל . וקדיש לעולא וחומיחין ס' וקורין בו שלשה גברי כפרטק זאת . כהן קורא מן ביום סטני עד מלאה קטרת ולוי קורא מן פר חמל עד סוף הקרבן סליטי מוזר וקורא מן ביום סטני עד כוף הקרבן . וכן על זה הסדר בשאר הימים .

ביום השני הקריב נתנאל בן צוער נשיא יששכר : הקריב את קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת כלולה בשמן למנחה : כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת : פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה : שעיר עזים אחד להטאת : ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן נתנאל בן צוער : קריאה ליום שלישי

ביום השלישי נשיא לבני זבולן יאב בן חלון קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים

סלת בלולה בשמן למנחה : פף אחת עשרה זרה
מלאה קטרת : פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד
בן שנתו לעלה : שעיר עזים אחד לחטאת : ולזבח
השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים
בני שנה חמשה זה קרבן איאב בן חלן :

קריאה ליום רביעי

ביום הרביעי נשיא לבני ראובן איצור בן שדאור :
קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה
מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת בלולה בשמן למנחה : פף אחת עשרה
זהב מלאה קטרת : פר אחד בן בקר איל אחד כבש
אחד בן שנתו לעלה : שעיר עזים אחד לחטאת : ולזבח
השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה
כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליצור בן שדיאור :
קריאה ליום חמישי

ביום החמישי נשיא לבני שמעון שלמיא בן צורי שדי :
קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה
מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת בלולה בשמן למנחה : פף אחת עשרה
זהב מלאה קטרת : פר אחד בן בקר איל אחד כבש
אחד בן שנתו לעלה : שעיר עזים אחד לחטאת :
ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה
כבשים בני שנה חמשה זה קרבן שלמיא בן צורי שדי :
קריאה ליום ששי

ביום הששי נשיא לבני גד אליסף בן דעויא : קרבנו
קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק
אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים
סלת

סלת בלולה בשמן למנחה : פף אחת עשרה זהב
מלאה קטרת : פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד
בן שנתו לעלה : שעיר עזים אחד לחטאת : ולזבח
השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים
בני שנה חמשה זה קרבן איסף בן דעויא :

קריאה ליום שביעי

ביום השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע בן עמיהוד :
קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה
מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת בלולה בשמן למנחה : פף אחת עשרה
זהב מלאה קטרת : פר אחד בן בקר איל אחד כבש
אחד בן שנתו לעלה : שעיר עזים אחד לחטאת :
ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה
כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אלישמע בן עמיהוד :
קריאה ליום שמיני

ביום השמיני נשיא לבני מנשה גמליא בן פדהצור :
קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה
מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת בלולה בשמן למנחה : פף אחת עשרה
זהב מלאה קטרת : פר אחד בן בקר איל אחד כבש
אחד בן שנתו לעלה : שעיר עזים אחד לחטאת : ולזבח
השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה
כבשים בני שנה חמשה זה קרבן גמליא בן פדהצור :
פ

ביום התשיעי נשיא לבני בנימין אבירון בן גדעני :
קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה
מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים

מלאים סלת כלולה בשמן למנחה : כף אחת עשרת
זהב מלאה קטרת : פר אחד בן בקר איל אחד כבש
אחד בן שנתו לעלה : שעיר עזים אחד לחטאת ולזבח
השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה כבשים
בני שנה חמשה זה קרבן אבירן בן גדעני :

ביום העשירי נשיא לבני דן אחיעזר בן עמישדי קרבנו
קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מורק
אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים
סלת כלולה בשמן למנחה כף אחת עשרה זהב מלאה
קטרת : פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו
לעלה : שעיר עזים אחד לחטאת : ולזבח השלמים
בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה
חמשה זה קרבן אחיעזר בן עמישדי :

ביום עשתי עשר יום נשיא לבני אשר פגעיא בן עכרון
קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה
מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת כלולה בשמן למנחה : כף אחת עשרה
זהב מלאה קטרת : פר אחד בן בקר איל אחד כבש
אחד בן שנתו לעלה : שעיר עזים אחד לחטאת :
ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה
כבשים בני שנה חמשה זה קרבן פגעיא בן עכרון :

ביום שנים עשר יום נשיא לבני נפתלי אחירע בן עינו
קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה
מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת כלולה בשמן למנחה : כף אחת עשרה
זהב מלאה קטרת : פר אחד בן בקר איל אחד כבש
אחד

אחד בן שנתו לעלה : שעיר עזים אחד לחטאת ולזבח
השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה כבשים
בני שנה חמשה זה קרבן אחירע בן עינו :

זאת חנכת המזבח ביום חמשה אתו מאת נשיאי
ישראל קערת כסף שתיים עשרה מורקי כסף
שנים עשר כפות זהב שתיים עשרה : שלשים ומאה
הקערה האחת כסף ושבעים המורק האחד כל כסף
הכלים אלפים וארבע מאות בשקל הקדש : כפות
זהב שתיים עשרה מלאה קטרת עשרה עשרה הכף
בשקל הקדש כל זהב הכפות עשרים ומאה : כל
הבקר לעלה שנים עשר פרים אילים שנים עשר כבשים
בני שנה שנים עשר ומנחתם ושעירי עזים שנים עשר
לחטאת : וכל בקר זבה השלמים עשרים וארבעה
פרים אילים ששים עתדים ששים כבשים בני שנה
ששים זאת חנכת המזבח אחרי המשח אתו : ובבא
משה אל אהל מועד לדבר אתו וישמע את הקול
מדבר אליו מעל הכפרת אשר על ארון העדת מבין
שני הכרובים וידבר אליו :

וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל אהרן ואמרת
אליו בהעלתך את הנרות א מול פני המנורה
יאירו שבעת הנרות ויעש בן אהרן א מול פני המנורה
העלה נרתייה כאשר צוה יהוה את משה וזה מעשה
המנורה מקשה זהב עד ירכה עד פרתה מקשה הוא
כמראה אשר הראה יהוה את משה בן עשרה את
המנורה :

עומר כל הקלה בסדר הכתוב ביום הלל

ראש חדש טבת שהל בהול

מתפללין כשאר הימים ומזכירין יעלה ויבא בעבודה ועל הניסוי בהודאה וגומרין ההלל וואמר החון קדים תתקבל ומוציאין שני ספרי ברהסון קורין שלשה גברי בפרשת ראש חדש ולא יאמר קדים ובספר שני קורא הרביעי בחנוכה הנשיאים מעין היום וקדים לעילה ואומרים אשרי ובה לזיון ומחזירין הספרים למקומן ואומר קדים לעילה ומתפללין מוסף לר"ח ואומרים על הנסים ואחר כך אומר החון קדים תתקבל וברכי נפשי את ה' ומזמור סיה חנוכה הבית וקדים יהא שלמה וקום אל ה' ותנא דביחליהו וקדים לרצון וברכו ועלינו לשבח :

ערב שבת ראש חדש וחנוכה

מתפללין הפלת מנחה ומדליקין נר חנוכה ואחר כך נר שבת ומתפללין תרבות כמו בשבת ומזכירין יעלה ויבא בעבודה ועל הניסים בהודאה וגומרין הפלתם כמו בשאר שבתות :

שחרית שבת ראש חדש וחנוכה

מסדרין הזמירוב כשאר שבתות ואומר יעלה ויבא בעבודה ועל הניסים בהודאה וגומרין ההלל וקדים תתקבל ומוציאין שלשה ספרים וקורין בספר רהסון ששה גברי בפרשת השבוע ולא יאמר קדים והשביעי קורא בספר שני בפרשת שבת וראש חדש ואומר קדים לעילה והמפטיר קורא בספר שלישי בחנוכה הנשיאים מעין היום וקדים לעילה ומפטירין רבי ושחתי ומברך למלך ולקהל ואומר אשרי ומחזירין הספרים למקומן ואומר קדים לעילה ומתפלל הפלת מוסף שבת וראש חדש ואומרים על הניסים בהודאה וגומרין כמו בשאר שבתות :

לשבת וחנוכה

מתפללין כשאר שבתות וגומרין ההלל וקדים תתקבל ומוציאין שני ספרי ברהסון קורין שבעה גברי בפרשת השבוע וקדים לעילה והמפטיר קורא בספר שני בחנוכה הנשיאים מעין היום וקדים לעילה ומפטיר רבי ושחתי וגומר התפלה כשאר שבתות והם חלו שני שבתות בחנוכה עושין כסדר הזה ובראסון מפטיר רבי ושחתי ובשבת שנייה בנרות שלמה ויעש קירוס והיא כתובה בחומשים בהפטרות בסדר הלל פקודי :

שבת זכור

שבת שלפני פורים מסדרין כל הזמירוב עד ה'מי כמוך יקודם שיאמר מי עמי יאמר מי כמוך וגו' ויש כוהנים לאומרו אחר התקבל לשחרית וכך המנהג פה לזמורנו יע"ה ומזמירין קדם לו בקול רנה אלו הפיוטים :

אך זה היום קויתי לישיר את נקמת צד
בו מצאתי ראיתי ישע מן המצד

אגילה

שבת זכור

עי

אל צור אלי מבצר
בשמחה וברננה :
אגילה

איש יד צורר הרע
כי צדיק לא ברע
הבל רוח זרע
בשמחה וברננה :
שקר

אז בכח ואל
לשמיד את ישראל
מלא השבית גואל
בשמחה וברננה :
תם רשע

בלם על עין נתרו
אך שרים נבהרו
חסדי אל לא יכרו
בשמחה וברננה :
זמרו

עמי אחי רעי
עתה אל תוך מעי
שישו אל שעשועי
בשמחה וברננה :
הבינו

כי יוסר היכל
מחר חרב האכל
מלפנו כל יוכל
בשמחה וברננה :
נקמה

יקבץ

אגילה אנדילה
מחרב היונה

בנסף אז קנני
צאן לפכה שמני
אך שקר כל הקר
חי אל אויב פינה

רשע נהש בריח
פתח מלך הדיח
תם רשע צא ישע
על יד איש הרבונח

המן ובני הבית
הודי עלי כנות
זמרו דברו
עד שיבה עד זקנה

בחר שמחו גם גילו
יין שכר הובילו
הבינו הרנינו
כל פך ומדינה

חזקו באל לבטוח
קמים גבורי כח
נקומה נרומה
חיש תרוץ אלמנה

נקומה

יקבוץ מפוזר
מבין עם אביר
זכר טוב יזכר
יסיר עול פבד
ששהו אויבים
חבור עצבים
השב לו נזר
השב עבודה

בגבורה נאזר
כי עובד אל זר
אל עם פשה אובד
ילבש (ג' ילבש) ששמשור; ולבש
עוברים ושבים
את לנו פזר
והכרת עמלק ממור
לבן אלעזר :

ולמד כך לומר

אודה שמך יהוה כי פדית אותי אביעה חידות
מני קדם קדמותי ואומר ליהוה מחסי ומצודתי
אלהי אבטח בו : ולומר
קרא אקרא מהלל שמך יהוה על הנסים שעשית
בימי מרדכי ואומר במקהלות נערי וזקני מי כמכה
באלים יהוה : ולומר
מי כמוך ואין כמוך מי דומה לך ואין דומה לך :
אדון הסדך כל יחדל אמתך מבצר עז ומגדל
כי היית מעוז לדל ומעוז לאביון בצר לו : בימי
חרפי מקדמוני כי דבר דוח יהוה והיום אסגרשוני
עוני דודי לי ואני לו : גמלני מאז טובות גלויות
ידועות ללבבות גם אם יהיו הצרות קרובות אשרי
כל חוכי לו דמי מתקוממי אזה ודגלי ארים בדבר
כל חוזה הנה אלהינו זה קוינו לו : היום אביעה
חידות היו מני קדם עתידות נפלא במבין צפוני
סודות יוצרי מבטן לעמד לוייהי בימי אהשורוש
מלך הוקם על בברוש נשא ורם על כל קצין וראשי
ויהוה הניח לו : זמן בשנת שלש למלכותו להראות
לכל

לכל עבדיו תפונתו ואבני נזר מתנוססות על
אדמתו ועפרות זהב לו : חלק לכל בני שושן נתן
והקדיש קרואיו כחתן בהצר ננת ביתן אזה למושב
לו : טעם עשות רצון כל איש ויצרו ואין אונם לאיש יין
עברו ולתת לכל שואל די מחסורו אשר יחסר לו :
יחד אוספו כל הנדרשים גם נשתי המלכה עשתה
משתה נשים ומשתה הנשים באנשים שבעת ימים
יספרו לו : כטוב לב המלך ביין אמר להביא לפניו
את יפת העין ותמאן בדברו לאמר אין העזה פניה
ותאמר לו לקרובים אליו היו שבים עליכן שא ויעצהו
מיוכן : הוא המן לפורענות מוכן לבו יקבץ און לו :
מועצותיו בדת נתונות היו לעמי רפואות צפונות כי
לולי אגרות ראשונות גם פליטה לא היתה לו : נועץ
לקרוא לכל המוני להביא כל יפת תואר לפניו :
והנערה אשר תיטב בעיניו מהור ימהרנה לו : סנסן
ליאר האיר זרח ישיש כגבור לרוץ ארח סרס פכה
ציין רפואה פרח כי הפלה יהוה חסיד לזעמו נאמנה
הדסה תמה היא אסתר בת דודו ברה בחמה ובסות
אביה ואמה לקחה מרדכי לו : פגעה חן נתלק והלום
ותלקח אסתר אל בית המלך נורת יהלום ומרדכי
צוה להלכי לשלום כי הוא אדניך והשתחוי לו : צדק
לבשה במטלכתה לא הנידה אסתר עמה וסולדתה
והמלך אהבה וירב תפארתה : כי מיהוה היתה לו :
קשב רב קשב צרור המור מפרים המלך הקבועים
לשמור והנס חושבים על המלך לאמר הבה נתחכמה
לו : רחשה אסתר למלך באמרו שפר בשם מרדכי
ונכתב בספר בקש ונמצא לפני צבי עופר : ס בל

הרים ישאו לו : שניהם נתלו על העץ • כי שמע
מרדכי לשונם בהועץ • נשקה למלך סם המות רועץ
אולי יפתה ונוכלה לזית שועה זו צפונה לדור אחרון
נכתבה על ספר הזכרון להיות לו מן המלך הנמול
ויתרון • כי פעל אדם ישלם לו :

אחר כל אלה הדברים • אחשוורוש את המן הרים
וינשאהו מעל כל השרים • ותועפות הרים לו :
נמנע מרדכי מסגור לרשע • נין עמלק אשר סבטן
פשע • וזה האסוף על הטאתו פשע • לא יאבה יהוה
סלוח לו : יום כדעו לו כל עבדי המלך • ומרדכי
בתומו הולך • בקש לחרחר ריב על עם דל והלך •
עובר ומתעבר על ריב לא לו ויעץ תחבולות פשבים
בצדו • ויבו בעיניו בגאון חמדו • לשלוח יד במרדכי
לבדו • בו לדבר יחבר לו : הרבה כסף וזהב לבלי
חק • ויאמר בלבו זה עת לשחוק יבא עצות מרחוק
לרשת משכנות לא לו : ויפל פור וידו בגורלהדה •
ידיא כי בארה מת אבי התעודה • ולא זכר כי היא
עת הלידה • הבלי יולדה יבאו לו : ידוב אורב יעצוהו
רעיוני • וישאל שאלה מאדוניו וגם הוא שני אריות
שני • ומתלעות לביא לו : הן עם אחר גזרו •
ודתיהם שונות ודתך כל ינצורו רוח יזרעו וסופתה
יקצורו • קמה אין לו : הכינותי כסף לגנויך יעל לאפד
זה הגוי הנגעל • כל הכרבים אשר לא כדעו לבעל
וכל הפה אשר לא נשק לו : להביא אל גנוי המלך
אוסף • עשרת אלפים ככרי כסף • ונפש אבה לכל
בית יוסף • פעם אחת ולא אשנה לו : ויאמר לו המלך
יחי לך קנייך • והאח טבעתי על יד ימינך • והעם
לעשות

לעשות בו כטוב בעיניך • ובא עד קצו ואין עזר
לו : יצא וסופרי המלך נקראו • ויכתבו ככל אשר
הזכהו • בכל עם ועם נצים יצאו • שרי הרכב אשר
לו : היה דברו נחוץ לאמר • כרם חמר ביום אחד
לזמור • בשלשה עשר באדר החל וגמור • לא אוסיף
עד עבור לו : קרע מרדכי בגדיו לפני אל • ויצעק
מר על גולת אדניאל • הבנים אין לישראל • אם יורש
אין לו : סוף סוף שאר המוני • מי נתן למשיסה
יעקב למוני • וישראל לבוזים הלא • זו חטאנו לו :
נערות אסתר הגידוה דבר • שמענו צעקה ביענים
במדבר • ומרדכי בלבוש שק עבר • לא ידענו מה
היה לו : בגדים שלחה להלבישו • ולא קבל ממריחות
נפשו • ותשלח להתך לחקרו ולדרשו • לדעה מה
יעשה לו : רוחו הוציא להתך וחוה • ופרשת הכסף
לפניו שוה • והפת שגן שלח ועל אסתר צוה • לבא
אל המלך להתחנן לו : בתשובתה אמרה להשיבו
דע כי בן מות אשר לא יקרא ויבא • לבד מאשר
וישיט לו המלך אתו שרביט זהב בקרב אישלה שתחוות
לו : יקור כשמעו דברי הדסה • זעק אהה כי אין
בנוסה • זעף יהוה אשא • פי חטאתי לו : שלח לה
לאמר אל תדמי • להטלט בית המלך מכל לאומי •
כי את תאבדי ואולי עמי • אחרי נמכר גאולה תהיה
לו : ממקום אחר ישלח שלומי עושה שלום במרומו
פי לא כלו רחמי • על כן אוחיל לו : ותענהו לך
בנום כל חוכי פדיום • וצומו עלי שלשת ימים לילות
יום ורחמים בקשו מאל גודא ואיום • אל תתנדמי
לו : אל נדרש בכל לב ידרשנו • כי נכמדו דחמי

לעם יקראנו . ויאמר עוד זכור אזכרנו . על בן המן
פעי לו : לבשה חן ביום השלישי בתלך . ותיקר על
פאר בעיני המלך . ויבו בכל אשר הוא מולך . ועל
כל אשר יש לו : היפה בנשים נטע נעמן מה שאתך
כי הכל מוזמן . ותאמר יבא המלך והמן אל הטשטה
אשר עשיתי לו : למחר קראתם לסוד נכמס . ויצא
המן ביום ההוא שמח ונעלם . והוא במלכים יתקלם .
ורזנים משחק לו : ויבא אהביו וורש אשתו . ויספר
להם כבודו וממשלתו . וגזרה עומדת לעומתו . הוי
המרבה לא לו : יעצוהו עשות עץ גבוה חמשים .
לתלות עליו קדש קדשים וזה הכינוי כחפצו מכל חרשים
חרשהבם יבקש לו :

אלתים עדר צאנו בקר . ותדר שנת המלך עד יהי
חוקר . בספר הזכרונות והיה בקרו ויודע יהיה
את אשר לו : במצא דבר מרדכי מפורש . מה נעשה
יקר ונדולה דרש . ויאמרו כי לא פורש . מה יעשה
לו גלה אוזן המן בדברו מה לעשות באיש אשר המלך
חפץ ביקרו . ויען וינקש במאמרו . פי כסיל מהתה לו :
דבר לערותו בעדיי מלכים . וללכת לפניו אחד
מהנסיכים . ולבו במחשבו הולך השכים . ואין נונה
לו : השיבו המלך בן דבדת . עשה למרדכי היהודי
ככל אשר אמרת . בן משפטיך אתה חרצת . במשפט
הזה יעשה לו : וישב מרדכי אל משפרתו . והמן נדחף
אל ביתו . ויעדו אהביו וורש אשתו . לבא לגוד לו .
ורע ישורון זכור נבונני . אם יש מרדכי אחד מבניו .
אעד החילות לנפול לפניו . לא תוכל לו : חכמי עודם
מדברים עמו . ופריסי המלך הבהילותו להקימו . ולא
לאת

ראה כי יבא יומי . יהוה ישחק לו : טרם כלות משתד
היין אפר המלך יאפת העין . שאלי ביהפל לנגדך
כאין ותכך ותתחנן לו : ינתן לי נפשי בשאלתי . ועמי
אדני המלך בבקשתי . כי נמכרנו לצורר ולא מצריתי .
תאות לבו נתת לו : כי מה הפצי אחר זה הצער . וכלי
הקרב שות שתו השער . הישאג אריה ביער . וטרף
אין לו : להאמר מי הוא זה מכל אנשי . ואיזה הוא
מכל מגרשי . או מי מנושי אשר מכרתי אתכם לו :
מהרה לענותו המן זה הדע . אשר פרעות בנוי צדיק
פרע . או לרשע רע . כי גמול ידיו יעשה לו : נמלא
חמה וקם אל גנו . ובשובו ראהו נופל על פניו . יגלו
שמים עונו . וארץ מתקוממה לו : סרים אחד גלדי
הטאתו . הן עץ עשה למרדכי בביתו . ויצו המלך
לתלותו . על העץ אשר הכין לו : עמדה אסתר לבקש
על עמה . להשיב ספרי האף והחמה . כי נחם יהוה
על מכה עצומה . ושב ורפא לו : פת יגן הכתב להיות
היהודים . להרג בשונאיהם עתידים . כי נפל פחד
מרדכי על המורדים . ושלום היה לו : צוה מרדכי על
עם לא אלמן . מושיע ורב ונגיד ונאמן . והפקד על בית
המן . ועל כל אשר יש לו : קדשתי לצורדי מובח . ואכין
לפניו מטבח . בעון אביחם המרצח . ואלה שמות
הילודים לו : רצתי פרשנדתא . דלפון אספתא פורתא
אדליא ארידתא פרמשתא . אריסי ארידי ויזתא . נם
קבורה לא היתה לו : שוללתי שוללי ואדיע ריע . כי
עלה משאול אביון נוע . זימלט עני משוע . ויתום ואין
עוזר לו : תכתב זאת לדוד אחרון . ולבני בניס תהיה
לזכרון . וכל המזכיר אותה ידון . אשרי העם שככה לו :

אכלו רעים שתושכרו וימי הפורים בשמחה שטרתי
ועם שמחתכם האביונים זכרו ושלחו מנורת
לאין נכון לו: גפי אל מאזנשאוני ובנבכי הים העבירוני
ולבן כליותי יפרוני דוס ליהוה והתחולל לו: יום
צאת פרעה אחרי לטרוף כאריה עדרי נצבו
כחומה מימי משברי ויתגעשו כי חרה לו: יצא צר
אחרי עם קדושו וישלח צור עגנו להפרישו להיות
צל על ראשו להציל לו: העבירו ביבשה וצרו
החריד בינו ובין רודפיו הפריד ולתחתיות מצולת
הודיד חוקקי בסלע משכן לו: ובשוב הים לאיתנו
נטבע פרעה וכל המונו כי הים הכביר מרכבות
גאוונו וירא כי לא יכול לו: והדרות אנכרים באדירים
גפרו ובעופרת במים רבים צללו ודרשי יהוה שמו
יהללו בגבל עשור זמרו לו: הראנו ירו הנפלאה
על שפת הים נוראה אשינה ליהוה כי גאה גאה
בזמירות נריע לו: דגלים עברו ביבשה ולפניהם
אל נערץ בקדושה אז שוררו שירה חדשה מי
כמוך באלים יהוה:

ופה ליזורנו מוכיפין

ואני ידעתי גאלי הי פדית אותי על יד מרדכי:
איש גמלא חכמה ודעת אתה הראת לדעת:

וחומר מניל פני כזו טפתוב בטבת והכוכבים לאמרו חמר קדיס הקבל חומרי
קדיס יבא טלהא רבא ופה ליזורנו חין חותרים טופ קדיס חלל מיד מתחילין
חכה כדחת וגו:

ליל פורים

ליל י"ד באדר טהוא פורים נכנסים לבית הכנסת זאומרים

למנצה על אילת השחר מזמור לדוד: אלי אלי
למה עזבתני רחוק מישועתי דברי שאנתי:
אלהי

אלהי אקרא יומם ולא הענהו לילה ולא דומיה לי:
ואתה קדוש יושב תהלות ישראל: בך בטחו אבותינו
בטחו ותפלטמו: אליך יעקו ונמלטו בך בטחו ולא
בושו: אנכי תולעת ולא איש חרפת אדם ובזוי עם:
כדראי ילעינו לי יפטירו בשפה נייעו ראש: גל אל
יהוה יפלטו יצילו כי חפץ בויפי אתה גחי מבטן
מבטיהי על שדי אמו: עליך השלכתי מרחם טבטן
אמו אלי אתה: אל תרחק ממני כי צרה קרובה כי
אין עזר: סבבוני פרים רבים אבירי בשן בתרוני:
פצו עלי פיהם אריה טרף ושאג: פמים גשפכתי
והתפרדו כל עצמותי היה לבי כדונג נפס בתוך מעי:
יבש כחדש בחי ולשוני מדבק מלקוחי ולעפר מות
תשפתני: כי סבבוני כלבים עדה מרעים הקיפוני
בארי ירי ורגלי: אספר כל עצמותי המה יביטו יראו
בי: יחלקו בגרי להם ועל לבושי יפילו גורלו: ואתה
יהוה אל תרחק אילותי לעזרתי חושה: הצילה פתרב
נפשי מיד בלב יחודתי: הושיעני מפני אריה ומקרני
רמים עניתני: אספרה שמך לאתי בתוך קהל אהללקו:
יראי יהוה הללוהו כל זרע יעקב בכדוהו וגוהו ממנו
כל זרע ישראל: כי לא בזה ולא שקץ עגורתי עני
ולא הסתור פניו ממנו ובשוועו אליו שמע: מאתך
תהלתי בקהל רב נדרי אשלם נגד יריאיו: יאכלו
ענוים וישבעו יהללו יהוה דרשו יחי לבבכם לעד:
זכרו וישבו אל יהוה כל אפסי ארץ וישתחוו לפניך
כל משפחות גוים: כי ליהוה המלוכה ומושל בגוים:
אכלו וישתחוו כל דשני ארץ לפניו יכדעו כל ירדי
עפר ונפשו לא היה: זרע יעבדנו יספר לאדני לדור:
יבאו

יבאו ויגידו צדקתו לעם נולד כי עשה:

ואומר לחזן פזמון זה סי' יוסף שלום

פורים פורים פורים לנו • ברוך אשר בחר בנו :

יתרום שם אלהינו • הנוקם את נקמתנו •

מעמלק ראש צרינו • כי ברפידים נלחם בנו : פורים

ואף גם זאת בהיותנו • גולים בארץ אויבנו • לא

עזבנו אלהינו • להפך בריתו אתנו : פורים

סתר היתה לראש אל מלך גדול וקדוש בימי המלך

אהשוורוש • יהוה הוא משגב לנו : פורים

פתשגן הנשתון • להכרית את עם לא אלמן • בעצת

הצורך המן • אוי היום בלעוננו : פורים

שלח רצים וחופים אל שבע מאה ועשרים להשמיד

כל היהודים • לולי יהוה שהיה לנו : פורים

לבש נקם ולי חסה • על יד ימיני והדסה זמר חדש

אליו אשא • עד הנה יהוה עזרנו : פורים

ויציאנו לרוחה ומיגון ואנחה ליהודים היתה שמחה

ואור יקר זרח לנו : פורים

פלאו גביעכם יין ושלחו מנות לאין • ונראה עין בעין

כשוב יהוה אתנו : פורים

בליל סני' יג' נכנסים לזכר פזמון זה

יקרבונו יהוה לעבודת בית המקדש • למען זכות

אבותינו :

אב רחמן • קרב זמן • קרב זמן • אל נאמן :

אין כמות יהוה • מהר בנה בית המקדש • נעשה את

עולותינו : אב רחמן

והצילנו יהוה • מזדים עושי רשעה • ער יד הוד

משיחנו : אב רחמן

שמחנו

שמחנו יהוה • עם משיח דוד בן ישי • וקבץ

גליותינו : אב רחמן

עת לעשות ליהוה • בעמלק נקמה • פא אשר עשה

לאבותינו : אב רחמן

ואומר לחזן קדיש לעילא עם וכו' רחום וברכו • ומתפללין ערבית ואומר טל

הניסים בהודאה ואומר שליח כבוד קדיש לעילא • וקודם קריאת הטוביל יאמר

קוראי מגילה הם ירננו אל אל • כי מקום תהלה •

היתה לישראל : אחרי בלותי • ואני בעיר

בבל • נמשלה ערתי • פאני בלי חובל • פא זמן

פדותי על ידי זרכבל נבהלה קהלה מעויל ומתגא •

ותהי סגלה • עם שתיל שאלתיאל : קוראי פא דבר

אנגי • החזיק בפורידו באדר להרגי נהפך להשמידו

אתנה הנגי • בו ואזכרה אידו • ואמת נקלה • זאת

לאל וכן ואל • לעשות וכלה • עזבי ושוכחי אל :

קוראי רועצים כעשן • נמשלו בתוך כבשן • בן אנג

בכושן • קם ושב כבן בשן • מרדכי בשושן • מר דרור

עלי שושן • בן שנת גאלה • אל יצו לרל שואל • עד

לבית תפלה • יעלו לההראל : קוראי מעשים וגסים

שית בק לעד נאמן • גם בחפך שים • צוף דבש

דבר המן • לך שתה עסיסים • אחרי אכול משמן •

אל זכור תחלה • גם שנה במיכאל • תחזור חלילה

קץ פדות ובא גואל : קוראי

וקורין המגילה • ותייב כל הדם לקרותה בלילה ולטנותה ביום • ואם אין

לו מגילה כסרה • מייב לטמות אותה מפי החזן מראטה ועד סופה •

או ממי טבוח כסר להוניה אחרים ידי טובתן ומבטלין תלמוד תורה כדי לטמות

מקרא מגילה • קל וחומר לטאר מנות • ואין לך דבר שנדחה מקרא מגיל מפניו

חזן ממה מטה • וקודם קריאתה מברך :

ברוך כינס אתה חסד יהוה ת"ת אלהינו נכורה מלך

העולם כינס אשר כסוד קדשנו ת"ת במצותיו נלח

הוד וצוננו על על ידי היסוד מקרא מגילה : מלכות
ברוך בינה אתה מסד יהוה ת"ת אלהינו גבורה מלך
העולם בינה שעשה אל"ף למ"ד נסים אל"ף למ"ד
לאבותינו נלח בידים ההם לאכל ובזמן הזה: המתנגלי
במלכות הנקרא זמן

יכוין בכרכת שהחיינו זו לפטור סעודת פורים ומשלוח מנות . ביום אין
חומרים שהחיינו ופושטה כהגרת וקוראה

ברוך בינה אתה מסד יהוה ת"ת אלהינו גבורה מלך
העולם בינה שהחיינו יסוד וקיימנו נלח הולדה גיענו
לזמן הזה : מלכות

ואחר קריאתה עודנה פשוטה מברך :

ברוך בינה אתה מסד יהוה ת"ת אלהינו גבורה מלך
העולם בינה הרב את ריבנו גבורות אכל סוהדן
את דיננו גבורות אימאן והנזקם את נקמתנו גבורות ז"א
ץ והמשלם גמול לכל אויבי נפשנו גבורות לזה ה
והנפרע לנו מצרינו גבורות רחלך ברוך אתה יהוה
הנפרע לעמו ישראל מכל צריהם האל המושיע :
(אח כ יאמר ג"פ) ארוד הזמן . (יכוין התלכסות ס"מ) ברוך מרדכי
(יכוין התלכסות יסוד אכל מירא לכיא) ארודה זרש . (יכוין התלכסות
לילית) ברוכה אסתר . (יכוין התלכסות יסוד דהכונה) ארורים
כל הרשעים . (יכוין התלכסות כל הקליפות כהס) ברוכים
כל ישראל וגם הרבונה (מספרו פיגחם וכוא אליהו) זכור
לטוב מספרו סנדלפון :

אס חל פורים במולאי טבת חומרים

שובה יהוה עד כתי והנהם על עבדיך : שבענו
בבקר חסדך ונרננה ונשמה בכל ימינו
שמחנו בימות עניותנו שנות ראינו רעה : יראה אל
עבדך בעלך והדרך על בניהם : ויהי נעם יהוה
אלהינו

אלהינו עלינו ומעשה דינו כוננה עלינו ומעשה דינו
כוננהו :

ישב בסתר עליון בצל שדי יתלונן: אמר ליהוה מחסי
ומצודתי אלהי אבטח בו: כי הוא יצילך מפת
יקוץ מדבר הוות: באבדתו יסך לך ותהרת בנפיו
תחסה צנה וסחרה אמתו: לא תירא מפחד לילה
סחץ יעוף יומם: מדבר באפר יהלך סקטב ישוד
צהרים: יפול מצדה אלף ורבכה מימינה אליך לא
יגש: רק בעיניך תביט ושלמת רשעים תראה: כי
אתה יהוה מחסי עליון שמת מעונה: לא תאנה אליך
רעה וננע לא יקרב באהלך: כי מלאכיו יצורה לך
לשמרך בכל דרכיך: על פפים ישאונה פן תגוף באבן
רגלך: על שחל ופתן תדרך תרמס כפיר ותנין: כי
ביחשקוא פלטהו אשגבהו כידע שמי יקראני ואענהו
עמו אנכי בצרה אהלצהו ואכבדהו: אך ימים
אשביעהו ואראהו בישועתי:

ואס חל בטאר ימי הסבוב מתמילין כהן

ואתה קדוש יושב תהלות ישראל: וקרא זה אל זה
ואמר קדוש קדוש קדוש . יהוה צבאות מלא
כל הארץ כבודו: ומקבלין דין מודין ואמרין כלמס
קדיש בשמי מרומא עילאה בית שכנתיה קדיש על
ארעא עובד נבורתיה קדיש לעלם ולעלמי עלמיא
יהוה צבאות מליא כל ארעא זיו יקריה: נקול ותשאני
רוה ואשמע אחרי קול רעש גדול ברוך כבוד יי
ממקומו: ונטלתני רוחא . כלמס ושמעית בתראי קל
זיע שניא דמשבהין ואמרין בריך יקרא ביהוה מאתר
בית שבינתיה יהוה ימלך לעלם ועד: יהוה מלכותיה

קאים

קָאִים לְעֵלָם וּלְעֵלְמֵי עֲלְמֵיָא : יְהוָה אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ שְׁמֵרָה זֹאת לְעוֹלָם לְיָצֵר
מִחֲשָׁבוֹת לִבָּב עִמָּךְ וְהִכֵּן לִבְכֶם אֵלֶיךָ : וְהוּא רַחוּם
יִכַפֵּר עֵוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבֵּה לְהַשְׁיֵב אִפּוֹ וְלֹא יַעִיר
כָּל חַמְתּוֹ : כִּי אַתָּה יְהוָה טוֹב וְסֵלָה וְרַב חֶסֶד לְכָל
קוֹרְאֶיךָ : צְדָקָתְךָ צְדָק לְעוֹלָם וְתוֹרַתְךָ אֱמֶת : תִּתֵּן
אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתֵּינוּ
מִיַּמי קֶדֶם בְּרוּךְ אֲדֹנָי יוֹם יוֹם יַעֲמֵס לָנוּ הָאֵל יְשׁוּעָתָנוּ
סֵלָה : יְהוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׁנֵב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה :
יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר־י אָדָם בִּטָּח בְּךָ : יְהוָה הוֹשִׁיעָה
הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קִרְאָנוּ :

בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְרָאָנוּ לְכְבוֹדוֹ וְהִבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים
וְנָתַן לָנוּ תוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם נִטְעַ בְּתוֹכָנוּ
הוּא יִפְתַּח לִבְנוֹ בְּתוֹרָתוֹ וְיִשִּׁים בְּלִבָּנוּ אֱהָבָתוֹ וְיִרְאָתוֹ
לְעִשׂוֹת רְצוֹנוֹ וּלְעַבְדוֹ בְּלִבָּב שְׁלֵם . לְמַעַן לֹא נִגַע
לְרִיק וְלֹא נִלְד לִכְהֻלָּה : יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁנִּשְׁמַר חֻקֶּךָ וּמִצְוֹתֶיךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה
וְנִזְכֶּה וְנַחֲיָה וְנִירֶשׁ טוֹבָה וּבִרְכָה לְהִי הָעוֹלָם הַבָּא :
לְמַעַן יִזְמַרְךָ כְּבוֹד וְלֹא יִדָּם יְהוָה אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֲוֵדְךָ :
יְהוָה חֲפֵץ חֲפֵץ לְמַעַן צְדָקוֹ יִגְדִיל הַזֶּה וְיִאֲדִיר : וְיִבְטַחוּ
בְּךָ יוֹדְעֵי שִׁמְךָ כִּי לֹא עֹזֶבֶת דּוֹרְשֶׁיךָ יְהוָה : יְהוָה
אֲדַנְנוּמָה אֲדִיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ : חֻקּוֹ וְיִאֲמֵץ
לִבְכֶם כָּל הַמִּיחָלִים לְיְהוָה :

ואומר החזן

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵיךָ רַבָּא בְּעֵלְמָא דִּי בְרָא בְרַעוּתֵיהּ
וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתֵיהּ : וְיִצְמַח פּוֹרְקַנְיָהּ : וְיִקְרַב
מְשִׁיחֵיהּ : בְּחַיֵּיכוֹן . וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל
בְּעַגְלָא

בְּעַגְלָא וּבְיוֹמֵי קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן : יְהוָה שְׁמֵיךָ רַבָּא
מְבָרַךְ לְעַלְמֵי עֲלְמֵיָא יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר
וְיִתְרוֹמֵם . וְיִתְנַשֵּׂא . וְיִתְהַדָּר . וְיִתְעַלֶּה . וְיִתְהַלָּל .
שְׁמֵיךָ דְקַדְשָׁא . בְּרִיךְ הוּא . לְעֵילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא
שְׂרַתָּא . תּוֹשְׁבַחְתָּא . וְנַחְמַתָּא דְאֲמִירָן בְּעֵלְמָא וְאָמְרוּ
אָמֵן :

תְּתַקַּבֵּל צְלוֹתֵהוֹן וּבְעוּתֵהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל קֶדֶם
אֲבוּהוֹן דְּבִשְׁמֵיָא וְאֲרַעָא וְאָמְרוּ אָמֵן :
יְהוָה שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא . הַיּוֹם וּשְׁבַע וְיִשׁוּעָה
וְנַחְמָא וְשִׁיזְבָא וְרַפּוּאָה וְנִגְוָא וְסְלִיחָה וְכַפָּרָה
וְרִיחָה וְהַצְלָה . לְנָא וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן :
עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחְמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ
וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן :

ואם חל במונחי טבת חומר הכדלה כמו טכהוב כמונחי טבת ואחכ"א

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדוֹד לּוּלֵי יְהוָה שְׁהִיָּה לָנוּ יֹאמֵר נָא
יִשְׂרָאֵל לּוּלֵי יְהוָה שְׁהִיָּה לָנוּ בְּקוֹם עֲלֵינוּ אָדָם :
אֲזִי חַיִּים בִּלְעוֹנוּ בְּחִירוֹת אִפְסֵי בְנוֹיֵינוּ הַמַּיִם שְׁטַפוּנוּ
נִחְלָה עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ : אֲזִי עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ הַמַּיִם
הַזְּרוּנִים בְּרוּךְ יְהוָה שֶׁלֹּא נִתְּנָנוּ טָרֶף לְשֵׁנֵיהֶם נַפְשֵׁנוּ
בְּצַפּוֹר נִמְלִטָה מִפֶּחַ יוֹקְשִׁים הַפֶּחַ נִשְׁבַּר וְאַנְהָנוּ
נִמְלִטְנוּ : עֲזָרָנוּ בִּישֵׁם יְהוָה עֲשֵׂה שְׁמִים וְאָרֶץ :

ואומר קדיש יהא שלמא רבא עם נרכו ועלינו לטבת

בשחרית
מכדדין ההפלה כטאר הימים ומתפללין טמונה טטרה כמו
בלילה ואומר קדיש לטילא ומוליאין ספר פורה וקודין כו"ג
גברי כפרטת בטלח וזו היא הקריאה :

וַיָּבֹא עִמָּךְ וַיִּלְחֶם עִם יִשְׂרָאֵל בְּרַפִּידִם : וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אֵל יְהוָה שְׁעַבְדְּךָ לָנוּ אֲנָשִׁים וְצֵא הַלֶּחֶם בְּעִמָּךְ
מִחַר אֲנָכִי נִצַּב עַל דְּאֵשׁ הַנִּבְעָה וּמִטָּה הָאֱלֹהִים בְּיָדֵי :
וַיַּעַשׂ

ויעש יהושע כאשר אמר לו משה להלחם בעמלק ומשה אהרן וחור עלו ראש הנבעה : והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וכאשר יניח ידו וגבר עמלק : וירי משה כבדים ויקחו אבן וישמו תחתיו וישב עליה ואהרן וחור תמכו בידיו מזה אחד ומזה אחד ויהי ידיו אמונה עד בא השמש ויהלש יהושע את עמלק ואת עמו לפי הרב :

פ
ויאמר יהוה אל משה כתב זאת זכרון בספר ושים באזני יהושע כי מחה אמתה את זכר עמלק מתחת השמים : ויבן משה מזבח ויקרא שמו יהוה נסי : ויאמר כי יד על כס יה מלחמה ליהוה בעמלק מדר דר : ויאמר כי יד על כס יה מלחמה ליהוה בעמלק מדר דר :

וראו לנכור לומר ב' פסוקים אלו בקולר כר"ת וס"פ הו"ה

ממלך ה' לעולם אלהיך כיון לדור ודור הללויה' :
ופלו מוסיעים בהר כיון לספוט את הר עשו והיתה לה' המלוכה :

ואחר כך אלו ר"ת וס"פ אדני

א"תה תקום תרחם כיון כי עת לחננה כי בא מועד" :
ככספה וגם כלתה נפשי לחרות ה' לבי וכשרי ירננו אל אל חי" :

ושם יאמר סלוביהן

י"תן לך כל צדק וכל צדקתך ימלא" :
המה כרעו ונפלו והאנחנו קמנו ונתעודד" :
ויראו יושבי קלות מאותה ה' מוכחי בוקר ותרם תרכין" :
ה' וליאם ממסגר נפשי להודות את שמך כי יכתירו לדוקי' כי תגמול עלי" :

ואומר המזן קדיש לעילא : ואחר כך אומרים אנשי : וקורין המגילה ומכריז לפניה בלי טהחיינו : ואחר המגילה אומרים הרב את ריבנו כמו בערבית : ואומרים ובה לכיון : והמזן אומר קדיש התקבל : ואומרים יהללו : ומזריז ספר הגדה לתקומו ואומרים למנחם על אילת הסמר כמו סכתוב בליל פורים : וקדיש יהא שלמא רבא : וקודם אל ה' : והנא דבי אליהו : וקדיש דרבנן וזכרנו ועלינו לסכת :

ונותנין מעות פורים לכל מי שפושט ידו ליטול למנחה

למנחה

מהפללים כשאר הימים אלא שחוספיון על הנכיס כבודא :
ובמקום למנחם כנגינות אומרים שיר המעלות לולי ה' :

יום ט"ו באדר במקומות שאינם מוקפים חומה אין אומרים על הכיבוש :
ואין קורין המגילה : ואין מוטיאין ספר תורה אם לא טכיה המיטי :
ושני : ואז קורין בפרשת הסבוב ואין כופלין על פניהם - ואין אומרים התנה :
ובמקום הפלה לדוד אומרים למנחם על אילת הסמר : זה הוא הכדר של מקום :
שאין מוקף חומה : אבל במקומות שהם מוקפים חומה מימות יהושע בן נון :
ע"ה קורין המגילה בצרכותיה : ואומר על הנכיס : ומוטיאין ספר תורה וקורין :
בפרשת עמלק : ובמקומות שהם מוקפים חומה ואין יודעין בצירוד אם הם :
מוקפים מימות יהושע ע"ה אם לא מכפק קורין המגילה בט"ו : ואין מצרכין :
ע"ה ואין אומרים על הנכיס ומוטיאין ספר תורה וקורין שלטה גברי בצרכות :
וישם עמלק ככדר יוס"ד אדר : ושני ימים אלו אסורים בהספד ובתענית :
ובמקום שנהגו שלא לעטות מלאכה אין עושים והעוטה אינו רואה כימן ברכה :
מאותה המלאכה לעולם :

סליחות

מאחר רחש חרט אלול עד יום כפור יש נוכנים לומר בערבית אחר העמיד' :
אלו הסליחות : חוץ משבת וראש השנה

לכו ונשובה אל יהוה כי הוא טרף וירפאנו יך :
ויחבשנו : יחיינו מימים ביום השלישי יקימנו :
ונגיה לפניו : כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים :
תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים : אדני שמעה :
אדני סלחה : אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענה :
אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך : השיבנו :
יהוה אליך ונשובה חדש ימינו בקדם :

אל מלך יושב על כסא רהמים מתנהג בחסידות :
מוחל עונות עמו : מעביר ראשון ראשון מרבה :
מחילה לחטאים : וסליחה לפושעים : עשה צדקות :
עם כל בשר ורוח לא כרעתם להם גומל : א הורתנו :
לומר מדות שלש עשרה : זכר לנו היום ברית שלש :
עשרה : כמו שהודעת לעניו מקדש וכן כתוב בתורתך :
וירד יהוה בענן : ויתיצב עמו שם : ויקרא בשם יהוה :
ושם נאמר :

סליחות

בעוד שסליח לזכור הומר ויעבור נוהגים לומר

אל רחום שמך • אל הנון שמך • אל ארך אפיים שמך • מלא רחמים שמך •
כנו כהראי שמך • בעבור שמך • בקראי ענני אלהי לדקי זכר הרחבת
לי חנני ושמע הפלתי • ואני תפלתי לך יהוה עת רצון אלהים ברב חסדך
ענני בחמת ישעך • ענני בעת וכעונה הזאת :

ויעבור יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה • אל רחום
וחנון ארך אפים • ורב חסד ואמת • נצר חסד
לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקמה • וסלחת לעוננו
ולחטאתנו ונחלתנו :

רחמנא אדבר לן קיימיה דאברהם רחמנא בדיל ויעבור :

רחמנא אדבר לן קיימיה דיצחק עקידא :

רחמנא אדבר לן קיימיה דיעקב שלימא :

רחמנא אדבר לן זכותיה דיוסף צדיקא :

רחמנא אדבר לן קיימיה דמשה נביאה :

רחמנא אדבר לן קיימיה דאהרן כהנא :

רחמנא אדבר לן קיימיה דפנחס קנאה :

רחמנא אדבר לן קיימיה דדוד משיחא :

רחמנא אדבר לן צלותיה דשלמה מלכא :

בעשרת ימי תשובה מוסיפין

רחמנא כתבין בספרא דחיי :

רחמנא כתבין בספרא דרחמי :

רחמנא כתבין בספרא דצדיקי :

רחמנא כתבין בספרא דישרי ותמימי :

רחמנא כתבין בספרא דפרנסתא טבתא ומזוני :

רחמנא פתח שמיא לצלותין ע"כ :

רחמנא צלותנא קבל ברעוא :

רחמנא קבל צלותין ובעותין בעידן עקתין :

רחמנא רחם על נשמתין :

רחמנא שתא טבתא אייתי עלן :

רחמנא

סליחות

פה

רחמנא תוב מרוגך :

רחמנא ולא נהדר ריקסמן קמך :

ויעבר יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה • א

רחום • וחנון • ארך • אפים • ורב חסד ואמת :

נצר חסד • לאפים • נשא עון • ופשע • וחטאה • י

ונקה • וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו :

אלהינו ואלהי אבותינו תבא לפניך תפלתנו ואל

תתעלם מתחנתינו • שאין אנו עזי פנים

וקשי ערך • לומר לפניך יהוה אלהינו ואהי אבותינו

צדיקים אנחנו ולא חטאנו • אבל חטאנו אנחנו

ואבותינו • אשמנו בגדנו גזלנו דברנו דופי • העוינו

והרשענו • זדנו • חמסנו • טפלנו שקר • יעצנו עצות

רעות • כזבנו • לצנו • מרדנו • נאצנו • נאסנו • נשבענו

לשוא ולשקר • סרדנו • עוינו • פשענו • צרדנו • קשינו

ערך • רשענו • שחתנו • תעבנו • תעינו • ותעתענו :

וסרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שוה לנו •

ואתה צדיק על כל הבא עלינו • כי אמרת עשית

ואנחנו הרשענו :

בעשרת ימי תשובה מוסיפים

חטאנו צורנו • סלח לנו יוצרנו •

שמע ישראל יהוה יהוה אלהינו יהוה אחד :

יהוה הוא האלהים יהוה הוא האלהים : כ"פ

יהוה מלך יהוה מלך יהוה מלך לעולם ועד : כ"פ

אלהינו שבשמים שמע קולנו וקבל ברחמים וברצון

את תפלתנו :

א"ש בריהך זכור וא תשכחנו :

א"ש כתבנו בספר חיים טובים :

א"ש

א"ש כתבנו בספר צדיקים

א"ש כתבנו בספר ישירים ותמימים

א"ש כתבנו בספר מזונות ופרנסה טובה

א"ש תן להם לפי הטף

אלהינו שבשמים עשה עמנו אורת לטובה עשה

עמנו אורת לישועה עשה עמנו אורת לרחמים

יראו שונאינו ויבשו יהוה איבינו ויכלמו כי אתה יהוה

עזרתנו ונחמתנו :

עננו יהי אברהם עננו : עננו העונה בערת רצון

עננו : עננו ופחד יצחק עננו : עננו העונה בעת צרה

עננו : עננו אביר יעקב עננו : עננו העונה בעת רחמים

עננו : עננו מגן דוד עננו : עננו יהי המרפכה עננו :

עננו רחום וחנון עננו :

יהוה חננו והקימנו ובספר היים זכרנו וכתבנו :

יהוה ביום ישועתה בשרנו ורחמנו ובח"זו :

יהוה בחותם על לב היום שימנו ובח"זו :

יהוה ריבה ריבנו ולחם לוחמנו ובח"זו :

יהוה ברך את להמנו ואת מימנו ובח"זו :

יהוה עשה למען שמך וחוסה על ישראל עמך :

יהוה עשה למען אורה תמיך ועי"ע :

יהוה עשה למען נעקד באורמך ועי"ע :

יהוה עשה למען נענה בסולם ממרומך ועי"ע :

יהוה עשה למען הרונים ושרופים על יהוד

קדושת שמך

יהוה עשה למען שמך וחוסה על ישראל עמך :

דעני לעניי ענינן : דעני לאברהם אבינו בהר המריה

ענינן : דעני ליצחק על גבי מדבחה ענינן :

דעני

דעני ליעקב בבית אל ענינן : דעני לצדיקי וחסיד

ותמימי די בכל דר ודר ענינן : רחמנא ענינן רחמנא

שזיב רחמנא פרוק רחמנא דיתמלי רחמין רחם עלנא

ועל כל אנשי ביתנא ומחשוכא לנהורא אפקינן בדיל

שמך רבא :

אל ארך אפים אתה ובעל הרחמים גדלת רחמך

והסדיך הודעת לעניו מקדם וכן כתוב בתורתך

זייר יהוה בעני ותיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה

ושם נאמר :

ויעבר יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה אל

א רחום ב וחנון ג ארך ד אפים ה ורב

חסד ו ואמת : ז נצר חסד ח לאלפים ט נשא עון

י ופשע יא וחטאה יב ונקה יג וסלהת לעונינו

ולחטאתנו ונחלתנו : ואמר כך לומר סמוך

יתגדל ויתקדש שמייה רבא בעלמא די ברא כרעותיה

ומליך מלכותיה ויצמת פורקניה ויקרב

משיחיה בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל

בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן : יהא שמייה רבא

מברך לעלם ולעלמי עלמיה יתברך וישתבח ויתפאר

ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל

שמייה דקדשא בריך הוא לעילא מן כל ברכתא

שירתא תושבתתא ונחמתא דאמירן בעלמא ואמרו

אמן :

תתקבל צלותהון ובעותהון דכל בית ישראל קדם

אבוהון דבשמיא וארעא ואמרו אמן :

יהא שלמא רבא מן שמיא היים ושבע וישועה

ונחמא ושיזבא ורפואה ונאולה וסליחה וזכרה

וריוח והצללה * לנא ולכל עמו ישראל ואמרו אמן :
עושה שלום במרומינו הוא ברחמינו יעשה שלום עלינו
ועל כל ישראל ואמרו אמן :

יש אומרים קודם תקבל שומר ישראל שמור סארת ישראל כמו בנקסו'
ואח"כ יש נוסגים לומר סיר למעלות אשה עיני אל הסרים * ויש
עוסיפין בכל חדש הלול וכימי הסטובה ממעמקים קראתיך וגו' :
שיר המעלות ממעמקים קראתיך יהוה: אדני שמעה
בקולי תהיינה אזניך קשבות לקול תחנוני :
אם עונות תשמר יה אדני מי יעמד: כי עמך הסליחה
למען תורא: קויתי יהוה קותה נפשי ולדברו הוחלתי:
נפשי לאדני משמרים לבקר שמרים לבקר: יחל ישראל
אל יהוה כי עם יהוה החסד והרבה עמו פדות: והוא
יפדה את ישראל מכל עונותיו :

ואומר קדישהא שלמא רבא וברכו ועלינו לשבח: על כן נקוס לך
וכו' והולכים לבתיכם לשלום לעסוק בתורה * וסותר נכון
לקום באשמורת לומר הסליחות כי בעלות השחר פוה עת רכון להודות
כידוע :

תענית יחיד

פרוזה להתענות לריך סיקבל התענית כיום שלפניו מכבוד יום בשעת
המנחה ומתפלל שמונה עשרה וקודם שיעקור רגליו יאמר :
רבון העלמים הרי אני לפניך בתענית נדבה למחר
יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי
שתקבלני באהבה וברצון * ותבא לפניך תפילתי *
ותענה עתרתי ותרפאני ברחמיך ורחמים כי אתה
שמע תפלת כל פה : יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי
לפניך יהוה צורי וגאלי :

כיום התענית בתפלת המנחה כשמגיע לשמע קולנו יאמר

שמע קולנו יהוה אלהינו חוס ורחם עלינו וקבל
ברחמים וברצון את תפלתנו וזכר רחמיך וכבוש
את

את בעסק והסר ממנו דבר וחרב ורעב ושבי ובזה
ויצר רע וחולאים רעים ונאמנים ומאורעות קשות
ורעות ותגזור עלי גזרות טובות ועל כל אנשי ביתי
ויגולו רחמיך על מדותיך ותתנהג עמנו יהוה אלהינו
במדת ההסד ובמדת הרחמים ותכנס לנו לפנים
משורת הדין ותאזין תפלתנו ותחנונו ושועתינו כי
אתה שמע תפלת כל פה : ענני אבי ענני כיום צום
התענית הזה כי בצרה גדולה אני על כל מה
שחטאתי * ושעויתי * ושפשעתי לפניך מיום היותי
על האדמה עד היום הזה מכלם אני מפשעי ומתבייש
ונחפר מעונותי. ומחטאתי אבל שמת רחמיך לנגד
עיני * כי דרכך להאריך אפק * ומנהגך לרחם על
בריותיך * כי אתה יהוה טוב וסלח ורב הסד לכך
קראיך * וברחמיך הרבים ענני בעת ובעונה הזאת *
ויהי מיעוט חרבי ודמי המתמעט בתענית היום
חשוב ומקבל ומרצה לפניך כחלב מונח על גבי
מזבחך לכפר על כל מה שחטאתי ושעויתי ושפשעתי
לפניך * בין באונם * בין ברצון * בין בשוגג: בין במזיד
בין בידיעה * בין שלא בידיעה * ותרצני ברחמיך
הרבים יאל תפן לרשעי ואל תתעלם מתחנתי היה
נא קרוב לשועתי ושוערת אנשי ביתי טרם אקרא
אליך אתה תענה אדבר ואתה תשמע פאמור והיה
טרם יקראו ואני אענה עוד הם מדברים ואני אשמע *
כי אתה יחזה פודה ומציל ועונה ומרחם בכל עת
צרה וצוקה ושומע תפלת כל פה * ברוך אתה יהוה
שומע תפלה :

ואואר להם מודים ולים שלום וכו' * וקודם שיעקור רגליו יאמר *

רצון העולמים אלהי האלהים ואדוני האדונים בעל
הסליחות והרחמים לך יהודה הצדקה ולי
בושת הפנים על כל הטובות והחסדים אשר עשית
עמדי מיום היותי עד היום הזה ולא כגמול השיבותי
לך אבל חטאתי לפניך והרע בעיניך עשיתי והרביתי
לפשוע ולהכעיסך ועתה מה אתאונן ומה אומר
מה אדבר ומה אצטרק אמרתי אודה עלי פשעי
ליהוה אשמתי בתורתך בגדתי בראתך געלתי
במצותיך דברתי דופי העויתי והרשעתי זדתי
חמסתי טפלתי שקר יעצתי רע כזבתי לצתי
לוצצתי מרדתי מריתי מאסתי נאצתי נאפתי
נשבעתי לשוא ולשקר סררתי עויתי פשעתי
לפניך ועורף הקשיתי צררתי קשיתי עורף
קלפתי דרכי רשעתי שחתתי תעבתי תעיתי
העתעתי וסרתי ממצותיך וממשפטיך הטובים
ולא שוה לי ואתה צדיק על כל הבא עלי כי אמת
עשית ואני הרשעתי :

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואהי אבותי שתמחול
ותסלח לי על כל פשעי ותכפר לי על כל
עונותי ותעביר לי על כל חטאתי שחטאתי
ושעויתי ושפשעתי לפניך בין באונם בין ברצון
בין בשוגג בין במזיד בין בסתר בין בגלוי בין
במתכוין ובין שלא במתכוין בין בהרהור בין
בטחשבה מיום היותי על האדמה עד היום הזה
וכשיגיע קצי להפטר מן העולם הזה ולשוב איך
יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי שתקבל
נשמתו בהמלה כאשר תקחנה ממני ותושיבנה תחת

כסא כבודך אשר משם נטעתה וכשאמות תהיה
מיתתי בפרה על כל עונותי אנא אלהי ואהי אבותי
שעה אל שועתי וענה את עתרתי ושמע תפילתי
הרב כנסני מעוני ומחטאתי טהרני וזכני משגיאות
ומנסתרות נקני ואהיה מבני אדם אשר בצל כנפיק
יחסיון ויריון מדשן ביתך ומנחל עדניך תשקם
תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך נעימות
בימיך נצח :

ואומר יהיו לרכון וכו' ונפילת רפס ואחר כך הומר
תפלה לעני כי יעטף ולפני יהוה ישפך שיחו : יהוה
שמעה תפילתי ושועתי אליך תבוא : אל
תסתר פניך ממני ביום צר לי הטה אלי אוגך ביום
אקרא סהר עגני : כי כלו בעשנימי ועצמותי כמוקד
גחרו : הוכה כעשב ויבש לבי כי שכחתי מאכול
לחמי : מקול אנחתי דבקה עצמי לבשרי : דמירתי
לקאת מדבר הייתי בכוס הרבות : שקדתי ואהיה
בצפור בידד על נג : כל היום חרפוני איבי מהוללי
בי נשבעי : כי אפר פלחם אכלתי ושקוי בבכי
מסכתי : כפני ועמך וקצףך כי נשאתני ותשליכני :
ימי בצל נטוי ואני כעשב איבשוואתה יהוה לעולם
תשב וזכרך לדר ודר : אתה תקום תרחם ציון כי עת
להננה כי בא מועד : כי רצו עבדיך את אבניה ואת
עפרה יחוננו : וייראו גוים את שם יהוה וכל מלכי
הארץ את כבודך : כי בנה יהוה ציון נראה בכבודו :
פנה א תפלת הערער ולא בזה את תפלתם : תכתב
זאת לדור אחרון ועם נברא יהלל יה : כי השקיף
ממרום קדשו יהוה משמים אל ארץ הביט : לשמע

תענית יהיד

אֲנִקֶת אֲסִיר לַפֶּתַח פְּנֵי תְמוֹתָהּ : לְסַפֵּר בְּצִיּוֹן שֵׁם
יְהוָה וּתְהַלְרֹתוּ בִירוּשָׁלַם : בְּהִקְבֹץ עַמִּים יְחִידוֹ
וּמַמְלָכוֹת לַעֲבוֹד אֶת יְהוָה : עֲנֵה בְדֶרֶךְ כְּחֵי גִצָר יָמֵי
אֲמַר אֵלֵי אֵל תַּעֲלֵנִי בַחֲצִי יְמֵי בְדוֹר דּוֹרִים שְׁנוֹתֶיךָ :
לְפָנִים הָאָרֶץ יִסְדֶת וּמַעֲשֵׂה יְדִיךָ שְׁמִים : הִמָּה יֵאָבְדוּ
וְאַתָּה תַעֲמַד וּכְלָם כַּכָּגֵד יִבְלוּ כַלבוֹשׁ תַחֲלִיפִם
וַיִּחְלוּפוּ : וְאַתָּה הוּא וְשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתְמוּ : בְּנֵי עַבְדֶיךָ
יִשְׁכּוּנוּ וּזְרַעֲם לְפָנֶיךָ יִכּוּן :

בתפלה מרפית קודם טיעקור רגליו יאמר

רְבוֹן הָעוֹלָמִים כְּבֹר הַתַּעֲנִיתִי בַתַּעֲנִית הַיּוֹם לְפָנֶיךָ
גְלוֹי וַיְדוּעַ לְפָנֵי כֶסֶף כְּבוֹדֶךָ שְׁבוּמָן שְׁבִירַת
הַמְקַדָּשׁ קִיָּם אָדָם חוֹטֵא וּמִבִּיא לְפָנֶיךָ קוֹבֵן וְאִין
מְקַרִיבִין מִמֶּנּוּ רַק חֲלָבוֹ וְדָמּוֹ וּמִתְבַּפֵּר : וְעַכְשָׁיו
בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים אִין לָנוּ לֹא מְקַדָּשׁ וְלֹא מִזְבֵּחַ וְלֹא
כֹהֵן שִׂיכְפֵר בְּעַדְנוּ :

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שִׁיחֵא
מִיעוֹט חֲלָבֵי וְדָמֵי שְׁנַתְמַעֵט הַיּוֹם לְפָנֶיךָ
בַתַּעֲנִיתִי חָשׁוּב וּמְקַבֵּל לְפָנֵי כֶסֶף כְּבוֹדֶךָ כְּאֵלוֹ
הַקָּר בָּתִּי עַל גַּבִּי מִזְבֵּחַךָ וְתִרְצֵנִי בְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים :

ספר תולדות אדם

כולל כל הכרכות והתפלות של ספר קורופיו ותולדותיו הנקראי לו מיוס לידת
עד יום הולדתו

פזמון לברית מילה

כְּרוּכִים אַתֶּם קָהֵל אֲמוֹנֵי . וּבָרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְהוָה :
יָרֵד הַיּוֹלֵד יִהְיֶה בְּסִימָן טוֹב . יִגְדֵל וַיְהִי
כְמוֹ גֵן רִטוּב . יַעֲלֶה וַיִּצְלִיחַ יִנְצַל מִקְטוּב . אֲמֵן בֵּן
יַעֲשֶׂה יְהוָה : כְּרוּכִים תֵּלֵק יִתֵּן לָנוּ בְּנֵעִימִים . וּבְיָמֵינוּ
נַעֲלֶה

לברית מילה

פט

נַעֲלֶה לְשָׁלֹשׁ רְגָלִים . גְּדוֹלִים וּקְטָנִים לְבֵית יְהוָה .
וּבָרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְהוָה : כְּרוּכִים זְכוֹר רַחֲמֶיךָ וְדָם
הַבְּרִית . וּפְקוֹד אֶת צִאֲנֶךָ צֵאן הַשְּׂאֲרִית . עַל יַד
מְשִׁיחֶךָ מְשִׁיחַ בֵּן דָּוִד וְשִׁלַּח אֶת אֱלֹהֵינוּ נִבְיֵא יְהוָה :
כְּרוּכִים הַיָּלֵד הַזֶּה זָכָה לְבְרִיתוֹ אָבִיו וְאִמּוֹ יִרְאוּ חֶפְתּוֹ .
הַמְּלֵאךָ הַגּוֹאֵל יְבָרֵךְ אוֹתוֹ . וַיִּזְכֶּה לַחֲזוֹת בְּנַעַם

יהוה : כרוכים

בטבת אומרים זה

שַׁבַּת וּמִלָּה . שֵׁם דָּר מַעֲוֹנָה . חֵלֶק לְשִׁבְעָה . וְגַם
לְשִׁמְנָה : אוֹתֵינִי שַׁבַּת מִצּוֹת שְׁלֹשָׁה . נִכְתָּב
בָּהֶם אוֹת לְאוֹמָה קְדוּשָׁה . שַׁבַּת רֵאשׁוֹנָה וּבְרִית
חֲדָשָׁה . וְתִי תִפְיִלִין לְרֵאשׁ אֲמָנָה : שַׁבַּת יִשְׁתִּי מִצּוֹת
הֵם כְּעַמּוּדִים שְׁנִיָּהֶם . אֲשֶׁר הַבַּיִת נִכּוּן עֲלֵיהֶם .
מְאִירִים מִזְהִירִים כְּזוֹהַר פְּנֵיהֶם . זֹאת הַחֲמָה וְזֹאת

הלבנה : טבת

תפלה לאומרה קודם המילה

לשם יחיד ק"ה ושכונתיה בדחילו ורחימו ורחימו ודחילו ליחדא שם
י"ה ב"ה ביחודה שלים בשם כל ישראל יהנה אנכי בא לימול
תינוק זה לקיים מ"ע כמ"ט זאת בריתי אשר תשמרו ציוני ובינוכס ובין
זרעך אחריד המול לכם כל זכר (ואביו אומר למול את בני) להכניסו
בבריתו של הכרסם הבינו ולהכניסו בחולקא טבא דקב"ה דכתיב ולדיוק
יסוד עולם יהא רעוא דקב"ה כהאי קרבנא ויתרעי ביה ויוכה לעשר
חפות רומיין שעתיד קב"ה למעבד לכליוקיא לעלמא דהתי כדכתיב אשרי
תבחר והקרב ישכון חלריך כשבעה בטוב ביתך קדוש היכלך ועתה
בעונותינו חרפה עירנו ושומם בית מקדשנו אין לנו קרבנו שיכפרו בעדנו
יהי רצון שיהא נחשב דם ברית הזה כהילו בניתי מזבח ועליפי עליו עולות
וזכתי יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' אורי וגואלי יהי נעם וכו' :

ויאמר פסוקים אלו בפרשת יתרו

מזבח הדמה תעשה לי וזבחת עליו את עולותך ואת שלמך את לאנד
ואת בקריך בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבא איד וברכתך :
ואם מזבח הכניס תעשה לי לא תבנה אתהן גזית כי חרבך הגפת עליה
ותחלליה : ולא תעלה במעלת על מזבחי חצר לא תגלה ערותך עליו :

ואמך נביאים ירמיה כיומן ל"ג

לברית מילה

כה אמר ה' הם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמתי : גם זרע יעקב ודוד עבדי אמאם מקצת מורעו משלים אל זרע אברהם ישחק ויעקב כי השיב את שבותם ורשמתיים :

אח"ך כהובים תהליח פי י"ב

למנצח על השמינית מומור לדוד : הושיעה ה' כי נמר חסיד כי פסו אמונים מבני אדם : שוא ידברו איש את רעהו שפת חלקות כלב ולב ידברו : יכרת ה' כל שפתי חלקות לשון מדברת גדולות : אשר אמרו ללשנו נגביר שפתינו אהנו מי אדון לנו : מסוד עניים מאנקת חבוניים עתה אקום יאמר ה' השית ציטע יפוח לו : אמרות ה' אמרות טהורות כסף כרוף בעליל לארץ מוקק שבעחים : אתה ה' תשמרם תכרנו מן הדור זו לעולם : סביב רשעים יתהלכון כרם זלות לבני אדם :

ואח"ך יקרא הזוהר פרטת לך לך מאמר דף ל"ה ע"א

פתח

איך ואמר מוכח ארמה תעשה לי וזכחת עליו וגו' תאנא כל מאן דקריב כריה לקרבנא דא כלאו אקריב כל קרבנין דעלמא לקמי דקב"ה וכאלו בני מרכחא שלימתא קמיה בנין כך בעי לסדרא מרכחא במנא חד מלייא ארעא למגור עליה האי קיימא קרישא ואתחשיב קמיה קב"ה כלאו מרכח עליה עליון וקרבנין ענא ותורי . וניחא ליה יתיר מכלהו כרכתיב וזכחת עליו את עולתיך ואת שלתיך וגו' . בכל המקום אשר אזכיר את שמי . מהו אזכיר את שמי . דא את מילה דכתיב בה סוד ה' ליראיו ובריתו לקוריעם . האי מוכח ארמה וראי כמה דאמינא בתריה מה כתיב ואם מוכח אכנים תעשה לירמוז לגיורא כד אתגיייר דאיהו מעם קסי קדל וקסי ליבא האי אקרי מוכח אכנים . לא תבנה אתהן גזית מאן הוא דכעי לאעלא ליה כפילחנא דקב"ה בנין ולא יגור יתיה ער דינסי פולחנא אחרא דעכדער סכא ויערי מנייה ההוא קסין דליבא . ואי אתגור ולא אעדי מנייה ההוא קסין דלכא למיעל כפולחנא קדישא דקב"ה הרי הוא כהאי פסילא דאכנא דגורי ליה מהאי גיסא ומהאי גיסא ואשתאר אכנא כרכקדמיתא כב"כ לא תבנה אתהן גזית דאי אשתאר בקסיותא . כי חרבך הנפת עליה ותחלליה כלומר השוא גיורו דאתגור לא תהכניא ליה כב"כ זכאה חולקיה דמאן דאקריב האי קרבנא כחדותא כרעוא קמיה קב"ה וכעי לפיהדי כהאי חולקא כל ההוא יומא דכתיב וישמחו כל חוסי כך לעולם ירננו ותסך עלימו ועלנו כך אוהבי שמך :

(ואח"ך יאמר פתיחת אליהו וכו' ככתוב לעיל בריש הספר)

ומכרך המוהל ברכה זו

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על הפיקה : (לפני את הבן)

ואומר

לברית מילה

ואומר אחי הבן

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו להכניסו בבריתו של אברהם אבינו :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שההיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה : וענין

בשם שהכנסתו לברית פן תכניסהו לתורה ולמצות לחופה ולמעשים טובים וכן יהי רצון ונאמר אמן : ואומר יהי דם הנמול בקהל אמוני פריח נוחת אשה ליהוה ובירו שלם פסא יהוה . נקריב זבחים עלות ליהוה : חתם בבשרנו לאות מופת ולעד לנו ולבנינו לעולם ועד . יבירו דואינו וידעו מוני . פי אנחנו זרע ברוך יהוה : יהי דם הנמול

ואומנין כוס טל יין ומכרך המוהל

סברי מרנן ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדש ידיו מבטן והוק בשארו שם . וצאצאיו חתם באות ברית קדש על בן בשבר זו יא חי הלקנו צורנו צנה להציק ידידות זרע קדש שארנו משחתנו ולמען בריתו אשר שם בבשרנו . ברוך אתה יהוה בורת הברית :

אלהינו ואלהי אבותינו קים את הילד (בני) הזה לאביו (לי) ולאמו ויקרא שמו בישראל פלוני

ישמה האיש אטאב הוא מוהל במקום יפתח האיש יאמר (יהי רנון שאשמח ביוטא מלטי) ביוצא חלציו ותגל האשה בפרי בטנה כאמור ישמח אביו ואמו ותגל יולדתיה : ונאמר ואעבור

לברית מילה

ואעבור עליך ואראך מתבוססת בדמיק ואומר לך
בדמיק חיי ואומר לך בדמיק חיי ונאמר זכר לעולם
בריתו דבר צוה לאלף דור אשר כרת את אברהם
ושבועתו לישחק : ויעמידה ליעקב לחוק לישראל
ברית עולם : הזרו ליהוה כי טוב פי לעולם חסדו :
פלוגי הקטן אלהים יגדלהו פשם שנכנס לברית כן
יפנס לתורה ולמצות להפה ולמעשים טובים וכן יהי
רצון ונאמר אמן :

סיד הנופלות אחרי כל ירא ה' וכו' וקדים ירא שלח רבא ונודרין כדבא
לעניי ארץ ישראל טוב"ב ולפדיון פבוים

סדר פדיון הבן

כפי מנהג ליורנו יע"ה

חייב כל ישראל כשנולד לו בן בכור לפדותו מן הכהן בחמשה סלעים
לאחר שלשים יום דכתיב ופדויו מבן חדש תפדה ובלבד שיהיה
פטור רחם הכל אם ילדה תחלה מאיש אחר או שהפילה לאחר ארבעים יום
אילו חייב בפדיון דכתיב כל פטר רחם וכו' וכן מי שיש לו ארבעה או
חמשה בנים מארבעה או חמשה נשים בתולות חייב לפדות את כלם בפדיון
הבן הולך אחר האם - ואם היתה אמו כהנת או לוייה הבן פטור מחמשת
סלעים דכתיב קדש לי כל בכור פטר כל רחם בעני ישראל - מת הבן קודם
שלשים יום פטור מן הפדיון לאחר שלשים יום חייב בפדיונו וברוך ליתן
והיכי עכיד מביא אותו לפני הכהן ומביא עמו שמנה אנשים מאוהביו
וקרוביו ובידו חמשה שקלים או כסף או זהב אוה חמשת סלעים - וכהן
שיאל לאם הילד והומר לה שמא הפלת בן או ילדת בן אחר אם אמרה לא
הומר הכהן

זה הבן בכור הוא והקדוש ברוך הוא צוה לפדותו
שנאמר ופדויו מבן חדש תפדה בערבך כסף
חמשת שקלים בשקל הקדש עשרים גרה הוא :
כשהיית במעי אמה היית ברשות אביך שבשמים
וברשות אביך ואמה עכשיו אתה ברשותי שאני כהן
ואביך ואמה מבקשים לפדותך שאתה בכור מקדש
שכן כתוב וידבר יהוה אל משה לאמר : קדש לי
כל

פדיון הבן

כל בכור פטר כל רחם בבני ישראל באדם ובבהמה
לי הוא ומכרך הכי הכן
ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו וצונו על פדיון הבן :
ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו
והגיענו לזמן הזה :

ונניח לפני הכהן המעות או החפלים ומקבלם והומר

קבלתי ממך חמש סלעים ארו בפדיון בנה זה והרי
הוא פדויו בהן כדת משה וישראל : והומר הכהן לאבי הבן
יהי רצון מלפני אלהינו שבשמים כמו שזכית לפדיון
הבן כן תזכה לקיים כל מצות שבתורה :

וקורא פרשת ברכת כהנים

ולאחר מקבל הכהן חמשה סלעים אם רצה להחזירם לאבי הבן הרשות בולו :

ברכות קדושין ואירוסין

לוקח המכרך כוס של יין ומכרך

סברי מרגן ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם
בורא פרי הגפן :
ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו וצונו על העריות ואסר לנו את
הארוסות והתיר לנו את הנשואות לנו על ידי הפה
וקדושין ברוך אתה יהוה מקדש עמו ישראל על
ידי חפה וקדושין :

וטובה המכרך והמתן והכלב ואז מקרט את האסכה והומר

הרי את מקדשת לי בטבעת זו כדת משה וישראל :
שב עה ברכות לנשואין לוקח כוס אחר והומר
סברי מרגן ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא
פרי הגפן :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שהכל ברא
 לכבודו: ברוך אתה יהוה אמ"ה יוצר האדם:
 ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר יצר את
 את האדם בצלמו בצלם דמות תבניתו והתקין
 לו ממנו בנין עדי עד ברוך אתה יהוה יוצר האדם:
 שיש תשיש ותגל עקרה בקבוץ בניה לתוכה במהרה
 בשמחה ברוך אתה יהוה משמח ציון בבניה: שמח
 תשמח רעים אהובים פשמחך יצירך בגן עדן מקדם
 ברוך אתה יהוה משמח חתן וכלה: ברוך אתה יהוה
 אלהינו מלך העולם אשר ברא ששון ושמחה חתן
 וכלה אהבה אחוה גילה דיצה שלום ורעות מהרה
 יהוה אלהינו ישמע בערי יהודה ובהצות ירושלם קול
 ששון וקול שמחה קול חתן וקול בלה קול מצהלות
 חתנים מחפתם ונערים ממשתה נגינתם ברוך אתה
 יהוה משמח חתן עם הכלה: וטועם המנחך ונופך לחזן ולכלכל
 וטובר את הכוס ואומר אם אשפחך ירושלים תשפח ימיני הודו
 ליהוה פי טוב כי לעולם חסדו: ירבו שמחות בישראל
 ויגוסי אנתות:

מזמור לחתנים

למנצח על ששנים לבני קרח משפיל שיר ידידות:
 רחש לבי דבר טוב אומר אני מעשי למלך
 לשוני עט סופר מהיר: יפיפית מבני אדם הוצק חן
 בשפתותיה על פן ברבך אלהים לעולם: חגור חרפקך
 על ירך גבור הודך והדרך: והדרך צלח רכב על דבר
 אמתו ענוה צדק ותורה נוראות ימינה: חציק שנונים
 עמים תחתך יפלו בלב אויבי המלך: כסאך אלהים
 עולם

עולם ועד שבט מישור שבט מלכותך: אהבת צדק
 ותשנא רשע על פן משחך אלהים אלהיך שמן ששון
 מחבריה: מור ואהלות קציעות כל בגדתיה מן היכלי
 שן מני שמחוק: בנות מלכים ביקרותיה נצבה שגל
 לימינה בכתר אופיר: שמעי בת וראי ורחמי אונק
 ושכחי עמך ובית אביך: ויתאו המלך יפיק כי הוא
 ארניך והשתחוי לו: ובת צר במנחה פניך יהלו עשירי
 עם: כל כבודה בת מלך פנימה ממשבצות זהב לבושה:
 לרקמות תיבל למלך בתולות אחריה רעותיה מובאות
 לך: תובלנה בשמחות וגיל תבאינה כהיכל מלך:
 תחת אבותיה יהיו בניה תשיתמו לשרים בכל הארץ:
 אזכירה שמך בכל דר ודר על פן עמים יהודוק
 לעולם ועד:

ברכת זימון לחתן

נברך אלהינו שהשמחה במעונו שאכלנו משלו:
 ועוין ברוך אלהינו שהשמחה במעונו שאכלנו משלו
 ובטובו הגדול היינו:

ואומרים בסוף ברכת המזון טבעה ברכות הכסואים אם יש פנים חדשות

החתן הרואה דם בתולים מברך בלי שם ומלכות
 ברוך אשר צג אגוז בגן עדן שושנת העמקים בל
 ימשול זר במעין חתום על פן אילת אהבים
 זרע קדיש שמרה במהרה וחוק לא הפרה ברוך הבוחר
 באברהם ובזרעו אחריו:

לשבת חתונה

פיוט נאה לקרא החתן לכפר תודה

קום חתן לקרא בתורה קום במהרה קום חתן
 אזכור

אֲשַׁכַּל הַכֹּפֶר * קַל כַּצְבִי וְכַעֲפֹר * בְּעִבּוֹדַת הָאֱלֹהִים נֹרְא:

קום במורה

עוד פיוט אשר נאמר ופפואר לקרוח החפון לכפר תורה

חָתָן נָעִים עֲלֶיהָ * בְּתוֹךְ עִם אֲמוּנִי * לְקֹרֵא בְּסֵפֶר
תּוֹרַת יְהוָה * יְבָרְכֶךָ הָאֵל מִשְׁמֵי עֲלֵיהָ * בְּמִמּוֹן
וּבְשֵׁם בְּפִרְיָה וּרְבִיָּה * אֲשַׁתְּךָ תִּהְיֶה כְּגִפֵּן פּוֹרְיָה * כִּן
יְבָרְךָ וְגַבְרַת יִרְאֵה יְהוָה * חָתָן נָעִים עֲלֶיהָ

עוד אשר לקרוח חתן לכפר תורה

יִשְׁמַח חֲתָנִי בְּקֶהֱל אֲמוּנִי * יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְהוָה:
שְׂדֵי יִמְלֵא תְאוֹת לְבוֹ מִגֵּן וְצִנְהָ יִהְיֶה סְבִיבוֹ *
וַיֵּאֶר אוֹתוֹ וַיִּישַׁר נְתִיבוֹ * לְגִמּוֹר וּלְשִׁמּוֹר דְּרָכֵי יְהוָה:
יִטַּח לְרֵאשִׁיו יְצִנָּה בְּדַכּוֹת עֲצוּמוֹת * וַיִּסַּע בְּכָל עֵת
כְּנֶהֱרַ שְׁלוֹמוֹת * בֵּא יְבֵא בְרִנָּה נוֹשֵׂא אֱלוֹמוֹת * יִזְכֶּה
וַיִּרְאֶה יְשׁוּעַת יְהוָה:

וקוראין החתן וכטיבא החפון עם ס' בדוכן אומרים

מִן הַמִּצָּר קָרָאתִי יְהוָה עֲנֵנִי בְּמִרְחַב יָהּ * לֹא אֲמֹרַת כִּי
אֲתִיָּה וְאֲסַפֵּר מַעֲשֵׂי יְהוָה אֲתִיָּה אֲשֶׁר אֲתִיָּה וְאֲסַפֵּר
מַעֲשֵׂי יְהוָה:

תרגום לפרשת ואברהם זקן וסקורין לחתן בשבת תורה

בְּרִשׁוֹת אֵל חַי אֱמֶת וַיִּצִיב * אֶתְרַגְּם פְּרִשְׁת וְאֲבִרְהֵם
סִיב:

וְאֲבִרְהֵם סִיב עַל בְּיוֹמִין וַיִּי בְרִיךְ יֵת אֲבִרְהֵם בְּכוֹלָא:
וְאָמַר אֲבִרְהֵם לְעִבְדֵיהָ סָבֵא דְבֵיתֵיהָ דְשְׁלִיט בְּכָל
דִּי לִיהָ שׁוּי כְּעַן יִרְךָ תְּחוֹת יִרְכֵי:

וְאֲקִיִּים עֲלֶיךָ בְּמִיטְרָא דִּי אֱלֹהֵי דְשְׁמֵיָא וְאֱלֹהֵי
דְאַרְעָא דְלֹא תִסַּב אֶתְתָּא לְבְרִי מִבְּנֵי כְּנַעֲנָי
דִּי אָנָּה יְתִיב בִּינֵיהוֹן:

אלהין

אֱלֹהִין לְאַרְעֵי וּלְיַלְדוֹתַי * תִּיזִיל וְתִיִּסַּב אֶתְתָּא לְבְרִי
לִי צַחֵק:

וְאָמַר לִיָּה עֲבִדָּא מֵאִים לֹא תִיבִי אֶתְתָּא לְמִיתִי
בְּתִרְאֵי לְאַרְעָא הַדָּא הָאֶתְבֵּא אֶתְכִי יֵת בְּרַךְ
לְאַרְעָא דִּי נִפְקַת מִתַּמָּן:

וְאָמַר לִיָּה אֲבִרְהֵם אֶסְתַּמֵּר לְךָ דְלִמְנָא תְּתִיב יֵת
בְּרִי לְתַמָּן:

אֱלֹהֵי דְשְׁמֵיָא דִּי דְבִרְנֵי מִפִּית אָבִיָּא וּמֵאַרְע
יַלְדוֹתַי וּדְמִלִּיל לִי וּדְקִיִּים לִי לְמִיטְרָא לְבִנְךָ
אֶתְן יֵת אֶרְעָא הַדָּא הוּא יִשְׂרָאֵל מִלְּאַפִּית
קְדָמְךָ וְתִיִּסַּב אֶתְתָּא לְבְרִי מִתַּמָּן:

וכסמורד החתן עם ספר תורה למקומו אומר חתן

לְךָ לְשִׁלוֹם בְּמִקוּמְךָ יִרְצֶה הָאֱלֹהִים אֶת מַעֲשֵׂיךָ:
בְּרוּךְ אַתָּה בְּבֵאֶר * וּבְרוּךְ אַתָּה בְּצִאתְךָ:

תפלת הדרך

קוֹדֵם שִׁילָא אֲדַס מִפְתַּח בֵּיתִי יִקְרָא שְׁלֹשָׁה אֲלֵסִים מֵאוֹהֲבֵיו וַיֹּאמֶר
לְפָנֵיהֶם סִיר לְמַעַלּוֹת אֲשֶׁר עֵינֵי וְכו' עַד עוֹשֶׂה שָׁמַיִם וְאָרֶץ *
וְהֵם עוֹכִיִּים חֲמִדּוּ עַד סוֹף הַמִּזְמוֹר * וְכֵן יַעֲשֶׂה שְׁשֶׁה פְעָמִים כְּנֹגֵד שְׁשֶׁה
קְלוֹת וְכַסִּירְלָה לְרִכּוּב יֹאמֶר מִנְדֹל עוֹ שֶׁס' מִצְפָּן כּו יִרוֹץ יוֹרֵךְ
מִטְטְרוֹן שְׂדֵי צְדִיק וְנִשְׁגַב טַבְעָה פִּעְמֵי וְכַסִּירְלָה
מִן הָעִיר יֹאמֶר אֵלּוּ פְעָרָה פְּסוּקִים:

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ וְלִכְל
הַיָּד הַחֹזֶקֶה וְלִכְל הַמּוֹרָא הַגָּדוֹל אֲשֶׁר
עָשָׂה מִשָּׁה לְעֵינֵי כָל יִשְׂרָאֵל * וַיַּעֲקֵב דְהַלֵּךְ לְדִרְכוֹ
וַיִּפְגְּעוּ בּוֹ מִלְּאֲכֵי אֱלֹהִים: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב בְּאֲשֶׁר רָאִם
מִחֲנֶה אֱלֹהִים זֶה וַיִּקְרָא יֵשָׁם חֲמָקוֹם הַהוּא מִחֲנֵיִם:
הַאֲזִינוּ הַשָּׁמַיִם וְאֲדַבְּרָה וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ אֲמִרֵי פִי:
יַעֲרַף כַּמִּטְרָ לְקַחֵי תוֹל בְּטַל אֲמַרְתִּי בְּשַׁעֲרֵי עֲלֵי

תפלת הים

והעשה רצון לבנו ותוליכנו מהרה אל מהוץ הפצנו
לטובה כאשר בדרך לעשות ותשמע תפלתנו ותאזין
תחנתנו ועננו בשעה הזאת שאנו מתפללים ומתחננים
לפניך ותוליכנו בנחת רוח טוב כפי הצורך ותשמרנו
מהמון גלים ומשאון משברי ים מרוח סועה מסער
ומצער ומבלבול עתים ומחלוק זמנים ומהבריות
הרעות הגדלות בים וביבשה ומכל צער ומכל הפסד
ואל יעכבנו לא משביע ולא מכריח ולא משטין ולא
מצר ולא מויק ולא מבלבל ולא מפחד ולא מחרים
ולא מאים ותוציא רוח טוב מאוצרותיך להנהיג
הספינה וכל תופשי משוט ומנגיניה ומלחיה וחובליה
ואומניה שינהגו אותה כראוי בלא עצלות ובלא
חשול ובלא תשות כח והגיענו אל מחוז הפצנו בלי
שום היוק ובלי שום צער ובלי שום הפסד כמו שאתה
מושל בגאות הים בשוא גליו אתה תשבחם יקם
פערה לדממה ויחשו גליהם : שמרה נפשי והצילני
אל אבוש כי הסיתי כף : ואנחנו נברך יה מעתה
ועד עולם הללויה :

הנכנס לסקיז דם אומר :

יהי רצון מלפניך יהות אלתי ואלהי אבותי שיהא
עסק זה לי לרפואה ותרפאני רפואה שלמה
רפואת חיים כי אל רופא חנם ונאמן אתה : ולומר
סקיז אומר ברוך אתה יהוה רופא חולים :

ברכת הגומל

הרצפה הם פלגים להודות יורדי הים והולכי מדברות והולכי
עליהם האסורים ומי שהלך ונתרפה וכללם כתיב יורו לה' חסדו וירוממוהו
עקב עש' מכהן פלגים להודות בקבל וסוף מברכין :

ברוך

ברכת הגומל

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם הגומל לחייבים
טובות שנמלני כל טוב : וענין לו אמר ואומר החן
תאל אשר גמלק כל טוב וחסד וחסד וחמלה יתברך
ויתרומם ער כל ברכה ותהלה הוא ברחמי
וישמרה ויגמלק לעד כל טוב נצח סלה :

וידוי לשכיב מרע

קבלנוהו מהחפידים והנטי מעשה וטוב להסוף י אנשים נבית החולה :
הניא מי שחלה ונטה למות אומרים לו הקודה סכן דרך כל המומתים
מתודים סכן דרשו רן"ל לכתוב ולשמה הנכנס הסיף והתודו זה
צנין אכ לכל המומתים שטופנין וידוי וכדי שלא לפחד לנו האומרים לו
בדברים רכים חזק והמך אל תדאג מזה כי הרבה התודו ולא מתו הרבה לא
התודו ומתו ופסכר זה שאתה מתודה לפני יתברך אתה חי וכל המתודה
ומתים לו חלק לעולם הבא כדכתיב ומודה ועוזב ירוחם ומוליאין הנטי
והילדים מן הבית ואומר

רבון העולמים בעל הסליחות ותרחמי יי רצון
מלפניך יהוה אלהי ואלי אבותי שיעלה זכרוני
לפני פסא כבודיך לטובה וראה בעניי כי אין מתום
בבשרי מפני זעמך אין שלום בעצמי מפני הטארת
ועתה אלוה סליחות הטה לי הסדיך ואל תכא במשפט
את עבדך ואם קרבה עת פקודתי למות אחדותך
לעד מפי לא תמוש ככהתוב בתורתך שמע ישראל
יהוה אלהינו יהוה אחד : ברוך שם כבוד מלכותו
לעולם ועד :

מודה אני לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי אל אלהי
הרוחות לכל בשר שרפואתי בידך ומיתתי
בידיך יהי רצון מלפניך שתרפאני רפואה שלמה
ויעלה זכרוני ותפילתי לפניך כתפילת חזקיהו בחלותו
ואם קרבה עת פקודתי למות תהא מיתתי כפרה לכל
הטאתי

חטאתי ולכל עונותי ולכל פשעי שהטאתי ושעוירתי
ושפשעתי לפניך מיום היותי על האדמה עד השעה
הזאת ותן חלקי בגן עדן וזכני לעולם הבא הוצפון
לצדיקים ותודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך
נעימות בימיך נצח: ברוך אתה יהוה שומע תפלה:

ואומרים אנה בכח וכו' ואמר כך ויהי נעם וכו'

ויהי בשלשים שנה ברביעי בחמשה לחדש ואני
בתוך הגולה על גהר כבר נפרחו השמים
ואראה מראות אלהים: בשנת מות המלך עזיהו
ואראה את יהוה ישב על כסא רם ונשא ושוליו
מלאים את ההיכל: שרפים עומדים ממעל לו שש
כנפים שש כנפים לאחד בשתים יבסה פניו ובשתים
יבסה רגליו ובשתים יעופף: וקרא זה אל זה ואמר
קדוש קדוש קדוש יהוה צבאות מלא כל הארץ
כבודו: שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:

יהוה הוא האלהים יהוה הוא האלהים: יהוה מלך
יהוה מלך יהוה ימך לעלם ועד: משה אמת ותורתו
אמת: לישועתך קויתי יהוה: שמח נפש עבדך כי
אליך יהוה גפשי אשא: בידך אפקיד רוחי פדיתה
אותי יהוה אל אמת: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי
לפניך יהוה צורי וגאלי:

תפלה לחולים

המבוגר לאומרה קודם קדיש תתקבל זכ"ס"ל אומר הפסוק וסקבל חוזר אומרו
בקראי ענני אלהי צדקי בצר הרחבת לי חנני ושמע
תפלתי: בצר לי אקרא יהוה ואיש אשוע
ישמע מהיכלו קולי ושועתי לפניו תבוא באוני:

ואני

ואני תפלתי לך יהוה עת רצון אלהים ברכ הסדך
ענני באמת ישעך: תפלה לדוד שמעה יהוה צדק
הקשיבה רגתי האזינה תפלתי בלא שפתי מרמה:
תפלה לעני כי יעטף ולפני יהוה ישפך שיהו: שמעה
תפלתי יהוה ושועתי האזינה אל דמעתי אל תחרש
כי נר אנכי עמך תושב ככל אבתי: כי לא בזה ולא
שקץ ענות עני ולא הסתיר פניו ממנו ובשועו אליו
שמע: יהוה שמעתי שמעך יראתי יהוה פעלך בקרב
שנים חייהו בקרב שנים תודיע ברגז רחם תזכור:
כי שומע אל אביונים יהוה ואת אסיריו לא בזה:
יחינו מיומים ביום השלישי יקימנו ונחיה לפניו: אני
אמרתי יהוה חנני רפאה גפשי כי חטאתי לך: שמע
קול תחנוני בשועי אליך בנשאי ידי אל דביר קדשך:
יהוה יסעדנו על ערש דוי כל משכבו הפכת בחליו:
מן המצר קראתי יהוה ענני במרחב יהוה: כי עמך מקור
חיים באורך נראה אור: כי אין במות זכרה בשאל
מי יודה לך: לא המתים יהללו יהוה ולא כל יורדי
דומה: לא אמות כי אהיה ואספר מעשי יהוה: אני
קראתיך כי תענני אל הט אונה לי שמע אמרתי:
פסוקים לחט"ס (הסלה לכל עוניכי הרפא לכל תחלואיכי:
הגוא משהת חייכי המעטרכי חסד ורחמים: המושביע
בשוב עדיך התחדש פנשר נעורייכי): יהוה ישמע
בקראי אליו: כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים
תחנונינו לפניך כי על רחמיה הרבים: יהוה שמעה
יהוה סלחה: יהוה הקשיבה ועשה א תאחר למענה
אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך: השיבנו
יהוה אליך וגשוכה תדש ימינו בקדם: כ"כ

תפלה לחולים

ואמר כך כס"ג אומר בדמעה ובתחנונים :

מצלאין אנהנא ותבעין רחמי מן קדם אלהנא מארי
שמיא וארעא בתלרת עשר מכילין דרחמי
דכתיבין בספרא דאורייתא דמשה נביאה כדכתיב
ויעבר יהודי על פניו ויקרא יהוה יהוה אל רחום וחנון
ארך אפים ורב חסד ואמת נצר חסד לאלפים נושא
עון ופשע וחטאה ונקמה ינקמה לשבטים ארך אפים
לשובבים השוכן בין חיות הקדש וברובים העונה
בעת צרות האל הפועל גבורות העונה להולכי
מדברות האל הפודה ומציל המפליא חסדיו להועיל
האל אחד ואין זולתו ומושיע אין בלתו האל הקרוב
לקראיו העונה בצרה אל יראיו הוא יתמלא רחמין
טבין וקרובין עלנא ועל כל ישראל אחנא ועל כל מי
שהוא שרוי בצער ובשביה בין פים בין ביבשה ועל
כל מי שהוא חבוש בבית האסורים באימת מלך ושרים
ועל כל מי שהוא חולה ובכללם יעלה רפואות תעלה
אלת חלואי פלוני המוטל על ערש דוי :

ואח"ך אומר מלך מלכי המלכים ואם עושים שנוי השם אומר

ויקרא שמו בישראל: פלוני כמו שכתוב ולא יקרא
עוד את שמה אברם והיה שמה אברהם פי
אב המון גוים נתתי: ישמח הוא בשמו ויתקיים שמו
בו כדכתיב ואגדלה שמה והיה ברכה : יהי רצון
מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שיהא שנוי
שמו זה לבטל מעליו כל גזירות קשות ורעות
ולקרוע מעליו כל רוע גזר דין ואם נקנסה
מיתה על פלוני על פלוני זה לא נקנסה : ואם נגזרה
גזרה על פלוני על פלוני זה לא נגזרה : הרי הוה

תפלה לחולים

צז

באיש אחד וכבריה חדשה וכקטן שנולד לחיים
טובים ולאריכות שנים ולמילואי ימים ונאמר
שמעתי את תפלתך ראיתי את דמעתך הנני רופא
לך ביום השלישי תעלה בית יהוה כדכתיב יחינו
מיומים ביום השלישי יקמנו ונהיה לפניו :

ואח"ך אומר מלך מלכי המלכים וכו'

שנוי השם לאשה

ותקרא שמה בישראל פלונית כמו שכתוב שרי אשתך
לא תקרא את שמה שרי כי שרה שמה :
יהי רצון מלפניך יהוה אלהי אבותינו שיהא
שנוי שמה זה לבטל מעליה כל גזירות קשות ורעות
ולקרוע מעליה כל רוע גזר דין ואם נקנסה מיתה
על פלונית על פלונית זו לא נקנסה : ואם נגזרה גזרה
על פלונית על פלונית זו לא נגזרה : והרי היא באשה
אחדת וכבריה חדשה וכקטנה שנולדה לחיים
טובים ולאריכות שנים ולמילואי ימים ונאמר
שמעתי את תפלתך ראיתי את דמעתך הנני רופא
לך ביום השלישי תעלה בית יהוה כדכתיב יחינו
מיומים ביום השלישי יקמנו ונחיה לפניו :

ואח"ך אומר

מלך מלכי המלכים ברחמי ירפאהו רפואה שלמה
ויקיים בו קרא דכתיב רפאני יהודה וארפא
הושיעני ואושעה כי תהלתי אתה מלך מלכי המלכים
ברחמי יחלימהו ויחיהו מלך מלכי המלכים ישלח
לו מפרומיו מרפא וארוכה מרפא ברכה מרפא רצון
ונדבה מרפא חסד ואהבה מרפא תעלה ותריפה
מרפא חנינה וחמלה מרפא רחמים ידועים וגלויים

הפלה להולים

נרפא שלום וחיים: מלך מלכי המלכים ברחמיו יענהו בעת צרה כדכתיב יענה יהוה ביום צרה וגומר המזמור

וגודר מדקה לבית הכנסת ולעניו ארץ ישראל תוכ"ס: ולפדיון שבויים ויתן מדקה לעניו פירו'

סדר אבלים

ברכת קריעה

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם דיין האמת:

רחיצת המת

קודם רחיצת המת אומרים זה הרחמים ויועיל גם כן לחברים הקבירים

אנא השם יי אלהי החסד והרחמים אשר כל אורחותיך חסד ואמת ותורתך כלה חסד ואמת ובראת העולם בחסד ואמת וצונו להתעסק במתים בחסד ואמת ולקבור המתים בחסד ואמת דכתיב כי קבור תקברנו ובבן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו שתאמצנו ותחזקנו לעשות מלאכתנו מראכת שמים להיזות עסקנו במתים בטהרתם ובלבישתם ובקבורתם ואף שלא ידענו פונתם לבוין בהם יהיו כאלו גרפוננו בהם ותשמרנו שלא נפשל במעשה ידינו ויהתקיים בנו לא יאנה לצדיק כל און כי שגיאות מי יבין ותשמרנו מפל גזק ותקלה לקיים בנו מקרא שבתוב שומר מצוה לא ידע דבר רע ותעמוד לנו זכות מצות גמילות חסד ואמת ולכל בני בתינו למלאות ימינו בטובה ובנעימים בשיבה טובה יאך טוב וחסד ירדפנו כל ימי חיי ושבתתי בבית יי לאורך ימים: ויהי נועם וכו'

רחיצת

צח

רחיצה

רחיצת המת לאיש חסיד מה"ר הלל ז"ל

כותבין את המת על הלוח כדי לראו אחר רחמי' הלוח נוטלין אותו ואומרי' כנפילתן

יהי רצון מלפניך השם אלהי ואלהי אבותי שתרחם על המת הזה שהוא בן אברהם יצחק ויעקב עבדיך ותגוה נפשו עם הצדיקים בגן עדן ברוך מחיה המתים וממית החיים:

וזרקין עליו מים לא חמין ולא קרים אלא פוטרין ומתחילין לרחוץ הראש תחלה ורחיצות כו' כלים ראשונים במים שניה בנתר שליטת בכורית ואומרים

ראשך עליך בפרמל ודלת ראשך בארגמן מלך אסור ברהטים: ברוך אתה השם הא הגדול הגבור והנורא מזהלוסולח להטאים ולעונות ממתי עמך ישראל בתהנונים:

ברחיצה רביעית וחמישית רוחנו במים נקיים ובששית בעלי הדם ואומרי' יהי רצון מלפניך השם אלהי ואלהי אבותי שתסבב מלאכי רחמים לפני המת הזה שהוא עבדך בן אמתך ואתה השם אלהינו ואלהי אבותינו מיטביל אר דל מלטהו מכל צרה ומיום רעה ומדינה של גהינם ברוך אתה השם גדול העצה ובעל הרחמים:

ברחיצה שביעית רוחנין את הראש במים קרים ואומרים

יבא שלום ינוח על משבבותיו: ברוך אתה השם עושה שלום במרומיו לעבדיו וליראי שמו:

ואח"ך הוקן ג' רחיצות כג' כלים

א השם מה אדם ותדעהו בן אנוש ותחשבהו

ב ותחפרהו מעט מאהים וכבוד והדר תעטרהו:

ג לשם אלהינו הרחמים והסליחות כי חטאנו לו:

ואח"ך רוחן הלך והכטן והכתפות ככ' כלים ואח"ך ורוע הימנית מלפנים

והשמאלית

רה"ציה

והשתאלית כאלהונם כב' כלים סימני' מלמעלה והשתאלית לנפש ואומר
ברוך הַפּוֹדֶה עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִמִּינֵי פוֹרְעָנוֹת בְּרַחֲמִים :
ואח"ך רוּחַ אֵת הַחַלְכִים וְחַמּוּקֵי יוֹכִים כְּלֵי אֶחָד וְאֶחָד רוּחַ מְכוּסֵינִי סָל
פָּנִים וְסָל אַחֲרָיו כְּתִים אַחֲרֵים כְּלֵי אֶחָד וְכַבֻּדֵי וְאוֹמְרִים

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ הַשֵּׁם אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתִּזְכּוֹר
זְכוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ שֶׁבְּבִשְׂרָנוֹ וַיְהִי לָנוּ בְּדִיוֹן
מִיִּשְׂרָאֵל גִּהְיָנוּ וְתַחֲלִצֵנוּ בְּרוּךְ כּוֹרֵת הַבְּרִית בְּרַחֲמִים
בְּרַחֲמִים :

ויוסף ואמר

בְּרַחֲמִים הַסֹּתֵר וְהַעֲלֵם פִּשְׁעֵי דַהֲמַת הַיּוֹד עֲבָדֶךָ
וּמִשְׁרַפְרַת הָאֵשׁ תַּחֲלִיצֵנוּ כִּי הוּא צָרִיךְ
לְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְאַתָּה הַשֵּׁם אֱלֹהֵינוּ טוֹב וְסֹלַח לְכָל
קוֹרְאֶיךָ בְּרוּךְ אַתָּה הַשֵּׁם גְּדוֹל הַעֲצָה וְרַב הַעֲלִילָה
בְּרַחֲמִים :

ואמר כך רוּחַ אֵת הַאֲרֻכּוֹת וְאֵת הַסּוֹקִים וְאֵת כַּפּוֹת הַדְּגָלִים כְּתִים
אֲחֵרִים וְאוֹמְרִים

רַגְלֵי צַדִּיקִים בְּגַן עֵדֶן רְכוּבוֹת כִּי מְקוֹם יִשְׂרָאֵל הוּא
רַגְלֵי הַסִּידִיּוֹ יִשְׁמֹר בְּרוּךְ אַתָּה הַשֵּׁם הַמְצַדִּיק
צַדִּיק וְסוֹלַח לְעוֹנוֹת חַטָּא עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים :

ואח"ך רוּחַ פָּנֵינוּ סָל מֵת וְאוֹמֵר

פָּנִים בְּפָנֵים דְּבַר הַשֵּׁם עִמָּכֶם בְּהַר מַתּוֹךְ הָאֵשׁ אֲנִי
עוֹמֵד בֵּין הַשֵּׁם וּבֵינֵיכֶם בְּעַת הַהֵיא : יֵשָׁא הַשֵּׁם
פָּנָיו אֵלַי וַיֵּשֶׁם לִי שְׁלוֹם :

ובטרוח פיו ואמר

פֶּה אֵל פֶּה אֲדַבֵּר בּוֹ וּבְמַרְאֵה וְלֹא בְּבִדּוֹת :

וּמִתְחִיל בְּקֶסֶף אֲנִי עוֹתֵי וְאוֹמֵר

בִּידֶךָ אֶפְקִיד רוּחִי פָּדִיתָ אוֹתִי הַשֵּׁם אֵל אֱמֵת :

רוח

צט

רה"ציה

רוחן ספינים ואומר

וַיֵּרָא רֵאשִׁית לוֹ כִּי שָׁם חִלַּקְתָּ מִחֻקֶּךָ סָפוֹן : עֵינָיו
כִּינִים עַל אֶפְיָקֵי מַיִם בְּרוּךְ אַתָּה הַשֵּׁם הַמְאִיר
לְמַתֵּי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּמִדַּת הַרַחֲמִים :

ורוחן אפיו ואומר

אֲפֶךָ כְּמַגִּדֵל הַלְּבָנוֹן : בְּרוּךְ הַנּוֹתֵן רַחֲמִים גְּדוֹלִים בְּרוּךְ
תַּחֲנוּנָיו לְמַתֵּי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :

אח"ך יאמר וס' הפסוק שבעה פעמים

וְהָיָה פִּי רֵאשִׁוּ בְּתוֹכוֹ שֶׁפֶה יִהְיֶה לְפִיו סָבִיב מַעֲשֵׂה
אוֹרֵנִי כְּפִי תַחֲרָא יִהְיֶה לוֹ לֹא יִקְרַע :

ואח"ך אומר פסוק זה ג"פ

הֵן עִם לְבָדֶד יִשְׁבּוּן וּבְנֵינִי לֹא יִתְחַשֵּׁב :

כשחסידין מעלין חסדין שרמזו אותו כו' אומרים

וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֵל הַעוֹמְדִים לְפָנָיו לֵאמֹר הַסִּירוּ הַבְּגָדִים
הַצּוֹאִים מֵעַלְיָו וַיֹּאמֶר אֵלָיו רֵאדָה הַעֲבַרְתִּי
מֵעַלְיָךְ עוֹנֵךְ וְהִלַּבֵּשׁ אוֹתְךָ מַחֲלָצוֹת

ומש"כין אותו וזולקין על כל גופו מים הרבה כימד ואומרים

וּזְרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מִים טְהוֹרִים וְטַהַרְתֶּם מִכָּל טוֹמְאוֹתֵיכֶם
וּמִכָּל גְּלוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם : וְנֹאמַר כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכְפַּר
עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכָּל הַפְּשָׁאֵתֵיכֶם לְפָנַי יִי תַטְהַרוּ
וְסֵר עוֹנֶיךָ וְחַטָּאתְךָ תִּכּוּפֵר :

ומלבישין אותו החלוק התחתון והסכנסיס ואח"כ החלוק העליון : ואח"כ
הכנף ואח"ך מכסין את ראשו ואת פניו . ואח"כ מלבישין אותו הסלית
וכשחלבישין אותו אומרים :

שׁוֹשׁ אֲשֵׁי כַס' תִּגַּל נִפְשֵׁי כְּאֱלֹהֵי כִי הַלְּבִישָׁנִי כְּבָדִי יִשַׁע מֵעֵיל זְרַק'
יַעֲטֵנִי כַחַתָּן יִכְהֵן פֶּאֶר וְכֹלְלָה תַעֲדָה לְלִיָּהּ וְאוֹמֵר יִשְׁמֹר כְּנִיף
טְהוֹר עַל רֹאשׁ וַיִּשְׁמֹר כְּנִיף הַטְהוֹר עַל רֹאשׁוֹ וַיִּלְבִּישֵׁהוּ כְּבָדִי וּמִלֶּאךְ ה'
עוֹמֵד . כִּי בְּאֶרֶץ תּוֹכִיָּה נִחַמְתָּה וְכַבְּדָה זְרוּעֶיךָ תַצְמִיחַ כֵּן ה' אֱלֹהֵיכֶם יִצְמִיחַ
זְרַקָה וְתִהְיֶה כְּגַד כָּל הַנּוֹשִׁים . וְנִחַךְ ה' תַּמִּיד וְהַסְכִּיפַת כַּחֲמַחֲסוֹת נִפְסָךְ

ובטרוח

רחיצה

ועצמותיך יחליץ והיית כנגד רוח וכמוצא מים אשר לא יכזבו מימיו וכושאלץ את המת מכית רחיצתו למטתו וקורין

ומישה

עלה אל האלהים ויקרא אליו ה' מן ההר לאמר כס תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על כנפי נשרים ואביא אתכם אלני ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל ויזכרו ה' לעשות את החקים האלה ליראה את ה' אלהינו לטוב לנו כל הימים לחיותינו כהיום הזה ואתם הדבקים בה' אלהיכם חיים כלכם היום לא אמות כי אחיה ואכפר מעשייה

וכשזשימתן אותו בארון אומרים ג' פעמים ולא יבאו לראות ככלע את הקודש ומתו

ואחר שכם הארון אומרים

הנה

מסתו שלשלמה ששים גבורים סביב לה מגבורי ישראל כלם אחווי חרב מלמדי מלחמה איש חרבו על ירכו מפחד כלילות יברכך ה' וישמרך יאר ה' פניו אליך ויחנק ישח ה' פניו אליך וישם לך שלום ילכו וינקותו ויהי כזית הודו וריח לו כלכבון ראיתי והנה מנורת זהב כלה וגולה על ראשה ושבעה נרותיה עליה שבעה ושבעה מנורות לנרות אשר על ראשה וסגים זתים עליה אחד מימין הגולה ואחר על שמאלה

וכשנושאין אותו אומרים

ובנסוע

המשכן יורידו אותו הלויים ובחנות המשכן יקמו אותו הלויים והזר הקרב יומת ויהי כנסוע הארון ויאמר משה קומה ה' ויעזבו אויביך ויכוסו משאך מפניך כי מלאכיו יזוה לך לשמרך בכל דרכיך על כפים ישאוך פן תנוף באבן דגלך לא תאונה אלך רעה ונגע לא יקרב באהלך ה' איש מלחמה ה' שמו ה' ילכם לכם ואתם תחדישון

הקפות שעושין למת קודם שיקבר לאיש ולא לאשה

ארחם

גא עליו אל אלהים חיים ומקד עולם כי עמך מקור חיים ותמיד יתהלך בארצות החיים ותנוח נפשו בצרור החיים

בחנון

ברוב רחמיו יכפר את עוניו ומעשיו הטובים יהיו לנגד עיניו ויהיה לעומתו עם בל נאמניו

ויתהלך

הקפות

וק

ויתהלך לפניו בארצות החיים ותמיד

גזכרון

טוב יהיה לו לפני צורו להנחיל היל יוצרו להגיה אורו לקיים הזיונו והגיון מאמרו כי בריתי היתה אתו השלום והחיים ותנוח נפשו בצרור החיים ותמיד

דשערי שמים תמצא נפתחים ועיר שלום תחזור ומשבנות מבטחים ומלאכי השלום לקראתך שמחים וכהן הגדול לקבלך יעמוד ואתה לך לקץ ותנוח ותעמוד ותמיד

הנשמתך תלך למערת המכפלה ומשם לברובים שם אל ירעה לה ושם פנקס תקבל דיגן עדן שבילה ושם תחזה עמוד משוך מלמעלה ושם תעלה מרום ורא בהוץ תעמוד ואתה לך לקץ ותנוח ותעמוד ותמיד

ישערי המקדש יפתח מיכא ויקריב נשמתך לקרבן לפני אל ויתחבר עטף המלאך הגואל עד שערי ערבות אשר שם ישראל בנעם מקום זרה תהי זוכה לעמוד ואתה לך לקץ ותנוח ותעמוד ותמיד ותהי נפשך צרורה בצרור החיים עם ראשי ישיבות וראשי גליות עם ישראלים וכהנים ולויים ועם שבע כיתות של צדיקים וחסידים ובגן עדן תנוח ותעמוד ואתה לך לקץ ותנוח ותעמוד ותמיד

צדוק הדין

צדיק אתה יהוה וישר משפטיך צדיק יהוה בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת משפטי יהוה אמת צדקו יחדו באשר

דבר

צדוק הדין

דבד מלך שלטון ומי יאמר לו מה תעשה : והוא
באחד ומי ישיבנו ונפשו אותה ויעש : קטון וגדול
שם הוא ועבד הפשי מאדוניו : הן בעבדיו לא
יאמין ובמלאכיו ישים תהרה : אף כי אנוש רמה
ובן אדם תולעה : הצור תמים פעלו כי כל דרכיו
משפט : אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא : דין
האמת : שפט צדק ואמת : ברוך דין האמת : כי
כל משפטיו צדק ואמת :

השכבה לאיש

לאדם גדול חוקרים קודם ההטבע פסוקים אלו

והחכמה מאין תמצא ואיזה מקום בינה : אשרי
אדם מצא חכמה ואדם יפיק תבונה :
מה רב טובה אשר צפנת ליראיך פעלת לחוסים
ךך נגד בני אדם : מה יקר חסדך אלהים ובני אדם
בצר כנפיה יחסיון : ירוין מדשן ביתך ונחל עדניה
תשקם :

טוב שם משמן טוב ויום המות מיום הולדו : סוף
דבר הכל נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו
שמור פי זה כל האדם : יעלו חסידים בכבוד ירגנו
על משכבותם :

מנוחה נכונה . בישיבות על זנה תחת כנפי השכינה .
במעלת קדושים וטהורים . כזוהר הרקיע
מאירים ומוהירים . וחלוץ עצמים . ובפרת אשמיסי
והרחקת פשע והקרבת ישע והמלה וחניגא . מלפני
שוכן מעונה . וחולקא טבא . לחיי העולם הבא שם
היא מנת ומחיצת וישיבת נפש השם הטוב פלוני
רוח יהוה תניחנו בגן עדן דאתפטר מן עלמא הדין

כדעות

השכבה

קא

ברעות אלהא מריה שמיא וארעא : מלך מלכו
המלכים ברחמי ירחם עליו . ויחוס ויחמול עליו .
מלך מלכי המלכים ברחמי יסתידהו בצל כנפיו
ובסתר אהלו . לחזות בנעם יהוה ולבקר בחיכלו .
ולקץ הימין יעמידהו . ומנחל עדניו ישקהו . ויצרור
בצרור החיים נשמתו . וישים כבוד מנוחתו . יהוה הוא
נחלתו . וילוה אליו השלום . ועל משכבו יהיה שלום .
כדכתוב יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נבוחו .
הוא וכל בני ישראל השוכבים עמו בכלל הרחמים
והסליחות וכן יהי רצון ונאמר אמן :

השכבה לאיש

לאדם שיל קודם ההטבע יאמר פסוקים אלו

אשת חיל מי ימצא וירחוק מפנינים מכרה : תנו ליה
מפרי ידיה ויהללוה בשערים מעשיה :

רחמנא דרחמנותא דיליה תיא ובמימריה אתפריאו
עלמיא עלמא הדין ועלמא דאתי וגנו בית

צדקניות וחסדניות דעבדן רעותיה ובמימריה ופיקדיה
ובתוקפיה יאמר לפיעל קדמותי דופרוהאשה הכבודת

והצנועה והנכבדת מרת פלוני רוח יהוה תנחנה בגן
עדן דאתפטר מן עלמא הדין ברעות אלהא מריה

שמיא וארעא : המלך ברחמי יחוס ויחמול עליה .
וילוה אליה השלום ועל משכבה יהיה שלום כדכתוב

יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נבוחו . היא וכל
בנות ישראל השכבות עמה בכלל הרחמים והסליחות

וכן יהי רצון ונאמר אמן

ובקני סאבלים חוקרים אלו הפסוקים אחר ההטבע

בלע . תמיה ליתא וסמיה יהוה אלהים דמעיה מעלה

כל

כ

ב

ג

השכבה

כָּל פָּנִים וְחִרְפַּת עֲמוֹ יָסִיר מֵעַל כָּל הָאָרֶץ וְכִי יְהוּדָה
דָּבָר : יְחִיו מִתִּיק נִבְלָתִי יְקוּמוּן הַקִּיצוֹ וְרַנְנוֹ שְׂכַנִּי עֶפְרָיִם
כִּי טַל אֲוֵרוֹת טָלִיק וְאָרֶץ רַפְאִים תִּפִּיל : וְהוּא רַחוּם
יִכְפֹּר עֵוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבֵּה לְהִשְׁיב אִפּוֹ זֹלָא יַעִיר כָּל
חַמְתּוֹ : יְהוּה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בַּיּוֹם קָרְאָנוּ :

ביום לכתו מהכנות חומרים לו

לֹא יבֹא עִיד שִׁמְשֵׁךְ וִירְחֵךְ לֹא יֵאָסֵף כִּי יְהוּה יִהְיֶה לְךָ
לְאוֹר עוֹלָם וְשִׁלְמוֹ יְמֵי אֲבִלְךָ וְכִתִּיב כִּאִישׁ אֲשֶׁר
אָפוֹ תִנְחַמְנוּ בֶן אֲנָכִי אֲנַחְמֶכֶם וּבִירוּשָׁלַם תִּנְחַמּוּ :
יְהַגְדֵל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמִיהַ רַבָּא דְהוּא עֲתִיד לְחַדְתָּא
עֲלֵמָא וְלֹאֲהָאָה מִתִּיא וְלִשְׂכַלְלָא הֵיכְלָא .
וְלִמְפָּרַק חֵייא וְלִמְבַנָּא קִרְתָּא דִירוּשָׁלַם . וְלִמְעַקֵּר
פּוֹלְחָנָא דְאִלִּילִיא מֵאֲרַעָא וְלֹאֲתַבָּא פּוֹלְחָנָא יְקִירָא
דְשָׁמַיָא לְהַדְרִיה וְזַיְוִיה דִּיקְרִיה . בְּחַיִּיכוּן וּבַיּוֹמִיכוּן
וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל . בְּעַנְגְלָא וּבְזֹמַן קָרִיב וְאִמְרוּ
אָמֵן : יְהֵא שְׁמִיהַ רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמָא וְלְעַלְמֵי עַלְמֵיא
יְתַבְרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם . וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדְרֵי
וְיִתְעַלֶּה . וְיִתְהַלָּל . שְׁמִיהַ דְקָדְשָׁא . בְּרִיקָה הוּא .
לְעִילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא תּוֹשְׁבַחְתָּא וְנַחְמָתָא
דְאִמְרוּן בְּעַלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן : תִּתְכַּלִּי חֲרַבָּא וּכְפָנָא .
וּמִוִּתְנָא . וּמִרְעִין בִּישִׁין . יַעֲרֵי מִנְגָּא וּמִנְכוּן וּמֵעַל
עַמִּיהַ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן :

יְהֵא שְׁלֵמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָא . חַיִּים וְשִׁבְעַ וְיִשׁוּעָה
וְתַחֲמָא וְשִׁיזְבָּא וְרַבּוּאָה וְנִאֲזֻלָּה וְסִלְיָה וְכַפְרָה
וְרִיחָה וְהַצְלָה . לְנָא וְלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן :
עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחְמֵיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ
וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן :

ברכת המזון לאבלים קב

אין חומרים זימון בברכת המזון ואם הם שלפס חומרים

נְבָרַךְ מִנַּחֵם אֲבֵלִים : וְעוֹנֵים בְּרוּךְ מִנַּחֵם אֲבֵלִים
שְׂאֵבְלָנוּ מִשְׁלֹו וּבִטְוִבוֹ הַגְּדוֹל חַיִּינוּ :

ואומר ברכת המזון עד תחזירנה למקומה במהרה בימינו ואמר כך חומר
נַחֵם יְהוּה אֱלֹהֵינוּ אֶת אֲבֵלֵי צִיּוֹן וְאֶת אֲבֵלֵי יְרוּשָׁלַם
וְאֶת הָאֲבֵלִים הַמִּתְאֲבָלִים בְּאֵבֶל הַזֶּה נַחֲמֵם
מֵאֲבָלִים וּשְׂמִיחָם מִיּוֹנָם כְּאִמּוֹר כִּאִישׁ אֲשֶׁר אָמוֹ
תִּנְחַמְנוּ בֶן אֲנָכִי אֲנַחְמֶכֶם וּבִירוּשָׁלַם תִּנְחַמּוּ : בְּרוּךְ
אַתָּה יְהוּה מִנַּחֵם אֲבֵלִים וּבּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם בְּמַהֲרָה
בְּיָמֵינוּ אָמֵן : בְּחַיִּינוּ תַּבְּנֶה עִיר צִיּוֹן וְתַבְּנוֹן הָעֲבוּדָה
בִירוּשָׁלַם : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוּה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
הָאֵל אֲבֵינוּ מִלְכֵנוּ אֲדִירָנוּ גְּאֻלָּנוּ קְדוֹשֵׁנוּ קְדוֹשׁ יַעֲקֹב .
הַמֶּלֶךְ הַחַי הַטּוֹב וְהַמְּשִׁיב אֵל אִמַּת שׁוֹפֵט בְּצַדִּיק
לוֹקַח נַפְשׁוֹת שְׁלִיט בְּעוֹלָמוֹ לַעֲשׂוֹת פְּרָצוֹנוֹ וְאֲנַחְנוּ
עַמּוֹ וְעַבְדָּיו וְעַל הַכָּל אָנוּ חַיִּיבִים לְהוֹדוֹת לוֹ וּלְבָרְכוֹ
גּוֹדֵר פְּרָצוֹת הוּא יְגַדֹּר אֶת הַפְּרָצָה הַזֹּאת מֵעַלֵינוּ
וּמֵעַל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּרַחְמִים : עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו
דְהוּא בְּרַחְמֵיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
וְאִמְרוּ אָמֵן :

חומר חומרים בבית הכלל . קודם ערכית וכסחריית אחר ובה לציון
לְמַנְצַח לְבָנֵי קִרְתָּא מְזֻמּוֹר : שְׁמַעוּ זֹאת כָּל הָעַמִּים
הָאֲזִינוּ כָּל יֹשְׁבֵי חֵלְדַי : גַּם בְּנֵי אָדָם גַּם בְּנֵי
אִישׁ יְהוּד עֲשִׂיר וְאֲבִיוֹן : פִּי יְדַבֵּר תְּבִמּוֹת וְהַגּוֹת לְבִי
תְּכוֹנוֹת : אִפְּהַ לְמִשַׁל אֲזַנִּי אֲפַתַח בְּכַנּוֹר חִדְתִּי לְמָה
אִירָא בִינַי רַע עֵוֹן עַקְבֵי יִסְבְּנִי : הַבְּטַחִים עַל חֵילִם
וּבְרַכַּ עֲשָׂדָם יִתְהַלְלוּ : אַח לֹא פָדָה יִפְדֶּה אִישׁ לֹא
יִתֵן לְאֵלֵהִים כְּפָרוֹ : וְיִקַּר פְּדִיּוֹן נַפְשָׁם וְהַדֵּל לְעוֹלָם :

מומור לאכלים

יהי עוד לנצח לא יראה השחת : כי יראה חכמים
ימותו יחד כסילובער יאכדו ועזבו לאחרים חילם
קרבים בתימו לעולם משנתם לדור ודור קראו
בשמותם עלי אדמות : ואדם ביקר כל ילין נמשל
כבהמות נדמו : זה דרכם כסל למו ואחריהם בפיהם
ירצו סלה : כצאן לשאול שתו מות ירעם וירדו בס
ישרים לבקר וצורם לבלות שאול מובול לו : אך
אלהים יפדה נפשי מיד שאול כי יקחני סלה : אל
תירא כי יעשיר איש כי ירבה כבוד ביתו : כי לא
במותו יקח הכל לא ירד אחריו כבודו : כי נפשו
בתיו יברך ויודוך כי תיטיב לך : תבא עד דור
אבותיו עד נצח לא יראו אוד : אדם ביקר ולא
יבין נמשל כבהמות נדמו :

והשועת צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה : ויעזרם
יהוה ויפלטם יפלטם מרשעים וישועם כי
הסו בו : חזקו ויאמץ לבבכם כל המיהלים ליהוה :

ברכת הנהנין

תנו כנזן הסוד לאדם ליהנות מן העולם הזה בלא ברכה והנהנה מן
העולם הזה בלא ברכה מפל ולפיכך תקנו ברכה על כל דבר ודבר
האוכל פת מאת מחמסת המינים שחיבת בחלה ואלו הן חפה ושפור'
וכוסמת ושכולת שופל וסיפון מברך תחלה המוליד לחם מן
הארץ ולכסוף מברך ברכת המזון ככתוב בליל שבת
האוכל תבטיל מאת מחמסת המינים שחיבת בחלה מברך

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא מיני
מזונות : ולכסוף מברך

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם על המהיה
ועל הפרקלה ועל תנובת השדה ועל ארץ
חמדה טובה ורחבה שדציה ונתלת לאבותינו
רחם

ברכת הנהנין

קג

רחם יהוה אלהינו עלינו ועל ישראל עמך ועל ירושלים
עירך ועל הר ציון משכן כבודך ונגדה ירושלים
עיר הקודש במהרה בימינו והעלנו לתוכה
בשבת ונתחמנו יהוה אלהינו ביום השבת הזה
לראש חודש וזכרנו לטובה ביום ראש החודש הזה
כי אתה טוב ומטיב לכל ברוך אתה יהוה על הארץ
ועל המחיה ועל הכלכלה :

הרואה הילנות כשמוציאין פרחים אומר

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שלא חסר
בעולמו כלום וברא בו בריות טובות ואילנות
טובות ונאות כדי ליהנות בהן בני אדם :

האוכל מחמסת המינים שנשתכחה בכון ארץ ישראל מברך תחלה

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא פרי העץ :

ולכסוף מברך

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם על העץ ועל
פרי העץ ועל תנובת השדה וכוליומותם
ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם על הארץ ועל
הפירות :

האוכל דברים שאין גדוליהן מן הארץ כגון בשר כשמה חיה ועוף ונביל'דני'
חלב חמאה ודבש והשות' סכר' מים . ושאר משקין חוץ מן היין מברך תחלה

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם ששהכל נהיה
בדברו : ולכסוף מברך

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא נפשות
רבות וחסרונן על כל מה שבראת להחיות בהם
נפש כל חי ברוך חי העו למים :

האוכל מחמסת המינים בלא חפיה וכלא ביטול מברך תחלה

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא פרי האדאמ

ולכסוף

ברכת הנהנין

ולכסוף מברך בורה נפשות

על ריח פירות כגון אתרוג והפוח מברך

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם הנותן ריח טוב בפירות:

על ריח עץ או מן עץ מברך:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא עצי בשמים:

על ריח עשב או מין עשב מברך:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא עשבי בשמים:

על המוסקיו ועל האכזר וכל מיני בושם מברך:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא מיני בשמים:

על מיני בשמים כגון שמן הפרסמון מברך:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא שמן ערב:

הרואה בתי כנסיות בישובן מברך:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם מציב גבול למנה:

ובחורבן מברך:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם דיין האמת:

הרואה מקום שנעשו בו נסים לאבותינו מברך:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שעשה נסים

לאבותינו במקום הזה:

הרואה הקטת אומר:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם זוכר הברית נאמן

בברית וקיים במאמרו:

הרואה מלכי ישראל אומר:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שחלק מכבודו

ליריאי:

הרואה מלכי אומות העולם אומר:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שנתן מכבודו

לביי

קד

ברכת הנהנין

לבשר ודם:

הרואה חכמי ישראל אומר:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שהלק מחכמתו ליריאי:

הרואה חכמי אומות העולם אומר:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שנתן מחכמתו

לבשר ודם:

הרואה את חזירי לאחר שלשים יום ואמר שהחיינו ואמר י"ב חדש אומר:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם מהיה המתים:

לחולה שנתרפא מחליו אומר:

ברוך רחמנא דיהבך לן ולא ייהבך לעפרא:

הרואה את הכושי והגמור הכיסח והגנב וכיולא בהם מברך:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם משנה את

הבריות:

הרואה בריות טובות ואילנות טובות מברך:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שכבה לו בעולמו:

על הזיקים וזועות ורוחיות וברקים מברך:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שכחו וגבורתו

מלא עולם:

הרואה את הים הגדול אומר:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שעשה את הים

הגדול:

הרואה הרים וגבעות הגדולים:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם עשה מעשה

בראשית:

על סמועות רעות מברך:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם דיין האמת:

על

ברכת הנהנין

על הנשמים ועל כסורות טובות יאמר

**ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם הטוב והמטיב :
לזכר הבת**

**יונתי בחגגי הסלע בסתר המדרגה הראיני את מראיך
השמיעיני את קולך כי קולך ערב ומראך נאוה :**

ואם היא בת ראשונה יאמר

**אחת היא יונתי תמתי אחת היא לאמה ברה היא
היא לילדתה ראיה בנות ויאשרודה מלכות
ופלגשים ויהללה : ע"כ**

**מי שברך אמותינו שרה ורבקה רחל ולאח ומרים
הגביאה ואביגיל ואסתר המלכה בת אביחיל הוא
יברך את הילדה הנעימה הזאת ויקרא שמה פלונית
במל שוב ובשעת ברכה ויגדלה בבריאות שלום מנוחה
ויזכה לאביה ולאמה לראות בשמחה ובחפתה בבנים
זכרים עושר וכבוד דשנים ורעננים ינובון בשיבה וכן
יהי רצון ונאמר אמן :**

סדר ספירת העומר

תכלה פשוטה לספירת העומר לרגל החלכה אשר לפני לזכות ליראי ה' וחוסקי
שמו וזה גופתה :

לשם יחוד קודשא בריך הוא וטכונתיה בדחילו ורחימו ורחימו ודחילו ליה
עם י"ה ב"ה ביהודא שלים בשם כל ישראל : הנני בא לקיים מצות
ספירת העומר לתקן את שרשה במקום עליון ויהי רצון מלפניך ה' אלהינו
ואלהי אבותינו שיהא עתה עת רצון לפניך להיות עולה ספירת העומר באו
השגנו כל הסודות הנפלאים והנוראים אשר הם חתומים בה : ותעלה
לפניך עם כוונת בני ידיך היודעים והמכוני כל כוונות שמיתך הקדושים
הראוין לבא בספירה הזאת ואשר ערומים יכתירו דע"ת : ועתה יגדל גא
כה ה' בכח סגולת הספירה הזאת עזני המאורות הגדולים עם הקטנים
ובדעת חרדים ומלאו ויתבוננו מסדי ה' ותרבה הדעת לעזרת ה' בגבורים
וגם ה' ית"ט"ו ויארלנו תהן וכולה :

ויהי רצון מלפניך שיתוקן בספירתנו זאת את אשר פגמנו במדות
העליונות הגדולות והנבונות והתפארת והג"ל והה"ל ויהי כ"ל

ספירת העומר

קה

בשמים ובארץ לך ה' הממלכה : אחת לאחת בשבעה שבועות תמימות חלם
ע : אכן אחת שבעה עינים ותחיל ותמלח את כל עונותינו ופסקינו
וחטאינו אשר פגמנו ונעורינו עד היום הזה : וכסם שטיהרת נפשו עמך
בית ישראל מווסמת פנחס טומא' מלרי' ככה מצות ספירת העומר בלאת ישראל
ממלרים כן ברחמיך ומסדיך הרבים תטהר את נפשותינו מכל טומאה
וחללה שנדבק בה : ונטהר ונתקד בקדישה של מעלה ופסם שעמד לרם
לישראל מצות העומר למנון ולנה צימי גדעון : וימי סוקיסו : וימי יחוקאל :
ובימי מרדכי ואסתר : להכניע את אויביהם ותנופה כלתם בס : כן יצמוד
לנו להכניע את כל אויבי נפשנו ומפקשי רפתינו הפלה מסדיך מוסיפ חוסים
מתקוממים ביוניך : עוררם אה נכורתך ולכה ליסועתה לנו אמן כו ישי
רצון : ואעבור עליך והראך מהבוססת בדמך ואומר לך בדמך חיי ואומר
לך בדמך חיי : ברכי נפשי את ה' אדני אלהי גדלת אלהי הוד יסדר לבסת
עוטה אור בשלמה נוטה שמים כיריפה : ויהי נפס ה' אלהינו עלינו ומעשה
ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו :

**ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו וצונו על ספירת העומר : היום**

ויכוין בכל יום אות מפסוק ישמחו וירננו : וגם תיבה א' מאלה נכח וביום
ה' השם כאשר תראה : וגם תיבה א' מאלהים יחננו : וגם יכוין גימטריא
של יו"ס עולה כ"ו פסם הפולל כמנין (אל יהודה) :

- א יום אחד לעומר : א **אנא** מסד טכמסד : אלהים
- ב שני ימים לעומר : ב **בכח** נכורה טכמסד : יהננו
- ג שלשה ימים לעומר : ג **גדולת** ת"ת טכמסד ויברכנו
- ד ארבעה ימים לעומר : ד **דמינך** נגמ טכמסד : יאר
- ה חמשה ימים לעומר : ה **התיר** הוד טכמסד : פניו
- ו ששה ימים לעומר : ו **צרורה** יסוד טכמסד : אתנו
- ז שבעה ימים לעומר
- ח ששה שבוע אחד : ח **אבנית יץ** מלכות טכמסד : סלה
- ט שמונה ימים לעומר
- י ששה שבוע אחד
- יא יום אחד : יא **קבל** מסד טכמסד : לדעת
- יב תשעה ימים לעומר
- יג ששה שבוע אחד
- יד ושני ימים : יד **רנת** נכורה טכמסד : בארץ
- טו

ספירת העומר

כז שבעה ועשרים יום
לעומר שהם שלשה
שבועות וששה ימים :
כח שמונה ועשרים יום
לעומר שהם ארבעה
שבועות :
כט תשעה ועשרים יום
לעומר שהם ארבעה
שבועות ויום אחד :
ל שלשים יום לעומר
שהם ארבעה שבועות
ושני ימים :
לא אחד ושלשים יום
לעומר שהם ארבעה
שבועות וששה ימים :
לב שנים ושלשים יום
לעומר שהם ארבעה
שבועות וארבעה
ימים :
לג שלשה ושלשים יום
לעומר שהם ארבעה
שבועות והמשה ימים :
לד ארבעה ושלשים יום
לעומר שהם ארבעה
שבועות וששה ימים :
לה חמשה ושלשים יום
לעומר שהם המשה

ס גומלים יסוד בכונה ולא פנים
ס בט"ד צת"ג חלכות סכנה בארץ
י חשין סכנה סכנה הגהם
ש קדוש צורה סכנה סלה
ו ברב ת"פ סכנה יודוך
ר טובך נכח סכנה עמים
ז נהל סוד סכנה אלהים
ל עדתך יסוד סכנה יודוך

שבועות

ספירת העומר

קו

א הקיב טנ"ע חלכות סכנה עמים
ב יחיד סכנה סכנה סלם
ג גאה נכונה סכנה ארץ
ד לעמך ת"פ סכנה נתנה
ה פנה ונח סכנה יפולה
ו זוכרי סוד סכנה יברענו
ז קדושתך יסוד סכנה אלהים
ח ינ"ל פזיק חלכות סכנה אלהינו
ט שועתינו סוד סכנה יברכנו

לעומר

ספירת העומר

לעומר שהם ששה

קבל גבורה שבמלכות אלהים

שבועות ושני ימים :

סה חמשה וארבעים יום

לעומר שהם ששה

ושמע ה' סבמלכות ויראו

שבועות וששה ימים :

מו ששה וארבעים יום

לעומר שהם ששה

שבועות וארבעה

ימים :

ס צעקתינו נגח שבמלכות אותו

גו שבעה וארבעים יום

לעומר שהם ששה

ס יודע הוד שבמלכות כל

שבועות וחמשה ימים :

מח שמונה וארבעים יום

לעומר שהם ששה

ל העלומות יסוד שבמלכות אפסי

שבועות וששה ימים :

מח תשעה וארבעים יום

לעומר שהם שבעה

שבועות

ה שקוציית מלכות שבמלכות ארץ

הרחמן יחזיר עבודת בית המקדש למקומה במהרה

בימינו :

אח"כ יאמר חלו כפוקים ר' יאהדונהי

יהיה בהשמים חסדך אמונתך עד שמקים

אבא בגבורות ה' אלהים הזכיר לדקתך לבדך

הראש חסדך ויסעך תתן לנו

דוד לדור יסבך מפסיד וצבולתיך יגידו

ובחסדך תלמית אויבי והאבדת כל לוררי נפשי כי אכי כבדך

נוראות כלדק תפננו אפי ישענו מבטח כל קלוי ארץ ויום רחוקים

האירה פניך על עבדך הושיעני בחסדך

ישיעני עמה אדיר סתך ככל הארץ

למנצח בנגינת מזמור שיר : אלהים יחננו ויברכנו

יאר

ספירת העומר

קח

יאר פניו אתנו סלה : לדעת בארץ דרכך בכל גוים

ישועתך : יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם :

ישמחו וירננו לאמים פי תשפט עמים מישור ולאמים

בארץ תנחם סלה : יודוך עמים אלהים יודוך עמים

כלם : ארץ נתנה יבוקה יברכנו אלהים אלהינו :

יברכנו אלהים ויראו אותו כל אפסי ארץ :

אח"כ יאמר קדיש יהא שלמא

מנחה ערב ראש חדש

במנחה טל ערב ראש חדש בהולא : א"ה חמר סאמר י"ב מרות יאמר

אנא

אלהי אברהם ופחד יצחק אבי יעקב אלהי דהשמים אלפי

דהארץ היה נא לצור מצו ותן עז ותעזומות לשני מלאכך

הקרוסים שרי חסד והגבורה חליני יוסר ומלחמי זכות על עם בחירך

הנה המלאכים נועדו חכרו יחדיו לעתות כאל לעמוד נגד האויב המשטין

סת"אל נמא למים גבוכים ולרם נקיים ואתה בטובך הגבירים ככחך הגדול

וברופך הנטויה חלנס והחליצם להחליטו וירצם נא לפיך ענות נפשינו

היום רוגמת קרבן הסציר להפים דעת ולהפים רחמים ולהפים עוזו

התקטרג סת"ע סת"אל צ"ר אכ"ף ברשע חילוי כל וחילו לשון הכלחה אכל

יחילו ויחולו עונות נמך על ראשיהם מלאעלה ויהי חסדך ס' עלינו כאשר

יחלנו לך וחדש עלינו את החרש הזה לטובה ולכרבה לשאון ולשמחה

לישועה ולכחמה לפרנסה ולכלכלה למחילת חטא ולסליחת עון ויהי

סחדש הוהסוף וקץ לכל צרותינו תחילה וראש לשדיון נשטנו ובאולה פחדה

תנמיח שלח נא ביד השלח עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והחילו

וכפר על חסאתינו למען שמך : ואני תפלתי לך ה' עת רצון אלהים ברב

חסדך ענני כאמת ישעך :

ואומר ואני הפלתי ג"פ

ויקראו בפרשת ויחל בלטה בני אדם המתענים ואמר כך יחזרו הפ"ה לחקיו

ויעמדו להתפלל באימה ובידה וקדושה בכונה שמונה עברה בלחט ויאמר

היחיד נוסח ענינו זה בקיבור

עננו

אחינו עננו ביום צום תעניתנו הזה כי בצרה גדולה אנחנו כי

ברב אולתנו סנינו אל תפן לרשענו ול תתעלם מלכי מבקשתי

תנשח ענמי אלהי יחיד ועני אני ואל תכזה ענותי אשר ברכני בטלנו

הנוס

בצום ובצני פה עשתי. וחמלא רחמים על העני הנכזה דל ורוח צדק
והסוי תולעת ולא איש הדופק על שיערי חמלתך בדל שול ומבקש סליחתך
כי עונתי עברו ראשי כמט' ככד יבכרו ממני הרב ככמי מעוני ומחנותי
פדני. למפן שמך ס' תחיעי כדקתך תוויא חדה כפטי יתקבל הפלותי
ותחיותי עם כל תפלו' דליך ועמייך ואכיוויך ועם כל תפלו' דריקך וחסידיך
אזובי עמך ועם כל תפלות עמך כיה ישראל הנקרות ונכסוה לפניך עי'
סדלפון סמקבלם וקושרם כתר בראשך מי הצולמים. ומלפניך מלכנו
ריקס אל תשיכנו. סיה נא קרוב לשופתנו טרם נקרא אתה תענה טרם
נדבר אתה תשמע. כדבר שנאמר והיה טרם יקראו ואני אענה עוד הם
מדברים ואני אשמע כי אתה ס' פודה ומגיל עונם ומרחם בכל עת צרה
וזוקה וסומע תפלת כל פה. כרוך אתה ס' שומע תפלה :

בחזרת הפלה כשיגיע הסליח לבדל שמע קילנו יתהר בכיס וזו

שמע

קולו ס' אלהינו חום ורחם עלינו וקבל ברחמים וברצון את
תפלתנו וזכור לחמיק וכבוש את כעסך והסיר ממנו ומכתיו
ואבתי כל שמך ישראל דבר וחרב ורעב וסבי וכוה ומשחית ומגפה ושטן
וינ' הד והולאים רעים ומיתות פשוות ומכות חללים וקטב מרירי עם חמת
זמלי עמדי. ונינים פחים כדרכי שקלקלים. ועוזו המעוכרות האמן והכרא
ובל פתחיהם סגור לכל יפילו עמי בטנם וזעקת יושבות על המסכר אתה
תשמע מחדה ולגריהן ימאו לשלומים וחלב המניקות תכרך וסער יונקיהן
אל יחמר ער יסיו גמולים. וטרוד וגרש אסכרה ואכעכועות. וכפיה ועין
שרע חסל לגרי עמך בית ישראל. וכנור עמך ולא תהיה משכלה ועקרה
בארצנו. וישמעו רחמיק על החולים וחלשים וככשלים לתת להם מרפא ועון
וגריאם לשבורתיך ותבזר עלינו ועל כל ישראל עמך גזרות טובות. ויבולו
רחמיק על מדותיך העליוה ויתתהג עמנו כמדת החסד וכמדת הרחמי'
ותכנס לבדל לפנים מהורת הדין. ותאזין תפלותינו ותחמונינו ושועתינו :

ענין

אבינו עננו כיום נוסת ענייתנו הזה כי בנרה גדולה אנחנו על
זה שחמאנו ושענו ונפשונו לפניך מיום היותנו על הארמה
ער היום הזה. מוכלמים אנו הפשענו ונחפרים מעונותינו ומתכיישים
מחמאתינו ואין לנו פה להשיב ולא מנח להתראות לפני כסא כבודך. אבל
שמנו רחמיק לנגד עוננו כי דרכך להאריך אפך ומנסבך לרחם על כריותך
כי אתה ארמי טוב וסלח חסד לכל קודאיק וזכר רחמיק הדכי' כוראו' ככרך
תעננו להי ישענו כצת וכעוב' הזאת ויהא מישונו חלכנו סמת מעם סיום
כתעמיתנו חסוב ומקובל ומרוצה לפניך כאלו סתקמסו על נבי מוכחך
לרצון לכפר על כל מה שחמאנו ועונו ושענו לפניך וסלח חסא' ואשמע

בצאתי

בצאתי ונכנו בהס' ודמינו הנחסר כלו כורק על קרנו סמוכ לכפר פשעיונו
זכרם חמאות ואשמות שהיינו חייבים להכיא על קרנות מוכחך והכל פינו
העולה בתעניתנו כריח ניחח העולה מן הקרבן. וכריח הקטורת הנקטר
על מוכחך יעריך שולחננו אשר לא ערכנו סיום כעריבת שלחן הסהור עם
לחם הפנים. ותפלותינו ותחינותינו כסירי הלויים. ואנחתינו ונכוחותינו
בהרעות השופרות. ומימי דמעותינו כשהס יורדות כניסוך החים וכניסוך
העין. ואש הקודח בקרבנו בתעניתנו תכבה אש חרוך אשר קדחנו באשך
כפון פשענו. וכקריעת לבבנו באנחותינו יקרעו כל סטרי חובותינו.
וירצה נא לפניך בקרבן השעיר ותקרע כל החסכים אשר הם מכרילי' כינד
ובין בני ידיריך. וחתום פי שטן ואל יטטין עלינו ונשא השעיר עלק את
כל עונותם. ולמפן שמך ס' תנחנו ותפלהנו. ותמוך בימינו. אל ימשול
בנו קצף כי לך ס' הישועה ונכנו לקבל ראשי חדשים מתוך רוב שמחה
ומתוך מיעוט עונות ומתוך כטורות טובות ישועות ומחמות מארבע כנפו'
שארץ ותחדשנו עלינו ועל כל ישראל אחינו לששון ולשמחה לישועה ולנחת'
לפרנסה ולכלכלה לשמועות טובות ולגשמים וטללים כעתם ולרפואה
שלמה ולבאולה קרובה ותחזינה עינינו דביע קרשך כנוי ומשוכלל וישראל
עמך שתולים בבית ס' כחזרו' אלהינו יפריחו עם יוכחו זכתי כרך ותמידים
ומוספי ראשי חדשים. וליט גבור מסיח כדקנו תרוס סודו ותנשא מלכותו
להשכית כל פיבולגם ונילולים והכלים יפוח סיום ונסו הכללים ויתוקן עולם
במלכות שדי ותשליך במחלות יס כל חמאתינו ואל תפן לרשענו ואל
תסתר פניך ממנו סיה נא קרוב לשופתנו טרם נקרא אלך אתה תענה
נדבר ואתה תשמע כדבר שנאמר והיה טרם יקראו ואני אענה עוד הם
מדברים ואני אשמע כי אתה ס' עונה כצת צרה ושומע תפלת כל פה :

ברוך אתה ס' שומע תפלה :

בזמרים הפנידה : ואחר כך אומרים הסליחות הנפתכים בספר תענים
ערב ראש חרש :

תם ונשלם שבה לאל
בורא עולם

אחר התרת נדרים ימסרו המודעה הזאת

הדיני מוסר מודעה לפני בקנה וכל שאדם נאמרים
 ומשאל מעונע כל מן קבלה אשר נקלה עלי
 הגדלים ושאמור נתינות ואימתיין וקוננות ומחנות
 וכסכתה וקבלה כלל אמן כלל נאמין שיהיה
 בין דבקיין בין בלום מן הגדלי קבלה פענה אשר
 מקלה עלי ופנה מודעה זו יבין קיים עני ולא יפנה
 גשום כל נאמין שיהיה ועם משכה לפנה מודעה זו -
 ומה של מן אשנה עור ולא יפנה לפנה מודעה
 זו פנה כל רעה הגדלי מן אשנה מן גשום שעה זוכר
 לפנה מודעה זו ממה הגדלי מן אשנה ממה זוכר
 סיבה שיהיה בין גשום מן דבקיין מן גשום מן אשנה
 גשום כלל אמן מן כלל מן גשום ושאמור נתינות מן
 אימתיין מן קוננות מן מן חנה מן קבלה
 כלל כלל כל נאמין שיהיה כפיית חטא מנהם נטול
 נתיני נחמה עליהם שיהיה כפול נטלים וחטאים למ
 שיהיה ולא קיימת ולא יבין מן כלל ופניית חשבה
 חלק רעה מן אימתיין כהם ולא נקיות כהם נקיות
 הנני מודעה זו שאם רב חטא חשבה
 ועור ועם מוסר מודעה לפני כלל מן וכל גשום ופניית
 חטא חשבה ועל עולם כל מן חשבה אימתיין אשר
 חשבה מן וכן כל מן רעה של אימתיין אשר חשבה מן
 = חשבה מן

לוח

לוח הימים אשר בהם מתחילין לומר כרך פלינו כפמירוס כחול - פול
 הפסח - לחמשים שנים בחוזה לארץ :

תקסג	כדחה	יוס א	כסליו י	תקפה	יוס ד	כסליו י
תקסד		ב	ך	תקפט	ה	כה
תקסה		ג	כ	תקץ	ו	כז
תקסו		ד	כ	תקצא	ז	כח
תקסז		ה	כ	תקצב	ח	כט
תקסה	כדחה	ו	ה	תקצג	ט	ל
תקסט		ז	ו	תקצד	י	לא
תקע		ח	ז	תקצה	יא	לב
תקעא		ט	ח	תקצו	יב	לג
תקעב		י	ט	תקצז	יג	לד
תקעג		יא	י	תקצה	יד	לה
תקעד	כדחה	יב	יא	תקצט	ט	לו
תקעה		יג	יב	תק	טז	לז
תקעו		יד	יג	תק	יז	לח
תקעה		טו	יד	תק	יח	לט
תקעט		טז	טו	תק	יט	ל
תקף		יז	טז	תק	כ	לא
תקפא		יח	יז	תק	כא	לב
תקפב		יט	יח	תק	כב	לג
תקפג		כ	יט	תק	כג	לד
תקסד		כא	כ	תק	כד	לה
תקפה	כדחה	כב	כא	תק	כה	לו
תקפו		כג	כב	תק	כו	לז
תקצו		כד	כג	תק	כז	לח
תקצז		כה	כד	תק	כח	ל

ש"ל ב"ע

הפועלים והפועלים בעממיה ארבעונייהם או מורה נגן עם
מורה קרב צו מלה ונס לא מנה חמש עשר זרות ופועלי
כעיס ונס לא מנה נשנה וכעם וקפלה וקנהם ושמה
ופהרות ומלה והמים ומקנה ומטיה וכל מנה ומנה
יש מיעם ורית וקול ורמיה בעממיהם אם צעם או מלה
או צמח צמח מו בין צמחם בין ברמץ בין בשווע
בין במזיל בין בפעם בין בפנה בין שאר בפנה בין במה
בין בקקן מעבה פרי צמח מהמהט עלים ומרה
עלם שיפיו כולם בטלים וממעלים מעסקין ואמיפיו
האין בלא ופלא ומבואפן מהמרמם הפון מרנע: =
ועול פריה מוסר מורעה אפנהם בלא לט וכל הפסיגל
חמש צמח יונה וכרפורה ועושה ללמם עם יעלה
באין ומנה ומצרת בעה כרפול וקר מצויזב כר ומען
שמנה לכבדוהמן כמרמיה מעכשין צמח מוטל מען
חמש עשר ופרהורי רעיש ומעשה לא צמח מהם טע
המן קרבו ביטול נחור כמרם כשצר ומכל שפן עם
מצרכ מצוק היגור רע ומיסוד מעכשין יפיו כלא בטלים
וממעלים נעבה עמם חדרר וחפרס במצד ביטב ומנה
מעלה רעה ורבות בלא לט כרבות ומנה וכונה מענדל
מה כודמה עלים מצרם עלים יצחק ומאין יעקב ע
עבודה שאתם עמלה חלה בחמש עשר ולכור ומעשה צדוק
ואסנם

אשר

ואם צמח נשמה כלה חב לעשה וכל חמש עשר ורפור
ומעשה שם מר רמם ית מעכשין בטלים וממעלים
כנס חצר יחפיה וכל ככל מעטן של מעלה
למעשה ית שם בחמש עשר ולכור ומעשה ככל כוח
למעשה חמדות למענה וקמה צא שום פנה בלא ועקר
וככל כוח לשם ימור קרבו כלחלו ונחמה נחמה ולחלה
לחלה שם ית מורם במולד שלים בשם בל יספח למה
רשף בקהל נח' מעור כח ולעשה כרד רבי יצחק
לוריה מצפני בתקום בהמתו יעצמו על דבר
כבוד שם מרנע יפיו לרמץ וכו':
ומהך אמרו בעמלים שם

בציוד קרבו קבלת חסידה בחורע כזמח משה מסר
אפצפן נוסר נפשו רוחו ומעבר אלה בלם עלת
וסיצר בל כפינות וכל חב שיעשה תפיוס טעל חסידה
בחורעה כזמח בן חמעש בן חלור וכן בחמש עשר ומנה
לחטלים מנה חמעש מר כרבו מר בחמש עשר ככרור
קרבו ואמיעשו עם שום כושם בלא מפרי: =

אשר

לא מלה ימחר מלו מוחה ית מעמלים גלון גלון
נסיו צדקאו מלאים ית רהו צדקאו מנה טצקמ
כאמעלם אמורה ברלום חנסו

כא מהם חפץ בהשוואת פושע ופשיעה בהשוואת שאלה כי
מהם נזכר בהשוואת חפץ מלוא:
ואתך ימחך פל כי המה ל עמך פזם:
ועתה ישראל מה ע' אלמך שאל חשך כי אם ליהמה מע' אלמך
ללבב פל דהכין ואמהבה מורה ואעבר מה' אלמך נב
לפך וכל מפקר: אשה מה תלמה' ומה תקרהו אשר מנה
לחקך כיום לטוב' ק: כן ל' אלמך בשמים ושמי השמים
כמרחן וכל אשר נה: רק מהמפך חשק' לאמהבה מורה
ויבחר בזרעם אמריים נבא חל בשמים כיום פזם: נלמ
מה עולה לכבם ועמפכס אמ חסון עור: כ' אלמכים
כיום אלמך בשמים ועלה פמריים על פנולה פנור ופנור
אשר לא ישא פנים ואמיקח שומר: עושה חשטת יום
ועלמה ומנכב נ' להנהל למש ושלה: ומכמה מהמכ
כ' נכיס פייהם בצדן חכמים: מה' אלמך הרע מנהג -
העמד וכו' חלפך והשטה השטת: פומה פלחך וכיום אלמך
אשר עשם מהך מה פנולה ומה פנולה מהלך אשר
רמז עינך: צשכעים נבש ירו ממהך חכמים ועתה
שחף' אלמך כבופב: בשמים לרוב: ומכמה מה' אלמך
ואמה השחרה ומקרהו וחשטתיו וחלופו כל בימים: ואלמה
בזם כי לא מה נבבם אשר לא ידעו ומש לא מה מא
למה' אלמכים מה נלוו ומר' לו כחלקה וזרועו פנמיים:
ומה

ומה מופותיו ומר חשיו אשר עשה בתוך חכמים לפי
חלך חכמים וכל מריו: ומש עשם למה חכמים למוסו
ואכבו אשר כהך ממה ים סוף על פנים פולמס
אמריים וימרח' על פיוס פזם: ומש עשם למה חלופ
על מהם על פיוס פזם: ומש עשם למה חלופ ומה חכמים
עליהם כן רמזן אשר פכמה כמחן מה פנים והנהגם
ומה חכמים ומר חכמים ומר' פיוס עשם חכמים חלופ
דקרה כל ישראל: כ' עמכס פנולה מהלך חשטת' ע'
פנולה אשר עשם: ואמריים עב' כל חכמה אשר עמכס
לחקך כיום לחמך פוזקן וממה נידמה מה כמחן אשר
ממה עומדים שחם לרמה: ואחמך חכמים יחם על
פנולה אשר עמכס נשמה' אמריים למה חכמים
ואמריים עמך חכמים חלופ חכמים: ומחך יחמר
יהי ר' חכמים שחמך יחמר חכמים חלופ חכמים חלופ
מה חך פנולה פנור ופנור חכמים חכמים חכמים חכמים
יחמר פנולה חלופ חכמים חכמים חכמים חכמים חכמים
כ' מה נלוו ומר' חכמים חכמים חכמים חכמים חכמים

חכמים

ולא נכס אישאל להעסקו מעבדו של רעל ומעבדו של רעל
בפניהם לאינו רשורכרוב רכב אנו מאן למעיל מורה ביד
קול לוי ברשורכרוב שברח מינו עמלמה מתרמ
בישח חרב מוכחא שברח עליו מהחור רכבור רס מאן בר
מיס ליש מאן בומא נמיס ועסקרביש בר נמיס וזמאן וקר
וכס פרו ומשוכח וסמלע נמיס ונמיס אישאל וזריפן ישאל
למעבר לוי שמי בחלם וכע מוקמוס ומנו דבור למא למינו
צמיר בשח וכל למא מסכח מהבא שריח רמח מינו ברמ
פנונה לשפחא למיכס למחמ דם חפח שפי רב
מנח בורח שחמא עלה ערשא עלה חלק עלה חשוק
לטיב מרות פ כחוס אשר מהב שחל עליו מלח קול
פוח דע שח ועלם מחרה שפחמ ששח מן כורח
לפכה מלכמה רחמה שח דלי מפכה למעט וזמ
למ שריק עת בשח אשניי למעין נמיס ומעיל וזריק
למפני מעילק ממא על סקולס וכל כחוסק מנספן לוי
שח יחור בשח וכל פנונע ופעין לוי כסיח שפי יחור
ואר"ק יעמי פסוקים פלג

ואפס על פיה עברי יעקב ולא פחה יפחל פ סנה חושיק
מחוק ומח זרעך למעין שפס ושכ יעקב ושקט
ושמח ומח מחביר / ופעין שפח מפיחה זו יחורו לקולס
פח מים סטיפוח שימח מחמ לבעל
פח מים רכור מחזר"ה כחופה מחן כורם וכל כחוסים
כור

ועתה מחרה פ חכ שפוח בסול מחרה חו עתה יחור

יחיד כוח במלכותה יחיד כוח במלכותה יחיד כוח במלכותה
לפי עלמה יחיד כוח בשבע חקיעים וכל חקיע ישח
יחיד במלכותה יחיד כוח בשבע חקיעים וכל חקיע ישח
עלמה שפח מחרה יחיד כוח נמיסין למרפח לביד
זיעבון למחמה בשעה למחמה עם עלה יחיד כוח
דלחמי שריח למחמה יחיד כוח נמיסין למחמה בשעה
דפחמחן קן עם קן יחיד כוח בלחמי נמיסין יחיד למחמה יחיד למחמה
כין חיי כחויח יחיד כוח נמיסין למחמה יחיד למחמה
לחמה יחיד למחמה יחיד למחמה יחיד למחמה יחיד למחמה
מנח למחמה יחיד למחמה יחיד למחמה יחיד למחמה יחיד למחמה
במחמה לביד מחמה שפחמה קריח וליח וליח
קריח יחיד כוח נמיסין ופחמחן חקיעים למחמה מחמה
מחמה יחיד כוח מחמה מחמה לוי למחמה עתה שפי
יחיד כוח נמיסין ומחמה למחמה ללחמי וליח וליח
עלמה יחיד כוח נמיסין ומחמה כחופים למחמה שפח
לחמה ומח למחמה יחיד כוח בשעה למחמה עלה מחמה
מחמה למחמה ומחמה ומחמה ומחמה ומחמה ומחמה
עלמה יחיד כוח נמיסין ומחמה שפחמה למחמה מחמה
למחמה למחמה ומחמה ומחמה ומחמה ומחמה ומחמה
למחמה למחמה למחמה למחמה למחמה למחמה

לחמה

תקון המקרי

לשון ואם נתיזמן ה'ודל ס'וד מקס ש'נה בכורסי' י' ק'י' ו' י' ו'
ל'ה' ע'א'ם ו'א'ה'ו'

ה'פ'ל'ס' א'ת' ש'מ'נו' י'כ'ל' א'פ'ר'ע'ג'ת' ב'ש'ו'כ'י'ס' ח'ת'מ'ת' מ'ל'י'
ו'כ'ל' ה'ע'ש'ר' י'ת'ן' כ'ל'ק'ס' ל' נ'כ'ס'י' י'ת'ת'ם' מ'ט'ב'ע' ע'ו'ס'ק'ו'מ'ו'
ו'י'צ'מ'ר' ה'פ'ל'ס' ז'ו'
ר'ב' ש'ט'ע' צ'ו'ש'נו' מ'א'ר'צ'ב'ר'פ'ו' ו'כ'א'י'ת'ס' ע'ל' כ'ל' מ'ע'ל'ת' ע'ו'ט'ר' ו'ט'ש'ע'
ו'כ'פ'ר'ט' ע'ל' כ'ל' א'ש'ר' פ'נ'י'ת' ב'א'ג'ר' ג'ב'י'ת' ק'ו'ל'ס' ב'ה'פ'ו'ס'י'ס'
ו'ע'ס' ע'ב'ר' א'ש'ר' ב'ן' נ'ע'ן' מ'ע'ל'ת' ו'כ'מ'ט'ע' י'ת'מ'ט' ב'ס'ט'ט' מ'ק'ו'ז'
מ'ק'ו'ז'ת' כ'כ'ס' פ'ע'ט'ס' מ'ו'י' ל'י' א'פ'ס' ע'ל' ו'כ'ג'ו'פ' ו'ח'ת'ך' פ'ו'ל'ע'ג'
ע'י' ע'ב'ד'ך' א'ה'מ'ן' נ'ע'ש'נו' ע'ל' כ'ג'ו'ס' מ'כ' ב'מ'ט'ר' ו'ח'פ'ט'ר' פ'ש'מ'ת'
פ'ק'ר'ס' א'ש'ר' פ'נ'י'ת' ב'ב'ס' א'פ'ר'ע'ג'ת' ל' י'ו'ס' ב'ז'מ'ן' כ'ג'ו'ס' כ'ג'ו'ס' מ'ר'
א'ב'ג'ע'ג' י'ו'ק'ן' ר'ס' ע'י'ת' ו'ק'ל' ו'י'ו'ד'ע' א'פ'ט'ך' כ' מ'פ'ץ' כ'י'י'ת' ל'ע'ש'ו'ת'
מ'ק'ו'ן' ז'כ'כ'ל' ל'ב' א'ך' צ'י'ן' ב'כ'ב' ו'כ'ש'א' כ'כ'ו' א'פ'ר'ע'ג'ת' ה'ע'ש'ו'ת'
ל' י'ו'ס' ו'כ'ו'פ'י'ס' ו'א'ך' א'ת' מ'ט'ב'י'ס' כ'י'ו'ס' א'ב'ג'ע'ג' ע'ב'ו'ט'ו'ת' כ'ס'ך'
ל'כ'ר'ק'ס' ב'י'ת'ן' י'ס'ד'ו' ע'ב'ד'ך' ל'פ'ר'ו'ת' ב'כ'ס'ך' כ'ל' ה'ע'ש'ו'ת' ו'כ'כ'ן' י'ת'
י'צ'ו'ז' ש'פ'ע'ל'ס' ע'ל' כ'ב'ל'ת' ה'ע'ש'ו'ת' כ'י'ו'ס' ו'ר'ב'י'ס' מ'ש'ו'ב' פ'ל'ק'ס'
ש'ל'ת' נ'ו'פ'ן' כ'ב'ד'ו'ת' פ'ר'ע'ש'ת' כ'ב'ל'ת' פ'ר'ע'ש'ת' ו'ת'ע'ו'ט' ח'ל'ו'ע'
י'ס'י'ס' כ'מ'ק'ו'ס' ת'י'ש'ט' ח'ל'ב' ו'ע'ב'ב' כ'ע'ו'כ'ך' ח'ל'ב' כ'ל' ש'ח'ד'ת'
ש'פ'ר'ע'ג'ת' כ'ב'ס' צ'י'ל' א'ת' כ'מ'ק'י' ו'ר'ו'ז'י'צ' א'צ'ו'ר' כ'ל' כ'י'ו'כ'ו'ס' פ'ק'ו'ל'ס'
א'ש'ר' ב'פ'ר'ז'ו' ע'ל'י'ד' ב'ן' פ'ק'ל'ט'ו'ת' ח'ז'ל' ח'ז'ל' ז'י'ק'ו'י'ת'ו'ן' א'ח'ד'ו'ן'
ח'פ'ט'ט' י'ו'י'ש'ט' א'ת' ו'פ'ר'ז'י'ד' כ'ל' כ'י'ו'כ'ו'ת' פ'ק'ו'ל'ס' א'ת'מ'ק'ו'ס' ק'ו'ל'ס'
א'ח'מ'ן' ו'ח'ת'ך' ע'ל'ת' ע'ל'ת' ע'ל'ת' ע'ל'ת' י'ס'ו' א'ח'מ'ן' ו'כ'
ו'כ'ל' י'ו'ס' א'ח'ו'ר' פ'ר'ז'י'ו'ת' פ'ק'ו'ל'ט'ו'ת' כ'כ'ב'ו'ב' מ'ח'ש'א'ר'ת' כ'ט'פ'ו'ס'
ו'ס' א'ת' ח'פ'כ'ל'ס' ו'ח'ש'ב'ו'ת' מ'ס'ל'ת' מ'ס'כ'ו'ת' ו'ז'כ'ר' ב'מ'ק'ו'ן' כ'י'ס'ל'

נסח פולחן על כס

מ'ו'ד'י'ס' א'ת' מ'ב'ר'ו'ך' ה' א'ל'מ'י'ן' ו'ח'ל'מ'י' צ'ו'ת'ר'ת' ע'ל' כ'ס'י'ס'
ו'כ'פ'ל'ע'ג'ת' ע'ב'ר'ש'ו'ע'ג' ש'ע'ש'י'פ'ע'ת'ת' מ'ע'ו'ל'ו'ת' ע'ל'כ'ו'ס'
כ'א'ם' ו'כ'ל' כ'ו'מ'ך' ו'מ'ת' ע'ל'כ' ו'כ'ו'כ'ר'ת' ח'ת'מ'ת' א'ח'ר'כ'
/ י'פ'ר'ט' ס'י'ס' א'ת' ע'ב'ו'ן' ו'א'ת' ב'ב'ו'ב' ו'ח'ת'ך' כ'ל' א'ת' ח'ס'ך'
ו'פ'ט'ר' א'ת' ע'כ'ר'ס' ו'פ'כ'א'ר'ו' ו'ח'ל'ט'ת'ת' ח'ס' ע'ל'נו' ו'ח'ב' מ'י'י'ת'
ש'ע'ש'י'פ' ע'מ'נו' מ'ס'ד'י'ס' ו'ח'ל'י'ס' כ'ע'ל'ב' ו'א'ך' א'ת' צ'ו'ת'ר' צ'ע'ך'
ו'כ'ע'ר'ל' פ'ק'ו'ל' א'ש'ר' ב'ע'י' ז'ו' ב'כ'ו'ך' כ'נ'ע'ל' ל'מ'י'כ'י'ס' ט'ו'מ'ת'
ש'ח'ל'ל'נו' כ'ל' ט'ו'ב':
א'ש'י'ר'ד'ה' ל'א' ב'כ'י' א'ת' ח'ב'ס' ל'א'ל'מ'י'ן' ב'ע'ו'ד' מ'כ'ו'מ'ת'ך' ס'כ' ל'א'י'ת'
ו'א'ת' ח'ת'מ'ת' ע'ל'י' ב'א'י' מ'ש'י'ב'ס' ל'א' כ'ל' ח'ל' ע'ל' מ'ש'י'ב'
ל'א' כ'ל' ר'ע'ב' ו'ע'ב' ע'ב'ז' ו'ז'מ'ב' י'ס' ו'כ'י'ל' י'ס'ו'ע'ב' ז'כ' ע'ל' ו'ע'ב'ו'ת'
ח'ל'מ'י'ן' ח'ב'ו' ו'א'ח'ו'ר' ח'ב'ו' מ'י' כ'ח'ך' צ'ו'ל'י'ס' ס'כ' מ'כ' כ'ע'ך' ח'ג'ד'ר'
ב'כ'ר'ס' ח'ו'כ'ר'ת' ח'ב'ל' ע'ש'ב' פ'א'ר' ס' ח'ל'ך' ל'ש'ו'ל'ס' ו'ע'ל' מ'י'ת'מ'ך'
ס' ח'ז'ק'י' ס' ס'א'ש' ו'ח'ז'ק'ו'ת' ו'ח'פ'ט'ו'י' ח'ל' כ'כ'י' א'ח'מ'ס' ב'ו'מ'ת'
ו'ק'ו'ן' י'ש'ע' מ'ש'ו'ב' ח'כ'ו'ל' א'מ'ק'ו'ל'ס' ו'מ'ע'ש'י'פ' ע'ש'ע' ב'ט'ב'ר'
ח'מ'פ'ר' א'ח'מ'ו'א'י' פ'ר'ב'ר' ע'מ'ן' ו'מ'ע'ז'כ'ת' ש'ח'ב'ב' ו'ע'ת' צ'כ'
א'ע'ל'ת' ח'ב'ל'ת' ב'ח'ל'מ'י'ן' י'ש'ע' ח'ל'מ'י'ס' ס' ח'ל' כ'י'ס' ח'ל' כ'ע'ל'ת'
ו'ע'ל' ב'ח'מ'ת' י'ת'י'כ'ת' א'ח'ר'כ' ב'נ'י'ת'ר'ת' ס' ח'ל'מ'י'ן' א'ח'ר'כ' א'ח'ר'כ'י'
א'ו'ר'כ' ש'ח'ך' כ' ע'ש'י'ת' פ'א'ר' ע'כ'ו'ת' ח'ר'ו'מ'ן' א'ח'מ'ס' א'ח'מ'ן' ס'ו'ד'
ל'א' כ'ל' ט'ו'ב' ו'כ'ר' י'ס'ו'י' א'ח'ר'כ'ן' ו'כ'ל' ו'ח'ל'ג' פ'י'ת' ח'ל'ב' ש'י'ב' כ'י'ס'
ו'א'ש'ו'ר'ת' ח'ב' כ'כ'ח'מ'ן' ח'ל'ו' ו'ש'פ'ר'ו'ת'ו' ש'כ'ח' כ'ח'ר'מ'ת' ו'ק'ו'י'ת'
ו'ע'ו'ש'נו' ח'א'י'ו'ת' כ'ש'ח'ט' ו'כ'ר'ת' ו'י'ל'נו' פ'ר'ו'ש'ו'ת' כ'ש'ח'י' ש'ח'י'ס'
ו'כ'ו'ל'ו'ת' ק'א'ר'ת' כ'ח'ל'ו'ת' מ'י'ן' ע'ל'נו' ח'ס'פ'י'ק'ו'ן' ו'כ'ו' ע'ל' ו'כ'י'ס' ל'א'י'ת'

קד קדאתי בכל לב

עשנה ואחרים מנותר ענינים

ד ראה ענין חלוצה

ואח"כ שם הנזכר בו ביום תש

ע עשיתו משנה

בט"ר צתג

ש אד"ג גלפ

צ: בנה יגה

ש יטוב עשיתו

ש: עשיתו

ק יגה יגה לבד

ד ראה עני

ואחרים מנותר בקדאי עש

צ: דיק אתה

ביום י' קח אות ג' תש

ת תקדב רינתו

שק"מ י' וקח אות ג' תש

ג י' עמל עמל

אב"ע ת"ך ג' וקח אות ג' תש

אחרים מנותר בקדאי עש

ד בא"מ סוף ג' תש

ביום ה' בשבת י' קח אות ג' תש

על עמל חמ"ה י' תש

שק"מ י' וקח אות ג' תש

מנותר מנותרים מא"ג

אב"ע ת"ך ג' וקח אות ג' תש

שם הנזכר באותו היום

שק"מ י' וקח אות ג' תש

תשם מ"ג נ"ד י"כ

אב"ע ת"ך ג' וקח אות ג' תש

ג נ"ד ל"ג

ביום חמ"ה י' חקב ט"ע

ג נ"מל עמל

ד י' חקב ט"ע

ד דבקה לעפר

ק קדאתי בכל לב

ד י"ך עשונ

ב י' בנה י' חקב ט"ע

ב בלתי לתשונתך

ש עשיתו

ש א"ה ר"ב

צ: עשיתו

ואחרים מנותר בקדאי עש

ע עשיתו

ביום ל' בשבת י' קח אות ג' תש

ואחרים מנותר בקדאי עש

תשם שק"מ י' וקח אות ג' תש

אב"ע ת"ך ג' וקח אות ג' תש

צ: דיק אתה ואת ז"ך ט

אב"ע ת"ך ג' וקח אות ג' תש

תקדב רינתו ואת ג' כליק אתה

בכרת השיבו י' אתה כשיתענה

ותנותר מנותרים ואחרים מנותר

לשמה לבד

מנותר ביום תש

ד י' רינתו אתה חת"מ

תל פוק

ד י"ך עשונ

כס"א כבוק. להחיד בתשובה

ג י' עמל עמל

ש א"ה ר"ב

ג ל' עמל ע

ש א"ה ר"ב

ש פלאות עלותך

ש א"ה ר"ב

ד זכור לכה לעפרך

ש א"ה ר"ב

ק קדאתי בכל לב

ש א"ה ר"ב

ואחרים מנותר בקדאי עש

כ"א פ"א מלכו נ"ה: וכו'

ביום השבת שם הנזכר

חוס נחמל עמל

שק"מ י' וקח אות ג' תש

ק קדאתי בכל לב

ש א"ה ר"ב

ד י' באת חסדך

ש א"ה ר"ב

צ: דיק אתה ש

ש א"ה ר"ב

ד י"ך עשונ

ש א"ה ר"ב

ת תקדב רינתו לפנך

ש א"ה ר"ב

ואחרים מנותר בקדאי עש

ש א"ה ר"ב

ש א"ה ר"ב

ש א"ה ר"ב

ואחרים מנותר בקדאי עש

ש א"ה ר"ב

ש א"ה ר"ב

ש א"ה ר"ב

ש א"ה ר"ב

ש א"ה ר"ב

ש א"ה ר"ב

ש א"ה ר"ב

קדאתי

עשנה

וישני ולכלתי ירח ממנו בלה שישגוה' אלך ונשובה חלש יתיג
בקלם ואם איך עזרתך כי תושיב בלה מתעב ;
וצתדה. אלוך סליחת חנין ורחום ארך אפים ורב חסד ורחם כלפי
חסד אלך יתעזבני אבינו ואל תשכחנו יצא ער ואל תעש
עמנו שלם בעלותם כי אתם חפץ בתקנת עולם והאלים הוא עולם
קטן ובריאת לו התשובה לתקן את אשר עוונת בעזרה וחרטה
ונלה סני ליתפאמור יעזוב רגע ואלים און תחשבותיו ויש
אלף ניהמתה ואלך אלךינו כי ירבה לשלנו ;
ועכץ. אונתי פני באלמים ואלע כי לא אבוא ועזבתי רכב
היתקלקלם ואורחתי התבוערים וכחתי בנזק גרבה ו
זכר רוח תשברה כחשם תצירה ועל ראשי אשר ערתי לברקם
אלהיה ותחילה וכפרו על כל משע ועפירה שחמאתי ושעוונתי
במשעתי לעבך מיום הינתי על הקרנה ערתי גם הערש איך את
פז עבם לומר לעבך צדק את עלא חמאתי אבל משאיתו וכלך
יארץ יצאתי וברע יבעיך עשיתי ;
ידוי רמי און אתם לוא ונתחוללתי ונתחוללתי על כל מה ש
שפתי בקותיות שמותי הקדושים והטובים ובשמותי
וזכרונותי הקדושים והטובים ובקותיות התורה הקדושה
זה הטובה מאלף ועד תינו ובספירת העליונות ובעלמות העליונות
ובגן יונה שחמאתי ואעזתי לשפנתי ברמיח אברי נסה צרי
תודע שישני עליוס הזה הקדושים בתחשבה הן ברכורי הן ב
בתעשה הן עליוס הן על יתחריס וכוונתם במונח או
בתוד קו באתם או בידען במתח או בגלוי הכל תעביר ונס לבת
אשר נואלתי ואשר חמאתי ותחמה פאעי תבדל ערף באומר

(אנני)

אנני אנני הוה מוחה פאעין לתעב וקמאתך לך חסד וברמיח מחיתי
בעב פאעין ובעין חמאתך שובה אלני כי האלתי ;
ידוי רמיח מלפניך שתהיה עזיבתי וחרמתי וכואמתי וכליאתי חסד
כאמתי ודווי שיהקדתי על כל מה שבזכרתי כיהרעוודי מתיג
קטנותי כאלו שבתי בתשובה שלמה לעבך ותשמע ותכנה יאר
הרע חמתי ותחוקהו ותרתח איכרי גאסה ירה ואל יבטלני
תורפך בטובים זכמל מתני כל הדברים רעים וכל מחשבות
רעות וכל מחוות רעות וכל רחיות רעות וכל דברים רעים וכל
שפתיים סעיים ותן בלתי יאר טוב לשמוח חוקך ולעשות וצונק
בראונך לאוב בתשובה שלמה לעבך כלב אלם וכנפא חסדהו
בעדותים נאבים שלפני בוראם הם חביבים כי יתן לפאמם
לקבל אבים ברין אתה לך הרעבה פתאפה ;
ומה יבדלתי מפאינו יחמתי
ידוי כתי און שתלח כפואה של ותגלבל חולי עמך יאר
התחללים על עמך די ככל תקוסיסם אביס נשים ועמך
תבדלים את חלמם ברמיח אכססם נאמה גיהס (ובתוכם ת
תלח התחלה שלימה לעבך) ולי את עבך בן חמתי פב"פ
כפאם לך נאפא הושיעני ואוסעני כי תגלתי אתה והבריאת
עמלתי. ברמיח אכרה נאמה גיהס ורמיח תחמי וכבוא תחורי
וחוקה ואתני לעבדך עבדך הקדוש והטובה צבריאת
בן נעמתי שבתה יתעב כל טיראם וכל חולשא וכל אוס באם
והתשלח ותתקן הזמן בכלתי כחמתי כי אתה אל חמתי וכנפא
חמתי ברין אתה לך כומח חלי עמתי יאר אל ;

בברכת פפפפ קולם שיחתום יאצלה זיה...
יהי רמיאון שתומין לי פרנסתי ותחנתי ופליה מיפוק לי...
ולכל אנשי ביתי ולכל מוחבים על שולחתי היום ובעת
יום תיק התלצה וברמבה העשירה והפנתמה בריוח לשון כלהק
בנחת ולא ככעש בביתו ולא באיסור ולא בעמל ומורח צניעה
דבא רק בנחת ונדלונה בהסקט וזכמותה עד נסה אל ידיה
שם בוסה ופליה פרנסה שלא תכריצנו בה ליתתה כשר
ולס שאס תיק הקולה העשירה והפנתמה יהיו צניעה וביתו
כל עמך ישראל מלאים ברכות לי בזכות השם הקדוש יקר ונשא
היושם מפסוק ובריקותי לכם ברכה על כל ד ותפ
גם על בני אדם פגור ויטעל לאס ונביה טובים כל הימים
והשנים השנים ועשנים ככנים ועשנים שקמים ושנים
לעבולתך ולידתך אכרי בלי תברך השנים
בערכת כרך עליו יאמר
יהי רצון מלפניך יידי וו הו קוא שכל טפה ועפה אל קדי
אוצה גומע לבטלה בך באווס בין ברצון בין בשונג בין ל
במזל בין בהדיוו בין במעשה ונמענו בתוך קליפת צונג
שכלעה הקלבה בתופה שתקיאנו מעטנה אל הקליפה ופישנו
אל שהוק הקולה בזכות השם הגדול חבון היושם חילכלע
דקיאנו ופישנו קאל גהטוב בעיניך עשה יי
יהי רמיאון בזכות השם הגדול פי פי פי שחלבו ותשמר
תכל פגע ורשע בשונג או במזל ותכנס גומע כל
היבורים העים וכל מיני מאונות רעות ולא יתקשה הציל
(אל)

שלי בין בהקץ בין בחלום כי אם כשיהיה לשוננו מצוה וכאם שחזרת
ליוסף ולבנונו ולמלטי בין ליש בין תכלע ותשמר בזכות השם
הגדול פי פי מעשה ועד עולם כאי תקבץ נלחי עמנו יאמר
כשמענו לאב הכחוק יאמר זה
רבישע בנשתי ונכלתתי להדיס חלקי פנע אלקי כי שועתי רבו
למעלה ראש ואשמתי צלנו על לשוננו ואיך אבקש ומחילה
על לבר שאין לו סוף ותכלית אך לא להכעיסך חן תפונותי כי תחונת
קוראתי וקחתי מוצה הורע הלכתי ובתעודת יצרי הרע לבדתי ותפשתו
בגמגמא במחמרת ואם תרץ אותי כמעש לא יאמר ממני תאונה
ואתה חלק בסלימות חנון ורחום ארך אפים ורחסוד ותטה כלב
חסד כי אתה עזרתי אלקי תאועתי אלקי ישועתי תקבץ כ
נלחי ומחול לי על כל מה שפגמתי באומיות אמותיך ובאומותך הקלוש
והטובים ובמלות העליונים וכספירות העליונים ועולמות
העליונים ובאומיות התורה גמא ועל ת' ומה שפגמתי בגלן ומה
שחמאתי ועויתי ופגמתי ומורתי ברומא אברי ואם ציה מיום
שברקתי עד היום הזה בין בגלגול זה בין בגלגול אחר בין בטעות
בין במזל במזל ובמעל הכל תעביד ותסלח אשר נואלתי ואשר
חמאתי ואתה צדיק על כל הבא עלי כי אתת עשית ואב
הרשעתי
יהי רמיאון שתומין לי חנו עברך בן אמתך (פבפ) ולבני אשר
ילדתי (פבפ) ופבפ ואשתי וכל הסמוכים עלי
מזונותי ופרנסתי וכל מי שיקיניו תיק התלצה והרחבה
העשירה והפנתמה כריח לאם בלוחק בנחת ולא ככעש בבית
לא באיסור ולא בעמל ומורח צניעה דבא רק בנחת ובסלק כהסקט
(ובכמות)

זכרונה פריסה אלא היה בה אום פושה וכלימה פריסה אלא
הצריכונה ליה מתנת כח ולם כחם מתק הפתוחה והקולה
כל אטבל לעבול עבודה הקרם כל טרלא ומאולסיתם חנם
חננו נפגנסינו וכלפלונו כי אתה נותן לכל אים ואים הפריסתו
לכל צויה וצויה המסורה ופרנסתה פרסתיב עיני כל
יכרו ואתה נותן להם את אכלם בעתו פזות השם הקלוט
דיקרנוסא ובר'ס רוכה ה את יריויו את המחלים לחסלו

ויהי דתי'קוק אתכלנו ותשמנו מענין הרע ותלסון הרע מעבר
ותמנפה נטק רע ותכל'הו ותחל'קיס רע'ים ותמקיס רע'ים
ותכלב צזירות קשות ורעות התפרצות לבא בעולם וחננו
פרע נבינה והשכל להפין ולהטבל בעגלה ובנסתר בפשט ו
ותמנו וברה בתלמוד תורתך הקלוטה והטורה ותמנולמן
ולוסר ולרחמים כשנך ובעיני'הם מואינו ואומעי לברינו בין
סה מעל השמים בין שהם מקחת האמים בין שהם פנה כרית
פין אלים בגו ברית ויהיו לברינו ומתמרינו עמי'בים על כל
אומעי'הם ברבא נופת יופים ולא יכל לבר תקלה מתחת י
ידנו ולא גבוש ולא נפלם לא בעולם הזה ולא בשמים
הבא אכיר : ה :

קולס פראת המן יתרה
יהי דתי'קוק שתומן פריסה לכל עמך בית יכאל ופריסת א
לא כללם כנחת ולא כער בכפול ולא ככזוי כפיתר
ולמחמם אטבל לעבול עבודה וללמוד תורתך פתו שזרת
למסותנה ושמענו כחן ציה וערבה :

ויאמר יי אל משה הנכי
מחוסיר לכם לרחם מן
השמים ויצא אלהי עפסו
ולקטו רגד יום ביומו
למען שנסנו ויהי יי
בתורת יי אם לאוהיה
בעסה שטי והשינו את
אשם יביאו והיה משנה
על אשר ילקטו יוסזוס
ויאמר משה ואהרן אל
כל בני ישראל ערב
וירעו אתם כי יי הוציא
אתכם מארץ מצרים
ובקר ור איתם אתנבוז
יי בשמנו את תלנתיכם
עלי יי ותחנו מרה כי
תלינו עלינו ויאמר
משה בתת יי לכם בעות
בשר לאכל ולרחם
בבקר לשבו עבשמוע
יי את תלנתיכם אשר
אתם מלנים עלי יי

ויאמר יי אל משה הנכי
מחוסיר לכם לרחם מן
השמים ויצא אלהי עפסו
ולקטו רגד יום ביומו
למען שנסנו ויהי יי
בתורת יי אם לאוהיה
בעסה שטי והשינו את
אשם יביאו והיה משנה
על אשר ילקטו יוסזוס
ויאמר משה ואהרן אל
כל בני ישראל ערב
וירעו אתם כי יי הוציא
אתכם מארץ מצרים
ובקר ור איתם אתנבוז
יי בשמנו את תלנתיכם
עלי יי ותחנו מרה כי
תלינו עלינו ויאמר
משה בתת יי לכם בעות
בשר לאכל ולרחם
בבקר לשבו עבשמוע
יי את תלנתיכם אשר
אתם מלנים עלי יי

ונתנו מה לא עלנו תלמיכם
 כי עלינו ויאמר משה
 אהרן אמר לכל עדת בני
 ישראל קבצו לפני שמוע
 את תלמיכם כפי כדבתי
 אהרן לכל עדת בני ישראל
 וישנו ואמר זה המנוחה
 אשר ראה בענין וידברו
 משה לאמר ושמעת את
 תלמי בני ישראל כבדתי
 אהם לאמר בין הערבים
 תאכלו בשר ובמקדשם
 לחם וידעתם כי אני
 אהיה כפי ויהי בעוד את על
 ותעלה שליו ותכס את
 המתנה ובבקר היתה
 שכבת הטל סביב למטה
 ותעל שכבת הטל והנה על
 פני אסדוד דק מחספת
 ככשר על הארץ ויראו בני
 ישראל את משה ואת אהרן
 והם באו אל משה ואל אהרן

על במרא דיי ואמר משה
 לאהרן אמר לכל כנשתא
 דבני ישראל קרי בני קרם
 אהרן שמי עקדמה ית
 תורעמת כיון והנה פרמל
 אהרן עם כל בני שתא דבני
 ישראל ואת פניא למתברא
 והא יקרא דיי את גלי צענטא
 ומליל י עם משה למימרי
 שמי עקדמי ית תורעמת
 בני ישראל מליל עמה למימרי
 בין שמשא תיכלון בסרא
 ובצפרא תשבועין לחמה
 ותדעון ארי אתא י לקבוק
 והוה ברמסא וסליקת שליו
 וחפת ית משריתא ובצפרא
 הוה נחת טל אסחור סחור
 לכושריתא ונסלקת נחתת
 טליתא על אפי מרנרא
 דעדק בקלף דעדק כמר
 כגלידא על ארעא וחור
 בני ישראל ואמר גבר

אשר נתן לכם לאכלה זה
 הדבר אשר צוה לקטוממו
 איש לפי אכלו עמר לגלות
 מספר נפשותכם איש לאשר
 באהלו תקחו וייעשו כן בני
 ישראל לקטו המר ברה
 והממעט וימרו בעמר ולא
 העריף המרבה והמעט לא
 החסיר איש לפי אכלו לקטו
 ויאמר משה אהם איש אל
 יתר ממנו ערבקר וולא
 שמעו א משה ויותרו אנשים
 ממנו ערבקר וינסתולעים
 ויצאש ויקצף עליהם משה
 וילקטו אתו בבקר בבקר א
 איש לפי אכלו וחם השמש
 ונמס ואי בוסה שיש לקטו
 לחם משנת שנה העמר לאחד
 ויבאו כל נשיא העדתא ונדו
 למושה ויאמר אהם ראו
 אשר

לאחוזי מנא הוא ארי לא
 ידעין מה הוא ואמר משה
 להזן הוא לחמה דיהב לזון
 למיכל דין פתגמא דיפקד
 לקוטו מיניה גבר לפום
 מיכליה עומרא לגלגלוח
 ממן נפשתי כן גבר לדי
 במשכניה תסבין וועברין
 בני ישראל ולקטו דאסו
 וראו ערו וכלו בעומרא
 ולא אותר דאסו וראו ער
 לא חסר גבר לפום מיכליה
 לקטו וואמר משה להזן
 אנש לא ישאר מינה עד
 צפרא ולא תקבלו מקלטה
 ואמרו ויבדו מינה ער
 צפרא ורחישא רחישא וסרי
 וקצו עליהן משה וקטו
 יתיהב צפר בצפר גבר לפום
 מיכליה ומה דמשתא
 מינה על אפי חקלא כד חם עליוה אש משא פשר ויהיה

אשר דבר יי שבתון שבת
קדש ליי מחר את אשר
תאסר פני ואת אשר
תבשל ובשלו ואת כל
הערף הנחול לכם למשמרת
עד הבקר וינחחו אתו עד
הבקר כאשר צוה משה
ולא הבאיש ורמה לא
היתה בו ויאמר משה
אכלהו היום כי שבתה'ום
לי היום לא תמצאו בשר
וששת ימים תלקטו וביום
השביעי שבת לא יהיה בו
ויהי ביום השביעי יצאתם
העם ללקט ולא מצאו
ויצבר יי משה עד אנה
מאנתם לשמור מצותי
ותורתי וראו כי יי נתן
לכם השבת על כן הויה
נותן לכם ביום הששי
אחמתי אתן כסרבין למיטרה פיקורי מאזרתי חזון ארתי

שתיתה לקטו לחמא על חד
תרין תרין עמרין לחד ואתו כל
רברבי כנשתא וחיאנו למשה
ואמר להון הוא דבליל יי שבת
שבתא קדשא קדם יי מחר
ית דאתון עתידין למיפא אפוי
וית די אתון עתידין לשל
בשילוי וית כל מותרי
אצנעו לכון למטרא עד
צפרא ואצנעו ויתו עד צפרא
במהדי פקיד משה ולא סרי
וריחשא לא ויתו ויאמר
אכלו ויהיו יומא דין קדם יי אדי
שבתא יומא דין קדם יי ויתו
דין לא תשכחינה בחקלא
שיתא יומין תלקטינה וביומא
שביעאה שבתא לא יהיה
ביה ויהוה ביומא שביעאה
נפקו מן עמא למילקט ולא
אשכחו ואמר יי למשה עד
אחמתי אתן כסרבין למיטרה פיקורי מאזרתי חזון ארתי

יצא איש ממקומו ביום
אביעי וישבתו העם ביום
אביעי ויקראו בני ישראל
ת שמו מן והוא כזרע גר
מן וטעמו כצפחית ברבש
מר משה ויהי דבר אשר
מלא העומר ממנו
אשמרת לדורותיכם למען
או את הלחם אשר
יכלת יאתכם במדבר
הוציא אתכם מארץ מצרים
אמר משה ו אהרן
תצנת אחת ותן שמה מלא
דעומר מן והנח אתו לפני
למשמרת לדורותיכם וכאשר
צוה יי משה ויניחו אהרן
לפני הערות למשמרת ובעי
ישראל אכלו את המן ארבע
דפקיד יי למשה ואצנעו אהרן קרס סרה ויצא
למטרא ובעי ישראל אכלו ית מנה ארבע עין

יהב לכון שבתא על כן יהב
לכון בזמא שתיתה לחם
תרין יומין תיבוי אנש סחתה
לא יפוק אנש מאתריה ביומא
שביעאה ונחוי עמא בומא
שביעאה וקרו בית ישראל
ית שקיה מנה והא כבר
זרע גידא וטעמא כאספרטון
ברבש ויאמר משה יין
פתגמא דפקיד יי מ
עיקרא מינה למטרא
לדריכון בדי דיחזון יר
לחמא דאכלית ירזכון
במדברא באפקותי יתכון
מארעא דמצרים ויאמר
משה לאהרן סב צלוחית
חרא והב תמן מלי עומרא
מנה ואצנעו ויתו קדם יי
למטרא לדריכון פמה
אמר יי למשה ויצא
אכלו ית מנה ארבע עין

שנה ערבואם לא ארץ שנין עד דעה וידי
נושבת אתהמן אכלי יתבתאית מנת אכל
עד באם לקצה ארץ עד דאתו לסייפי ארע
כנעון: והעמר עשירית דכנעון: ועמקא חד מין
האיפה הוא: בתלת סאין הוא:

תם ינה תם

~ וחר כך יחרו זה ~

אתה ילבך אתה עשית מה פתים ומה פתים סימון
מאד נכבד ומהם נל מאד נכבד ומאד תמים ומהם
ומהם עשית נסים ומלאכה נלאת תהיה עם מאד תמים
מאד תלפסו ארץ מן פתים ומאד פתים פולגה אסם מים יזוס
אסם כל כרבים אלא מהם אגלגלם מעלם כן כרחוק ורבים ומה
כנעונים גדונו ומתבנסו ומהם פתים כל כרבים ומה
בית יאמר מאד תמים כפלו ומאד תמים ומהם
קר כמים מאד תמים יי אסם נלסי זה:

דמיאוא שבין אלא מהם בית כל מחסורו נהה מן אלא
אלא יזוס תמים ומאד תמים ומהם
הם יקוננו ואלא מהם אגלגלם מהם היקר מהם ומה
ואם כחמות אגלגלם ומאד תמים ומאד תמים ומה
תזנופי תזנופי תמים ומהם ומהם ומהם
כיל דמה ומהם כן יסי דמה: תם ונשלם שבח ללא

עולם